

ශ්‍රී මහමාග මහාකවි ප්‍රණීත

ශිශුපාලමඩ

මහා කාව්‍යය

ශ්‍රී ලංකා පාලන මහා කාමය.

ශ්‍රී මහමාත මහාකවි ප්‍රණීතයි.

පසුවම සමානන ප්‍රථම නාගස.

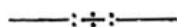
පිංචන්තේ සබමාකර පාරිච්ඡේදක ශිෂ්‍ය
රත්නම ප්‍රඥවංශ සති, කොස්ගොඩ ප්‍රඥධර සති
මොහොට්ටිවන්තේ විමලබව සති
යන ස්වමිත් වහන්සේලා
— විසින් —

ආචාර්ය ආචාර්ය ආචාර්ය ලියනලද
පද්‍යවහා සිතී නම් ව්‍යාධ්‍යායෙන්
ස මු ල සි ත යි

මොහොට්ටිවන්තේ ශ්‍රී බෞද්ධ වාග්මාර්
ඇම්. ඩී. ඇම්. ධර්මසෙන,
බලපිටියේ රිකැස්ට්‍රෙසිව්ලේ ලිපිකරු තැන්පත්
ජී. ඇල්බට් ද සොයිසා
යන අප විසින්

පානදුරු යනනාලයෙහි මුද්‍රිතයි.

බ්‍ර: ව: 2472.
ක්‍ර: ව: 1929.

SISUPALAVADHA KAVYA.

of

SRI MAGHA

WITH

Pādyawabhasini Vyakkhaya

- - by - -

Ratgama Pragnawansa, Kosgoda Pragnadhira

and

Mohottiwatte Wimaladhrma

Students of Saddharmakara Pirivena,

PINWATTA.

(PART 1)

Printed and Published by

Mohottiwatte Sri Bauddha wagiswara

M. D. M. DHARMA SENA

and

Mr. A. ALBERT De SOYZA

of the Court of Request, Balapitiya.

AT THE

Panadura Printing Works, Panadura.

B. E. 2472.

A. D. 1929.

FOREWORD.

Sisupalawadha or Maghakaviya is an immortal work of unsurpassing excellence. As the latter name implies, it is a marvellous classical creation of Magha, a contemporary and fellow-worker of Kalidasa, who adorned the court of king Bhojadeva of India. A superficial study of the poem exhibits such a wealth of beauty that the poet deserves to be salled the Milton of India, as his brother poet is popularly designated "the Indian Shakespeare." A critical survey of the work brings into view such heights of emotion, and depths of sentiment, that one is surprised, that one short period of time in the history of the literature of India could have produced such a peerless pair of intellectual giants.

The story treated in the work is partly mythical and partly historical. After the destruction of Ravanna by Rama, the former was reborn as King Sisupala and became a persecutor of even the Gods. The king of Gods unable to stand the treatment meted out to his subjects, sent Sri Narada to King Krishna exhorting him to wage a war against Sisupala, and promising heavenly assistance. At a bloody battle, Sisupala after prodigies of valour, was utterly defeated and slain.

Students in Oriental Colleges, both in India and Ceylon, generally used this as a text book, but, upto date, no Sinhalese paraphrase has been attempted. This was a great drawback to the Sinhalese student; to supply this want, the present translation has been prepared by Ratgama pragnawansa, Kosgoda Pragnadhira, and Mohottiwatte Wimaladhrma, students of Saad-dharmakara Piriyena, Pinwatte, Panadura, with the aid of their Principal, Vibhavi B. Aggasiri Mahasthvira, and is now offered to the indulgent public.

M. D. M. Dharmasena.

A. Albert de Zoysa,

Publishers.

Mohottiwatte,

June, 1929

REV: VEBHAVI B. AGGASIRI MAHA THERO,

Principal of

SADDHARMAKARA PIRIVENA,
PINWATTA, PANADURA.

නම: ශ්‍රී සත්‍යය.

සත්‍යාධ්‍යා ශිශුපාලවධ මහාකාව්‍ය

සචරුපතිරූපණය.

“ශිශුපාලඝ්‍රාමය:” ශිශුපාලවධය, නදීපතං කාව්‍යමපි ශිශු පාල වධම්, නාම, යනු ඉතා සැකෙවින් මේ මහාකාව්‍යය පිළිබඳව ප්‍රතීයමාන නිරුක්තිවචන හෙයින් ශිශුපාලයාගේ හෙවත් වෙදී ජනපදයාගේ ශිශුපාල නම් මහරජුගේ වධය (නැසීම) ශිශුපාල වධ නම්. තත් ප්‍රකාශකවූ කාව්‍යයද උපවාරුච්ඡා නාම හෙයින් එම නාමයෙන් නිදිෂ්ටයයි හැගේ.

ශ්‍රී මහමාස මහාකවිත්‍ර විසින් රචනාකළ හෙයින් මාස කාව්‍යය කියාත්, ඉතා පුරුකත කාලයෙහි පටන් මීටම ව්‍යවහාරවූ නාම යෙකි. මේ මහා කාව්‍යය රචනාකළ කවී සමූහයට විමසා බලන කල ශ්‍රී ජලේච්ඡයෙහි සුප්‍රසිද්ධ කිහිපයින් විරුජමානවූ රජ්‍යානු ශාසනය කලාවූද, තේකභාෂා ශාස්ත්‍රප්‍රවීණ පණ්ඩිතෝත්තම යන්ට විශේෂයෙන් නොයෙක් ගරු බුහුමන් සහකාර කලාවූද, තේකභාෂාශාස්ත්‍රප්‍රවීණ විවක්‍ෂණ බුද්ධිමත් ශ්‍රීමත් හොජ මහ රජතුමාණන්ගේ කාලයෙහි විජ්‍යමාණවූ ගුරුදෙශොද්‍යුත ශ්‍රී දන්තකාභිධාන පඩිතුමාගේ පුත්‍රරතනයවූ ශ්‍රී මහමාස පඩිතුමන් බැව් නොයෙක් කරුණුවලින් ස්ප්‍රටවෙයි. ඊට නිදර්ශන වශයෙන් ග්‍රන්ථසමාපතියට අනතුරුව කවිවංශ වණ්නායෙහි:-

1. සමාධිකාරී සුකාන්තාධිකාර: ශ්‍රී වම්ලාභසා බහුව ගුණ: අසකතදූෂිතීර්ථ: සද්දෙව දෙවොපර: සුප්‍රහදෙවනාමා.

2. කාලෙමනං නථා මුදක්ඛපථාං නථාගනසොව ‘ජනො: සවෙනා, විනානුගේධාත් සිහිනෙව්ස සෙව මහිපතිසීසා වවශවකාර.

3. නසාගවන් දහනක ඉන්ද්‍රදහන:
 සමමාදිප්ති පරසනනුප්,
 සංවික්ෂ්‍ය වෛසාස'මන්ගහනො
 චිවොගුණග්‍රාහි ජනො: ප්‍රතිසෙ.

4. සමචිත්ත සමාග්‍රහ ඉන්ද්‍රානිඤ්ජ
 මානාඤ්ඤාත් ජනිතං ජනෙන,
 සංවච්ඡිනිසං සංවච්ඡිනිසො
 මුඛ්‍ය: සනාං ගෞණමවාප නාම.

5. ශ්‍රී ශබ්දරම්‍ය කානසගී සමාපති ලක්ෂම
 ලක්ෂමපනෙ ශ්වජිත කිතීන මාත්‍රවාරා,
 නසා. නමප්: සුඛචිකිති ධුර්ග සාද:
 කාව්‍යංච්‍යධනන ශිශුපාලවධාහිධානං.

සි දක්වනලද මෙම ශ්‍රෝත පඤ්චකයෙන්, ශ්‍රී වම්ල නම්වූ නරපති
 හුගේ රජ සදාශවු නොහොත් දෙවියෙකු හා සමාන මහත් තෙජේ
 බල පරාක්‍රමාන්විත සුප්‍රභදේව නම් මහා සේනාපතියකු විසුබවත්
 භිතට මහත් පින්තෙද ගුණැති, දහනක නම් පුත්රුවනක් වියසිද,
 එම දහනක නමැත්තාගට මෙම ශ්‍රී මනමාස මහාකවි නම් පුත්‍රරතන
 ප්‍රතිලාභය වී යසිද මොනවට ප්‍රකාශවෙයි.

මෙකුමාගේ පාණ්ඩිතය ගැණ ඉතා සංක්ෂේප වශයෙන් සලකා
 බලනවිට සව්‍යාකරණ සංසකාතාදී භාෂාවන්හිදී තනිතයාය ජනේ
 ලඛිකාරුද්‍යතෙක ශාස්ත්‍රයන්හිදී පාරප්‍රාප්ත මහා පණ්ඩිතරතනයක්
 බැව් සාධකය රචනාවක්වූ මේ ශිශුපාලවධ මහාකාව්‍යයෙන්ම යස
 රහට සපුට වෙයි. මේ ග්‍රන්ථයෙහි කාව්‍යශරීරය කුමක්දැයි පරීක්ෂා
 කරත්හොත් ශ්‍රී ජලබ්‍රවිපයෙහි චක්‍රවතීග්‍රීන් විරජමානවැ රජ්‍යානු
 ශාසනය කළාවූ, දශරථරජුගේ පුත්‍රරතනයවූ ශ්‍රී රාම, ශ්‍රී නාග්‍යන,
 ශ්‍රී කෘෂ්ණ යනාදී නාමානතර වලින් ප්‍රසිද්ධවූ ලක්ෂමපතිහුගේ
 ශෛඨී වීරීචක්‍රමාධිකාරය ගහිකොට විරවරිතය ප්‍රකාශකිරීම් වස
 යෙන් රචනාකරණ ලද්දකැයි ගම්‍යමාන වෙයි. මේ මහා කාව්‍යය
 වනාහි ඉතා පුරුණ කාලයෙහි පටන් තෙකදෙසිය පණ්ඩිතොතන
 මගින් විසින් සාහිශය ගරුකයෙන් සමාගිතවූයේමය.

“නත්‍ර චෘතත්‍රයයාම් නිබ්ලමහාකාව්‍යලක්ෂණාක්‍රාන්තතයාති
 ප්‍රසන්න ගමිතිර තයාත්‍යපසුකත ව්‍යාකරණ ප්‍රයෝග ප්‍රාචුදේශිණාති
 ව්‍යුත් පාදකතයාව කවි මූඛිතය මාස ප්‍රධිතං ශිශුපාලවධ කාව්‍ය
 තෙව නායකායතෙ” යනාදීන් මහා මහොපාධ්‍යාය කොලාවල මලලි
 නාථසූරින් විසින් විරචිතවූ ‘සමිංකමා’ නම් සංසකාත භාෂාමය

ව්‍යාධ්‍යාන යෙහි සද්දශීත හෙයින් කිරුතාර්ජුනීය ශිෂ්‍යපාලවධය තෙනෙය්‍යය වරිතය යන වෘත්තාන්ත්‍රය සම්බන්ධයෙන් මහා කාව්‍යය අනුරෙහි මේ ශිෂ්‍යපාලවධ මහාකාව්‍යයම සකල මහා කාව්‍යලක්ෂණාක්‍රාන්ත හෙයින්ද, අති ප්‍රසන්න ගමනිරහස්වය ඇති හෙයින්ද අති ශයින් උපයෝග කරණලද ව්‍යාකරණ ප්‍රයෝග බාහුලයෙන් යුක්තවැ. ශාන්තිය ශබ්දව්‍යුත්පාදකත්වයන්ද සමලක්ෂණ හෙයින් පණ්ඩිත ශිෂ්‍යයන් ශ්‍රී මහාමාතෘ කවි ප්‍රණීත ශිෂ්‍යපාලවධ කාව්‍යයම ප්‍රධානවූ අති ශ්‍රේෂ්ඨ කාව්‍යයබැව් ප්‍රසන්න වේමය.

මේ මහා කාව්‍ය නිමාණ කාලයගැණ විමසා බලනවිට අති පුරුණයෙහි දඹදිවැ මාලවනම් දෙශයෙහි දූතාමිත් රුජ්‍යානුශාසනයකල, ශ්‍රී භෝජදේව නම් රජුගේ රුජ්‍යකාලයබැව් ඉතා සැකෙවින් හැඟේමැයි. ඇතැම් පඩිවරුන්ගේ මතය ක්‍රිස්තු වර්ෂයෙන් එකොළොස්වෙනි ශතවර්ෂයේ උත්තරභාගයෙහි යයිද ශමීණයදෙශ වාසී, කලාපි නම් පඩිතුමාගේ මතය, ක්‍රිස්තු වර්ෂයෙන් දෙවෙනි ශතවර්ෂයෙහි යයිද, සාකෝවි නම් පඩිතුමාගේ මතය හවෙනි ශතවර්ෂයේ මැදභාගයෙහි යයිද, යනාදි වශයෙන් කිපආකාරයෙන් දක්වා තිබෙනබැව් විශේෂයෙන් සැලකිය යුතුයි.

වංශවිසිශයන්‍යාදිනි වණ්ණිසිකාපිටකො'රපි

නාප්පසානනාසකොත්තමි වණ්ණනංවධිනොතිනා:

යනාදින් මහා කාව්‍ය විෂයෙහි දශීතව්‍ය කරුණුවලින් හා

ඉතිහාසකපොද්දන මිනරවා සද්‍රශම

වතුළිභිඵලොපෙනං වතුගෙදහනනාසකම

යනුවෙන් ප්‍රකාශිතවූ කාව්‍යාඛ්‍යවලින්ද

නගනණ්වශෙලභී වන්‍යුකොදස වණ්ණෙනො,

උද්ධනසලිලකිඩා මධුපානරනොත්තමො:

යනාදින් කියනලද යහපත් වණ්ණාවලින්ද

ශෙලභා: ප්‍රශාදා: සමනා මාධුසීං සුකුමාරනා

අභිව්‍යකතිරුද්‍රවං මොජ්ඣානනි සමාධසා:

සි තිදීවෙවූ දශවිධ ශබ්දලක්ෂණයෙන් හා සවහාවොතති වකෙත්‍රාකති සම්බන්ධ අපාලකාර ජනගෙන්ද,

මුක්තකං කුලකංකොථා සංකෘතානුනි නාදූශා

යනාදී බැඳින විශේෂයෙන්ද සමුලලසිතවැ විඥයන්ට සාතිශය ප්‍රතිප්‍රමොද්‍යජනක හෙයින් මෙය වණිතා විෂයාතික්‍රාන්තවැ පවත් නේමයැ.

කාව්‍ය සම්බන්ධ සාතිශය වෛවිත්‍යානුකූල මේ මහා කාව්‍යය ගරුකියෙන් පරිශීලනය කිරීමෙන් හෙවත් මොනවට දැන හැදෑරීමෙන් සියලුන්ට ඇතිවන්නාවූ ඓතිහාසිකපාරත්‍රික විප්‍රල ප්‍රයෝජනයත් විවජ්ජන වණිතිය හෙයින් සියලුන් විසින් උද්ග්‍රහණ ධාරණයෙහි ප්‍රොත්සාහය වැඩිය යුතුබැව් සැලකිය යුතුයි.

කලක පවත් මේ ග්‍රන්ථය අප පිටවන්නේ සම්මාකර පිරුවන්හි උසස් පබ්බතවල ගිහිපැවිදි ශිෂ්‍යයන්ට පුහුණුකරවන්ට ප්‍රාරඛ්‍යවූ හෙයින් තත් පරිවේණාධිපති ගෞරවාදී ශ්‍රී විශ්වාමාසඤ්චි ධම්මකිතිශ්‍රී පොහදරමුල්ලේ ඥානානන්දානුබාන නාසක ස්වර්ෂ පාදයන් වහන්සේ විසින් මේ මහා කාව්‍ය ග්‍රන්ථය සංස්කෘතියාච්ච ව්‍යාඛ්‍යානායකින් යුක්තකොට පළකරවීම බොහෝදෙනාට මහත් ප්‍රයෝජන පිණිස පවතින්නේයයි අනුමතකල හෙයින් යථොක්ත පිරුවන්හි ප්‍රධානාවායාධිපතිරකුර ගෞ, බලපිපියේ චිතාවි අභ්‍යසිරි මහාස්වර්ෂ පාදයන් වහන්සේගේ උපදෙශාශ්‍රයෙන් සංස්කෘත භාෂාමය ව්‍යාඛ්‍යා කීපයක් හා තවත් ලිපිරියක් බලා යථොක්ත මලලිතාථසුරින් විසින් විරචිතවූ සම්මාකානම් විකාච ප්‍රධානාශ්‍රය කොටගෙන පද්‍යය මොනවට බබුළුවන අභියෙන් පද්‍යවහාසිනිත් මෙම සංස්කෘතියාච්ච ව්‍යාඛ්‍යානාය ලියනලදී. මීට සංස්කෘත භාෂායෙන්ම නොයෙක් පණ්ඩිතයන් විසින් ලියනලද ව්‍යාඛ්‍යා අටක් පමණ දැනට තිබෙත්.

අපගේ මේ සහකෘතෘයට අධාරදීම් වශයෙන් මෙම පිරුවන්හි උපාචාරාඤ්ච ගෞරවාදී කොස්ගොඩ ඥානවිමල ස්වර්ෂපාදයන් වහන්සේ විසින් පෘෂ්ඨ බැලීමාදියෙන් උපකාර කළබවත් කෘතඥතායෙන් සමරණය කරමහ.

මෙම ප්‍රථමභාගය කොළඹ මාලිගාකඤ්ඤ විද්‍යාලය මහා විද්‍යාලයාධිපති අති ගෞරවාදී පණ්ඩිතාවායාඤ්ච කහවේ ශ්‍රී සුමඛල රත්න සාගරාධිපති නාසක මාග්ගිසාණන් වහන්සේ විසින් සමාදරයෙන් පිළිගත් නමුදු අපගේ ව්‍යාඛ්‍යායෙහි විද්‍යානවූ අක්‍ෂරවිත්‍යාසාදි ඇතැම් කරුණු උත්වහන්සේගේ අදහසට වෙනස්ව තිබෙනබැව් ප්‍රකාශ කෙළේයැ.

අපගේ මේ ව්‍යාධ්‍යායෙහි ඒ ඒ තැනිතිවූ ලකුණුවනාහි යම් යම් කරුණු සැකෙවින් දැක්වීමට අපගේ අභිමතය පරිදි යොදා තිබෙන බවත් මෙහි විකාශනයන්හි විග්‍රහය දක්වන බොහෝ තැන්හි වාක්‍ය පමණක් යොදා ඉරිකැබලි දෙකක්ද, ඊටත්වඩා සැකෙවින් දතයුතු කරුණු දැක්වීමට ඉරිකැබලි එකක්ද, ක්‍රියාකාරක පදසමෘද්ධිය යන නැත සංකෂ්පකොට- ක්‍රි- සි- යනුද, වැඩිවිස්තරයක් දැක්විය යුතුතැන () මෙබඳු මුකැව් එකක්වුල යම් යම් වචන යෙදීමද යනාදිය මෙය පරිශීලනය කරණ හවතුන් විසින් විශේෂයෙන් දැනගත යුතු ලකුණුවම් සලකනු මැනවි.

තවද මෙම ව්‍යාධ්‍යානය සමබක විස්තරයෙහි ඇතැම් ධාවුන් හා තදඵයන්ද යොදා සොම මහානිධියෙහිදැක්වූ ක්‍රමයෙන් හා ඇතැම් ධාවුන් පිළිබඳ උපදෙශාන්තර අනුබන්ධයක් සංඥා යනාදිය එම ධාවු ප්‍රකාශනවලටද දුෂකරවන හෙයින් නොයෙදූ බවත් ප්‍රථම විනිශ්චය සහිතව කිරීමකර පදසමෘද්ධිය අනුකූලතාවය ලබා යනු හුතාඵලබා කියාද, හුතාඵලබා යනු අනුකූලතාවය ලබා කියාද ඇතැම් ලෝකවල හා ව්‍යාධ්‍යායෙහිත් යම් යම් වචන යන්ගේ දිශිකයද, බැඳියයුතු අකුරු නොදී ඉතා ලංවී තිබෙන බවද ප්‍රමාද දෝෂයන්ගෙන් සැලකිය යුතුයි.

මෙහි පුළුල්වන සහිත දශය පළමුවරට පළකරවන්ට අදහස් කළ නුමුත් බොහෝ දෙනෙකුන්ගේ අයදුම නිසා මේ වරට සහිත පසකින් යුක්තවූ මේ පුළුල්වන නිකුත්කරන්ට කරුණු සැලසුනු බවත් සැලකිය යුතුයි. ඉතිරි කොටස් නොපමාව පළකරවන්ට මුද්‍රණාරබ්‍ධව තිබෙත්.

අපගේ ප්‍රමාද හුමාදියෙන් හා වණ්‍යොපකයන්ගේ ප්‍රමාදයේ හුත් සංඥානවූ යම් යම් දෝෂ ස්ථාන මෙහි විද්‍යමානවන්ට හැක්කේ මැයි. ඊරිකැබලිවලදී සියලු හවතුන් විසින් සමාධිය හත්තය කිරීමෙන් එබඳුතැන් ශුඛකොට දෙවන කලාපයෙහි පළකරවන විශේෂ ශුඛයට ඇතුළත්කිරීම පිණිස ලියා එවනු මැනවි. ඉංග්‍රීසි සහ සිංහල සවිස්තර සංඥාපනයන් දෙවන කලාපයෙහි පළකරවන් නෙමු. මේ පොත දැන ඉගෙනණ භාවිතාකරණ හවතුන්ට ප්‍රයෝජන පිණිස ඉතා සැකෙවින් ශුඛපත්‍රයක් ග්‍රන්ථාලයකගෙහි යොදා තිබෙන බැවින් එය බලා ප්‍රයෝජන ගතයුතුයි.

මෙහිදී අපගේ බවේ ආයෝග්‍ය ද්‍රව්‍යයන්ට අත්‍යන්තරතාවයක් වූ මෙම සම්මත පරිච්ඡේදයන් වැඩසටහනක් සාධනය වූයේ අතිශය පුළුල් ප්‍රමාණයක සාමාන්‍ය සම්මත විධිවිධාන මගින් සිදු වූයේය. මේවායින් බොහෝමයක් මානව සම්මතයන් වන අතර ඒවායේ කාර්යක්ෂමතාවය සිතීමෙන් උත්තරයන් සේ ප්‍රමාණය වූයේය.

මෙබවට—රත්න රාජරාජාධිපති ගරුකවසුතු සිද්ධසංඝ
මහාස්ථිරපාදයන් වහන්සේගේ ශිෂ්‍ය
රත්නම පඤ්ඤාමංස සහිත.

කොස්ගොඩ ගොඩපිටියේ සිරිනිවෙසාරාධිපති ගෞරවාදී
අමරපුර සිරිසම්මන්ත මහානිකායේ අනුනායක ධුර
කුර සිරිවිසුඬ අරියවංසපාල ගණාධිපති සිරිපානාති
බාන මහාස්ථිරපාදයන් වහන්සේගේ ශිෂ්‍ය
කොස්ගොඩ පඤ්ඤාධර සහිත.

මොහොරිවත්තේ අනිත්තාරාධිපති ගරුකවසුතු
බලපිටියේ විහාරී අග්‍රසිද්ධි මහාස්ථිරපාදයන්
වහන්සේගේ ශිෂ්‍ය
මොහොරිවත්තේ විමලබම්බ සහිත.

ශ්‍රී ලංකා මහලංකා

සමනාබ්‍යා ශිශුපාලවං

ශුචි පත්‍රය.

පිට.	පෙල.	අශ්ව පාඨ.	ශ්ව පාඨ.
2	33	කතී	කතී
3	16	සත්‍රියාමි	සත්‍රියාමි
"	32	ත්විෂාමිවය	ත්විෂාමිවය
"	34	විභාවිතාකාතිමි	විභාවිතාකාතිමි
4	1	ප්‍රථම: සතී	ශිශුපාලවංච,
"	11	ඉත්‍යබොධි	ඉත්‍යබොධි
"	14	විභාවිතා	විභාවිතා
5	23	වයත්විෂා	වයත්විෂා
6	13	පිසඛග	පිසඛග
9	11	සාතිමණ්ඩලාති	සාතිමණ්ඩලාති
"	34	අක්‍ෂත්තභව	අක්‍ෂත්තභව=
15	11	ප්‍රිය: ප්‍රියවු	ප්‍රිය: ප්‍රියවු;
"	21	අපොතිලාමමෙෂා,	අපොතිලාම, එෂා-
16	25	ශ්‍රියං	ශ්‍රියං
"	28	ජලවුජතිතා	ජලවුජතිතා
17	22	අච්ඡාසාමි	අච්ඡාසාමි
"	31	සාමිත්විෂ:	සාමිත්විෂ:
18	18	තසා	තසා
19	28	අප්‍රමානවුග	අප්‍රමානවුග
"	11	භූතාච්ඡුච්චි	අනද්‍යතනාතිතලච්චි-
"	32	භූතාච්ඡුච්චි	අනද්‍යතනාතිතලච්චි
25	11	යසාසාඋදිකානම-	යසාසාඋදිකානම-
26	24	මොක්‍ෂරෙච්චා	මොක්‍ෂච්චා
28	28	තසා:	තසා:
29	10	අචාතර:	අචාතර:
"	25	ගුර:	ගුර:
30	10	නිෂපතන	නිෂපතන
32	28	බහෙමා	බහෙමා
33	13	සතානුගෙ	සතානුගෙ
34	13	ඉන්ද්‍රියබද්ධසා	ඉන්ද්‍රියබද්ධසා

පිට.	පෙල.	අශ්ව පාඨ.	ශ්ව පාඨ.
37	7	අකා	අකාරි
38	7	සිංහසෙසමා	සිංහසෙසයමි
"	8	මුඛිනානතා:	මුඛිනානතා:
"	32	18 ලොකආඡටාදශයකින්	ලොකආඡටාදශය කින්
40	8	රසෙෂ:	රසෙෂා
"	14	පාථුචිහාන්	පාථුචිහාන:
"	15	තසසසුතා:	තසසසුතා
"	15	රූ:	(රූ:)
"	29	රවුලෙක්තෙම	රවුලෙක්තෙම
41	5	සතා:	සතා:
42	16	භුතාච්ඡුච්ඡි	අනද්‍යතනාතිලච්ඡි
"	25	දෙවසතානුගෙ	දෙවසතානුගෙ
43	28	විසට්ඨිත:	විසට්ඨිත:
45	25	තසමාරසමා:	තසමා:අසමා:
48	24	රවුලා	රවුලා
"	25	සෙවා	සෙවා
50	19	තිවුනේද	තිවුනේද
"	23	වජ්‍රං	වජ්‍රං
52	2	භීවත්	භීවත්
"	3	වතානතා	වතානතා
53	7	සත්‍රිලොචනං	සත්‍රිලොචනං
"	20	නලවෙක්	නළුවෙක්
"	26	විපාදිතව්‍යාපිති	විපාදිතව්‍යාපිති
60	22	(ගතරූ:)	(ගතරූ:)
61	6	(යාති)	(යාති)
"	29	භුතාච්ඡුච්ඡි	අනද්‍යතනාතිලච්ඡි
62	2	භවද්විත	භවද්විත-

57 වෙනි පිටේ 6 වෙනි පෙලට, ඉති ශ්‍රී මාසකානො ශිශුපාලවමෙ මහාකාවො ශ්‍රවණෙක, කාෂණ්‍යාරද සංභාෂණං නාම ප්‍රථම: සභී: යනු යෙදිය යුතුයි.

57 වෙනි පිටේ 24 වෙනි පෙල අවසන්වූ තැනට, ශ්‍රීමත්මාස මහා කවිහු විසින් කරනු ලද ශිශුපාලවම නමැති, ශ්‍රී අඛිකවූ, මහා භාවයෙහි, කාෂණ්‍යාරද සංභාෂණනමිවූ දෙවතසභීය, මෙතෙ කින් සමාපාදි (කියා පදනුකුමයෙන් අවසානය යෙදිය යුතුයි).

පිට.	පෙල.	අශ්ව පාඨ.	ශ්ව පාඨ.
62	4	ජිකිරෙරෙ-	ජිකිරෙරෙර,
63	9	වතීසසනෙනා,	වර්ත්සසනෙනා
66	10	ආලෙලෙම	ආලෙලම
"	26	ආලුනාවු	ආලුණාවු
"	29	සුරත්	සුරන්තාස=
68	3	ත්විමා-	ත්විමා-
"	24	මෙවාචං	මෙවාච:
73	5	සෙසංකිකොයො	සෙසංකිකොයො
"	9	උද්දන්ති	උද්දන්ති
"	11	මානරෙමා-	මානරමා-
"	27	ආලසාලම්	ආලසාලම්
"	32	හුතා-ලුඞ්	අනද්දන්තාතිහලඞ්
76	32	යං	ය:
77	26	යොසිතං	යොසිතා:
79	27	භක්කතෙ	භක්කතේ
83	34	වජ්ජමං	වජ්ජමා:
83	19	විජයා:	විජය:
"	19	සෙනායා:	සෙනායා:
86	11	වතී-ලඞ්-ම,	ආශි: පුරණලොචි- ආමප්
87	15	භුතාචි-ලුඞ්-	අනද්දන්තාතිහලඞ්-
"	12	ආමුඛතෙ	ආමුඛතේ
91	34	තිරුකුලා:	තිරුකුලා:
93	29	ඛජ:	ඛජ:
94	6	ආභුලන	ආභුලන
99	16	වනසයි	වනසයිද
"	17	පහත් කෙරෙයි	පහත්කෙරෙයිද- හෙතෙමේයි
"	27	ඉති, මාවෙදි	ඉති තමි, මාවෙදි
101	29	ඔබකර	බා කර
192-	6	සුඛිකර	සුඛිකර
104,	28-	වතීලඞ්	හවිමත්- ලාචි
"	"	එ, ප්‍රත්‍යයි,	මෙප, ප්‍රත්‍යයි
106	34	පස්සා:	පස්සා:
107	26	අත්තානු	අත්තානු

පිට.	පෙළ.	අශ්ව පාඨ.	ශ්ව පාඨ.
109	17	පලහැටිබව	පලහැටිබව
110	2	වික්‍ෂයථලයෙහි	වික්‍ෂයථලයෙහි
115	15	උපමිගතෙ	උපමිගත
"	20	ආනාමි,-	යානාමි,
119-	2	පියා	ප්‍රියා:
125	9	කොදදදුනවුක්‍ෂදිරෙ	කොදදදුනගල්වුක්‍ෂදිරෙ
"	11	ආශකතවීමෙන්	ආසකතවීමෙන්,
126	10	රථොසෙසෙ,	රථොසෙසෙ:
130	25	තානිව	තානිව
137	22	ඊෂිත්	ඊෂත්
139	16	විත්‍රොසහ	විත්‍රොසහ
143,	4	ශ්‍රීතිර්මත	ශ්‍රීතිර්මිති
"	8	යාමහවඤ්ඤකසස	යාමහවඤ්ඤකසස
144	13	ඵල, තිෂ්ඨතෙනා	ඵල, තිෂ්ඨතෙනා
149	14	රසවය:	රසවය:
156,	22	හර්ක්‍ෂතා,	හක්‍ෂිතා
165,	13,	සුරධිපෙ-	සුරධිපෙ-
"	14	යෙ, හසනි	යො, හසනි
172,	6	සථවිකතවාංශු-	සථවිකතවාංශු-
173	20	මණ්ඩානුරාගා:	මණ්ඩානුරාගා:
179,	29,	වුක්‍ෂාඤ්-	වු, හාඤ්-
183	5,	නිලිසලිකිලසස	නිලිසලිලසස
185	9	අනුරොදනිව	අනුරොදනිව
187	8	තාත්	තාති
190	22	අවනතගිති	අවනතගිති
"	32	තමන්ව,	තමන්ව-
201	6,	ජලශ්වවුලාග්‍රපාදං	ජනශ්වවුලාග්‍රපාදං
"	21,	අබ්භිනාම	අබ්භිනාම,
205,	12,	වක්‍ෂව්වාග්‍ර,	වක්‍ෂව්වග්‍ර-

බලපිටියේ ආද්දෙල
 රත්නගිරි වලව්වෙහි නිවැසි
 ප්‍රාචීන ප්‍රතිචිත භාෂා ශාස්ත්‍ර ප්‍රවීණ
 සත්කීර්තිමත්
 ජේ. පී., සී. පී. ඇම්. උපාධිනාමධාරී
 එම් ජේ. ඇම්. වික්‍රමරත්න
 සේ නා නා ය කි
 නිනිඤ මැතිතුමාට
 මෙම
 සංස්කෘත ශිෂ්‍යපාලවට්ඨ මහාකාව්‍ය
 ප්‍රථම භාගය
 සම්පිණ්ණ කරණලදී.

H. J. M. WICKRAMARATNE SENANAYAKA, Esq.,

J.P., U.P.M.,

PROCTOR S.C., BALAPITIYA.

සාමදාන විනිශ්චයකාර ධූරය සහ නිලනොලත්

පොලිස් මහෙස්ත්‍රාත් ධූරකර

සත්කීර්තිමත්

එච්. ජේ. ආම්. වික්‍රමරත්න

සේනානායක

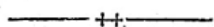
ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ නීතිඥ මැතිතුමා

ශිශුපාලවධම්ම.

1. ශ්‍රිය: පතී: ශ්‍රීමති ශාසිතුංජග
ජ්ගනනිවාසො වසුදෙව සද්දති
වසද්දශීව තරනන' මබ්බර.
තිරණගභීඛගනුවං මුනිං හරි:

සමස්තමුක්තාසා'හිතෙ නමොඥ.

පද්ධවතාසිනි ව්‍යාධ්‍යා.

වසමපුණ්ණම සමුඛං ජගනනාථං විමකතිදං
සම්බම්ප්‍රවේනතාරං ශාසනසිංහං මහාමුනිම්
පුඤ්චංගො සතිලොචන පුඤ්ඤි: සුසංසම්
සතිච්චිලධම්මාස ඉති සාධුගුණානුගා:
සධම්මාභරවිධ්‍යාන විද්‍යාශාලේ'නිශොහතෙ
මුක්තාවාසීසතෝ'රග්‍රහි නාමන උපදෙශනා:
පරිවේණෝ'ධපසා'නු ශ්‍රීමත: සිතකිතිත:
ඥානානඤ්ඤාස වා'නුමනා'ග්‍රහිලිත:
ශිශුපාලවධසෝ'මාං රමසා නිජනාසසා
පද්ධවතාසිනිං නාම ව්‍යාධ්‍යාං ලඝ්වං විතනමහෙ.
(කුලකම්)

ආශීනීමස්ත්‍රියාවස්තු නිදේශොවාපි නත්මුඛම් යනාදීන් කාව්‍ය
ශාස්ත්‍ර විෂයෙහි නිදර්ශනාලාභකාරික මනානුයාසිව පරිශුඛවිප්‍ර
වංගිය විවජ්ජන ශිරෝමණී ශ්‍රී දත්තකසුත්‍ර ශ්‍රී මනමාස මහාකවිත්‍ර
සවාතිප්‍රේත ශිශුපාලවධනම් පුඤ්ඤා කාව්‍යරවතා කවැටියෝ ශිශු
පාලවධයට මූල හෙතුභූත ශ්‍රී කෘෂ්ණගේ ගිමන්තාරද මුනි සද්දශීක
සබ්බාසාන වස්තුව ශ්‍රී ශබ්ද ප්‍රයෝග පූජිකොට නිදේශ කරණුවෝ
ශ්‍රිය: පතී: යනාදී මේ පද්ධ ප්‍රථමකොට ඛකිනසකලහ.

හරි: මුනි: දදශී යනු මෙහි ක්‍රියාකාරක පදසබ්ධකි- දදශී
යන දෘශිප්‍රේක්ෂණේ ධාතු පරෙක්ෂලිචි විහතති සකමික කථී:කාරක
පරසෙමපද ප්‍රථම පුරුෂෙකවචනානනාබ්‍යාන ක්‍රියා පදයාහට
හරි: යනු උක්ත කථී:හි මුනිම් යනු අනුක්ත කමිති.

- 2 ගතං තිරස්ථිත මනුරු සාරථෙය්
 ප්‍රසිද්ධ මුඛවචනං හවිභ්ජ්ජිතං
 පතතාසධොධාම විසාරිසමීනා
 කිමෙතදිහසා ආලම්බිතං ජනෙය්

1. (පද්‍ය) ශ්‍රිය, ශ්‍රීකාන්තාවගේ; පති, වල්ලභය; ජගනනිවාස, ජගද්ධාරවූ හෙවත් ලෝකයාට නිවාසස්ථානවූ (කුසිසථසථී: ලෝකය ඇත්තාවූ සිසේසි); (ඵසේදව්වත්) ජගත්, ලෝකයාට; ශාසිතං, අනුශාසනය කරන්ට හෙවත් දුෂනිග්‍රහය හා ශිෂ්ටානුග්‍රහය කරන්ට (දුෂනිග්‍රහ ශිෂ්ටානුග්‍රහ දෙකින් ලෝකය හික්මවන්නට යි සේසි); ශ්‍රීමති, ශ්‍රීමත්වූ; වසුදෙව සද්මති, වසුදෙව රූපිවූ කාශ්‍යප සෘෂිහුගේ භවනයෙහි; වසන්, කෘෂ්ණරූපයෙන් වාසය කරන්නාවූ; හරි, ශ්‍රීවිෂණු තෙමේ; අබ්ධන්, අහසින් අවතරන්නාමි (ඉන්ද්‍රසඤ්ජය කථනය පිණිස භූලෝකයට) බැසඵන්න වූ; තිරණ්‍යගභීභග්‍රහං, බ්‍රහ්මයාගේ පුත්‍රවූ; මුඛිමි, ශ්‍රී නාරදනම් සෘෂිහු; දදාමි, (කිසියම් දිනෙක) දුටුවෙය; (මුක්තකබ්ධිනයි)

මේ කාව්‍යයාගේ ප්‍රථම පඤ්චමයෙහි ශ්‍රිය පති යනාදීන් දෙවතාථ ප්‍රකාශක ශ්‍රී ශබ්ද ප්‍රයෝගය කළ හෙයින් අනිෂ්ට ගණදේශ ප්‍රසංගාදය හඟනවිය.

තත්‍රාදෝ ශ්‍රීශබ්දප්‍රයෝගාවණි ගණාදිශබ්දවිභවය
 (තදුක්කම්), දෙවතාවාචකාශ්‍ය ශබ්දයෙ ව හදුදිවාවකාශ්‍ය

සමේතෙ තෙවතින්ද්‍රාසා ස්‍රුලිපිතො ගණතොපිවා,

යනු තලලක්ෂණයි— ජගතා නිවාස ජගනනිවාසො වසුශවාසො දෙවශෙවති වසුදෙව: වසුදෙවසා සද්ම වසුදෙව සද්ම- තසමින්- තිරණ්‍යසා ගභී: තිරණ්‍ය ගභී: තසා අභග්‍රහ: තිරණ්‍යගභීභග්‍රහ: තමි- අථ වා තසාභග්‍රහවයවාදුතසභග්‍රහාභග්‍රහවති තිරණ්‍යගභීභග්‍රහ: තමි- යනු මෙහි සමාසයි. සංසාථි අලභිකාරයි මුක්තකබ්ධිනයි, මේ සභියෙහි වංශස්ථනම් වාතතයි. (ජනොභූ වංශස්ථ මුදිරිතම් ජරො) යනු තලලක්ෂණයි.

මේ වතාහි වසතු නිදේශ පුළුක ග්‍රන්ථ රවතාවෙකි.

2. (අයං) බාම අධ: පගති යනුද ජනෙය් ඵනත් කිම ඉති ආකුලං ජක්ඛිතම් (අභුත්) යනුද- මෙහි ක්‍රියාකාරක පදසමබ්ධිය- පතති යනු පතනපතනෙ- බාහු වනීමානලථ- අන- කතී: පර- ප්‍ර- ඵ- ආ- ක්‍රියා පදයි- බාම යනු- තදුක්ක කතී: පදයි- අධ: යනු අවසයි- (තොහොත්) ඇතැම් තැන- පතන බාහුව සකමික වන හෙයින්- අධ: යනු අනුක්‍රමකම් අවසය පදයි.

3. වයන්විෂාමිතය වධාරිතංඝුරු
නතා ශරීරිති විභාවිතාකාතිමි
විභාවිතකතාව යවං ප්‍රමානිති
ක්‍රමාදමුං නාරද ඉතා' බොධිඤ්ඤා

2. අනුරුසාරපො, උග්‍රරුතිතයා සාරවිකොට අනුරුසාර
හෙවත් හිරුගේ(උග්‍රරුතිතයා නම් අරුණයායි සේසි); ගතමි, ගමන;
තිරුත්විතමි, තියැතිගෙන වෙසි හෙවත් සරසව පැමිණියේ වෙසි;
හවිච්ඡා, වන්තිහුගේ උභවයලනමි උභවයලනමි හෙවත් මතතට
(උඩට)දැලෙනාමි; ප්‍රසිද්ධමි, (ලොකයෙහි) ප්‍රසිද්ධයි; සථිතා, හාත්
පසින්; විසාරි, පැතිරෙන්නාවූ; (අයමි) ධාම, මේ රහමිතෙම; අධා
පතති, යටට හෙවත් පතනට වැටෙයි; එතත් කිම් ඉති, සුයතියානි
දෙකින් විසදුණු ලක්ෂණඇති මේ බැබළීම කිවෙක්දැයි, ආකුලා
විසමයෙන් අවුල්ව හෙවත් විසමයෙන් සම්ප්‍රාප්තාව; ජනො: ජනි
තමි, ජනයන් විසින් බලනලදී.

තිරුත්විතං තියැතිගෙනමි, විභාවිතාකොටදක් සත්‍රියාමි; ඉති තියැති
ක්ෂයබදාදක්ෂණයනනාත්ප්‍රාතිපදිකාත්සවාපේ බප්‍රත්‍යය:- අවිද්‍යා
නො උග්‍රරුසසා සොනුරු:- ස සාරවිසිසසස: අනුරුසාරපි: තසා
උභවයලනමි- උභවයලනමි- යනුද සමාසයි මේ දෙලොකයෙහි
ජනො: ජනිතමි යන නන්ති- ජනිතමි යනු ජන දයිනාමිකන
යො: යි සකමික ධාතුනු කෙරෙන් ඇති කමිය නොකියවි කල්හි-හාව
යෙහිකතප්‍රත්‍යය වූතැතියි-විකාමතයි, ප්‍රසිද්ධවි වක්ෂාතා: කමිතො
කමිතො ක්‍රියා, යනු කි හෙයින් කෙවින් කමිතොකතානතං කාතො
ජනිතමි මුනිං දදගේති පුළුන යොජයනති යනුද විකායි අත්‍රොප
මෙයසස මුනිධාමිතා: සුයතියානිතා, මුපමානතා, මධාප්‍රසරණ ධමේ
ණාධිසා වණිතා වසතිරෙකා, හදුකතං කාවසප්‍රකාශෙ, උපමානාදා
තනාසස වසතිරෙකා ස එව ස:- යනුද විකා ගතයි- මුකතකබ්බකයි
වසතිරෙකා ලබකාරයි- විසමයාකුලෙක්ෂණක සංවණිතායි.

ඉක්කිතිව- ඒ බැබළීම නාරදමුනියයි නිශ්චයකොට දනගත්
අසුරු දක්වයි.

3. විභා, වසතු නතාවධාරණයෙහි සමච්චි; සා, ඒ විෂණුතෙම;
පුරු, ප්‍රථමකොට; නිෂාමිවය: ඉති, තෙජ: පුසුරු මාත්‍රකියෙකැයි;
අවධාරිතමි, (ලෝකයා විසින්) වෙසෙසින් නිශ්චයකරණ ලද්දකි;
නතා, ජලගට හෙවත් ජව වඩා සමිපවූ කාලයෙහි; විභාවිතාකා:
තිමි, විමසනලද සටහන්ඇති ඔහු; (එහෙයින්ම) ශරීරිඉති, ශරීර
නොහොත් වෙනතා ඇත්තෙකැයිද, නතා, හදුනාගතව විභකතා

4. නවත බො:බො වෘත්ත: පයොධරන්
සමුසකප්පුර පරග පාණ්ඩුරම්
සෘණං සෘණොත්සමා ගජේන්ද්‍රකාන්තිනා
සුප්‍රවොපමං භූති සිතෙන ශම්බුතා

වයවම්, වෙන්කොට හැඳිනගන්නාලද මුබාදි අවයව ඇති; ප්‍රමාන්
ඉති, (එහෙයින්ම) පුරුෂයෙකැයිද; ක්‍රමාත්, පුළුචන සාමාන්‍ය
ඥාතියෙහිදී පිළිවෙලින්; (අවධාරිතං, තීරණය කරනලද);
අමුං, මොහු (නම්); නාරද ඉති, නාරද මුනියයි; අබොධි, දැන
ගත්තේය.

(ස: අමුං නාරද ඉතාබොධි, යනු මෙහි-ක්‍රි-පද-සං=සි-අබොධි,
යනු-බුධි-ඥානේ ධාතු භූතාච්චි-කතී- පර-ප්‍ර එ-ආ-ක්‍රි-සි- ස:
යනු නද්‍රක්‍රා කතී-පද-සි- අමුං යනු තද්‍රක්‍රා කම්-පද-සි-

විභාවිතා විමාසවා ආකාතී: සංසථානං යසසඃ විභාවිතාකාතී:
නම් විභක්තා (විච්චාර) ගාතිතා අවයවමුබාදයො යසසාසො විභ
ක්තාවයව: තම්- යනු සමාසයි.

'නාරදස කමිකෙපි නිපාතශබ්දනාතිතිභක්තාත්තවිතීයා තිබා
මුපසඬ්ඛා නසොපලක්ෂණත්තාත් යථාහ, වාමනා, නිපාතෙනා
තිතිතෙ කමිණි නකම්භිකතී: යනු විකා ගෙයින් නාරදංසි විතීයා
නොවන්නීය අනු විභාවිතාකාතීම් විභක්තාවයව මිත්‍රාදිනා ආකාතී
විභාවනාවයව විභාවනායො පද්වියොවිශෙෂණ වාතාශ්‍රරිකපුං
ස්ත්‍රාවධාරණගෙහුකෙතොපනාසාත් පද්වියොකං කාවා ලිඛග
මලකාර'. 'හේතොථාකාපද්විකෙ කාවාලිඛගමුද්‍රානම්, ඉති
ලක්ෂණාත් සි විකා ගෙයින්- මෙහි කාවා ලිඛග ලිඛකාරයි- මුක්තක
බක්තයි.

ඉක්කිති ලොක සහකිත් නාරද මුනිහු වණ්ණය කෙරෙහි:

4. (මේ නාරදමුනි කෙබඳුද යත්?) නවත්, අලුත්වූ හෙවත් ඉතා
නිල්වූ; (එකණෙහි රැස්වූ ජලය ඇතිවූ සි සේසි) වෘත්ත: මහත්වූ;
පයොධරන්, මේසයන්ට නොහොත් මේසයන්ගේ; අබොධි, සම්පද්‍රි
පහත් පෙදෙස්හි; ස්විතම්, සිටියාවූ; සමුස, පුස්ප්‍රස්තාවූ හෙවත්
රැස්කරනලද; කර්පුරපරග, කර්පුර සුණුසේ; පාණ්ඩුරම්, ශුභ්‍රවණ්ඩු;
සෘණම්, (එහෙයින්) ඇසිල්ලක් හෙවත් මෙස සම්පාවසානසෘණ
යෙහි; සෘණොත්සමා, වාණිච්චොත්සව සඬ්ඛාත සෘණයෙහි ඔස
වනලද; (වාණිච්චොත්සවයන්හි මවුපිට දරන්නාවූ සි සේසි) ගජේ
න්ද්‍රකාන්තිනා, හසරි වර්ණයක් ඇති; භූති සිතෙන, හසමයෙන් ධවලී
කාවූ; ශම්බුතා, රැඳවියා හා; සුප්‍රවොපමම්, ප්‍රක්වොපමා ඇත්

5. දධානමමො රුහකෙසරදසුති
ජ්වා: ශරච්චජු මරිචිරෙච්ඡාමි
විපාකපිඬා සතුතිනසුචිරුතො
ධරුධරෙජුං චුතතිතතිරිව

හාමු; 'අමුං තාරද ඉති අබොධි' යනු 11 වෙනි ශ්ලෝකය දක්වා හැමවැනි සමබකිය කටයුතුයි. මොහු තාරදමුතියයි දැනගත්තේ ය යි සේයි.

කර්පුරසපරුග: කර්පුරපරුග: සමුස: (පුඤ්ජාන) කොසෙහ කර්පුරපරුගයෙහි සමුස කර්පුරපරුග: සමුස කර්පුරපරුග ඉවතාණ චූර: = හම් සෂණෙපු උත්තමානා සෂණොත් සමානා ගරුතා මිත්‍ර: ගපේත්‍ර: ගපේත්‍රසා නාතනි: (වමි) ගපේත්‍ර නාතනි: සෂණොත් සමානා ගපේත්‍ර නාතනි: සමානා සෂණොත් සමානා ගපේත්‍ර නාතනි: ගොත භුතා: සිතා: භුති සිතා: තෙන = (ශමානා) සුචා උපමා යසස: සුචොපම: හම් (සාපෙසෂකෙපි ගමකකාත් සමාස) යනු කි හෙයින් සමාසයි.

මෙහි අබොධි: යන්න ගැණ = 'උපසිධා-ධස: සාමිපො' ඉති විශ්වා: යනු කි හෙයින් විරුකතයි.

(නවනනිති කඤ්ඤෙ විතියා,) උභසමිතසො: කාසිසා සිගුපසිසා දිපු ත්‍රිපු, ඉතාදි වචනාත් යනුද සෂණං යනු අනානසංයොග යෙහි විතියා යයිද සද්ශපසිසාය යොසතුලොපමා ශබ්දයෙ: අතු ලොපමාම ඉති තිමෙධාත් සාද්ශ වාචිකෙ නාතියෙහානු: කෙවිදිම ශ්ලෝකං වයනිමාමිතානු: ප්‍රාග්ලිඛිකා ව්‍යාවසානො = තෙමාමිපු ස්ත්වාධාරණාත් ප්‍රාක්තෙජ: පිණ්ඩමානුසා ශමාපමො විහාං විනාසමි යනුද විකාවෙහි දක්වනලදි) උපමාලකාරයි.

5. අමොරුහකෙසරදසුති, පියුම් රෙණුමෙන් රත්වත් කානති අති; ජවා: දළමචුලු; දධානම්, ධරන්තාමු; ශරච්චජුමරිචි, සර සදරස් සේ; රෙච්ඡමි, (ධවල) කානතිමත්මු; විපාකපිඬා, එහෙ යින්ම පරිනාමයෙන් හෙවත් මිනිකිරීමෙන් පිගුවන්මු (රත්වන්මු); තුතිනසුචිරුතො, තුමාරභුමිත්හි හටගත්තාමු; චුතතිතනි, ලතා සමුහයන්; දධානං, ධරන්තාමු; ධරුධරෙජුමඉව, හිමවත් පමිතස මෙන් සිටියාමු (මොහු තාරද මුතියයි දැනගත්තේය.)

(අමොරුහානාමි කෙසරාණි අමොරුහ කෙසරාණි තෙමා මිව දසුතිසාමාමි තා: අමොරුහකෙසරදසුති: ශරච්චජු: ශර ච්චජු: ශරච්චජුසාමරිචි: ශරච්චජුමරිචි: ශරච්චජුමරිචි රිව රෙච් සිසා ස: ශරච්චජු මරිචිරෙච්ඡාමි: හම්. විපාකෙන (පරිනාමෙත))

6. පිහඬන මොසැස්සුප් මර්ජන වජ්‍රමි

වසාන මෙනාජින මසැස්සුති

සුවණ්ණසුත්තා කලිතාධරාමරං

විච්චිතයනං ගිතිවාසසසානුමි

7. විහඬන රුජඬන රුහෙරිවායනෙ

ඝරණමයො චිරාභවලිතනතුති:

කානොපචිතං හිමි ගුහුමුච්චකො

සීතං සනානෙන තසිභාං ගණෙරිව

පිඬන: විසාකපිඬන: තුතිනසථලාමි (තුමාරහුමො) රොහනනිති
තුතිනසථලිථ: ධර්මරණමිත්තු: ධර්මරෙත්තු: යනු සමාසසි උපමා
ලඬකාරසි) නැවතත් කෙබඳු වූ තාරද මුනිහුදයන්?

6. පිහඬන, පිහුවන් වූ හෙවත් රන්වන් වූ; මොසැස්සුප්, මුදුනණ
මය මෙවුල්දමින් සුකන වූ; අර්ජන වජ්‍රමි, ධවල කානනි ඇත්තා වූ;
අසැස්සුති, අදුන්වන් වූ; එණාජිනමි, එණිමාගවමයක් හෙවත්
කලු මුළුසමක්; වසානමි, හඳුගත්තා වූ; සුවණ්ණසුත්තාකලිත, කනක
මය පටියකින් බඳනාලද; අධරාමරං, යට හඳුනා පිළිඳැති; ගිතිවාස
සසානුමි, නිලාමර වූ රමයාගේ ශරීරයට; විච්චිතයනං, විච්චි
තය භරන්තා වූ හෙවත් අනුකාරී වූ (මොහු තාරද මුනියයි අවබෝධ
කෙළේයි.)

(මුසැස්සුනාණ විශෙෂ: නතමයි මෙබලා මොසැස්සු පිහඬනා
මොසැස්සු සුජ්‍යන ඉති පිහඬන මොසැස්සුක් නම්. අර්ජනා ජවි:
යසස: අර්ජන වජ්‍රමි: නම් අසැස්සුමිවදුනිසිසතත් අසැස්සුති-
නම් එණසස අජිතං එණාජිනමි සුවණ්ණස (නතමයංවා) සුත්තං
සුවණ්ණසුමි සුවණ්ණසුත්තෙත අකලිතං අධරාමරං යසස: සා=නාමි-
යනු සමාසසි උපමාලඬකාරසි.)

7. (නැවතත් කෙබඳු වූ මුනිහුද යන්?) විහඬනරුජ, ගුරුඑන්ගේ
අඬනරුහෙ: ඉව, රෝමයන් හා තුලා වූ; ආයනො: දික් වූ; හිරණම
යොචිරාභ, සුවණ්ණමය හුමියෙහි උපන්තා වූ; වලිතනතුති: ලතා
වන්ගේ සුත්ත හා සදාශ සුවණ්ණමය වූ හුසින්; කානොපචිතමි. (ශොභා
පිණ්ඨ) කරණලද යඳු සුත්ත ඇතනා වූ; හිමගුහුං, තෙමේ පිනිමෙන්
කෙටනා වූ; සනානෙන, මේසාවසානයෙහි හෙවත් ශරත්කාල
යෙහි; තසිභාංගණො, විදුලලතා සමුහයෙන් උපලක්ෂිත වූ; උච්ච
කො: උස් වූ; සනාමි ඉව, මෙසයක් මෙන් (සිටියා වූ); (මොහු තාරද
මුනියයි දැනගත්තේ යයි සේයි) උපමාලඬකාරසි.

8. නිසඟ්විත්‍රො, උපසංඝමපසංඝමණං
ලසද්ධි සචේතද සිතාඛග සඛගිනා
වසාසතං වාරු වමුරු වමිණං
කුපේන නාගෙඤ්ඤ මිවෙඤ්ඤ වාගතමි.

විභවගානාම රුජ විභවගරුජ: තසාඛගමි විභවග රුජඛගමි-
තසමිත් රෙහනනිති විභවග රුජඛගරුභා: (තො) තිරණසස විසා
රෙ තිරණමයි තිරණමයිව සා උච්චෙති තිරණමයොචි තසාමි
රෙහනනි (රුජාශෙවති) තිරණමයොචිරුභා: වල්ලිනාමි තනනව:
වල්ලිතනනව: තිරණමයොචිරුභාශවනෙ වල්ලිතනනවශෙවති තිර
ණමයොචිචිරුභවල්ලිතනනව: (තො) කෘතමි උපචිතමි යෙන
(යසාචා) ස: කෘතොපචිත: තමි-තිමමිවශුභ: තිමශුභ: තමි සනස
අනත: සනතත: තසමිත් යනු මෙහි සමාසයි.

8. (තැවතත් කෙබඳුමු මුනිහුද යත්?) නිසඟ්, සවභාවයෙන්ම;
විත්‍රොඋල, විසිතුරුව (උසස්ව) දිලිසෙන්නාවූ; සුඤ්ඤ පසංඝනා,
සියුම් ලෝමයෙන්; ලසත්, බලෙන්නාවූ; බිසවෙත්ද, මානාලබණසි
යක් මෙන්; සිතාඛග, යෙවතවණ්ඩු ශරීරයෙහි; සඛගිනා, ආශාසනවූ
හෙවත් වලඤ්ඤාවූ; වාරු, මනොඥාවූ; වමුරුවමිණං, මාගවමියක්වූ;
කුපේන, පෘෂ්ඨාසපරණයෙන් යුක්තවූ හෙවත් මුව සමකින් පිටෙහි
ඇතිරීමෙන් යුක්තවූ; ඉඤ්ඤවාගතමි, ඉඤ්ඤාගේ වාගනාවූ; නාගෙ
ඤ්ඤමිඉව, පෙරවතනමි හස්තිරුජයා මෙන්; වසාසතමි, බලෙන්නාවූ
(මොහු තාරද මුනියෙහි දූතගත්තේයයි සේයි)

විත්‍රානි ව තානි උච්චානි වෙති විත්‍රොඋලානි සුඤ්ඤානි ව
තානි පසංඝානි වෙති සුඤ්ඤපසංඝානි නිසඟ් විත්‍රොඋලානි
නිසඟ් විත්‍රොඋලානි නිසඟ් විත්‍රොඋලානි සුඤ්ඤ පසංඝානි යසා
සො නිසඟ් විත්‍රොඋල සුඤ්ඤපසංඝා (තෙන) බිසසා බිසානාමිවා
ඡෙද: බිසවෙත්ද: ලසව්වාසො බිසවෙත්ද: ශෙවතිලසත් බිසවෙත්ද:
සිතාඤ්ඤ තත් අභිගඤ්ඤෙති සිතාඛගමි බිසවෙත්දවත් සිතාඛගමි බිස
වෙත්ද සිතාඛගමි සඛග:අසාසනිති සඛගි බිසවෙත්ද සිතාඛග සඛගි
බිසවෙත්ද සිතාඛග සඛගි (තෙන) වමුරු: (මාගසා) වමි වමුරුවමි
වාරුවතත් වමුරුවමිවෙති වාරුවමුරුවමි (තෙන) නාගානාමිඤ්ඤ:
නාගෙඤ්ඤ: (තමි) ඉඤ්ඤස වාගතමි ඉඤ්ඤ වාගතමි (තමි) යනු මෙහි
සමාස භූමයි. මේ පද්‍ය උපමාලඛකාරයි.

9. අප්‍රසු මාසථාලිත වලලකිගුණ
 ස්වකොට්‍යාලාසිගුණ නිබාංගුති නායා
 පුරු: ප්‍රවාලෝපව පුරිතාඨියා
 විහානන මව් ස්විකාසමාලයා.

9. (තැවහත් කෙබඳු වූ තාරද මුනිහුදයන්?) අප්‍රසුම, ප්‍රචුරකි
 යෙන් නොහොත් තීරනතරයෙන්; ආසථාලිත, තලිතලද (යනපත්
 බව විමසනු පිණිස වක්කොට පහතට තමනලද ඇතිලිලෙන් විණා
 තනත්‍රි සථාටනය සභිනිතයාසනු ප්‍රසිබයි); වලලකිගුණස්‍යන, විණා
 තනත්‍රිත් සවකි සංසනිණයෙන් (වෙන තත් ගැටීමෙන් හෝ තැලි
 මෙනැයි සේසි; උචල, උසස්ව බබලන්නාවූ; අභිගුණනිබාංගු, මාප
 වැහිලි නියකැලුමෙන්; භිනායා, මිශ්‍ර වූ හෙවත් එයින් රකනවණ්ඩු;
 පුරු, පුරොහාගයෙහි (ඉදිරියෙහි); ප්‍රවාලෝ, පබලුවලින්; පුරිතා
 ඨියා, පුරණලද අඩක් ඇත්තාක් වැනි වූ හෙවත් පුරණලද අඩක්
 බදුව සිටියාවූ; අව්, හිමිලූ; ස්විකාසමාලයා, ස්විකාමයාසන
 මාලාවකින් හෙවත් පලිතුටෙන් කරණලද ජපමාලාවකින්; විහා
 නනම්, වෙසෙසින් බබලන්නාවූ (මොහු තාරද මුනි යයි අවබෝධ
 කෙළේය.)

(වලලකා: ගුණා: වලලකි ගුණා: ආසථාලිතාශ්වතෙ වලලකි
 ගුණාශ්වති ආසථාලිතවලලකිගුණා: ආසථාලිතවලලකිගුණානාම්
 ස්‍යන: ආසථාලිත වලලකි ගුණස්‍යන: තෙන උචල: = අභිගුණා
 නාම් (අභිගුණෝපුටා) නිබාං අභිගුණනිබාං අභිගුණ නිබානා
 මංගව: = අභිගුණ නිබාංගුතිනිනා - (තයා) අභිමි පුරිතෙති පුරි
 තාඨියා (තයා) ස්විකානාමස්‍යමාලාස්විකාසමාලා අව්භාවසා
 ස්විකාසමාලාවෙති = (තයා) යනු මෙහි සමාස ක්‍රමයි.

ප්‍රසිබි ස්විකා ග්‍රහණ දූෂෙමෝක්‍ෂාභිනිං ව්‍යජ්‍යතෙ 'ස්විකා
 මොක්‍ෂද: පරම්'ඉති ලෝක්‍ෂාභිනාම් ස්විකාසමාලාභිධානාත්
 යනු විකා තෙයින් මේ තාරද මුනිහුගෙ (පලිගුණවා) ජපමාලා ධාර
 ණය මොක්‍ෂාභිනි භාවය හඟවයි සේසි අනුනිබාංගු භිනායෙති ස්වගු
 ණහ්‍යාගෙනාහ්‍යගුණස්විකාරලස්‍යන: තද්ගුණාලභිකාර: උකතා,
 තත්ගුණ: ස්වගුණහ්‍යාත්, ඉති යනුද විකා තෙයින් යමක්හුගේ
 ස්වකිය ගුණ පරිත්‍යාගයෙන් අහ්‍ය ගුණ ප්‍රකාශ ලක්‍ෂණය වීතම්
 තත්ගුණාලභිකාති යයි කියනලදි- තාරද මුනි වණ්නාමැයි.

11. නිවහිස සො නුවරත: කාතානති
නතින්දියඤන නිධිනිහ:සද:
සමාසදකසාදිත දෙදෙතසමපද:
පදං මහෙත්‍යාලය වාරාවක්‍රිණ:

නන්ද්‍යාවතොට ජිලිහ: සුභද්‍රෙ ග්‍රාමකාසත්‍රය:
ඡතිජමධ්‍යම ගාකුරා සත්‍රයාණාම ජනමහෙනව: (ඉති)
(මුච්ඡිතා ලක්‍ෂණය නම්)

ක්‍රමාත් සාරාණාම සභානා 'මාරොහඬවා වරොහණම්
සාමුර්ජෙනත්‍රව්‍යතෙ ග්‍රාමසථා එතා: සභා සභාව
යනාදින් නිදශිත විකාර විභාගය විකාව බලා දත යුතුයි.

11. අතින්දියඤනතිධි: ඉන්දිය විමයනොවු අභිපර්ඤනයෙහි
තිධානයක් වැනිවු හෙවත් සමාපිදශීවු: ස: එ නාරදතම් සාමිතෙම;
කාතානතින්, කරණලද නමසකාර ඇති: අනුවර්ත: නම අනුව
යන්නාවු: නහ:සද:, දෙවියන්: නිවහිස, නවතා: සාදිත, විධිසකනය
කරණලද: දෙදෙතසමපද:, අසුරයන් සමකි සමපත්ඇති: වක්‍රිණ:,
ශ්‍රී කාණ්ඩයානේ: මහෙත්‍යාලයවාරා, ශක්‍රතවනය මෙන් මනහරවු:
පදං, සථානයට: සමාසදත්, පැමිණියේය.

ස: (නාරදමුනි:) වක්‍රිණ: පදම් සමාසදත් යනු මෙහි ක්‍රි-සං-යි
සමාසදත්- සම් අංචි පුළු සද්ධ ගතො යන සකමිකධාතු භූතාච්ඡුචි-
පර- ප්‍ර- එක- අ- ක්‍රියාපදයානට ස: යනු උක්තකතීයි පදං යනු
අනුක්තකමියි වක්‍රිණ: යනු අනුක්ත සමකිකි.

කාතා අනතිදේ, යෙන කාතානතය: (තාත්) ඉන්දියම'තික්‍රා
නතා: ඉති අතින්දියා: අතින්දියාණාම ඤනම් අතින්දියඤනම් අතින්දිය
ඤනස නිධි: අනු-න්දියඤනතිධි: නහසි සිද්ධති ගව්නති'ති නහ:
සද: දෙදෙතානාම සමපද: දෙදෙතසමපද: සාදිතා: (විධිසකිකානා:)
දෙදෙතසමපද: යෙනාසො සාදිතදෙදෙතසමපද් (නස) මහාංඬවා
සා'වික්‍රූඬෙති මහෙත්‍ය: මහෙත්‍යස අලය: මහෙත්‍යාලය: මහෙත්‍යා
ලය වත්වාරා මහෙත්‍යාලයවාරා (නම්) අත්‍ර නතිනතිපද: පදමිති ව
වයෝ'පිසඤ්ඤානසමයෝ, රකාද්වතානා ඡෙකානුප්‍රාස:අත්‍ර වාත්‍ය
නුප්‍රාස ඉත්‍යන්තයෝ සංසාඡපි: යනු විකාශනයි. සංසාඡපි අලං
කාරයි.

12. පහතපහඬනප්‍රතිම'සාපොතිධි:

පුරෙසස යාවනන හුච් වසලියන
ගිරෙ'සාහිකිති'ව තාව දු'වවකෙක
ප්‍රවෙන පිසාදු'දතිසුද,දවසුත:

13. අප්‍රසාදනො'නාමිතා නමත්ථනේ

සීතෙ කප්ඤ්චත්ථනිනාං ගනේර'ධි:
නාසාසිමානාම'හිදෙවකිසුතං
සුතෙන ධාතුශ්චරණො හුවසාලෙ

12. නපොතිධි: අස පුරෙහුච් යාවත් නවසලියන යනුද-
අවසුත: නාවත් පිසාත් උදතිසුත් යනුද මෙහි ක්‍රි-සම්-සි. නවසලි-
යන- යන- 'නසුද් විපුළිලිඬගතො ධාතු- ලුඬිච්ඡකති- කතීකාරක-
ආනම= ප්‍ර-ඵ- ක්‍රියාපදයාගට නපොතිධි: යනු උක්තකතීසි අස
යනු අනුක්‍රමසමබකිසි පුරෙහුච් යනු අනුක්‍රමාධාරසි යාවත් යනු-
අනුක්‍රමාපාදනඅවසි.

උදතිසුත් යන- උත්පුළි ස්වාගතිනිවෘත්තො ධාතු හුතාපිලුඬ
කතී= පර= ප්‍ර-ඵ- ක්‍රියාපදයාගට අවසුත: යනු උක්තකතීසි පිසාත්
යනු අනුක්‍රමාපාදනසි නාවත් යනු අනුක්‍රමාපාදනඅවසි.

පහත්, බස්නාඩු; පහඬනප්‍රතිම; සුයසීයාවැතිඩු; නපොතිධි:
නපස්විනෙම; අස, ඵ් ශ්‍රීකෘෂ්ණයානේ; පුරෙහුච්, ඉදිරියෙහිවූ හුම්
ප්‍රදේශයෙහි; යාවත්, යම්තාක්; නවසලියන, නොපිහිටියේද; නාවත්,
ඵතාක්; අවසුත; ශ්‍රීකෘෂ්ණනෙම; ගිරෙ; පථිතයෙන්; තඬිචාන්ඉව,
මේසයක්මෙන්; උවවකෙක, උස්වූ; පිසාත්, ආසනයෙන්; උදතිසුත්
නැගිසිටියේය. (මුනිවරණස හුපයීන්ප්‍රාගෙව සවයමුඤ්චනවාත්
යනු කී හෙයින් තාරදමුනිහුගෙ වරණය සමබකි හුම් සපයියෙන්
පලමුකොට නැගිසිටියේය යනු භාවයි)

(පහවවා'සො පහඬගෙවති පහත්පහඬන: පහත්පහඬන
(පහඬනසවා) ප්‍රතිමා උපමානං යසස: පහත්පහඬනප්‍රතිම: තප:
තිධි'සිසස ස: තපොතිධි: යනු සමාසයි.)

පහත්පහඬනඉහසු පහඬනස පහතා'සංභවා'දියමහුතොප
මෙහාසාවායසීදණ්ඩිණ ප්‍රහාහයො බහණු: අතඵවාප්‍රසිඬසො'පමාන
චායොගාදු'ත්ප්‍රෙක්ෂනා'ධුනිකාලඬකාරිකා: සථේ වණ්ණයනති
යනු ටිකා හෙයින්-උත්ප්‍රෙක්ෂා නොහොත් අහුනොපමාලඬකාරසි

13. අප්‍රසාදනො'නාමිතා නමත්ථනේ වරණො නාසාසිමානාම
යනු ක්‍රි-සි. නාසාසිමානාම යන- කිපුළි- ධාසුද්ධාරණපොඨණ්ණො:

14. තමකීර්තිසාදකයා'දිපුරුෂ:
සපයියා සාධු සපයිය'පුපුරුෂ
ගායානුපෙතො පුණයාද'හිප්සවො
තභවති නාපුණ්‍යකානාම් මණ්ඩිණ්:

ධාතු භූතාච්ඡි- කමි- ආතම- ප්‍රථම- පුරුෂ විවචනානතආබ්‍යාන ක්‍රියාපදයාහට වරණො යනු උක්තකමිසි- සුතෙන යනු අනුක්‍රම කතීයි. (ධාතු: යනු අනුක්‍රමසමබන්ධි අථ යනු අනන්තරච්ඡවයයි)

අථ, ඉක්බිතිව හෙවත් ශ්‍රීකෘෂ්ණගේ නැගිසිටීමට අනතුරුව; ධාතු, මහබ්‍රහ්ම; සුතෙන, පුත්‍රවූ නාරදමුනිහු විසින්; ප්‍රයතන, උත් සාහයෙන්; උනාමිත, උඩට නමනලද නුමුත්; ආතමත්, (මුනිහුගේ පාකබනබරින්) පහතට නැමෙන්නාවූ; එණො, පෙණමඩුලුඇති; එණිනාම්, නාගයන්ගේ; ගණො, සමූහයන් විසින්; අධො, යට පෙදෙස්හි; කථස්මින්, කෙසේ නුමුත්; (දුකසේ) ධාතෙ, දරණලද්ද වූ; (සාපිහවූ සි සේසි) භුවස්නලෙ, භූතලයෙහි; අභිදෙවකිසුතම්, දෙවකිපුත්‍රයා හෙවත් ශ්‍රීකෘෂ්ණයා අභිමුඛකොට; වරණො, පාදෙක න්‍යායාසානාම්, තබනලද්දේය (පිහිටුවනලද්දහ සි සේසි)

(ප්‍රයතෙනන උනාමිතා: ප්‍රයතෙනානාමිතා: ප්‍රයතෙනානා මිතා: ආතමනායා: එණො යෙෂාම් තෙ= (තො) දෙවකායා: සුතා: දෙවකිසුතා: දෙවකිසුතම් අභි (ලක්ෂ්මීකානොති) අභිදෙවකිසුතම් ('ලක්ෂ්මීකානොතිප්‍රතිආභිමුඛො ඉත්‍යාබ්‍යාසානාම') යනු කී හෙයින් සමාසයි.

(අනු එණානාම් නමනොනාමන සමබන්ධො' පි මුනිගෞරවාය තත් සමබන්ධාභිධානාද'නිශයොකතිහෙදො යනු විකාහෙයින් අතිශයෝකාති අලංකාරයි- මුක්තකබන්ධයි)

14. ස: (ශ්‍රීකෘෂ්ණ:) නම් (නාරදම්) සපයියා සාධු පමිඅපු පුරුෂත් යනුද මණ්ඩිණ්: අහිප්සව: තභවති යනුද මෙහි ක්‍රි-සි= පරිඅපුපුරුෂත් යන- පරිපුරුෂ පුරුෂපුරුෂතෙධාතු භූතාච්ඡි කතී-පර-ප්‍ර-ථ-ආ-ක්‍රියාපදයාහට- ස: යනු උක්තකතීයි තම් යනු අනුක්‍රම කතීයි සපයියා යනු අනුක්‍රමකරණයි සාධු යනු ක්‍රියා විශේෂණයි තභවති යන භූසත්‍යායාමිධාතු අකමික- කතී- වභිමානලථ-ප්‍ර-බ-ආ-ක්‍රියාපදයාහට- මණ්ඩිණ්: යනු උක්තප්‍රකාති කතීයි අහි ප්‍සව: යනු උක්තචිකාති කතීයි.

ස: ආදිපුරුෂ, ඒ පුරුෂ පුරුෂතෙම හෙවත් ශ්‍රීකෘෂ්ණතෙම; අසිම, පිදියසුවූ; නම්, ඒ නාරදමුනිහු; අසිසාදිකයා, පුරුෂ පිණිස ගතයුතු ද්‍රව්‍ය ආදිකොට ඇති; සපයියා, පුරුෂයන්; සාධු, මොන

15. නයාවදෙකාවුදපයදු'භිතො
ජනසතුභාරඤ්ඤපථිතාවිව
සවහසාදතො මුනිමාසනෙ මුනි
ශ්විරංතනසනාවදභිතාපිවිශත්.

වට; පරිඅපුපුපත්, පිදුවේය; මණ්ඩිණ; පණ්ඩිතයෝ; (සජ්ජනයෝ)
අපුණ්‍යකාරාම, පින්තොකලවුන්ගේ; ගාභාත්, ගාභයන්කරු; පුණ
යාත්, සෙනහයෙන්; උපෙපතුං, එලමෙන්ට; අභිප්පව: නභවනති,
මොනවට කැමැත්තෝ නොවෙති; (පින්කලවුන්ගේ ගෙවලටම යනු
කැමැත්තෝ වෙති. එහෙයින් පුජ්‍යවූ සත්පුරුෂයෝ දුකසේ ලැබිය
යුත්තාහ යි සේයි)

(ආදිශ්වාසෝ පුරුෂයෙවති ආදිපුරුෂ: 'අනොමාමපිදයනෙ,
ඉති වා දිඝි: පුජ්‍යමහිනිත්‍ය'ඝි: (තම) අඝිං උව්‍යම'ඝිම' අඝිමාදි
ඝිසා: සා'ඝිදි'තා (තයා) පුණ්‍යම අකාතවන්න: ඉති අපුණ්‍යකාතා:
(තොමාම). මතස: ඊෂිණ: මනිෂිණ: යනු විග්‍රහයි සවහසාවාසනී
නොහොත් උදුරු ලබකාරයි- මුක්තකබ්බකයි)

15. ජන: සාවදෙතො නොදපයත් යනුද මුනි: නාවත්
මුනිමා'සනෙ අභිතාපිවිශත් යනුද මෙහි- ක්‍රි-යි. නොදපයත්
යන නඋදි පුළුදුරු- ප්‍රේක්ෂණේ ධාතු සක- කතී- භූතාච්චුඬි- පර
පු- එ- ආ- ක්‍රියාපදයාහට ජන: යනු උක්තකතීයි. එතො යනු
අනුක්තකමයි යාවත් යනු, අනුක්තාපාදනාවාසයි- අභිතාපිවිශත්
යන- අභි- නි- පුළු විශ්ප්‍රවේශනෙ ධාතු භූතාච්චුඬි කතී- පර- පු-
එ- ආබ්‍යාන ප්‍රයොජ්‍ය ක්‍රියාපදයාහට- මුනි: යනු උක්තකතීයි
මුනිමි යනු අනුක්තකමයි ආසනෙ යනු අනුක්තාධාරයි නාවත් යනු
අනුක්තාපාදනාවාසයි.

ජන: ජනතො; උභිතො, නැගිසිටියාවූ; එතො, ඒ තාරද
මුනි ශ්‍රී කෘෂ්ණ යන දෙදෙන; තුභාරඤ්ඤපථිතො ඉව, හිමාලය
පථිතය අඤ්ඤපථිතය යන දෙකමෙන්; යාවත්, යම්තාත්; නොද
පයත්, දග්ගිය නොකෙළේද; නාවත්, ඒතාත් (එකණෙහි) විරන්ත
න: මුනි: පුරුෂ මුනි සංඛ්‍යාත ශ්‍රී කෘෂ්ණතො; සවහසාදතො,
සවකිය හසන යුගමයෙන් දෙනලද; ආසනෙ, අස්තෙහි; මුනිමි,
තාරද සාමිහු; අභිතාපිවිශත්, (තමහට අභිමුඛකොට) නිෂිදනය
කැරැවිය.

(තුභාරඤ්ඤපථිතො තුභාරඤ්ඤතො ව තො පථිතො වෙති
තුභාරඤ්ඤපථිතො සවසා(ආනවන:)හසා: සවහසා: සවහසොන

16. මහාමහානිලශීලාරාව: පුරු
නිමේදිවන් කාසකාම: ස විමරේ
ශ්‍රිතොදයාද්‍රෝණියාමු'වවකෝ
රවුචුරවච්ඡුමසෝ'තිරුමනාමි
17. විධායකසා'පවිතිං ප්‍රසේදම:
ප්‍රකාමම'ප්‍රියත යථනාං ප්‍රිය:
ග්‍රහිතූමාසීයාන් පරිවසීයා මුහු
මහානුභාවා හි නිකානතම'ජීවිත:

දහනං සභසාදනම (නසමිත්) විරම්භවශ්විරනතන: (කාමණ:)
පුරු කිල භගවාන්බද්ධිකාරණෙස නාරයණවනාරෙණ නපසි සවිත
වාන් ඉති පුරුණත්- යනු විකාසි- වසගපමා ලකාරසි නාරද
මුනි ශ්‍රිකාමණ වණ්නාසි මුකතකබකිනයි.

16. ස: (නාරදමුනි: වසුමසෝගිත්මනාම'වුචුරත්- යනු
මෙහි ක්‍රි-සි, අවුචුරත්' යන- චුරසෝගෙය ධාතු සක- කතී- භූතාච්ඡු-
ප්‍ර-ච-ප-ච-ආ-ක්‍රියා පදයාගට ස: යනු උකතකතීසි අතිරුම
නාමි යනු අනුකතකමිසි වසුමස:; යනු අනුකතකසබ්බකිසි.

මහාමහානිලශීලාරාව: (සිංහල විපයෙහි ගටගත්) මහත්වූ ඉදු
නිල්මණි කැලුම්වැනි කැලුම්ඇති; කාසකාම: ශ්‍රී කාමණයාගේ;
පුරු, ඉද්ධියෙහි; උච්චකෝ, උස්වූ; විමරේ, ආසනයෙහි; නිමේදි
වාන්, නිමිදනයකරන්නාවූ; ස:, ඒ නාරද සාමිනෙම; අභියායමි,
සවස හෙවත් සායාත්තකාලාභිමුඛවූ; ශ්‍රිත, ඇසුරුකරණලද; උදයා
ද්‍රෝ, උදයපරිනතඇති; වසුමස:, වසුයාගේ; අතිරුමනාමි, මනොඥ
භාවය; අවුචුරත්, පැහැරගත්තේය හෙවත් ශෝභාවට පැමිණියේය.

(මහතා මහානිලශීලායා: රුහිවරුන් යසස ස: මහාමහානිල
ශීලාරුන් (නසස) උදයමෝසාවලියෙහි උදයාද්‍රෝ ශ්‍රිත: උදයාද්‍රෝ
යෙනාසෝ ශ්‍රිතොදයාද්‍රෝ (නසස) අතිරුමසස භාවෝ' තිරුමනා (නාමි)
යනු විග්‍රහවිකාසයි. නාරදමුනි ශ්‍රිකාමණ දෙදෙනාගේ වණ්නාසි)
ලපමා ලකාරසි.

17. යථනාම ප්‍රිය: ප්‍රකාම ම'ප්‍රියත යනුද මහානුභාවා:
ආසාන් ග්‍රහිතූම නිකානතම'ජීවිත: භවනි යනුද මෙහි ක්‍රි-සි,
අප්‍රියත- යන- ප්‍රිය- ප්‍රිණතෙ- ධාතු- භූතාච්ඡු- කතී- ආතම-
ප්‍ර-ච- ක්‍රියා පදයාගට- ප්‍රිය: යනු උකතකතීසි යථනාමි යනු
අනුකතකසබ්බකිසි.

18. අශ්‍රේණිමයා'පහානා: කමණ්ඩලො
 ඊතිධාය පාණාචාෂිණා 'හුද්දිරිතා:
 අභේෂභවිධංසවිධො පටියසි
 නීතෙන මුර්ධනා හරිරග්‍රහි'දපා.

ප්‍රකාමමි- යනු ක්‍රියාවිශේෂණය හවනහි, යනු භූසත්තායාමි
 ධාතු-වතී-පර- ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියාපදයාගට මහානුභාවා: යනු උකත
 ප්‍රකාති කතීයි අර්ථින: යනු උකතවිකාති කතීයි ග්‍රහිතුමි යන පුළු
 ක්‍රියාපදයාගට මහානුභාවා: යනුම උකතකතීයි ආයතීන් යනු
 අනුකතකමිසි, නිතානනමි යනු ක්‍රියාවිශේෂණයි.

යථානාමි, වේදෙකතවිධියෙන් යාගකරන්නවුන්ට; ප්‍රිය: ප්‍රියවු
 ශ්‍රීකෘතනෙම හෙවත් යාගකරුවන්ගේ වලලහවු විශේෂතෙම; ප්‍රසෙ
 දූෂ: ප්‍රසන්නවු; තසා, ඒ තාරදසාෂියාගට; අපටිති: පුජ්ව; විධාය,
 (විශේෂයෙන්) කොට (කායාදි වාරත්‍රයෙන් තත්පරව කොට සි
 සේසි) ප්‍රකාමමි, කාමනියේ හෙවත් අතියිත්; අප්‍රියත, සතුටුදියේය
 (මුනිප්‍රදයෙන් ප්‍රීතියට හෙතුබාවිති අපානාරයක් පිහිටුවයි); හි
 ඒ එසේමැයි; මහානුභාවා: මහත්වු ආනුභාව ඇත්තෝ හෙවත්
 මහාතමයෝ; ආයතීන්, පිදියසුතනන්; පරිවෘතියා, මෙතෙකිරිමෙන්
 හෙවත් පුජයෙන්; මුහු: එකෙණෙහි (නිතර); ග්‍රහිතුමි, වසනකර
 ගන්ට; නිතානනමි, එකානනයෙන් (අතියිත්); අර්ථින: අතිලාභ
 ඇත්තෝවෙති. (අපො'තිලාභමෙෂාම'සනිතා'ර්ථින: මහානානුභාවා:
 යෙෂාං තෙ මහානුභාවා: යනු විග්‍රහයි.) ස්වභාවොක්තාහි මිශ්‍ර අපා
 නතරතාය අලංකාරයි මුකතකතකතයි.

18. හයි: මුඛිනා අප: අග්‍රහිත්- යනු මෙහි ක්‍රි-යි. අග්‍රහිත්
 යන- ග්‍රහඋපාදනෙ ධාතු- භූතාච්ච්ච- සක- කතී- පර- ප්‍ර- එක-
 ආ- ක්‍රියාපදයාගට හරි: යනු උකතකතීයි- අප: යනු අනුකත
 කමිසි- මුඛිනා යනු අනුකතකරණයි.

සාෂිණා, තාරද සාෂිත්‍ර විසින්; අශ්‍රේණිමයා'පහානා: සකල
 නිවිසානවලින් ගෙණෙනලද්දවු; පාණො නිධාය (එසේම) ශ්‍රීගස්
 තයෙහි තබාගෙණ; කමණ්ඩලො: කෙණ්ඩියෙන් නිකුත්කොට;
 අහුදිරිතා: ඉසිතල ද්දවු හෙවත් වත්කරණල ද්දවු; අභේෂ, පාප
 සමූහයන්ගේ; විධංසවිධො, නැසීම් විධියෙහි; පටියසි: පටුතරවු
 සේවක් අතියිත් පොහොසත්වු; අප: පාන්; හරි: ශ්‍රීකෘතනෙම
 නගෙන මුඛිනා, නැමුනුහිසින්; අග්‍රහිත්, පිළිගත්තේය.

19. ස කාඤ්චනෙ යතා මුනෝ'රුහුයා
නවාමුදයාමවපුනී'වික්ෂත
ජිහ්ව ප්ලුජතිතශ්‍රිය: ශ්‍රියම්
සුමේරුශාඛගස්ස තද තදසතම්

(නගෙමාණි අගෙමාණි අගෙමාණි ව තාති තිථාති වෙති අගෙ
මාණි අගෙමාණි උපහාහා: අගෙම-හාහා: අසානා'මො
සා: (සමුහා) යෙති අසොසා: අසොසානාමි (පාපසමුහානාමි)
විධංසා: අසොසවිධංසා: අසොසවිධංසසා විධි: අසොසවිධංස
විධි: (තසමිත්) කමාධාරය හෝ විශහැකිති. මේ සමාස ක්‍රමයි-
සමාසවෙකති නොනොත් උදාහරයි.

19. ස: (නවාමුදයාමවපු:) යනු නාවික්ෂත යනුද තදස
නම් සුමේරුශාඛගස්ස ශ්‍රියං ජිහ්ව- යනුද මෙහි ක්‍රි-යි, නාවික්ෂත
යන- ක්‍රිපුජි විශ්ප්‍රවෙයෙ ධාතු භූතාච්චුචි- කතී- ආතම- ප්‍ර-ථ-ආ-
ක්‍රියාපදයාතව ස: නවාමුදයාමවපු: යනු උක්තකතීයි- යනු-යනු
අනුක්තාධාරඅවසයි ජිහ්ව යන ජි-ජයෙ ධාතු- පරොක්ෂලිවි සක-
කතී- පර-ප්‍රථ-ථ-ආ-ක්‍රියාපදයාතව තදසතම් යනු උක්තකතීයි-
ශ්‍රියං යනු අනුක්තකතීයි සුමේරුශාඛගස්ස යනු අනුක්තසමෙකයි.

නවාමුදයාමවපු: අභිතව මේසයක්සේ සම්මන්සිරුරු ඇති;
ස: ඒ ශ්‍රිකාෂණතෙම; මුනෝ, තාරද මුනිත්‍රගේ; අරුහුයා, අරුමති
යෙන්; කාඤ්චනෙ, සමාණිමයවු; යතා, යම් ආසනයෙක්හි (පුටුවෙක්හි
හි සේසි); නාවික්ෂත, නිමිදනයකෙළේද; තද, එකල්හි (විෂණුහු උත්
කල්හි) යයි සේසි; තදසතම්, ඒ ආසනය; ප්ලුජතිතශ්‍රිය:, නිලවණ්ඩු
මාදම් එලයෙන් හටගත් ශ්‍රිඇති; සුමේරුශාඛගස්ස, මහාමේරුපථිත
කුටයාගෙ; ශ්‍රියං, ශෝභාව; ජිහ්ව, ජයගත්තේය හෙවත් අභිතව
තය කෙළේය.

නවඤ්චනාවමුදයෙහි නවාමුද: නවාමුද ඉව ශ්‍රාම: වපු'සි
සාසො නවාමුදයාමවපු: පමුයා ජනිතා- පමුජනිතා පමුජ
නිතා ශ්‍රියි'සාසො පමුජනිතශ්‍රිය: (තස) සු- ශොභනා: මේරු: සුමේ
රු: සුමේරො: ශාඛගම්- සුමේරුශාඛගම්- (තස) යනු සමාසයි උප
මානුප්‍රාසංකෘතී අලංකාරයි.

22. ප්‍රජ්ජලතාපිව්‍යතිතෙතර'හිපුති:
 ශුතෙතෙතෙ සප්තව්‍යදපාංශුපාණ්ඩුති: .
 පරපරෙතෙ ව්‍යුරිතා'මලව්‍යති
 තදෙතෙතෙතොවිව තො බහුවත:

රථාඛ්‍යාපාණේ, රථාවයවඩු වක්‍රයහසායෙහි විද්‍යමාන හෙයින් වක්‍රපාණි යයි නම් ලද ශ්‍රී කාෂණයාගේ; රොවිෂාම්, රැස්කදඹින් හෙවත් රක්‍ෂිත් සමබකිවූ; පටලෙන, සමූහය සමහ; සංවලිතා, එක්වූ හෙවත් වැලදනාවූ; සෘෂිවිෂ්, නාරදසෘෂිහුගේ කානතිහ; නක්‍රාම්, රුත්‍රිකාලයෙහි; නරො, වෘක්‍ෂයක්හුගේ; වලත්, සැලෙන් නාවූ; පලාශානතර, පත්‍රවිවරයන්; ගොවරා, ගොදුරුකොට හෙවත් ආශ්‍රයකොට ඇත්තාවූ; කුෂාරමුනී, (කුෂාරමුනී සඞ්ඛ්‍යාත) වක්‍ර යාගේ; අංශව: ඉව, රක්‍ෂිත්මෙන්; විරෙජ්රෙ, බැබළුන.

(රථසෘඛ්‍යාමි රථාඛ්‍යාමි රථාඛ්‍යාමි (වක්‍රම්) පාණේ යසස ස: රථාඛ්‍යාපාණි: (තසස) සෘෂේ: තවිෂ: සෘෂිවිෂ: වලනතෙතෙ වීත පලා ශායෙහි වලත්පලාශා තෙතාමනතරාණි වලත්පලාශානතරාණි තාති (විවරති) ගොවර ආශ්‍රයො යෙතාම් තෙ වලත්=ගොවරා (තෙ) කුෂාරා: මුනීසිසාසො කුෂාරමුනී: (තසස) නාරදමුනීවණ්නායි උපමාලංකාරයි මෙහි නක්‍රාමි යනු සප්තමාසව්‍යයි.)

22. (තද නො එකවණේ ඉව බහුවත:- යනු මෙහි ක්‍රියා කාරක පදසමබකි බහුවත: යන භූසත්‍යායාම් බාහු- පරෙක්‍ෂ ලිපි අන- කතී- පර- ප්‍ර- වි- ආ- ක්‍රියා පදයාගට තො යනු උක්ත කතීයි එකවණේ යනු තදුපමාන උක්තකතී විශේෂණයි ඉව යනු උපමාඵඅවයි)

ප්‍රජ්ජල, විකශිතවූ; තාපිව්‍යතිතො, තමලුමලක් හා සමානවූද; සප්තව්‍යද, රැක්අතතන පුෂ්පයන්ගේ; පාංශුපාණ්ඩුති, රේඛුන් මෙන් පඬුවන්වූද; ශුතො, ශෝභනවූ; අහිපුති, අන්‍යෝන්‍ය රක්‍ෂි වලින්; පරපරෙතෙ, එකිනෙකින්; ව්‍යුරිත, පැතිරගන්නාලද; අමල ව්‍යති, නිෂ්ලිකානතිවයක් ඇති; තො, ඒශ්‍රිතාරද ශ්‍රීකාෂණ දෙදෙන; තද, තත්කාලයෙහි; එකවණේ ඉව, එක් පැහැඇති දෙදෙනෙකුත් මෙන්; බහුවත, වූහ. (උභයප්‍රභාමෙලනා'ද්‍රවයොර'පිසථාඛිතිණො ගඛායමුනාසඛිතමඉව ස්ථවිකෙකුතිලමණිප්‍රභාමෙලනප්‍රාය: කශවි දෙ'කොවණි: ප්‍රාදුබ්බව යනු විකායි) ගංගා යමුනා සඛිතමය මෙන් විශුද්ධතාරදසඛිතමයෙන් ජනිත උභය කානති එකතුම්මෙන් පලිභූ ඉදුතිල්මණි කානතිවයයාගේ එකතුම්ම හා සමානවූ සථාඛිතව්‍යාපා යම්කිසි එක්වණ්ණයක් පහලවිය යි සේයි.

23. යුගාන්තකාලප්‍රතිසංහාරානම් නො
ජගනති යස්‍යාම් සවිකාසමාසන
තනො මමුක්‍යානු න කෙටහවිෂ
සාපොධනාහ්‍යාගමසමභවා මුදා;

(පුද්ගලිකී පුද්ගලම් පුද්ගලිකයනෙ තාපිච්ඡස (තමාලස) ප්‍රභවමිති තාපිච්ඡම් පුද්ගලංව තත් තාපිච්ඡෙදිති පුද්ගලතාපිච්ඡම් නෙන නිහා: සද්ශායෙවති පුද්ගලතාපිච්ඡතිහා: (තො: සපාච්ඡදා: (පණ්ණානි පවේසු) යස්‍යාසො සපාච්ඡදා: තස පුෂ්පාණි සපාච්ඡදානි සපාච්ඡදානාම් පාංශුවත් පාණඛව: සපාච්ඡදපාංශුපාණඛව: (තො: පරභව පරභව පරපරම් (නෙන) ජුරිතෙ' මලෙ ජවී යයො'ස්‍යා ජුරිතාමලව්‍යවි එකා වණ්: යයො'ස්‍යා එකවණ්‍ය යනු විග්‍රහයි විෂ්ණුකූරද වණ්නායි. උත්ප්‍රසාලකාරයි මුක්තකබ්‍ධිනයි)

23. ජගනති යස්‍යාම් නනො සවිකාසමාසන යනුද නනු තනො මුදා නමමු: යනුද මෙහි ක්‍රියා ප- සං- සි- ආසන- යන- ආශ උපවෙශනෙ ධාතු භූතාච්ඡවි අක- කතී- ආනම්- ප්‍ර- බ- ආ ක්‍රියාපදයාහව ජගනති යනු උත්තකතීයි යස්‍යාම් (තනො) යනු අනුක්‍රමාධාරයි සවිකාසම් යනු ක්‍රියාවිශේෂණයි න මමු: යන නස්ස පුළු මාභිප්‍රරිමාණෙ ධාතු පරෙක්‍ෂලිච- කතී- පර- ප්‍ර- බ- ආ- ක්‍රියා පදයාහව. මුදා: යනු උක්තකතීයි නනු (තනො) යනු අනුක්‍රමාධාරයි

යුගාන්තකාල, කල්පාන්තකාලයෙහි; ප්‍රතිසංහාරානම්, නමා කෙරෙහි උපසංහරණය කරණලද (හකුලවාගන්තාලද) ජවඇති; කෙටහවිෂ; අසුරශ්‍යාවූ ශ්‍රී කෘෂ්ණයාගෙ; යස්‍යාම්තනො, යම් ශරීරයෙකි; ජගනති, ලෝවැස්සෝ; සවිකාසම්, විසාර සතිතව හෙවත් ඉඩ ඇතිව; ආසන, සිටියාහුද; තනුතනො, එ ශ්‍රීකෘෂ්ණ යාගේ ශරීරයෙහි; තපොධනාහ්‍යාගම, නාරද සෘෂිහුගේ ආගමන යෙහි; සමභවා, හටගන්නාවූ; මුදා; සන්තොෂයෝ; නමමු, අති රික්තවූහ. (අප්‍රමානවූහ යි සේයි)

(යුගස අන්ත: යුගාන්ත: යුගාන්තභාවාසො කාලයෙවති යුගාන්තකාල: යුගාන්තකාලෙ ප්‍රතිසංහාරා: ආනමානො යෙනාසො=(තස) විකාසෙන සහ වතීත ඉති සවිකාසම් කෙටහස විචි (හන්තාවා) කෙටහවිචි (තස) තප: ධනම් යස ස: තපොධන: තපොධනස ආගම: තපොධනාගම: තපොධනාගමෙන සමභවනති තපොධනාගමසංභවා: ශ්‍රී කෘෂ්ණවණ්නායි අතිශයෝකති අලංකාරයි මුක්තකයි)

24. නිදසුනාමානම්වාසිදිතිං
 මුද්‍යමිකාං මුනිමහස්සපෙසුමි
 චිලොවනෙ ඛිභුදධිත්‍රිහසිනි
 ස පුණ්ඩරිකාසංඝ ඉති සපුටො'හවත්
25. සිතං සිතිච්ඡිකා සුතරං මුනො'පිපුරු
 චිසාරිති: සොධමිවා'චලිතොයත්
 චිත්තලිච්ඡාපනිකාකරං'ගුති:
 ගුතිසමිතං වාච ම'වොචදවසුතා:

24. (ස: කාෂණ: සපුට: අහවත් යනු මෙහි ක්‍රි- සි, අහවත් යන භූසංඝායාමි ධාතු භූතාච්ඡිකා නමි- පර- ප්‍ර- ඵ- ආ- ක්‍රියා පදයාහට ස: (කාෂණ:) යනු උක්ත ප්‍රකාශි කතීයි සපුට: යනු උක්ත විකාශි කතීයි)

නිදසුනාමානම් ඉව, උෂණරගම්ඥාත්තා හෙවත් සුයසියාවැතිවූ; මුනිමි, නාරදසාමිහ; අසිදිතිමි අහි, අසික තේජස් ඥාත්තෙකු කොට සලකා නොහොත්; අසිදිතිමි, තමහට වඩා අසිකවූ තේජස් ඥාති; මුනිමි අහි, නාරද සාමිහ ලකුණුකොට හෙවත් නාරදමුනිහු කෙරෙහි; මුද, සන්තුෂ්ටියෙන්; විකාශමි, පුබුදුවීමට; උපෙසුමි, පැමිණියාවූ; අධිශ්‍රිතශ්‍රිණි, එහෙයින්ම අධිගතවූ ශෝභාඥාති; චිලොවනෙ, නෙත්සුවලක්; ඛිභුත්, දරන්නාවූ; ස:, ඒ ශ්‍රීවිෂ්ණුතෙමේ; පුණ්ඩරිකාසංඝ: ඉති, පුණ්ඩරිකාසංඝ හෙවත් පචෙරවත් ඥාස් ඥාත් තේජසි; සපුට: අහවත්, (අකුචිසඤ්චසයෙන්); ප්‍රසපුටවීය, (පතලවී යයි සේයි)

නිදසුනි ධාමයසස ස: නිදසුනාමා (නම්) අසිකා දිසිති'සිසස ස: අසිදිති: (නම්) අධිශ්‍රිතා (ප්‍රාජා) ශ්‍රී'සීංභාමි හෙ අධිශ්‍රිතශ්‍රිණි පුණ්ඩරිකෙ ඉවාසිනි යසාසො පුණ්ඩරිකාසංඝ: යනු සමාසයි උපමා නිදශ්‍ය සබන්ධ ලංකාරයි (මෙහි මුනිමි අහි යනනමි අහිශබ්දය ලක්ෂණාචයෙහි වැටෙන හෙයින් කම්ප්‍රවචනියයි 'කම්ප්‍ර වචනියෙවිතියා' යනුවෙන් විනියා වූනැතියි) නාරද කාෂණදෙදෙන සලකනු වූ වණිනාවෙති.

25. (අවසුතා ගුතිසමිතං වාචම'වොචත් යනු මෙහි ක්‍රි- සි. අවොචත් යන බ්‍රෑහ්ම ව්‍යක්තායාමි වාචි ධාතු භූතාච්ඡිකා-සයා-නමි- පර- ප්‍ර- ඵ- ආ- ක්‍රියා පදයාහට-අවසුතා යනු උක්තකතීයි වාචමි යනු අනුක්තකමියි ගුතිසමිතං යනු අනුක්තකමි විශෙෂණයි)

26. හරහා'සං සම්ප්‍රති තෙතුවර ඡායා:
 ගුහස පුරා'වර්තො කාතා ශුභො:
 ශරීරහා'සං භවදි'දයානිතං
 ව්‍යනකාති භාලිත්‍රිතයෙ පි යොග්‍යතාමි.

අපි ඉක්බිතිව (ප්‍රිතාරද ප්‍රිකාණ දෙදෙනාගේ නිමිදනයට අනතුරුව සි සේසි) අව්‍යතා, (වුතිරතිත හෙයින් අව්‍යත යයි සැදී යාම) ශ්‍රී කාණ්ණතො; විසාරිති, (නිතර) පැහැරෙණ සුලුව; විජවලි ව්‍යාජ, දන්තෙල නමැති කපට අයුරු හෙවත් දන්තපායාධාරය; නිශායාරංගුහි, වසුරුමින් කාරණකොටගෙන; සිහං, (සාහාය යෙන්) ශෛතවණ්ඩු; මුනො, ග්‍රිමන් තාරද මුනිනුගේ; වපු, ශරීරය; සොධම් ඉව, ප්‍රාසාදයක් මෙන්; සුහරම්, අතියකින්; සිහිමිතා, ධව ලකයෙන් හෙවත් ධවලකයලවා; ලවනයන්, මෙහෙයමින් හෙවත් ඉතා ධවලකරවමින් ගුප්තමිතාම, පිටිතුරු සිතාදැනි; වාම, බස; අවොවත්, කිසේය.

(විජනාමි (දන්තානා'මා) වලි'ර්විජවලි: සෙව ව්‍යාජ (කපටං) යසස ස: විජවලිව්‍යාජ: නිශාමි කරුණිති නිශාකර: විජවලිව්‍යාජ ශ්‍රීකාණ නිශාකරශෙවි විජ=නිශාකර: තසා'ංශව:-(තො) ශුභ: (පවිත්‍රම්) සමිතං යසසා: සා ශුභි'යානා (නාමි) තා'නිව්‍යාති'රසෙති අව්‍යතා: යනු සමාසයි) අනි'ශාකානි අපත්තුති සංසා'පිසි මෙහි ලවනයන් යන ප්‍රයෝජ්‍යකාදන්තයට සිහිමිතා යනු ප්‍රයෝජ්‍යා නුකතාහි'පදයි ලතෙර'ත්‍රගතස්'පසපිත ප්‍රාණා'ව්‍යොනා'ග්‍යාමි කාත්, ගතිබුධි, ඉතාදිතා- අභි'කාත්'නි'කාමි යනු කි හෙයින් කම්මිතකති නොවීය.

26. (භවදිය දශිනම් අසම් හරති යනුද භවදියදශිනම් සං ග්‍යතාම් ව්‍යනකාති යනුද මෙහි ක්‍රි- සි, හරති යන හාස්ද හරණ ධාතු වනිමාන ලථ- සක- කතී- පර- ප්‍ර- ඵ- ආ- ක්‍රියා පදයාගට භවදිය දශිනම් යනු උක්තකතීයි අසම් යනු අනුක්තකමිසි ව්‍යනකාති යන වනිමානලථ කතී- පර- ප්‍ර- ඵ- ආ- ක්‍රියා පදයාගට භවදිය දශිනම් යනුම උක්තකතීයි යොග්‍යතාම් යනු අනුක්තකමිසි.)

භවදියදශිනම්, සුමනුත් වැඩිබදවූ දැනීම; ශරීරහා'සං, (දත්තා) සකයන්ට නොහොත් සකයන්ගේ; භාලිත්‍රිතයෙ අපි, අතීතාදිතුන් කල්පිම; යොග්‍යතාමි, පවිත්‍රභාවය; ව්‍යනකාති, ප්‍රකාශකෙරෙයි; කුමක් හෙයින් ද යත්? සම්ප්‍රති, දැන් හෙවත් මේ දශිනාමාලයෙහි; අසම් හරති, පාපය දුරුකෙරෙයි; ඵසතො, මතුකාලයෙහි වත්තාමු; ශුභ සස, යහපතට (සම්පතතියට යයි සේසි); හෙතො, කාරණවෙයි (ඵපරිද්

27. ජගත්පඨියා සහසුභානුනා
නසනති යනතුං සමභාවි භානුනා
ප්‍රසන්නානෙතෙති'රසඛිතනාං ගතො
'රදස්ථියා නුනනමනුනනමං නම:

දෙන්නම); පුළුවරිතො, පුළුප්පමයෙහි රැස් කරණලද්ව; ගුහො
යොහනවු කමයෙන් හෙවත් කුසලින්; කානං, (දුන් ඔබගෙ දැනීම)
කරණලද්දේයි; (මෙසේ අතිතාදි කාලත්‍රයෙහිම කායනී කාරණක
යෙන් යුක්තවුන්ගේ දැනීම පුරුෂයා කෙරෙහි කුසල සම්ප්‍රිණතය
හඟවන හෙයින් කවරෙකු විසින් නොපැතිය යුතුද? සියල්ලන්
විසින්ම පැතිය යුතු යයි සේයි)

පුළුවනි ව නාති ආවරිතාතිවෙති පුළුවරිතාති (හො:) ශරීරං
භජනති ශරීරභාජ: (වෙනම) භවත: ඉදමිති භවදියං භවදියඤ්ච
තත් දයිතඤ්චති භවදියදගිතමි යනු මෙහි සමාසයි **චාකාලි**
හෙතුක කාවස ලඛනාලංකාරයි.

27. (සහසුභානුනා නම: නියනතුං නසමභාවි යනුද **ථියා**
අද: නම: නුනනම යනුද මෙහි ක්‍රි-යි, තසමභාවි යන නසු සම් පුළු
භුසකතායාමි බාතු- භුතාපිලුච්චි- භාවකාරක පර- ප්‍ර- ඵ- අ- ක්‍රියා
පදයාහට සහසුභානුනා යනු අනුකතකතීයි. නියනතුං යන පුළු
ක්‍රියා පදයාහට නම: යනු අනුකතකමිති නුනනමි යන නුදක්‍ෂෙපෙ
බාතුනු කෙරෙත් නිපත් කමිකාරක කාදනනක්‍රියාපදයාහට නම:
යනු උකතකමිති අද: යනු උකතකමි විශෙෂණයි භානුනා යනු
අනුකතකතීයි)

ජගති, ලෙවිති; අපඨියානා, පරිවෙෂ්ඨ රහිතවූ; සහසුභානුනා,
සහසුරශ්මිඥාති; භානුනා, හිරු විසින්; නම:, යම් මොහාකිකාරයක්;
නියනතුං, වලකන්ට; න සමභාවි, සමඵනොච්චි ද; (නොගැනිවි ද)
අනුතතමිති, (ලාමකතියෙන්) සමීඨිකවූ; අද: නම:, ඒ මොහාකි
කාරය; අසඛිතනාමි ගතො, අසඛිතබවට පැමිණියාවූ; තෙතෙති:,
ඔබගේ තේජස්වලින්, ප්‍රසන්න, මැඩපවත්වා (බලාත්කාරයෙන්) සේයි);
ථියා, ඔබවිසින්; නුනනමි, සිදිනලදී, හෙවත් තසනලද්දේය,
(මෙසේ කරුණු වසයෙන් සලකා බලනවිට යුක්තදිනෙමේ වණ්නිය
දගින ඇත්තෙක් වෙයි සේයි)

(ජගති) අපඨියා: සහසුං භානව: යසාසො සහසුභානු:
(තෙන) අවිදුමාන'මුතනමං යසමානන'දනුතනමං නසඛිතා අසඛිතා
අසඛිතායා: භාවො'සඛිතනා (නාමි) (මෙහි සුයනියාගෙ උපමාන
යෙන් මුනිත්‍රගේ ආධිකාස ප්‍රතිපාදනය ගම්‍යමාන හෙයින් **ව්‍යග්**
රෙකා ලඛනාලයි නාරදමුනි වණ්නායි.

28. කාතෘ: ප්‍රජාසමකාතෘ ප්‍රජාසභා
සුපාත්‍රනිකේපතිරුකුලාතමනා
සද්දේපයොගෙ පි ගුරුස්තූ'මකේයො
නිධි: සාතිනාං ධනසමපද්'මිව.
29. විලෝකනෙනෙනෙ'චනවා'මුනාමුනෙ
කාතෘ: කාතෘථො'සම් නිබර්තිනාං ගසා
තථා'පි ශුශ්‍රූෂාසු'රහං ගරීයසි
රිහිරෙ'ථවා ශ්‍රෙයසි කෙන තාපසෙන.

28. ප්‍රජාසභා සම්, සාතිනාම් ගුරු: (නිධි:) කාතෘ: යනු මෙහි ක්‍රි-සි- කාතෘ: යන- සුකාසද්දේ කරණෙ ධාතු කමිකාරක කාදනන ක්‍රියාපදයාගට ප්‍රජාසභා යනු අනුකතනතීයයි, නිමි යනු උකත ප්‍රකාශිකමිසි ගුරු: යනු හෝ නිධි: යනු උකතවිකාතිකමිසි සාති නාම් යනු අනුකතසමබ්ධිසි.

ප්‍රජා, ජනයන්ට දේ හෝ නොහොත් දරුවන්ට; කේමකාතෘ, නිහියකාරීවූ; සුපාත්‍ර, යොග්‍ය පුරුෂ සංකීර්ණාන ගුණ භාජනවූවන් කෙරෙහි දේ හෝ නොහොත් කටාහාදී දූෂිභාජනයෙහි; නිකේප, බහාලීමෙන් දේ හෝ නොහොත් තැන් පත් කොට තැබීමෙන් (නිදන් කිරීමෙන් සි සේසි); නිරුකුලාතමනා, නිරවුල් සිත් ඇති, ප්‍රජාසභා, බ්‍රහ්මයා විසින් නොහොත් දරුවන් ඇත්තවූ විසින්; නිමි, නුඹ; සද්දේපයොගෙ අපි, හැමකල්හි උපයෝගයෙහිත් හෙවත් දන පරිභෝග යන දෙකින් විශදම් ඇතිකල්හිද; අසායා, ක්‍ෂය නොවන නාවූ හෙවත් අඩුනොවන්නාවූ; ගුරු, මහත්වූ; ධනසමපද්මිතිධි:ඉව, ධන සමපතනින් සමබකිවූ නිධියක් මෙන්; සාතිනාම්, චතුර්වේදය සමබකි නිධියක්වූ; (ගුරු:) කාතෘ, ඇදුරෙක් කරණ ලද්දේය.

(කේමං කාතෘචානති'ති කේමකාතෘ ප්‍රජානාම් කේම කාතෘ ප්‍රජාසමකාතෘ තෙන-ප්‍රජාන් සාපසතෙති-ප්‍රජාසභා (තෙන) ශොභනම් පාත්‍රම් සුපාත්‍රම් සුපාත්‍රෙ නිකේප: සුපාත්‍රනිකේප: නිරුකුලම් ආතම (සවස්ථවිතනං) යසාසො නිරුකුලාතමා සුපාත්‍රනිකේපෙන නිරුකුලාතමා සුපාත්‍රනිකේපතිරුකුලාතමා (තෙන) තක්කයො'ක්කය: ධනසා ධනානාම් වා සමපද: ධනසමපද: (තාමාම්) යනු සමාසසි ශ්‍රෙයසොපමා ලංකාරසි තාරදමුති වණිනාසි මුක්තකබ්ධිතසි.)

29. කාතෘ අහම් කාතෘථා: කාතෘ අසම් යනුද අහම් ගිරු: ශුශ්‍රූෂාසුරසම් යනුද කෙන ශ්‍රෙයසි තාපසෙන යනුද මෙහි ක්‍රි-සි, අසම් යන අස්තුම් ධාතු වතී- කතී- පර- උකතම පුරුෂ- ථ- ආ- ක්‍රියා පදයාගට අහම් යනුද කාතෘ: යනුද ප්‍රකාති විකාති වසනෙන්

30. ගතපාසො'ප්‍රයෝජනං
විදේ'ත්වංකතුං ව්‍යවසියතෙමයා
තනොති න'සො'වුදිතා'නවගොරවො
ගුරුසොවො'වාගම එම ධා'වනාමි.

උක්තකතීයිය යුග්‍යාප්‍ර: යන ශාස්ත්‍ර ප්‍රවණේ ධාතු කතීයාකාරක නාදනන ක්‍රියාපදයානට ගිර: යනු අනුක්‍රමකමයි තාප්‍රහේ යන නාප් ප්‍රිණතේ ධාතු භාවසාධන වනී- ල- ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියා පදයානට කෙන යනු අනුක්‍රමකතීයිය ශ්‍රෙයසි යනු අනුක්‍රමකාධාරකයි)

මුනෙ, පිංවන් තපස්විය; නිබර්තිතාං හසා, පහකරණලද පාපි භාවආති හෙවත් දුරුකල පවආති; තව, ඔබගේ; අමුනාපිලොක තෙන එව, මේ දැනමෙන්ම; කාතාචි, නිපුණතවූ ප්‍රයෝජන ආත්තෙක්; කාභා අසම්, කරණලද්දේවෙමි; තථා පි, එසේදවුවත්; අහම්, මම; ගරියසී, ගරුතරවූ හෙවත් අනියසින් අම්වත්වූ; ගිර, ඔබගේ තෙපුල්ද; ශුග්‍රාප්‍රා අසම්, අසණු කාමැත්තේ වෙමි; අථවා, ඒ එසේ මැයි; කෙන, (මේ ලෙවිති) කවරෙකු විසින්; ශ්‍රෙයසි, යහපතෙහි හෙවත් සමත් වීමයෙහි; තාප්‍රහේ, ප්‍රිණතයවේද නොවෙමැයි.

කාතා අචි යෙනාසො කාතාචි නිබර්තිතං (අපහානම්) අතං හ: (පාපමන:) යෙනාසො නිබර්තිතාං'හා: (තෙන) යනු සමාසයි ස්වභාවොක්ති හෝ උද්‍යතයි.

(දැන් වනාහි ආගමන ප්‍රයෝජනය මෙසේ විවාරයි.)

30. (යම් ආතමනප්‍රයෝජනං වද ඉති වකතුං යසා ධාතව නායා මයා) ව්‍යවසියතෙ යනුද නව (එම: ආගම: යාමි නානාති යනුද මෙහි ක්‍රි-සි, වද යන බ්‍රාහ්ම ව්‍යක්‍රයාමි වාචිධාතු-ආශී: ප්‍රෙරණ ලොපි සක කතී- පර ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියා පදයානට නම් යනු අධ්‍යාහාන උක්තකතීයිය ආගමන ප්‍රයෝජනම් යනු අනුක්‍රමකමයි ව්‍යවසියතෙ යන වි අව පූර්වස් භූමි- ධාතු- අත භාවසාධන වනී- ප්‍ර- එ- ආතම- ආ-ක්‍රියා පදයානට මයා යනු අධ්‍යාහාන අනුක්‍රමකතීයිය යසා (ධාතවතයා) යනු අනුක්‍රම කරණයි තනොති යන තනු විසොරෙ ධාතු සක- කතී: වනිමානල- පර- ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියා පදයානට ආගම: යනු උක්තකතීයිය නාමි යනු අනුක්‍රමකමයි එම: යනු උක්තකතී: විශේෂණයි.)

ගතපාසා: අපි, පහවනිය ආසා ඇත්තාවූද හෙවත් විරක්තවූද (ඔබ); ආගමන ප්‍රයෝජනං, පැමිණීමෙහි ප්‍රයෝජනය; වද ඉති, (අපට)කියවයි; වකතුං, කියන්නට; යසා(ධාතවතයා), යම් ලෙජාරකිත බවකින් හෙවත් බුහුටිබවකින්; ව්‍යවසියතෙ, උත්සාහකිරීමක්වේද;

31. ඉති බාවනනං ත'වුචාව ස චුති
න වාවන්'මිත්තං පුරුෂො'ත්තම කියා
කිමෙ'ව සාක්ෂාත්කරණිය ඉත්ත'තා
කිමත්ති කායනීං ගුරුයොගිනාම'පි.

උදිනාත්තගුරුවා, පහළවූ හෝ කියනලද තමාසමකි ගුරුකිය
ඇති; ගුරු, ශ්‍රෝණිය (පුරුෂයා); නව, ඔබගේ; එහි ආගම; එව, මේ
පැමිණීම; තා, අපට; තාම, එ බුහුටිබව; තනොති, පතුරුවයි.

ගතා සපාහා යසසාසො ගතසපාහා ආගමනසස ආගමනෙ වා
ප්‍රයොජනම් ආගමනප්‍රයොජනම් ගුරු'භාවො ගුරුවං ආත්තනා
ගුරුවං ආත්තගුරුවම් උදිතම් ආත්තගුරුවම් යසසාසාඋදි
තාත්තගුරුවා යනු සමාසයි ක්‍රියා සමාපොකතියි.

(මුක්තකයි)

31. (ස: වුති තම ඉති උචාව යනුද කියා ඉත්තං න වාවන්ම
යනුද යොගිනාමි කිමි සාක්ෂාත් කරණිය යනුද මෙහි ක්‍රි- යි.
උචාව යන වච්ඡි පරිභාෂණේ- බාහු පරෙක්ෂලිපි සක-ක-පර-ප්‍ර-ථ-
ආ- ක්‍රියා පදයාභව ස' (වුති) යනු උක්තකතියි තමි යනු අනුක්ත
කමියි (මේ වච්ඡාවනු විකමික බාවිත් (අද: වච: යි) කමියක් ගමස
මාකයි) ඉති යනු ක්‍රියා විශේෂණයි, නවාවන්ම යන කමිකාරක
කාදන්තක්‍රියා පදයාභව කියා යනු අනුක්තකතියි, ඉත්තං යනු
ක්‍රියා විශේෂණයි, සාක්ෂාත් කරණිය යන සොපපද කමිකාරක
කාදන්ත ක්‍රියා පදයාභව කිමි යනු උක්තකමියි, යොගිනාමි යනු
කතිය අභි අනුක්ත සමකකි.)

ඉති, මෙසේ; බාවනනම්, කියන්නාවූ; තමි, ඒ විශේෂභව; ස:
වුති, ඒ වුතබාරිතෙම; උචාව, මෙසේ කියෙය; (කුමක්ද යත්?) පුරු
ෂොත්තම, පුරුෂ ශ්‍රේණිය; කියා, ඔබ විසින්; ඉත්තං, මෙසේ; න
වාවන්ම, ගතසපාහොති යනාදිය නො කියුතුයි; යොගිනාමි අපි,
යෝගින් (මුනිවරයන්) විසින්ද; කිමි එව, ඔබම; සාක්ෂාත් කරණිය:
ඉති, ප්‍රත්‍යක්ෂ කටයුත්තක් වෙති යයි; අතා, මීටවඩා හෙවත්
මෙයින් අන්‍යවූ; ගුරු, මහත්වූ; කිමි කායනීමි, බුහුන කටයුත්තක්;
අත්ති, ඇත්තේද (නැත්තේමැයි සේයි)

(තසමාත්ත ප්‍රයොජනාත්තර ප්‍රයොජනාය ඉති භාව: යද්ධතං
යොගිනාම'පි කිමෙව සාක්ෂාත්කරණිය ඉති තදෙව දෘශ්‍යයයි යනු
ටිකායි- පුරුෂාණාමු'ත්තම: පුරුෂයොසා' වුත්තමයෙති වා පුරු
ෂොත්තම: යනු සමාසයි)

32. උදිණ්‍රගප්‍රතිරෝධකං ජනෙන
රහික්ෂණ්‍මක්ෂණණ්‍යයා 'නිද්‍රගීගමි
උපෙයුෂොමොක්ෂපථං මනසවිනස්
භව'මග්‍රභූමිජි'රපායසංග්‍රයා.
33. උද්‍යුතාරං නිගාතිහමානසෙසෙ
ගීතිහම'ධ්‍යානමද්‍යා කථංචන
බහිච්ඡාරං ප්‍රකානො පාඨගවිදු:
පුරුතනං ක්‍රියා පුරුෂං පුරුච්ඡිද:

32. (කම් අග්‍රභූමි: හවසි යනු මෙහි ක්‍රි-සි, හවසි යන වච්ඡි ලව කතී- පර- මධ්‍යම පුරුෂ ඵ ආ- ක්‍රියා පදයාහව කම් යනු උකත ප්‍රකාති කතීයි අග්‍රභූමි: යනු උකතවිකාති කතීයි)

උදිණ්‍ර, උද්ගතවූ හෙවත් අධිකවූ; රගප්‍රතිරෝධකම්, විෂයාහි ලාභ නමැති උපද්‍රව නොහොත් වෛරයන් ඇති; අහික්ෂණං, නිරන්තරයෙන්; අක්ෂණණ්‍යයා, පුරුදු නොයනු බැවින් නොහොත් අප්‍රතිහතභාවයෙන්; ජනො, ජනයන් විසින්; අනිද්‍රගීගමි, ඉතා දුකසේ යායුතු වූ; මොක්ෂපථම්, අපවගීමාගීයව දෙ හෝ නොහොත් කාන්තාර මාගීයව; උපෙයුෂො, පැවිණියාවූ; මනසවිනො, මනා සිත් ඇත්තෙකුට දෙ හෝ නොහොත් ධීරයෙකුට; කම්, ඔබම; නිරපාය සංග්‍රයා, පුනරුවාතනිතැති, සංග්‍රය හෙවත් පැවිණීම ඇත්තාවූ; අග්‍රභූමි, ශ්‍රේෂ්ඨභූමිය හෙවත් ප්‍රාප්‍යස්ථානය වෙහි.

උදිණ්‍ර (උද්ගත) රග: උදිණ්‍රරග: ස ඵව ප්‍රතිරෝධක: යසමිත් ස: උදිණ්‍රරගප්‍රතිරෝධක: (නම්) අතිශයෙන දුගීම: අනිද්‍රගීම: නම්- මොක්ෂස මොක්ෂරෝව වා පඤ්ඤා මොක්ෂපථ: නම්- අග්‍රා ව සා භූමි යෙවති අග්‍රභූමි: නිරපාය: (පුනරුවාතනිරහිතො) සංග්‍රය: යසො: සා නිරපායසංග්‍රයා යනු මෙහි සමාසයි ශෙලොලකාරයි.

33. (පුරුච්ඡිද: ක්‍රියා පුරුෂං පුරුෂං විදු: යනු මෙහි ක්‍රි- සි, විදු: යන විද්‍ර ඥාණ ධ්‍යාන වච්ඡි- සක- කතී- පර- ප්‍ර- බහු- ආ- ක්‍රියා පදයාහව පුරුච්ඡිද: යනු උකතකතීයි ක්‍රියා පුරුෂං යනු ප්‍රකාති විකාති වසයෙන් අනුකත කමිසි පුරුතනං යනු අනුකත කමි විශෙෂණයි)

පුරුච්ඡිද: පුරුකාලඥවූ කපිලාදිහු තුළ; ක්‍රියා, සුෂම ද්‍රව්‍ය; නිගාහිත මානසෙසො, වසනාරගත්තාලද සිත්ඇතියන් විසින් හෙවත් යෝගීන් විසින්; අධ්‍යානමද්‍යා, අධ්‍යානම ඥානයෙන් (නමින් අයත් කොට ඇති දෘෂ්ටසංකීර්ණ ඥානයෙනැයි සේයි); කථංචන, කෙසේ

34. නිවෙශයාමාසිථ හෙලයෝ'ඩානං
එණාභානාං ඡාදනමේ'කමොකස්
ජගත්‍රයෝ'කස්ථපතිස්'නි'මුච්චිකො
රතිශවරස්සාමහිරෝසු භූතලම්.

නුමුත්; උද්ධිතාරං, උද්ධිතයෙකු හෙවත් මධ්‍යස්ථයෙකු කොට;
ගෘහිතම්, ප්‍රත්‍යක්ෂකොට ගත්තාල ද්දවු; ඛනිච්ඡාරං, පිටත්ති විකා
රවු හෙවත් මහද්දි විකාර රූපයන්ගෙන් වෙන්වූ; ප්‍රකාතො, ත්‍රිතු
ණාතවක ප්‍රකාතියෙන් හෙවත් මූලකාරණයෙන්; පාඨක්, වෙන්වූ;
පුරාතනම්, පෞරාණිකවූ; පුරුෂං, පුරුෂයායයි; විද්‍ය, දනිත්.

නිගාහිතං මත: සෙය: හෙ නිගාහිතමනා: තො: ආතවති අධි
අධ්‍යාතමං තස්‍ය දුක් අධ්‍යාතමදුක් (තයා) විකාරෙහ්‍ය: ඛනිච්ඡාරං
ඛනිච්ඡාරං පුරු හව: පුරාතනම් (තම්) පුරු විදනතිති පුරවිද:

34. (කම් අභිශවරස්සාමහිරෝසු භූතලම් නිවෙශයාමාසිථ
යනු මෙහි ක්‍රියා- සං- සි, නිවෙශයාමාසිථ යන නිපුණ් විශ් ප්‍රවේශෙ
ධාතු ආම් ප්‍රත්‍යයකුත් අස් භූම් ධාතු අනුප්‍රයෝග පරෙක්ෂලිටි සක
කතී-පර-මධ්‍යම- එ- ආ- ක්‍රියා පදයාහට කම් යනු උක්ත කතීයි
භූතලම් යනු අනුක්ත කමයි අභිශවරස්සාමහිරෝසු යනු අනුක්තා
ධාරයි.)

ජගත්‍රය, භූත්ලොවට; එකස්ථපති', අසත්‍යය ස්ථම්භවූ නොහොත්
අවිනිශ්ශ්වරීවූ; කම්, ඔබ; හෙලයා උඩානම්, (වර්තමානාරක්ෂයෙහි)
දුස්සේව්‍යයෙන් උදරණලද; එණාභානාම්, එණධාරීන්ගේ හෙවත්
නාගයන්ගේ; ඔකස්, ආශ්‍රයස්ථානය ඥා හෝ තොහොත් ගෘහය
සමභිකිවූ; එනම් ඡාදනම්, එකම ආවරණයවූ හෙවත් අවිනිශ් සෙවි
ලලවූ; භූතලම්, පෘථුවිතලය; උච්චකො, උස්වූ; අභිශවර, ස්ථිරජ
යාගෙ හෙවත් අනන්තනාගරජනමැති; ස්‍යාමහිරෝසු, ස්‍යාමහයාගේ
මුද්‍රනෙහි (එනම් නාරජුගේ පෙණදහස් මත්තෙහි යයි සේයි); නිවෙ
ශයාමාසිථ, නිවිමානෙලෙහිය හෙවත් පිහිටුවූයෙහිය (වැදූයෙහි
යයි සේයි)

ත්‍රිණි ජගනි සමාහානාති ජගත්‍රයම් ජගතා ත්‍රයමිති වා ජගත්‍ර
යම් ජගත්‍රයස්‍ය එකස්ථපති: ජගත්‍රයෙකස්ථපති: අභිනාම් (නාගා
නාම්) ර්ශවර: අභිශවර: අභිශවර: එව ස්‍යාමහිරෝසු= තස්‍ය ශිරා සි=
(තෙජු) යනු සමාසයි. ශ්‍රීමවරූපකයි.

(එව: හගවතො නිර්දුණ්ඩවරූප'මුකචා සව්‍යුත්ත පුසත්‍රුතො'ප
යොගිතයා සතුණමා'ශ්‍රිතා ෂබ්‍රි: ස්‍යාමහිරෝසු, යනු විකා හෙයින් නිවෙ

35. අනන්‍යගුණාසනවිකේතනවල:
 පුරුණමුනේමිතිමාටගමනතෙ
 මනුෂ්‍යජනමාපි සුරසුරන්ගුණේ
 හිමාත්භවචේදකරේ: කරුණායාමි.

ශ්‍රියමාසිථ යනාදී ලෝකයෙහි පටන්, කරුණි කාසාදිමිතිහානාං
 යනාදී ලෝකය වනතෙක් නාරද මුනිහු විසින් විෂ්ණුට සතුතිකළ
 බැව් සැලකිය යුතුයි)

35. (කේතන ආව මිතිමා අවගමනතෙ යනුද භවංග ගුණේ:
 සුරසුරන් අධි: කරුණි යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. අවගමනතෙ යන අව
 පුරුණමුනේ ගමනා ගතො ධාතු වනී- සක- කම්- ආනම- ප්‍ර- ඵ- ආ- ක්‍රියා
 පදයාහට කේතන යනු අනුකතකතීය මිතිමා යනු උකතකමිති නව
 යනු අනුකත සමකකි අධි: කරුණි යන සොපපද බ්‍රහ්මාණ්ඩ
 කරුණේ ධාතු වනී- සක- කතී- පර- ප්‍ර- ඵ- ආ- ක්‍රියා පදයාහට
 භවංග යනු උකතකතීය සුරසුරන් යනු අනුකතකමිති ගුණේ:
 යනු අනුකතකරණයි)

අනන්‍යගුණා, අනන්‍යව ගුරුතරයෙක් නැත්නම් ගෙවත් සියල්
 ලන්ට උත්තමයි; නව, ඔබගේ; පුරුණමුනේ, පුරුණමුනේ ගෙවත්
 අමානුෂ ස්වරූපය සමකකි; කේතන: මිතිමා, සකළ මිතිමය ගෙවත්
 සියලු මහත් භාවය තෙම; කේතන, කවරෙකු විසින්; අවගමනතෙ,
 දුතගණු ලැබේද (කිසිවෙකු විසින් නොදනගැනෙත් යයි සේයි)
 කුමක් හෙයින්ද යත්? මනුෂ්‍යජනමා අපි, මනුෂ්‍යාත්මන අපි
 නාවුද ගෙවත් මිතිසෙකුගෙන් ඉපදීම ඇත්තාවුද; භවංග, පිංවත්
 තෙම; භවචේදකරේ, සංසාරචේදකර කරන්නාවු; ගුණේ,
 ශ්‍රියාදී ගුණයන් කරුණකොටගෙන, සුරසුරන්, දෙවදානවයන්;
 අධි: කරුණි, යටත් කෙරේද එහෙයිනි.

(නවිද්‍යාතෙ' නොගුරු' සියසා: සා අනන්‍යගුණා (නසා:)) පුරුණා
 වසා මුනිනිගෙවති පුරුණමුනි: (නසා:) මනුෂ්‍යා ජනම යසා සා
 මනුෂ්‍යජනමා සුරසුර අසුරසුර සුරසුරා: (නාග්) භවසා ජේද: භව
 චේද: භවචේදමි කුණිනිති භවචේදකරා: (තො:) (මානුෂ ඵව
 තෙ මිතිමා දුරවගාහා: අමානුෂසතුතිමිති නාතප්‍ය . ආචි, මිතියාමේ
 සමානාසඤ්ඤානාචාතනා ජේතානුප්‍රාසා, යනු ටිකා ගෙයින් පිත්වත්
 කාශණය ඔබගේ මානුෂික මිතිමය දුරවගාහයි, අමානුෂිකය කියනුම
 කවරේද යනු භාවයි මෙහි දෙවන අවයවය නොයෙක්වර බ්‍රහ්මාණ්ඩ
 වාතනි හෙයින් ජේතානුප්‍රාස නමැයි සුවිතයි.

36. ලක්ෂ්‍යකර්මාන්ත'තිකාරහිමුරු
මමුං නිලකිං ත්‍රිදිවාද'වාතර'
උද්ධස්ලොකත්‍රිතයෙන සාවප්‍රතං
ගුරුඨිරිත්‍රි ක්‍රියතෙ තරං කියා.
37. නිජෝ'ජසෝ'ජාසයිතුං ජගද්ද්‍රව්‍යා
මුපාජ්ජිථා න මහිතලං යදි
සමාහිතෙන්'රප්ප'තිරුපිතස්සතා:
පදං දායා ස්වායා කප්මි'ශ මාදායාමි.

36. (කම් ත්‍රිදිවාද අවාතාර: අසි යනුද කියා ධර්ම ගුරු ක්‍රියතෙතං යනුද මෙහි ක්‍රියා සං- සි. අසි යන අස් භූමි ධාවු වතී- අක- කතී- පර- මධ්‍යම- ඵ- අධ්‍යායාන- ආ- ක්‍රියා පදයානව කම් යනුද- අවාතර: යනුද- ප්‍රකාති විකාති වසයෙන් උකතකතීසි අවාතර: යන අව අභි- පුළු- තා: පලවතනරණයෝ යන ධාවු නිපන්න කතාකාරක කාදනන ක්‍රියා පදයානව ත්‍රිදිවාත් යනු අනුකතාපාදනයි ක්‍රියතෙතරම් යන අතිශයාපි නිපාන සතින කම් කාරක ආචාරන ක්‍රියා පදයානව කියා යනු අනුකත කතීසි ධර්ම යනුද ගුරු: යනුද ප්‍රකාති විකාති වසයෙන් උකතකම්.)

කම්, ඔබ; අතිහාර, ඉතා බරින් හෙවත් බලසාරුපයෙන්; හඬගුරුම, බිඳෙන සුලු (හෙවත් තමා විසින්ම) බිඳෙනුලබන්නාවූ; අමුං, මේ පොළොව; ලක්ෂ්‍යකර්මාන් කිල, සැහැල්ලු කරමින්ම; අවාතර: සාවප්‍රතයෙන් භූලොකයට අවතීර්ණවූයේ වෙහි; සාප්‍රතම්, මෙකල්හි; කුසෙහ, සවකිය කුසෙහි ලා; උද්ධස්, උසුලනලද නොහොත් මහත්වූ; ලොකත්‍රිතයෙන, තුන්ලොව ඇති; කියා, ඔබ විසින්; ධර්ම, පාප්විනෝම; ගුරු: ක්‍රියතෙතරං, අතිශයන් පිදිය යුතන නොහොත් බරඇතනි කරණුලැබේවා.

අලක්ෂං ලක්ෂං කර්මාන්ත'ති ලක්ෂ්‍යකර්මාන් අතිශය: භාරෙ'තිහාර: අතිහාරෙණ හඬගුරු අතිහාරහඬගුරු (තාං) ත්‍රය: දිවා: සමායාතා: ත්‍රිදිවම් (තසමාත්) ලොකස්ස ත්‍රිතයං ලොකත්‍රිතයං උද්ධස් ලොක ත්‍රිතයං යෙනාසෙහ (තෙන) යනු සමාසයි, ආසාසකෙ විරෙධස්ස විරෙධාසාස උච්චතෙ, යනු කිහෙයින් විරෙධාසාසනම් අලංකාරස ශ්‍රිකාණ වණ්නායි මුකතකයි.

37. (කම් මහිතලං නඋපාජ්ජිථා: යනුද කම් කප්මි දායා ගොවර: ස්වායා යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. නඋපාජ්ජිථා: යන නක්ඛ්උපපුළු ඔහාභි ගතො ධාවු- භූතාභිලුභි සක- කතී- ආනම- මධ්‍යම- ඵ- ආ

39. කරෙහි කංසාදීමිහිනානාං වධා
ජ්ජනො මාගාණාමි'ව යත්තට්ඨනාට්ඨි
හරෙ හිරණ්ණාක්ඛපුරා සරාසුර
විපවිමා ප්‍රහස්ත සා තිරසක්‍රියා.

රක්ඛාකරන්ට; කම් එව, ඒ ඔබව; ඊශිමෙ, සමච්චෙහිය; (ඊට නිදර්ශිතය නම්) ස්වභාවිකවත්, රාත්‍රියකිසිවක් සමූහයෙන්; මලිචසම්, කිලිට්ටු; නහා, අහස; ක්ෂාලයකු, නිමිලකරන්ට (පිරිසුදුකරන්ට); රවො: සාතෙ, සුසංඝාත හැර; කා, කවරෙක්; ක්ෂමෙත, සමච්චන්තේද නොවන්නේමැයි.

මදෙන උඩතා: මදෙඩතා: (තො:) විශ්වං බිහගිති'ති විශ්වාහරා: (හෙ විශ්වාහර ඉත්තංච) තමසා: තමසාමි වා කාණ්ඩා: තමසාණ්ඩා: ක්ෂපායා: තමසාණ්ඩා: (තො: මලිමසං) තම් යනු සමාසයි ශ්‍රිතාණ්ඩා වණ්ණායි- මුක්ගකයි, ප්‍රතිවසතුමා, ලබිකාරයි.

39. (ජනා: නවසනටං කණ්ඩා යනුද සා නව තිරසක්‍රියා ගවති යනුද මෙහි ක්‍රි- යි. කරෙහි යන චුක්ඛාඤ්ඤා කරණෙධානු වති- සන- කතී- පර- ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියා පදයාගට ජනා: යනු උක්ත කතීයි සනටා යනු අනුක්ත කතීයි නව යනු අනුක්ත සමප්‍රදානයි ගවති යන අධ්‍යාත්මාත්ම- අන- කතී- පර-ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියා පදයා ගට සායනු උක්ත ප්‍රකාති කතීයි තිරසක්‍රියා යනු උක්ත විකාති කතීයි නව යනු අනුක්ත සමකයි.)

ජනා, ජනතෙමේ; මාගාණාමිඉට, (සිංහයන්ගේ) මුවන් මැරීම මෙන්; කංසාදීමිහිනානාං, කංසාදිමු (අසුර)රජුන්ගේ; වධාත්, මැරීම හෙතුකොට ගෙන; තව, සුම දිගට; සනටං කරෙහි, සතුතිකෙරෙයි යන; යත්, යමක් වේද; හරෙ, එබ්බා ශ්‍රිතාණ්ඩය නොහොත් සිංහය; සා, එ සතුතිතොම; හිරණ්ණාක්ඛපුරාසර, එනම් අසුරෙඤ්ජයා පෙරටු කොට ඇති; අසුරවිප, අසුරයන් නමැති හසරින්; විමා, නසන්නාවූ; තව, ඔබට; ප්‍රහස්ත, විපරිතනාවයෙන්; තිරසක්‍රියා, අවමානකෙකි.

(මහිමි බිහුනනි'ති මහිනානා: කංසා: ආදි'දේශාමි තෙ කංසාදයා: කංසාදය'ඥා තෙ මහිනාතඥා'ති කංසාදීමිහිනානා: (තෙමාමි) පුරෙ 'ශ්‍රෙ සර්භාති ගවජනනි'ති පුරාසරා: හිරණ්ණාක්ඛ පුරාසරා: යෙමා තෙ හිරණ්ණාක්ඛපුරාසරා: තෙඑව විපා' = හිරණ්ණාක්ඛපුරාසරවිපානාමි විධි = (තසා) යනු සමාසයි ගජකාතිනා: සිංහසා මාගවධවණ්ණිතම්'ව මහාසුරහනානුක්ත'ව කංසාදික්ඛද්‍ර නාපවධවණ්ණිතං තිරසකාර එවෙ නාස'චා: යනු විකායි. ශ්‍රීසමරාපකම්ශ්‍ර උපමාලංකාරයි. (මෙසේ ශ්‍රීවිජ්ජුගට සතුතිකොට එම ශ්‍රීවිජ්ජුග අභිමුඛකොට ශ්‍රිතාරද සාමි තෙම ආගමන ප්‍රයෝජනය කියන්නට ආරම්භකෙරෙයි.

40. ප්‍රවෘත්ත එව සවය'මුරුකිනගුම:
 ක්‍රමෙණ පෙදුම. භුවනවිෂාම'සි
 නථා පි වාචාලතයා සුනකති මාං
 මිථ'සකි'දහාමණලොලුපං මන:
41. තදි'සුසංදිට්‍ඨමුපෙසු යවව:
 සණ්ණං මයා විශවජනිතමු'ව්‍යතෙ
 සමසානාසේසු ගතෙන බුද්ධිතා
 මනිවිම'සාදිභවතා නිශමසතාමි.

40. (කම් යවනවිෂාම පෙසුම ප්‍රවෘත්ත: අසි යනුද මන: මාං වාචාලතයා සුනකති යනුද මෙහි ත්‍රි- සි. අසි, යන අස්භූවි බාහු වනී- අක- කතී- පර- මධ්‍යම- එ- ආ- ක්‍රියා පදයානට කම් යනු අධ්‍යා-උකතප්‍රකාති කතීසි ප්‍රවෘත්ත: යනු උකතවිකාති කතීසි භුවනවිෂාම යනු කමාථ අනුකත සමබකසි පෙසුම. යනු පූර්වකියාසි සුනකති යන- සුජ- යොගෙ බාහු වනී- කතී- පර- ප්‍ර- එ- ආබ්‍යාන ක්‍රියා පදයානට මන: යනු උකත කතීසි මාං යනු අනුකත කමිසි වාචාලතයා යනු සභාථ අනුකත තාතියාසි)

කම්, ඔබ; උරුකිනගුම, දුරුකරණලද විඩාඇත්තේ; ක්‍රමෙණ, පිටිවෙළුන්; භුවනවිෂාම, ලොව පෙළුන්වනුත්; පෙසුම, හිංසා කිරීම පිනිස (ලොවට හිංසාකරන්නවුන් තසනු පිනිස යයි සේසි); සවයම් එව, තෙමේද හෙවත් අනුත් විසින් නොමෙහෙයන ලදුවම; ප්‍රවෘත්ත: අසි, පාවැත්තේ වෙහිය; නථා' පි, එසේද වුවත්; මිථ, රහසෙහි හෙවත් තනිව; තදි'සුසංදි, ඔබ හා සංලාපයෙහි; ලොලුපං, ලුබ්ධවූ හෙවත් ලොල්වූ; මන:, මාගෙසිත; මාං, අසමද්‍රව්‍ය; වාචාලතයා, දෙඩමලුබැව් සමග සුනකති' සංයුක්ත කෙරෙයි; (මා දෙඩමලු කෙරෙයි සේසි)

උරුකින: ගුම: යෙනාසා'වුරුකිනගුම: භුවනාති විෂනති'ති භුව නවිම' (තෙමාමි) වාචො බහෙව්‍යා'සා සන්තීති වාචාල: තසා භාව: (තයා) කියා සහ ආභාමණං කද'භාමණං කද'භාමණෙ ලොලුපං කද'භාමණලොලුපං යනු සමාසයි. (සමනාපවාකතිසි) (ඉක්බිතිව සවයම් වාක්‍ය ග්‍රවණය හෙතු සහිතව තාරද සාමිතෙම ප්‍රාථනා කෙරෙයි)

41. මයා යවව: උව්‍යතෙ යනුද භවතා යවව: නිශමසතාමි යනුද මෙහි ත්‍රි- සි. උව්‍යතෙ යන වච්' පරිභාමණෙ බාහු සක-කමි- වනිමානලව් ආතම ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියා පදයානට මයා යනු අනුකත

42. අහුදැහැමි ප්‍රතිපක්ෂජනනාං
 භියාංතනුජ්ඣාපනදුනිදිනෙ:
 යම්ඥයෙදුම්නිසුදනං හරෙර්
 තිරණසුඵං කභිසුං ප්‍රවක්ඛතෙ.

කතිය යවවා යනු උකතනමිති නිශමසතාමි යන නිසුඵ ශම් ආලො
 චනෙ ධාතු ආභි ප්‍රෙරණ ලොච සක-කමි-ආතම-ප්‍ර-ඵ-ආ-ක්‍රියා
 පදයාගට හවතා යනු අනුකත කතියි තවම: යනු උකතනමිති.

උපෙක්ඛ, පිංචන් උපෙක්ඛය (ශ්‍රීකෘතණය); තත්, එහෙයින්; ඉංද්‍ර
 සංදිඡං, (ශ්‍රවණයකටයුතුයයි) ඉන්ද්‍රිය විසින් දක්වනලද; විකල්පනි
 නම්, හැමදෙනාට හිතවූ; යවම: යම් බසක්; ක්‍රණමි, අසිල්ලක්;
 මයා, (නාරදනම්වූ) මා විසින්; උවසතෙ, උපුරුවනු ලැබේද; (තවම:
 ඵ්බස) අහිමිම; වෘත්තමි අසුර සතානුගේ හෙවත් ඉන්ද්‍රියාගේ;
 සමක්ඛාකායේසු, සියලු කටයුතුවල; ධුස්සතාමි, ධුරකුර බවට;
 ගතෙන, පැමිණියාවූ; හවතා, හවන්නු විසින්; නිශමසතාමි, ශ්‍රවණය
 කරණු ලැබේවා.

(ඉන්ද්‍රණ සංදිඡමි ඉන්ද්‍රසංදිඡමි විශවසෙම ජනාය හිතමිති
 විකල්පනිනම් සමක්ඛානි ව නාති භායසා හි වෙති සමක්ඛානායසාණි
 (තෙසු) ධුරමි වහනිතිධුස්සී තසස භාවො ධුස්සීතා (නාමි) අහො:
 විචි අහිමිචි (තසස) යනු විග්‍රහයි සුච්චමත්‍ර පදම් හෙතෙකා කාවස
 ලිඛගමලිඛකාර: යනු කි හෙයින් කාවසලිඛගමලිඛකාරයි

(ඉක්කිති ශ්‍රී ලංකා නැයිසයුතුයයි කියන්ට ඔහුගේ අවශ්‍යයෙන්
 මැරියුතු බැවිති අත්‍යයෙකු විසින් නොමැරිය යුතුබැව් දන්වන
 උපාය ඇති බැවින් උචිතභාවය ප්‍රකටකිරීමට අත්‍ය ජනමප්‍රවාතනය
 ප්‍රථමකොට උපුටා දක්වයි යනු විශා වචනයයි.)

42. දිනෙ: තනුජ්: අහුන් යනුද මුනස: සං කභිසුං ප්‍රවක්ඛතෙ
 යනුද මෙහි ක්‍රි-සි. අහුන්, යන හුනාචලුචි-අක-කතිය-පර-ප්‍ර-ඵ-
 ආ-ක්‍රියා පදයාගට තනුජ්: යනු උකත කතියි දිනෙ: යනු අනුකත
 සමක්ඛයි ප්‍රවක්ඛතෙ යන ප්‍රසුඵ වක්‍ෂ කථනෙ ධාතු සක-කතිය-
 ආතම-ප්‍ර-බ-ආ-ක්‍රියා පදයාගට මුනස: යනු අධ්‍යායන උකත
 කතියි කභිසුං යනු අනුකත කමයි යා යනු කම්භිශෙණයි.

ප්‍රතිපක්ෂජනනාමි, සතුරුගෙන් ඉපදීමඇති; හියාමි, හිතීන්ට;
 අහුමි, හුම්නොවූ හෙවත් නිහියවූ; තපනදුනි, සුයසියාට බදු
 කානනි හෙවත් හිරුගෙන් මෙන් සනාප ඇති; දිනෙ, දිනිනම්
 තැනැත්තියගේ (කාශ්‍යප මුනිත්‍රගේ භායසීතොම දිනිනම්); තනුජ්:,

43. සමත්සරණෝ' සුරඉහසුපෙයුමා
විරිය නාමිනා: ප්‍රථමා'භිධෙයනාමි
හයසා පුළුවනර'කාරසවිනා
මනසසුයෙන දසුසදං නාධියන.

පුත්‍රයෙක් හෙවත් අසුරයෙක්; අහුත්, වූයේය; (හෙ කවරෙක්ද යත්) හරෙ, ශක්‍රයාගේ; ඉන්ද්‍රයෙහි භික්ෂුදානං, ඉන්ද්‍රයාගේ ශබ්දය සම්බන්ධ වූ අරිය හෙවත් පරමෙශ්වරියෙහි නසන්නාවූ; යං, යම් අසුරයෙකු; හිරණ්‍යපුළුං, හිරණ්‍ය ශබ්දය පුළුකොට ඇති; කශිපුං, කශිපුයයි; ප්‍රවක්ෂතෙ, කථනය කෙරෙද්දී; (හෙතෙමෙයි)

ප්‍රතිපක්ෂාත් ජනම යාසාං තා: ප්‍රතිපක්ෂජනමා: නාමාමි තප කසා ඉව දසුති'සිසා ස: තපනදසුති: ඉන්ද්‍රනිති ඉන්ද්‍ර: ඉදි පරමෙ ශ්වරියෙ ඉන්ද්‍ර ඉති ශබ්ද: ඉන්ද්‍රශබ්ද: තසා'ථො ඉන්ද්‍රශබ්දා: ඉන්ද්‍ර ශබ්දාසිසා නිසුදන: ඉන්ද්‍රශබ්දාසිසුදන: නම් හිරණ්‍ය: පුළු: යසා ස: හිරණ්‍යපුළු: (තම) යනු විග්‍රහයි ස්වභාවොක්තයි.

43. සෙන දසුසදං හයසා පුළුවනර: නාධියන යනු මෙහි සු- සි. නාධියන යන නිපුළි ධාතූ ධාරණපොෂණයෝ ධාතු අන දානනාතිවලච්ඡි සන-කමි-ආතම-ප්‍ර-ථ-ආ-ක්‍රියා පදයාගට යෙන යනු අනුක්‍රම කතියි පුළුවනර: යනු උක්ත කමිසි දසුසදං යනුද හයසා යනුද අනුක්‍රම සම්බන්ධයි.

සමත්සරණ, මත්සර සහිතවූ හෙවත් අනුත් යහපත නොඉව සන්නාවූ; විරිය, විරතාලයක පවත්; අසුරඉති, අසුර යන; නාමිනා, නාමයාගේ; ප්‍රථමා'භිධෙයනාමි, පළමු කොට; වාච්‍යාචි භාවයට හෙවත් අනුචිතාවයෙන් මූඛ්‍යාචිතාවයට; උපෙයුමා, පැමිණියාවූ; තරස්විනා, බලවත්වූ; යෙන, යම් (හිරණ්‍යකශිපු නම්) අසුරයෙකු විසින්; දසුසදං, දෙවියන්ගේ; මනසසු, චිත්තයන්හි; හයසා, හය සම්බන්ධවූ; පුළුවනර:, ප්‍රථම ප්‍රවේශය; නිධියන, පිහිටුවන ලද්දේද; (හෙතෙමෙයි) (හිරණ්‍යකශිපු කෙරෙන් පළමුකොට දෙවියන්ට හයොත්පතනය වියයි සේයි)

මත්සරණ සහ ය: වතීතෙ ස: සමත්සර: (තෙත) ප්‍රථමං ව නත් අභිධෙයං වෙති ප්‍රථමාභිධෙයමි තසා භාව: (නාමි) පුළුච්ඡි ස: අවන රණෝ'ති. පුළුවනර: දිවි සිද්ධතී'ති දසුසද: (තෙමාමි) යනු විග්‍රහයි ස්වභාවොක්තයි. මුක්තකයි.

44. දිශාම'ධිශාං 'ශවතුරේ' යන: සුර
න'පාසානං රුගතානා: ශිෂ්‍යවිජේ
අවාපු'රුරහා නවශවලා ඉති
ප්‍රවාද'වුදේව' රසශසකරං ශ්‍රිය:.
45. පුරුණී දුගීණී නිශාන'මායුධං
බලානි ශුරුණී සතායා කසුද්‍රිකා:
සාරුපශොභෙ'කඵලානි නාකිනාං
ගණේ'ධිමාශසකා නදදි වක්‍රිරේ.

44. ශ්‍රිය: සුරග් අපාසානං හම් ශිෂ්‍යවිජේ යනුද සුර: ප්‍රවාදම්
අපාසා: යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. ශිෂ්‍යවිජේ යන ශවො ශවනෙ බාහු
පරෙක්ෂලිපි සත- කතී- ආනම්- ප්‍ර- බ- ආ- ක්‍රියා පදයානට ශ්‍රිය:
යනු උකත කතීසි නම් යනු අනුකත කතීසි අපාසා යන පෙරකිරි
යට සුරග් යනු අනුකත කතීසි අවාපු: යන අව පුළු අප ප්‍රාපනෙ
බාහු සත- කතී- පරෙක්ෂලිපි- පර ප්‍ර- බ- ආ- ක්‍රියා පදයානට
සුර: යනු අධ්‍යාපන උකත කතීසි ප්‍රවාදම් යනු අනුකත කතීසි)

ශ්‍රිය:, සම්පන්නත්‍රහුම; රුගතානා:, බලයෙන් නොව ඇල්මෙන්
ආකම්ණය කරණලද්දුම; යන:, යම්කලෙක්හි; දිශාම'ධිශාම්, දික්
පතිමු (දිගුන්ට අධිපතිමු යයි සේයි); වතුර: සුරග්, ඉන්ද්‍ර වරුණ
යම් කුවේර යන සිව් දෙවියන්; අපාසා, අත්හැර; නම්, එ හිරණ
කශිපු නම් අසුරයා; ශිෂ්‍යවිජේ, ශවනය කලානුද; නත: ආරහා,
එදිපටන්; අයශසකරං, අපකීර්තියට ගෙනුමු; උදේව:, බොහෝමු;
වලා: ඉති, සිරිතොවෙන් යන; ප්‍රවාදම්, ජනාපවාදයට ගෙනත්
ගනිමු; අවාපු:, පාමිණියානුද; ඉන්ද්‍රාදි'වතුර්දිශාධිපයන්ගේ සකල
බනය හිරණකශිපු විසින් පැහැරගත් හෙයින් උග්‍රගේ ඔහුබනය
සමූහය ප්‍රකටභාවය වියයි සේයි.

(රුගෙන හානා: රුගතානා: අයශ: (අපකීර්තිය) කරුණි'ති අය
ශසකර: (නම්)

45. දෙව්වෙ: සුරග් දුගීණී වක්‍රිරේ යන:දිත් මෙහි ක්‍රියා
කාරක පදසමූහය එකක්පාසා උකතකම්ණයන්ට අනුව යෙදිය
යුතුයි. හාමනානම් දෙව්වෙ: සි අනුකත කතීසි සමූහය වක්‍රිරේ
යන තන්හි මූලාසන්න කරණ බාහු පරෙක්ෂලිපි සත- කතී- ආනම්-
ප්‍ර- බ- ආ- ක්‍රියා පදය මෙහි ප්‍රකාශි වීතාති වසයෙන් කම්ණයක්
ගම්ණයකයි)

16. ස සංවරිණේ, භුවනාන්තරේෂු යාං
 යද්වත්සා ශිශ්‍රියද්‍රයා ශ්‍රියා
 අකාරි තසෙසා මුක්තවා'පලස්බල
 තතාතෙර'සත්‍රිසකාසං ත්‍රිදශො'ද්දිශෙ නම:

නාතිනාමි, දෙවියන් සමිඛනිච්චි; ගණේ, සමුහයන් විසින්;
 යං, යම් තීරණයකට නමැත්තෙනු; ආශකාස, බාධාකාශයන්
 සලකා හෙවත් සැකාකොට; තද්දි, එදා පටන්; සවරුපශොතේ'ක
 පලාති, සවරුප ශෝභාවම; (දෙව්දේවත්ගේ) ප්‍රධාන ප්‍රයෝජනතොට
 ඇති (මින් ඉහත මෙබදු අසාධ්‍ය සතුරෙකු නොවූ හෙයින්) සේසි
 පුරණි, (දෙවියන්ගේ) පුරයෝජනම; දුග්ගාණි, ප්‍රාකාර පරිබාදිත්
 කරණකොටගෙන දුකසේ යායුතු කරණලද්දහුද; ආයුධං, (එසේම
 ඔවුන්ගේ) ආයුධත්වය; නිශානම්, (වසු) තියුණු කරණලද්දේද
 (මුඛාත් කරණලද්ද සේසි); බලාති, සෙසනයෝ ශුරාණි (වක්‍රිතර)
 ශෝච්ඡිවත්වුවෝ (දක්‍ෂවුවෝ) කරණලද්දහුද; නාසාප්‍රිකාස, සත්‍ය
 හයෝ හෙවත් ලොභමය සැට්ට; සතා: වක්‍රිතර, සත්‍යවෘත්ත කරණ
 ලද්දහුද (නොබිඳිය හැක්කානු කරණ ලද්දහු සේසි); (මෙබඳු
 තීරණයකට අසුරයායි)

(සවරුපා ව සා ශෝභාවේති සවරුපශොතා එකක්කු තත් පල
 සෙව'ති එකපලම් සවරුපශොතේ'ව එකපලං යෙෂාං නාති සවරු
 පශොතේ'කපලාති ස කාල: ආදි'සිසමං 'සාද්දි යනු විග්‍රහයි)

16. ස: (තීරණයකට) යාම අභිශ්‍රියන් යනුද ත්‍රිදශො:
 තසෙසා දිශෙ නම: අකාරි යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. අභිශ්‍රියන් යන
 ශ්‍රිය ශ්‍රිය ගතො බාහු භූතාපිලිච්චි සක- කතී- පර- ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියා
 පදයාහට ස: යනු උක්ත කතී: යාම යනු අනුක්‍රම කතී: අකාරි
 යන වූකාණ්ද කරණ බාහු සක- කතී- භූතාපිලිච්චි- පර- ප්‍ර- එ-
 ආ- ක්‍රියා පදයාහට ත්‍රිදශො: යනු අනුක්‍රම කතී: නම: යනු
 උක්ත කතී: දිශෙ යනු අනුක්‍රම සමප්‍රදානයි තසෙසා යනු අනුක්‍රම
 සමප්‍රදාන විශේෂණයි.)

භුවනාන්තරේෂු, අන්‍ය ලොකයන්හි; සංවරිණේ, හැසිරෙණ
 සුළු; ශ්‍රියා, ලක්‍ෂ්මියට; ආශ්‍රයා, ආශ්‍රයවූ (හෙවත් ලක්‍ෂ්මියට නිවා
 සසානවූ); සා, එ තීරණයකට; යද්වත්සා, සියකාමැත්තෙන්;
 යාමි, යම්දිගතට; අභිශ්‍රියන්, ගියේද; මුක්තවා'පල, කීර්ති රතන
 යන්ති; ස්බලත් කරෝ, පැකිලෙන අත්ඇති (මසාකයන්හි) බදා
 දිලිඳැති සි සේසි); ත්‍රිදශො:, දෙවියන් විසින්; (බාලකොමාර
 යොවන පඬියාන අවස්ථාත්‍රය ඇති හෙයින් හෙවත් එම අවස්ථාත්‍ර

47. ස්වාධීනතාවය සහ ස්වාධීනතාවය
 නාසිංහ සේනානායක මහතා විසින්
 සමූහාණ්ඩුකරණය සහ ස්වාධීනතාවය
 'රුහුණ' ප්‍රතිපත්තියේ නැවත.

සේනානායක මහතා විසින් දෙවන වරට (නිදහසේ) නිදහසේ, තුන්
 සැතපුම්; තෙවන වරට, එ දිනට; නම; නමස්කාරය; අනා ,
 කරන ලද්දේ; (මේ වනාහි ස'කියා නමස්කාරයෙහි) දිනියමය
 දුරුකොට තිරණය කළුණුගේ ආගමන හිතියෙන් එ දිනටම නම
 සකාර කරන ලද්දේ යයි.

(අනෙක් අතට, ඉතිරි ස්වාධීනතාවය (අනෙක් අතට) ව නාති
 ස්වාධීනතාවයේ ස්වාධීනතාවය (නෙළු) මුතුපිටු මුතුපිටු වා
 උපලා; මුතුපිටුපලා; මුතුපිටුපලා ස්වල්පයක; කරු; යෙහාමි නෙ-
 (නෙහා) නිසා; සකියා; සමානානා; නිසකියමි (නම්) නිසා දනා
 යෙහා නෙ නිදහස; නිදහස ර්මාණයෙහි මිනි වා නිදහස; (නෙහා)
 යනු විග්‍රහය (ඉක්බිතිව එ තිරණය කළුණු අනුරයාද ඔබ විසින් නසන
 ලද්දේ යයි.)

47. ස්වාධීනතාවය සහ ස්වාධීනතාවය යනු මේ නි- සි. ප්‍රතිපත්තියේ
 යන ප්‍රතිපත්තියේ නිර්මාණය වූ බාහු පරෙක්ෂාව සහ- නම්- ආනන්ද-
 ප්‍ර- බ- ආ- නිසා පදයානව නිසා යනු අනුකත නිසා සි (තිරණය
 කළුණු) යනු උකත නම්.)

නාසිංහ, පිංචන් නරසිංහය හෙවත් සිංහ සද්‍යය නිරය; සේනා
 නිමි, සිංහයා සමකියමි; අනන්ත, තුනිනොවු හෙවත් විසිනිනිමි;
 තනු, ශරීරයක්; බිහිවන, දරන්නාවු (නාසිංහයා වනාන්තරයක සිටියේ යයි)
 ස්වාධීනතාව, (එහෙයින්ම) කෙරෙ සමුහවලින්; නිත්‍ය, බිඳින ලද්දකි;
 සහන, මෙසඳහා හෙවත් අනුකත විග්‍රහ බැවින් කෙරෙ සමුහ
 වලින් බිඳින ලද මෙසඳහා (අහස වලාකුළු සමුහයක් වනාහි ශරීරය
 ඇති බැවින් යයි යෙයි); නිසා, ඔබ විසින්; සි, එතිරණය කළුණුගේ;
 මුහුණත, බොලොවු හෙවත් අනිතර කානුකාවන්ගේ; සහනසහන,
 පියවුරු යුවලෙහි ඇලීමෙන්; හඬනුරෝ, කුටිලය; කුටිලය, නිස
 වලින්; උරුමය, පියවල; ප්‍රතිපත්තිය, නසන ලද (විදුරක් වෙන්
 සනවු ශරීරය නිසාවලින් විදුරණය කරන ලද්දේ); (එහෙයින්ම) වාමි
 මතස් දෙකට අවිමසවු මහිම ඇති ඔබ විසින් කුමක් නම් සිදුකළ
 නොහේද සියල්ලම සිදුකළ හැක්කේ යයි යෙයි.)

18. විනොදම්'ව්ජනන'ථ දඨිජනමනො
'රණෙන කණ්ඩවා 'සුද්දෙයො සමං පුනා
සරුවණො නාම නිකාමභිෂණං
බහුව රක්ෂා: ස්වරක්ෂණං දිවං.

සරාණාම් ජවා: සරාව්ජවා: සරාව්ජවාහි: භික්ෂා: ස්ව: යෙනා
'සො-(නෙන)නා වා'සො සිංහයෙව'ති නාසිංහ: සිංහසො'මා සෙසං
හි (තාම්) මුඛා'ඤ්ඤා නා: කානානායෙව'ති මුඛිනානා: තාමාම් ඤා
නො මුඛිකානානානානො තයො: සඛ්භ: මුඛිකානානානානාසඛ්භ:
තෙන හඬගුරු: මුඛ=හඬගුරු: (තො) යනු විග්‍රහයි.

(ඉක්කිති මහුගේ ජනමානර ප්‍රවාතකිය දක්වයි.)

18. ස: (හිරණ්‍යකප්ප:)රක්ෂා: බහුව යනු මෙහි ත්‍රි- සි. බහුව
යන භුක්තියාම් ධාතු අක- කතී- පරෙක්ෂලිච්ඡ ප්‍ර- ඵ- ආ- ක්‍රියා
පදයාහව ස: යනු උක්ත ප්‍රකාශි කතී: සි රක්ෂා: යනු උක්ත විකාශි
කතී: සි.)

අථ, තදනනරව: ස: ඵ හිරණ්‍යකප්පනම් අසුරතෙම: පුනා:
නාවතත්: ත්‍රිදෙයො, සමං දෙවියන් සමග: රණෙන, යුධයෙන්
හෙවත් සටන් කිරීමෙන්: දඨිජනමනා, දඨියෙන් හෙවත් ඇතුළත
ශක්තියෙන් ඉපැදීම ඇති: කණ්ඩවා, බාහුයුගවය නැසීමකින්
විනොදම්, පහකිරීම හෙවත් දුරුකිරීම: ඉව්ජන්, කැමැත්තෙන්: දිවං,
සව්භියාගේ: ස්වරක්ෂණම්, තසනලද රැකුම්ඇති හෙවත් නැසීම
රක්ෂාකොට ඇති (තසනලද සුරලොව රැකුම් ඇති යනු භාවයි);
(මෙයින් දෙවියන් සතු ධනය පැහැරගත්බැව් සුවිතයි) නිකාමභිෂ
ණම්, එකානායෙන් බිහිපුණුව; රාවණා, නාම රවුචනම්; රක්ෂා:
බහුව, රකුසෙක් වූයේල; (රක්ෂා යෝනියෙහි උපන් ඒ හිරණ්‍යක
ප්‍ර තෙමේ මැයි.)

දඨාදනසාරුජ්ජනම යසා: සා (තසා:)ත්‍රිස්‍රො දයා: යෙමාම්
තෙ ත්‍රිදයා: (තො) භිෂයත ඉති භිෂණා: නිකාමං භිෂණා: නිකාම
භිෂණා: (තම්) විශ්‍රවසො'පත්‍යම් පුමාන් රාවණා, විශ්‍රවසො විශ්‍රවණ
රවණො ඉති ප්‍රකානෙරවණාදෙයො (ලොකාන්)රාවයති'ති වා රාවණා:
යනුද විග්‍රහයි (සව්භිසා) ස්වතං (නජං) රක්ෂණං (රක්ෂා) යෙන තත්
ස්වරක්ෂණම්' ඉක්කිති ඒ රාවණගෙ උචිතභාවය 18 ලොක අප්‍රා:
දශයකින් දක්වයි.

49. ප්‍රභූ රිඛුභූ ඉච්චි වන ත්‍රයසස ය:
ශිෂ්‍යෝ තිරුගා 'ලලයමං විකුටිතිඡු:
අතතියං 'වි. නම්' වෙහෙසාගස:
ප්‍රසාද'ම් වියාසද්‍යං පිනාතිනා.
50. සමුත්තප්පනා: පාච්චිභාතාං වරං
වරප්‍රදානසා වකාර ශුලිනා:
ත්‍රයතතුමාරු'දිසුතා සසංභුම
සායංග්‍රහා'ලොභසුබොන නිජක්‍රයම්.

49. ය: පිනාකින: ප්‍රසාදං වික්‍රමි'ව අනන්ගත්' යනු වෙති
 ක්‍රි-සි. අනන්ගත්' යන නම් විතතේ බාහු අනද්‍යතනාතිත ලභි-
 සක-කතීෂ-පර-ප්‍ර-ඵ-ආ- ක්‍රියා පදයාහව ය: (රුවණ:) යනු
 උතන ය: තීයි ප්‍රසාදම් යනු අනුකත කමිසි වික්‍රමිව යනු තද්ව
 මාන විශෙෂණයි පිනාකින: යනු අනුකතසමෙකයි.) *

යෑ, යම් රුවණ නම් රකුසෙක්තෙම; භූවනත්‍රයසා, සංගීතීය
 පාතාල සංකීර්ණත ජගත්‍රයට; ප්‍රභූ බහුක්‍රී, සංගීතීවත්‍ර කාමාත්තේ;
 අතිරුගාත්, උත්සාහයෙන් (ඵලප්‍රමාදයට කලකිරීමක් නැතිවෙයිත්
 යයි සේයි); දශම: ශිරං, දශවෙතිවු ශිතිය; විකාන්තික්‍රී, සිදිත්‍ර
 කාමාත්තේ; ඉන්ද්‍රියාභිසං, ප්‍රියයා කෙරෙහි දරුණුවුයේ; ඉව්චාසද
 යම්, එහෙයින්ම ඉව්චාත්‍රරූපවු; පිතාකිතා, මෙහෙසුරුගේ; ප්‍රසාදම්,
 වරය; විස්තම් ඉව, උවදුරක් මෙන්; අතකියත්, සැලකිද?

(මෙහි ගෑස්සන පදය සරුවණේ නාම රක්ෂා බහුව යන්නත් සමග ලෝක ජීවිතයෙහිම යෙදිය හැකිය. මෙහි සමාස යටති නයින් සලකා බැලිය.

50. ස: (රුවණ:) නිෂක්‍රයම් වකාර යනු වෙති ක්‍රි- සි. වකාර යන බ්‍රිතයේ කරණේ බාහුසක- කවී- පරෙක්ෂෙව් ප්‍ර- ඵ- ආ- ක්‍රිය පදයාහව ස: (රුවණ: යනු උකත කවී:සි නිෂක්‍රයම් යනු අනුකත කවී:සි.)

යෑ, යම් රුවණයෙක් නෙම; පෘථිවිභාවාං, පචිතයන් අතුරෙන්; වරම්, උතතම පචිතය (හෙවත් කෙලාශය); දඨාන්, දඨිය හෙතු කොටගෙන; සමුත්තජිපත්, ඔසවන්නේ; ශුචිතෘ, මෙහෙසුරුගේ; වරප්‍රදානසෘ, ප්‍රසාදසංඛ්‍යාන වරදීම සමබකව; ත්‍රසත්, පචිතවලනය කරනකොටගෙන තැනිගත්තාටු හෙවත් ත්‍රසාවන්තාටු; තුෂාරද්‍රි සුතා, හිමවත් පචිතය සමබක ද්‍රහිතෘත්‍රගේ හෙවත් පාචිතියගේ; සසංහුමං, වේගසහිතව; සවයංග්‍රහ, සවතිය කණයග්‍රහණය හෙවත්

52. ස ලිලයානාති නහරුරුමො
'නිවිත්ත'පොළ: ශ්‍රවස: පදක්‍රමි
අනුදාය: සංයති යෙන භෙවලං
බලසස සතා: ප්‍රශංසාමි හිසුතාමි.
53. අශක්තුවන් සොසුම්බිරලොවන:
සහසුරශෙම'රිව යසස දශිනම්
ප්‍රවිශ්‍ය හෙමා'දිගුතා ගාතානතරං
නිනාය බිහස'දිවසාති කොශිකා.

52. සා සලිලයානාති නප්‍රශංසා යනුද ය: පදක්‍රමං නප්‍රශංසා යනුද ය: හිසුතාමි ප්‍රශංසා යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. නප්‍රශංසා යන පරෙක්‍ෂලිපි සක- කතී- පර- ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියා පදයානට ය: යනු උක්ත කතීයි සලිලයානාති යනුද පදක්‍රම: යනුද හිසුතාමි යනුද වෙන වෙනම අනුක්‍රම කළේය.

සංයති, සුඛයෙහි; යෙන, යම් රුවණයෙකු විසින්; අනුදාය: අනු ධාවනය කරණලද්දු; බලසස, බලනම් අසුරයාගේ; සතා, සතුරු හෙවත් ශක්‍රතෙම; අනුමො, බැමනැති සාමිකුලෙ හෙවත් ඵෙර වනයාගේ; සලිලයානාති, ලීලා සහිත ගමන් හෙවත් ගමන විලාස යන්ට; නප්‍රශංසා, නොපැසසිද; (එසේම) උදෙවස: ශ්‍රවස: උදෙවස් ශ්‍රවස්තම්, සවකිය අස්ත්‍රගේ, විත්තම්, විසිතුරු වූ හෙවත් නන්වැදු රුම්වූ; පදක්‍රමං, පාදවික්‍ෂෙපයට හෙවත් ගමන් විලාසයට; නප්‍රශංසා, නොපැසසිද; භෙවලං, හුදෙක්; හිසුතාමි, හිසුගාමිභාවයටම හෙවත් වහායන ගමනට පමණක්ම පැසසිද.

(ස රුවණො නාම රක්‍ෂො බහුව යනු හා සමබ්‍රිකි කටයුතු) සහ ලිලයා වහිනෙන් හි සලිලා'ති සලිලාති ව හාති යානාති වෙන් සලිල යානාති පදසස ක්‍රම: පදක්‍රම: (නම්) හිසුසස භාව: හිසුතා නාම යනු විග්‍රහයි.

53. (කොශිකා: යසස දශින: අශක්තුවන් දිවසාති නිනාය යනු මෙහි ක්‍රි- සි. නිනාය යන නිසිද්‍රාපනෙ ධාතු පරෙක්‍ෂලිපි සක- කතී- පර- ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියා පදයානට කොශිකා: යනු උක්ත කතීයි දිවසාති යනු අනුක්‍රම කළේය සොසුම්බ යන පුළු ක්‍රියා පදයා නට දශිනම් යනු අනුක්‍රම කළේය යසස යනු අනුක්‍රම කළේය අශක් තුවන් යන අන- කෘදන්ත ක්‍රියා පදයානට කොශිකා: යනුම උක්ත කතීයි)

අධිරලොවන:, ධිරනොවූ හෙවත් වංචලවූ ඇස් ඇති; කොශි කා, මහෙක්‍රතෙම දේ හෝ නොහොත් බිකවූනුතෙම; සහසුරශෙම: ඉව, සුඛයාගේ දශිනයමෙන්; යසස, යම් රුවණයෙකුගේ; දශිනම්,

54. බාහවර්තානිපුරුකණං සට්ඨානං
 'විකිණිලොලාභානිකණං සුරවිෂ්:
 ජගත්ප්‍ර'භොරප්‍රසතිෂ්ණු වෛෂණවං
 න චක්‍රමසා'ක්‍රමනා'ධිකාධරම්.

දැකීම; සොසුම්, ඉවසන්ට; අසක්නුවන්, නොගැනිවන්ගේ; හෙමාදි
 ගුහා, රන්ගිරිලෙන් නමැති; ගෘහාභානතරම්, ගේතුලට; ප්‍රවිශ්‍ය,
 පිවිස; බිහාන්, එහිදු බියවන්ගේ හෙවත් වෙවිලමින්; දිවසානි, දින
 යන්; නිතාය, ගෙව්වේද (යැව්ද)

(ස රුවණෝ නාම රණෝ බහුව යනු හා සබ්බකි කටයුතුයි)
 හෙම වා සා ව'දිශෙවති හෙමාදි: හෙමාද්‍රෙ: ගුහා එව ගෘහම් හෙමාදි
 ගුහාගෘහම් කසානතර: (තම්) (මෙහි සෙසු සමාස සුබොධ හෙයින්
 අතිදශිතයි දතයුතුයි)

54. (චක්‍රම් සසා සුරවිෂ්: අධිකාධරං න අක්‍රමන යනු මෙහි
 සු- යි. න අක්‍රමන යන නසුදු පුළු ක්‍රම ගතො ධාතු- සන- කතී-
 හුනාථ ලඛි ආතම- ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියා පදයාගට චක්‍රම් යනු උක්ත
 කතීයි අධිකාධරම් යනු ආධාරාථ අනුක්ත කමිසි සුරවිෂ්: යනු
 අනුක්ත සමි'කයි අසා යනු සබ්බකි විශෙෂණයි.)

බාහත්, මහත්වූ; ශිලා, ශෛලයක් මෙන්; නිෂ්පුර, සාබ්බකි
 හෙවත් කකිශවූ; කණං, ග්‍රිවයෙහි; සට්ඨානත්, හැපීමෙන් හෙවත්
 ගැටීමෙන්; විකිණි, විසුරුණාවූ; ලොල, වසුවලවූ; අග්‍රිකණං, ගිහි
 පුපුරු ඇති; අප්‍රසතිෂ්ණු, එහෙයින්ම නොසිවසිය හැකිවූ; වෛෂණ
 වං, විෂ්ණු සබ්බකිවූ; චක්‍රම්, චක්‍රායුධය හෙවත් සුදශිත නම් ආයු
 ධය; ජගත්ප්‍රභො: ලොකයාගට ප්‍රභූවූ හෙවත් ස්වාමිවූ; අසාසුර
 විෂ්:, ඒ දෙවසනාහුගෙ හෙවත් රුවණගෙ; අධිකාධරම්, බොටු
 වෙහි (බෙල්ලෙහි); නඅක්‍රමන, නොපැමිණියේය හෙවත් ප්‍රතිහත
 නොවූයේය.

(නිෂ්පුරශ්ව ස: කණංශෙව'ති නිෂ්පුරකණං: බාහත් ශිලෙව
 නිෂ්පුරකණං: බාහත්ශිලා නිෂ්පුරකණං: තසමින් සට්ඨනම් වාහ
 වර්තා- සට්ඨනං තසමාත් අග්නිනාමි කණා: අග්‍රිකණා: විකිණි:
 ලොලා: අග්‍රිකණා: යසා තත් විකිණිලොලාග්‍රිකණම් (තම්) සුරා
 නාමිවිති සුරවිති (තසා)ජගත: ප්‍රභු: ජගත්ප්‍රභු: (තසා)න ප්‍රසතිෂ්ණු:
 අප්‍රසතිෂ්ණු: (තම්)විෂෙණාර්ද'මිති වෛෂණවං (තම්) කාකිරායා'මයි
 අධිකාධරම් විහතාතරම්' බසයිභාව: ඉතිඅබසයිභාව:)

55. විභින්නශබ්දාකලං විභවන් මුත්තං
මිදෙනදන්තිවමනුෂ්‍යධර්මාණි
නිරසනාගාමිතිස්සමපාසනපුෂ්පකං
ප්‍රකම්පයාමාස නමානසංතසං.
56. රණෙසු නසස ප්‍රතිතා: ප්‍රවෙනසා
සරෙෂ්‍මනුංකාරපරාච්ඡිද්ධිකාතා:
ප්‍රහත්ථි'රෙවො'රගරාජරජ්ජවො
ජවෙන කණ්ඩා: සහයා: ප්‍රපෙදිරෙ.

55. ස: මනුෂ්‍යධර්මාණි මානසං න ප්‍රකම්පයාමාස න යනු මෙහි
ක්‍රි- යි. නප්‍රකම්පයාමාසන යන ආදානන තකාරසුකන කපිවලනෙ
බාහු හා අස් භූමි බාහු අනුප්‍රයෝග ආවිප්‍රත්‍යයසහිත පරෙෂ්‍මලිපි සක-
කතී-කාරිකා ප්‍රයෝජ්‍යත්‍රියා පදයාහව ස: යනු උක්තකතීය
මානසං යනු අනුක්‍රම කමිසි මනුෂ්‍ය ධර්මාණි: යනු අනුක්‍රමකමිසි.

ස:, ඒ රුවණ හෙම; මදෙන, දර්ශ්‍ය කරණකොටගෙන දේ හෝ
නොහොත් හසුනිමදය කරණකොටගෙන; දන්ති ඉව, හසුනියෙකු
මෙන්; විභින්න, විශේෂයෙන් බිදුනාලද හෙවත් ගවනාලද; ශබ්දා:
ශබ්ද නම් නිසි ඇත්තේ දේ හෝ නොහොත් කොපුල් ඇත්තේ;
කලං විභවන්, කිලිට්වනානාමු හෙවත් කාලනුනාමු (බොරවූයයි සේයි)
නිරසනාගාමිතිස්සම, පහකල ගැඹුරැබැව් ඇති දේ හෝ නොහොත්
අවිකාරිකය ඇති; අපාසනපුෂ්පකං, පහකල පුෂ්ප ඇති දේ හෝ
නොහොත් විමන් ඇති; මනුෂ්‍ය ධර්මාණි, මනුෂ්‍ය සවිභාව ඇත්ත
හුගෙ හෙවත් කුවේරයාගේ; මානසං, සිත දේ හෝ නොහොත්
මානසනම් විල; මුත්තං, එකතෙහි හෙවත් වරක්; නප්‍රකම්පයාමාසන,
කම්පනය නොකරවූයේ නොවෙයි (වෙවුලවූයේම යයි සේයි); කුවේ
රයාගෙ වනාහි මිනිසුන්ගේ මෙන් යම්ශාලකාදිය හෙතෙකොට
ගෙන හේ මනුෂ්‍යධර්මන් නම්.

විභින්නා: (විසර්ජිතා:) ශබ්දා: යෙතා'සො විභින්නසබ්දා: අකලං
කලං හවිෂ්‍යති'ති කලං විභවන් දන්තා:අසනා'සනිති දන්ති මනුෂ්‍ය
සො'ව ධර්මා: යසොසො මනුෂ්‍යධර්මා: (නසස) නිරසනා ගාමිතිස්සම
(අවිකාරිකං අගාධිකං ව) යසස නත් නිරතිසනාගාමිතිස්සම (අපා
සනාති පුෂ්පාණි පුෂ්පකං විමානංව) යසමාත් නත් අපාසනපුෂ්පං
(නම්) ශෙලං ශලකාරම්.

56. (උරගරාජරජ්ජව: ප්‍රහත්ථි: කණ්ඩම් ප්‍රපෙදිරෙ යනු මෙහි
ක්‍රි- යි. ප්‍රපෙදිරෙ යන ප්‍රසූථි පද ගතො බාහු පරෙෂ්‍මලිපි සක-
කතී-ආනම-ප්‍ර-බහු ආ-ක්‍රියාපදයාහව උරගරාජරජ්ජව: යනු උක්ත
කතීය කණ්ඩම් යනු අනුක්‍රම කමිසි ප්‍රහත්ථි: යනු අනුක්‍රමකමිසි)

57. පරෙතභවුමිතිභෝමිතා ධනු
 විධානුමුත්තාතවිමාණමණ්ඩලං
 හතෙපි භාරෙ මහත්සත්‍යපාහර
 ද්‍රව්‍යාන ද්‍රව්‍යෙත භාග්‍යානතං ශිරා.

රණේජු, යුධයන්ති; ප්‍රවේතසා, වරුණ දෙවයා විසින්; ප්‍රතිතා; මෙහෙයන ලද්දකි; උරගරජරජව; කාගරජ නමැති රජුන්හු (පාශයෝ සි සේසි); තසා, ඒ රුවණගෙ; සරණමහාකාර, කෝප සහිත හුංකාරයෙන්; පරච්ඡිද්ධිකාතා; පරච්ඡිද්ධි කරණලද්දකි; සහ යා; එහෙයින්ම බිය සහිතවුවාහු; ජවෙන, වේගයෙන්; ප්‍රහරි; ප්‍රහාර කඩාමු ප්‍රවේතස් හුගේම හෙවත් වරුණ දෙවයාගේම; කණ්ඩම්, ද්‍රවයට; ප්‍රපෙදිතෙ, පැමිණියාහුය.

(රෙණේජු සහ වරුණ ඉති සරණ: සරණමහාකාර හුංකාර යෙව්ති සරණමහාකාර අපරච්ඡිද්ධි පරච්ඡිද්ධි කාතවනතා; ඉති= සරණමහාකාරෙන් පරච්ඡිද්ධි කාතා; සරණ=කාතා; උරගානාම් රජ උරගරජෙ උරගරජනා; එව රජව; උරගරජරජවහයෙන සහ වරුණෙ ඉති සහයා; යනු සමාසයි (ශෙලාලකකාරයි))

57. මහිම: ශිරා: ද්‍රව්‍යෙන උවාහ යනු මෙහි ක්‍රි- සි. උවාහ යන වහ ප්‍රාප්තෙ ධාතු පරෙතභවි සහ- කඩා පර- ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියා පදයාහට මහිම: යනු උක්ත කඩායි ශිරා: යනු අනුක්ත ක්‍රිමයි ද්‍රව්‍යෙන යනු ක්‍රියා විශේෂණයි)

අමුතා, ඒ රුවණයා විසින්; ධනුං, ශාඛාවකිනමු දුන්න හෙවත් මැඩනතු දුන්න; විධානුං, නිමාණය කරන්ට; උත්තාත, උප්පත්තලද; විමාණමණ්ඩලං, අං මඩුලුඇති හෙවත් අං තට්ටුව ඇති; පරෙත භරි; යමයාගෙ; මහිමා, මිමා හෙවත් යමවාහනා වූ මහිමතෙම; භාරෙ, ශාඛාහාරය; අපහානෙ අපි, හැර සිටි කල්හිදු; මහතා; මහත්වූ; ත්‍රපාහරත්, ලජ්‍යාහාරයෙන් හෙවත් ඊටත්වඩා; දුර්වර්, හිතිහාරයෙන් (ඉසිලිය නොහැකි බරඇති බැවින්යයි සේසි); භාග්‍යා නතා, අතිශයින් තමිනවූ; ශිරා, ශිෂිය; ද්‍රව්‍යෙන, ද්‍රව්‍යයේ; උවාහ, උවාහනය කළේය (ඉසුලුවේය).

පරෙතසා හඬා පරෙතභවා (තසා) විමාණයෝමණ්ඩලං විමාණමණ්ඩලං උත්තාතං විමාණමණ්ඩලං යසා (යෙනවා) සා උත්තං තවිමාණ මණ්ඩලං ත්‍රපායා: හරා ත්‍රපාහරා (තසාත්) භාගම් ආත තම් භාග්‍යානතම් (තම්) යනු සමාසයි උත්ප්‍රේෂාලකකාරයි.

58. සංඝායන් සංඝයා: සමයෙ ඉවාච'පි
සථිතා: කරුණෙ' රසමග්‍රපාතිනී:
අසමිකමෝ'දකඛිඤ්ඤමොකතිකො
'රලං වකාර'සා වඬුර'ගසකරා.
59. කලාසමග්‍රෙණ් ගාභානමුඤ්චතා
මනසවිනිරුතකසිත්‍වං පටියසා
විලාසිත්'සනසා විතනිතා රතීං
න නමිසාවිව්‍ය'මකාරි තෙ'ඤ්ජනා.

58. (අගසකර: අසා වඬු: අලංවකාර යනු මෙහි ත්‍රි- සි. අලං වකාර යන අලම් ශබ්දය'පපද චුකාස් කරුණෙ ධාතු නිපාතන පරෙ ඤලිටි සහ- කතී- පර- ප්‍ර- ඵ- ආ- ක්‍රියා පදයාගට අගසකර' යනු උක්ත කතීයි වඬු: යනු අනුක්ත කමිසි අසා යනු අනුක්තසම'යි.)

අගසකර: දිනකරතෙමේ හෙවත් සුයථිතෙම; ඉවො, සමයෙ; අපි, ත්‍රිමකාලයෙහිත් හෙවත් නොනසනලද ආචාරයෙහි; සථිතා, සිටියේ; අසමග්‍රපාතිනී, සමග්‍රපාතී නොවූ හෙවත් සමුද්‍රණ්‍යෙන් ගැලුම්වනලද පාවතුම් ඇති; කරුණෙ, රසමාග්‍රවලින් දෙ හෝ නොයොත් ගණාග්‍රවලින්; සංඝයා, සැක සහිතව; සංඝායන්, සංඝී කරන්නේ හෙවත් අවිශ්වාස හය හෙතුකොට ගෙන සැක සහිතව සංඝී කරන්නේ; අසම, උමණ නොවූ; සමොදකඛිඤ්, සෙවදජල ඛිඤ් නමැති; මොකතිකො, මුක්තා කලාපවලින්; අසා, ඵ රුවණගෙ; වඬු, කාන්තාවන්; අලංවකාර, සැරසුයේය.

ශබ්දයා සහ ය: වර්තතෙ ස සංඝයා: කරුණාමත්‍රා: කරුණා: (තො:)න සමග්‍රො'සමග්‍ර: අසමග්‍රසා පාතාඅ'සමග්‍රපාතා: අසමග්‍රපාත ඵ'මාම'සනිති අසමග්‍රපාතිනා: (තො:) න සමාර'සමා: උදකානාමි ඛිඤ්ච: = සමාර'ජානා: උදකඛිඤ්ච: සමොදකඛිඤ්ච: අසමායා තෙ සමොදකඛිඤ්චයෙවති= තෙ ඵව මොකතිකා: අසම=මොකතිකා: (තො:) මේ පද්‍යය සාමාන්‍යයානි අලංවකාරයි.

59. (ඉඤ්ජනා නසා නමිසාවිව්‍යමි න අකාරි න යනු මෙහි ත්‍රි- සි. නඅකාරින යන ආදානනගන්ති නස් නිපාතප්‍රසුක්තා භූතා චිලිති සහ- කමි- පර- ප්‍ර- ඵ- ආ- ක්‍රියා පදයාගට ඉඤ්ජනා යනු අනුක්ත කතීයි නමිසාවිව්‍යමි යනු උක්ත කමිසි තසා යනු අනුක්ත සමෙකයි.)

කලාසමග්‍රෙණ්, මොඛය කලාවලින් හා ශිලපටිඤ්චලින්ද සමුද්‍රණ්‍ය; ගාභානමුඤ්චතා, ගාභයන් නොමුදන්නාවූ හෙවත් දණ්ඩ භාසින් හා සෙවා ධම්මෙන් ගැමකල්හිම ඒ ගාභයන්හි වසන්නාවූ;

60. විදඹලිලො'විත-දන්තපත්‍රිකා
විධිතසයා නුනම'නෙන මාතිනා
න ඡතුචෙතොයක'මෙකමු'ඛිතං
විෂාණම'ඤ්ච පුතා: පුරොහති.

මනසවිතී, අභිමානවත් සහිත්; උතකසිතං, උත්තමානසිතං කරන්ට හෙවත් කලකිරුණු තැනැත්තියන් කරන්ට; පටියසා, අතිශයින් දක්ෂම; (කුමකින්ද යත්?) රතං, අභිරතිය හෙවත් ඇල්ම; විතන්වතා, වධිතය කරන්නාවූ (සදකාලමෙන් හා චතුරෙකතියෙන් රහය වඩන්නාවූ යයි කේසි) ඉන්ද්‍රියා, වඥයා විසින්; විලාසිතා, විලසන සුලු; තසා, එ රවුල්හුගේ; නමිසාවිතමි, ක්‍රීඩා සමබන්ධ වූ අමතිමව හෙවත් ක්‍රීඩාධිකාරකයෙහි වෙමා සහිතබව; න අනාරි න නොකරණ ලද්දේ නොවෙයි.

සංභාව්‍ය නිෂේධ නිවහිතනෙ නක්ඛයමි යනු වාමනොකති හෙයින් මෙහි නක්ඛනිපාතවයක් ප්‍රසන්නාසි කලාභි: (ශිලපවිද්‍යාභිවසමත්‍ර: කලාසමත්‍ර: (තෙන) මෙහි අවශෙෂ සමාස සුබොධසි ලෙලොලකාරසි.

61. වෛතාසකං එකං විෂාණමි අඤ්ච න පුරොහති යනු මෙහි ත්‍රි-සි. න පුරොහති යන නක්ඛයක ප්‍රසුච් රුහ ප්‍රාදුභාවෙ ධාතු වහිමානලට අක කතී: පර-ප්‍ර-එ-ආ-ත්‍රියා පදයාහට විෂාණමි යනු උක්ත කතී:සි වෛතාසකං යනුද එකං යනුද උක්ත කතී: විශෙෂණ යෝයි.

මාතිනා, අභිමානවත්වූ; අනෙන, මේ රුවණයා විසින්; විදඹලිලො'විත, දක්ෂම විලාසිතීන්ට හෙවත් කාන්තාවන්ට යොග්‍යවූ; දන්තපත්‍රිකා කණ්ණාභරණයන්; විධිත්සයා, කරණු කාමැත්තෙන්; නුනමි, ඒ කාන්තයෙන්; ඡතු, කිසිකලෙක්හි; උඛාතං, උදුරණලද; වෛතාසකමි, ගණනෙරයා සමබන්ධ වූ; එකං විෂාණමි, එකම දත; අඤ්ච, අදදක්වත්; පුතා, නැවත; න පුරොහති, හටනොගණිසි; (මෙබඳු වික්‍රමාන්විතවූ රුවණ විසින් නොකටහැකි අන්‍ය කායරීය කිමෙක්දයි යනු භාවයි.)

විදඹා'භව තා: ලිලාශෙව'ති විධඹලිලා: තාෂාමි උචිතා: විදඹලිලො'විතා: දන්තා: ඉව ඉත්‍රා: පත්‍රිකා: (කණ්ණාභරණනි) දන්තපත්‍රිකා: විධාතුමි ඉවචා විධිතසා විදඹලිලො'විතාභව තා: දන්තපත්‍රිකාශෙවති විදඹ=පත්‍රිකා: තාසාං විධිතසා විදඹ=පත්‍රිකාවිධිතසා (තයා) යනු සමාසසි උත්ප්‍රසන්නාසි.

61. නිශාන්තනාරී පරිධානධුනන
'සුප්පාගසාපසු' රුක්ෂ ලොලවක්ෂුෂ:
ප්‍රියෙණ තසා 'නපරධබාධිතා:
ප්‍රකම්පනෙනා' නු වකමිපි රෙ සුරා.
62. නිරසනාන'සාසස ජනාති'භාවිනා
මුහුමිතිමිනා' මහසං මජ්ඣසාම
බහාර බාසෙස 'රිවිගුණිකාතං නනු
'සානුනපා' ද්විමිතිනාමා'ධිපෙය.

61. ප්‍රකම්පනෙන සුරා: අනුමත - පිංචර යනු මෙහි සු- සි. අනුමතමිපි රෙ යන අනුමුචි කපි වලනෙ ධාතු පරෙක්ෂලිචි සක-කම්- ප්‍ර- බ- ආ- ක්‍රියා පදයාගව සුරා: යනු උක්ත කම්පි අනෙක යනු අනුක්ත කරණය හෝ කතීයි නොහොත් අනුමතමිපි රෙ යන ස්වයම කතී: ස්වයමි කම් ක්‍රියා පදයාගව සුරා: යනු ස්වයං කතී: ස්වයං කම්පි ප්‍රකම්පනෙන යනු අනුක්තකරණයි)

නිශාන්තනාරී, ගාගයෙහිවූ අභනන්ගේ හෙවත් අනන්තපුර සත්‍රින්ගේ; පරිධාන, යටහඳනා වස්ත්‍රයන්; ධුනන, කම්පාකිරීමෙන් යෙවත් වාලනයෙන්; සුප්පාගසා අපි, ප්‍රකට අපරධ ඇත්තාවූද (අනන්තපුරයට ලොකකිරීම සමකිවූ මහත් අපරධවත් බැවින් යයි සේයි); උරුක්ෂ, ඒ අනන්තපුර සත්‍රින්ගේ උරුක්ෂයෙන්හි; ලොල වක්ෂුෂා, ලොල්වූ හෙවත් ආසා සහිතවූ ඇස් ඇති; තසා, ඒ රවු ලාගෙ හෙවත් රවුලාව; ප්‍රියෙණ, ප්‍රියවූ (ප්‍රමොදයට හෙවූ සි සේයි) ප්‍රකම්පනෙන, වාතය විසින් හෙවත් වාතය කරණකොට ගෙණ; අනපරධබාධිතා, අපරධා භාවයෙහි පෙළෙනලද; සුරා, දෙවියෝ; අනුමතමිපි රෙ, අනුගතව කම්පාකරණ ලද්දහුය.

නිශා යාමයනෙ සම ඉති නිශාන්තමි නිශා ශබ්දාද්වපද අම ගතො නිශානෙන නායීස: නිශාන්තනාරීස: (ශුඛාන්තසත්‍රිය: ඉත්ත පී:) නාසං පරිධානාති (අනන්තරියාණි-) තෙමාමි ධුනනමි නිශාන්ත-ධුන නමි සුප්පං අගං පාපං යෙමාමි තෙ- සුප්පාගා: නිශාන්තනාරී පරි ධාන ධුනනෙන සුප්පාගා: නිශාන්ත=සුප්පාගා: (තෙන) ලොල වක්ෂුෂි යසා සා ලොලවක්ෂු: (තසා) අපරධබෙ බාධිතා: අපරධබාධි තා: යනු සමාසයි ස්වභාවොක්ති අලංකාරය

62. නනුනපාන් ද්විමිතිනාතං බහාර යනු මෙහි සු- සි. බහාර යන භාෂ්ඨ ධාරණපොෂණයෝ ධාතු පරෙක්ෂලිචි සක-කතී- පර- ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියා පදයාගව නනුනපාන් යනු උක්ත කතීයි ද්විමි තානං යනු අනුක්ත කම්පි)

63. පරසස මිමිවිධවු ජාතිනාං නිජං
 විජිහන්තාදෙයම'ජිහවගාමිති;
 ත'මිච්චාරාධයිතුං සකංකො
 කුලෙ'චිහෙජෙ ඵණිනාං කුජඛගතා.

තසස, ඒ රවුලුහෙ; ජනාතිභාවිතා, දනන් මැඩලන සුලුමු; මහියසාම්, අතිශයින් මහත්වූ; මහසාම්, හේජසුන්ගේ; මහිමිනා, මහිමයෙන්; චුත්‍ර: වරක් හෙවත් සෂණ සෂණයෙහි; තිරසකානා, පර දවන ලද්දවු හෙවත් අවුරණලද්දවු; තනු: (එහෙයින්ම) තුනිවු; තනුකපාත්, වත්ති තෙමේ; ආධිජෙ: දුකින් උපන්නා වූ; බාජෙ: සාදුලුවලින් හෙවත් නි:සාසමාරුතයෙන්; විගුණිකා තම්, දෙතුණකරණලද; ධුමමනානං, දුම්මඩුලු; බහාර, දැරුවේය.

(ජනා'නාතිභවති ශිලෙනා'ති ජනාතිභාවි (හෙන) මහතො භාව: මහිම (ත්) තෙන අතිශයෙන මහානත්'ති=(තෙමාම්) වෙගුණො යසස ස: විගුණ: අවිගුණං විගුණං කාතවානත්'ති විගුණි කාතං තනුං නපාතයති ජයරුපෙන ශරිරං ධාරයති'ති තනුක පාත් ධුමසස ධුමානාම් වා විතාන: ධුමවිතාන: (තම්) යනු විගුහයි මේ පද්‍යයද අතිශයෝක්තිනම් අලංකාරයි මුක්තකයි

63. ඵණි'නාම් කුලෙ: හුජංගතා න හෙජෙ යනු මෙහි ඩු-සි. නහෙජෙ යන තසස් නිපාතප්‍රසුකත හජ සෙවායාම් ධාතු පරෙක්ෂලිප ස 7- කමි-ආතම-ප්‍ර-ඵ-ආ- ක්‍රියා පදයාගට කුලෙ: යනු අනුකත කතීයි හුජංගතා යනු උක්තකමයි ඵණිනාම් යනු අනුකත සමකමයි)

ඉඩම්, උගුළු හෙවත් සමාඩවු; තම්, ඒ රවුලා; ආරාධයිතුං, වසන කරන්ට. හෙවත් සතුටුකර ගැණිම පිණිස (ශෙවාරණ්ණ පිණිස යි සේයි); පරසස මෙරමාගෙ; මමිවිඩම්, හාදයාදි මම්සථාන බිඳිත් නාවු දෙ හෝ නොහොත් කුලාවාර ව්‍යාප්ත බිඳින්නාවු; නිජම්, සවකියවු; විජිහවතාදෙයං, සපිභාවයෙහි දලවිෂ යනාදි දේශය දෙ හෝ නොහොත් කෙලාම් බස් බිනිම් සවභාවයාගේ දේශය; උජ්ඣ නාම්, පහකරන්නාවු; ඵණිනාම්, තාගයන්ගේ, අජිහවගාමිති; සාජු ගමන් ඇත්තාවු දෙ හෝ නොහොත් කපටවාරිනොවු (වෞරුවාර නැතිවු යි සේයි); සකංකො වක්‍ර: ශ්‍රවණත්‍ය හැර දෙකත් සහි තවු දෙ හෝ නොහොත් සියල්ල අසන්නේය යනාථියෙන් යනනා යයි කියනලද නියාමකයන් සහිතවු (පහලකරගත් කන් ඇත්තාවු යි සේයි); ඵණිනාම් කුලෙ', තාගවගීන්(සමුහයන්)විසින්; හුජඛගතා, සපිභාවය දෙ හෝ නොහොත් ධුම් භාවය (දුදනබව යි සේයි); නහෙජෙ, හජනය නොකරණ ලද්දේය (අත්තොහරිතලදුයි සේයි)

65. අභික්‍ෂණමුත්තෙණරපි සො'ඡමණ: සුරෙ
 ඥබ්ඤ්ඤවසිනා' නිලෙලෙ ධීථා
 ස වඤ්ඤාමහ:කණකොමලෙ'සනථා
 වපු'ප්ලාර්ද්‍රපවනො' නී නිච්චො.
66. තපෙන වමා: ශරද්‍ර හිමාගමො
 වසනාලක්‍ෂමා: ශිශිර: සමෙනා ව
 ප්‍රසන්නලපතිං දධතා: සද'නිව:
 පුරෙ'සා වාසනාවාසකු' මිඛිතාං යයු:

65. තසා වපු: ගතිච්චො යනු මෙහි ක්‍රි- සි. නිච්චො යන නිර්වෘත්තී වා ගතිගතිතයෝ ධාතු පරෙක්‍ෂලිපි අක- නිරුත්සාහන නොහොත් සවයම් කතී: සවයම් කමි ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියා පදයාහව වපු: යනු උක්ත කතී:සි තසා යනු අනුක්ත සමකයි.

සොඡමණ:, උණුසුම් සහිතවූ හෙවත් කාමජර සහිතවූ; තසා, ඒ රවුලාණේ; වපු:, ශරීරය තෙම; අභික්‍ෂණං, නිතර හෙවත් අත්‍යවශයෙන්, උපෙක්‍ෂණ: අපි, යොජාය හෙතුකොටගෙන උපෙක්‍ෂාදා; සුරෙ ඥබ්ඤ්ඤ, ශක්‍ර හායනීවත්ගෙ හෙවත් සුරෙඥා විසින් වඤ්ඤාණ ලද සත්‍රිත්තේ; ඤවසිනානිලෙ:, නි:ශාස මාරුතවලින්; යථා, යම් සේ; නිච්චො, නිවුනේද; නථා, එසේ; ස වඤ්ඤාමහ:කණ, සදුන් දියබිඤ්ඤ සහිතවූ; කොමලෙ:, මොලොක්ඛ; ප්ලද්‍රපවනො, දියෙන්තෙත්වූ හෙවත් දියඉසිලද තල්වට පවතින්ද; තනිච්චො, නොනිවුනේය.

සුරණම්ඤ: සුරෙඤ: සුරෙඤසා වඤ්ඤා (වඤ්ඤානා:) (සත්‍රිය:) සුරෙඤවඤ්ඤා: ඤවසිනාශ්වතො අනිලාශ්වති = සුරෙඤවඤ්ඤාම ඤවසිනානිලා:=(නො:) අවහසාං කණා: අමහ: කණා: වඤ්ඤානො සහ වතීනො ඉති සවඤ්ඤා: ස වඤ්ඤාශ්ව තො අමහ: කණාශ්වති- සවඤ්ඤාමහ:කණාශ්ව තො කොමලාශ්වති=(නො:) ප්ලෙත ආර්ද්‍රා: ප්ලාර්ද්‍රා: ප්ලාර්ද්‍රාශ්ව තො පවනාශ්වති=(නො:) අනු ස තපන සො 'මෙණා' පවාරුතනිච්චිති' රිති කාරණ විරුචකායෙහි'තපනති රුපොවිමා'ලංකාර: යනු ටීකා හෙයින් විමාලංකාර හෙවත් විරෙඛාලංකාරයි.

66. සාතව: වාසනාවාසකුමිඛිතාම යයු: යනු මෙහි ක්‍රි- සි. යයු: යන යා ප්‍රාපන ධාතු පරෙක්‍ෂලිපි සක- කතී- පර- ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියා පදයාහව සාතව: යනු උක්ත කතී:සි වාසනාවාසකුමිඛි තාම යනු අනුක්ත කමියි.

67. අමාත්‍යවං ජනම'ජං කුලෙ මනෝ
ප්‍රභාවිනං භාවිතමනනමා'නමනා
මුමොව ජනනා'පි ජනකිං න යා
සද්'භිමානෙනෙකධනා හි මානිනා.

සද, හාමකල්හි; ප්‍රසන්නත්‍රපති-, ප්‍රසන්නත්‍රපති; දධනා, දරන්
නාඩු; සාතව, සාතුව (කෙසේ සම්ප්‍රාප්තවුවාහුද යත්?); වජ්‍ය, වජ්‍ය
සාතුව හෙවත් ප්‍රාචාරි සාතුව; නපෙන, ත්‍රිම සාතුව සමගද; හිමා
ගම, හිමවත් සාතුව; ශරද, ශරත් සාතුව සමගද; ශිශිර, ශිශිර
සාතුව; වසන්තලක්ෂණය, වසන්ත සාතුව සමගද; සමෙතස,
මෙසේ එකතුව; අසස, ඒ රවුලාගේ; පුර, නගරයෙහි; වාසනාව
කුටිලිතා, වාසයකරණ කෙළෙඹියන් බවට; යසු, ප. මිණියාහුය.

(හිමසස ආගම: හිමාගම: වසන්තසස ලක්ෂණ: වසන්ත ලක්ෂණ:
(නාම) ප්‍රසන්නානාමි කල්පනා: (සමපතන:)-(නාම) වසන්ත'ති වාසන
වසා: 'වසෙසනවසත්තකීරිණිව' යන සුත්‍රයෙන් මෙහි තවත්
ප්‍රත්‍යය, කුටුමමෙ'භාමසනිති කුටුමින: වාසනවසාව නෙ කුටුමි
නෙවෙ'ති=නෙභාමි භාව: (නාම) යනු විග්‍රහය අනිශංසානි අලං
කාරය.

67. ය: (රුවණ:) ජනකිං නමුමොව යනු මෙහි ක්‍රි- ය. න මු
මොව යන නාමය නිපාතප්‍රසන්න මුව ත්‍යාගෙ ධාතු පරෙක්ෂෙලිව සක
කතී: පර- ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියා පදයාගට ය: (රුවණ) යනු උක්ත
කතී: ජනකිං යනු අනුක්ත කමි.

අමාත්‍යවං, මනුෂ්‍ය සමකි නොවූ හෙවත් අමාත්‍යව; අජං, නුප
දනාඩු; මනෝ, එසේද වුවත් මනුෂ්‍යයන්; කුලෙ, කුලයෙහි (පරිශුඛ
මනුරුප් වංශයෙහි); ජනං, රාමසවරුපයෙන් උපන්නාඩු; ප්‍රභාවිනං,
මහත් ආනුභාව ඇත්තාඩු හවත්තු; ආතමනා, තමාගේ; අත්තම,
කෙළවර වෙත් මරණය කරන්නාහු යයි; භාවිනං, මත්තෙහිද වන
සුවභාව ඇත්තාහු; ජනන් අපි, දන්නාඩුද; යා, යම් රවුලෙක්; ජන
කිං, ජනකනම් රජුගේ දුව හෙවත් සීතාව; නමුමොව, නොමිදුවේද
(කුමක් හෙයින්ද යත්?); හි, යම් හෙයකින්; මානිනා, අභිමානය
ඇත්තෝ හෙවත් අභිමානවැඩි ඇත්තාහු; සද, සියලු කල්හි (ජීවිත
හානිය වන කල්හිද සිටිය); අභිමානෙනෙකධනා, අභිමානයම
ප්‍රධාන වස්තුව කොට ඇත්තෝද? එහෙයිනි.

68. සමරහස් දෙ දුරපි'හිවත්භවා
'නමුං වනානා' වතිනා'පහාරිණම්
පයොධිමා'බ්බවලජ්ජා'විලං
විලඬ්ඝ්ඝ ලඬ්ඝාං නිකමා හනිමසති.

(මනො රයම් මානව: න මානව: අමානව: (නම්) නාසති ජෙන ජනම යසස ස: අජ: න ජයන ඉත්ත:ජ: (නම්) ප්‍රභාවො'සාසති'ති ප්‍රභාවි (නම්) ජනකසා'පත්තමි'සත්‍රි ජනකි (නාම්) අභිමාන එවෙ කං (මුඛසම්) ධනම් යෙමාමි තෙ අභිමානෙනධනා: මානඵ'මාම සතිති මානිත: අපා'නනපත්තාසනම් අලඬකාරයි.

68. දුරපි: අමු: හනිමසති යනුද භවාන් අද: සමරති යනුද මෙහි ක්‍රි- යි. හනිමසති යන හන් හිංසායාමි බාහු භූතකාලභවිමසන් ලාචි සක කතී: පර- ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියා පදයාහට දුරපි: යනු උක්ත කතීයි අමුං යනු අනුක්ත කමයි සමරති යන සමා විනායාමි බාහු සක කතී: වතිමානලචි පර- ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියා පදයාහට භවාන් යනු උක්ත කතීයි අද: යනු අනුක්ත කමයි.

භවාන්, බ්බලන්තාවු; දුරපි: භවාන්, (පින්වත් තෙමේ) දුර ප්‍රජ්ඣේ පුත්‍ර වෙමින් (රාමකුමාර වෙමින් යි සේයි). වනානාත්, දණ්ඩකාරණයෙන්; වතිනා'පහාරිණං, (ජනකාරජ පුත්‍රිවු) සිතා කානතාව පැහැරගන්නාවු; අමුං, මේ රවුල්ලු; ආබ්බ, හාත්පසින් බ්බනාලද (හෙළු පථිතවලින් බ්බනාලද හේ ඇති යි සේයි); වලජ්ජා, සැලෙන්තාවු දියඇති; ආවිලම්, එහෙයින්ම කැලඹුනාවු; පයොධිම්, මහසයුර; විලඬ්ඝ්ඝ, ඉක්මවා; ලංකාං නිකමා, ශ්‍රී ලඬකාවිප සමිප, යෙහිදී; හනිමසති, නැසුවේය; අද:, ඒ නැසීම; භවාන්, පිංවත්තෙමේ සමරති, සිහිකෙරෙයි (නිම ඔබ දන්තෙහිදැයි සේයි.)

දුරප්පා'පත්තමි ප්‍රමාන් දුරපි: වනමෙ'ව වනානම් (නසොත්) වතිනා'මපහරති ශිලෙනා'ති වතිනාපහාරි (නම්) වලනති ජලාති යසස ස: වලජ්ජා: (ප්‍රසූඨා'ද්‍රිතිබ්බසෙත්තු'රිති) ආබ්බා ආබ්බා සො වලජ්ජාලෙව'ති = (තෙත) අතඵව ආවිලෙව'ති ආබ්බ=විල: (නම්) (මෙහි හනිමසති යනු අභිමානියෙහි ලාචි විහකති බැව් සැලකිය යුතුයි) අභිමානවනෙලාචි ඉති භූතෙ ලාචි යනු නිදසි තසි භවාන් යන්නට භානිති භවාන් තියා හා දීපොහ බාහුවෙන් බවතු ප්‍රත්‍යය වූහෙයින් බ්බලන්තාවු යන අර්ථ ගතයුතුය යනු විකාමතයි.

69. අපො'පපතනිං ඡලනාපරෙ පර
'මවාපා ශෛලූෂඉවෙ'ඡභුමිකාමී
තිරෙහිතානවා ශ්‍රීපාලසඤ්ජා
ප්‍රතියතෙ සංප්‍රති සො'පාසා පරෙරො.
70. ස ඛාලආසි'වපුෂා වතුභූතේ
මුඛෙන පුෂේ'ඤ්ජනිහ'සතිලොචනා
යුවා කරාත්‍රානනමිතිහා'දුට්ඨකෙ
'රසංශයං සංප්‍රති තෙජසා රවි.

69. එහි අපරං උපපතනිං අවාපා පරෙරො අසා ප්‍රතියතෙ යනු මෙහි ක්‍රි- යි. ප්‍රතියතෙ යන ප්‍රතිපූර්ණ ඉති ගතො ධාතු වනී- සක- කමි- ආනම්- ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියා පදයාහව පරෙරො යනු අනුකත කතීයි එහි යනු උකත ප්‍රකාති කතීයි අසා යනු උකත විකාති කතීයි අවාපා යන පෙරකිරියට උපපතනිං යනු අනුකත කතීයි අපරං යනු අනුකත කමි විශේෂණයි එහි යනුම ප්‍රථමානත හෙයින් උකත කතීයි.

අප්, ඉක්කිතිව (රාක්ෂස ශරීර න්‍යාග්‍යව අනතුරුව සි සේයි); සමප්‍රති, මේ කාලයෙහි; ඡලනාපරා, මෙරවා රැවටීමෙහි තත්පරවූ හෙවත් අනුන් වංචාකිරීමෙහි ඇලෙනලද්දවූ; එ-ඃ, ඒ රවුල් තෙම; ශෛලූෂා, (යම් කිසි) නලුවෙක්; භුමිකාමී ඉව, අන්‍ය රූපයකට පැමිණෙන්නාක් මෙන්; අපරං උපපතනිං, අන් උපතකට හෙවත් ජන් මානාරයකට; අවාපා, පැමිණ; ශ්‍රීපාලසඤ්ජා, ශ්‍රීපාල යන සඤ්ජා වෙන් හෙවත් නාමයෙන්; තිරෙහිතානවා, පිහිතවූ යවරූප ඇත්තේ; සා අපි, ඒ රවුල්තෙමේ වූයේද; අසා, හෙතෙම නොවේයයි හෙවත් අනිකෙක්ම යයි; පරෙරො, අන්‍යයන් විසින්; ප්‍රතියතෙ, හඬනු ලැබේ (දූතගණු ලැබෙයි සේයි) අන්වෙසක්ගත් නලුවෙකු මෙන් ඒ රවුලා නැවත මනුෂ්‍ය ශරීරය ගැනීමෙහිද අනිකෙකුමෙන් හඬවනු ලැබෙයි; උත්තේ එයම දුර්වලතාවය නුසි බව විසින් දැන් එකා නායෙත් හෙතෙම නැසිය යුත්තේ යයි සේයි.

ඡලනායාමි (වක්‍රවායාමි) පරා (ආශක්තා) ඡලනාපරා තිරෙහිතා ආනවා (සවරූපා) යසා සා තිරෙහිතානවා ශ්‍රීපාල ඉති සඤ්ජා ශ්‍රීපාලසඤ්ජා (නායා) ස නතවතීත්‍යාසා යනු සමාසයි සෙසා සුබොධයි (ඉක්කිති එ රවුලාගේ දුර්වලතාවය පද්‍යග්‍රයකින් පැවසයි.)

70. සා වපුෂා වතුභූතා ආසිත් යනු මෙහි ක්‍රි- යි. ආසිත් යන අස් භූමි ධාතු භූතාම් ලඛි අක කතී පර ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියා පදයාහව සා යනු උකත ප්‍රකාති කතීයි වතුභූතා යනු උකත විකාති කතීයි වපුෂා යනු අනුකත කරණයි සා ත්‍රිලොචනා ආසිත් යනුද සා සමප්‍රතිතෙජසා රවි ආසිත් යනුද මෙසේම දතයුතුයි.

71. සාධාරණ විධානා' සුරද්දෙතරකසා
 'මනුෂ්‍ය'වග්‍රහයෝ' සිද්ධාන්තය
 දශානතාදින' නිරුච්ඡේදන
 විනිශ්චිත' නිගමන' ගණන' සෙය.

සාධාරණ, ඒ ශිෂ්‍යපාල නම් බාලක තෙමේ; වප්‍රමා, ශරීරයෙන්; වතුච්ඡේද: ආසිත්, බාහු සතරක් ඇත්තේ විය (මෙයින් විශිෂ්ට බව හෙවත් විශිෂ්ට හා සමාන මනිම ඇතිබැව් සුවිතයි); මුඛෙන, මුහු තෙන්; පුණ්ණෙනි, පුත්සද වැනිවූ; ත්‍රි: ලාවන: , තුන් තෙන් ඇත්තේ විය හෙවත් මෙහෙසුරු විය; සංප්‍රති, දූන්; සුවා, හෙතෙම තරුණවූයේ; කරුණානා, අයබද්දෙන් (හෙවත් රුජ බලියෙන්) මධුණලද; මහිතාත්, මහිපලුන් ඇත්තේ දෙ තෝ නොහොත් රකි යෙන් ආක්‍රමනය කරණලද පණිත ඇත්තේ; උච්චකෝ, උසස්වූ හෙවත් මහත්වූ; තෙජසා, තෙදින්; රවී, හිරු යනු; අසංශයං, නිසංශය (හෙවත් නිසංශයෙන්ම සුයතියයි සේයි) ඒ ශිෂ්‍යපාලයා විශිෂ්ට රකිව සුයතියන් හා සමාන මනිම ඇත්තෙකු බැවින් කිසිවෙකු විසින් දූන් ලංවිය නොහැකි යයි සේයි)

වතාරා හුන් යසස සා වතුර්හුජ: පුණ්ණොසා වි' හුඤ්චිති පුණ්ණෙන: තෙන නිහ: සද්ධංගො'ති=ත්‍රිණි ලොවනාති යසස ස: ත්‍රිලොවන: කරෙණ (බලිතා) ආක්‍රානතා: කරුණානා: මහිංඛිත්‍රනිති මහිතාතා: කරුණානා: මහිතාතා: යසස ස: කරු'ක්‍රානතමහිතාත් තසංශයං අසංශයං යනු විග්‍රහයි ශෙල සලන්'ප්‍රකාශ උපමාසංඝාතෙව 9 ලංකාරයි

71. අසංශ (ශිෂ්‍යපාල:) දශානතාදින් හසති යනු මෙහි ත්‍රි- සි හසති යන=හස හාසෙ බාහු- වතී- සක- කතී- පර- ප්‍ර- ඵ- ආ- ක්‍රියා පදයානට අසංශ (ශිෂ්‍යපාල:) යනු උක්ත කතීයි දශානතාදින් යනු අනුක්ත කතීයි.

යද්වච්ඡයා, සිය කැමැත්තෙන්; සවයම්, තෙමේම (දෙව්නුග්‍රහ බලයකින් නොව සවකිය සම්භාවයෙන්ම); සුරද්දෙතරකසාම්, දෙවද්‍යාව රක්‍ෂක යන මොවුන්ට; අනුග්‍රහවග්‍රහයෝ, අනුග්‍රහ නිග්‍රහ දෙක; විධානා, කරන්නාවූ; අසංශ, මේ ශිෂ්‍යපාල තෙමේ; අති රුචි, අතිරුචිතය කරණලද හෙවත් සතුටුකර ගන්නාලද; දෙවතා, මහෙශ්වරදී දෙවියන් විසින්; විනිශ්චි, දෙනලද; විශ්වාතියයාත්, ප්‍රභාවාධිපාය ඇති; දශානතාදින්, රුවණාදින්ට; හසති, සිතාසෙයි හෙවත් රුවණාදින් සතුටු කෙරෙයි (අන් කිසිවෙකුගේ ප්‍රසාදයෙන් නො-ත් ඵෙච්ඡයා ඇති මා කෙරෙහි කෙසේනම් යාවකයන් හා සද්ධංග වේ දූයි (කියන්නාක් මෙන්) සිතාකෙරෙයි සේයි.

72. බලාචලෙපාදධුතා'පි පුළුවන්
ප්‍රබාධයනෙ තෙන ජගත්'ගිජුණා
සතී'ව යොමිත්'ප්‍රකාති: සුනිඤ්ජා
ප්‍රමාංස'මහොති හවානනරෙඡව'පි.

සුරභි දේවතාභාව රක්ෂාභාව සුරසුරදේවතාරක්ෂකා: (තේජාමි)
අනුග්‍රහභාව අවග්‍රහභාව අනුග්‍රහාවග්‍රහො (තයො:) දං ආනනාති
යසා ස: දශානනා: ස ආදි'තේජාමි තෙ දශානනාදය: (නාන්) අභිරු
බාභි නා: දේවතාභාව'ති අභිරුභිදේවතා: ප්‍රභාවානාමි අතිශය:
ප්‍රභාවාතිශය: අභිරුභි දේවතාති'චිතිණි: ප්‍රභාවාතිශය: යෙජාමි තෙ=
(නාන්) යනු මෙහි සමාසයි.

72. තෙන (ශ්‍රී ලංකා ලෙන) ජගත් ප්‍රබාධයනෙ යනුද සුනිඤ්ජා
ලා ප්‍රකාති: හවානනරෙඡ අපි ප්‍රමාංසමි අහොති යනුද මෙහි
ක්‍රි- යි. ප්‍රබාධයනෙ යන ප්‍රපුමි බාධ විහතො (ව්‍යථනෙ) ධාතු වති-
සක- කමි- ආනම- ප්‍ර- එ- ආ- ක්‍රියා පදයාහව තෙන (ශ්‍රී ලංකා ලෙන)
යනු අනුකත කතීයි ජගත් යනු උකත කමියි අහොති යන අහි
පුමි ඉණි ගතො ධාතු වති- සක- කතී- පර- ප්‍ර- එ ආ- ක්‍රියා පද
යාහව ප්‍රකාති: යනු උකත කතීයි නිඤ්ජා යනු උකත කතී විශේ
ෂණයි ප්‍රමාංසමි යනු අනුකත කමියි හවානනරෙඡ යනු අනුකතා
ධාරයි අපි යනු සමුවවයාපි අවසයි.

හස හාසෙ දෙමදභීත පුමිකහාසෙ තු සකමිකා: යනු ශබ්ද
සොම මහානිධියි.

ජිගිජුණා, දිතිශ්චිච්චි හෙවත් (ජයග්‍රහණයව) නිරන්තරෙ'ත්සාහ
වත්ච්චි; තෙන, ඒ ශ්‍රී ලංකා ලෙඛන විසින්; බලාචලෙපාත්, බලයසම්බන්ධිච්චි
ගමිග්‍රහණොව ගෙණ; අධුතා අපි, මෙකල්හිද; පුළුවන්, පෙර
ජාතිශෙති මෙන්; ජගත්, ලොකය තෙමි; ප්‍රබාධයනෙ, ප්‍රකෘතියෙන්
පෙළිනු ලැබේ ඒ එසේ මැයි; සතී, පතිව්‍රතා ඇති; යොමිත්, සත්‍රි . ක්
(සිය සාමියා වෙත යන්නාක් මෙන්); සුනිඤ්ජා, අතිශයින් නිඤ්ජා
හෙවත් ස්ථිරච්චි; ප්‍රකාති: , ප්‍රකාති තොම (සවනාව ධර්මය); හවානන
රෙඡ අපි, අත්‍ය හවයන්හිද; ප්‍රමාංසමි, පුරුෂයා වෙත; අහොති,
පැමිණෙයි මෙහි විග්‍රහ සුබොධයි මේ පද්‍ය අභිනානරන්‍යාසා
ලබ්ධාරයි.

73. ත්'දෙනමුලලඬිනශාසනං විධෙ
'විධෙති කිතාශනිකෙනනා'තිපිම්
ශුභෙතරුචාරවිපකත්‍රිමා'පදෙ
විපාදනියා හි සනාම'සාධවං.
74. හාදයමරිවධො'දයාදු'දුසි
දුසිම දධාතු පුන: පුරුරුසස
සනපුලකපුලොමත් කුචා'ග්‍ර
දුතපරිමනිපිඩනසමකම්.

73. කිම් එනම් කිතාශනිකෙනනාතිපිම් විධෙති යනු මෙහි ක්‍රි- සි. විධෙති යන විධි විධානෙ ධාතු ආශී: ප්‍රෙරණ ලොචි සක- කතී- පර- මධ්‍යම- එ- ආ- ක්‍රියා පදයාහට කිම් යනු අධ්‍යායන උක්ත කතීයි එනම් යනු අනුක්‍රම ප්‍රකාශි කම්සි කිතාශනිකෙන නාතිපිම් යනු අනුක්‍රම විකාශි කම්සි.

තත්, එහෙයින්; විධෙ: මහබලයෙන්; උලලඬින ශාසනං, ඉක් මවනලද ආඥාදායී; එනම්, ඒ ශිෂ්‍යාලයා; කිතාශ, යමයාගෙ; තිකෙ තත, ගෘහයෙහි; අතිපිම්, ආගන්තුකයෙකු (අමුත්තෙකු); විධෙති, කරව (යමගෘහයට පමුණුවනු මැනවයි සේසි); ශුභෙතරුචාර, දුරු චාරවු; විපකත්‍රිම, කාලපරිපාකයෙන් නිෂපන්නවු හෙවත් පැමිණි යාවු; ආපදා, විපතති ඇති; අසාධවං, අසත්පුරුෂයෝ; සනාම, ඔබ වැනිවු සත්පුරුෂයන් විසින්; විපාදනියාහි, නාසියයුත්තාහුමැයි.

(උලලඬිනං ශාසනං යෙනා'සාමුලලඬිනශාසන: (නම්) කිතා ශසස නිකෙතනං කිතාශනිකෙනනම් තසම්ත් අතිපි: කිතාශනිකෙ තනාතිපි: (නම්) ශුභාදි'තර: ශුභෙතර: ශුභෙතරශා'සෙ ආචාර ශෝ'ති ශුභෙතරුචාර: තෙන විපකත්‍රිමා: ආපදා: යෙෂාම් තෙ ශුභෙ තරුචාරවිපකත්‍රිමාපදා: විපාදිතව්‍යාදි'ති විපාදනියා: ත සාධවං අසා ධවං යනු විග්‍රහයි මෙයද අප්‍රානන්තරාසනම අලඬකායි.

(මෙසේ දුමටනීග්‍රහය ඇති කල්හි ශිෂ්‍යානුග්‍රහය වන්නේයයි කියයි)

74. පුරුරුසස හාදයං සනපුලක පුලොමත් කුචාග්‍ර දාහපරි මෙහ නිපිඩන සමකම් දධාතු යනු මෙහි ක්‍රි- සි. දධාතු යන ධාඤ්ඤා ධාරණපොෂණයෝ: ධාතු ආශී: ප්‍රෙරණ ලොචි සක- කතී- පර- පු- ආ- ක්‍රියා පදයාහට හාදයම් යනු උක්තකතීයි සනපුලක- සමකම් යනු අනුක්‍රම කම්සි පුරුරුසස යනු අනුක්‍රම සමකයි.

අරිවධො'දයාත්, ශතා විතාශ ලාභයෙන්; උදුසි, දරණලද්දවු; දුසිම, දුස්භාවය ඇති හෙවත් සාධාරණය ඇති; පුරුරුසස, ශක්‍ර යාගෙ; හාදයම්, හාදය (ලය); පුන:, නැවතත් (පෙරසේම); සනපු

75. ඔම්'නුසුකතවතො'ථ ශාජ්ඣන් ඉන්'පිතාතාතාපාචං තහ
 සාසම්න් නුහපතිතෙ පුරා පුරවුතා විඤ්ඤා ශ්‍රියං ඕහුති
 ශතාතාම'තිශං විතාශපිඤ්ඤා කාචසා දෙවදාං පුති
 වොමිති'ව හාකුටිච්ඡලෙන වදනෙ කෙතු'ඤ්ඤා-
 කාර'සං දම්.

ලකපුලොමඡ, ශක්‍ර භාග්‍යාවගෙ (ඉන්ද්‍රානියගෙ යි සේයි); කුමාග්‍ර,
 පයොධරග්‍ර යුගමය; දතපරිරමහ, ශික්‍රව වැලඳගැනීමෙහි හෙවත්
 උත්සුක භාවයෙන් යුක්‍රව වැලඳ ගැනීමෙහි; නිපිඩනක්‍රමකම්,
 පීඩාව ඉවසනබව හෙවත් පෙළීමේ සම්මිභාවය; දධාතු, දරවා.

අරිණාමි වධා අරිවධා අරිවධසා උදයා අරිවධො'දයා(තසමාත්)
 දුස්ස සාචා දුසිමා උදුසං දුසිම යසා තත් උදුස්දුසිම, පුරා (ශතා
 පුරාණ දුරයනිති පුරාණරා) (තසා) පුලොමිතො ඡතා පුලොමඡ
 (ශ්‍රී) කුවයොරග්‍රො කුමාග්‍රො පුලොමඡයා කුමාග්‍රො=සනාපුලකා
 (රොමාඤ්ඤා) යයොසොතා= සනපුලකො ව තො පුලොමඡ කුමා
 ග්‍රොවෙති-තයො=දතපරිරමා=තසින් නිපිඩනං=ක්‍රමසා භාචා
 ක්‍රමකම් සනපුලකා=නිපිඩනසා ක්‍රමකම් සන-ක්‍රමකම් (තම්)
 යනු සමාසයි. මේ සමාසයෙහි වාක්‍යය ඉතා දිඤ්ඤා වින් සැකෙවින්
 මෙහි-දඤ්ඤා වි සැලකිය යුතුයි.

'ඔප්සාසාසහුයඤ්ඤා' යන ඕප්සාසාසහුය මෙහි පැනෙයි අනිශ
 සොකති අලකිකාරයි වාතානුප්‍රසාද වෙයි මේ පදය ප්‍රමපිතා'ග්‍රා
 වාතනයි 'අසුජි'නසුගරෙථතො' යනායෙ සුජිව 'නජො ජරගාඤ්ඤා'
 ප්‍රමපිතා'ග්‍රා යනු ලක්‍රණයි. (පෙර විතනවික්‍රමයෙන් දුරුකල
 සම්පත් ඇති ඉන්ද්‍රිය විසින් දැන් ඔබගේ අනුග්‍රහයෙන් නිරවුල්වූ
 දිව්‍යරජ්‍ය සැපය අනුභවකරණු ලැබේවා යනු භාවයි.)

75. (අථ කෙතු: හාකුටිච්ඡලෙන ආසපදම්.වකාර යනු මෙහි
 ක්‍රි- යි. වකාර යන කාසද් කාරණෙ ධාතු පරෙක්‍රමිව සන- කතී-
 පර- ප්‍ර- ථ- ආ- ක්‍රියා පදයාහව කෙතු: යනු උක්ත කතීයි ආසප
 දම් යනු අනුක්ත කතීයි අථ යනු අනන්තරම් අවසානි හාකුටිච්ඡ
 ලෙන යනු අනුක්ත කාරණයි.)

තසම්න් සුරමනො, දෙවසාසිවු ඒ තාරද නපසවියා; ඉතිවාමම්,
 මෙලද වදන්; ව්‍යාහාතා, ව්‍යවහාර කොට හෙවත් කියා; තහා උත්
 පතිතො, අහසට පැනනැගිකල්හි; පුරා, ඉදිරියෙහි; ඉඤ්ඤා ශ්‍රියම්,
 වන්දනාගේ ශෝභාව; ඕහුති, ධරණකල්හි; අථ, ඉක්බිති; ඕම් ඉති,

බිම් යනු හෙවත් එසේ වේවාය; උකහවතා, කියනු ලබන්නාවූ හෙවත් අධිකාරයක් ලැබූ; වෛද්‍ය මිත්‍ර, වෛද්‍ය කෙරෙහි හෙවත් වෛදි ජනපදයෙහි වූ ශිෂ්‍යයා කෙරෙහි; කාඩ්පත්, කිප්පත්; ආර්ථිකය, ශ්‍රී විමලානුග්‍රහය; වදන, මුහුණත; වෛෂ්ණික, අහසෙහි මෙන්; අතිශය, නිතර; අහස, නිතර, සතුරන්ගේ; විනාශය, විනාශය ප්‍රකාශකරන්නාවූ; කෙසේ, එනම් උත්පාදනයෙන්; හානිවිච්ඡේදන, ප්‍රායෝගිකවශයෙන් හෙවත් ඇස්බැසී හැකුල මිලිනින්; ආර්ථික, පිහිටීම හෙවත් ස්ථිතිය; වසාර, කෙළේය; මෙහි සමාස ක්‍රමය, විකාශයක් සුඛයෙහි නිදහස මාසයකටයි.

‘වමන්කාරකාරිතයා මහලොවරණරූපයා ව සගී නත්ත’ ලෙස කෙළු ශ්‍රී ශබ්දප්‍රයෝගය යනු විකාශය. එහෙයින් භාෂාකාරණය මෙසේ කියයි. ‘මහලොවර’ මහලොවරයානි, මහලොවරයානි, ශාස්ත්‍රයෙන් ප්‍රථමයෙන්, විරුද්ධාත්මකයා සමන්විතයා වූ භවතානි අධ්‍යයනාර්ථ ප්‍රවක්‍යයෙන් භවතානි යනුයි. මේ පදය ආර්ථික විකිණි නම් වාතයයි. සුයෝග්‍යයෙන් මිසර්‍යානාය. ස ගුරුවා ආර්ථික විකිණි නම් යනු ලක්ෂණයයි. සගී නත්ත හෙයින් දර්ශනවාතය විය යුතුය.

‘සගී’ නම් විකිණීමෙන් ශ්‍රවණයෙන් සුසංකීර්ණය

‘සචිත්‍ර’ නම් වාතයෙන් ‘රූප’ නම් ලොකරූපයකි

යනු දර්ශනවාතයෙහි යයි.

මේ පාදපදයෙන් හෙවත් භාවය සුඛයෙහි හෙයින් නොලිවෙමු.

ශිෂ්‍යයා ලබන පද්‍යවහාරය

ප්‍රථම සගී ප්‍රවහාරය

ස මා පන සි.

වි නී ය: ස ගී: .

1. සියසෂමානෙතා'හුතෑ, පාචේනා'ථ විෂකමුරම්
අභිවෙද්දං ප්‍රතිෂ්ඨාසු, රුසින් කායඝ්වයා'කුලෑ.
2. සාඤ්චු'ඛවසිරිහ්‍යා ම'ථාසාවාසදත්සදෑ
ගුරුකාව්‍යානුගාං බිභුට්වාඤ්ච ම'භිග්ගා ශ්‍රියම්.

(මේ මහා කාව්‍ය ග්‍රන්ථයෙහි අන්තර්ගත වූ පද්‍යයන්ගේ විශේෂය
ථා'ව බොධ්‍ය පිණිස ප්‍රථම සගී ව්‍යාඛ්‍යාතයෙහි ක්‍රියාකාරක පද
සමබක උපකානුකත සමාස විග්‍රහාදිය සැකෙවින් දක්වූයේ නුමුදු
මේ ව්‍යාඛ්‍යාතය මේ නසින් ඉතා දිළිච්ඡා හෙයින් මෙතැන් පටන්
අත්‍යාවසරකවශයෙන් ගම්‍යමාන කරුණු ඇතැම් තැන ඉතා සරල
වසයෙන් දක්වනබැව් සැලකිය යුතුයි.)

1. අථ, ඉක්බිතිව (ඉන්ද්‍රසංදෙශ ශ්‍රවණයට අනතුරුව); සියසෂ
මානෙත, යාගකරණු කැමැත්තාවූ; පාචේන, පාඨාපුත්‍රවූ යුධිෂ්ඨි
රයා විසින්; ආහුතෑ, ආහවාතය කරණලද්දවූ හෙවත් කැඳවන ලද්ද
වූ; අභිවෙද්දං ප්‍රතිෂ්ඨාසු, ශිෂ්‍යපාලනම් දනව්‍යාසා බලා පිටත්වනු
කැමැත්තාවූ; මුරංචිෂත්, මුරුරි හෙවත් ශ්‍රී විෂණුතෙම; කායඝ්වයා
කුලෑ, සුරකායඝී සුහාද්කායඝී යන කටයුතු දෙකින් අවුල්වූවෙක්;
ආසින්, විය.

(එහෙයින් මේ මනත්‍රණයට සුදුසු අවසරයයි යේයි.)

මුරංචිෂත් කායඝ්වයාකුලෑ ආසින් යනු මෙහි ක්‍රි-යි. ආසින්
යනු අස් භූමි බාහු භූතාපි ලුඕ කතී සාධනයෙහි 'දිජ' ප්‍රත්‍යයයි
ආහුතෑ යන තන්හි 'භවයතො කමිණි කෙත සවප්‍රසාරණදිෂ්ඨ' යනු
වෙන් සවප්‍රසාරණ දිළි දෙක වූහ වෛද්‍යමිප්‍රති අභිවෙද්දමි 'ලක්‍ෂ
ණෙතා'තිප්‍රතිආතිවූබෝ, යනුවෙන් අබ්‍යසි භාවයි 'අභිරහාගේ'ඉති
කමිප්‍රවවතීයනෙ, තත් යොගෙ විතීයා වා යනු කී හෙයින් විතීයායි.

(මෙසේ මනත්‍රණයට බිජවූ සැකය උපන්‍යාසකොට දැන් මත්
ත්‍රණයට සුදුසු ප්‍රදේශය කියයි.)

2. අථ, සංදෙශයට අනතුරුව; අසෝ, ඒ ශ්‍රීවිෂණුතෙම; අභි
තහෑ, අහසෙහි; ගුරුකාවෝහ, වෘත්තාන්ති ශුක්‍ර යන දෙදෙන; අනු
ගාං, අනුට් යන්නවුන් කොට ඇත්තාවූ; වාඤ්චි, වක්‍රයා පිළිබඳවූ;
ශ්‍රියම්, ශෝභාව; බිභුත්, බරන්නේ; උඛවසිරිහ්‍යාම් සාඝීම්, උඛව
සිරින් යන දෙදෙනා සමග (මෙහි උඛව නම් යඤ්ඤා දෙවයා
නොහොත් විෂණුභායඝීවූ ශ්‍රීකාන්තාවයි; සිරින්, යනු බලරමයි);
සදෑ, (ප්‍රාසාදයෙහිවූ රුජ) සභාවට; ආසදත්, පැමිණියේය.

3. ඡන්දලාමානා ජගතා: ශාන්තයෙ සමුපෙයුමි ව්‍යද්දෙති: සභාවෙද්දා ම'සෙස නරශිඛිත්‍රයි.
4. රතනස්තවෙහසු සංක්‍රාන්තප්‍රතිමාස්සො වකාශිරෙ එකාකිනො'පි පරිතා: පෞරුෂෙයව්‍යානා ඉව.
5. අධ්‍යාසාමාසු'රුත්තුමින හෙමපිදානි යානාමි තෙරු'හෙ කෙශරික්‍රාන්තා ත්‍රිකුටශිබරො'පමා.

අසො උඩවයිපිහාමි යාචං සද: ආසදන් යනු ක්‍රි- යි. ආභි පුච්ඡි සද්දු ගතො භුතාචි ලුඞි කතී: සාධනයෙති 'දිප්' ප්‍රත්‍යයයි.

ගිරිපාඤ්ඤා සමාරාහ්‍ය ප්‍රාසාදං වා රහොගතා:

අරණො නි:ශ්‍රාතො වා මනත්‍රයෙන් භාවනාවිතො යනු මනොත්‍රාපිතදෙශ දක්වන මනුවවනයි).

3. ජගතා, ලෝකයාට; ශාන්තයෙ, ශාන්තාධිපති ස අනුපද්‍රවය පිණිස යයි සේසි; සමුපෙයුමි, මොනවට උපගතවූ හෙවත් එකතු වූ; ඡන්දලාමානා, අතිශයින් බලගන්වනා; අසො නරශිඛිත්‍රයි, මේ පුරුෂ නමැති ගිනිතුන; සභාවෙද්දාමි, සභානමැති වේදිකාවෙහි (පිළි කඩෙහි යි සේසි); ව්‍යද්දෙති:ව, බැබළුණේය.

(අසො නරශිඛිත්‍රයි සභාවෙද්දාමි ව්‍යද්දෙති:ව යනු ක්‍රි- යි. විපුච්ඡි දුක්ඛාදි ද්‍රෝණතො භු- ලුඞි තත් ප්‍රත්‍යයයි (හාශම් චලිතීති ඡන්දලාමානා, ධාතො'රෙකාවො'හලාදො: ක්‍රියාසම'භිහාරෙ ඥා' යනු කි හෙයින් අතිශයාච්ඡෙති යථිප්‍රත්‍යය නරා: (පුරුෂා) එව ශිඛිනො ('ගතය:) නරශිඛිතා: තෙමාමි ත්‍රයි = 'විසිසානඤ්ඤා' යනාදීන් චිප් ප්‍රත්‍යය සභා (ආසාදානි) සෙස'ව වෙදි:-(නසාමි) රුලකාරයි.

4. රතනස්තවෙහසු, රුවන්ටැම්වල; සංක්‍රාන්තප්‍රතිමා:, සංක්‍රම නයකල පිළිබිඹුඇති; තෙ, ඔව්හු (නිදෙන); එකාකිනා: අපි, අසහාය වූවාහුද; පරිතා, හාත්පස; පෞරුෂෙයව්‍යානා: ඉව, පුරුෂසමූහයෙන් පිරිවරණ ලද්දවුන් මෙන්; වකාශිරෙ, බැබළුණාහුය.

(හෙ පෞරුෂෙයව්‍යානා: ඉව වකාශිරෙ යනු ක්‍රි- යි. කාශා දිපො- පරෙසෙලිට්-ඉරෙ ප්‍රත්‍යයයි රතනානාමි ස්තව්‍යා: = තෙසු සංක්‍රාන්ත ප්‍රතිමා: = පුරුෂාණාමි සමූහා: පෞරුෂෙයමි තෙන වානා ඉති = උග්‍රප්‍රේක්‍ෂාලකාරයි.

5. අමි, මේ ශ්‍රිකාෂණ උඩව පිරිත් යන නිදෙන; යානි, යම් බදුවූ; උත්තුමින, උස්වූ; හෙමපිදානි, සමානමය පිස්සන්ති; අධ්‍යාසා මාසු', නිෂිදනය කළාහුද; කෙශරි, සිංහයන් විසින්; ක්‍රාන්තා, ආක්‍රම නය කරණලද; ත්‍රිකුට, ත්‍රිකුට පථිතයන්ගේ; ශිබරො'පමා, ශාඛන යන් සමකිකිවූ සද්‍යශ්‍රිය හෙවත් ශාඛනයන් හා සමානත්වය; තො, ඒ පිස්සන් විසින්; උහෙ, උසුලනලද්දේය.

6. ගුරුවරයාගේ ගුරුනො 'රුහුණ' රජකාරිය යොග්‍යව ප්‍රතිපත්තියට නැංවීමට සූදානම් වීම.
7. දේශපාලනිකයෙකුගේ කුසලතාමයාලනය සම්බන්ධයෙන් වාග්විකල්පයක් ගොඩනගා ගැනීම.

(අම් (යානි) උපදෙස්වලට පිටුපස අධ්‍යයනාත්මකය: යනුද නොගනිය = පමා වීම යනුද මෙහි ක්‍රි- යි. අධ්‍යයනාත්මකය: යනු අධ්‍යයන අංශ උපදෙස්වලට බාහු අංශ ප්‍රත්‍යයක් අයත්ව අනුප්‍රාප්ත පරිදියෙහි කතී- පර- ප්‍ර- බහු- අ- ක්‍රියා පද්ධති උස් ප්‍රත්‍යය උපදෙස් යනු වන ප්‍රාප්ත බාහු පරිදියෙහි කතී- අනු- එ- ක්‍රි- යි 'එ' ප්‍රත්‍යය මෙහි යානි උපදෙස්වලට ගොඩනගා ගැනීම 'අධ්‍යයන' ස්වරූපය කතී යනුයෙන් කතීකයයි. උපදෙස්වලට යයි.

6. අම්, උපදෙස්වලට අනුරූප; විවිධත්වය, බුද්ධිමත්ව (වක්තෘත්ව); හරි, ශ්‍රීකෘතිය නොම; ගුරුවරයාගේ, ගුරුවරුන්ට දෙදෙනාට; ගුරුවරයා, මහත්ව; උපදෙස්: කාර්යයෝ, සුරකාර්ය සුරැකි කාර්ය යයි ප්‍රකාශන) කටයුතු දෙක සමකය; තම විප්ලවයට, එ විප්ලවයට අවබෝධය, කියමන (දැනුවත්) යයි කෙරේ)

(‘විප්ලවයට අවබෝධය’ යනු කි හෙයින් විප්ලවයට අවබෝධය නම් විප්ලවයට අවබෝධය යයි දන යුතුයි.)

(හරි: ගුරුවරයාගේ විප්ලවයට අවබෝධය යනු මෙහි ක්‍රි- යි. අවබෝධය යනු අති පුළුල් වන්නේ ව්‍යාප්තියට වාට් බාහු පරිදියෙහි අනු ප්‍ර- ‘එ’ ප්‍රත්‍යයයි.

7. කුසලතාමයාලනය, කොටසකට වැඩි දායකත්වය, එ ක්‍රියාත්මකය සරසවන වාක්තොම; දේශපාලනිකයෙකු, ප්‍රකාශකරණයට අනු: සහ ගොඩනැගිලි ප්‍රධාන සහ අය; සම්බන්ධය, මනුෂ්‍යයන්ගේ, සහයෝගී, නාවනලද්දක් මෙන්; ගුරුවරයා අනුරූප, පිරිසුදු වශයෙන් ගොඩනැගිලි නිමැවීමට අනුරූපය.

(නායක සරසවන ගුරුවරයා අනුරූපය යනු මෙහි ක්‍රි- යි. අනුරූපය යනු හු සහයෝගී බාහු හුනාවලට = දිස් ප්‍රත්‍යය කුසලතාම කුසලතාම = නොමැති = කුසලතාමයාලනය ව දනා යසය ස: (නායක) ‘අනුරූපය’ ගුරුවරයාගේ ගොඩනැගිලි යනුයෙන් මෙහි දනා නිදසට දනාදෙයයි උපදෙස්වලට යයි.

8. භවද්විතීයවසර ප්‍රදනාය වවාසිනා:
පුළුරඹන: ප්‍රසංගාය නාටකියස: වසනුනා:
9. කරදිකානභූපාලො හ්‍රාතෘති'රජ්ඣරෝදිශාමි
විනාපසසදලං භූජ්ඣ'රජ්ජායෙය තපස: සුතා:

8. භවත්තිරුමි, යුක්තවුත්තේ වචනායන්ව අවසර; ප්‍රදනාය, අවකාස දිම පිණිස; තා, අපගේ; වවාසි, වචනයෝ; පුළුරඹන, පුළුරඹන සංඛ්‍යාත නාත්‍යශාලාවෙහි දෙ හෝ නොහොත් නාට්‍යකම් යාගේ; ප්‍රසංගාය, ප්‍රකෘතියෙන් ඇලීම පිණිස (ප්‍රවේනිය පිණිස සි සේ සි); නාටකියස, නාත්‍යයෙහිවූ; වසනුනා, ප්‍රසිඬ වසනුහුගේ; ප්‍රසංගාය න භවතා, වෙන් වෙන් ප්‍රවේනිය පිනිස නොවෙන්; පුළුරජ්ජායෙ 'සමන්ත'හි පුළුරඹන, (නාත්‍යශාලා) වසනන රාජ්‍ය යෙහි පුළුරඹන මෙසේ දක්වනලදි.

'යනනාට්‍යවසනුනා පුළුරඹනවිස්තොප'පශානතයෙ
කුශිලවා: ප්‍රකුළුනති පුළුරඹනප්‍රකිත්තිතා: (යනුයි.)

නටකසස ඉදම් නාටකම් නාටකෙ භවං නාටකියම් තසස යනු
විග්‍රහයි නාත්‍යය සමිබ්බි සාමාන්‍ය ලක්ෂණය මෙසේ දක්වයි.

'පුළුරඹනං විධායා'දො සුත්‍රධාරෙ විනිශ්චිතෙ
ප්‍රවිශ්‍ය තද්වද'පර: කාව්‍යමාසපාපයෙ'නාටා:
ප්‍රථමං පුළුරඹනඥ තත: ප්‍රස්තාවනෙ'ති ව
ආරමෙහ සජ්ජාට්‍යානා'මෙතත් සාමාන්‍යමි'භූතො' යනුයි
මේ පද්‍යය වසනුපමා ලංකාරයි.

දූත් වනාති සමතය මෙසේ කියයි.

9. දිශාං ජ්ඣරො: දිගුන් දිනන සුප්‍රවූ; හ්‍රාතෘති, හිමාදී
සොහොවුරන් විසින්; කරදිකානභූපාලා, (භූමිභාග ප්‍රමාණ) අයබදු
ගෙවන්නන් කරණලද මහිපාලයන් ඇති; තපස: සුතා, ධර්මපුත්‍ර
තෙම; අසමදි විනාඅපි, අපගෙන් වෙන්වත්; ඉජ්ජායෙය, යාගය
පිණිස; අලංභූජ්ඣ, සමම් වන්නේ වෙයි (එහෙයින් දිග්විජය පිණි
සම යායුතුයි යාගය පිණිස නොයා යුතුයි සේයි.

(තපස: සුතා: ඉජ්ජායෙය අලං භූජ්ඣ: භවති යනු ක්‍රි- සි.
මෙහි අලම් ඔබදය සමම්භයි අකරදා කරදා සමපද්‍යාතා: කාතා
ඉ ති කරදිකාතා: කරදිකාතා: භූපාලා: යසස ස= අසමදිවිනා යන
තන්හි 'පාඨක් විනා නාතා' යනාදීන් තාතියා විශයක්ති නුමදු
විකල්පයෙන් අපාදනයි 'ඉජ්ජායෙය' යන තන්හි ('නම: සමසති')
යනාදීන් තදම්සමප්‍රදනයි.

10. උත්තිෂ්ඨමානසකුපරෙ නොපෙක්‍ෂාසං පඨංගිච්ඡතා සමොගි ශිෂ්‍යො රාමිනාතො වරීක්‍ෂානතාචාමයා ස ච
11. න දුශෙ සානිතිසුත්‍රා සීනමහාමපරධාති යනතු දඤ්ඤානෙ ලොකමදෙ දුඛාකරෙති මාමි.

10. උත්තිෂ්ඨමානස, වැඩෙන්නාවූ; පරානු, ශතා තෙම වනාහි; පඨංගි ඉච්ඡතා, තමාට හිත කැමත්තාවූ පුතුලා විසින්; නොපෙක්‍ෂාසං, උපෙක්‍ෂා කටයුත්තේ නොවෙයි (උපෙක්‍ෂාවසයෙන් සැලකිය යුත්තේ නොවෙයි සේයි) හි යම්හෙයකින්; වරීක්‍ෂානතො, වැඩෙන්නාවූ; ආමයා, රොග ද; සං ච, ඒ සතුරුද යන (දෙදෙන); ශිෂ්‍යො, පණ්ඩිතයන් විසින්; සමො, තුල්‍යයෝ යයි; ආමිනාතො, ප්‍රකාශ කරණ ලද්දහුද එහෙයිනි.

(ශිෂ්‍යො සමො ආමිනාතො (හවහා) යනු ක්‍රි- සි. උපමා ලබ්‍ධාරයි.

මෙසේ ඇතිකල්හි සාරාපිපරක දේශය නොවන්නේද? නොවන්නේ මැයි. මේ ප්‍රවෘත්තිය ලොකානුග්‍රහය අභිවත්තොට ඇති බැවින් ය යන අදහසින් මෙසේ කියයි.

11. සානිතිසුත්‍රා, සානිති නම් තැනැත්තියගේ පුත්‍ර තෙම (ශ්‍රී විෂ්ණුහුගේ පියාගේ සොහොවුරිගේ පුත්‍ර වූ චෛද්‍ය තෙමේ සි සේයි); යත්, යම් හෙයකින් නොහොත් යම් කලෙක්හි; මහාමි, මට; අපරධාති, අපරධ කෙරේද හෙවත් ද්‍රෝහකෙරේද (එහෙයින් නොහොත් එකල්හි); නදුශෙ, නොතැවෙමි, තු, එතතුළ වුවත්; යත්, යම් හෙයකින්; ලොකං, ලොකය; දඤ්ඤානෙ, නිඤ්ඤායේ දවසද; අදා, ඒ ලෝකය නිඤ්ඤායේ දවස; මාං, අසමද්‍රිහ; දුඛාකරෙති, දුඛිත කෙරෙයි.

(සානිතිසුත්‍රා මහාමි අපරධාති යනුද අහම් නදුශෙ යනුද සං ලොකමි දඤ්ඤානෙ යනුද අදා මාං දුඛාකරෙති යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. මෙහි අපරධාති යනු අපපුළු රාධ හිංසායාමි බාතු වරීමාන ලචි- තිප් ප්‍රත්‍යයි නදුශෙ යනු නඤ්ඤායේ දවස පරිනාපෙ නොහොත් දු බෙදෙබාතු වරී- ලචි- එ'ප්‍රත්‍යයි දඤ්ඤානෙ යනු දහදහෙ (හත්මි කරණොබාතු වරීමානලචි- තෙ'ප්‍රත්‍යයි මෙහි ගර්භිනං දහති'නි යන අරුත්හි 'ලපසදවරජප' යනාදීන් ගතීපියෙහි යඛි ප්‍රත්‍යයි බාතුහට විතතයි දුඛාකරෙති යන තත්හි දුඛමි යනු පුළුකොට ඇති වූකාඤ්ඤා කරණ බාතු වරී-ලචි- තිප් ප්‍රත්‍යය හා 'දුඛාත් ප්‍රාති ලොමෙ' යනුවෙන් බාවි ප්‍රත්‍යයි

12. මම කාවනමහම්දං ශ්‍රායනාමෙක වාම'පි
ඥානසාරණ'පිබල්ලෙකා සංදිඛෙ කාසීයවසතුති.
13. යාවද'ඵපදං වාවමෙ'වමාදය මාසවෑ
විරරුම මහියාසා ප්‍රකානසා මිනහාමිණි.

12. (දැන් සමමනය නිසාකරමින් පරමනය අසණු කැමතිව කරුණු විවරයි.) අසන, (එබැවින්) පින්වත; තාවත්, ඒතාක් හෙවත් ඔබගේ මනය ඇසීම අවසන්වනතෙක්; ඉදම්, මම; මහම්, මේ මාගේ මහෙසිය; වාමි අපි, යුෂමාදුන් දෙදෙනාගේ මනයන්; ශ්‍රායනාමි, අසණු ලැබේවා හෙවත් මා විසින් ද ඇසිය යුතුමැයි; ඥානසාරණ අපි, දන්තාලද; තඤාඵසබ්බාන, සාරයඇත්තාවූද; එකා, ඇතැම් අයෙක්; කාසීයවසතුති, කටයුතු අපියෙහිත්; සංදිඛෙ, සැක කෙරේමැයි.

(මයා වාම මහම් ශ්‍රායනාමි යනුද එකා කාසීයවසතුති සංදිඛෙ යනුද මෙහි ත්‍රි- සි. ශ්‍රායනාමි යනු ශ්‍රාඤ්ඤාවෙන් බාහු ආශිප්පරණලොචි- නාමි ප්‍රත්‍යයි සංදිඛෙ යනු සංපූජි දිග උපවසෙ වතීමානලචි- තේ'ප්‍රත්‍යයි) අපානතරනාස අලංකාරයි.

13. මාසවෑ, හරිතෙම; යාවදඵපදං, යාවදඵ පදඇති හෙවත් අතිධෙයාඵයට ප්‍රමාණවූ පදඇති; වාවං, වචනයක්; එවං, උක්ත ප්‍රකාරයෙන්; ආදය, රැගෙන හෙවත් කියා; විරරුම, නැවතුණේය; (භූෂණමිහුනම් යයි සේසි ඒ එසේමැයි) මහියාසා, මහෝත්තමයෝ; ප්‍රකානසා, ප්‍රකාශයෙන් හෙවත් සවභාව යෙන්; මිනහාමිණි, (යාසේනාවිත වසයෙන්) පමණ කොට කථාකරන්නෝ වෙති (වාමාලයෝ නොවෙති) නිෂ්ප්‍රයෝජන කථා ප්‍රතිසේධහෙති සි සේයි.

(මාසවෑ වාවමාදය විරරුම යනුද මහියාසා මිනහාමිණි හවනති යනුද මෙහි ත්‍රි- සි. විරරුම යනු විපුළි රවු ක්‍රියායාමි බාහු පරෙක්ෂලචි- ණප් ප්‍රත්‍යයි 'වසාඤ්ඤාපරිභොග'රමා' යනුවෙන් මෙහි පරසෙමපදය විය) අපානතරනාස අලංකාරයි.

* (ඉක්බිති ලොක අටකින් යුක්තකුලකයකින් ශ්‍රීරුමයා වණනාකරමින් ඒ වාක්‍යය විසාර වසයෙන් දක්වයි)

* යනු විකාවෙහි කියනලදී. අන්තර්ති:-

වාහනානතු යුගමකං ඥෙයම් ත්‍රිතිර්පදෙද්විශෙෂනම්
වතුභිසතු කලාපං සපාත් පඤ්චතිර්කුලකම් මතම්- සි.
කියනලදී. පද්‍ය පසෙකින් වැඩිවුවත් කුලකවතබැව් මෙහි නිදර්ශිතයි.

14. තමා සපනනාපනය සමරණානුශය සපුරා
මනෝහර රමෝ රමෝ ඡායාමි මෙවු මනවු සුපුනා.
15. විවික්ෂිතා ම විවිද්‍යනත් ඤාණපුති සංභානාමි
ප්‍රාපයන් පවනව්‍යාධෝ ජිවිති මුත්තරපඤ්ඤාමි.
16. සුඤ්ඤාන් මදිරසාධාද මදපාටලිතදත්ති
රෙවතිවදකොව්ඡිමි පරිපුතපුටෙ දුශො.

14. නතෑ, ඉක්බිතිව (රුම: ජගාද' යනාදි මතු ලෝකය සමග සමබකි කටයුතුයි); රුම:, ශ්‍රී කාෂණ තෙම; සපතන, සතුරුතව; අප, කයන, අපකාර (කිරීම) සමබකි හෙවත් සතුරු පහකිරීම සමබකි; සමරණ, සිහිකිරීමෙන්වූ; අනුයය, පඬුවාත්තාපයෙන්; සුරු, පැහැර ගන්නාමු; රුමොණ, රුමාවගේ හෙවත් සිරිකතගෙ දෙතොල් නමැති; බිබි, බිඹුපල හෙවත් බිඹුපලවත්දෙතොල; වුබිනවුසුවුනා, සිබීමෙන් ප්‍රසිද්ධවූ; ඔණොන, තොලින් යුක්තවූයේය (උපලක්ෂිතවී යයි සේයි.)

සපතනා අපතය (අපතාර) = තස සමරණෙන (යො) 'නුයා: (පශවාතතාප) = තෙන සප්පරතී අනුයසප්ප: තෙන සප්පර රමායා: ඔෂ්ඨබ්බිසා වුබ්බෙනත (විතො) රමොෂ්ඨබ්බිවුබ්බිනවුසප්ප: (තෙන) යනු විකාශන සමාස විග්‍රහයි ඉතා සැකෙවිති (උපමානුප්‍රාශ සංසෘෂ්ටි අලංකාරයි.)

15. විවක්‍ෂිතම්, විවක්‍ෂිතවු ගෙවත් කියනුකැමතීවු; තත්ත්වයන්, එකඟතාව ගෙවත් විවක්‍ෂාත්මකයෙහිම; ප්‍රතිසංචාරය, ප්‍රතිසංචාර වු ගෙවත් (රුමානුරෝධය නොනොකොටගෙන) ගනුදුරුවනුද්දවු; අභිප්‍රේමය, කාසිදෙවු ගෙවත් කටයුතු දත්තවු; පවතව්‍යාධිය, උච්ච යාගය; ගිරම්, තෙපුල; උතතරපත්‍යතාමි, සිඛානත පත්‍යවට ගෙවත් තමන්ගෙන් උතතරවු සිඛානතයට පත්‍යවට; ප්‍රාපයන්, පමුණු වත්තේ (තමන් අසත් පත්‍යය අවලංගුකර කාරණයෙහිකැසි සේසි)

(විවෘතියාමි යනු චක්‍රවර්තියක් නිසා ස්වයංසිද්ධ වටිනාකමක් ඇති 'වටිනාකමක්' වා ස්වයංසිද්ධ කළ නොහැකි නිසා 'වටිනාකමක්' යනුවෙන් කළ නොහැකි නිසා)

16. මදිරුසාදමද, මද්‍යපානශෝකයන් මදශෝක; පාටලිත, මදක් රකතවණ්ණි; දක්ෂිණී, කාන්තිඇති; රෙවතීවදන, රෙවතී දෙවියනෙ මුඛශෝක; උච්ඡිත, (මද්‍ය)ලෙපන කාමුලාදි ඉන්ද්‍රලෙන්; පරිපුත පිට, පවිත්‍රය අක්ෂි ගෝල ඇති; දූශෝ, දූෂ; ක්ෂණිකත්, හ්‍රමනශ. කරවමින්.

17. ආලෝමලොලපවඩු සානකානිශාසාක්ෂිණිම
මලාපයනා'භිමානොජ්ජෙණ' ඒනමාලාං මුබාතිලෙලෙ;
18. දඬත් සකුසාරුණවෙසාමසුරත්තාරානුකාරිණී:
විෂත්වෙමො පරකතාඛගසකිති: සෙවදවිපාම:
19. ප්‍රොලසත් කුණ්ඩලප්‍රොත පදමරගදලකුම:
කාජෙණාතතර සඛරුවං විදබ්බෙවච'තපලලිමි.

(මදිරයා: ආසාදනම් (පානම්) මදිරසාදනං තෙන භතා: මද: මදිරසාද මද: තෙන පාටලිතා (ර්ෂත් රකතිකාතා) දුෂ්ඨිර්ග යොසො= රෙවහා: වදනං= රෙවති වදනෙ උච්ඡිෂ්ටං- තෙන පරි පුතෙ (ශුඛෙ) පුටෝය යොසො= යනු සමාස විග්‍රහයි) විශේධාහාසා ලංකාරස්. 'ආහාසනෙ විරෙධසා විරෙධාහාස උව්‍යතෙ' යනු තලලක්කයි.

17. ආලෝම, වැලදගැන්මෙහි; ලොලප, ලොල්වූ; වඩු, කාන්තාවගේ; සාන, පියවුරු යුවල සමබන්ධවූ; කානිශා, කානිශාවයට; සාක්ෂිණිම, සාක්ෂ්‍යවූ (නිතර පෙළනු ලබන්නාවූ සි සේසි); වතමාලාමි, වතපුෂ්ප මාලාව; අභිමානොජ්ජෙණ, අභිමානයෙන් උණුසුම්වූ; මුබාතිලෙලෙ, මුබති:ශවාස, මාරුතවලින් මිලානයත් මලාතික කරමින්.

(ආලෝමෙ ලොලපා= ආලෝමෙ ලොලපායා: වධා: සාන යො: කානිශාමි= තසා සාක්ෂිණි= තාමි- අභිගයංකානිසි

18. සකුසාරුණ, සකුසා කාලයෙහි අරුණුවන්වූ; වෙසාම, අගසෙහි; සුරත්, පැතිරෙන්නාවූ; තාරානුකාරිණී, තාරකාවන්ට අනුකාරිණිවූ හෙවත් සමානවූ; විෂත්වෙම, සතුරුගෙ ක්‍රොධයෙන්; උපරකතාඛග, උපරසුරතය කරණලද ශරීරයෙහි; සකිති: , ආසන්නවූ (ඇලුනාවූ සි සේසි); සෙවදවිපාම:, ඛහදිය බිඳුන්; දඬත්, ධරත්තාවූ.

(සකුසායාමි අරුණං= සකුසාරුණෙ වෙසාම= තසමින් සුරත් තිති සකුසා-සුරත්- තාරා: අනුකුළීනති තාරානුකාරිණී: විෂතා: වෙම: විෂත් වෙම: තෙන උපරකතම් අඛගමි= (තසමින්) සකිති: = සෙවදතාමි විපාම: සෙවදවිපාම: = මේ පද්‍යය උපමාලංකාරයි.)

19. ප්‍රොලසත්, ප්‍රකෂීයෙන් බබලන්නාවූ; කුණ්ඩල, කුණ්ඩලාභරණ දෙකි; ප්‍රොත, ව්‍යාප්තවූ හෙවත් පැතිරගත්තාවූ; පදමරගදලකුමා, පදමරග (රතුකැට) මාණික්‍ය බණ්ඩයන්ගේ ආනතියෙන්;

20. කකුද්විකනා වක්ත්‍රානා ඒකලබ්ධා'ධිවාසයා
මුඛාමොදං මදිරයා කාතානුවාධාමුද්වමන්
21. ජගාද වදනච්ඡදම පදමපඨිනනපාතිනා
නගනමධුලිභා ශ්‍රේවතා'මුදග්‍රදයනාංගුනි
22. යවාසුදෙවෙනා'දින'මනාදිනව'මිරිතම
වචසසනසා සපදි ක්‍රියා කෙවලමුත්තරම.

වෞතපලලවිම්, මිඳුන දල සමබන්ධි; කාමෙණානතර සසගරවං,
නිලවණ් උතතර සාටකයන්ගෙ යොහාව; විදධන්, වෙසෙසින්
දරන්නේ.

(මෙහි ප්‍රොතයනු 'ප්‍රසූපීන් වෙසෙ: කමිණිකතා' යනුවෙන් කමි
යෙහි කතාප්‍රත්‍යයවුනැති) නිදහිනාලබ්ධාරයි.

20. කකුද්විකනා, රෙවති දෙවියගෙ; වක්ත්‍රානාඒක, මුඛා
භානතරයෙහි විසිමෙන්; ලබ්ධාධිවාසයා, ලබ්ධලද වාසනා හෙවත්
සුවද කැවිම් ඇති; මදිරයා, සුරුවෙන්; කාතානුවාධං, කරණලද
සංසගී ඇති; මුඛාමොදං, මුඛ සුගතිය; උද්වමන්, උද්ගිරණය කර
මින්.

(කකුද්විම සා කනාතාවෙති කකුද්විකනා තසා: වක්ත්‍රම්=
තසා අනා: = තසමින් වාසෙන ලබ්ධො'ධිවාසො යයා: සා=
(තයා) මුඛසා මුඛෙවා ආමොදං = (තම) කාතා අනුවාධං (සංසගී:)
යසා සා නම්- යනු සමාසවිග්‍රහයි.

21. වදනච්ඡදම, මුඛයම කපටය හෙවත් වැස්මකොට ඇති;
පදමපඨිනන, පදමයාගෙ හෙවත් මුඛපදමයාගෙ ප්‍රානා භාග
යෙහි; පාතිනා, වැටෙන්නාවූ හෙවත් හැසිරෙනසුලු; මධුලිභා,
හාසගයන්; උදග්‍ර, උසස්වූ හෙවත් පැතිරගන්නාවූ; දයනාංගුනි,
දනනානනවලින්; ශ්‍රේවතාමි, ශ්‍රේවතවණ් භාවයට; නගන්, පමු
ණුවමින්; ජගාද, (මෙසේ) කියේය.

ර්ම: එතත් ජගාද යනු මෙහි ක්‍රි-යි. ජගාදායනු ගද ව්‍යක්‍යා
යාම් වාචිධාතු පරෙක්ෂලිපි නිප් ප්‍රත්‍යයි (වදනමෙව ජද්වි යසා
තත්= තමෙව පද්මං= තසා පඨිනනං= තසමින් පතති (සංවරති
ශිලෙතාති) වදන-පාති(තාන්) මධුලිභනති මධුලිභා උදග්‍රාශ්වහෙ
දයනාශ්වති= උදග්‍රදයනානාම් අංශවං = (තො) යනු සමාස ක්‍රමයි
මේ පද්‍යය නිදහිනාලබ්ධාරයි.

22. වාසුදෙවෙන, වාසුදෙවයා විසින්; අදිනං, දිනනොවූ හෙවත්
බැහැපත්නොවූ; අනාදිනමි, අනාදිනව රහිතවූ හෙවත් නිර්දේශවූ;
යත්වමි, යම් බසක්; ඊරිතමි, කියනලද්දේද; තසාවමි, ඒ වච

23. තෙහෙල්ලක්වපි භූයසා වවො වාචානියයතෙ
ඉඤ්ඤාසංගතපසාදානිස් ඡායා නා'න්‍යෙති පුෂණම්.

24. සංක්‍ෂිප්තාසා'පසභො'සෙසව වාක්‍යසා ඵගරියසා
සුචිස්සාරතර වාවො භාෂ්‍යභූතා භවනතු මෙ.

නය; සපදි, එකතෙති; ක්‍රියා, කිරීම හෙවත් අනුෂ්ඨානය; කෙවලං, එකම; උත්තරම්, උපකාරය වෙයි හෙවත් කෙවලං හුදෙක්; උත්තරම්, උදව්වක් වෙයි නොහොත් උත්තමවෙයි (සිඛාන්තයක්ම කි හෙයින් (සේසි) එනම් 'උත්තිෂ්ඨමානකතු පරා' යනාදින් කී වචනයි.)

වාසුදේවෙන සන්ථිතව නසාවමසා ක්‍රියා උත්තරම් භවති
යනු මෙහි ක්‍රි- සි. සම්භාවෙනි.

23. ලජ්ජපි, ලුහුවුද හෙවත් සංක්‍ෂිප්තවුද; එතත්වම; මේ වචනය; භූයසා, බහුතරවු හෙවත් විස්තාරවුද; වාචා, වචනයෙන්; තථානියයතෙ, අති රික්ත නොවෙයි; ඉඤ්ඤාසංගතපි, දරුණුයක් දවන්නාවුද; අනිය, වන්නි නෙම; ඡායා, කාන්තියෙන් හෙවත් ප්‍රභාවෙන්; පුෂණම්, සුයියා; තථානිය, නොඉක්මවයි.

එතත්වම; තථානියයතෙ යනුද අනිය නිවිෂා පුෂණම් නානොති යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. අනියයතෙ යනු අතිපූර්ණ ශීඛි ස්වරූපෙ ධාතුකෙරෙන් කම්මෙති ලච්= යක් ප්‍රත්‍යය 'අයඛි සි ඛිති' යනුවෙන් අයසාදෙශයි නානොති යනු අති පූර්ණ ගතො ධාතු භතී-ලච් තිප් ප්‍රත්‍යයි. දෘෂ්ටානා ලඛිකාරයි.

24. අනා, එහෙයින් (හරිත්‍රුණේ වචනය අතිශයින් නොකටසුතු බැවින් (සේසි); සුචිස්සාරතරා, අතිශයින් විස්තරවු; මෙවාචා, මාගෙ වචනයෙන්; සංක්‍ෂිප්තාසපි, සංක්‍ෂේප කරණලද්දේ නුමුත් (අලාංකර වු නුමුත්); අඵගරියසා, අතිශයින් අඵශෙන් මහත්වු හෙවත් අඵශෙන් ගරුතරවු; අසාවචාක්‍යසා, මේ වාක්‍යය සමික්‍ෂිවුම; භාෂ්‍යභූතා, භවනතු ව්‍යාඛ්‍යාත ස්වරූප වුව හු වෙන්වා (ව්‍යාඛ්‍යාතයන් හා සමානයෙන් වෙන්වායි සේසි.)

(මෙවාචා භාෂ්‍යභූතා භවනතු යනු මෙහි ක්‍රි- සි. මෙහි අඵගරියසා යනු- අතිශයෙන් ගුරුරිති යනාථයෙහි 'ගරතමෙයසවිෂ්ඨා: ප්‍රකමේ' යනුවෙන් ඊයසුප්‍රත්‍යය හා ගුරුකලයව' ගුණදේර්ශමෙයසු ගරුදේශ්‍යලොපයව' යනුවෙන් ගරුදේශයි (අවේනගරියසා යනු ව්‍යාකරණ සුත්‍ර හා සමාන අරුත් ඇතියයි සේසි) සුත්‍ර ලක්ෂණයනම්-

25. විරෙඬවවසා මුකානානිශාන'පි කුළුනෙ
ජඩාන'පසනුලොමාපා'න්ප්‍රවාචා කෘතිනාමි ගිරා.
26. ශ්‍රී ලංකා: ශක්තියක්වූ සිංහලයෝ'දයාසනය
ග්‍රන්ථාන'ධිතා ව්‍යාකෘති'මිති දුමේධසෝ'පාලමි.

අප්‍රාසාරමසංදිශං සාරවත් විකේතො මුඛමි

* අසොනානම'නවද්‍යාඥා සුත්‍රමි සුත්‍රවිද්‍යෙ විද්‍යා-යනුසි.

භාෂාලක්ෂණයනමි-

සුත්‍රස්‍රං පදමාදය වාකෝ: සුත්‍රානුසාරින:

සවපද්‍යානි ව වණ්‍යනෙන භාෂාං භාෂාවිද්‍යෙ විද්‍යා-යනුසි.

භාෂානමි සුත්‍රව්‍යාධ්‍යාන විශේෂයෙක්මැයි සිතියමි. මේ පද්‍යය
'උපමා ලක්කාරසි. මුකානානි බනිනසි.

25. කෘතිනාමි, දක්‍ෂයන්ගේ (හෙවත් පසුවන්ගේ; ගිරා, වචන
යෝ තුමු; විරෙඬවවසා, ප්‍රතිකූලවාදඇති හෙවත් විරෙඬවූ බස්
ඇති; වාගිශාන්අපි, වාගිශ්වරයන් පවා; මුකාන්කුළුනෙ, ගොඵවත්
කෙරෙත්; අනුලොමාපාන්, අනුකූලවූ අපිඇති හෙවත් අනුකූල
වාදීන්; ජඩාන්අපි, මුසයන්ද; ප්‍රවාචා, බ්‍රහ්මවිබස් ඇත්තවුන් හෙවත්
ව්‍යක්ත වචන ඇත්තවුන්; (කුළුනෙ, කෙරෙති.)

කෘතිනාමි ගිරා වාගිශාන් අපි මුකාන් කුළුනෙ යනුද කෘති
නාමි ගිරා ජඩාන්අපි ප්‍රවාචාකුළුනෙ යනුද මෙහි ත්‍රි- සි. කාඤ්ඤ
කරණේ ධාතුවෙන් අනෙක ප්‍රත්‍යය අත් යනාදෙහයි (විරෙඬවක්
යෙහාමි නෙ- විරෙඬවවසා වාචානාමිශා වාගිශා (නාන්) අනු
ලොමෝ'චොයෙහාමි නෙ- නාන් යනු සමාසයි විශේෂාලක්කාරසි.
මුකානානි.) 'බ්‍රහ්මෙ: ඵලමනාග්‍රහා' යන න්‍යායෙන් ආතවනිකසා
මිත්‍ර විසින් ශාස්ත්‍රඥ වචනය ප්‍රතිකූලවූයේ නමුදු ගතයුතුම නොවත්
නේදැයි යන සැකයෙන් (නැවත මෙසේ) කියමි.

26. දුමේධසාඅපි, මදනුවනැති ජනයෝද; ග්‍රන්ථාන් (ශාස්ත්‍රියවූ
ග්‍රන්ථයන් හෙවත් උසනය (සිකුරා) ආදීන් විසින් කරණලද ග්‍රන්ථ
යන්; අධ්‍යාය, හදාර හෙවත් දැනටගෙන; ගුණා, ගුණයෝතුමු; අපි,
(සැකිවිග්‍රහාදී වසයෙන්) සදෙනෙකැයිද; ශක්තියා' ශක්තිත්‍ර; තිස්සා,
(ප්‍රභාව මනත්‍ර උත්සාහ වසයෙන්) තිදෙනෙකැයිද; සිංහයා, සිංහ
හෙවත් ශක්තිත්‍රයෙන් සාධ්‍යවූ පුරුෂාච ලාභාත්මක සිංහ; තිස්සා,
ප්‍රභූ සිංහාදී වසයෙන් තුනෙකැයිද; උදයා, අනුදයෝ හෙවත් අහි
වැහිත්‍ර; ත්‍රයා, වෘත්ති ක්‍ෂය ස්ථාන වසයෙන් තුනෙකැයිද; ව්‍යාකෘතිමි,
ප්‍රකාශකරන්ව; අලමි, සමච්චෙති.

* අසොනානම'නවද්‍යාඥා' යි ඇතැම් පොත්හි.

27. අනිලෝභිතකායීසස වාන්ඡලං වාගමිනො වාථා
නිමිත්තාදපරදොමො'බානුසංසෙව වල්ලිතමි.
28. සථිකායීගරේරපු 'මුක්ඛා' ඩගසකකිපඤ්චකමි
සොගතාන'මිවාන්මානොසා නාසති මනෙත්වා
මහිතානාමි.

(දුමේධස: අපි ශ්‍රයානධිතා වාසකමි අලමි හවනහි යනු මෙහි ත්‍රි-සි. භුධාතුවෙන් අනතිප්‍රත්‍යයි දුභං මෙධා යෙහං තෙ දුමේධස: මෙහි අභිගුණයෝනමි සකි විග්‍රහ යාන ආසන වෛධිභාව සංග්‍රහ යන මොහුයි තත්‍රාරි විජිතිමොරං ව්‍යවස්ථාකරණ මෙකං සකි: විරෙධො විග්‍රහ: විජිතිමොරං ප්‍රතිපාත්‍රා යානමි තයොමිථ: ප්‍රතිබිභක්තයො: කාලප්‍රතික්‍ෂයා නුඤ්චි මවස්ථාන' මාසනං දුඛිල ප්‍රබලයොථාචික මානවසමපිණං වෛධිභාව: අරිණා පිඨසමානසා ඛලවදග්‍රහනං සංග්‍රහ: කොශදණ්ඩාත්‍යං තෙජ: ප්‍රභාව: කතීව්‍යා ඵෙජු සෙත්‍යාන් ප්‍රයතන උත්සාහ: අභිගුණවිනානං මනත්‍ර: සිඛි ත්‍රයනමි ප්‍රභුසිඛි මනත්‍රසිඛි උත්සාහසිඛි යන මොහුයි.) අනිවාඛිත්‍රය නමි වාථි ස්‍යය ස්ථාන යන තුනයි.

27. අනිලෝභිතකායීසස, (බුඬියෙන්) නොවිමසනලද කටයුතු ඇති; වාග්මිනා, වාග්මිත්‍රගෙ හෙවත් බොහෝවූ වචන ඇත්තත්‍රගෙ; වාන්ඡලං, වාගාඛිමරය; නිමිත්තාත්, නිමිත්තෙන් හෙවත් ඉලක්ක යෙන්; අපරදොමො, ස්වලිතවූ හෙවත් පැකුළුණු ඊ ඇති; ධානු ඡකස, ධනුචිරයාගෙ; වල්ලිතමිඉව, ප්‍රහාර ප්‍රයාශය මෙන් (පහරදී මට උත්සාහය මෙනැයි සේයි); වාථා, නිෂ්ඵල වෙයි.

(වාග්මිනො වාග්ඡලං වාථාසාන් යනුද ධානුෂ්කස වල්ලිතමි වාථාසාන් යනුද මෙහි ත්‍රි-සි. (අනිලෝභිතං (නාලොකිතං) කායීමි යෙනාසො (තස) වාචොසස සනතිති වාග්මි (තස) වාචාමි ඡලං වාන්ඡලං අපරදොමො ඉත්‍ර: යසොසො = ධනු: ප්‍රහරණමසොති ධානුෂ්ක: තස යනු නිව්වනයි.

(කායීසසයාගේ වචනය ගත යුතු වෙයි, වාචාලයාගේ කිම නොගත යුතු වෙයි මෙයින් ප්‍රකාශිතයි.)

28. සථිකායීගරේරපු, සියලු සකියාදි කායීස නමැති ගරිර යන්න; අභිගුණකිපඤ්චකමි, අවයව නමැති සකකි පඤ්චකය; මුක්ඛා, හැර; සොගතානාමි, සථිකයන් කෙරෙහි හකති ඇත්ත උන්ට හෙවත් බෞඬියන්ට; ආනවා, ආනවභාවයෙන්; නාසතිඉව, නැත්තාක්මෙන්; මහිතානමි, එබඳු මහිපාලයන්ට; අත්‍යා, අත්‍යවූ; මනත්‍ර: මනත්‍රයක්; (නාසති) නැත්තේමැයි.

31. තෘප්තියොග: පරෙණ'පි මහිමනා න මහාතමනාමි
පුණ්වජ්ඣො'දයාකාච්ඡන්ති දුඃචානොනා'ත්රමහාණිව:.
32. සමපද සුසට්ඨරංමනොසා භවති සචල්පයා'පි ය:
කාතකානොසා විධිමිනොසා න වර්ගිකාති තසස නාමි.
33. සමුලඝාත'මස්සනනා: පරානොනා'දුනති මානින:
ප්‍රධිවංසිතාකුතමසසානොත්‍රො'දුගරණං රචි:.

31. මහාතමනාමි, මහාතමයන්ට; පරෙණ අපි, බොහෝවූද; මහිමිනා, මාහාත්මයෙක් හෙවත් ඵෙඤ්ජනියෙක්; තෘප්තියොග:, සන්තෝෂ ලාභය හෙම; න, නොවෙයි; අත්‍ර, මේ තෘප්තිය භාවයෙහි; පුණ්:, පරිපූර්ණවූද; මහාණිව:, මහා සාගරය තෙම; වජ්‍රොදයා කාංක්‍ෂි, වර්තය පිණිස වජ්‍රයාගේ උද්ගතවීම කැමති වන්නේ; දුඃචානනා: ඊට නිදර්ශනවෙයි.

මහාතමනාමි මහිමිනා තෘප්තියොග: නභවති යනුද මහාණිව: වජ්‍රොදයාකාංක්‍ෂි අත්‍ර දුඃචානනා: භවති යනුද මෙහි ක්‍රි-යි. තෘප්තො යෙඤ්ජාග: = මහත: භාව: මහිමා (තෙත) මහාතානවා යෙජාමි තෙ මහා නවාන: (තෙජාමි) වජ්‍රසප්තය: = වජ්‍රොදයම් ආකාංක්‍ෂති ශිලෙ කාති = දුඃච: අනොනා (නිඤ්ජනියො) යසිනතිනි = මහාංශවාසාවණ්ව යෙවති = යනු තිථිවනයි. උපමාලකාරයි.

32. ය:, යමෙක් තෙම; සචල්පයාඅපි, සචල්වූද; සමපද, සමපත් තියෙත්; සුසට්ඨරං මනස: භවති, තමා මොනවට සට්ඨකොට හඟිත් තෙක් වේද; කාතකානොසා, කරුණලද කටයුතු ඇති හෙවත් එපමණෙකින්ම කාතාච්ඡි; විධි:, දෛවය හෙවත් වාසනාව; තසස, ඒ සචල් සනතුමයාගෙ; තාං, ඒ සචල් සමපත්තිය; තවර්ගිකාති, (ඉති) වර්තය නොකෙරේ යයි; මනොස, මම හගිමි (සිතමි යයි සේයි)

(ස: සුසට්ඨරං මනොසා භවති යනුද විධි: තාං තවර්ගිකාති යනුද අහමි (තත්) මනොස යනුද මෙහි ක්‍රි- යි. භවති යනු භුසතතාං මාතු වතී- ලච්- තීප් ප්‍රත්‍යයි වර්ගිකාති යනු වෘද්ධි වර්ධනොධාතු වතී- ලච්- තීප් ප්‍රත්‍යයි මනොස යනු මනඤ්ඤොධාතු වතී- ලච්- එ'ප්‍රත්‍යයි.

33. මානින:, අභිමානීජනයෝ; පරාන්, සතුරන්; සමුලඝාතමි, සමුලඝාතකොට හෙවත් සහමුලින් නැසුම් ඇතිකොට; අස්සනනා:, නොතසන් නාහු; උදුමනති, උදුමනොකෙරෙත්ද (සතුරන් තසාම උදුම කෙරෙතියි සේයි); තත්‍ර, එහි; ප්‍රධිවංසිත, ප්‍රධි: සතය කරුණ ලද; අකුතමස:, ගාසාකුකාර ඇති; රචි:, සුයඤ්ඤම; උදුගරණම දුඃචානනයි හෙවත් නිදර්ශන වෙයි.

34. විපක්ෂම'බ්ලිකාත්‍ය ප්‍රතික්ෂා බල දුර්භා
අනිකා පඩිකතාං බුලි'මුදකං නාවනික්ෂනෙ.
35. ඩ්‍රියතෙ යාව'දෙකො'පි රිප්‍රක්ෂාවන්කුත: සුබම්
පුර: ක්ලිශනාති සොමං හි සෙසංහිකොයො
සුරද්‍රහාමි.
36. සබා ගරියාත් ශතාශ්ව කාත්‍රිමසොනො හි කාසිත:
සාතාම'මිත්‍රො මිත්‍රො ච සහජප්‍රාකාතාව'පි.

(මානිත: පරිත් අක්ෂනහා: නලද්‍රහනි යනුද රචි: නතු ලද
ගරණං හවති යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. ලද්‍රහනනි යනු උත්පුළි යා ප්‍රාප
තෙබාතු වනී- ලව්- අනති ප්‍රත්‍යයි- හවති යනු හු, සත්‍යායාමි බාතු
වනී- ලව්- නිප් ප්‍රත්‍යයි (මාතරොෂාමසනිති මානිත: ප්‍රධංසිතං අක්‍ර
තමසං යෙන ස: මෙහිදු ලපමා ලබ්‍යාරස මැයි නදගිතා ලබ්‍යා
රස නොවෙයි දනසුතුයි.

34. විපක්ෂං, විපක්ෂව්‍යවහු හෙවත් සතුරු; අබ්ලිකාත්‍ය, උත්
සන්න නොකොට හෙවත් නොම උපුටා; ප්‍රතික්ෂා, ප්‍රතික්ෂා නොම;
දුර්භාබල, සුලභ නොවන්නිමැයි; (කුමක්මෙන්ද යත්?) උදකං,
ජලය තෙම; බුලිම්, දුර්ලභ; පඩිකතාමි, මඩබවට; අනිකා, නොප
මුණුවා; නඅවනික්ෂනෙ, නොසිටිද. (එසේමැයි)

(උදකං බුලිං පඩිකතාමි අනිකා හ අවනික්ෂනෙ යනු මෙහි
ක්‍රි-සි. අවනික්ෂනෙ යනු අවපුළි ක්ෂා 'ගතිනිවෘත්තොබාතු වනී ලව්-
තෙ' ප්‍රත්‍යයි- නිදගිතා ලබ්‍යාරසයි

35. එක අපි රිප්‍ර, එකද සතුරෙක්; යාවත්, යම්තාක්; ඩ්‍රියතෙ,
බරසිද හෙවත් සිටිද; තාවත්, එතාක්; සුබම්, සැපයෙක්; කුත:,
කොසින්ද සැපයෙක් නම් නොවන්නේයයි සේයි; (ඒ එසේමැයි)
සෙසංහිකෙය, සිංහිකා පුත්‍රවු රුහුනෙම; අසුරද්‍රහාමි, අසුරයන්
නසන්නවුන්ගෙ හෙවත් දෙවියන්ගෙ; පුර:, ඉදිරියෙහි; සොමං,
ව්‍යුයා නොහොත් ව්‍යුයා හා සුඨියා; ක්ලිශනාති, කෙලෙසාමැයි.

එහෙ: අපි පිළ: යාවත් ශ්‍රියතෙ යනුද සුබම් කුත: හවති යනුද
සෙසංහිකෙය: සොමං ක්ලිශනාති යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. ඩ්‍රියතෙ
යනු බාක්ද අවසානෙ- බාතු වනී- ලව්- තෙ ප්‍රත්‍යයි. ක්ලිශනාති-
යනු ක්ලිශ විකාතෙබාතු වනී- ලව්- නිප් ප්‍රත්‍යයි (සිංහිකායා: අපත්‍යම්)
පුමානනිති සෙසංහිකෙය: අපානනත්‍යාසාලංකාරයි.

36. කාත්‍රිම:, ක්‍රි රානිථීතනවු (හෙවත් උපකාරපකාර අත්‍යතර
සවරුපවු) ක්‍රියායෙන් නිපදවනලද; සබා, මිතුරුද; ශතාශ්ව, සතුරුද;
ගරියාත්, ගුරුතරවෙයි හෙවත් අතිශයින් ගරුකටයුතුවෙයි; හි,

37. උපකත්ථාරිණා සංඛිතී මිත්‍රෙණා'පකාරිණා
උපකාරපකාරො හි ලක්ඛණං ලක්ඛණ' මෙතයො.
38. ත්‍යා විප්‍රකෘතයෙවද්දො රුක්ඛිණිං හරතා හරෙ
බබ්බුලසා චූලං හි මහවෙරතරො: සත්‍රියා.

යම්හෙයකින්; තො 'කාත්‍රිමවු, මිත්‍ර යතා යන ඔව්හු දෙදෙන; කාඨි
තා, උපකාර අපකාර සංඛ්‍යාත කටයුතුවසයෙන් වෙන්ද එහෙයින්
සහජප්‍රාකෘතොඅපි, (මාතෘභවසෙය පිතෘභවසෙයාදි වසයෙන්) සහ
ජවුද (පියොවින් සිව්විම් වසයෙන්) ප්‍රාකෘතවුදයි; අමිත්‍රො, සතුරන්
දෙදෙනෙක්ද; මිත්‍රෙව, එහෙයින්ම; සහජප්‍රාකෘතවු, මිතුරන් දෙදෙ
නෙක්ද; සසාතාමි, වන්නාහුය.

සහජප්‍රාකෘතො අඬි. තුඃ සසාතාමි යනුද මිත්‍ර සසාතාමි
යනුද මෙහි ත්‍රි- සි. සසාතාමි යනු අස්භවිධාතු විධිසංභාවන- ලිඛි-
යාතාමි ප්‍රත්‍යයි (ඉදින් මෙසේ ඇති කල්හි අපගෙ පිතෘභවසෙයවු
ශිශුපාල තෙම සහජමිත්‍රතියෙන් නොනැසිය යුත්තේද ඔහු නැසී
මට නොයායුත්තේදයි එහෙයින් කියයි.)

37. උපකත්ථා, උපකාර කරන්නාවු; අරිණා, සහජවු හෝ ප්‍රාකෘ
තවු හෝ සතුරු සමග; සකි, මිත්‍රසකිනායකටයුතුයි; අපකාරිණා,
අපකාර කරන්නාවු; මිත්‍රෙණ, සහජවු හෝ ප්‍රාකෘතවු හෝ මිතුරු
සමග; සකි: ත, මිත්‍රසකිනාය නොකටයුතුයි; හි, යම්හෙයකින්; උප
කාරපකාරො, උපකාර අපකාර දෙක; එතයො, ඒ මිත්‍ර යතා
දෙදෙනාගෙ; ලක්ඛණං, ස්වරූපයයි; ලක්ඛණමි, සැලකිය යුතුවේද
එහෙයින්.

(උපකත්ථා අරිණාසකි: කතීව්‍යා හවහි යනුද අපකාරිණා
මිත්‍රෙණසකි: ත කතීව්‍යා හවහි යනුද චූළමෙ: එතයො: ලක්ඛ
ණමි ලක්ඛණංහවහි යනුද මෙහි ත්‍රි- සි. මෙහි උපකර්තෘ අරිණා
යනුද අපකාරිණා මිත්‍රෙණ යනුද සභාමි තාතීයයි- කතීව්‍යා යන
අධ්‍යායාත කම්කාරක කෘදන්ත ක්‍රියාපදයාහටද ලක්ඛණමි යන්නටද
චූළමෙ: යනු අනුක්‍රම කතීව්‍යායෙන් සැලකිය යුතුයි.

38. හරෙ, පිංවත් කෘෂණය; රුක්ඛිණිං, රුක්ඛිණිය හෙවත්
ශ්‍රීකෘන්තාව; හරතා, පැහැරගන්නාවු හෙවත් සවකීය භාදීවකොට
ගන්නාවු; ත්‍යා, ඔබ විසින්; වෙදො, වෙදිදතව්වැසි ශිශුපාලතෙම;
විප්‍රකෘතා, විප්‍රකාරයට පමුණුවන ලද්දේය (අපගනභාසී ඇත්තෙකු
බවට පමුණුවනලදිසි සේයි); හි, ඒ එසේමැයි; බබ්බුලසා, (ස්වර්ව
බැඳෙනලද හෙවත්) හටගත් මුල්ඇති; වෙරතරො, වෙරතමැති
වෘක්ඛයට; සත්‍රියා, සත්‍රි; මහත්මූලං, මහත්වු හෙවත් ප්‍රධානවු
මූලෙක්වෙයි.

39. කිසි භෞමිං ගතො ජෙතු'මරොඤ්ඤිත්තං පුරි'මිදාමි
ප්‍රොෂිතා'සී මණං මෙරෙ' රක්කිකාරස්සාපිමිව
40. ආලප්පාලමිදං බහ්‍රොසී'ත්තං දුරුත'පාහරත්
කථාපි බලු පාපානා'මලමශ්‍රෙයස්ස යත්තා.

(සබ්බකාමිනි) විප්‍රකාශනාසිත් යනුද සක්‍රීය: භවෙරනාමනි: මූලංසාත් යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. ආසිත් යනු අස්භූති- භූතා- ලිඛි- දිප් ප්‍රත්‍යයි සාත් යනු අස්භූති- විධිසං- ලිඛි- යාත් ප්‍රත්‍යයි බධාති මූලාති යසා ස: බධමූල: (තසා) භවෙරමෙව තරු= (තසා) යනු නිජිවනයි. රූපකසංසාසෙව අමානාතරනාසයි.

39. කිම්, සුඝට්ඨි තෙම; භෞමං, භූමි පුත්‍රයා හෙවත් තරක
කම් අසුරයා; ජෙභ්‍රා, ජයග්‍රහණය කරන්ට; ගතෙ, ගියකල්හි; සං,
ඒ ශිශුපාල තෙම; ඉමාම්පුරීම්, මේ වාරකානම් පුරීය; අරොත්සිත්,
වැලඹුණේය; (කුමක්මෙන්ද යත්) ප්‍රොෂිත, ප්‍රවාසයට හෙවත් අන්‍ය
යට ගියා වූ; අසීමණා, සුසීයා ඇති; මෙරොතථිම්, මහාමෙරු පරිත
යාගෙ සානුප්‍රදෙශය; අකිකාරාඉච්චි; අකිකාර තෙමේ යම්යේ වැලඹු
වේද එසේයි.

(සෑ ඉමාම් පුර්වි අරෝෆ්ෂින් සහ මෙහි ක්‍රි- සි. රුඩ් 'රුවර
නේ බාහුවෙන් දිප් ප්‍රත්‍යසි. උපමා ලංකාරසි.

40. සෑ, ඒ වෙද්දා තෙම හෙවත් වේදිදනව්වැසි ශිශුපාලතෙම; බ්‍රෝහ්ම, බ්‍රහ්මාගෙ හෙවත් එනම් යාදව හෙදයාගේ (ශ්‍රී විෂ්ණුහුගේ සී සේසි); දුරුන්, භාය්‍යාවන්; අපාහරන්, පාහාරගත්තේය යන; යන්, යම් කරුණක් වීනම්; ඉදම්, මේදුරපහරණය; ආලපාලම්, නොකිය යුතුයි; යන; යම් හෙයකින්; පාපානාම්, පාපින්සමකඩවු; කථාපි, කථානොමෝද; අශ්‍රෙයසෙ, අනභිය පිණිස හෙවත් අයහ පන පිණිස; අලම්, සමච්චන්තිද එහෙයිනි.

ආලසාලම් යන තනි අලංකල්ලවෑ ප්‍රතිෂේධයෝ ප්‍රාචීන ක්‍රි. ශතකයේ, යනුවෙන් ක්‍රි. පූර්වයේ සමාසය ඇතිකළේ. ලාංකිකයෝ, අශ්‍රේයයෙකු යන තනි නම සිංහලයෙන් තද්ව සම්ප්‍රදායයි.

සෑ දැවත් අපාහරත් යනු මෙහි ක්‍රි-යි. අපාහරත් යනු අපසුරී
හැඳූ හරණේ බාහු-භූතා-ලුඛි-දිප් ප්‍රත්‍යයි. අපාහරණාසා
ලංකාරයි.

41. විරුඬඵලං භවතා විරුඬාබ්බුධා ව නා
නිජිතීන්තෙ'රි: ක්‍රියයා ස 'ශ්‍යානශ්‍රවසා සුතා.
42. විධාය වෛරං සාමනේ නරෙ'රො ය 'උදුසනෙ
ප්‍රක්ඛප්පො'දර්චිමං කසෙසෙ ශෙරතෙ තෙ' හිමාරුතම්.
43. මනාගතභ්‍යා වාතභ්‍යාවා කාමං ඝෂාම්‍යානු යා ඝෂම්
ක්‍රියා සමභිභාරෙණ විරුධානනං ඝෂමෙන කා.

41. ඵලං, මෙසේ; භවතා, යුෂ්මද්වහු විසින්; විරුඬා, විප්‍රකාශවූ හෙවත් විප්‍රකාරයට පමුණුවන ලද්දවූ; බ්බුධා, බහුප්‍රකාරයෙන් හෙවත් බොහෝ සෙයින්; නාච, අපටද; විරුඬා, විප්‍රකාශවූ හෙවත් විරුඬව ක්‍රියාකරන්නාවූ; ශ්‍යානශ්‍රවසා, ශ්‍යානශ්‍රවා නමැත්තියෙ හෙවත් විෂණ්‍යපිතා සොහොවුරියෙ; සුතා, පුත්‍රවූ; සා, ඒ වෛද්‍ය තෙම (ශ්‍රී විෂණ්‍ය පිතා සොහොවුරියෙ පුත්‍ර තෙමේ යයි සේයි); ක්‍රියයා, පූජෝක්ත අපකාර ක්‍රියායෙන්; අරි, කෘත්‍රිමවූ හතුරෙක්; නිජිතීන්තෙ, නිපදවනු ලැබේ කරණු ලැබේ යයි සේයි.

(ක්‍රියයා සාද්‍ය: නිජිතීන්තෙ යනු මෙහි ක්‍රි-සි. නිජිතීන්තෙ යනු නිර්ජුළ වාතුඝ්‍ර වතීන්තාධාතු- වතී- ලචි- කම්, තෙ ප්‍රත්‍යයි.)

42. යෙතරා, රුචිබ්‍රවූ මනුෂ්‍යයෝ හෙවත් පුරුෂයෝ; සාමනේ, (පළමුකොටම කෝපසකිනවූ; අරො, සතුරු කෙරෙහි; වෛරං විධාය, වෛරකොට හෙවත් තුමුත් අපකාරකොට; උදුසනෙ, උදුසිතවෙත්ද හෙවත් උපෙක්‍ෂා කෙරෙත්ද; තෙ, ඔවුහුම; කසෙසෙ, කසෙසෙහි හෙවත් ජිණ්පණ්‍ය ගුල්මාදියෙහි; උදර්චිමම්, අධිකාධාල අභි වත්තිය; ප්‍රක්ඛප්ප, බහා හෙවත් තබා; අභිමාරුතං, වාතාභි මුඛයෙහි (යටිපුලහෙහි); ශෙරතෙ, හොවිත්ද (ඵලන්දෙ වෙතියි සේයි.)

සෙතරා අරො උදුසනෙ යනුද තෙ අභිමාරුතං ශෙරතෙ යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. උදුසනෙ යනු උත්පුළී ආජීඋපවෙශනෙ ධාතු වතී-ලචි-අනෙත ප්‍රත්‍යයි අත් ආදෙශයි මෙහි නරා යනු නරශබ්දය නොව නා ශබ්ද ප්‍රථමා බහු වචනයි- ශෙරතෙ යනු ශීඛි ස්වප්තෙ ධාතු වතී- ලචි- අනෙත ප්‍රත්‍යයි, අත් ආදෙශයි ශෙරතෙ යන්නට අභිමාරුතං යනු ආධාරථියෙහි කම්යයි.

43. යං, යමෙක්තෙම; ඝෂම්, ඉවසනසුලුවියේද හෙතෙම; මනාග්, ස්වල්පයක් හෝ; අනභ්‍යාවාතභ්‍යාවා, අනල්පක්‍රියෙන් හෝ; විරුධානනං, අපකාරකරන්නහට; කාමං, ඒකානන්‍යයෙන්; ඝෂාම්‍යානු, ඝෂමා කෙරේවා; ක්‍රියාසමභිභාරෙණ, ක්‍රියාවන් මොනවට පැමිණවීමෙන්

44. අතරතුර භූමිමය ප්‍රායෝගිකත්වය යොමුකර
පරිසරය පරිහරණය වෙමින් පවතින බව පෙන්වා දීම.

45. මානවත්වය පරිහරණය දැක්වීමට පිටුපස
තර්කය ජනනීයත්වය සහ ජනනීය කෙටිකාලීනත්වය.

හෙවත් අතිශයින්; (ප්‍රායෝගිකත්වය යනු යෙදීම); (විකල්පයන්,
අපකාර කරන්නන්); කා. කවරක් නොම; කෙටිකාලීන, කෙටි කාලීන
තේද (අපරිසර කරන්නන්ට කවරක් ඉවසන්නේද නොඉවසන්නේ
යනු යෙදීම.)

සා. කාමය. කාමය යනු කා. විකල්පයන් කෙටිකාලීන යනුද
මෙහි ක්‍රියා. කාමය යනු කෙටිකාලීන ප්‍රසන්නත්වය. සංචාරකයෙහි-
ලොව- තුළ ප්‍රත්‍යය- කෙටිකාලීන යනු කෙටිකාලීන ප්‍රසන්නත්වය. කාමය
යෙහි ලිංගික- ජන ප්‍රත්‍යය මේ කාමයෙන් දෙවැන්නේද භූමිමය
වන්නේය.

(සාමකල්පිත ඉවසීම ප්‍රායෝගිකත්වය භූමිමයත් හෙවත් ආහරණ
යෙක් නොවේද? එහෙයින් අපරිසරකාරීත්වය කෙරෙහිද ඉවසීම යනු
නොවේදැයි එහෙයින් මෙසේ කියයි.)

44. අතරතුර, අත්කල්පිත හෙවත් රහස්‍ය කාලය හැර අතර
කාලයෙහි; යොමුකර, සහිත; ලිංගිකත්වය, ලිංගික නොම අවරණ වත්
නාක්කේන්; (අතරතුර අත්කල්පිත හෙවත් සතුරු උවදුරු නැතිකල්පිත)
නොහොත් පරිසර නැතිකල්පිත; ප්‍රායෝගිකත්වය; කෙටිකාලීන, ඉවසීම;
භූමිමය, අවරණයෙහි; ප්‍රත්‍යය, රහස්‍යත්වය; වෙමින්, සහිත
යනු ලිංගිකත්වය; භූමිමය, අවරණ වන්නාක්කේන්; පරි
සරය, පරිසරයෙහි හෙවත් සතුරු උවදුරෙහි; පරිසරය, (ප්‍රායෝගික
හෙවත් ප්‍රායෝගිකත්වය) පරිසරය නොම; භූමිමය, අවරණයෙහි.

(ප්‍රායෝගිකත්වය භූමිමයත් යනුද යොමුකර ලිංගිකත්වය
හවනි යනුද මෙහි ක්‍රියා. පරිසරය භූමිමය හවනි යනුද වෙමින්
තර්කය භූමිමය හවනි යනුද මෙසේම යොදනු. විකල්පයකාරය.

45. යා, යමක් නොම; පරිසරය, සතුරු අවමානකරණය;
දැක්වීම; දැක්වීම; මානවත්වය, එහෙයින්ම ගර්භිත
ජීවීන්; ජීවනි, ජීවත්වෙයි; ජනනීයකෙටිකාලීනත්වය, උපද්‍රවන
මව්ව දැක්වීම; තර්කය, ඔහුගේ; අජනනීයත්වය, නොසිටීමේදී අසතු
ටුව.

46. පාදහනං යද්ද්ධාය මුඛාන'මධිරෙහති
සවසාදෙවාපමානෙ'පි දෙතිනස්සවරං රජ්ඣ.
47. අසංපාදයතා: කංචි'දම් ජාතික්ඛියාගුණේ:
යද්දවජාශබ්දවත් පුංස: සඤ්ජෙයෙ ජනම කෙවලම්.

(ස: මාජි'නිකා: ජීවති යනුද නසා අජනනිරසනු යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. ජීවති යනු ජීව'ප්‍රාණධාරණේ ධාතු වතී- ලචි- තිප් ප්‍රත්‍යයි- අසනු ධිනු අස්තුපි ධාතු ආශී:ප්‍රෙරණ ලොචි- තුප් ප්‍රත්‍යයි- මෙහි අජනනි: යනු නසද්දපි ජනිප්‍රාදුභීවෙ යන ධාතුහුකෙරෙන් 'අක්‍රො ශෙ'නසද්දයති:' යනුවෙන් අත්ප්‍රත්‍යයයි 'තා' යන සුභූරෙන් නසද්ද හට අකාරදෙයයි. සමානාපමානයි.

46. යත්රජං, යම් රජසෙක්; පාදහනං, පයින් ගසනලද්දේද (ඒ රජස); උද්ධාය, උඩටනැගි; මුඛානං, ගැසුවහුගේ ශීර්ශයට; අධිරෙහති, නගිද; (එමෙන්) අවමානෙඅපි, අවමන් ඇති කල්හිද; සවසාත් එව, සවසාවුම හෙවත් සතුටුවුම; දෙතිනා, වෙනනා සහිත සතියාවටවා; තත්රජ්ඣ, අවෙනතිකවූ ඒරජස; වරං, උත්තමවෙයි.

(යත්රජ: පාදහනං (තත්) මුඛානං අධිරෙහති යනුද නත් රජ: දෙතිනා: වරම් සාත් යනුද මෙහි ක්‍රි- රූහ උද්ධවෙ ධාතු වෙන් වතී- තිප් ප්‍රත්‍යයි අධිපූපිසි මුඛානං අධිරෙහති යන තන්ති මුඛානං යනු 'කම්ප්‍රවචතිය යුක්තෙවිතියා' යනුවෙන් විතියයි. විනිසරකාලධකාරයි.

47. ජාති, බ්‍රාහ්මණාදි ජාතිය; ක්‍රියා, යාගාදි ක්‍රියාය; ගුණේ, සොධ්‍යාදි ගුණය යන මෙයින්; කංචිත් අම්, කිසිත් අම්යක් හෙවත් සුකෘතය කිතියාදිය පුරුෂවික්‍රමය යන මේ ප්‍රයෝජනය; අසම්පාදයතා, සම්පාදනය නොකරන්නාවූ; පුංස:, පුරුෂයාගේ; ජනම, ඉපැදීම; යද්දවජාශබ්දවත්, සිය කාමැත්තෙන්වූ ශබ්දයක් මෙන්; (ජනාදි ප්‍රවෘත්තියොග නිමිත්ත වීරහිත ශබ්දමාත්‍රයක්හුගේ ඉපැදීම මෙන් සි සේයි); සඤ්ජෙයෙකෙවලං, හුදෙක් සඤ්ජෙයම වෙයි (සඤ්ජෙය ව්‍යවහාරය පිණිස පමණක් වෙයි) යනු භාවයි.

(පුංස: ජනම සඤ්ජෙයෙ කෙවලම් හවති යනු මෙහි ක්‍රි- සි. උපමාලධකාරයි.

(මෙසේ අපොරුෂය හෙවත් පුරුෂ වික්‍රමය නොමැතිබව දූෂණය කරවා දැන් පොරුෂය හෙවත් පුරුෂවික්‍රමය භූෂණයකරවයි)

48. තුඩගනිමි'මිතරුනා'ද්‍රෝ නෙදං සිකා'වගාධනා
අලඛකනීයනාහෙතු'රුහයං තනමනසවිති
49. තුලෝපරුධෙ සවහිනු'හිනුමනනං විරෙණයන්
හිමාංගුමා'ගු ග්‍රසනෙ තන්මුදිමිනා සප්පං ඵලමි.
51. සවයං ප්‍රණමනෙ'ලොපි පරවායාවුපෙයුසි
නිදගිතම'සාරණාං ලක්ඛිනුතාණා කරා.

48 අද්‍රෝ, පච්ඡිකයෙහි; තුඩගනිමි, උස්බව විද්‍යමාන වෙයි; ඉතරු, අතික නෙවත් (සාගරයෙහි මෙන් ගැඹුරුබව; න, විද්‍යමාන නොවෙයි; සිකෙහි, සාගරයෙහි; අගාධනා, ගැඹුරුබව විද්‍යමාන වෙයි; ඉදමි, (පච්ඡිකයෙහි මෙන්) මේ උත්තමගතාවය; න, විද්‍යමාන නොවෙයි; මනස්විති, ස්වර බුඛිමත් ජනයා කෙරෙහි හෙවත් වීර ජනයා කෙරෙහි; අලඛකනීයනාහෙතු, නොසික්ම විශ්වාසිත්වය හෙවත්; තන්මුදමය, (උත්තමගතාවය අගාධතාවය යන) ඒ දෙකම විද්‍යමාන වෙයි.

(අද්‍රෝ තුඩගනිමි අසති යනුද සිකෙහි අගාධනා අසති යනුද මෙහි ත්‍රි- සි. අසති යනු අස්තුවිධාතු වනී- ලච්- සි. මාහිරෙණා ලඛකාසි.

49. සවහිනු: රුහුනෙම; අපරධෙතුලෝපපි, අපරධය සමාන වූකල්පිද; හානුමනනං, සුය්‍යයා; විරෙණ, බොහෝ කලකින්; ග්‍රසනෙ, ග්‍රාසකොට ගනීයි (හිලගනීයි සේයි); හිමාංගු, වන්දයා; ආගු, වහා; ග්‍රසනෙ, හිලගනීයි යන; යත්, යමක්වේද; තත්, එය; මුදිමිනා, මාද්‍රභාවයාගෙ; සප්පංඵලමි, ප්‍රසප්පංඵලයයි.

(සවහිනු: හානුමනනමි ග්‍රසනෙ යනුද සවහිනු: ආගුහිමාංගුමි ග්‍රසනෙ යනුද තත් සප්පංඵලමි ඵලමි හෙති යනුද මෙහි ත්‍රි- සි. මෙහි මුදිමිනා යනු මාද්‍රභාවා: මුදිමා(තසා) 'ප්‍රාච්චාදිහා: ඉමනිවි' යනුවෙන් ඉමනිප්‍රත්‍යයෙන් සිඛයි. ග්‍රසනෙ යනු ග්‍රස හස්තනෙ ධාතු වෙන් වනී- ලච්- නෙ, ප්‍රත්‍යසි හවති යනු හු සත්‍යායාමි ධාතුවෙන් වනී- ලච්- තිප් ප්‍රත්‍යසි. අප්‍රසනුත ප්‍රශංසායි.

50. අසාරණාමි, හරතැත්තවුන්ට හෙවත් දුළුලයන්ට; නිදගි තමි, දෘඪානන්තමි; බහුතාණං, තාණනලාසි හෙවත් තාණසද්දයයි; ලක්ඛි, සැහැල්ලු වූ හෙවත් පුරුෂවික්‍රම තැත්තාවූ; කරා, මනුෂ්‍ය නෙම; අලෝපපි, සවලවූද; පරවායෙහි, සතුරු තැමති සුලභ; උපෙ යුසි, සමප්‍රාප්ත වූ කල්හි; සවයංප්‍රණමනෙ, තෙමීම අවනතවෙයි (යටත්වෙයි සේයි.)

51. තෙජස්විමධෝ තෙජස්වී දවියානපි ගණ්‍යතෙ
පඤ්චමා: පඤ්චහපස'සාපතො ජතවෙදසාමි.
52. අකාචා හෙලයා පාදමු'වෙවමුඛීසු විවිෂාමි
කථං කාරම'නාලමා කිච්චිද්දු'මධිරොහනි.
53. අඛ්‍යාධිරොපිතමාගච්ඡුමා මාගලාඤ්ඤනා:
කෙසරී තිජ්ඣුරාඤ්ඤා'මාගයුපො මාගාධිපා:

උක්‍ර'නර: සවිසම් පුණ්ණමනෙ යනු මෙහි ක්‍රි-සි. පුණ්ණමනෙ යනු නමු පුණ්ණමනෙ ධාතු-වනිමානලටි-නෙ, ප්‍රත්‍යයි සවයම් කතී: සවයම් කතීක්‍රියා පදයි මෙහි 'නද්‍රහස්නුනමාං යක්විණේ' යනුවෙන් යක් ප්‍රත්‍ය ප්‍රතිමෙධයි උපමාලඛකාරයි.

51. දවියානපි, අතිදුරස්ථවූද; තෙජස්වී, තෙදඇත්තාවූ තැනැත්තෙ; තෙජස්විමධෝ, තෙජස්වන්තයන් අනුරෙහි; ගණ්‍යතෙ, ගණන්ගනුලැබේ; පඤ්චහපස:, පඤ්චාන්ති චියයෙහි හෙවත් පඤ්චාන්ති සාධ්‍යවූ තපස්කරන්තාහට; තපසා:, සුයෑතෙම; ජතවෙදසාමි, වන්තින් සමිකිවූ; පඤ්චමා:, පස්වැන්නාවෙයි.

(බ්‍රහ්මෙ: තෙජස්විමධෝ තෙජස්වී ගණ්‍යතෙ යනු මෙහි ක්‍රි-සි. ගණ්‍යතෙ යනු- ගණසංඛ්‍යාතෙ ධාතු- වනි- ලටි- කම්- නෙ, ප්‍රත්‍යයි පඤ්චානාමනිතාම සමාහාර: පඤ්චාහනි පඤ්චාහනි සාධ්‍යං තපො යසසස:=(තස) අපාහාරයාසාලංකාරයි.

52. උවෙවමා:, උසස්වූ; විවිෂාමි, සතුරන්ගෙ; මුඛීසු, මසනක යන්හි නොහොත් අනාදරයන්හි; හෙලයා, ප්‍රේෂස්ච්ඡායෙන්; පාදං පාදය; අකාචා, නොකොට හෙවත් පානොතබා; කිච්චි:, කිච්චි- නොම; අනාලමා, අධාර රහිතවූවා හෙවත් හිනිපෙතිසේ තහින මහනැතිවූවා; කථංකාර:, කෙසේනම්; දුමිඅධිරොහනි, අහසට නහිද? (නොනහි යයි සේයි.)

කිච්චි: කථං කාරං දුමි අධිරොහනි යනු මෙහි ක්‍රි- සි. අධිරොහනි යනු අධිපුරී රාහලද්වෙව ධාතු වනි- ලටි- සි මෙහි කථම්කාරං යනු ක්‍රියා විශේෂණවූ නිෂපන්න නිපාතයෙකි කාරම් යන්නෙහි අරුත්තැන 'අත්‍යපේචං කථම්තං සුසිඛාප්‍රයොගයෙව' යනු කී හෙයින් කථම් යන්න පුරිකොට ඇති අචරිත කාඤ්ඤා ධාතුනු කෙරෙන් ණමුල්ප්‍රත්‍යයි සමාසයකි අලංකාරයි.

53. අඛ්‍යාධිරොපිතමාග:, ඇතැසට තහාගන්නාලද මාගා හෙවත් සාචාඇති; වජ්‍රමා, වජ්‍ර තෙමේ; මාගලාඤ්ඤනා:, මාගයා හෙවත් සාචා සලකුණුකොට ඇත්තේවෙයි හෙවත් මාගාඛකවෙයි;

57. සවශකතප්පවයෙකෙවින් පරසස ව්‍යසනෙ පරෙ
යානමානුසාදසීනං කොච්ඡි'ඤාපයති වයම්.
58. ලිලඛ්‍යසිමනො ලොකාන'ලඛ්‍යසාන'ලඛිගසා
යාදවාමොනාතිධිත් රුකෙඛි වෙලෙව භවතා: සමා.

ප්‍රයෝජනය නැතිකෙරෙත්ද; (එසේවූකල්හි) අමාත්‍යව්‍යසනාදි,
ආමතියන් සමකඩ ලකුණුඇති හෙවත් අමාත්‍යවෙමධාරිවූ; නෙ,
ඒ කුට මනුහු; රුක, රජුන් විසින්; දූෂ්‍යා, දූෂණාභියෝ වෙති
හෙවත් ගැරිය යුක්තානු වෙති.

සෙ අපිං විප්ලාවසනති යනුද ගුණං ගෙ දූෂ්‍යා: භවනති
යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. විප්ලාවසනති යනු- වනී- ලච්-සි, විපුළී- ප්ල,
ගතො ධාතුචෙන් අනති ප්‍රත්‍යසි, භවනති යනු භු ධාතුචෙන් අනති
ප්‍රත්‍යසි, තථාකං අනතික්‍රමෙහි යථාතථම් තයථාතථම් අයථා
තථම් තස්‍යභාවා: අයථාතථාසම් (තස්මාත්) අමාත්‍යනාම් ව්‍යසනා
යෙමාමිනෙ= රුකං යනු 'කාත්‍යනාම් කතීරි වා' යනුවෙන් කතී
කාරක මූලසි.

57. කෙවින්, ඇතැම් වාචයෝනුමු; සව සකතිඋපවයෙ, සවකිය
ශකතිය සමකඩවූ උපවිතිය ඇතිකල්හි හෙවත් තමාගේ අතිශය
සාමථ්‍යය ඇතිකල්හි; යානං, ප්‍රයානය හෙවත් සතුරන් ජයගැනීම
මට යායුතුයි; ආනු: කියත්; අපරෙ, ඇතැම් වාචයෝ; පරසස, සතු
රුට; ව්‍යසනෙ, විපතිය ඇතිකල්හි; (යානංආනු:), එසේම ප්‍රයානය
කියත්; තත්වයම්, ඒ කරුණුදෙකම හෙවත් ඒ කියනලද පක්‍ෂවය
නෙම; ආසීනං, උන්නාවූ හෙවත් ඒ පක්‍ෂවයටම අනුව යෙදුනාවූ;
කො, තා; උඤාපයති, නැගිටුවයි.

කෙවින් යානම් ආනු: යනුද තත්වයම් කොම් උඤාපයති
යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. ආනු: යනු වනී- ලච්- සි- බ්‍රා වාචායාම් ධාතුසි-
මෙහි අනති ප්‍රත්‍යයට උස්ආදෙශ හා බ්‍රා ධාතුහට ආග යනාදෙශසි
උඤාපයති යනුද- වනීමාන- ප්‍රයෝජ්‍යක්‍රියා ලච්- සි- උත්පුළී- ඡා
ගතිතිවාතෙනා ධාතුසි තිප්. ප්‍රත්‍යසි.

58. ලොකාන්, ලෝවැස්සන්; ලිලඛ්‍යසිමනා, ඉක්මවනු කැමැත්
තාවූ; අලඛ්‍යසාන්, තමන් නොසික්මවියහැකිවූ; අලඛිගසා, ලඞ්ගර
නොවූ හෙවත් අතිශයින් හරවූ; යාදවාමොනාතිධිත්, යදකුලිකයන්
තමැති සාහරයන්; භවතා, යුෂ්ඨිහුගෙ; සමා, ඉවසිම්නොම; වෙලා
ඉව, මුහුදුවෙරළමෙන්; රුකෙඛි, වලකයි.

59. විජයසේනවර්ම සෙනරත් සාක්ෂිමාත්‍රේ පදිංචිකරු
එලහාස් සම්ප්‍රදාය, 'කෙත' බුද්ධගෝඨාසයාගේ.
60. හතෙ හිඬබරිපුණ, රුහුණ වෙවෙරෙහි පුටු
විරසය මිත්‍රව්‍යසනී සුදමො දමකොමර.
61. නිතිරපදි යන් ගමය: පරසනනමානිකො ත්‍රියෙ
විදුට්ටිංකුදසෙය'ව පුණ්ණසෙය'තසාය ස.

හතෙ: සාක්ෂි සාදන මොනවත් රුහුණ යනු මෙහි නි- සි.
රුහුණ- යනු- වර්- ලවිසි රුහුණ'වරණේ ධාතු පරෙණලිව- එ
ප්‍රත්‍යය ලිඛිතවූම ඉවත්වී ලිඛිතවූ (තාත්) අතිශයෙක ලස
වර්ති ලිඛිතය: නලිඛිතය:=(තාත්) යාදවා:එව අමොනිධය:=
යනු සමාසය ලිඛිතවූයේ.

59. සෙනරත්, සෙනරත්; විජය, ජයග්‍රහණය හෙවත් දිනුම;
සාක්ෂිමාත්‍රේ, සාක්ෂිමාත්‍රේ ප්‍රමාණවූ හෙවත් උදාහරණවූ; එලහාස්, එල
හාස් කරණ සුලු; කුසි, කුසි කෙරෙහි; අපදිංචිකරු, දක්වනු
ලැබේවා හෙවත් ව්‍යවහාර කරණු ලැබේවා; (කෙසේ ද යත්?) සම්
ප්‍රදායකෙත, සංඛ්‍යායෙහි කියන ලද; ආත්මනි, තමා කෙරෙහි; බුද්ධ,
බුද්ධත්වය වූ බුද්ධ රුපයාගේ; හොඳම, සුඛදු:ඛානු හවයමෙහි.

සෙනරත්: විජය: කුසි අපදිංචිකරු යනු මෙහි නි- සි. අප
දිංචිකරු යනු ආශී:ප්‍රෙරණ ලොව- කම්- නාම් ප්‍රත්‍යය අපදිංචි දෘශ්
ප්‍රේක්ෂණේ ධාතුයි. ලිඛිතවූයේ.

60. හිඬබරිපුණ, හිඬබරි නම් රුහුණවර්ගයට අයත්වූ හිඬයා
විසින්; වෙවෙරෙහි, (දුර්වාලිඛිතයක) මාතෘකා දෙදෙනෙකුත්
විසින් පාලනය කරන ලද හෙයින් වෙවෙරෙහි නම් රජු හෙවත්
ගණකයා; පුටු, පුටුයෙහි; හතෙ, නැසුකල්හි; විරසය, බොහෝ
කලකින්; මිත්‍රව්‍යසනී, මිත්‍රත්ව සමබක ව්‍යසන ඇති; දමකොමර,
(ව්‍යවහාරය නිරෝධයක්වූ) දමකොමරයාගෙන් උපන් තැනැත්තෙක්
හෙවත් ශ්‍රී ලංකාවෙන්; සුදම, පහසුවෙන් දමනයකට ගැනීමට.

හිඬබරිපුණ රුහුණ වෙවෙරෙහි: සුදම:සාත් යනු මෙහි
නි- සි. සාත් යනු විධිසං- ලිඛි-යාත් ප්‍රත්‍යය අස්ථවිධානයි (හිඬබරි
සර්ප්:=(තෙත) වයො: මාත්‍රොරපත්‍යම් වෙවෙරෙහි: (තසමින්)
මිත්‍රසය ව්‍යසන:=(මිත්‍රව්‍යසනමසායනීති= දමකොමරයා:=(සුඛෙත
දමනය ඉති සුදම: යනු නිව්වනයි.

61. පර, අතෙ තෙම; අපදි, විපත්තියෙහි; ගමය, යායුතුයි
යනු; නිති, නිතිවේය යන; යන්, යමක් වේද; තත්, ඒ විපත්තියෙහි
යෙහිගමන; මානිත, යුරුතිය සමබක අතිමාන ඇත්තෙකුගේ; ත්‍රියෙ,

62. අන්‍යදුෂ්කරිභ්‍යං සක්කම්මන්‍යව්‍යාසනුතියත්‍රිතම්
සාමානාධිකරණං හි තෙජස්සි'මිරයො: කුතො:
63. ඉඤ්ජුසුභ්ගමස්සාවතකාරි මා සනතු වෙදය:
ආසමාකදන්තිසාංතිධ්‍යා'වාමනී භුතභුරුහං.

ලජ්ජාව පිණිස වෙයි; පුණ්ණි, සමුපුණ්ණි හෙවත් වැඩුණු ගාත්‍රඇති; සා, ඒ සතුරු; තසා, ඒ ඥායීයාදියෙන් යුක්ත මානිත්‍රගෙ; උත්ස වාය, උත්සව පිණිස වෙයි; (කෙසේදයත්?) විධුං, සමුපුණ්ණි වැනිවෙම; විධුං-බුද්ධසාමග්ග, රුහුට උත්සව වන්තාක් මෙනි; (සි සේසි) මේ පද්‍යයෙහි අධ්‍යායාත, ක්‍රියාවන් මොදා සමබ්බ කීපයක් වසයෙන් සැලකිය හැකිබැව් දතයුතුයි. පද්‍යානුසාරයෙන් හේ සුබොධවේමයි.

විධුං-බුද්ධ හිතස්ස හි විධුං-බුද්ධ: (රුහු:) විධුං යන්න උපපදකොට ඇති වුද් ව්‍යථනෙ, ධාතුහු කෙරෙන්, විධවරුණොසුද්ධ: යනුවෙන් බහුත්වයෙහි මුමාගමයි උපමාලඛකාරයි.

62. උච්ඡාඛලං, අනගිලවු හෙවත් බලාත්කාරයෙන් පෙළීමට සමඵල; සක්කම්, බලය; අන්‍යත්, අනිකක්වෙයි; ශාසනුතියත්‍රිතම්, මනාදි ශාසනයෙන් උද්භාතවු; සක්කං, බලය හෙවත් පරව්‍යසන කාලයෙහිවු බලය; අන්‍යත්, අනිකක්වෙයි; හි, ඒ එසේමැයි; තෙජස්සිමිරයො, තෙජසය අකුසාරය යන දෙකි; සාමානාධිකරණං, සමානවු අධිකරණ ඇතිබවක් හෙවත් එකාග්‍රය ඇතිබවක්; කුතො? කොසින්ද?

(සක්කම් අන්‍යත්භවති යනුද. ශාසනුතියත්‍රිතම් සක්කම් අන්‍යත් භවති යනුද. සාමානාධිකරණම් කුතොස්සාත් යනුද මෙහි ත්‍රි- යි. ක්‍රියා පදසිඛි පුළුච්ඡානනායමැයි (උද්ගතං, ශාඛලං යසා තත්= ශාසනුණ නියත්‍රිතම්= සමාන(තුල්‍යං) අධිකරණං යසා තත්= තසාභාව: සාමානාධිකරණම් තෙජස්සි නිමිරං= (තයො) යනු නිව්වනයි නිදර්ශනලඛකාරයි.

63. ඉඤ්ජුසුභ්ගමො, පාචනගරය සමබ්බ ගමන (පාචනගරය නම් දිලිසිය ප්‍රසිද්ධ නගරයයි සේසි); මාකාරි, නොකරණු ලැබේවා; වෙදයො, වෙදිදෙශයෝ; ආයමාක, අපගෙ; දන්තිසාංතිධ්‍යාත්, හත්තීන් සමබ්බවු සන්තිධි හෙතුකොටගෙන හෙවත් අපගෙ ඇතුල් වීමහෙතුකොටගෙන; වාමනීභුතභුරුහං, ශාඛා හඬගය නිසා මිටිවු වාසන ඇත්තාහු සනතු; වෙත්වා; (වෙදිදෙශයටම ප්‍රයානය කෙරේවා යනු භාවයි.

66. ප්‍රාප්‍යතාං විද්‍යතාං සමපත් සංපකීද'කීරෙවිෂාම්
 ශසෙත්‍ර'ඊවිෂච්ඡරචෙත්ද ප්‍රොච්ඡලචෙත්ථාණිතො'
 සමිතො.

67. ඉති සංරච්ඡිතො වාණි'චිලසා'ලෙඛ්‍යදෙවතා:
 සභාභිතතිප්‍රතිධ්වානෙත'භීයාද'කචදනති'ව.

පාඨෙව: සජ්ජාමි යනුද ඉන්ද්‍ර: සමගිමි අවතු යනුද ඉති: තපතු යනුද වසං විෂතා: හනාම යනුද සමි: ස්වාමිං සමිහනෙ යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. යජ්ජාමි, අවතු, තපතු, යනු ආශී: ප්‍රෙරණ ලොච්ඡි යජ්, දෙවපුත්‍රයාමි අවරක්‍ෂණේ, තප, සන්තාපෙ, ධාතුන් කෙරෙත්, තාමි ප්‍රත්‍යය හා තුප්, ප්‍රත්‍යයි හනාම යනු හන්තිංසායාමි ධාතුයි-වතී-ලචි-ම, ප්‍රත්‍යයි සමිහනෙ යනු සංපුච්ඡි- ඊහ වෙස්වායාමි ධාතු වතී-ලචි තෙ ප්‍රත්‍යයි අප්‍රානතරතතාසාලංකාරයි.

66. විෂත්, සතුරන්ගේ; ශිරවෙත්ද, හිස්සිඳීමෙන්; ප්‍රොච්ඡලත්, උද්ගතවත්තාවූ හෙවත් නැගීයත්තාවූ; ශොණිත, රුධිරයෙන්; උක්‍ෂිතො, ඉසිතලද; ශසෙත්‍ර, ආයුධයන් විසින්; අකීරෙවිෂාමි, සුසිරයෙන් සමඛයූ; සංපකීත්, සමඛයෙන් හෙවත් හිරුරුස් වැදීම හෙතුකොටගෙන; විද්‍යතාමි, විදුලින්ගේ; සමපත්, ශ්‍රී තොම; ප්‍රාප්‍යතාමි, පැමිණෙනු ලැබේවා.

විද්‍යතාමි සමපත් ප්‍රාප්‍යතාමි යනු මෙහි ක්‍රි- සි. ප්‍රාප්‍යතාමි යනු ආශී: ප්‍රෙරණලොචි කම්කාරකෙකවචන තාමි, ප්‍රත්‍යයි ප්‍රපුච්ඡි අප ප්‍රාප්තෙ ධාතුයි විෂතාමි ශිරංශි විෂත්ශිරංශි තෙෂාමි ඡෙද:=(තෙත)ප්‍රොච්ඡලත්='විෂත් ශිරවෙත්ද ප්‍රොච්ඡලත්ව තත් ශොණිතං වෙති= තෙතඋක්‍ෂිතා:=(තො:)අකීසස (සුසිරස) රෙවිෂා:=(තාසාමි) යනු සමාසයි නිදශිතා ලඛකාරයි.

67. ඉති, මෙසේ; සංරච්ඡිතා, සංරච්ඡිවූ හෙවත් කාලශ්‍රිතාවූ; බලස, බලහද්‍රයාගේ; වාණි, වචනයන්; ලෙඛ්‍යදෙවතා, විත්‍රලිඛිත දෙවතාවෝ හෙවත් සිතියම්වූ දෙවතාරූපයෝ; සභාභිතති, සභා වෙතිවූ භිතතින් සමඛකු; ප්‍රතිධ්වානො, ප්‍රතිධ්වනි ව්‍යාපයෙන් හෙවත් අංකාරයන් ලෙසින්; හයාත්, බියෙන්; අකචදන්ඉව, අනු වාද වසයෙන් කියන්නවුන්ගෙන් වූහ.

ආලෙඛ්‍යදෙවතා: බලසවාණි: අකචදන්ඉව බහුච්ඡ: යනු මෙහි ක්‍රි- සි. බහුච්ඡ: යනු අධ්‍යාපන පරෙක්‍ෂලචි සි- භුසන්තායාමි ධාතුවෙන් උස් ප්‍රත්‍යයි (ආලෙඛ්‍ය විත්‍රකම්ණි) දෙවතා: = සභායා: භිතතා: = තාසාමි ප්‍රතිධ්වානා:=(තො:) යනු නිජිවනයි උත්ප්‍රක්‍ෂා ලඛකාරයි.

68. නිශමස තා: ශෛෂගථී' රභිධාතු'මධෝක්ෂර:
ශිෂ්‍යාය වාහතාං පතනු: ප්‍රස්තාව'මද්දද'ශා.
69. භාරතී'මාභිතභර්' මථා'නුඛතමු'ද්ගව:
තථ්‍යාමු'තථ්‍යා'නුජවක්ඛගාද'ශ්‍රෙ ගදගුජමි.
70. සංප්‍රත්‍ය'සංප්‍රත්‍යං වක්තු'මුක්තෙහ මුසලපාණිකා
නිධාරිතෙ'මේ ලෙබෙත බලු'ක්කා බලු වාචිකමි.

63. අධ්‍යක්ෂණය, පහතින් කරනලද ඥාතෘන් ඒ ශ්‍රී කාමරණ
තෙම; කාමරණයෙහි, කෙරෙහිවාරවු ඒ බලනදුයාගේ වචනකර;
නිශ්චය, ශ්‍රවණයකොට; වාතනාමිපනතු, වාක්පතිනුගේ හෙවත් වාත
සුතිනුගේ; ශිෂ්‍යය, උච්චතම ශිෂ්‍යයාහට; අතිධාතු, කිසිත්;
දූත, දූත සඳුගේ; ප්‍රකාශන, අවසරය; අදිගත්, දුක්වුයේය
හෙවත් දුක්ගේය.

අධ්‍යක්ෂ: ශිෂ්‍යයා ප්‍රකාශිත අදහස් යනු මෙහි තිබේ. අදහස් යනු-භූතාච්ඡිකිති-දුක්ඛදුකේතොහොත් දිශ උපදෙසෙකිනු දිස් ප්‍රත්‍යය අධ්‍යක්ෂ: (ඉන්ද්‍රියයන් හැර) යෙක සොබාධ්‍යක්ෂ: ලෙෂසහා: වාච: ලෙෂගවී: ක්‍රියාකාරී අංකාරක.

69. අප, ඉක්බිතිව හෙවත් ශ්‍රීකෘෂ්ණගේ අනුදැනීමට අනතුරුව; උඩවෑ, උඩව රුමනෙම (හෙවත් බලහදුනෙම); ආතිතහරා, පිතිටුවනලද අපි ගෞරව ඇති; තථ්‍යාමි, ආපාදි හෙවත් සත්‍යාමි; භාරතී, වචනය; අනුබන්ධ, උඩගුණොද්දේ; ගදග්‍රජම්, ගදග්‍රජයාට හෙවත් ගදනම්ඥයාට; අශ්‍රෙ, ජනවූ ශ්‍රීකෘෂ්ණයාට; උතථ්‍යානුජ වත්, උතථ්‍යානම් මහාමුනිහට අනුජයාමෙන් හෙවත් වෘහස්පතිහු මෙන්; අශ්‍රෙ, ඉදිරියෙහි; ජගාද කියේය.

උඩව: ගද්‍යුජම් තාරනම් ජගාද යනු මෙහි ක්‍රි- සි. ජගාද
 යනු පරෙක්ෂ ලිවිසි- ගද වෘත්තාශාම් වාචි, ධාතුචෙන් ණජ් ප්‍රත්‍යසි
 ආතිනො භරෙ (අච්ඡෙරවම්) යසාං සා= (නාම්) උතථාසස (මහ
 මේ:) අනුජ: (වෘත්තාශාම්) උතථානුජ: තචන්= යනු සමාස ක්‍රමයි
 සමාසභානති අලංකාරයි.

70. සංප්‍රති, දැන්; මූලපාණිනා, මොහොලක් අත්හිටූ හෙයින් මූලපාණින් නමවූ බලහද්‍රෝ විසින්; උකෙත, (ගථාකතාකාර ගෙන්) කී කල්හි; චක්ඛං, කියන්නට; අසංප්‍රතං, අයුතුයි; ලෙබෙන, ලෙබසායෙන් හෙවත් ලියවිල්ලෙන්; නිධාරිතෙඅථේ, කියයුතු අථය නිශ්චිතකල්හි; වාචිකං, ව්‍යවහාරාථ අතී බස හෙවත් පනිවිඩ වචනම; උක්ඛාබල, නොකිය යුතුයි.

71. තථාපි යනමය්‍ය'පි තෙගුරුරිත්තස්සි ගෞරවම්
තත්ප්‍රයොජකතීන්ති' මුප්පෙති මමජ්ජනා.
72. වෛශේ: කතිප්පයෙ'රෙව ග්‍රහිතස්ස සචරෙ'රිව
අනන්තා වාචිමයස්සානො ගෙයස්සෙ'ව විචිත්තා.

මුසලපාණිනා උපකත වන්තුං අසාංප්‍රහං භවති යනුද කුසා
වාචකං උක්ඛාචල යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. මෙහි උක්ඛාචල යනු
නවාචකම් යනාදීන් තෙපාතික ක්‍රියාවෙකි 'අලංචලො: ප්‍රතිමෙධ
යො: ක්ඛා' යන ප්‍රත්‍යයෙන් ප්‍රතිමෙධාච්ඡෙති ක්ඛා ප්‍රත්‍යයි.
දෘඪානතා ලඛිකාරයි.

71. තථාපි, එසේද වුවත්; ගුරු:ඉති, ආවාසීයයි; මසිඅපි, මා
කෙරෙහිත්; තෙ, ඔබගෙ; යත්ගෞරවම්, යම් ගරුභාවයක් හෙවත්
ආදරයෙන්; අස්සි, ඇත්තේද; තත්, ඒ ගෞරවය; ජ්ජනා, ජල්ප
නය කරන්නාවූ හෙවත් කියන්නාවූ; මම, මාගෙ; ප්‍රයොජක
කතීන්ති, ප්‍රයොජක කතීන්තිව හෙවත් ප්‍රේරණ ක්‍රියාව; උපෙති
පාමිණෙයි (එහෙයින් කියන්නෙමිසි සේයි.)

සත්ගෞරවම් මස්සපි නෙ අස්සි යනුද නත් මම ප්‍රයොජක
කතීන්ති උපෙති යනුද මෙහි ක්‍රි-සි. අස්සි යනුද උපෙති යනුද
වතී- ලචි- සි- අස්භූති- උපසුභූති, ගතො යන ධාතූන් කෙරෙන්
නිප් ප්‍රත්‍යයි. ස්වභාවාත්මක අලඛිකාරයි

(රාමයා විසින්ම සියල්ල විස්තරවසයෙන් කියනලද්දේ නොවේ
ද? දැන් ඔබ විසින් කියයුතු කුමක් ඇත්තේදැයි යන ශාඛිකානොම
නිෂ්චලවන්නිය, මේ තත් විස්තරයයි හෘදයෙහිතබා සතුතිකරමින්
මෙසේ කියයි.)

72. කතිප්පයෙ:සචරෙ: සරිකපයකින් හෙවත් නිෂාදදි
සප්තසරයෙන්ම; ග්‍රහිතස්ස, ගොතනලද්දවූ; ගෙයස්සවිචිත්තාඉව,
ගායනය සමකිවූ විසිතුරු භාවය මෙන්; කතිප්පයෙ: එව වෛශේ:
වණ් කිපයකින්ම හෙවත් පඤ්චාශත් මාතෘකාක්ෂර වලින්ම; ග්‍රහි
තස්ස, ගොතනලද්දවූ; වාචිමයස්ස, ශබ්දජලයාගෙ හෙවත් ශබ්ද
සමූහයාගෙ; අනන්තා, රවතාහෙද වසයෙන් අපරිමිතවූ; විචිත්තා,
විසිතුරුබව වන්නිය අහො අඤ්චයි.

ගෙයස්ස විචිත්තා අහො (ආශ්ච්චි) භවති යනු මෙහි ක්‍රි-සි.
භවති යනු අධ්‍යායාත- වතී- ලචිසි- භූසත්තායාම් ධාතුවෙන් නිප්
ප්‍රත්‍යයි මෙහි වාචිමයස්ස යන තත්ති 'එකාවො'පිතිත්‍යම් මයමච්ච
නතිති, ස්වරූපයට, යනු කි හෙයින් මයච ප්‍රත්‍යයි. වාශ්චව වාචි
මයං යි තත් නිවිචතයි අංගෙනොමො ලඛිකාරයි.

76. ප්‍රඥාසාහවත: ස්වාමී යතෙ තාධාතු'මාතවති
තොති මුලමුදෙෂ්‍යන්තාසා ජීගිෂො'රුතමසංපද:.

77. සොපධානං ධියං ධිරු: සොපසීං ඛට්ඨයන්ති යෙ
න්ත්‍රාතිශං නිෂණ්ණා'සො ජාතතෙ ජාතු න ශ්‍රමම්.

නහුගෙ; පරිවයසෙස්සපී, අභ්‍යාසය සමබ්බිමු ස්ථිරතියෙති; හෙතු: හෙතුමු; ගුණනිකාඵල, ගුණනිකාමමවන්තිය හෙවත් ආශ්‍රේණිත යමෙයි.

• සෙන තවසුර: ශාසනම උද්වාහ්‍යතෙ යනු මෙහි ක්‍රි- සි. උද්වාහ්‍යතෙ යනු වර්- කම්කාරක ලභි සි, උත්ප්‍රථි වත්, ප්‍රාපතෙ ධාතුචෙන්, තෙ, ප්‍රත්‍යයි. විශෙෂාත් අවන්තරහෙදත් වෙනති විශෙෂවිවාත් (තසා) ගුණනිකා යනු ගුණආශ්‍රේණිතෙ ධාතුව වොරු දික බැවින් 'ණ්‍යාසශ්‍රජොයුථි' යනුවෙන් යුචි ප්‍රත්‍යය හා ඔහු කෙරෙන් 'සඤ්ජාමිකණි' යනුවෙන් කණි ප්‍රත්‍යයි, කාත්ප්‍රථිසා ඉකාර: යනු කිහෙසින් තාවත ඉකාරවුතැතිසි. ස්වකාමොකති අලංකාරයි.

76. අත: ඵහෙසින්; ස්වාමී, ප්‍රභුතෙම; ප්‍රඥාසාහෙ, මන්ත්‍ර උපසාහ යන ශක්තිදෙක; ආතවති, තමාකෙරෙහි; ආධාතුං, සමපා දනශතරන්ට හෙවත් පිහිටුවාගන්ට; යතෙ ත, උත්සාහ කරන් තේස; සි, යම්හෙයකින්; තො, ඒ ප්‍රඥ උත්සාහ යන දෙක; උදෙ ෂ්‍යන්තාසා, උද්ගතවන්තාමු හෙවත් වැඩෙත්තාමු; ජීගිෂො:, දිනනු කැමැත්තහුගෙ; ආතමසමපද:, ස්වකීය සමපතතියට හෙවත් ප්‍රභූශක්තියට; මුලම්, මුල්වෙද ඵහෙසිති.

ස්වාමී ප්‍රඥාසාහෙ ආත්මනි ආධාතුමි යනෙන යනුද නො, ප්‍රිගිංඝා: ආත්මසමපද: මුලමහවතා: යනුද මෙහි- ක්‍රි- සි. යතෙත යනු යත- 'යතෙන' ධාතුචෙන් ජත, ප්‍රත්‍යයි. විධිසංභාවත ලිඛිති හවතා: යනු භුධාතුචෙන් 'තස්' ප්‍රත්‍යයි නිදගිනා ලංකාරයි.

77. යෙධිරු: යම් ප්‍රාඥයෝතුමු; සොපධානං, යුක්ති යුක්ත හෙසින් විශෙෂ සතිතමු දෙ හෝ නොහොත් උපවර්ගී හෙවත් ශිරෙ ඝාත සතිතමු; යෙථ යසීම්, අවපල හෙසින් ස්ථිරතරමු දෙ හෝ නොහොත් ඉතා දුඛමු; ධියං, (අවකීය) බුද්ධිය; ඛට්ඨයන්ති, පළිහ කර ගණිත්ද හෙවත් ඇසුරු කෙරෙත්ද; තෙ, ඒ ධිරයෝතුමු; තත්‍ර, ඒ බුද්ධි පරික්ෂකයෙහි; අතිශම්, තිරන්තරයෙන්; නිෂණ්ණා:, හිදගත්තාහු හෙවත් අශ්‍රාන්තව හිදගත්තාහු; ජාතු, කිසිකලෙකත්; ශ්‍රමං, පරිශ්‍ර මය හෙවත් බෙදය; ජාතතො, නොදතිති.

78. සෞඛ්‍යයේ ශරීරවත්තියෙන් යොදාගත්තේ නම් වන ව
බහුසංඛ්‍යාව සිදුලෙහි සිටියහොත් බිත්තියට වත්
79. ආරභයෙන් ප්‍රමේයයෙන් කාමය ව්‍යාග්‍රය හවත්නාව
මහාරභයෙන් කාමයෙන් සිදුකරන ව නිරුක්තිය.

සෙසුය: බිත්තියට වත්තිය යනුද හෙතෙමේ නමින් නමින්
ශ්‍රමයෙන් නමින් යනුද මෙහි ක්‍රියා- සි. බවටයන නමින් වත්තිය
ලව්‍ය- නමටයන ක්‍රියා පදය අනන්ත ප්‍රත්‍යය, 'සෙසු මෙසේ පදය
පදයකින්: බවටයන නමින්' යනු අමරකෝෂය. නමින් නමින් යනු වත්-
ලව්‍ය නමින් ප්‍රති ප්‍රති, අවබෝධයෙන් බාහුයෙන් අනන්ත, ප්‍රත්‍යය අත්, යනා
දෙයින් ප්‍රති බාහුයට නමින් දෙයින්. පදයෙන් පදයකින්.

78. නිසන්තය, නිසන්තයෙන් නමින් ශරීරයේ සිටියහොත්;
සෙසුය, සෙසුයෙන්: සෞඛ්‍යය, සෞඛ්‍යයෙන්: අනන්ත, කාමය
හවත්තියට හෙවත් කටයුතු අනුලව: විසන්තව, වැදගත්තානුද
වෙන් (සෙසුයෙන් සෙසුයෙන් කටයුතු කෙරෙහි සි සිසි;) බහු
සෞඛ්‍යය, බොහෝ සෞඛ්‍ය කරන්නානුද; සිදුලෙහි, මෙසේ වන විසින්
හෙවත් මහත් වූ මුසය විසින්; අත්වෙන්, පැතිරගන්නා වූ මහත්
සෙසුයෙන්: බිත්තිය, කාමය කාමය දෙයින් පිටත්වීම; සිසි, සිසි,
සිසි.

නිසන්තය: සෙසුයෙන් සෞඛ්‍යය යනුද නිසන්තය අනන්තයෙන්
යනුද සිදුලෙහි බිත්තිය සිසි යනුද මෙහි ක්‍රියා- සි. සෞඛ්‍යය
යනුද විසන්ත යනුද සිසි යනුද යනුද වත්- ලව්‍යය සෞඛ්‍ය, සෞඛ්‍ය
විසි, ප්‍රමේයයෙන්, ගතිව්‍යාහරය යන බාහුයෙන් කෙරෙහි අනන්ත
ප්‍රත්‍යය හා සිසි යන යන නමින් හවයෙහි නෙ, ප්‍රත්‍යය. පදය
ලංකාරය.

79. අභය, අභයෙන් හෙවත් මුසයෙන්; අලංකාරව, සෙසු වූවක්
හෙවත් සිසි දෙයෙන්; ආරභයෙන්, පටන්ගන්නා; කාමය, අනන්ත
යෙන් (අතිශයින්); ව්‍යාග්‍රය: හවත්නාව, නිරතය හෙවත් යුක්තිය
වෙන්; කාමය, සිසි ප්‍රති ප්‍රති; මහාරභය, මහත්
ලංකාර අනන්තය; නිරුක්තිය, නිරුක්තිය සහාය අනන්තය (අවුල්
නමින් නමින් සිසි සිසි); නිසන්තව, සිසි (කාමය පරයට යන
නමින් වෙන් සිසි.)

(අභය, අලංකාරව ආරභයෙන් යනුද අභය: කාමය ව්‍යාග්‍රය හව
නමින් යනුද කාමය: නිරුක්තිය: නිසන්ත යනුද මෙහි ක්‍රියා- සි.
ආරභයෙන් යනුද හවත්නාව යනුද නිසන්ත යනුද වත්තිය ලව්‍යය

80. උපායමාසිතසාපි නයනනාසාපි ප්‍රමාදානා
හනති නොපයසොපි යොලුමාගසුමාගාත්.

81. උදෙතුමිතසජනනිගාං රජසු වාදයසොපි
ජිහ්වුරෙකො දිනකාද්දිතොසෙවව කලාතො.

ආච්ඡුච්චි රහ, ආරමො භු, සසායාමි, ඡා, හතිනිවෘතො යන ධාතුන් කෙරෙන් අනති, ප්‍රත්‍යය හා අනෙත, ප්‍රත්‍යයි, නිදශිතානුසාරයෙන් දතයුතුයි. සමාංවාකති අලංකාරයි.

80. උපායමිආසිතසාපි, උපායෙහි සිටිනුමුත් හෙවත් උපායෙන් කාසීසිහිය කරණ නුමුත්; ප්‍රමාදානා, ප්‍රමත්තයාගෙ හෙවත් ප්‍රමාද සිතිනවුටුනො; අපාස, අපියෝ හෙවත් ප්‍රයෝජනයෝ; නයනනි, නැයෙත්; උපයසසාපි, උපයෙහි සිටිනාවුද හෙවත් තමාගුණ සානසෙහි සිටිනාවුද; යොලු, නිදනසුලු; මාගසු, මුවවැදි තෙමේ; මාගාත්, මාගන්; න, හනති, නොනසයි.

ප්‍රමාදානා අපාස නයනනි යනුද මාගසු මාගාත් න, හනති යනුද මෙහි ත්‍රි- සි. නයනනි යනුද නහනති යනුද- වතී=ලච්- සි, නය, අදශිතෙ යන ධාතුවෙන් අනති, ප්‍රත්‍ය හා හත්, නිංසායාමි ධාතුවෙන් අනති, ප්‍රත්‍යයි, උපයෙරතෙ අසමනතිනි උපයයා උපයයෙ නිෂ්ඨතිනි උපයසසාපි යෙතෙ, යිලෙනාති යොලු මාගාත්තාතිනි මාගසු යනු නිව්වතයි. අපානන න්‍යායාලංකාරයි,

81. වාදයසුඅපිරජසු, දෙලොස් රජුන් අතුරෙහිද; ජිහ්වු, දිනන සුලු; එක, එකෙක්ම; (වාදයසු) ආදිතොසු, දෙලොස් සුසී යන් අතුරෙහි; (එක) දිනකාත්ඉව, එකම දිනකරයාමෙන්; ඊහාමි, උත්සාහය; අත්‍යජන්, නොහරින්නේ; උදෙතුමි, උද්ගතවත්ව; කලාතො, සමච්චෙයි

රජසු එකඅපි ඊහාමි අත්‍යජන් උදෙතුමි කල්පනා යනු මෙහි ත්‍රි- සි. කලාතො යනු වතී-ලච්- කල්ප, සාමච්චෙයාධාතුවෙන් තෙ, ප්‍රත්‍යයි- 'ප්‍රතිමාස, මාදිත්‍යහෙද වාදයනම් තවෙවකසොව වාදයානමකනම්' යනුද 'වාදයානමා දිවාකරා' යනුද කී හෙයින් එක එක මාසයෙහි සුසීයාගෙ ප්‍රහෙදයෙන් වාදයනය වෙයි හේ සුසී තෙමේ එකෙක්මයි යනාදින් දක්වා තිබෙන දීඝි විසාරය ටිකානුසාරයෙන් දතයුතුයි.

82. බුද්ධියෙන් ප්‍රකාශයෙන් සනසා වැඩිකැපුනා වාරණයෙන් දුනුවක් පුරුණ කොට පාලිව.
83. තෙජ්‍ය සමා වා නොකානා කාලයෙන් මනිපනො නොකුමොප් ප්‍රසාදය වා රසභාවයින් කවෙ.
84. කාතාපවාරෝපි පරෙරනාවිකානවිකිසි අසාධය කුරුනෙ කොප ප්‍රාණ කාල ගද්‍යයට

82. බුද්ධියෙන්, බුද්ධියම ආයුධකොට ඇති; ප්‍රකාශයෙන්, සවා මිත්ථාදි ප්‍රකාශය අවයවකොට ඇති; සනසා වැඩිකැපුනා, දුගේද හෙයින් සනවු ගුණ නිමැති; සන්තාහය හෙවත් සුඛසංඛ්‍යා ඇති; වාරණය, ගුණපුරුණයන් නිමැති ඇස් ඇති; දුනුවක්, දුනුයන් නිමැති වදන් හෙවත් මුව ඇති; කැපිපුරුණ, කිසියම් පුරුණයක්; පාලිව, පාලිවිච්ඡාරයක් වන්නේය.

වාදයෙන් සැසි කැපි පාලිවයෙන් යනු මෙහි ක්‍රි- සි. සන්තාහයෙන් විසිසං- ලිඛිති, අස්, භූමි ධාතුවෙන් යාත්. ප්‍රත්‍යය බුද්ධිරව යනු මිසස සං= ප්‍රකාශය (සවාමසාදි රුජ්‍යඛනාති) යසසං= සනා (දුගේද) සංවැතිර් (මනුගුණිරව) කැපුනා (කතවො) යසසං= වරනිති වරා සඵවාරා- සඵවර්ණය වසුඛිසසසං-දවති ගවජනිති දුතා (සද්දෙගහරා) සඵවමුඛ යසසං= යනු නිවිච්ඡාරය. අනිශ්චයානි යංකි යයි.

83. කාලයෙන්, යොග්‍යකාලය දන්නාවූ; මනිපනො, මනිපාල යාහට; තෙජ්‍ය, තෙජස හෝ; සමා, ඉවසීම හෝ; නඵකානා, අනෙකානනිකවෙයි හෙවත් නියම නොවෙයි; රසභාවයින්, ශාඛා රුද් රසයන් හා නිවේදිතාවයන් දන්නාවූ; කවෙ, පණ්ඩිතයාහට ඵකඛප්, හුදෙක් ඔරොගුණය හෙවත් ප්‍රබන්ධ ප්‍රොසතිය හෝ; ප්‍රසාද, ඵකම ප්‍රසාදය හෙවත් ප්‍රබන්ධ සුකුමාරතිය හෝ; නඵකානා, නියම නොවෙයි.

මනිපනො තෙජ්‍ය සමා, වා න, ඵකානා හෙවත් යනුද කවෙ යනු ධජ්‍ය ප්‍රසාදය නොකානාහෙවත් යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. භූ, ධාතුවෙන් වනී ලච්- නිප් ප්‍රත්‍යය නිදර්ශන ලංකාරයි.

(‘ක්‍රියාස මනිහාරන විරාධනා සහෙතුකා’ යනාදින් යමක් කියනලදද ඵහි පිළිතුරු මෙසේ කියයි.)

84. පරෙර, සතුරන් විසින්; කාතාපවාරාපි, කරණලද අප කාතාපවාර ඇත්තාවූ ථෙ හෝ නොහොත් අපට ඇත්තාවූද; අනා විකාන, ප්‍රකාශනාකරණ ලද්දවූ; වික්‍රිය, විරුඬවූ ක්‍රියාවන් ඇති

85. මෘදුව්‍යවහිතං තෙජස් හොක්කුම'චාත්ප්‍රකල්පතෙ
ප්‍රදීප්‍ය සෙහගමා'දතෙන දශයාභ්‍යන්තරස්ථයා.
86. නාලබ්‍යත දෛශික නාං න නිෂිදති පෞරුෂෙ
ශබ්දථෛ සත්ත විරිව වයං විවා'නපෙක්‍ෂතෙ.

ඳේ හෝ නොහොත් ඇතුළත සැහවුණු රෝගයන් ඇති; අසාධ්‍ය, (එහෙයින්ම) සුවනොකටහැකිවූ; ගද්‍යයා, රෝගතෙම යම්සේද එසේ; කාලෙප්‍රාප්තො, සුදුසුකාලය හෙවත් බලක්‍ෂයාවසරය පැමිණි විට; කොපංකුරුතො, කෝපය කෙරෙයි.

ස: කාලෙ ප්‍රාප්තො කොපංකුරුතො යනු මෙහි ත්‍රි-සි. කුරුතො, යනු වහි-ලව-සි, චූක්‍යාඤ්ඤ, කරණෙ ධාතුචෙන් තෙ, ප්‍රත්‍යසි කාතා අපවාර: යසසස: = නආවිෂකාතා අනාවිෂකාතා විරුඩාක්‍රියා වික්‍රියා අනාවිෂකාතා වික්‍රියා යසසස: = ප්‍රාප්තකාලයෙහි සතුරන් බිඳීම හෙවත් නැසීමගැණ අත්‍යස්ථානයෙක්හි මෙසේ කියතලදී.

'වහෙදම්හු: සකකෙන යාවත් කාලවිපසීය:

තමෙවවාගතෙකාලෙ භිඤ්ඤාත් සමම්වාශ්මණා' යනුයි.

85. මෘදුව්‍යවහිතම්, මොලොක් වස්තුවකින් ව්‍යවහිතවූ හෙවත් වැසුණාවූ; තෙජ්‍ය, තේජස්තෙම; අචාත්, ප්‍රයෝජනයන්; හොක්කුම, බුද්ධත්ව; ප්‍රකල්පතෙ, ප්‍රභූවෙයි (සමථවෙයි සේයි); ප්‍රදීප්‍ය, ප්‍රදීපය තෙම; අභ්‍යන්තරස්ථයා, ඇතුළත පිහිටියාවූ; දශයා, ද්‍රව්‍යයෙන් හෙවත් පාත්වැටියෙන්; සෙහගං, තෙලය; ආදතෙන, ගණියි.

තෙජ්‍ය අචාත් හොක්කුම ප්‍රකල්පතො යනුද ප්‍රදීප්‍ය දශයා සෙහගම් ආදතෙන යනුද මෙහි ත්‍රි-සි. ප්‍රකල්පතො යනුද ආදතෙන යනුද වහි-ලව, සි, ප්‍රපුච්ඡි, ක්ලූප, සාමථෛස, ආබිපුච්ඡි, චූදාඤ්ඤ, දානෙ, ධාතුහුසි, තෙ, ප්‍රත්‍යසි මෘදුකා, ව්‍යවහිතං මෘදුව්‍යවහිතං අභ්‍යන්තරෙ නිෂ්ඨතීති අභ්‍යන්තරස්ථා (තයා) යනු නිව්වතයි. අචාත්තර න්‍යාය අලංකාරයි

86. විවාත්, පණ්ඩිතතෙම; දෛශිකතාම්, දීශ්ටයෙහි මතිඇති බව හෙවත් දෛවසංඛ්‍යාත පූජිකමයම ප්‍රධානකොට ඇතිබව; නආලබ්‍යතෙ, නොඑල්බගණියි; පෞරුෂෙ, හුදෙක් පුරුෂ වික්‍රම යෙහිමත්; න නිෂිදති, නිෂිදනය නොකෙරෙයි හෙවත් නොඑල්බ ගණියි; සත්ත වී, යහපත් කිව්වතෙම; ශබ්දථෛශ්‍රව, ශබ්දය අවිය යන දෙකම අපෙක්‍ෂා කරන්නාක්මෙන්; වයං, දෛව්‍ය පෞරුෂය යන දෙකම හෙවත් පූජි ප්‍රත්‍යකම සංඛ්‍යාත වාසනාව හා පුරුෂථීඨි භූත දෙකම; අපෙක්‍ෂතෙ, බලාපොරොත්තුවෙයි.

87. ස්වාධිකාරයේ ප්‍රවර්ධනය භාවය සංවර්ධනය යථා රසසෙසයකසස භූයාංසසනථා නෙතුමිතිහාතය.
88. නතත්‍රාචාපවිද්‍ය යොග්‍යෝමිතිහාතය'යිති ස්වභාවය නතරෙත්‍රෙත්‍ර ඵණ්ණිත්‍රා ඉව ගත්‍රවය.

විවාහ දේශනා නාලමිතිහාතය යනුද විවාහ පොරොන්දු නාලමිතිහාතය යනුද විවාහය මෙය සසනෙ යනුද මෙහි ක්‍රි-සි. නාල මිතිහාතය යනුද නාලමිතිහාතය යනුද නාලමිතිහාතය යනුද විවාහ-ලිපික, නාල ආචාර පුළු, ලබ, ආලමිතිහාත, නාල, නි, පුළු, සද්විසරණගතය වසාදනදනෙත්‍ර, නාල උපපුළු, රිස, දිනාචාරණගතය, යන ධාතුන් කෙරෙත් නෙ, ප්‍රත්‍යය හා නිප්, ප්‍රත්‍යය, ශබ්ද ධ්‍රි දෙදෙන කාවය ශරි රිච්චිත් ඵ් දෙක අපෙත්‍රානිති (කිවිත්‍රගෙ) සත්ත විසිසයි. වාමන තෙම ඵගෙසිත් කිහ. 'අදෙත්‍රෙ සග්‍රණෙ සාලංකාරෙ ශබ්දවිස කාවයම' යනුයි. උපමාලංකාරයි.

87. රසස, රසවත්වු හෙවත් ආසාදනය කරණු ලබන්නාවූ; ස්වාධිකාර, රත්‍යාදි ස්වාධිකාරවූ; ඵකස, ඵකත්සමකිවූ; අපේ, අපි යෙහි හෙවත් ස්වාද්‍රවණවරුප්‍රයෝජනයෙහි; භූයාංස, ඉතා බොහෝවූ; සංවර්ධනය, ව්‍යවහාරකරන්නාවූ; භාවය, නිවේදිතව්‍යවහාර වයෝ; යථාප්‍රවර්ධනය, යම්සේ පවතින්ද; තථා, ඵසේ; ස්වාධිකාර, ස්වරූප හෙවත් ස්වභාවයෙන් කාලය ප්‍රතික්‍රියාවනවූ (පරික්‍රියාකාරී වූයි සේයි); ඵකස ඵවනෙත්‍ර, ඵකමිතිහාත තැනැත්තාවූවුන් හෙවත් අසහය නායකවූවුන්ගෙ; අපේ, වසතුටෙහි හෙවත් ප්‍රයෝජනයෙහි; භූයාංස, මිතිහාත, බොහෝ මිතිපාලයෝ; ප්‍රවර්ධනය, පවතින්; (මිතිහාත පරිවර්ධනවූ අත්‍යවර්ත පරිවර්තවය පොත්‍රය කිරීමට පැමිණෙති ඵ් කාලමිතිහාතය සිසිකෙරෙති යි සේයි.)

භාවය ඵකස අපේ යථා ප්‍රවර්ධනය යනුද මිතිහාතය නෙත්‍ර අපේ යථා ප්‍රවර්ධනය යනුද මෙහි ක්‍රි-සි. ප්‍රවර්ධනය යනු පුළු වතුම් වර්ධනය වර්ධන-ලිපි-නෙ, ප්‍රත්‍යය රසසනෙ ස්වාද්‍රවණ ඉති, රස සාචාරාදිය, යනු කි හෙසිත් මෙහි රස නම් ස්වාධිකාර සාධනය වූ රත්‍යාසාදියමයි සේයි මෙයද උපමාලංකාරයයි.

88. නතත්‍රාචාපවිද්‍ය, ස්වපරප්‍රවර්ධනය දෙ හෝ නොහොත් ශාස්ත්‍රමූලය ප්‍රයෝගය දන්නාවූ; යොග්‍ය, සාමාදි උපායවලින් දෙ හෝ නොහොත් දෙවතාධ්‍යයන වලින්; මිතිහාත, ස්වරූප පරප්‍රයෝගයන්හි දෙ හෝ නොහොත් මහෙත්‍ර දෙවතාධ්‍යාදි දෙවතා ලයන්හි; අධිතිස්වභාව, සිවිණාවූ; නතරෙත්‍ර, මිතිහාතවූ නිරිසි

89. කරප්පවෙයා ඉතනුඛතා ප්‍රභූශකති ප්‍රපීයසීම්
ප්‍රඥබලවෘත්තලා ඵලනුත්තසාහපාදපා.

90. අනලපකාත් ප්‍රධානකාත් වංශසූරවෙහරා සවරා
විජිතිනොති පතයා ප්‍රසානනි පරිවාරනාම්.

විසින්; ඵ ඡිත්‍යාඉච, සපිරුජයන්මෙන්; ශත්‍රුවා, සතුරෝ; සුනිග්‍රහා, සුවසේ නිග්‍රහකටභාක්කානුවෙහි; (පාසුවෙන් යටත්කරගත හැක්කානු යයි සේයි)

නපරපෙයුණ ශත්‍රුවා සුනිග්‍රහා හටන්ති යනු මෙහි ක්‍රි- සි. තනත්‍රාවාපො (සවපරුද්‍ර විනානම්) වෙන්තිති, තනත්‍රාවාපවිත් (තෙන) අත්‍යත්‍ර තනත්‍රාවාපං (ශාසත්‍රාමධ ප්‍රයොගං වෙන්තිති= (තෙන) තරුණාමි යු= (තෙන) ඵඡිත්‍යාමිත්‍යා ඵඡිත්‍යා යනු සමාසයි (මොනවට මනත්‍රාශාසත්‍ර ඔෂමධාදිය දෑන උගත් විෂවෙද්‍යා විසින් සපිරුජයන් මොනවට යටත්කරගන්නාක්මෙන් සවරා පරුද්‍ර විනානාදිය දන්තානු තරොත්‍යා විසින් සතුරන් පහසු වෙන් යටත්කරගත හැක්කේයි සේයි.) ශෙලසාලංකාරයි

89. උතනුඛතා, උස්වූ; ප්‍රඥබලවෘත්තලා, මනත්‍රශකති නමැති මහත් මුල්ඇති; උත්සාහපාදපා, උත්සාහ නමැති වෘක්ෂයතෙම; කර ප්‍රවෙයාම්, අයබදුවලින් වඩිතය කටයුතුවූ දෙහෝ නොහොත් අතින් ගතයුතුවූ; ප්‍රපීයසීම්, පාථතරවූ හෙවත් අතිශයින් මහත්වූ; ප්‍රභූශකති, සාම්බලය හෙවත් තේජෝ විශෙෂය; ඵලති, ඵලදෙයි.

උත්සාහපාදපා ප්‍රභූශකතිම් ඵලති යනු මෙහි ක්‍රි- සි. ඵලති යනු වනී-ලවී-සි, ඵල, නිෂපන්නො ධාතු වෙන් තීප්, ප්‍රත්‍යයි ක්‍රේණ (බලිතා) ප්‍රවෙයා (වඩිතිතා)= (නාම්) ප්‍රහො: ශකති:=(නාම්) අතිශයෙන පාථරිති ප්‍රපීයසී(නාම්) ප්‍රඥඵච බලම් ප්‍රඥබලම් තමෙව(ප්‍රධානං) මූලං යසසස= උත්සාහඵචපාදපා= යනු විග්‍රහයි. රූලකාරයි.

90. අනලපකාත්, ප්‍රඥ උත්සාහදෙකින් මහත්බැවින් දෙ හෝ නොහොත් අතිශයින් උස්වූ හෙයින්ද; ප්‍රධානකාත්, මණ්ඩලාභිඥ බැවින් දෙහෝ නොහොත් ප්‍රධානසවර බැවින්ද; වංශසූර, කුලිල් හඬට; ඉතරෙසවරාඉච, විණාශායනාදි අත්‍යශබ්දයන් මෙන්; විජිතිනොති, දිනියව්වු රජුහට; පතයා, අත්‍යවූ මාණ්ඩලික තරෙන් දුයෝ; පරිවාරනාම්, පිරිවරබවට හෙවත් පොෂ්‍යබවට; ප්‍රසානනි, පැමිණෙත්.

පතපතයා පරිවාරනාම් ප්‍රසානනි යනු මෙහි ක්‍රි- සි. ප්‍රසානනි යනු වනී- ලවී- සි, ප්‍රසුථි යා, ප්‍රාපනෙ, ධාතු වෙන් අනති, ප්‍රත්‍යයි උපමාලකාරයි. මුක්තකබයනයි.

91. අප්‍රසන්නාත්මයා විභාගයේ පාදිතා: පරෙරා:
වුරුන් ගුණනාමි: ශබ්ද ඉව විභාගය:

92. යාතව්‍ය පාර්ෂ්වයා 'දිමාලායා' මධ්‍යකද්‍රව්‍ය:
එකාචිතනනුප්‍රොතායා: නායකො නායකායනො.

91. අප්‍රසන්නාත්මයා අපි, කුමාරයා නොකරන්නාවූද හෙවත් තෙමේ කිසියම් කුමාරයෙක් පටන්ගැනීම නොකරන්නාවූද; විභාග, ප්‍රභූතය; පරෙරා, සතුරු රජුන් විසින්; උපපාදිතා, උපද වනලද හෙවත් සමපාදනය කරනලද; අපි, අපිගේ හෙවත් ප්‍රයෝජනයෙන්; විභාගය, අහසසලකිවූ; ශබ්ද, ශබ්ද, ශබ්ද හෙරි ආදි යෙන් උපදවනලද ශබ්දයන් මෙන්; ගුණනාමි, විශේෂණ බවට දෙහෙත් නොහොත් කාරණයෙන් ගුණබවට; වුරුන්, පැමිණෙත්.

විභාගය අපි: ගුණනාමි වුරුන්, යනු මෙහි ක්‍රි- සි. වුරුන්, යනු වර්- ලව- සි, වුරු, ගතො ධාතුවෙන් අනති, ප්‍රත්‍යයි. උපපාදිතා: ලංකාරයි.

92. එකාචිතනනු ප්‍රොතායාමි, එකම ප්‍රයෝජන නමැති සුත්‍රයෙහි හෙවත් හුයෙහි ප්‍රචිතවූ (විශ්වකෝෂයේ සි සේසි); යාතව්‍ය, නායක යුතුවූ හෙවත් සතුරුවූ; පාර්ෂ්වයා 'දිමාලායාමි, පාෂානා ධාරිතා හෙවත් පිටිපස්සේ එන සතුරු අය යනාදීන් නමැති රතන මාලායෙහි; අධිකද්‍රව්‍ය, මහත් තෙජස් ඇති; නායක, ශක්ති සම්පන්නවූ ජගත් නායකයෙකු; නායකායනො, නායක මාණික්‍යය මෙන් වෙසී හෙවත් මධ්‍යයෙහිවූ ප්‍රධාන මාණික්‍ය රතනය මෙන් වෙසී.

එකාචිතනනු ප්‍රොතායාමි නායක: නායකායනො, යනු මෙහි ක්‍රි- සි. නායකායනො යනු, වර්- ලවයි, නාමධාතුවකි පදයි, අය, ප්‍රත්‍යය හා නො, ප්‍රත්‍යයි, නායකඉව ආවරණි නායකායනො 'උප මානාද්වාරො' යනුවෙන් ආවරණියෙහි ක්‍රියා, ප්‍රත්‍යයි) පාර්ෂ්ව, ශාස්ත්‍රානුකූල පාර්ෂ්වයා: යාතව්‍යය පාර්ෂ්වයා: නායකායනො= නායකායනො= (ප්‍රවෘත්තා: පරිහරිතා: ස්විතා: නෙළුවමාලා= තසාමි අධිකාද්‍රව්‍යයා: = එකායායාචිතනනු= ස එවනනු= එකාචිතනනො ප්‍රොතා= (තසාමි) යනු සමාසයි. රූපක උපමා සංශ්‍යවි අලංකාරයි.

93. ඡායාගුණ'ච්ඡෙදාදිත්ත ඉක්කන්'පෙක්කො රසායනම්
භවනත'සෙසව' මඛානාති ස්ථායනුති බලවනති ව.
94. ස්ථානෙ ඉමවනාං ඉක්කන් ව්‍යායාමෙ වාචි රඛනාති
අයථාබල'මාරමො නිදනං ක්කයසම්පදා.

93. ඉක්කන්පෙක්කො, ප්‍රභාවාදිත්‍රිවිධඉක්කති සංඛ්‍යාන බලය අපෙක්කාකරන්නේ; ඡායාගුණම්, සංකීර්ණයාදිඡායාගුණසංඛ්‍යාතවූ; රසායනම්, රසායන බෙහෙත; ච්ඡෙදාදිත්ත, ච්ඡෙදකකරන්නේය (සෙවනය කරන්නේය යි සේයි;) (එවං, එසේ ඇතිකල්හි;) අස, ඔහුගේ හෙවත් ඒ රසායන ප්‍රයෝජනානුගේ (ඒ සංකීර්ණයාදි ඡායාගුණ නමැති රසායන බෙහෙත සෙවනය කරන්නානුගේ යයි සේයි;) අඛානාති; අවයවයෝ; ස්ථායනුති, ස්ථිරවුවානුද; භවනති, වෙති; බල වනතිව, බලසම්පන්නවුවානුද වෙති.

ඉක්කන්පෙක්කො රසායනම් ච්ඡෙදාදිත්ත, යනුද අසඅඛානාති ස්ථායනුති භවනති, යනුද අසඅඛානාති බලවනති ව භවනති, යනුද මෙහි ත්‍රි- සි. ච්ඡෙදාදිත්ත, යනු- විධිසං- ලිඛිති, භවනති යනු වනී-ලව්‍ය, ච්ඡෙදාදි සුච්ඡි, යොගෙ ධාතුචෙන් හා භූ, සත්‍යායාමි ධාතු චෙන්, ජන, ප්‍රත්‍ය අනති ප්‍රත්‍යයෝයි. (මෙහි ඡායාගුණය නම්,) පුළුච්ඡාන සංකීර්ණයාදිගුණසංඛ්‍යාති ත්‍රිවිධඉක්කතිනම් ප්‍රභාව උත්සාහ මනත්‍රණ යන තුනමැයි- අඛානාති හෙවත් අවයවයෝ නම්

'ස්ථාමි ජනපදො'මාත්‍යා: නොහො දුගීබලං සුභාත්

රාජ්‍යම් සභා ප්‍රකාත්‍යඛනම් නීතිඥාසම්ප්‍රවක්කතෙ' යනුවෙන් ප්‍රකාශිත කරුණු සතමැයි. ශ්‍රී ලංකා පරමපරිනි, රාජකාලංකාරයි.

94. ස්ථානෙ, ඉක්කතිවිෂයවූ ස්ථානයෙහි; ඉමවනාමි, ක්‍ෂමා හෙවත් සංසිද්ධි ඇත්තාවූ; අඛනාති, ස්ථායනාදි සභාඛන ඇත්තානුගේ කියනලද රජුන්ගේ දෙහෝ නොහොත් ශරීරින්ගේ (සභායන්ගේ යි සේයි,) ඉක්කන්, ප්‍රභාවාදි ත්‍රිවිධ ඉක්කතියෙන් දෙහෝ නොහොත් බලයෙන්; ව්‍යායාමෙ, ව්‍යායාමසංඛ්‍යාත ඡායාගුණ ප්‍රයෝගවූ ව්‍යාපාරය ඇතිකල්හි දෙහෝ නොහොත් ගමනාදිය ඇතිකල්හි; වාචි, රාජ්‍යයාගේ දෙහෝ නොහොත් සභායාගේ අති වාචිය හෙවත් උපවිතියවෙයි; අයථාබලම්, ඉක්කතිය ඉක්මවීමෙන්; ආරමා, ව්‍යායාමය හෙවත් කම්පනයෙන් පටන්ගැනීම; ක්කයසම්පදා, ක්කය සම්පන්නියට හෙවත් අතිශයින් පිරිහීමට; නිදනං, මූල කාරණය වෙයි.

95. නදාශිතාරං වෙදිනාං භවාං'සානවමංසාන මා
නිහන්තා'රිතෙකපදෙ ය උද්‍යතනසරණි'ව.

96. මා වෙදි යදසාවෙකො ජෙනව්‍යයොදිරුතිති
රුජයක්කොව රෙගාණාංසමුහා ස මඤ්චානාම්.

සථානෙ අභිති නාම් වාඩි:සාන්, යනුද ආරමා: ස්‍යයසමපද:
නිදානං සාන්, යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. සාන් යනු- අධ්‍යායානවිධිසං-
ලිඛිති, අස්, භූමි, ධාතුචෙන්, යාන්, ප්‍රත්‍යයි ශ්‍රී ලංකාපමාලංකාරයි.
බලමනති ක්‍රමෙහි යථාබලම් නයථාබලම් අයථාබලම්

95. තත්, එහෙයින් හෙවත් අශක්තාපිය නොකටයුතු බැවින්;
නම්, වෙදිනාම් ඊශිතාරං, වෙදිජනපදයාචරවු ඒ ශ්‍රී ලංකාපමාලංකාරය;
භවාන්, සුෂම දිනෙම; මාඅවමංසාන, අවමන් නොකරව; (හේ කෙබඳු
ශ්‍රී ලංකාපමාලංකාරයක්ද යන්න?) ය: යම් වෙදිකයෙක් තෙම; උද්‍යතන: උද්‍යතන
වූයේ හෙවත් උද්‍යතනසරණ නෙම; සරණන්ඉව, අනුද්‍යතනසරණන්
මෙන්; අරින් ශක්තාන්, එකපදෙ එක්පියෙහි අෙහෝ නොහොත්
සුජිති බන්ත ලක්ෂණ පදයෙක්හි; නිහන්ති, ව්‍යාසයි නොහොත්
පහත්කෙරෙයි.

(භවාන් (කම්) නම් මාඅවමංසාන) යනුද ය: එකපදෙ, අරින්
නිහන්ති යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. මාඅවමංසාන. යනු භූතාපි ලිඛි- සි, අව
පුළු මන, ඥානෙ ධාතුචෙන් තත්, ප්‍රත්‍යයි. නිහන්ති යනු වතී-ලවිසි,
නිපුළු හත්, හිංසායාම් ධාතුචෙන් අනති ප්‍රත්‍යයි උපමාලංකාරයි.

96. අසොවෙදිරුති, මේ වෙදි ජනපදයාචරවු රජතෙම; එකා,
හුදකලාවූයේ; ජෙනව්‍යයොදිරුති, දිනියහැක්කේයයි; මාවෙදි, නොදනුව
හෙවත් නොදන සුතුයි; යත්, යම්හෙයකින්; සා, එ වෙදි රජතෙම;
රෙගානාම්, රෙගයන්ට; රුජයක්කොව, ස්‍යයරෝගය මෙන්; මහි
භානාම්, මහිපාලයන්ගේ; සමුහා, සමුහයෙක් වෙද එහෙයිති.

සමා වෙදිරුති ජෙනව්‍යයොදිරුති මාවෙදි යනු ය: මඤ්චානාම්
සමුහාභවති යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. මාවෙදි යනු මාහි, යොගයෙහි
භූතාපි ලිඛි- සි, විදි- ඥානෙ, ධාතුයි, භවති යනු අධ්‍යායාන, වතී-
ලවි- සි, භූ, සත්‍යායාම් ධාතුයි මෙහි රුජයක්කොව ස්‍යයරෝගයයි
හෙ වාක්භවයෙහි මෙයේ කිහි;

'අනෙකරෙගානු'ගතො බහුරෙගපුරාසරා:
රුජයක්කො ස්‍යය: යොහො රෙගරුතිති ව'සමානා:
නක්කොණාම් විජිතාං ව රුඤ්ඤ භූදිගදයං පුරා
යච්චරුජ ව යක්කො ව රුජයක්කො තතො මතා' (යනුයි)
උපමාලංකාරයි.

97. සමාදිතච්ඡේදන සපයන පරිභේදන:
කාමිකේශේ ව ගුණිතා වාණ: සංඛ්‍යාමෙඡයති.
98. යෙ වා'නොස කාලයවනශාලවරුක්ඛිද්දමාදය:
තම:සවහාවා'සොපෙයනං ප්‍රදේශම'නුයාසින:
99. උපථප: කුතසොන තාතා'කොපවනස්'කිං
ආගු දිපසිතාලො'පි සාග්ගිනෙධානිවා'තිලං.

97. සම්පාදිතඵලය, සපයනලද ලාභයැති දෙහෝ නොහොත්
 ශරත්‍රයැති; සපයන, සුභයත් ජනසහිතවූ දෙහෝ නොහොත් කඩින
 පත්‍රාදිය සහිතවූ; (ලෝකවූ පියාපත් සහිතවූ යි සේසි) පරහෙදන, ශත
 විදාරණය කරන්නාවූ; බාණ, බාණාසුර නෙම දෙ හෝ
 නොහොත් ශරය (රිය) නෙම; ගුණිතා ශෝකයාදිගුණානිතවූ
 දෙහෝ නොහොත් අධිජයවූ; (දුනුදියට නැගුනාවූ යි සේසි) නෙත,
 ඒ වෛද්‍යයා හා, කාමුකෙතභූව, දුන්න සමන මෙන්; සංධානං, සැසි
 යට හෙවත් එකතුවීමට; ඵලයැති, පැමිණෙන්නෝය.

බාණ: තෙත සංඛ්‍යා: එකයි, යනු මෙහි ත්‍රි- සි. එකයි, යනු භවිෂ්‍යත් කාලලාවිසි, ඉණ, ගතො ධාතුචෙන්, සහති, ප්‍රත්‍යාසි, සථවා දිතං එලං (බාණාග්‍රංච) යසසසං= පකේෂණ සහච්චිත ඉති සපක්ෂ: භිතතනීති හෙදන: පරෙතාම් හෙදන: = ගුණදසාංස්තීති ගුණී (තෙත) යනු නිජිච්චයි. උපචාලකාරයි තොහොත් ශ්‍රේෂ්ඨ පමායි.

98. කාලයවන ශාලවරුක්කිද්දීමදය, කාලය යවනය ශාලවය රුක්කිමය ද්වය යනාදිවු; යෙවඅනෙය, නවත් යම් රජවරු; නම: සව භාවා; නමොගුණානවකොට ඇත්තාහුවෙත්ද; නෙ, අපි බවිහුද; ප්‍රදෙණ, ප්‍රකාශවු දේශඇති හෙවත් නමස් ගුණානවකවු; එනං, ඒ ශිශුපාලයාට; අනුයාසින: අනුවයන්නෝ වෙත්.

සෛ අනෙකුත් නම: ස්වභාවය: හටගත් යනුද තෙ ප්‍රදේශමයා
 සිත: හටගත්, යනුද මෙහි ක්‍රි-සි. හටගත්, යනු, වර්-ලි-සි, භූ,
 සත්ත්‍යයාමි ධාතුමෙන් අනති, ප්‍රත්‍යසි (කාලයට යවනකට ශාලාවට
 රුක්මකට දමන= (තෙ) අදිසේනාමි තෙ= නම: ස්වභාවං යෙනාමි
 හෙ= අනුයාසිනානති අනුයාසිනා: යනු විග්‍රහයි.

99. තෙත, ඒ ශිෂ්‍යපාලයා විසින්; කෘතූ, කරණලද්දවූ; අලූ, අපි, සැලකුවද; උපරිපෑ, හෙදයතෙම; ත්වම්, ඔබකෙරෙහි; ආනොප වතා, මදක්කෝපඇති; තාත්, ඒ බාණාසුරුදීන්; ආහු, වතා; දිපයති, දල්වයි; (කෙසේදයත්?) අනිලූ, වාතයතෙම; සානනින්, ගිනිසෙතිනවූ එධනානිඉව, දරදල්වන්නාක්මෙති.

100. වෘත්තස්‍යායා කාසීයානා කොදියානපි ගව්‍යති
සංභූයාමෙහාධිමහොති මහානද්‍යා නගාපගා.
101. තසා මිත්‍රාණ්‍යමිත්‍රා ජයන යෙ ව යෙ වොහයෙ නාපා:
අභිසුක්කං කියෙයනං තෙ ගන්තාරස්සාමනා පරෙ
102. මබ්‍යිස්සාය සකලමිත්‍රස්සාපා රජකම්
ගන්ත ජන මජ්ඣාරො ප්‍රථමෙන කියා රිණා.

උපස්ථාන: ආශ්‍රිත, නාන්, දීපසති, යනු මෙහි ක්‍රි-සි. දීපසති, යනු, වර්ග-ලිපි, දීප-දිප්තො, ධාතුචෙත් තිප්, ප්‍රත්‍යසි උපමාලංකාරයි

100. වෘත්තස්‍යායා, මහත් යහලුවන් ඇත්තේ; කොදියාන පිපි, ඉතා කුඩා වූයේත්; කාසීයානා, කාසීයාගේ පරතෙරට; ගව්‍යති, පැමිණෙයි; (ඒ එසේමැයි) නගාපගා, ගිරිනදීනොම හෙවත් පළිත යෙන් ගලාබස්නා ගඩොතොම; මහානද්‍යා, ගඩොදීමහානදිය හා; සංභූය, සබ්‍යතව හෙවත් එකතුව; අමෙහානිධිං, මහා සාගරයට; අහොති, එලඹෙයි හෙවත් පැමිණෙයි.

වෘත්තස්‍යායා කාසීයානා ගව්‍යති. යනුද නගාපගා අමෙහා නිධිං අහොති යනුද මෙහි ක්‍රි-සි. ගව්‍යති, යනුද අහොති, යනුද වර්ග-ලිපි-සි. ගමිස, ගතො අභිසුපි ඉණ් ගතො ධාතුත් කෙරෙත් තිප්, ප්‍රත්‍යසි, (වෘත්තා: සහායා: යසාසං = කාසීසාඅන්තා:-(තම්) මහ නිවෙසං නදිවෙති = (තසා) අපාමිසමුභා: අපම් 'තසාසමුභා:' යනු වෙන් අණ් ප්‍රත්‍යසි නගාත් (නිගිතා) ආපගා නගාපගා යනු නිව්ව නයි අපානතරන්‍යාසාලංකාරයි.

101. තසා, ඒ ශ්‍රී ලංකාව; මිත්‍රාණ්‍ය, මිත්‍රවූ; යෙවනාපා: යම් කරපනිනු වෙද්ද; තෙ, ඔබට; අමිත්‍රා: සතුරුවූ; යෙව, යම් මහිපාල යෝත් වෙද්ද; තෙ උභයෙ, ඒ දෙකොටසම; කියා, ඔබ විසින්; අභි සුක්කං, අභියෝග කරණලද හෙවත් අභිගමනය කරණලද; එනං, ඒ ශ්‍රී ලංකාවකර; ගන්තාරො යන්තාත්‍රා; අතාපරෙ, ඒ දෙකොට සින්ම අන්‍යයෝ හෙවත් නුඹගේ මිත්‍රයෝද ඔහුගේ අමිත්‍රයෝද; කාමි, ඔබකර; (ගන්තාරො:) පැමිණෙන්නාහුය.

උභයෙ නාපා: එනම් ගන්තාරො, යනුද අතාපරෙ කාමිගන්තාරො, යනුද මෙහි ක්‍රි-සි. ගන්තාරො, යනු යව්නන, ලිපි සි ගම්ධාතුනු කෙරෙත් කතීස්සාධනසෙති තාරස්, ප්‍රත්‍යසි කාමිගන්තාරයි.

102. ඉත්තං, මෙසේ හෙවත් උක්තප්‍රකාරයෙන්; මබ්‍යිස්සාය, යාගෝපද්‍රව පිණිස (යාග නයනු පිණිස සි සේයි); සකලමිත්‍රස්සා, සියලු රජසමූහයා; උත්තාපා, නැගිටුවා හෙවත් කලඹවා; අජනා

103. සංභාව්‍ය කාමනිහරක්‍ෂමසකකිං ස බාකිව්:
සභායමධරධුරං ධමරුඡෙ විවක්‍ෂතෙ.
104. මහාතමානෝ' නුගාත්ඤ්ඤති හජමානාන් ඊජුත'පි
සපත්තී: ප්‍රාපයන්‍යාබ්බිං සිකිවො නගනිමිතගා:.

රෝ, නොහටගත් සතුරන් ඇති යුධිඡාර රජුහට; කියා, බබ්බිසින්;
ප්‍රථමෙන අරිණාඡතම්, පළමු සතුරුවීමයි හෙවත් ප්‍රථමෙන අරිණ
කියා, පළමු සතුරුවූ බබ්බිසින්; ඡතම්, වීමයි; හන්ත, හේ බේදජන
කයි.

කියා ඉක්බිති රජකං උක්ඛාපා, ප්‍රථමෙන අරිණා ඡතම්
(අනුත්) යනු මෙහි ක්‍රි- සි. අනුත්, යනු- හු, බාතුචෙන් හුතාථ ලභී
දිජ, ප්‍රත්‍යයි මෙහි ඡතම් යනු- ජති, ප්‍රාදුභාවෙ, යන්නනු කෙරෙත්
භාවයෙහි කත, ප්‍රත්‍යයි එහෙයින්ම නපුංසක ලිඛගයි ස්වාභාවොකති
අලංකාරයි.

103. බාකිව්, බකුටු හෙවත් දෙතිටු; ස: ධමරුජ: ඒ ධමරුජ
තෙම; අතිහරක්‍ෂමසකකිං, ඉතා බරපසුලත්ව පොහොතා සකකිය
හෙවත් කරඇති; කාමි, යුෂ්මද්දු; සභායම්, සංභාව්‍ය සභායකොට
සලකාගෙණ; අධරධුරං, යාගධුරය; විවක්‍ෂතෙ, උසුලත්ව කාමැති
වෙයි.

ස: ධමරුජ: අධරධුරං විවක්‍ෂතෙ යනු මෙහි ක්‍රි- සි. විවක්‍ෂ
තෙ, යනු, වොක්ඛංචුච්ඡතිති යන අභියෙහි වතී- ලච්ඡි, වත්, ප්‍රාපතෙ
බාතුචෙන් තෙ, ප්‍රත්‍යයි අති, අධික:හර: අතිහර: අතිහරස්‍යක්‍ෂම:
සකකො යසසස:=(නම්) අධරසස ධු:=(නාම්) ධමිඤ්ඤා රුජ
වෙති= ධමේණ යුක්තො රුජෙතිවා ධමරුජ: යනු සමාසයි යමා
සොකති අලංකාරයි.

104. මහාතමාන:, මහාත්මන්හු තුමු හෙවත් නිග්‍රහානුග්‍රහ
දෙක්හි සමථියෝ තුමු; හජමානාන්, තමන් සෙවිනාවූ හෙවත්
(තමන්වෙත) සරණගතවූ; ඊජුත'පි, සතුරන්ටත්; අනුගාත්ඤ්ඤති
අනුකම්පා කෙරෙත්; (දෙතින්ට කියනුම කවරේදැයි සේසි) සිකිව්,
මහාතදීහු; සපත්තී:, සමානපති ඇති හෙවත් සමුද්‍රසඞ්ඛ්‍යාත එකම
ස්වාමියා ඇති; නගනිමිතගා:, ගිරිතදීන් හෙවත් පථිතයෙන් ගලා
බස්නා ගඟාවන්; අබ්බිං, (තත් ස්වාමීටු) මහසයුරකරු; ප්‍රාපයන්ති,
පමුණුවත්.

මහාත්මාන: ඊජුත'පි අනුගාත්ඤ්ඤති, යනුද සිකිව්: හග
නිමිතගා: අබ්බිංප්‍රාපයන්ති, යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. අනුගාත්ඤ්ඤති,
යනුද ප්‍රාපයන්ති, යනුද වතී- ලච්ඡයි, අනුසුථි ග්‍රහ, උපාදානෙ,

107. අමාත්‍යාංශයක් සහිතව මහනුවර ප්‍රජාවකි
යොහොත් ව මහරජුබඩ සූරියාමහාමාත්‍යවරයා.
108. සහිතයා ගතමාගාසි පුරාණයා ඉති යමයා
ප්‍රතික්ෂයානත් ප්‍රතික්ෂයායෙ පිතෘත්වප්‍රේ ප්‍රතිශ්‍යානම්.
109. නික්මනා නාරාමද බුඩි කම් ශාන්තං ප්‍රතාපවත්
නොපතාපි මනා සොම වාගෙකා වාග්මිනා සතා.

107. අමාත්‍යාංශය, අමාත්‍යවරයා; සතා; සප්තයෝතුමු හෙවත්
පණ්ඩිතයෝ; මහනුවර ප්‍රජාවකට අයත් වන්නන්
කෙරෙහි; යන්, ගෝමස්තාදී යමක්; ප්‍රජාවකි, පුද්ගලයා; (එයමයා)
මහරජුබඩ, මහරජුනු නමැති මහරජුණකු; සූරියා, කලාපිත
ලද; අමොසි, මහසුර සමකඩු; වණිනා, වණිනා නොමෝ;
යොහාඵව, යොහාඵවත් වන්නිය (අලංකාරයෙන් මැසි සේසි)

සතා: මහනුවර ප්‍රජාවකි, යනුද මහරජු= වණිනා
යොහාඵව නමග, යනුද- මෙහි ක්‍රි-සි ප්‍රජාවකි, යනුද හවකි, යනුද
වනි-ලව-සි හු, දතාදතනවසපදනෙහු භුසතායාමි ධාතුකි
අනති, ප්‍රත්‍යය හා තිප්, ප්‍රත්‍යයි මහරජු: එවසුබ්බි: මහරජුබඩෙහි
සූරියා: මහරජුබඩ සූරියාමහාමාත්‍යවරයා=(තසා)වණිනා
=යනු විග්‍රහයි කාපාලිබ්බා ලංකාරයි.

108. ප්‍රතික්ෂයායෙ, පුරුෂයා; පිතෘත්වප්‍රේ, පියාගේ සොහො
වුරුව; තෙ පුතෝ, ඔබගේ පුත්‍රයා සමකඩු; සතමාගාසි, සිය
ගණන් අපරාධයන්; සහිතයා ඉති, ඉවසන්නෙමිසි; යන්, යමක්;
කයා, ඔබ විසින්; ප්‍රතිශ්‍යානම්, ප්‍රතිශ්‍ය කරණලද්දේද; තත්, ඒ ප්‍රති
ශ්‍යව; ප්‍රතික්ෂයං, ප්‍රතිපාලනය කටයුතුයි හෙවත් රැකගත යුතුයි;
මහරජුණකුගේ, යනු භාවයි.

අනම් සතමාගාසි සහිතයා, යනුද කයා යන් ප්‍රතිශ්‍යාන
මාසින්, යනුද කයා යන් ප්‍රතිශ්‍යානම් භවති, යනු මෙහි ක්‍රි-සි.
සහිතයා, යනු- වනි-ලව-සි, සහ, මහිතේ, ධාතුකේ, එ, ප්‍රත්‍යයි.
අනති, යනු- අධ්‍යායාන භුතාපිලිබ්බි සි, අස්භවිධාතුකි භවති, යනු-
අධ්‍යා- වනි-ලව-සි භු, සතායාමි ධාතුකි සොමාමාත්‍යවරයා
කාරයි.

109. සතා, සත්පුරුෂයාගේ; බුඩි, බුඩිතොම; නික්මනා, නික්ම
වන්නියයි දැනගනු; අරාමද න, (එසේවුවද) මෙවෙළකරන්නි
නොවෙයි; කම්, (ඔහුගේ) ව්‍යාපාරය තෙම; ප්‍රතාපවත්, තෙද අයින්
තේ වෙයි හෙවත් (සතුරන්ට) බියදෙන්තේ වෙයි; ශාන්තං, එසේ

110. ස්වයං කාන්තාප්‍රසාදය නමැති කාව්‍යයෙහි
සමයාවධිමාප්‍රාප්ත නානාකාරයාලං භවත්ති.
111. කාව්‍ය කාන්තාප්‍රසාදයෙහි මහත්මා: ප්‍රකාශය: පදම්
විද්‍යානුමාන මහත්මාලං විවිධත්වයා.

නුමුත් සංසිද්ධතෙවෙයි; මනා, විභවයතෙම; සොඹ, අභිමානොභව
සහිතයි; නටපතාපි, අනන්‍යාදියමෙන් අනුත්තරත්වෙන් නොවෙයි;
වාග්මනා, වක්තෘහුගේ; වාක්, බස; එකා, ඒකරූපවත්තිය හෙවත්
වාග්මනෙම සැබවක්කියයි (සේයි.)

සහ: බුඬි: නිසාණ, සාත්, යනුද බුඬි: නාම: තුදසාත්,
යනුද කම්, ප්‍රකාශවත්, සාත් යනුදයි- මේ ආදි තයින් එකක්
'පාසා ක්‍රියාකාරක සමබක' යෙදිය යුතුයි. මෙහි ප්‍රකාශවූ වාක්හු
ගේද අප්‍රකාශවූ බුඬිකම්විභවයන්ගේද සමාන ධර්මයෙන් උපම,
භාවය ගම්‍යමානහෙයින් දිව්‍යාලංකාරයි.

'ප්‍රකාශා' ප්‍රකාශනාං ව සාමෙයති තුල්‍යධර්මතා:

භෞමිකං ගම්‍යතෙ යනු දිව්‍යං තනතිගද්‍යතෙ'

(යනු තල්‍යාණයයි.)

110. අන්ත: දිව්‍යව හෙවත් දවලට; භානුමාන්ඉව, සුරියා
මෙන්; ස්වයංකාන්තප්‍රසාදය, තමා විසින් කරණලද අනුග්‍රහඇති;
නසා, ඒ ශ්‍රී ලංකාවෙන්; අනන්‍යා, අනන්‍ය පිණිස; (මරණය පිණිස
යි සේයි) සමයාවධිං, නියතකාලාවසානයට; අප්‍රාප්ත, නොපැමිණ;
භවත්ති, යුග්ම දී තෙමේද; නආලං, සමච්ඡිනොවෙයි.

භවත්ති සමයාවධිං අප්‍රාප්ත නසා, අනන්‍යා නාලං, සාත්,
යනු මෙහි ක්‍රි- යි. සාත් යනු, අධ්‍යා=විධිසංභාවන ලිඛිති, අස්, අපි
බාහුවෙන් යාත්, ප්‍රත්‍යයි 'ස්වයංකාන්ත ප්‍රසාද' (නුග්‍රහ) (ප්‍රකාශයට)
යසාස= (නසා) සමයසාධය: සමයාවධි: උපමාලංකාරයි

111. කාන්තාප්‍රසාද, කවියුතු දත්තාවූ දෙයෝ නොහොත් විධි
දත්තාවූ; ප්‍රකාශය, ගුණවර්ණ හෙවත් ගුණාදයක් ඇත්තාහු;
නිවේදන, නිවේදනයා මනත්‍රාදි; අප්‍රාප්ත, විද්‍යාසාධනයන්හි දෙයෝ
නොහොත් ජලාවතරණයන්හි; අනන්‍යාපදං, සාධනය දෙයෝ
නොහොත් ඇතුළත්පානාබිම; කාව්‍ය, කොට; මහත්, දුරවගාහ
කුයෙන් මහත්වූ දෙයෝ නොහොත් පූජ්‍යවූ; විවිධත්වමාසා,
සතුරුතමාහි ජලයාගේ; තලං, ස්වරූප සංකීර්ණ තලය දෙයෝ
නොහොත් ප්‍රමාණය; විද්‍යං, කුමනතු, දැනගැනීම කෙරෙත්වා;
(දැනගැනීම යි සේයි.)

112. අනුත්සුත්‍රපදනසාසා සද්වෘත්ති: සන්තිබ්බිකානා
 ඔබ්දවිද්දොව නො හාති රුජනිති'රපසංඝා.

භාෂානාමිද: විවිඡන් අමගස: හලං විදංකුච්ඡනා, යනු මෙහි ක්‍රි-සි. විදංකුච්ඡනා, යනු, අංශි:- ලොවයි, කාසි, කරණේ ධාතු අනු ප්‍රයෝග විද්, ඥානේ ධාතුවෙන් අනතු, ප්‍රත්‍යයි කාත්‍යානි විදනනිති කාත්‍යවිද: ප්‍රණිධියනාදිති ප්‍රණිධිය: විවිඡන් ගතාරොව අහං.= (තසා) යනු නිව්වනයි ශ්‍රීපට පරමපරිත රූපකාලංකාරයි.

112. අනුත්සුත්‍රපදනසාසා, නිතිශාසත්‍රවිරුඬව එක්පාතාබ්මක් වත් නැත්තාවූ; සද්වෘත්ති: යථාපි කල්පනා වසයෙන් යොගනවූ භාත්‍යාමාත්‍යාදීන් සමබ්බිජ්චිකා සංඛ්‍යාත වෘත්තිඇති හෙවත් යහපත් දිවිපාවුම්ඇති; සන්තිබ්බිකා, යහපත් නිබ්බිකා සංඛ්‍යාත පාරිතොෂික දනඇති; අපසංඝා, අපගනවූ වාරයන් හෙවත් දුර වාරඇති; රුජනිති, රුජනිතිනොම; (අනුත්සුත්‍ර පදනසාසා) නොහරණලද සුත්‍රපදනසාස ඇති හෙවත් සුත්‍රාක්‍ෂරවලින්ම අභිප්‍රතිපාදක ත්‍යාසංඛ්‍යාත එනම් මහා ග්‍රන්ථඇති; සද්වෘත්ති, යහපත් කාශිකා සංඛ්‍යාත සුත්‍රව්‍යාඛ්‍යාතඇති; සන්තිබ්බිකා, යහපත් නිබ්බිකා සංඛ්‍යාත භාෂ්‍ය ග්‍රන්ථඇති; අපසංඝා, අවිද්‍යාතවූ පස්පඟ සංඛ්‍යාත උපොද්ඝාත හෙවත් ශාස්ත්‍රාරම්භඇති; ඔබ්දවිද්දොව, ඔබ්දශාසත්‍ර විද්‍යාවමෙන් හෙවත් ච්ඡාකරණ ශාස්ත්‍රයමෙන්; න:, අපට; හාති, වැටගෙයි.

රුජනිති: න:, හාති, යනු මෙහි ක්‍රි- සි. හාති යනු වර්- ලවයි, හා, දිප්තො (ප්‍රතිභාණේ) ධාතුවෙන්, තිස් ප්‍රත්‍යයි නොහොත් හා බ්‍රව්‍යො ධාතුව, උත්සුත්‍ර: (උච්ඡාසත්‍රී නිතිශාසත්‍ර විරුඬ:) පදනසාස: (එකපදප්‍රකෘතොපි) උත්සුත්‍රපදනසාස:, ස නාසති යස්‍යාම් සා= අත්‍යභානුත්සුත්‍ර පදනසාසා අනුත්සාභි සුත්‍රාක්‍ෂර: ඉන්ද්‍රියපසංඛ්‍යා තෙරපෙක්‍ෂෙත සුත්‍රාක්‍ෂරෙරෙව සමාභිප්‍රතිපාදකො ත්‍යාසො වෘත්තව්‍යාඛ්‍යාත ග්‍රන්ථවිශේෂො යස්‍යාම් සා= (යථාපි කල්පනා) යොගනා වෘත්ති: (භාත්‍යා මාත්‍යා දිනාමාජ්චිකා) යස්‍යාම් සා සද් වෘත්ති: අත්‍යභ සතිවෘත්ති: කාශිකාඛ්‍ය සුත්‍රව්‍යාඛ්‍යාත ග්‍රන්ථවිශේෂො යස්‍යාම් සා= සන්ති නිබ්බිකානි (අනුජ්ච්ඡාදිනාම්) ක්‍රියාවසා තෙජු දනානි ගොභිරණ්‍යාදි ශාසන පාරිතොෂිකදනානි යස්‍යාම් සා සන්තිබ්බිකා (අත්‍යභ සන්තිබ්බිකා) භාෂ්‍යග්‍රන්ථො යස්‍යාම් සා= අපගත: පස්භ: (වාරො) යස්‍යා: සා අපසංඝා අත්‍යභ අවිද්‍යාත: පසංඝා: ශාස්ත්‍රාරම්භ සමච්ඡා: උපොද්ඝාත සංදභිග්‍රන්ථො යස්‍යාම් සා, අපසංඝා: ඔබ්දනාම් ඔබ්දප්‍රවා (ප්‍රවෘත්තා) විද්‍යා ඔබ්දවිද්‍යා රුඤ්චි නිති: රුජනිති: යනු විකාගත සමාසක්‍රමයි ශ්‍රීලෙඝොමො සංකල්පංකාරයි.

113. අඤ්ඤාදියෙන් 'දේශනා' රුද්ධාන්තයෙන් නිකුත් වූයේ නම්, ආරාධනා කළේ කවරෙකුද? සාමාන්යයෙන්.
114. උපදෙස්වලට කවර: පුද්ගලයෙකුද? රුද්ධාන්තයෙන් 'රුද්ධාන්ත' වන්නේ.

113. අඤ්ඤාසමාධි, අනුත් විසින් නොදන්නාලද දෙස්ථානී
 දෙසෝ නොහොත් තමන් විසින් දන්නාලද අනුත් දෙස්ථානී,
 අභිව්‍යාකෘතාසනෝ, ප්‍රතිවිතර්කාලිඛිතභාවී; උභයවේදනෝ,
 හෙද්‍යා කෙරෙහිද සාමාන්‍ය කෙරෙහිද යන දෙපසෙහිම වෙනත්
 භාවයන් විසින් හෙවත් දෙපසෙහි ජිවිකාවාතය ගන්නා වූ වර
 පුරුෂයන් විසින්; ශත්‍රෝ, සතුරු; සාමාධිකා, සාමාධික
 වූවෝ හෙවත් සම්මාදිනු (සමුභයෙහි අනන්තවූවාහුයි යේයි) උද්
 ද්‍රව්‍ය, උසස්ලෙස ද්‍රව්‍යයකොට; හෙද්‍යා, බිදිය යුත්තාවෙයි.

[illegible]

114. උපායඥය, උපායදන්තාවූ; නව, ඔබගේ; වරෙන්, ගුප්ත වරයන් විසින් හෙවත් ගුප්තාචාර ඇත්තාවූ අනුවරයන් විසින්, එකාචාරී, ඔබ හා සමාන ප්‍රයෝජනඇති; රාජතාපානි, ඤාණය යන්ගේ සමූහයෝ හෙවත් රාජසමූහයෝ; ආනතශාත්‍රුචිති, හටගත් ශතාසලබ්ධි ඇත්තාහු; පුරිමි, ඉන්ද්‍රප්‍රසාදපුරිමි හෙවත් දිල්ලිතගර යට; උපෙතිවංසි, පැමිණියාහු; කතාර, කතාරයන් කරණුලබ්ධි නාත්‍රය හෙවත් එහි එකතු විය යුක්තාත්‍රය.

වෛරය රුජ්‍යයකැති සුළුම උපපට්ඨාංගිකතාරය, යනු මෙහි ත්‍රි- හි. කතාරය යනු, ශ්‍රේෂ්ඨත කමකාරක උපට්ඨ- චූඤ්ඤා කරණේ ධාතුමෙන්, තාරස්, ප්‍රත්‍යයි ආර්ථකශ්‍රේෂ්ඨයෙහි අනාශ්‍රේෂ්ඨය= ආර්ථක ශ්‍රේෂ්ඨයෙහි- (තාමි) රුජ්‍යයතාමි සමූහය රුජ්‍යයකැති උපායං ජනනති (විද්‍යනති) උපායයෙහි (තෙහි) එකඃආචාරයෙහි තාමි= වර්තනති වරු (තෙහි) යනු විග්‍රහයි සමානාශ්‍රේෂ්ඨයෙහි ආලංකාරයි.

115. සවිශේෂං සුතෙ පාණේධා'හිකතිං භවති තකති
වෛරසිතාරකාරලා: සවයම් මත්සරිණ: පරෙ.

116. ය ඉහානම්විදෙ විපක්ෂමධෝ
සහ සංවෘතියුජ්ජි භුභුජ්: සු:
බලිපුත්තලාදිවිතාප්පුජ්ජි:
පෘථගසමාදවිරේණ භාවිතා නො:

115. පාණේධා:සුතෙ, පාණේධාර්ථප්පුත්තලා හෙවත් යුධිෂ්ඨිරයා, භවති, සුභිද්දි කෙරෙහි; සවිශේෂං, විශේෂ සහිතව; හකතිං, හක් කිය; තකති, ප්‍රකාශකරණ කල්හි; තරලා: වපලවු; මත්සරිණ:, වෙණුකැත්තාවු; පරෙ, ශතානු; සවයම්, තුමුම; වෛරසිතාරා:, වෛර කරන්නාහුය.

පරෙ, මත්සරිණ: වෛරසිතාරා:, යනු මෙහි ක්‍රි-යි. වෛරසි තාරා:, යනු යථානුලුපිති, නාමධාතු ක්‍රියායි, තාරස් ප්‍රත්‍යයි, ශබ්ද වෛරකලහ, යනාදී සුත්‍රයෙන්, වෛර, යන්නහු කෙරෙත් කාසි ප්‍රත්‍යයි, ඔහු කෙරෙත් කතීකාරක යෙහි යථානු ලුපි- තාරස් ප්‍රත්‍යයි, ස්වභාවමාත්‍රි අලංකාරයි.

116. යෙ, යම්කෙනෙක්; ඉහ, මෙහි; විපක්ෂමධෝ, සතුරන් මැද; සහසංවෘතියුජ්ජි, වෛද්‍යා සමග හෙවත් ශිශුපාලයා එක් ව ඵෙඤ්ජිපට පෑමිණියාහු වෙද්ද; යෙ,භුභුජ්: යම් මහිපාලයෝතුමු; ආනම්විද්: ආනම්ඥයෝ හෙවත් නමින් දන්නාහු; සු:, වන්නාහුද (සාහිජන සංඛ්‍යාත ආනම්රූප දන්නාහු වෙත් දැයි සේයි) නො: ඔවුන් විසින් හෙවත් ඵරජුන් විසින්; බලිපුත්තලාත්, කාකකල යෙන්; අත්‍යපුජ්ජිඉව, පරපුටුවන් විසින් වෙන්වීමෙන්; අවිරේණ, නොබෝකලකින්; අසමාත්, මේ විපක්ෂසමූහයෙන්; පෘථක් භාවිතා, වෙන්වීමයි.

යෙ ඉහ සහසංවෘතියුජ්ජි අපි. සු:, යනුද යෙ, භුභුජ්: විද්:, සු:, යනුද නො: අසමාත්පෘථක්භාවිතා, යනුද මෙහි ක්‍රි-යි. සු: යනු විධිස:- ලිඛි, අස්භුචි ඛාතුචෙන්, යුස්, ප්‍රත්‍යයි, භාවිතා යනු භාවයෙහි යථානු ලුපිති. භු, සත්‍යායාම් ඛාතුයි- ඔහුපව්ජ්ජික නම් වෘත්තයි මහාකාව්‍යයන්හි සම්පරිසමාශ්‍රිතයෙහි වෙනස් වෘත්ත වලින් දැක්වියයුතු හෙයිනි. එම කිහි:-

සභේර්තනිවිසිඤ්ඤා: ශ්‍රව්‍යවෘත්තො: සුසංකිති:
සඵ්‍ර භිත්තවෘත්තානෙන 'රූපෙනං ලොකරක්ඛකම්, යනුයි
ලපමාමිශ්‍ර ස්වභාවමාත්‍රි අලංකාරයි.

117. සහජවාපලදේශසමූඛිතකාලිනදුර්වලපක්ෂපරිග්‍රහය
තව දුරසඳුවිසිවිභාවසෞභලහතාං ලහතාම, සුභදේශණය

118. ඉතිවිශකලිතාථා 'මෙඛෙවිං වාචමෙතා
මනුගතනායමාගී 'මගීලාං දුතියසා
ජනිතමුදමුදසා' දුට්ඨකෝරුච්ඡිතොරු:
සථලනිසංතනිමණ්ණසිංහානාං ගුණාචාර්ථස:

ඉති ශ්‍රීමාසකාංගා ශ්‍රී ලංකාවට, මහාකාංගා,
ශ්‍රාවක මහත්වණිනං, නාම විනිස: සගි:

117. සහජ, සවාභාවිකවූ; වාපල, දුර්විනිතකාංගානවූ දෙහෙ-
නොහොත් නමාකෙරෙහි පිහිටිබැව් සංඛ්‍යාතවූ; දේශසමූඛිත, දේශ
යෙන් ඉතා උඩහූවූ; වලිහ, වක්කුලවූ හෙවත් අසවිරවූ; දුර්වල, දුබ-
ලවූ; පක්ෂපරිග්‍රහය, පක්ෂය හාත්පසින් ගැඹුම් සංඛ්‍යාත සහායයන්
ඇති දෙහෙ නොහොත් පියාපත්ඇති; අසුභදේශණය, ගතාසමූහ
තෙම; තව, ඔබගේ; දුරසඳ, මැඩලියනොහෙන්නාවූ හෙවත්
නොමැඩපැවැත්වියහැකිවූ; විසිවිභාවරසෞ, තේජස් නමැති ගිනි
තෙහි; සලහතාම, පලහැටිබව; ලහතාම, ලබාවා.

අසුභදේශණය: තවදුරුසඳු විසිවිභාවසෞභලහතාම ලහතාම,
යනු මෙහි ක්‍රි- සි. ලහතාම, යනු ආශීප්‍රේරණ ලොව සි, ලහ, ලාහෙ
බාහුවෙන්, තාම, ප්‍රත්‍යසි සහජං (සවාභාවිකං) වාපලං (දුර්විනිතකාං
අනවසරිතකාං) සහජවාපලං තමෙවදේශ: සහජ=දේශ: තෙත
සමූඛිත: (දුර්ග්‍රහ: පක්ෂ: සහායෝග=රුච්ඡි, 'වලිහො, (සවිර) දුර්වල
පක්ෂපරිග්‍රහො යසා ස: දුරසඳංවතත් විසිකෝරුච්ඡිතො= දුරසඳුවිසිමෙව
විභාවසු: (තසමිත්) සලහසාභාව: සලහතා (තාම-) තසුභද: අසු
භද: අසුභදාමි, ගණ: යනු විග්‍රහයි.

මෙහි පුළුච්ඡියෙහි- 'ඔපේසමාස බාහුලයම්' යනුවෙන් නිදර්ශිත
භිජස් ගුණය දැක්වෙනවෙයි, සමාස වාක්‍යයෙහි බ්‍රහ්මචරිභූත පද
යන් විසාරථයෙන් දැක්වීමට නිදර්ශිත කළහෙයින් සමාසයෙන්
වර්ජිතව්‍යවච්ඡි සැලකිය යුතුයි. සමාස ක්‍රමයද ඉතා සැකෙවින්
මෙහි සඳර්ශිතයි. යෝග්‍යපරිද්දෙන් විමසා දතයුතුයි. රුලකරයි.
දහවිලවිනිත නම වාතතයි.

118. ස: ඒ ශ්‍රිකාණෙනම; ඉති, මෙසේ; විශකලිතාථා, විවේච-
නාය කරණලද අථඇති; අනුගතනායමාගීම්, අනුගමනාය කරණලද
නීතිමාගීඇති; දුතියසා අගීලාමි, බලහත්‍යයින් විසින් කියනලද දුර්
නීති වලක්වන්නාවූ; ජනිතමුදමි, ශ්‍රිකාණෙනට උපදවනලද සත්

තෝෂඇති; උත්තිත; උත්තනවු; උරුසාල, වසාසාලයෙහි; නියත නිෂණන්, නියමව නිෂිදනයකලාවු; ශ්‍රියාතාං, ශ්‍රියානතාව විසින් අසනලද්දවු; උඩිං, උඩවරමයා පිළිබදවු; එනාමිවාවම්, එ පෙරකි වචනය; ශුශ්‍රාවාන්, ඇසුයේ; උඩවනො, උත්තනවුයේ; උදසාත්, හුනස්තෙන් නැගුටුනේය.

ස:(හදි)එනාමි වාවං ශුශ්‍රාවාන් උදසාත්, යනු මෙහි හි-සි' උදසාත්, යනු උත්පුච්ඡි ඡායානිතිවෘත්තො ධාතුහුකෙරෙන් අනද්‍යත නාතිහලම් සි, දිප් ප්‍රත්‍යසි විශකලිතා අචි: (විවෙචිතාචි:) යසාං සා= (තාමි) උඩවසා ඉයම්මිඛාචිම් (තාමි) අනුගතා නයමාගී: යසාං සා= (තාමි-)දුර'සත්තයා දුච්ඡිතයා වා, දුච්ඡිතයා (තසා)ජනිතාමුද්, යසාං සා (තාමි) උත්තිතංවතත් උරුසාලකෙට්ඨි= උච්චිතොරු: සාලෙ නියතංනිෂණො= උච්චිතොරු: සාලෙ නියතංනිෂණොව සා ශ්‍රියෙවති= තයාශ්‍රාතා=(තාමි) යනු සමාසක්‍රමයි. (රූපකානුපාසාලං කාරයි. මේ පදය මාලිනිවෘත්තයෙහි වේ.

‘තනමයසසුතෙයං මාලිනි හොතිලොකො’ යනු තලලකණ හෙයිනි.

ශ්‍රිමාසකාතො, ශ්‍රිමත්මාස මහාකවිහු විසින් කරණලද; ශිශු පාලවධෙ, ශිශුපාලවධ නම්ඇති; ශ්‍රයඛෙක, ශ්‍රිඅඛෙකවු; මහාකාවෝ, මහා කාවයෙහි; මනුචණ්ණංනාම, මනුචණ්ණය නම්වු; විනිශ් සගී, දෙවන සගියනෙම; ඉති, මෙතෙකින් සමානයි. ප්‍රථම සගීනතයෙහිද මේ නයිත්ම,

ඉති ශ්‍රිමාසකාතො ශිශුපාලවධෙ මහාකාවෝ ශ්‍රයඛෙක කාණ් නාරද සංභාෂණං නාම ප්‍රථම: සගී:

(ශ්‍රිමත්මාස මහාකවිහු විසින් කරණලද ශිශුපාලවධ නම්ඇති ශ්‍රිඅඛෙක මහාකාවයෙහි ශ්‍රියාණ් ශ්‍රිතාරද සංභාෂණ නම්වු ප්‍රථම සගිය මෙතෙකින් සමානයි, යනුවෙන් වාක්‍යය හා පද්ධි ක්‍රමය යෙදිය යුතුබැව් සැලකිය යුතුයි.)

ශිශුපාලවධනම් මහාකාවයා

පිළිබදව ලියනලද

පද්‍යවහාසිති ව්‍යාඛ්‍යාසෙහි

විනිසාසඟී සමාසනයි.

නා නි ය: ස ගී:

1. කෞවෙරිදින්නාගම පාසා මාගී
මාගසානා ඉන්ද්‍රාණංගු 'රිවාවතීණි;
අපෙන සුධානිති වෙයසොමොසා
හරිති රිප්පසා' මඵප්පතසො.
2. ජගත්පටිත්තො 'රපි නා න පාදො:
සප්පජ්ඣං ජගත්පුජ්ජාමසුජ්ජානාති;
යතො බාහතපාථිණව ඥාචාරු
තසානපත්‍රං විහරං බහුවො.

(දැන් තෘතීය සගීය පටන් ගනු ලැබේ)

1. අථ, ඉක්බිතිව හෙවත් උඩවයාගේ වාසානුචණ්ඩං අනතුරුව; අපෙන, අපගතවු හෙවත් පහවු; සුධානිතිවෙයා, සුධිප්පවෙයා අත්තාචු හෙවත් සංසිද්ධ ක්‍රොධ ඇති; සොමොසා, එහෙයින්ම සොමොසාචු හෙවත් ප්‍රසන්නවු; කෞවෙරිදින්නාගම, කුවේරයා සමඟ සිටි දින්නාගය හෙවත් උතුරු දිශානාගය; (උත්තරයන යයි සේසි) අපාසා, අත්තාර; අගසානං, අගනි පුත්‍රයා සමඟ සිටි; මාගී, මාගී යට හෙවත් දක්ෂිණායන යට; අවතීණි, බැසගත්තාචු හෙවත් පැමිණියාචු; උඤ්ඤාංගුඉව, සුදියාමෙන් සිටියාචු; හරි, ශ්‍රිතානන්තො; හරිප්පසාමි, ඉඤ්ඤාප්පසා යට හෙවත් දිල්ලිතගරයට; ප්‍රතසො, යන්ට පිටත්විය.

ගී: කෞවෙරිදින්නාගම අපාසා ඉඤ්ඤාප්පසා ප්‍රතසො, යනු, මෙහි කි- සි. ප්‍රතසො, යනු පරෙක්ෂලිපි ප්‍රසුථි ඡායාගතිති වෘතො ධාතුචෙන්, එ, ප්‍රත්‍යසි, (දිශානාග: දින්නාග: කෞවෙරසා දින්නාග= (තම්) අගසානසායමිත්‍යා 'ගසානං= උඤ්ඤාංගංඉව: යසාස= සුචෙඅතිතිවෙයං= අපෙනො සුධානිතිවෙයො යසාස= හරෙ:ප්‍රසාථඉවාති හරිප්පසාමි (තම්) යනු සමාසසි උපමාලංකාරයි.

මේ සගීයෙහි උපානි වෘත්තයි, 'අනන්තරො' දිරිතලක්ෂණා ජො පාදො යදියාචු' පානසායනා, යනු තලලක්ෂණ හෙයින් ඉක්බිතිව ඔහුගේ ප්‍රසාන සංතාපය වණිතාකරමින් ආදියෙහි ඡත්‍රවණිතය කී යි.

2. අතී, සුදිනෙම; ජගත්පුජ්ජාමි, ලොවැස්සා විසින් පිදිය සුතුචු; නා, ඒ ශ්‍රීවිඤ්ඤා; ජගත්පටිත්තො අපි, ලොව පිටිතුරු කරන් තාචුද; පාදො, රහම්වලින්; සප්පජ්ඣං, සංසිකරන්ට; නඅසුජ්ජාන, නුසුදුසුවිය; යතා, යම්හෙයකින්; තසා, ඒ ශ්‍රීවිඤ්ඤාගෙ; බාහත්, මහත්වු; පාථිණවඤ්චාරු, පුරුක් සමඟ සිටි වජ්‍රයාගේ හෙවත් පුණිමාසී පුරුකෙහිවු වජ්‍රයාමෙන් මතහරවු; ආනපත්‍රං, යෙවන චත්‍රය; බිහරංබහුවො, ධරණලද්දේද එහෙයින්.

3. මෘණලසුත්‍රාමලමනනරේණ
සත්තඤ්චලවමරයෝර්වයං සං
හෙපේ 'භික්‍ෂු පාතුකසිඛසිකො
රහුතපුථො රුච්චමබ්බරායො.
4. විත්‍රාහිරසොසා'පරි මොලිභාඡං
භාහිමිණිනා'මනනියසිභි:
අනෙකධාතුච්ඡරිතා'ශ්මරායො
ගොවධිතසොකාති'රක්කාරි.

ඉක්කිති වාමරධාරණය කියයි.

අක්ඛි පාසෙද: නම්, ස්ප්‍රජ්වුම් න, අසුජ්ජන යනුද නෙත(සහ:)
තසං ආනපමුම් බිහගංඛතුපෙ යනුද මෙහි ත්‍රි- සි. න, අසුජ්ජන
යනු, අනප්‍රානනාතිතලබ්ධි- නස්සුප්පි යුජ්ජ, යොගෙ, ධාතුචෙත්,
තත්, ප්‍රත්‍යයි, බිහගංඛතුපෙ, යනු පරෙක්ඛලිපි භු, ධාතුඅනුප්‍රයොග
භාස්ස, ධාරණපොෂණයො: ධාතුචෙත්, එ, ප්‍රත්‍යයි, භිහිභානුචාම්,
යනුචෙත් විකල්පයෙන් මෙහි ආම්ප්‍රත්‍යය, විය. ස්වභාවොක්කති
විග්‍රහ රුලකරයි.

3. මෘණලසුත්‍රාමලං, නෙලුමුහුසෙසිත් නිමිලවු; වලත්වාමර
යො: සැලෙන්නාවු සෙමරදෙක්හි; වයමනනරේණ, දෙකට අන
රිත් හෙවත් දෙකට මධ්‍යයෙහි; සත්තං, සිටියාවු; සං, ඒ කෘෂණ
තෙම; අභිතං, (හාත්පස) ඉදිරියෙහි හෙවත් දෙපසෙහි; පාතුක
වැටෙන්නාවු; සිඛසිකො: අභස්මහආභි; අබ්බරායො, සාගරයාගෙ
අහුතපුථො, නොවුපිරි; රුචං, කානනිය හෙවත් ශෝභාව; හෙපේ,
භජනය කෙළේය.

ය: අබ්බරායො රුචං, හෙපේ, යනු මෙහි ත්‍රි- සි. හෙපේ, යනු
පරෙක්ඛ ලිපි සි, භජ, සෙවයාම් ධාතුචෙත්, එ, ප්‍රත්‍යයි, මෘණලා
නාම් සුත්‍රාණි=මෘණලසුත්‍රාණිවත් අමලං, මෘණලසුත්‍රාමලං, වලනති
ව නෙ වාමරෙවෙති වලව්වාමරෙ, (තයො) අභිතං පාතුකා (උභය
ත:පාතිති) සිඛසිකු: යසංසං= (තසං) පුථිමහුතා, භුතාපුථි (නාම්)
අබ්බතාමරිශිසිසංසං අබ්බරායො (තසං) යනු විග්‍රහයි අනිශ්චයාත්
නයි.

4. අසං, ඒ ශ්‍රිකෘෂණයාගේ; උපරි, මත්තෙහි හෙවත් උපරිධි
දෙයෙයෙහි; මොලිභාඡම්, කිරිටය හෙවත් ඔටුන්න භජනයකරන්
නාවු; මණිනාම්, මණිරුවන් සමබන්ධවු; අනණියසිභි: අනුතරනොවු
හෙවත් ඉතා ශබ්දනොවු (මහත්වු සි සේසි); විත්‍රාහි: විසිතුරුවු;
භාහි: ප්‍රභාවත් විසිත්; අනෙකධාතුච්ඡරිතා, ගෞරවකාදි නොයෙක්

5. නසයා 'ලලසතකාක්කුණ්ඩලාග්‍ර'
ප්‍රත්‍යාගාර (තමතරතනසාසා
අවාප බාලොසා 'විතනිලකණ්ඩ'
පිට්ඨාච්චුඛාක ලතාමි' වොරා.

බාහුවලින් පැතිරගන්නාලද; අශ්මරයෝ, මැණික්ගල් සමූහඇති;
ගොවිතසය. ගොවිත නම් පථිතයාගේ; ආකාති, සංස්ථානය
ගෙවත් ආකාරය; අනුකාරි, අනුවකරණලද් ගෙවත් තත් සමාන
කරණලද්දෙයි.

අසා මණිනාමි, හාගි: 'ගොවිතසය ආකාති: අකුකාපි,
යනු මෙහි ක්‍රි- යි. අකුකාරි, යනු භූතාපි ලුඞ්ඞි, කමිකාරකයි- අනු
පුළු කාක්කු කරණ බාහුවෙන්, තත්, ප්‍රත්‍යයි, මොලිම් (මුකුටං)
හජනනිති= මොලිතාප: (තෙමාමි) අතිශයෝක්තාණුරිති, අනිශ්ඨි න
අනිශ්ඨි අනිශ්ඨි (තාගි:) නළාං අනෙකා: අනෙකාශවතා: ධාත
වශෙවති= අනෙකබාහුති: පුරිතා= අනෙකබාහුවුපුරිතානාමි අශ්ම
තාං, රුශිසසසා= යනු නිවිවතයි සුමොපමාලංකාරයි.

5. තසා, ඒ ශ්‍රිකාමණයාගේ; උරා, වක්‍රසාරයෙහි; උලසත්,
උසස්ව බබලන්නාවූ; කාක්කුණ්ඩලාග්‍ර, ස්වණ්මය කුණ්ඩල;
හරණ කොන්දෙක්ති; ප්‍රත්‍යාගාර, ප්‍රත්‍යාගාර ගෙවත් ඔබබවා කරණ
ලද්දවූ; ගාරුත්මතරතනසාසා, මරකත මාණිකාසයන්ගේ කාන්ති
යෙන්; බාලස, ශ්‍රීගුණාවයෙහි ගෙවත් බාලඅවසාරාවෙහි; උචිත,
අහසාසකරණලද්දවූ; නිලකණ්ඩපිට්ඨ, මයුරපිට්ඨයෙන් ගෙවත්
මොතරපිල් කලඹින් කරණලද; අච්චුඛාකලතාං, මාලිකාරවතාව
කට හෝ මාලිකාවමෝවනායකට; අවාපඉව, පැමිණියාක්මෙන්විය.

ස: (හරි:) බාලොසා විතනිලකණ්ඩපිට්ඨාච්චුඛාකලතාං
අවාපඉව, යනු, මෙහි, ක්‍රි- යි. අවාප යනු පරෙක්ෂලිපි- යි අවපුළු
අප, ප්‍රාප්තේ බාහුවෙන්, ණප්, ප්‍රත්‍යයි කාක්කුතෙන (ප්‍රකාතෙ)
කුණ්ඩලෙ= උලසතීවතෙ කුණ්ඩලෙවෙති= තයෝරග්‍රො= ගාරුත්
මතානිව තානි රතනානිවෙති= උලසත් කාක්කුණ්ඩලාග්‍රයෝ:
ප්‍රත්‍යාගාරි (බවිතානි)= උලසත් කාක්කුණ්ඩලාග්‍රප්‍රත්‍යාගාරි
ව තානි ගාරුත්මතරතනානිවෙති= තෙමාමිහාසා= (තයා) බාලස
හාවා: බාලසම් බාලොසඋචිතා (අහසාසා)= නිලකණ්ඩසා (මයුරසා)
පිට්ඨමි= බාලොසා විතනිලකණ්ඩපිට්ඨකෙවෙති= තෙන (තිරි
මිතා) අච්චුඛා (මාලිකා)= බාලොසා විත- අච්චුඛායා: කලතා (ආමොව
තමවමොවනංවා) බාලොසා විත- කලතා (තාමි) යනු සමාස වාක්‍යයි
මේ සර්ගයෙහි පද්‍යබොහොමයක්, 'ඔපේ සමාසවාහුලාමි' යි ප්‍රකාශිත
ඔපේගුණ සංඛ්‍යාත ශබ්දාලකාරයෙන් විවිත්‍රබැව් සැලකිය යුතුයි.
උග්‍රෙක්ෂාලකාරයි.

6. තමඔහුද මඤ්ඤාදිවිච්ඡාදි
ව්‍යාඤ්ඤාදිවිච්ඡාදිවිච්ඡාදි
වංචිකයා දිප්තිවිච්ඡාදි
වංචිකයා මාසතුරුලලසනති.
7. නිසභිරකෙතෙ'ප්පලයාවතඛ
තාමාශ්මරයම්පුරිතෙතනිඛාලො
ව්‍යාඤ්ඤාදි පුරිතෙතනිඛාලො
විච්ඡාදිවිච්ඡාදිවිච්ඡාදිවිච්ඡාදි.

6. තම, ඒ ශ්‍රීකෘතියා; මඤ්ඤාදිවිච්ඡාදිවිච්ඡාදි, මඤ්ඤාදිවිච්ඡාදි මඤ්ඤාදි වෙසෙසින් ගැටීම් නමැති; උත්තෙජනාය, සාමාන්‍යලලවතායෙන් වෙසෙසින් ගණගලෙහි ඉලිමෙන්; වංචිකයා, අතිශයින් බොහෝවූ; මඤ්ඤාදිවිච්ඡාදිවිච්ඡාදි, මාසකායයන්ගේ කාන්තිපටලයෙන් ගෙවත් රැස්කැබැල්ල; උලලසනති, උසස්ව බබලන්නාවූ; අඛණ්ඩ, අඛණ්ඩවර්ණයෙන්; වංචිකයා මාසතුරු, ගෙබඩුව.

අඛණ්ඩ දිප්තිවිච්ඡාදිවිච්ඡාදි නං වංචිකයා මාසතුරු, යනු මෙහි ක්‍රි- සි. වංචිකයා මාසතුරු යනු- පරෙක්ෂාලිපි- සි කාසාදිප්පාදි, ධාතු වෙන්- ණප්, ප්‍රත්‍යය හා, ආම්, ප්‍රත්‍යය, අස්භව්‍ය, අනුප්‍රයෝගයි කොටි: මඤ්ඤාදිවිච්ඡාදිවිච්ඡාදි ව්‍යාඤ්ඤාදිවිච්ඡාදි=සෙසවලිතෙතනිඛාලො (වංචිකයා) = (තයා) අතිශයෙන් බහුරිතිමයාන (තෙත) දිප්පායා: (දිප්තිවිච්ඡාදි) විච්ඡාදි (තෙත) යනු විග්‍රහය: උත්ප්‍රේක්ෂා අතිශය සොක්ති සංකරයි.

7. අසො, ඒ ශ්‍රීකෘතියා; නිසභිරකෙතෙ, සභාවයෙන් රකතවර්ණවූ ගෙවත් පිසොවිත් ලේවත්වූ; වලයාවතඛ, සභාවයෙන් වලලදෙකකි බඳනාලද; තාමාශ්මරයම්, පිපුරුම්මණිසලිනිවූ කාන්තිවලින්; පුරිතෙතෙ, පැතිරගන්නාලද්දවූ; අඤ්ඤා, එහෙයින්ම අද දක්වාත්; පුරිතෙ, (දෙවනාසංඛ්‍යාත) තිරණසංඛ්‍යා අසුරයාගේ; වංචිකයා විච්ඡාදි, ලයපැලිමෙන් උපන්නාවූ; අසංක, රුධිරයෙන්; සනාපිතෙතෙ, ඉව, නාවතලද්දක්වැනිවූ; නිඛාලො, නිශ්චිත්; ව්‍යාඤ්ඤා, වෙසෙසින් බැබලිණි (වලලදෙකක් දැරුවේය යනු භාවයි)

අසංක (හඳි) නිඛාලො: ව්‍යාඤ්ඤා, යනු, මෙහි ක්‍රි- සි. ව්‍යාඤ්ඤා, යනු භූතාපි ලුඛි- සි. විපුළී දඤ්ඤා- ඤාතෙ, ධාතු වෙන්, තත්, ප්‍රත්‍යය නිසභිරක (නිසභිරක) රකතානි=(තෙත) වල යෝ' රවතඛා: = තාමාශ්මරයානි අශ්මානිවෙති= වලයාවතඛානිව තානි තාමාශ්මරයානි= තෙමාමරයමයා: = තෙතෙ පුරිතා:=(තෙත) තඛානාමයා:=(තෙත) පුරුණාමරි: = පුරුරෙච්ඡා: = පුරුරිවඤ්ඤා: විච්ඡාදි (විදරණ) = තෙතනාඅසංක = තයාසනාපිතා: (සිකතා: (තෙත) යනු විග්‍රහවාක්‍යයි උත්ප්‍රේක්ෂා ලංකාරයි.

8. උභයාසනයේ වෙසෙමින් පාඨකප්‍රවාහා
වාතාශගඛනාපයසා පනෙනාමි
තෙනොපමිසෙත නමාලනිල
මාමුකනමුකනාලනමසා වසා.
9. තෙනාමහසාං සාරමයා පයොධෙ
දිධෙ මණ්ඩිකිදිපිතායා
අනනච්ඡන්ධිබ්‍රහ්මාණ්ඩා
සාසාදිවාලසාන යනු ලොකා.

8. නමාලනිලමි, නමලපත්තේ නිල්වන්වූ; ආමුකනමුකනාල
නමි, පලදිනලද මුතුබැල්ලකැති; අසාවසා, ඒ ශ්‍රීකෘතියාගේ
වසාසංචලය; ආකාශගඛනාපයසා, අහස්ගඟදිය සබ්බකිවූ; උභයා
ප්‍රවාහෙය, ප්‍රවාහදෙක; වෙසාමිති, අහසෙහි; යදි, ඉදින්; පාඨකපනෙ
නාමි, වෙන්වසසෙන් වැටෙන්නානුනමි; තෙන, ඒ අහස හා; උපමි
යනෙ, උපමාකරණ ලැබෙන්නේය, මිට කිසියම් උපමාවක් තොද
කුමිහ යනු භාවයි; (නමලපත්තේ නිල්වන් මනහර මුතුහරක් දැරූ
වේ යයි සේයි.)

ආකාශගඛන පයසා, ප්‍රවාහෙය යදි පනෙනාමි, යනුද
(බ්‍රහ්මයො) අසාවසා තෙන උපමිසනෙ, යනුද මෙහි- ක්‍රි-සි. පනෙ
නාමි, යනු විධිසං- ලිඛි- සි. පත්ත, පනනෙ, බාහුවෙන්, ආනාමි
ප්‍රත්‍යයි, උපමිසනෙ, යනුද, විධිසං- ලිඛි- සි- උපපුච් මාමි, පරිමා
ණෙ, බාහුවෙන්, ඊත, ප්‍රත්‍යයි, ආකාශගඛනායාපයා=(තසා)නමාල
වන්තිලමි= ආමුකන (ආසාදිතෙ) මුකනාලනෙ යමිත් ත=
යනු විග්‍රහයි. අනිශ්චයාත්ති අලංකාරයි.

9. තෙන, ඒ ශ්‍රීවිෂ්ණුහු විසින්; දිධිකිදිපිතායා, කාන්තිවලින්
දීපතිමත් කරණලද දිගුන්ඇති; පයොධෙයො අමහසාමි, සාගරජලය
සබ්බකිවූ; සාරමයා, සාරයාගේ විකාරයක්වූ හෙවත් සමුද්‍රමථන
යෙන් උද්ගතවූ; මණි, කෝසතුහනමිවූ මණිරුවන; බාතෙ, බරණ
ලද්දේය; යනු, යම් මණිරුවනෙක්හි; බිබ්බතා, ප්‍රතිබිබ්බප්‍රාණවූ.
ලොකා, ලෝකයනෙම; තදබ්‍රහ්ම, ඒ ශ්‍රීවිෂ්ණුහුගේ ශරීරයෙහි;
සාසාදි, ප්‍රත්‍යක්ෂවසයෙන්; අනනච්ඡන්ධව, ඇතුලත වාසයකරන්
නාක්මෙන්; අලසාන, සලකණුලැබිද, කුසමිසංලොකයා ඇත්තාක්
මෙන් දෘශ්‍යමානවිද ඒ මණිරුවන යයි සේයි.

තෙන(හිමිණ) මණිබාතෙ, යනුද යනුලෙ කා අනනච්ඡන්
ඉව, (ජනො) අලසාන, යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. බාතෙ, යනු කම්
කාරක වර්- ලිඛි- සි, බාසා, බාරණ, බාහුවෙන්, තෙ, ප්‍රත්‍යයි

10. මුක්තාමයං සාරසනාවලබ්ධි
භාති සම දමාප්‍රපදිතමසා
අඛණ්ඩානිඝ්ණිතමි'වොච්චමුච්චෙව
සුත්‍රප්‍රොත සා සංතතධාර'මමහා.
11. සඤ්ඤානිලසංලනිලමුච්චිති
රුරුප් කර්මප්‍රපදිතමසා
විසාකරො'රමුච්චිතාං රජෙති
සීමසංසුත්තිත්‍ර ඉවොදහාරා.

අලංකාරතා යනු භූතාච්ච ලබ්ධි- සි, ලක්ෂ, දශිනෙ, ධාතුචෙත්, තත් ප්‍රත්‍යයි, සාරසනාවලබ්ධි: සාරමය: පයාංසි ධියන්තාඅත්‍රෙති පයොධි: (තසා) දිවිතිතිදීපිතා ආයා යෙනසා= බිමිං (ප්‍රතිබිමිං) ගතා=තසා අඛණ්ඩ= (තසමිත්) යනු සමාසයි උත්ප්‍රෙක්ෂාලංකාරයි.

10. අසා, ඒ ශ්‍රීකාන්තයාගෙ; මුක්තාමයං, මුක්තාච්චලයන් බොහෝකොට ඇත්තාවූ; සාරසනාවලබ්ධි, කටිත්‍රයෙහි ඵලබ්ධි තාවූ; ආප්‍රපදිතම්, භාත්පසින් පාදග්‍රය දක්වා ඇත්තාවූ; දමා මුක්තාදමය තෙම; අඛණ්ඩානිඝ්ණිතං, මාපට්ඨිලිලෙන් විසර්ජනය කරණලද හෙවත් හරණලද; උභිවං, උච්ඡතුරාවූ; උච්චෙව, උස්වූ; ත්‍රිස්ත්‍රොතසා, ප්‍රෝතස් තුනක් ඇත්තීමේ හෙවත් සවිනිදිත්‍රයෙ; සංතතධාරං, ව්‍යාප්තවූ දියදහරඇති හෙවත් අවිච්ඡින්නවූ (නිරන්තර ප්‍රාප්ත) ජලධාර ඇති; අමහාඉව, ජලයමෙන්; භාතිසම, බැබළිය.

අසාදම අමහාඉව භාතිසම, යනු මෙහි, ක්‍රි- සි. භාති යනු වනිමානලව් සි- ස්ම යන නිපාතයෝගය හෙයින් අනිතකාලිකයි; හා 'දිප්තො, ධාතු කිප්, ප්‍රත්‍යයි, තත් ප්‍රත්‍යාච්චතෙමයට්, යනුවෙන් මයට් ප්‍රත්‍යයි, (කටිසුත්‍රෙ) අවලබ්ධත ඉති සාරසනාවලබ්ධි ආ සමත් තාත් ප්‍රපදම් ප්‍රාප්ණොතිති=අඛණ්ඩානිඝ්ණිතං (විසාකරො) අඛණ්ඩානිඝ්ණිතං ත්‍රිස්ත්‍රොතාංසි යසා: සා= (තසා:), සංතතා (අවිච්ඡින්නා) ධාරා යසා තත්= යනු විග්‍රහවංකසයි උත්ප්‍රෙක්ෂායි.

11. ඉඤ්ඤානිලසංලනිලමුච්චිති, ඉඤ්ඤානිලමිණි ගොඩැල්ලක්මෙන් නිල්වත්වූ මුච්චිතාවූ; කර්මප්‍රපදිතමසා, රත්සිරියල් සෙයින් පිඟුවත් වසු ඇත්තාවූ හෙවත් පිතාමරවත්වූ; සා, ඒ ශ්‍රීකාන්ත තෙ; විසාකරො, විසාකරවත්තාවූ හෙවත් ව්‍යාප්තවත්තාවූ; අමුච්චිතාම, පදමයන්ගෙ; රජෙති, පරාගවලින් හෙවත් රේඛාවලින්; විත්‍රා, විසිතුරාවූ; යමසංසුත්තිත්‍ර, යමුත්තානම් නදිත්‍රයෙ; උදහාරාඉව, ජල පුරයක් මෙන්; රුරුප්, බැබළිය.

12. ප්‍රසාධිතසාසන මධ්‍යමිකෝභූ
දකුණෙව ලක්ෂ්මි'රිති සුකතමේ'නත්
වප්‍රමාණයෙහි'බිලලොකකානා
සානනසකානා හසුරසිතරු තු.
13. කපාටවිසිනි'නිමනොරමොරු
සථලානි'නිලලනස නස
ආනන්දිනා'ශෙෂජනා බහුව
සමාභිසංඛිතපරෙව ලක්ෂ්මි.

ස: (හසි) උදහාර: ඉට රග්, යනු මෙහි ක්‍රි- සි. රග් යනු- පරෙක්ෂලිපි සි. රග් දිනෙහි බාහුසි, නිප් ප්‍රත්‍යසි, ඉන්ද්‍රනිලසසයා ලම්=ඉන්ද්‍රනිලසසයා ලම් නිලමුනි'නිරසාසනිති=කර්මරම් (හරිතාලම්) පිභහිත වාසො යසසස: අලිබුනි, රෙහනනි (ජයනෙතනි) අලිබුරු හානි (නෙහාම්) උදකසස, හාර: උදහාර: යනු විග්‍රහවාක්‍යසි' උදහාර: යන තනිති 'මනෝදන- යනාදීන් උදකභෙදයට උදයනාදෙයයි. උපමාලකාරසි.

12. ප්‍රසාධිතසස, අබරණ පලදනාලද්දු හෙවත් අලංකාර කරණලද්දු; අසමධ්‍රැවිත: මෙම ශ්‍රීවිෂණ්‍යුග්‍රහ; අත්‍යාච්ච, අත්‍ය වූම හෙවත් අසද්‍යවූ දෙහෝ නොහොත් විනිතනවූ; ලක්ෂ්මි: ශෝභානොමෝ දෙහෝ නොහොත් ශ්‍රීදේවිනොම; අහුත්ඉති, විය යන; එනත්, මේ කාරණය; සුකතම්, සුකති සුකත වෙයි; කුමක් හෙයින්යත්? හි, යම්හෙයින්; සා, ප්‍රසාධනරුපවු ඒ ලක්ෂ්මිනොම; අශෙෂ, වප්‍රමි, මුලුරුරියෙහිවේද; අබිලලොකකානා, මුලුලොවට කානා වූ හෙවත් ප්‍රියවූ; ඉතරු, අත්‍යවූ හෙවත් නිත්‍යවූ; අත්‍ය කානා, අනිකෙකුට කානා නොවන්නාවූ ශ්‍රීදේවිනොමෝ; උරසි, වක්‍ර: සථලයෙහි වෙසේද එහෙයින්.

අසමධ්‍රැවිත: ලක්ෂ්මි, රහුදීහි එනත් සුකතම් එවසාත්, යනු මෙහි ක්‍රි- සි. අහුත්, යනු හුතාම්ලිසි. හුසතතායාම්, බාහුවෙන් දිප්, ප්‍රත්‍යසි, සාත්, යන තනිති, අස්භූවි බාහුසි, යාත්- ප්‍රත්‍යසි, මධ්‍යං නනාමාසුරංවෙෂිති, මධ්‍යවිති (නස) අබිලලොකසො ලොක ශෙවති=අබිලලොකසස කානා=අත්‍යසසකානාප්‍රියා නහවතිත්‍ය නත්‍යකානා, යනු විග්‍රහවාක්‍යසි අනිශෙෂාකතිසි.

13. කපාටවිසිනි, කවුළුවක්මෙන් පුළුල්වූ; මනොරම, මන රම්වූ; උර: සථල, වක්‍ර: සථලයෙහි; සමිත, සිටියාවූ හෙවත් පිහිටියාවූ; ලලනසස, ශ්‍රීකානාව අභි; නස, ඒ ශ්‍රීවිෂණ්‍යුග්‍රහ; ආනන්දිනා ශෙෂජනා, සනෙත්තකරණලද සියලුදෙනාඅභි; සමාභිසංඛිති,

14. ප්‍රාණවර්දං දේදන්‍යපහෙතිධානා
ච්චෙයුෂාං භූෂණතාං ස්වතෙතන
ප්‍රකාශකාකීශ්‍යගුණෝ දධානා:
සාතෝ තරුණා: පරිවව්‍රුරේනම්.
15. ආකෂිතෙ වෝර්ධමතික්‍රසියා
නතපුනතනභාත් කුවමණ්ඩලෙන
නතාමමධෝති ගුරුකුමාඡ
නිතානතමාත්‍රානත ඉවාඛගනානාං.

සියලු පැතිරී සිටිනා වූ; අපරාච්ච, එහෙයින්ම අන්‍ය වූ හෙවත් අසාධාරණ වූ; (ශ්‍රීදේවියගෙන් අන්‍ය වූම සී සේසි) ලක්‍ෂ්මී, ශෝභානාම; බහුව, විය.

තසා (හරෝ) අපරාච්ච ලක්‍ෂ්මී: බහුව, යනු මෙහි ක්‍රි- සි. බහුව යනු පරෙක්‍ෂ ලිපි සි, භූ, සත්‍යායාමි, ධාතුචෙන් ණප්, ප්‍රත්‍යයි, කපාචචත් විසරීණිං කපාච්චිසරීණිං උරසාසාලම් = මනෝරමඤ්ච තත් උරාසාලඤ්චති = කපාච විසරීණිඤ්ච, තත් මනෝරමෝරාසාලඤ්චති = තසමින්, සපිතා ශ්‍රී (රිති) = ලලතා (කාන්තා) යසසා: (තසා හරෝ) ආනන්දිතා: අශෙෂජනා: යයා, සා = සමාණිචතාති අඛනාතිචෙති = සමාඛෙග්‍ර සඛිති = යනු විග්‍රහ වාක්‍යයි. **අතිශයෝ කතිනම් අලංකාරයි.**

14. භූෂණතාමි, අබරණ බවට; උච්චෙයුෂාමි, පැමිණියා වූ; දේදන්‍යපහෝ, හිරණ්‍යකශ්‍යපුනම් අසුරරාජයාගේ; ප්‍රාණවර්දං, පණතෑන්තා වූ; (විදුරචත්චධා කශෝරවූ සී සේසි) නධානාමි, නියච්චිත්වූ චණ්දෙන්; ප්‍රකාශකාකීශ්‍යගුණෝ, ප්‍රකාචවූ කකීශ්‍යභාවනමැති ගුණඅති; සාතෝ, දේතන හෙවත් පියවුරුදෙක; දධානා: ධරන්තා වූ; තරුණා: තරුණියෝ; එනම්, ඒ ශ්‍රීකෘෂ්ණයා; පරිවව්‍රු, භාත්පසින් වටකරගත්තානුෂං.

තරුණා: එනම්, පරිවව්‍රු: යනු මෙහි ක්‍රි- සි. පරිවව්‍රු: යනු පරෙක්‍ෂ ලිපි සි පරිපූචි වාස්, වරණ, ධාතුචෙන් උස්ප්‍රත්‍යයි, (ප්‍රාණාන්ච්ඤනති ප්‍රාණවර්දා: (තෙෂාමි) දේදන්‍යානාමි පති: = (තසා) භූෂණසාභාව: භූෂණතා (තාමි) ප්‍රකාශෝ (ව්‍යක්තා: කාකීශ්‍ය මෙචගුණෝ යයෝ, සෝග යනු විග්‍රහ වාක්‍යයි **අතිශයෝ කති සංකරයි**

15. අතිඋන්නතභාත්, අතිශයෝත්තත භාවය හෙතුකෝචගෙන්; උර්ධමි ආකෂිතෙඉච, උඛට ඇදගන්නාක් වැනි වූ; අතිගුරුකුමාඡ, ඉතා බරබව භජනසකරන්තා වූ; අඛගනානාං කුව

16. යාං, යාං, පියා ප්‍රේක්ෂක කාන්තා
සා සා ශ්‍රියා නමුණුබි බහුව
නිඃශබ්දතා: සමමානිතෙතී:
සනාතනරෙ ජස්තරුමා කපාසො:

මනුකලෙන, කාන්තාවන්ගේ පියවුරු මඩලින්; අතික්‍රියාත්, අත්‍යන්තයෙන් කෘතවූ දේහෝ නොහොත් තනුතරවූ හෝ වැරැණාවූ; මධ්‍ය, මධ්‍යප්‍රදේශය තෙම; නිතාන්තම්, ඒකාන්තයෙන්; ආක්‍රාන්තං ඉව, ආක්‍රමනය කළාක්මෙන් හෙවත් පිහිතවුවාක්මෙන්; නනාම, නැමුණේය හෙවත් ප්‍රණතවීය.

අඩගනා නාම මධ්‍ය: නනාම, යනු මෙහි ක්‍රි- සි. නනාම, යනු පරෙක්ෂලිපි, නමු, ප්‍රත්නතෙ, ධාවුවෙන් ණප්, ප්‍රත්‍යසි අත්‍යන්ත කෘතරුඉති අතික්‍රියාත්, අතිශයෙන උන්නත: අත්‍යන්තත: භස භාව: = (තසමාත්) කුවයොමිණිලම් = (තෙන) ගුරෙහිවො = අතිශයෙන ගුරුකම් අතිගුරුකම් අතිගුරුකම්හජනිති අතිගුරුකම්හාක් (තෙන) යනු විග්‍රහයි. සමාසොක්ති උත්ප්‍රේක්ෂා සංකරයි.

16. පියා, වලලහවූ ශ්‍රිකෘතනෙම; යාං, යාං, යම්යම් අතනක්; ප්‍රේක්ෂක, බලලවේද; සාසා, ඒ ඒ කාන්තාවෝ; කාන්තා, බලා පත් ඇස්ඇත්ති හෙවත් හසින් වසිතවූ ඇස්ඇත්ති; ශ්‍රියා, ලජ්‍යා යෙන්; නමුණුබිබහුව, නැමුණු මුවඇත්තිවීය; (කරබාගත්ති යයි සේසි) අත්‍යා: එසින් අත්‍යවූ කාන්තාවෝ හෙවත් නොබලනලද අතනෝතුමු; ආහතෙතී: පිහිටි ජ්‍යො ඇත්තියෝ හෙවත් නොසිවසුම් ඇත්තියෝ; තනාන්තරෙ, ඒ අතුරෙහි; නිඃශබ්දතා, නිසැකව; සමං, එකවිට; කපාසො, නේත්‍රාන්ත නිරික්ෂණවලින්; අමුං, ඒ ශ්‍රිවිෂ්ණුහු; ජස්ත: උපහතකළාහුය හෙවත් රෝමසතිතව බලලවාහුය.

පියා (හජි) යාං, යාං, ප්‍රේක්ෂක, යනුද සා, සා, ශ්‍රියා නමුණුබි බහුව, යනුද අත්‍යා: සමං කපාසො: අමුං ජස්ත: යනුද මෙහි ක්‍රි- සි. ප්‍රේක්ෂක, යනු භූතාපි ලබ්ධි, ප්‍රපුච් ජ්‍යො, දශිනාඛකතයො, ධාවුවෙන්, තත්, පත්‍යසි, බහුව, යනු පරෙක්ෂලිපි, භුසත්‍යායාම් ධාවුවෙන්, ණප්, පත්‍යසි, ජස්ත: යනුද, පරෙක්ෂලිපි, හත්, හිංසා යාම්, ධාවුවෙන්, උස් පත්‍යසි, (කාතරෙ) අසිංහසාසාසා = නමු මුබ යසාසාසා = තාසනිශබ්දතාසොති = ආතිතාජ්‍යොයාමාමි තා: = යනු විග්‍රහ වාක්‍යයි සනාතොක්ති අලංකාරයි.

17. දුෂො'පි ශෛල: ස මුහුමුරුරෙ
රජුච්චිසමය'මානතාන
සෂණේ සෂණේ යනුවනා'මුපෙති
කදේ'වරුපං රමණීයතායා:
18. උච්චාරණඥො'පි හිරං දධාන
මුච්චාරණත්පක්ෂගණාසනටිසනම්
උතකං ධරං ප්‍රභව'මවෙක්ෂ්‍ය ශෞරි
මුතකංධරං දුරුක ඉතප්‍රවාච.

17. මුහු, වරක්; දුෂො'පි, දක්නාලද්දමුද; ස, ශෛල, ඒ (ශෛල) පරිතය නෙම; මුරුරෙ, මුරුරිහට හෙවත් ශ්‍රීවිෂණ්‍යහට; අප්‍ර ජිවත්, අප්‍රජිසක්මෙන් හෙවත් පෙර නොදක්නාලද්දක්මෙන්; විසම යංආතතාන, විසම ය කෙළේය; සෂණේසෂණේ, ඇසිල්ලක්පාසා; නවතාම, අලුත්බවට; උපෙති, පැමිණිය යන; යත්, යමක්වේද; තත්ථව, එයම හෙවත් ඒ අලුත්බවට පැමිණීමම; රමණීයතායා, රමණානි සමභාවයාගෙ; රුපං, ස්වරූපයයි.

ස: ශෛල: මුරුරෙ: විසමයං ආතතාන, යනුද යත්, නවතාම උපෙති, යනුද නිදේව රමණීයතායා: රුපං, හවති, යනුද මෙහි ත්‍රි- සි. ආතතාන, යනු පරෙක්ෂලිපි සි, ආච්, පුළු, තනු, විසාරා, ධාතුචෙන්, ණප්, ප්‍රත්‍යසි, උපෙති, යනු වනිමානලිපි. උපපුළු ඉණ, ගතො, ධාතුචෙන්, තිප්, ප්‍රත්‍යසි, හවති, යනු අධ්‍යායාන වනි මාන ලිපි, භූ, සත්‍යායාමි ධාතුචෙන්, තිප්, ප්‍රත්‍යසි, මෙහි සෂණේ සෂණේ යනු විප්සාවෙහි විතතයයි. වාක්‍යාපි හෙතුක කාමාලිඛිතා ලඛිතාරසි.

18. අප්, ඉක්බිතිව හෙවත් හරිහුගේ විසමයට අනතුරුව; හිරං උච්චාරණඥො, වාක්‍යාච්චාරණය දන්නාමු; දුරුක, දුරුකතෙම හෙවත් කෘෂණසාරිතෙම; උච්චා, උසස්මු; රණත්පක්ෂගණා, ශබ්ද පවත්වන පක්ෂසමූහයා ඇත්තාමු; තටි, දධානම්, තට්‍රදෙශයන් දරන්නාමු; තම්, ඒ පරිතය; ප්‍රභවං, දකිත්ව; උතකා, උත්සුකමු හෙවත් උත්සාහවත්මු; උතකංධරං, උත්සුකකය හෙතුකොටගෙණ ඔසවනලද බෙල්ලඇති; ශෞරි, ශෞරියා හෙවත් ශ්‍රීවිෂණ්‍ය; අවෙක්ෂ්‍ය, බලා; ඉති, වක්ෂ්‍යමානාකාරයෙන්; උචාව, කියේය.

දුරුක: ශෞරිං අවෙක්ෂ්‍ය ඉතප්‍රවාච, යනු මෙහි ත්‍රි- සි. උචාව, යනු, පරෙක්ෂලිපි සි, වට්, පරිහාෂණේ, ධාතුචෙන්, ණප්, ප්‍රත්‍යසි. සමභාවොත්ති නොහොත් කාමාලිඛිතාලඛිතාරසි.

17. තසසාතසිසුතසමානසාසො
ප්‍රාමසනමයුබාවලිමණ්ඩලෙන
වක්‍රෙණ රෙජෙ යමුතාජලොස:
සපුරතමභාවතීඉවෙකබාහු:
18. විරෙඨිතාං විග්‍රහහෙදදන්‍යා
මුතේව ශකති: සවිදිස්ඛලනති
තිතාං හරෙ: ස නතිතිතා තිකාමං
කොමොදනි මොදයති සම වෙන:

17. අතසිසුතසමානසාසො, සුමානම් මල්වග්ගි හා සමාන කානතිඇති හෙවත් ඇඟැස්ස මල්වැනි නිල්වත් කානතිඇති; තසස, ඒ ශ්‍රිකෘතණයාගේ; එකබාහු: එක්බාහුවක්; ප්‍රාමසන්, බමන්ගේ හෙවත් කරකැවෙන්නේ; මයුබාවලිමණ්ඩලෙන, මයුබාවලින් සමඟ සිටි මණ්ඩලඇති හෙවත් රහම්මාලාඇති; වක්‍රෙණ, සුදගීනනම් වක්‍රායුධය කරණකොටගෙණ; සපුරත්, බබලන්නාවූ; මභාවතී, මහත්වූ ආවතී හෙවත් දියසුලිඇති; යමුතාජලොස: ඉව, යමුතානදි යගෙ ජලප්‍රවාහයක්මෙන්; රෙජෙ, බැබලිණි.

නසස එකබාහු: යමුතාජලොස: ඉව, රෙජෙ, යනු මෙහි ත්‍රි-සි. රෙජෙ, යනු පරෙක්ෂලිපි සි, රාජා, දීප්‍යො ධාතුසි, එ, ප්‍රත්‍යසි, අතසි සුතෙන සමාන: සාස: යසස ස: = (තසස) මයුබානාමාවලය: = මයුබා වලිනාම් මණ්ඩලං (වක්‍රවාලං) යසසතත් = (තෙන) ජලසසමස: ජලොස: යමුතායා: ජලොස: = මහාංශවාසාවතීශෙවති = එකශාසො බාහු ශෙවති = යනු විග්‍රහවාක්‍යසි. උපමාලංකාරසි.

18. විරෙඨිතාම්, වෛරින්ගෙ; විග්‍රහහෙදදන්‍යා, ශරීරවිදරණ යෙහි දක්‍ෂවූ; සවිත්ථස්ඛලනති, කිසිතැනෙක්කිත් නොපැනිලෙන් නාවූ; තිතාං, තිතර; සනතිතිතා, සම්පසථවූ හෙවත් අත්තොහැර සිටිනාවූ; මුතී, එහෙයින්ම මුතීතිමත්වූ; ශකති:ඉව, ශකතිශවැනිවූ; කොමොදනි, ගදනොමේ; තිකාමං, ඒකානතයෙන්; හරෙ, ශ්‍රීවිෂ්ණුහුගෙ; වෙන:, විත්තය; මොදයතිසම, සතුටුකෙළේය.

කොමොදනි හරෙ:වෙන: තිකාමං මොදයතිසම, යනු මෙහි ත්‍රි- සි. මුද, සමාජිතෙ, ධාතුවෙන්- සමයොගයෙහි අතිතාම්- වතී- ලි-තිජ, ප්‍රත්‍යසි විග්‍රහානාම් (ශරීරණාම්) හෙද: = විග්‍රහහෙදදන්‍යා, තස්ඛලනති අස්ඛලනති කො: (පාඨව්‍යා: පාලකභාත්) මොදක: කුමොදක: (විෂණු: කුමොදකසොයම් කොමොදනි (අණ) (විෂණු ගදයාම්) යනු විග්‍රහසි, මොදයති යනු සමයන නිපාත යොගයෙහි අතිත කාලික ක්‍රියාසි. උපමාලංකාරසි.

19. න කෙවලං ය: ස්වකයා මුරරෙ
රණන්‍යසාධාරණත්‍යං දධාන:
අත්‍යඵලද්වේජයිතා පරෙෂාමි
නාමිතා පි තසෙසව ස නන්‍යකො'භුත්.
20. න නීතම'නෙතන නතිං කදපිත්
කණ්ණානතිකප්‍රාප්තාගුණං ක්‍රියාසු
විධෙය'මසා හවදනතිකසං
ශාර්ඛං ධනුර්මිත්‍රමිව ද්‍රසිය:

19. අනන්‍යසාධාරණත්‍යං, අනන්‍ය සාධාරණ භාවය හෙවත් අනිකක්‍ෂ්‍ය සමානභාවය; දධාන, ධරන්නාවූ; ය:, යම් නන්‍යකයෙක් හෙවත් සතුටුකරන්නෙක්නම්; ස්වකයා කෙවලං, ගජාශාදි වස්තුවෙන් පමණක්; මුරරෙ'න, නන්‍යකයා, විෂය සතුටුකරන්නේ නොවේද? අත්‍යඵල, අතිශයින්; පරෙෂාමි, ශක්‍යයන්, උවේජයිතා, උවේග කරන්නේ හෙවත් බියගන්වන්නේ; නාමිතාඅපි, නාමයෙන් හෙවත් අනිභිතාම වස්තුවෙන්; තසාච්ච, ඒ විෂයසම්බන්ධිත නන්‍යකයා, නන්‍යකයා හෙවත් සතුටුකරන්නෙක් වේද? ස:, හෙතෙම; නන්‍යකයෙහි, නන්‍යක නම් බඩගස විය.

ය: අනංඵල පරෙෂාමි උවේජයිතා, ය: නාමිතාපි නන්‍යකයෙහි, යනු මෙහි ක්‍රි- සි. අභුත්, යනු භූතාපි ලබයි. භූසත්‍යායාමි ධාතුයි, දිප්, ප්‍රත්‍යයි, අත්‍යසාධාරණ: නභවතිති අනන්‍යසාධාරණ: වස්තුවාචි= (නාමි) යනු විග්‍රහයි. භාවාදිබලාංකාරයි.

20. අනෙතන, අත්පුරුෂයෙකු විසින්; නතිං, නැමීමට වෙත් අකණ්ණියට හෝ තමාට අනුකූලවට; නනිතං, නොපවුණුවන ලද්දකු; ක්‍රියාසු, ක්‍රියාවන්හි හෙවත් යුධ කම්මයන්හි දෙහෝ නොහොත් හිතාහිත කෘත්‍යයන්හි; කණ්ණානතිකප්‍රාප්තාගුණං, කණ්ණානතිකප්‍රාප්තාගුණාදි දෙහෝ නොහොත් කොණ්ණානතිකප්‍රාප්තාගුණාදි දුනුදියැති නොහොත් ආපාතා ධර්මාත්‍යාවූ; විධෙයං, විධාන වස්තුව හෙවත් රණක්‍රියාවන්හි අවශ්‍යවූ; ද්‍රසියං, අතිශයින් දැඩිවූ; ශාර්ඛංධනු:, ශාර්ඛයෙකු දුන්න; මිත්‍රමිත්‍ර, මිත්‍රයෙකුමෙන්; අසා, ඒ ශ්‍රීවිෂ්ණුවට; අනතිකසංභවත්, සන්නිභවයක් විය හෙවත් ශ්‍රීවිෂ්ණුව විසින් ධරණලද්දක් විය.

ශාර්ඛං, ධනු: මිත්‍ර: වාස: අනතිකසංභවත්, යනු මෙහි ක්‍රි- සි. අභවත් යනු අනද්‍ය - ලබයි, භූසත්‍යායාමි ධාතුයි, දිප් ප්‍රත්‍යයි, (කණ්ණානතිකං කණ්ණොග්‍රාහාරං) ප්‍රාප්තා, ගුණො මෛච්ඡිකාපාතා ධර්මාදි) යසා තත්= ශාර්ඛසා විකාර: ශාර්ඛමි (තනනාමධනු:) අතිශයෙන දැඩිවූ ද්‍රසියං යනු විග්‍රහවාක්‍යයි, උපමාලංකාරයි.

21. ප්‍රවාඛමන්‍යාබ්‍රෙදධිරතාද:
 කෘෂණාණ්වහ්‍යාණ්වරෙකහංස:
 මන්‍යුතිලාපුරකෘතං දධානො
 නිධාන'මශ්‍රායත පාඤ්චර්තය:.
22. රුරජ සමපාදක'මිෂ්ටසිඛෙ:
 සථිපු දික්ඛ්‍යවප්‍රතිසිඛමාගීම්
 මහාරථ: පුෂ්‍යරථ: රථාඛිති
 ක්‍ෂිප්‍රං ක්‍ෂපානාථ ඉවාධිරුස:.

21. ප්‍රවාඛ, ප්‍රකෘතියෙන් වැඩුණාවූ; මන්‍යු, ගමන්වූ; අබ්‍රෙදධිර තාද:; මේකයක්සේ ධිරවූ හෙවත් මනහරවූතාදඅභි; කෘෂණාණ්ව, ශ්‍රීකෘෂණ නමැති සාගරයාගේ; අහ්‍යාණ්වර, සම්පවාරීවූ; එක හංස, අවිනිශ්‍ය හංසයෙකු බඳවූ; මන්‍යුතිල, මන්‍යුමාරුතය; ආපුර කෘත, සිටුණ්වීමෙන් කරණලද්දවූ; නිධානං, තාදය; දධාන:; ධරන්තාවූ හෙවත් නොපිහිනලද්දේ නුදුරු මන්‍යුමාරුත ප්‍රවේශ යෙන් තාදපවත්වන්නාවූ; පාඤ්චර්තය:; (ශ්‍රීවිෂ්ණුහුගේ) පාඤ්ච ර්තය නම්වූ ශබ්දය; අශ්‍රායත, අසනුලැබිය.

(අස) පාඤ්චර්තයමශ්‍රායත, යනු මෙහි ක්‍රි- සි. අශ්‍රායත, යනු භූතාථ ලුඛිසි, ශාඤ්, ශ්‍රවණේ ධාතුහු කෙරෙත්, නත්, ප්‍රත්‍යසි, සියංරතීති සිතේ (මනොහර:; මන්‍යො (ගමන්රේ) අබ්‍රෙදසා (මෙක සෙව) ධිරශ්වතාද: ප්‍රවාඛො, යෙනස:=(උපමා සමාසය), කෘෂණ ඵවාණ්ව: = කෘෂණාණ්වසා අහ්‍යාණ් (සම්පං) = තසමිත්; වරතීති කෘෂණාණ්වවර:; එකශ්වාසො හංසයෙති= කෘෂණාණ්ව- වරශ්වා වෙකහංසයෙති= මන්‍යුශ්වා සාවතිලයෙති= මන්‍යුතිලසා ආපුර: (ආපුරණං)= මන්‍යුතිලාපුරණකෘතං (ජතීතං)= පඤ්චර්තොනාම කශ්චිදපුරණාත්‍රහව: පාඤ්චර්තය: යනු විග්‍රහයි. අහිංසොකාහි අලඛකාරයි.

22. මහාරථ:; මහත් රථඅභිත්තාවූ; රථාඛිති, රථාවයවවූ චක්‍රය අභිහෙයින් රථාඛිතනම් ශ්‍රීකෘෂණතෙමේ; ඉෂ්ටසිඛෙ: සමපාදකං, අභිඤාථ සිඛිය සමපාදනය කරන්නාවූ; සථිපුදික්ඛ, සියලු දිශා වන්නි; අප්‍රතිසිඛමාගීම්, නොවලකනලද මාගීඅභි; ක්‍ෂිප්‍රං, වහායන පුලුවු දෙතේ නොහොත් ක්‍ෂිප්‍රයන නම්අභිත්තාවූ; පුෂ්‍යරථං, ක්‍රීඩා රථයෙහි; අධිරුස:, මොනවට ආරුසිවූයේ හෙවත් නැගුනේ; ක්‍ෂපා නාථ:ඉව, (විශ්වාතිවූ පුෂ්‍යතැනට නොනවටආරුසිවූ) වන්‍යයාමෙන් රුරජ, බැබලිණි.

23. ධර්මානුකූලා දදාගේ ඵ් ඥාණය
සංක්‍රාන්තාමුහුර්තීන්හෙදිනිසු
එණාචතස්සාසකිදාං රසායාස්
තලං විවික්‍ෂනනිව පනතගාරි.

24. සියාසතසනසා මහිධුරනු
තිදපටියාන් පටහප්‍රණාදා
ජලානතරුණිව මහාණ්ඩ්‍යොසා
ශබ්දනතරුණනතරයාං වකාර.

° රථාඛණි (හරි) ස්වපානාච්ඡාද රහිත, යනු මෙහි ක්‍රි- සි. රජරජ
යනු පරෙක්‍ෂලිච්ඡි, රජා, දිනොභා ධාතුචෙත් නප්, ප්‍රත්‍යසි, ඉන්ධ්‍ය
සිසි-ඉන්ධ්‍යා ව සාසිච්ඡෙවති වා=(තසාය) අප්‍රතිසිසි මාහි යසානත්=
(තම්) මහාන් රථො යසාසා= රථාඛණමසාසාසනිති රථාඛණි ස්වපානා
නාච්ඡා= යනු සමාසසි, උත්ප්‍රසාදා නොහොත් උපමාලංකාරසි.

23. අථ, ඉක්කිතිව හෙවත් රියනාභිමට අනතුරුව; ඥාණය,
ශ්‍රීකාන්තයාගේ; ධර්මානුකූලා, ධර්මානුකූල ස්ථානකොට ඇති; මණි
හෙදිනිසු, මණිමුඛාකුට්ඨිමානි; (ගාහභුමිනිසි සේසි) සංක්‍රාන්ත
මුහුර්ත, ප්‍රතිබිම්බප්‍රාණා ශරීරඇති; පනතගාරි, ගුරුචතෙම; එණා
චතා, පෙණඇත්තවුන් හෙවත් නාගයන්; ත්‍රාසකිදාං, පලවා
හරිත්ව; රසායාසනලං, පාතාල ලෝකයට; විවික්‍ෂන්තුව, ප්‍රවේශවනු
කැමැත්තෙකුමෙන්; දදාගේ, පෙත්‍රණෙය.

පනතගාරි රසායාසනලං විවික්‍ෂන්, ඉථ දදාගේ, යනු මෙහි
ක්‍රි- සි. දදාගේ, යනු පරෙක්‍ෂලිච්ඡි, දුශිර්, ප්‍රෙක්‍ෂණේ ධාතුචෙත්, එ,
ප්‍රත්‍යසි ධර්මසාග්‍රං= ධර්මාග්‍රංඛාම (ස්ථානං) යසාසා= සංක්‍රාන්තා
මුහුර්තසාසා= මණිමයා මෙදිනා (මණිමයකුට්ඨිමා)= (තාසු) එණා
එණාමසනිති එණචතා (තාන්) ප්‍රවේශවුමිච්ඡතිති විවික්‍ෂන් පනත
ගානාමරි= යනු විග්‍රහසි. උත්ප්‍රසාදා ලංකාරසි.

24. සියාසතා, ප්‍රයාණයකරණු කැමැත්තාවූ; තසා, ඒ ශ්‍රීකාන්ත
යාගේ; මහිධුරනු, පථිත කුහරයන්; තිදපටියාන්, බිඳිමෙහි අති
දක්‍ෂම; පටහප්‍රණාදා, එනම් හෙරිවිශේෂයාගේ නාදයතෙම; (පණා
බෙර නාදයසි සේසි) මහාණ්ඩ්‍යොසා, මහාසාගර ජලප්‍රවාහය තෙම;
ජලානතරුණිව, අන්‍ය ජලයන් අතුරුදහන් කරන්නාක්මෙන්;
ශබ්දනතරුණි, අන්‍ය ශබ්දයන් හෙවත් නාදයන්; අනතරයාංවකාර,
අනතර්භිත කෙළේය හෙවත් වැසුවේය.

25. යතා ස භතී ජගතාං ජගාම
 ධර්මා ධර්මාෂා ඵණ්නා තතො'ධා
 මහාභරාතාභරාතරාසහසු
 සාහායකව්‍යග්‍රහණං ප්‍රසස්තේ.

නානා පටන දණ්දා: ශබ්ද නවනිත්තේ ගෙන - සාං වසාර, යනු මෙහි ක්‍රි- සි. යානුමිච්ඡතිති සිංසන් (තසා) මහිංධරනනි ති මහිධ්‍යා: (පළිතා:) තෙමාමි රජුන් (බ්ලාති) හිනනනිති= හිද, මහිධ්‍යානුණාමි හිද (හෙදනම්)= අතිශයෙන පවුරිතිපටියාන් මහිධ්‍යානුහිද යාමි පටියාන්= පටනසාප්තාද්= අනානා ජලාති ජලානතරාණි මහාංශවාසාවණ්වශෙවති= තසාමසා= අනානා ශබ්දා ශබ්දනතරාණි, මෙහි අනතරශබ්දය අනානාමි අනතරයා වතාර, යනු අනතරානාමාවි අනතරශබ්දයා කෙරෙන් හි, ප්‍රත්‍යය හා ආමප්‍රත්‍යයි, පසුව, ණතනායා කෙරෙන් පරෙක්ෂලිචි- ණප්, ප්‍රත්‍යයි- චු-කාඤ්ඤ, කරණෙ ධාතුයි උපමා උච්චාරයි.

25. භතී, ජගත්භතීවු හෙවත් තමන් කුසුසිඬ සම්ලෝකයා ඇති; සා, ඒ ශ්‍රීකාමණෙනම; යතා, යම් මහිමාගීයෙකින්; ජගාම, ගියේද; තතා, ඒ භූභාගයෙන්; අධා, යට හෙවත් පාතාලයෙහි; ධර්මාෂා ධතී, පෘථුවිය ධරන්තාවු; ඵණ්නා, ශෙෂනම් නාගයා විසින්; මහාභරා, මහත්වුබර කරණතොටගෙණ; ආභුගහ, හාත්පසින් වක්වු හෙවත් කුදවු; ශිරාසහසු, ශිෂිසහසුයාගෙ හෙවත් දහස් ගණන් ශිෂිසමෘතීවු; සාහායක, සහායකමයෙහි; ව්‍යාග්‍රහණං, යුක්ත ප්‍රසුච්ච භූජඇඟියේ; ප්‍රසස්තේ, ප්‍රසංසාවීමයි.

සා යතා ජගාම, යනුද. ගතො ධා ඵණ්නා මහාභරාග්‍රහණං ව්‍යාග්‍රහණං ප්‍රසස්තේ, යනුද, මෙහි ක්‍රි- සි. ජගාම, යනු පරෙක්ෂලිචි ගම්භ, ගතො ධාතුචෙන් ණප්, ප්‍රත්‍යයි ප්‍රසස්තේ, යනුද පරෙක්ෂලිචි ප්‍රසුච්චි සා, ගතො ධාතුචෙන්, ඵ, ප්‍රත්‍යයි, මහාංශවාසො භරාශෙවති, මහාභරා ආසමනතාත් භුගහම්= මහාභරෙණ ආභුගහම්= ශිරසාමි සහසුම්= මහාභරාභුගහණ්ව තත් ශිරාසහසුණ්වති= (තසා) සාහායකෙ (සහායකමයෙහි) ව්‍යාග්‍රාභූජා: යසම්ත්තත්= (තථා) මේ ගම් සමාස පදය ප්‍රසස්තේ යන භාවක්‍රියා පදයාහට විශෙෂණයි අතිශයෙකින් අඋච්චාරයි.

26. අපො'ච්චකො'සොරණසංඝභග්ග
භයාවනමුක්ඛාතකොතනාති
ක්‍රියාඵලාතිව සුනිතිභාරං
සෙසනාති සොමාකය'මඤ්ජුසාමී.
27. ශාමාරුණේ'වාරණදුතතොයෙ
රුලොභිතා: කාඤ්චනභූපරාගා:
ආනෙමි මගෙන: ශිනිකණ්ඨපක්ඝ
කොදදදුතවුසුදිරෙ රථොකො.

26. අප, ඒ ප්‍රසාදියට හෙවත් විෂණ්‍යුහගෙ චලනයට අනතුරුව; උච්චකොසොරණ, උස්වූ තොරණෙහි; සංඝ, ආශන්නවීමෙන්; භග්ග. බිඳුනාවූ හෙවත් වෙන්වූ; භයාවනමුක්ඛාත, බියෙන් පහතට තැම්ම කරණලද; කොතනාති, හවනඇති; සෙසනාති, සෙසන යෝතුමු; සොමාකයං, සොමසන්නානය හෙවත් සොමසන්නාතිවූ; (වන්‍යවංශය ඇත්තාවූ යි සේසි) තං, ඒ ශ්‍රීකාණ්ණයා; අකයසු, අනුව ගියාහුය; (කෙසේදයත්?) ක්‍රියාඵලාති, ක්‍රියාවන් සමකිවූ ඵලයෝතුමු හෙවත් සාමාදි උපාය ප්‍රයෝගයන්ගේ ඵලයෝතුමු; සුනිති භාරං, සුඤ්ජරනිතින් භජනයකරන්නු (අකයසු:ඉව) අනුව යන්න වූත් මෙහි.

සෙසනාතිනම් අකයසු, යනු මෙහි ක්‍රි- යි අකයසු, යනු පරෙක්ඝ ලිවිසි, අනුපුච්ඡි යා, ප්‍රාපණේ ධාවුවෙන්, උස්, ප්‍රත්‍යසි තොරණේ, සංඝයා = තොරණසංඝගත, භග්ග = තොරණ සංඝභග්ගාත් (ජාතම්) භං = තොරණසංඝභග්ගභග්ගොන අවනමුක්ඛාතාති කොතනාති යෙය්නාති = ක්‍රියාණාමි (සාමාදදුපාය ප්‍රයොගානාමි) ඵලාති = සුඤ්ජරනිති: සුනිති: සුනිතිමිභජනිති සුනිතිනාත්, (තාමි) සොමසාඅකය (සන්නානා) සොමාකය (තමි) යනු විග්‍රහයි- උපමා ලබ්‍ධිකාරයි.

27. ශාමාරුණේ, සම්චන්ද්‍රිද අරුණුවන්ද්‍රිද; වාරණදුත තොයෙ, හසින්නගෙ මදජලයෙන්; ආලොභිතා, කලතනලද්දවූ; ශිනිකණ්ඨ, (ඵගෙසිත්ම) මොනරුන්ගෙ; පක්ඝකොදදදුතා, පිල් සුණු සෙසින් බබලන්නාවූ; කාඤ්චනභූපරාගා, සාවණිභූමීන් සමකිවූ රජස් හෙවත් පාංශුහු; ආනෙමි, නිමිවලල පැතිරගෙණ; මග්ගෙන, නිමගනවූ හෙවත් ගැලුණවූ; රථොකො, රියසමුහයන් විසින්; වුසුදිරෙ, සුණුකරණලද්දහුය.

28. න ලබ්‍යයාමාස මහාජනානාං
ශුරංසි තෙනවොචන්ති මාජගාම
ආවෙඪනාසංපදගුම්භේණු
පදගතො යත්ඝද්දශං ගරිමිණි.
29. නිරුච්ඡයාමාස යද්දති කථංඤාත්
ඉත්තං ඤාති ඤාති පුරුගපාදත්
ධ්‍රැවං ගුරුතමාගීරුධි කරිත්වා
නුලලබ්‍යං ගතං භුරගාසනදීප්ති.

රථානාමොකාං කාඤ්චනානුපරිතායාං චුක්ඛුදිරො, යනු මෙහි ක්‍රි-යි. චුක්ඛුදිරො, යනු පරෙක්ඛ ලිච්ඨි, ක්ඛුද, පෙෂණේ ධාතුචෙන්, ඉරො ප්‍රත්‍යයි, ශ්‍යාමානිචාරුණානිච=(නෙය්‍ය) (කාෂණ්‍යොහිනෙතේත්‍යාථී) චාරුණානාම් දුතතොයානි (මදජලානි)=(නෙය්‍ය) කාඤ්චනසහ්‍යා, කාඤ්චනානු: කස්‍යාං පරිතායාං (පාංශව්‍යං=නෙමි අභිව්‍යාපොති ආනෙමි ආචිමසීදුහිවිධෙත්‍යාං, යනුවෙන් අභිවිධි අභියෙහි අබ්‍යසිභාවයි ශිනිකණ්ඩානාං (මයුරුණාම්) පක්‍යාං= තෙමාමික්‍යොදු (මයුරුවහිචුක්ඛි ඉච) ද්‍යොතනතඉති= රථානාමොකාං= (නෙය්‍ය) යනු නිඵ්චිතයි. ෧නි ශ්‍යෙෂ්ඨානනි අලංකාරයි.

28. අනුපාපදභූමි, අනුපාධාතුන්හි ප්‍රතික්ෂාආඥාත්තත්‍ර සමබන්ධි
 හෙවත් සාධක සමබන්ධි භූමිත්‍රය; රේඛා, පරාගය; පද්‍යාන; රථ
 යොදිත්තෙ පාදවලින් තාභිතවුයේ; මහාජනානාමි, බොහෝ ජන
 යන්තෙ දෙයෝ නොහොත් මහත්ජනයයි කියනලද පූජ්‍යයන්තෙ;
 ශිරාසි, ශිෂියන්; නලසිසායාමාස, නොඉක්මවුයේය; උඩතිය, නැගිය
 මට දෙයෝ නොහොත් උඩනැගුවකටත්; නආජගාම, නොපැමි
 ණියේය; යත්, යම්තෙයකින්; ගරිමණ්, ගුරුකියට හෙවත් මාහා
 නමයට; සද්ධං, සුදුසුයේ; අවෙෂිත, වෙෂිතකෙළේද එතෙයිනි.

අවසානද හමුරෙණ්‍ය: ශීතංඝි නලබ්බසාමාස, යනුද, (ස:) උඩ
 තං නපාජගාම, යනුද, (ස:) ගම්මිණි: සදාශං අවේඛටත, යනුද,
 මෙති කු- යි. නලබ්බසාමාස, යනු පරෙක්කලීටියි, නක්ථප්පි ලභි,
 ගතාමි බාතුචෙන්, ණප්, ප්‍රත්‍යය හා ආම් ප්‍රත්‍යයි දක්වුම් අනුප්‍රඥෝ
 ගයි නපාජගාම යනු නක්ථආභිප්පි ගම්ඤ, ගන්‍යොධාතුචෙන්, ණප්,
 ප්‍රත්‍යයි, අවේඛටත, යනු භූතාම් ලුභිති වේඪට, ඊහායාමි බාතුචෙන්,
 තත්, ප්‍රත්‍යයි, භූරෙභාවො ගරීමා (නස්ස) මෙති භූරැශබ්දඥට
 'ප්‍රියසිර' යනාදින් ගරදෙශයි. සමාප්තාන්ති අලංකාරයි.

29. තුරුණ, අශ්වයෝ තුමු; යළිභි, යළිකුලිකයන් විසින්
 හෙවත් යළිවංශිකයන් විසින් ආරුද්ධ අශ්වයෝතුමු; කථකුත්,
 කෙසේනුමුත් (ඉතා උත්සාහයෙනැසි සේසි); නිරුඬ්‍යමාණ; වලකනු

30. අවෙක්ෂිතානායනවල්ගමිත්‍රෙ
තුරඬනිතිසිතනතිරුඬවාහෙයො
ප්‍රතිභිතාත්‍රෙණුති'රෙතාන තුණිං
නිනුසුරිතනාස පාප්‍රිකාත්පරිහාස
31. දිදුක්ෂමාණා ප්‍රතිරපාමිප්‍ර
මුරුරිමාරුදනසං ජනොසාසා
අනෙකසා සංසතු'තමපානලා
නවං නවං ප්‍රිති'රහො කරෙති.

ලබන්නාහුද? යත්, යම්හෙයකින්; අග්‍රපාදන්, අක්පා හෙවත් ඉදිරි යෙහිවූ පාදයන්; මුත්‍ර, වරක් හෙවත් ක්ෂණ ක්ෂණයෙහි; උච්චික්ෂිප්‍ර: එසෙව්වාහුද; තත්, එහෙයින්; මාගිරුඬය, මංවලහන්නාවූ; ගුරුත්, මහත්වූ නොහොත් පූජ්‍යවූ; කරුණාත්, හස්තිරජයන්; උලලඬසා, අතික්‍රමනායකොට (ඉක්මවා); ගතතුං, යන්ට; ඊසු: ධ්‍රැවමි, කැමති වූවාක්මෙන්වූහ හෙවත් කැමතිවූහයි සලකනුලැබේ.

තුරුගා: අග්‍රපාදන් උච්චික්ෂිප්‍ර: යනුද, තුරුගා: කරුණාත් උලලඬසාධ්‍රැවමි ගතතුං ඊසු: යනුද මෙහි ත්‍රි- යි. උච්චික්ෂිප්‍ර: යනු පරෙක්ෂලිවයි, උත්ප්‍රථික්ෂිප, ප්‍රෙරණෙ ධාතුචෙන්, උස්, ප්‍රත්‍යයි ඊසු: යනුද පරෙක්ෂලිවයි, ඉප්‍ර, ඉච්ඡායාමි ධාතුචෙන්, උස්, ප්‍රත්‍යයි, සමාස විග්‍රහවාක්‍ය සුබොධයි, මාගිරුඬයනිති, මාගිරුඬය (මඤ්ඣමනෙත මාගිරෙයිතඉත්‍යාපි) උත්ප්‍රෙක්ෂා ලඬකාරයි.

30. ආයනවල්ගා, ආකමිණය කරණලද මුවරුහැන් ඇතිසේ; යනනතිරුඬවාහෙයො, උත්සාහයෙන් වලහාලද අසුන්ඇති; තුරඬනිති, තුරඬනින් විසින් හෙවත් අභිසෙතාවන් විසින්; අත්‍රෙ, ඉදිරි යෙහි; අවෙක්ෂිතාත්, නොදක්නා ලද්දවූ; රෙණුති, පාංශුවලින් හෙවත් රජයින්; ප්‍රතිභිතාත්, ප්‍රකමියෙන් ක්‍රියාකරන්නාවූ හෙවත් පාංශුක්‍රියාකරන්නාවූ; පාප්‍රිකාත්, බාලායනකරු; ජනනාස, මව්වරු තුණිං, වහා; එතා, අවුත්; පරිහාස, මාගිරුඬය; නිනුසු, අපනිත කලාහුය (ඉවත්කරගන්නාහු යයි සේයි)

ආයනා (ආකාශය) වල්ගා (මුඛරජුරු) යෙහිත්, තත්=යනෙනන (අතිප්‍රයනෙනන) නිරුඬා, වාහා: යෙය, සො= (නො) ප්‍රතිඬනිති ප්‍රතිඬනා: (තාත්) මෙහි කතීකාරක සත, ප්‍රත්‍යයි. ස්වභාවොක්ති අලංකාරයි

31. අනසං, නිදෝමවූ; මුරුරිං, ශ්‍රිවිෂණුහු; දිදුක්ෂමාණා, දකිනු කැමැත්තාවූ; ජනොසාසා, ජනසමූහයෝතුමු; ආරුත්, සම්පයෙහි; ප්‍රතිරපාමි, විපිකපාසා; ඊසු: හිසාහුය; අනෙකසා, නොයෙක්වර;

32. උපෙසුමො වර්තම නිරන්තරං
 රසො නිරුච්ඡවාසමනිකිතිති;
 රථසා නසාං පුරි දත්තවක්ඛ
 විවාන් විදුමාස ඉතොති යානම්.
 මධෙස සමුද්ධං කකුභා පිභබ්බි
 ධා කුච්ඡි කාඤ්චනවප්පහාසා
 කුරඬකානතාමුඛවසවාහ
 පොලොව හිතවා ජලමුලලාස.

සංකුතංආපි, පරිවරණය කරණලද්දවුද හෙවත් පුරුදුකරණ ලද්ද, වූද වස්තුව; අනලාපිති, අතිකවූ ලිඛිතොම; නවංනවංකරෙති, අලුත් අලුත් කෙරෙයි; අනො, ආශ්වාසීයි.

ජනනාසාං ආගන් ප්‍රතිරථාම ජයා, යනුද, අනලාපිති, සංකුතංආපි නවංනවංකරෙති, යනුද මෙහි ක්‍රි- යි. ජයා, යනු, පරොක්ෂලිථි, ඉණ්,ගතො ධාතුචෙන්, උස්, ප්‍රත්‍යයි, කරෙති, යනු වච්ඡ- ලිඛි, වූකාඤ්ච, කරණ ධාතුචෙන්, නිප් ප්‍රත්‍ය පි, දුෂ්ටමච්ඡන් නිති දිදුක්ෂමාණා රථසාමරථසාමිප්පති, ප්‍රතිරථාම, නාසානිඅසම්(පාපං) යසාසා- අනසා (නම්) ජනානාමොසා ජනොසා, නථකයා අනෙ කයා නඅලාආනලා යනු විග්‍රහයි. අමානතර නාසාලංකාරයි.

32. විවාන්, පණ්ඩිතවූ; නසාමිපුරි, ඒ නුවරෙහි; දත්තවක්ඛ, ථනෙත්තම දෙනලද ඇස්ඇති; අසො, මේ ශ්‍රීකෘෂණතෙම; නිරන්තරං, අතරතැන්තාවූ; අනිකිතිති, සේනාවන් කරණකොටගෙන නිරුච්ඡවාසා, උච්ඡවාසරහිතවූ හෙවත් අතිශයින් සඬකටවූ (ආකුලවූ යි සේයි;) වර්තම, මාගියට; උපෙසුමා, පැමිණියාවූ; රථසා, රථය සමඬකිවූ; ඉතොති, සෙමින්යාම; නවිදුමාස, නොදත්තේය.

අසො, රථසා, ඉතොති, යානම්, නවිදුමාස, යනු මෙහි ක්‍රි- යි. විදුමාස, යන තත්ති විද්, ඥානෙ, ධාතුචෙන්, පරොක්ෂලිථි, නිප්, ප්‍රත්‍යයි, ආම්, ප්‍රත්‍යය හා, අස්, භූචි, අනුප්‍රත්‍යයාගයි, නාසානිඅනතරං යාසාම්, තා= (තාහි) නාසා, උච්ඡවාසං යසා, තත්= දතො, වක්ඛයි යසා, යෙනවා, සා= යනු විග්‍රහ වාක්‍යයි. කාමාලිඬතා ලංකාරයි.

33. මධෙසමුද්ධං, මුහුදමැද; කාඤ්චනවප්පහාසා, සවණිණ්ණය ප්‍රාකාරයන් සමඬකිවූ කානනියෙන්; කකුභා, දිශාවන්; පිභබ්බි, පිඟුවන් කරන්නාවූ; යා, යම් පුරියක්තොම; ජලමිභිතවා, සමුද්

34. කෘතියෙහි භූමිභාවය සහ ස්වභාවය
රුද්ධාංගීය: පරිණාමය:
අතිරේකයා විද්‍යා විධාන
පාඨවි පාඨවර්ණ: ප්‍රතිපත්තිය.

ජලය බිඳගෙන (නැංගා); තුරකානානාමය, වෙළඳගෙ වෙළඳ
හිමි; හවස, හිත්තසමකයා වෙත වඩානැතිනුගෙ; ජාලාලාලා,
ජාලාලාලා මෙන් හෙවත් දුලාලාලා; ජලාලාලා, ජලාලාලා බිඳ
ගෙන.

35. (පු) ජලය හිමි, තුරකානානාමය, ජලාලාලා, යනු
මෙහි ක්‍රියා- සි. ජලාලාලා, යනු පරිණාමය සි, ජලාලාලා, යෙදුම
ක්‍රියායාම, දීප්තිය, යනු ධාතුවෙන්, ක්‍රියා, ප්‍රත්‍යය, සමුදායය මධ්‍ය,
මධ්‍යසමුදාය, 'පාලමධ්‍යය' යනුවෙන් අවසාන වන්නේ, තත්
සන්නිවේදන හෙයින් මධ්‍යයෙහි යාමය ඒකානුකූලව, පිහිටා
ආසාදනයක් = (තා) කාලයක් මධ්‍යය (සමුදායය) වන්නේ තත්‍යය
(දීප්තිය) = (තා) තුරකානාමය කාලය = (තත්‍යය) වෙමින් තුරකා
නානාමය (තත්‍යය) හවසම වන්නේ = (තත්‍යය) ජලාලාලා, තුරකා-
ජලාලා, යනු විග්‍රහයකි.

මධ්‍යය යෙදුම බිඳ වැටීම නූතන ප්‍රාය ඉතිහාසයෙහි:

ජලාලාලා වර්ණයෙන් බිඳ වැටීම 'ජල' යෙදුම පාලය:

යනු කි හෙයින් ජලාලාලා ජලාලාලා ලබාදෙයි.

34. භූමිභාවය, රජුන් සමකයා දෙසින් නොගොත් පරිණාමය
යන් සමකයා; සහ ස්වභාවය, දහස්ගණනින් හෙවත් දහස්ගණනින්
මිනිසුන් විසින් හෝ පරිණාමයන් විසින්; කෘතියෙහි, කරුණුද අති
ශාන්ත අති; ජලාලාලා, සාගරජලයෙන්; පරිණාමය, හාත්පසින්
වෙළඳාම වූ අති හෙවත් සමාජය; පාඨවි, පුළුල්ව හෙවත්
මහත්ව; යා, යම් පුරිසක්තොම; අතිරේක, නිර්වින්තොම හෙවත්
බෙදාදීම; විධාන, මහලු විසින්; පාඨවර්ණ, පාඨවිනුගෙ;
ප්‍රතිපත්තිය, ප්‍රතිපත්තියක් මෙන් හෙවත් ප්‍රතිපත්තියක් මෙන්;
විද්‍යා, කරුණුද (ඒ පුරිසය)

විධාන (පු) පාඨවර්ණ: ප්‍රතිපත්තිය, විද්‍යා, යනු මෙහි
ක්‍රියා- සි. විද්‍යා, යනු විප්ලවය, ධාරණයෙන් යනු ධාතුව
කෙරෙහි පරිණාමය කම්කාරක ඒ ප්‍රත්‍යයෙන් සිසිලි, භූමි බිඳ
නැති භූමිභාවය: (තොම) කෘතියෙහි (ප්‍රතිපත්තිය) යනු සාපේක්ෂ

35. කුමරු: සදහනසහනිනශිලා
විඤ්ඤාසංපත් ප්‍රසරසා සිමා
අදහනදායිනලාමලෙසු
විජායෙව යා සාප්පලබ්ධි'ජලෙසු.

36. රජාභිභවත්‍රේ'හිතවං වරුය
යසා: පිතෙව ප්‍රතිපාදිතායා:
ප්‍රේමිණොපකණ්ඩං මුහුරභිභවත
රතනාවලි'රලෙසි'රාබ්බකි.

මසායනිති උදකාන් තසා, අවහාංසි= උදකාමොහි: පරිචිතා (පරි
වෙෂිතා) මුනිනි: (සාරුපං) යසා: සා= න නිර්විද්‍යතෙ, තබ්දතෙ
ඉත්තනිර්විත් (තෙත) ප්‍රථනඉති පාප්වි, යනු විග්‍රහයි, උන්ප්‍රසා
ලබ්ධාරයි.

35. කුමරු, කුමරුහුගෙ හෙවත් විශ්වකම්ත්‍රහුගෙ; සදහනස
සාමනල්ලි හෙවත් නිතර පුරුදුකිරීමෙන්; ගෘහිත, ගත්භාලද්දවු;
ශිලාපිඤ්ඤාසංපත්, ශිලාඤ්ඤා සමපත් සම්බන්ධවු; ප්‍රසරසා, ප්‍රකෘ
යාගෙ; සිමා, හිමිවු හෙවත් ප්‍රතිමාරහිත ඉමවු; යා, යම් පුරිසක්
තොම; අදහනදායිනලාමලෙසු, දභිතනලයන් මෙන් නිමිලවු; ජලෙසි:
ජලෙසු, මහසපුර සම්බන්ධවු ජලයනි; සාරුපංයාඉව, සාරුප සම්බ
න්ධවු ප්‍රතිබිම්බයමෙන්; අලසාන, දක්තාලාබ්ධි (ඒ පුරිසයි)

යා (පුරි) ජලෙසි: ජලෙසු සාප්පාභාඉව, අලසාන, යනු
මෙහි ක්‍රි-යි. අලසාන, යනු භූතාභිලූභියි, ලසා, දභිතෙ අභි
ණෙව, යන බාහුවෙන්, තත් ප්‍රත්‍යයි, (සද) හාසෙත ගෘහිත:
(ලබ්ධි= ශිලාසා, විඤ්ඤා= ශිලාපිඤ්ඤාමෙව සංපත්= තසා: ප්‍රසර:
(ප්‍රකෘ)= (තසා) අදහනාම (අදහනසා) තලානි= තානිව අමලානි
(නිමිලානි) (තෙත) යනු විග්‍රහයි, උන්ප්‍රසා ලබ්ධාරයි.

36. අබ්බකි: සාගරය තෙම; පිතාඉව, පියා මෙන්; වරුය,
ශ්‍රේණිවු දෙහෝ නොහොත් බැණවු; රජාභිභවත්‍රේ, රජාභි භව්‍රී,
හට හෙවත් වක්‍රධරයයි කියනලද ශ්‍රීවිෂණ්‍යහට; අහිතවං, අලුත්සේ;
ප්‍රතිපාදිතායා: ප්‍රතිපාදනය කරණ ලද්දවු; අභිභවත: සම්පය
නොහොත් ඇතැය භජනයකරන්නාවු; යසා: යම් පුරිසක්හුගෙ;
උපකණ්ඩං, සම්පයේ දෙහෝ නොහොත් ශ්‍රීවයෙහි; මුහු: වරක්;
ප්‍රේමිණා, ප්‍රේමය කරණකොටගෙන; රතනාවලි: රුවන්දම්; අබ්
බකි, හාත්පසින් බැන්දේද? (ඒ පුරිසයි)

37. යසසා'ශ්වලවාරිඨවාරිඨි
 ච්ඡවොච්ඡලච්ඡකකුලාකුලෙන
 වප්‍රෙණ පසින්නවරොච්ඡවුක්කු:
 සුමෙරුවප්‍රො'කිහ'මකිකාරි.

අමුක්කි: යසසා: උපකණ්ඨං මුහු: රතනාවලී ආබබ්බා, යනු මෙහි ක්‍රි- යි. ආබබ්බා යනු පරෙස්සලීටි යි, ආබ්බුථී බබ්බා, බබ්බෙන, යන බාහුවෙන්, ණප්, ප්‍රත්‍යයි මෙහි සමාස වාක්‍යාදිය සුබොධයි, උපකණ්ඨං, යන තත්හි අත්‍යන්ත සංයෝගයෙහි විනිශ්චය, කාලාධිව තොර් තෙරන්තයේ' යනුවෙන් ප්‍රකාශිත අපිංශන් මෙහි ප්‍රකට වූසයෙන් නොහැඟෙන නුමුත් විකාවචන හෙයින් විමසිය යුතුයි. ශ්ලෝකොපමා සංකාරයි.

37. වලන්, සැලෙන්නාවු; වාරිඨවාරිඨි, සමුද්‍රජලය සමකිකිවු තරඹනගන්ගෙ; ඡවොච්ඡලන්, පරමපරවන්හි හෙවත් මුහුදුදියෙ (ජල)තරඹනපඛිකිත්හි උත්පන්නයකරන්නාවු; ශබ්දකුලාකුලෙන, ශබ්දසමූහයන් කරණකොටගෙණ හෙවත් සක්පෙලින් ගැවසිගත් තාවු; යසසා, යම් පුරියක්හුගෙ; වප්‍රෙණ, පවිර විසින්; පසින්නවර, සම්පයෙහි නොහොත් ප්‍රාන්තයෙහි ගැසිරෙන්නාවු; උච්චවුක්කු, තක්කු මණ්ඩලඇති; සුමෙරුවප්‍ර, මහමෙර සමකිකිවු සානුප්‍රදේශය නෙම; අකිහං, දිනපතා; අකිකාරි, අනුකෘතද හෙවත් තත් සදූශ බවට පමුණුවන ලද්දේද (ඒ පුරියයි)

යසසා: වප්‍රෙණ සුමෙරුවප්‍ර: අකිහං අකිකාරි, යනු මෙහි ක්‍රි- යි. අකිකාරි යනු භූතාච්ඡ්‍රමිසි අනුපුථී වූකාණ්ද, කරණෙ, බාහුවෙන්, තත්, ප්‍රත්‍යයි, වාරිඨි, ධියනොසම්පන්නි වාරිඨි, වාරිඨෙථි රිඨි = වාරිඨවාරිඨිනම් විවය: = වලන්තාශ්ව තා: වාරිඨවාරිඨිව යශෙවති = (වාසාම්) ඡවා: = නාසු, උච්ඡලන්තා: ශබ්ද: = ශබ්දානාං කුලාති = වාරිඨවාරිඨිච්ඡවාරිඨි = උච්ඡලන්තිව තාති ශබ්දකුලාති වෙති = තෙ'රකුල: = (තෙන) මෙහි වාරිඨි- ඡවාසු උච්ඡලන්ති: යි කාත්සමාසයෙන් පසුව, වාරිඨි- ඡවොච්ඡලන්තිව තාති ශබ්දකුලාතිවෙති, යි කම්මාරයද ඉක්බිති කරණවිභක්ති තත් පුරුෂසමාසයද වූබැව් සැලකිය යුතුයි

අථය පැහැදිලිකොට දැක්වීම පිණිස, විකාශෙහි 'ඡවාසුපරම් පරසුච්ඡලද්විතීරුද්විතත්ති: ශබ්දානාම් කුලෙරකුලෙන' යි වාක්‍ය වසයෙන් නිදසිතයි. පසින්න, වරතීති = උච්චතාම් (තක්කුත්තාම්) වක්‍රම් = පසින්නවරං උච්චවක්‍රම් (තක්කුත්තාම්) යසස, සා = අග්‍යාස හනිත්‍යකිහම් යනු විග්‍රහයි. උපමාලකිකාරයි.

38. වණික්පථේ පුග්ගානාති යනු
 ප්‍රමාදගතො රවුනුරවුරුගි:
 ලොලෙරලොලද්දුතිහාසස් ඉෂණන්
 රතනාති රතනාකරතාමවාප.
39. අමාශ්වත: කොමලරතනාති
 නපාංතියි: ථෙවපිතභිහාස:
 යනුතපෙ ද්‍රවුමිවාධිතලං
 විසාරයාමාස තරභගහසෙයො:

38. යනු, යම් පුරිසෙක්ති; වණික්පථේ, වෙණදමගෙහි; පුග්ගානාති, රැස්කරණලද; අලොලද්දුතිහාසස්, හොසැලෙන්තාපු හෙවත් ස්ථිරප්‍රභා හජනය කරන් යාමු; රතනාති, රතනයෝ හුමු; ලොලෙ, වාචලලු; ප්‍රමාදගතො, එහෙයින්ම ප්‍රමයෙන් ආවාමු හෙවත් ජලනිගිමමාගිගන් ආවාමු; අවුනි, ජලයන් කරණකොට ගෙණ; ඉෂණන්, සොරකම් කරන්නාමු හෙවත් පැහැරගන්නාමු; අවුරුගි, සාගරය තෙම; රතනාකරතාමි, රුවන් ආකරය බවට; අවාප, පැමිණියේද (ඒ පුරිසයි)

අවුරුගි: රතනාකරතාමිවාප, යනු මෙහි ක්‍රි-යි. අවාප, යනු පරෙක්කලිවි යි අවපුච් අප, ප්‍රාපණ, ධාතුචෙන් ණප්, ප්‍රත්‍යයි, වණි ණ, පඤ්ඤා = (වසමන්) අපුගා: පුගා: (සමපදාමානාති) නානාති පුග්ගානාති, ප්‍රමාත් (ජලනිගිමමාගිද) ගතාති = ප්‍රමාගතාතිව තාති අවුනි වෙති = (ගො:) අවුනි රාමිරගිසිසස යනෙහිවා = නලොලා අලොලා අලොලාචසා ද්දුතිගෙහි = අලොලද්දුති හජනාති = රතනා නාමාකර = ත: නනාව: = (තාමි) යනු විග්‍රහයි. අනිකොනාතියි.

39. යනු, යම් පුරිසෙක්ති; අපාංතියි, මහසයුර තෙම; අමාශ්වත: වූත, දිය විසුරුවන්නාමු; ථෙවපිතභිහාස, පෙනීන් වැසුනාමු කානනිආති; කොමලරතනාති, උත්කෘෂ්ට වූ රත්නසමූහයන්; ආනපෙ, අවිවෙහි; ද්‍රවුමි, විශ්ලිමට දෙන්නමෙන් හෙවත් තබන්ට මෙන්; තරභගහසෙයො, ජලතරභගහමැති භස්තයන් කරණකොට ගෙණ; අධිතලං, තල්පයන්හි හෙවත් අවච්චල; විසාරයාමාස, පුසාරිත කෙළේද (විදහාලුයේද යි සේයි) ඒ පුරිසයි.

අපාංතියි: යනු කොමලරතනාති තරභගහසෙයො රධි නලං විසාරයාමාස, යනු මෙහි ක්‍රි- යි. විසාරයාමාස, යනු පරෙක්කලිවි විසුච් යනු, සඤ්ඤාමි ධාතුචෙන් ණප්, ප්‍රත්‍යයි හා ආමි ප්‍රත්‍යයි, අස්භුචි අනුප්‍රයෝගයි අමාශ්, වෙණතනාති, සොරකානිතාමා

40. යච්ඡාලං මුහුර්ගිකතයා විජේභූමං
දුර්දදස්සියත සාගරසා
මහොම්භිච්ඡාගතවාසොත්තාමේරු
ප්‍රිධාදිවාහසාසගතොවිලිලෙස.
41. කුතුහලෙනෙව ජවාද්පෙතසා
ප්‍රාකාරභින්නසා සහසා නිමිසා
රසනාතරං දිදිභාශමං ලොවුමි
වසාපෙන යසසා වහිරලොවාහසා.

ශ්‍රී ලංකා සංග්‍රහය (උත්තරාශ්වානි) ව, හානි රතනානි වෙති = තෙමාමි
රුකය = (තාත්) ජේතනො: පිතසා, හා: යෙමාමි තෙ = (තාත්) තලොසා
'ටෙට්චි' තස 'ධිතලා' විහිකතාමේ වසයි භාව: යනු කිහිපයක් මෙහි
අවසානවසා, තරඹනාව ව හසා: = (තො:) යනු විග්‍රහ වාක්‍යයි.
උත්තරාශ්වානි රුපකයකරයි.

40. සාගරසා, සමුද්‍රයාගෙ; මහොරම්භි: මහත්වූ තරඹකයන්
විසින්; යච්ඡාලම්, යම් පුරිසක්කුගෙ ප්‍රාකාරය; උහුර්ගිකතයා, උස්වූ
බවින්; විජේභූමං, (සතුරන්) දිනන්ටමෙන්; දුර්දද්, දුරින්; දදස්සි
යත, නැගීමටද; අහසාසගතො, සම්පයට පැමිණියාවූ; වසාගත,
නැසුනාවූ; වාසොත්තාමේ, ශාලවිජය රූපවූ අභිමතාච්ඡානි (දිනි
මට අපොහොසත්වූ යි සේසි); මහොරම්භි: මහත්වූ තරඹකයන්
විසින්; ප්‍රිධාන්ඉව, ලජ්ජායෙන් මෙන්; විලිලෙස, විලින වීම වීද
(ඒ පුරිසයි)

මහාරම්භි: යච්ඡාලම් විජේභූමිව උදස්සියත, යනුද මහොරම්
මිහි: ප්‍රිධාදිව, විලිලෙස, යනුද මෙහි ක්‍රි-යි. උදස්සියත, යනු අනු-
ලබ්ධි, උත්ප්‍රේෂ්ණා, ගතිනිවාරණ, බාහුවෙන්, තත්, ප්‍රත්‍යය, විලිලෙස
යනු විප්‍රේෂ් ලිඛි, ගතො බාහුවෙන් පරව පරෙක්ෂ ලිවි භාව සාධන, එ,
ප්‍රත්‍යයෙන් සිඬවූ ක්‍රියා පදයි, යසසා, ශාලං = (තම්) උහුර්ගිකසාහා
වොහුර්ගිකතා, (හයා) මහානතයාවතෙ උමයයෙවති = (තො:) වාසොත්තාමේ
තභවාසාවම්යෙවති = වසාගතොවාසොත්තාමි (ශාලවිජයරූපො) යෙ
මාමිතෙ = (තො:) අහසාසං (සම්පං) ගතා, අහසාසගතා: (තො:) යනු
විග්‍රහවාක්‍යයි. තෙමාමිලොව ප්‍රකාශකරයි.

41. අමුච්චාහසා, මේසයතෙම; කුතුහලෙනඉව, කුහුලින් මෙන්;
ජවාත්, වේගයෙන්; උපෙතසා, උපගතව හෙවත් සම්පයට පැමිණි;
යසසා, යම්පුරිසක්කුගෙ; ප්‍රාකාරභින්නසා, පවිරැබ්බුමෙන්; සහසා,

42. සද්භාවාරූපසරූපතායා:
කංචිද්දුණං තෙදකම්චන්තිතී:
ආරුධිතොධා මහුරප්පරෙති
ඔච්ඡෙ ප්‍රජා: සභා: සතිමෙඡචිත්තා:.

වහා; නිෂිඛි, වලකනලද්දේ; බහි, පිටත්; රසන්, ගජිනස
කරන්නේ දෙහෝ නොහොත් දුකින් හඬන්නේ; අලුබ්බව්වසා
ජෙන, ජලවම්භ ව්‍යාජයෙන්; හාගම්, අතිශයින්; අරෙදින්, හැඩද.

අලුබ්බාහ: අලුබ්බව්වසාජෙන, අරෙදින්, යනු මෙහි ක්‍රි-සි.
අරෙදින්, යනු භූතාච ලුඛසි, රුදිර්, අශ්‍රාවිමොවනෙ, ධාතුචෙන්,
දිප්, ප්‍රත්‍යසි, අලුබ්බව්වසාලුබ්බාහ: (මෙස:)කම්භෙති අණ, සි අලුබ්බ
නාමි වම්භ:අලුබ්බව්වසා: තසාව්‍යාජ:=(තෙන) යනු විග්‍රහසි. ලෙසකාන්
ප්‍රෙක්ෂාසංකරසි.

42. යත්, යම්පුරිසෙක්ති; අභවතාරූප, කාන්තාවන්ගේ රූප
සෞඤ්ඤය හෝ ආකාරය සමබන්ධි; සරූපතායා, සරූපකයෙන්;
(සද්භාවාරූපවයෙන්සි සේසි) තෙදකං, වෙනස්කරන්නාවූ; කංචිද්
දුණං, කිසියම් දුණක් හෙවත් ධර්මයක්; ඉච්ඡන්තිතී, කාමන්තාවූ;
අප්පරෙති, දෙවනනන් විසින්; ආරුධිතා, ආරුධනයකරණලද්දවූ
හෙවත් පතනලද්දවූ; මහු, මහුතෙම හෙවත් ආනුෂංගිකතී:
තෙම; සභා:ප්‍රජා, සභිකයන්; සතිමෙඡචිත්තා, අසිප්පියලෙච්ඡි
තමැති ලකුණුසහිතවූවන්; වඤ්ඤා, අධා, (නිර්මිත) කලාත්මෙන් වීද.

මහු:සභා:ප්‍රජා: සතිමෙඡචිත්තා: වඤ්ඤා, අධා, යනු මෙහි ක්‍රි-සි.
වඤ්ඤා, යනු පරෙක්ෂලිපි සි, වූකාඤ්ඤ, කරණ ධාතුචෙන්, එ ප්‍රත්‍යසි,
යසාමභවතා: තාසාමරූපං (සෞඤ්ඤයාමානාදෙවා)= තසා,සරූ
පතා=(තසා:) ඉච්ඡන්තිතී ඉච්ඡන්තා: (තාහි) (අපෙක්ෂමානාහි
රිත්‍යාපි) මෙහි, 'ආච්ඡන්දොර්නුම්' යනුවෙන් විකල්පවසයෙන් නුම්
නුගෙ අභාවයසි, නිමෙඡ: පක්ෂමපාත එව විත්තං (ව්‍යාවච්ඡිකං)=
නිමෙඡචිත්තෙන සහ වච්ඡන්තාහි සතිමෙඡචිත්තා: (තා:) 'තෙන
සහෙති භූලයොගෙ' යනු කි හෙයින් බහුත්වසි, උත්ප්‍රෙක්ෂා
ලබ්ධාරසි.

'අභුච්ඡාභාවිකතිමෙඡස අප්පරස: ප්‍රාචිනාගෙභූතාත් උත්
ප්‍රෙක්ෂයා වාරකාභවතානං නිමෙඡමානුභින්න'මමානුෂං සෞඤ්ඤ
වස්තු ව්‍යාජනෙ' යනු විකාපායසි.

43. සුරත්තුමාරුංගුමරිච්ඡලෙජ්
විතින්ත්‍රතා: සථාචිකසෞඛපඛිකානි:
ආරුහ්‍ය නාඨී: ක්ෂණදුෂ්‍ය යනු
නභොගතා දෙව්‍ය ඉව ව්‍යරුජන්.
44. කානොකුකානොතාපලකුට්‍රිමේෂු
ප්‍රතික්ෂපං හමීන්තලෙෂු යනු
උච්චෙවරධ: පාතිපයොමුවො'පි
සමුහමුහු: පයසාං ප්‍රණාලය:.

43 යනු, යම් පුරිශේක්ති; ක්ෂණදුෂ්‍ය, රුහිත්ති; නාඨී, කානත, වෝහුම; සුරත්, බබලන්තාවු; තුමාරුංගුමරිච්ඡලෙජ්, වසුකානති සමුහවලින්; විතින්ත්‍රතා, අපන්ත්‍රතවුවානු හෙවත් පහකරණ ලද්දු; සථාචිකසෞඛපඛිකානි, පළිභූව්‍යා පහපෙලව; ආරුහ්‍ය, ආරුහ්‍ය; නභොගතා, ආකාශගතවු; දෙව්‍ය:ඉව, දෙවගතන් මෙන්, ව්‍යරුජන්, බබලුණානුද (ඒ පුරිශයි)

යනු නාඨී: සථාචිකසෞඛපඛිකානි: ආරුහ්‍ය දෙව්‍ය:ඉව ව්‍යරුජන්, යනු මෙහි ක්‍රි- සි. ව්‍යරුජන්, යනු, අනෙකු-ලඛිසි, විසුළු, රුජා, දිපොත, ධාතුචෙන්, අන් ප්‍රත්‍යයි, තුමාරුංගුමරිච්ඡලෙජ්: සුරත්තුමාරුංගුමරිච්ඡලෙජ්: මරිච්ඡලෙජ්: සුරත්තුමාරුංගුමරිච්ඡලෙජ්: (තො: සථාචිකානාමි විකාර: සථාචිකා: සථාචිකා නාමිකොධා: සථාචිකානොධානාමි පඛිකානොධා:=(නා: ක්ෂණං (යනු කාදි මුහුත්වත්සව). දදනතිති ක්ෂණදු: (තාසු) නභොගතා, නභොගතා: යනු විග්‍රහ වාක්‍යයි සාමාන්‍යාලංකාර උක්තප්‍රකාශ ලංකාර සංකරයි.

44. යනු, යම් පුරිශේක්ති; ප්‍රතික්ෂපං, රුහිත්තිපාසා; කානතා, මහොරමයවු; ඉකුකානොතාපල, වසුකානතා පාඨාණ සමබන්ධවු; කුට්‍රිමේෂු, බබලුම් ඇති; හමීන්තලෙෂු, සදලතලවල; උච්චෙව: උස්වු; ප්‍රණාලය, ජලනිගිමනමාගීයෝ; අධ:පාති, පහතව වැටෙත්තාවු; පයොමුව:අපි, මෙස ඇත්තෝද; පයසාංසමුහං, ජලපුරය (දියපිරීම) හෙවත් ජලරාශිය; උහු: වහනගතවුහුද (ඒ පුරිශයි)

යනු ප්‍රණාලය: පයසාං සමුහමුහු:, යනු මෙහි, ක්‍රි- සි. උහු:, යනු, පරෙක්ෂලිච්ඡි, වත්, ප්‍රාපණ, ධාතුචෙන්, උස් ප්‍රත්‍යයි; කාන්තාති (රමාණී) ව තාති, ඉකුකානොතාපලාතිවෙති= තොමාමි කුට්‍රිමාති (බබලුමය) යෙෂු (තාති) = (තෙෂු) ක්ෂපාසු, ප්‍රති ප්‍රතික්ෂපං, හමීන්තලෙෂු නලාති = (තෙෂු) අධ:පාතිනො, (ධවරු) පයොමුව: (මෙසා) යාසාං (නා: අධ:පාතිපයොමුව: (නා: යනු විග්‍රහවාක්‍යයි අතිශයෝක්ති අලංකාරයි.

45. රතො ත්‍රිය යත්‍ර නිශාමස දීපා
සද්‍රාගතාහොසා'ධිගාහං ගාතිණ්‍යා
බිහ්‍යර්විඩාලෙක්‍ෂණභිෂණාහොසා
වෛද්‍යසීකුබොසු ශශිද්‍යුතිහාසා.
46. යස්‍යාමති ශ්‍රැක්‍ෂණතයා ගාහෙජු
විඩාතුමාලොබ්‍ය'මශක්ත්‍රවනතා
චක්‍රාර්‍ය ස්‍රවානා ප්‍රතිබිබිකාබහා
සජ්චචිත්‍රා ඉව රතනභිතතී.

45. යත්‍ර, යම් පුරිසෙක්ති; අධිගාහං, ගාහයන්ති; ගාතිණ්‍යා: කුලාභිතාචෝ; රතො, රතීත්‍රිඩායෙහි හෙවත් රතීත්‍රිඩා කාලයෙහි, ත්‍රියා, ලජ්‍යායෙන්; දීපාන්, (උච්චිතවූ) ප්‍රදීපයන්; නිශාමස, නිවා; ජලාගතාහාසා, කවිචමාගීචලින් (ගාහාහාසනාරයට) ආවාඩු; වෛද්‍ය සීකුබොසු, වෙරළමණිවුලා බිතුචල සංක්‍රාන්තවූ; විඩාලෙක්‍ෂණභිෂණාහාසා, බලල් ඇස්මෙන් බියකරුවූ; ශශිද්‍යුතිහාසා, චක්‍රකාන්ති චලින්; බිහ්‍යා, බියපත්වුවාහුද.

යත්‍ර ගාතිණ්‍යා: ශශිද්‍යුතිහාසා, බිහ්‍යා, යත්‍ර මෙහි ක්‍රි-යි. බිහ්‍යා: යත්‍ර පරෙක්‍ෂෙලිවයි, භික්‍ෂු, භයෙ, ධාතුචෙන්, උස්, ප්‍රත්‍යයි, ජලෙ හාආහාසා: = * ගාහෙජවයි, අධිගාහම් (විහානාසථියෙහි අවසානි භාවයි) බිඩාලානාමික්‍ෂණානි = බිඩාලෙක්‍ෂණවත් භිෂයනතඉති, බිඩා ලෙක්‍ෂණභිෂණා: (තාහාසා) විද්‍යුත් ප්‍රභවනතීති, වෛද්‍යසීකු තෙ භාමිකුබොසු = (තෙජු) ශශෙර්ද්‍රාහයා = (තාහාසා) යත්‍ර විග්‍රහයි, විෂමාලංකානියි.

46. යස්‍යාම, යම් පුරිසෙක්ති; ගාහෙජු, ගාහයන්ති; ශ්‍රැක්‍ෂණ තයා, ඉතා සිලිවුබැවින් හෙවත් රත්නභිතතීන් අතිශයිති බැවින්; ආලොබ්‍යමිවිඩාතුං, සිතුවම් කරන්ට; අශක්ත්‍රවනතා, නොහැකිවූ; ස්‍රවානා, තරුණයෝතුමු; ප්‍රතිබිබිකාබහා, ප්‍රතිබිබිතවූ මුනිතිඇත් තාහු; රතනභිතතී, රුවන්වුවාබිතු; සජ්චචිත්‍රාඉව, වෙනතා සහිත නොහොත් (ප්‍රාණසහිත) සිතුවම් ඇත්හවුන්මෙන්; චක්‍රා, කලාහුය.

යස්‍යාම ගාහෙජු රතනභිතතී: ස්‍රවානා: සජ්චචිත්‍රාඉව චක්‍රා:, යත්‍ර, මෙහි, ක්‍රි- යි. චක්‍රා, යත්‍ර පරෙක්‍ෂෙලිවයි, චුක්‍රාස්, කරණො ධාතුචෙන්, උස්, ප්‍රත්‍යයි. මෙහි විග්‍රහවාසාස සුබොධයි, උත්ප්‍රෙක්‍ෂා ලකාරයි.

* මෙහි 'ජලෙරගතාස' යි, කරණ තත් පුරුෂය විශ්වාසී හුමුදු ජලෙහාසා: (නිසාහාස) යි, කාප්ලොපිකිය ගම්‍යමාන හෙයින් පංචමිතත් පුරුෂයි විමසාබලා යොග්‍යවූවක් ගතයුතුයි.

47. සාවණ්ණිකානු ප්‍රතිමාගතානාං
ලක්ෂණය: සමරපාණ්ඩුතයාභිතානාමි
යසාං කපොලො: කලධොතධාම
සාමොහු හෙපෙ මණ්දපිණ්ඩි.
48. ඉතාභිතනිලොපලනිමිතානාං
ලිපොහු හාසා ගාහදෙහලිතාමි
යසාමලිපොහු න වක්‍රා'රෙව
මුඛාභිතනා ගොමයගොමුඛානි.

47. යසාමි, යම් පුරිසෙක්ති; කලධොතධාමසාමොහු, සාවණ්ණිකානු ප්‍රතිමාගතානාං, ප්‍රතිමාව ප්‍රාප්තවූ; අභිතනානාං, කාන්තාවන්ගේ; සමරපාණ්ඩුතයා, අතභිතපාණ්ඩුතයෙන් (රුගවේතනාධිකාරය හෙතු කොටගෙන හටගත් මදක් පවුරින් පැහැයෙනැයි දේශි); ලක්ෂණය, ඉලක්කවලින් සැලකිය හැකිවූ හෙවත් විභින්න වණ්ණය හෙතු කොටගෙන සැලකිය හැකිවූ; කපොලො, කොපුල්වලින්; මණ්දපිණ්ඩි, මිණිමුඛාකාටපත් සමෘද්ධිවූ ශෝභාවමෙන් ශෝභාව; හෙපෙ හප්තය කරණලද්දේද (ඒ පුරිසෙක්ති)

යසාමි අභිතනානාං කපොලො: මණ්දපිණ්ඩි, හෙපෙ, යනු, මෙහි, ක්‍රි- යි. හෙපෙ, යනු, පරෙක්ෂලිපිති, හප්, සෙව්‍යාමි ධාවුවෙන්, එ, ප්‍රත්‍යයි, (සාවණ්ණිකා) හප්තිති සාවණ්ණිකානු, ප්‍රතිමාං ආගතාං=(තාසාමි) ආ, ඊෂිත් පාණ්ඩුරු'පාණ්ඩු: තසාහාව= සමරෙණ (ජනා) ආපාණ්ඩුතා = (තයා) කලධොතෙන (හෙමිතා) නිමිතානි ධාමානි= තෙමාමි සාමොහු,=(තෙහු) මණ්මයා: දපිණ්ණා: = තෙමාමිප්‍රි: යනු විග්‍රහයි, යාමාග්‍යාලංකාරයි.

48. යසාමි, යම් පුරිසෙක්ති; මුඛාභිතනාං, බොලද අභතෝ; ඉතාභිත, හිරු ශරීරයේ; නිල, නිල්වන්වූ; උපල, ගල්වලින් හෙවත් නිල් ලැණික්වලින්; නිමිතානාං, ඔව්නලද්දවූ හෙවත් කරණලද්දවූ; ගාහදෙහලිතාමි, ගාහ දෙහලින්ගෙ හෙවත් ගාහවාර සමෘද්ධිවූ ශාඛාධාර දරන්නේ; හාසා, කාන්තියෙන්; ලිපොහු, වැලඳුනාවූ හෙවත් ආලිප්තවූ; ආලිපොහු, වාරවිනිශ්චයෙන් හෙවත් දොරපිල් කඩවල; ගොමයගොමුඛානි, ගොම අලෙව්; තවක්‍රා:එව, තොකලාහු මද; මරකතමාණිකානු නිලෙපන හ්‍රාන්තියෙති යනු භාවයි.

49. ගොපානසිසු ඤාණමාසිතානා
මාලබ්ධිංගොත්තමානාං කලාපොප්පාදො
හරිතමණිශාමනාණාහිරමෙර්
ගාභාණි නිව්වෙට්ඨි යනු රෙජු.
50. වාහනතුලෙ'රපසතුලෙ'විතාන
මාලාපිනවෙට්ඨි වාසිතානොප්පාදො
රෙජෙ විවිත්තෙ'රපි යා සවිත්තෙ
ගාභොච්ඡාලෙ'රපි හරිතාලෙ.

සභාමි මුනිබාසිතා: ආලිංගයුග්ගොමයගොමුබාති න
වක්ඛා, යනු, මෙහි ක්‍රි- සි. නවක්ඛා, යනු, පරෙක්ඛලිපිසි, නඤ්ඤ, පුළු
ච්ඡා, කරණෙ ධාතුචෙත්, උස් ප්‍රත්‍යයි, ගුණානාමධානි=ගුණාධි
වත් නිලොපලා (නිලමණය) = තෙර්තිමිතා = තෙමාමි දෙහං
(ලෙපනං)ලාභි,ගාභණාතිනි දෙහලි, ගාභාණාමි දෙහලාස=(තෙමාමි)
මුඛායව තා'අභිතනායෙවති= ගො: (පුරිමං' ගොමයමි තසා ගොමු
බාති විලෙපනාති යනු විග්‍රහ වාක්‍යයි ප්‍රාග්ධනමද ලංකාරයි.

49. යනු, යම් පුරිසෙක්ති; ගාභාණි, ගාහයෝතුමු; ගොපාන
සිසු, ගොතායේල; ඤාණං, ඇසිල්ලක්; ආසිතානාමි, උපවිෂ්ටවු
හෙවත් උත්තාමු; වක්ඛාණං, මයුරයන්ගෙ; ආලබ්ධි, ලබ්ධි
නමු; කලාපොප්පාදො, පිල්බරවලින්; හරිතමණිශාමනාණං, මරුමණිසේ
සම්චන්ත්‍රි තාණයන් කරණකොටගෙන; අහිරමෙ, මනොරමයමු;
නිව්වෙට්ඨි, පටල ප්‍රාන්තවලින් මෙන්; රෙජු, බැබළුණානුද.

යනු ගාභාණි නිව්වෙට්ඨි, රෙජු, යනු, මෙහි, ක්‍රි- සි. රෙජු,
යනු පරෙක්ඛලිපිසි, රුජා, දිප්‍රොග ධාතුචෙත්, උස් ප්‍රත්‍යයි, හරිතයව
තෙ මණයෙවති = තවත් ගාමානි තාණානි = තෙර්තිරමාණි,
හරිතමණිශාමනාණාහිරමාණි (තො:) මෙහි සෙසු විග්‍රහවාක්‍ය
සුබොධයි, භිතිසරුපාත් ප්‍රඤ්ඤාලංකාරයි.

50. යා, යම් පුරිසෙක්තොම; වාහන්තුලෙ'අපි, මහත්වු (ගාභා
වයව සඛිත්‍යාන) නලාද ඇති නුමුත්; අතුලෙ, නලාද රහිතවු
හෙවත් අනුපමවු; විතානමාලා, උඩුපිහන් පෙලින්; පිනවෙට්ඨි, අපි
ආච්ඡාදිත නුමුත්; අවිතානොප්පාදො, උඩුපිහන් රහිතවු; (ගුණානොමු
යනු අවිරෙසි අපිසි) නොහොත් සමස්ත වස්තු සමාධිවු; විවිත්තො
අපි, විගත විග්‍රහාති නුමුත් හෙවත් සිතුවම් නැතිනුමුත්; සවිත්තො,
සිතුවම් සහිතවු; විශාලෙ'අපි, විගතශාලාවන් ඇති නුමුත්; හරි
ශාලෙ, බොහෝ ශාලා සඛිත්‍යානවු ගාහෙත දෙශඇති; ගාහො
ගාහයන් කරණකොටගෙන; රෙජෙ, බැබළුණිද.

51. වික්‍රමසයා කෘත්‍රීමපත්‍රි පරේකතා:
කපොතපාලිපුත්‍ර නිකේතනානාමි
මාජීරමප්‍රසාසනනිශ්චලාභිතං
යසංගං ජනා: කෘත්‍රීමමෙව මෙතෙ.
52. කෘතිප්‍රතිෂේෂා 'පි මුබාරවිෂේෂෙ
පිටුප්‍රකාශි 'පු'මධිශ්වකාර
අතිතකෘත්‍රප්‍රාති යත්‍ර
ප්‍රාසාදශාඛිතාණි වාචාධ්‍යං උපාසන.

සා, ගෘහස්ථයා රෙණප්, යනු, මෙහි ක්‍රි-සි. රෙණප්, යනු, පරෙණප් ලිවිසි, රුජා, දිනෙතා, බාහුවෙන්, එ, ප්‍රත්‍යයි, වාහත්‍යා: වුලා: යෙජු (නෙතා:) නාසුති, වුලා: යෙජු = (නෙතා:) විතානානා (වුලොවානාම්) මාලා: = නාහි: පිතඨාති = (නෙතා:) නාසුති විතානාති යෙජු = (නෙතා:) විගතාති විත්‍රාණි, යෙජු = (නෙතා:) විගෙණෙණ් විත්‍රාණි විවිත්‍රාණි කියාද පදයෙකි; හේ මෙහි නොයෙදේ, විත්‍රොසභවතීන්තරුති සවිත්‍රාණි (නෙතා:) විගතා: ශාලා: යෙජාම් නාති විශාලාති (නෙතා:) හුරය: (මහන්තා:) ශාලා: යෙජාම් නාති = (නෙතා:) යනු විග්‍රහ වාක්‍යයි විශ්වමාලංකාරයි.

51. යසසාම්, යම් පුරියෙක්හි; නිකේතනානාං, ගෙවල් සවිති
 කිවු; කපොතපාලිසු, කොබෝගෙඩි වළලුවල; කෘත්‍රිමපත්‍රිපඤ්ඤා,
 දැවුමා පඤ්ඤාමයා; වික්‍රංසයා, ආක්‍රමනය කරණු කැමැත්තෙන්
 පොවත් අල්වාගණු කැමැත්තෙන්; ආයතනිශ්වලාභිනං, දික්වී නැඹු
 නාවූ ගෙවත් දිගආද්‍රනාවූ නිශ්වල ශරීරඇති; මාජාරභිප්පි, බළ
 ලාත්; ජනං, මහාජනතෙම; කෘත්‍රිමංචව, ක්‍රියානිෂ්පත්තයක්කොටම
 (වාසනාවකොට); මෙනෙ, සිතුවේද?

පන: සසාම් මාජාරම්, කාත්‍රි:මෙව මෙවන, යනු මෙහි, ක්‍රි- යි. මෙතෙ, යනු පරෙක්ෂලිපි, මන, දෙන, ධාතුමෙත්, එ, ප්‍රත්‍යයි, ක්‍රමිතූම්මජ්ඣිති, වික්‍රංසා, (තයා) කාත්‍රිමපත්‍රිණං (දරාමස පක්ෂිණං) පරිකානි: = (තසාසා:) කපොතාන් පාලයනති= (තාසු) ආයන' (මාතනවා) නිශ්චලමිහං, යසාස:=(තම්) ක්‍රියානිථිතනනති කාත්‍රිමං, යනු විග්‍රහයි. මෙහි 'කාත්‍රිමපත්‍රිපරිකානා: ' යනු කම්මායෙහි ඡෛදිසි, භානතිමදලංකාරයි.

52. යනු, යම් නගරයෙක්හි; වඩුජන; ආනාඨනාම; කිසි ප්‍රතික්ෂේපය, බිමසිරියෙ නුමුදු; වසු, අහස්හිවුද වැසුයා; මූඛර විනෝදය, මුවපියුම්වලින්; අධිභාසාර, (සවිකිසි සෞඛ්‍යය මගින්)

53. රමණ ඉති ප්‍රාණාවතී: පතාකා
 රුහං විවික්තා ඉති වධියනතී:
 සසාමසෙවනා නමවලිකා:
 සමං වධ්විතිලිතිර්ජුමානා:

යෙන්) පහත් කෙළේද; අතිතතස්සත්‍රපථානි, නකත්මන ඉක්මෙවි
 වාඩි; ප්‍රාසාදශාඛනාණි, ප්‍රාසාද මසනකයන්ට; වාථා, නිෂ්චලයේ;
 අධාරුකන්, නැංගේය.

වධ්විති: මධාරවිකෙය: වජ්‍යංඅධිශ්වකාර, යනුද (ස)ප්‍රාසාද
 ශාඛනාණි වාථාඅධාරුකන්, යනුද, මෙහි ක්‍රි- සි. අධිශ්වකාර,
 යනු පරෙක්ෂලිච්ඡි, අධිස්, පුළු චුකාඤ්ඤ, කරණෙ ධාතුචෙන්, ණප්,
 ප්‍රත්‍යයි, අධාරුකන්. යනු, අධි, පුළු රුහ, ජනනෙ ධාතුචෙන්
 අනද්‍ය- ලභි, දිප්, ප්‍රත්‍යයෙන් නිෂ්චන්තයි.

සමතො ප්‍රතික්ෂා සසසස: = මධාරිථවඅරවිකුනි = (හෙය) වධ්වි
 නාමිජන: = අතිතානි තස්සත්‍රපථමතිතතස්සත්‍රපථානි, 'අතාදය:
 ක්‍රාන්තාද්‍යථෙ විතියයා' යනුවෙන් සමාසයි; ප්‍රාසාදනාමි ශාඛනාණි=
 යනු විග්‍රහ වාක්‍යයි, ලෙඞ්භවිගේඨ සංකිණී කාවාලිඛිග හෙද
 ලංකාරයි.

53. සසාම, යම් පුරිසෙක්ති; ප්‍රවාන: නරුණයෝතුමු; රමණ:
 ඉති, රමනාභිසි යන හෙතුචෙන්; පතාකා:ප්‍රාණාවතී, ඔවනලද
 කොභිවලටපැමිණියාවූ හෙවත් ප්‍රසිසිසටහියාවූ දෙහෝ නොහොත්
 රමනාභිසි යන මෙයින් කොභිවලට පැමිණියාවූ; විවික්තා:ඉති, ජන
 යන් රහිතයයි නොහොත් නිමිලයයි යන මේ හෙතුචෙන්; රුහංවභී
 යනතී, අනුරුහය වඩන්නාවූ; නමවලිකා:, නැමෙන්නාවූ පටල
 ප්‍රාන්තයෝ දෙහෝ නොහොත් නැමෙන්නාවූ (වලිතුනසඛිකාන)
 මධ්‍ය රෙඛාතුංආභි; වලභී:, කුචාගාරයන්; වධ්විතිසමා, කාන්තා
 වන් සමග; අසෙවනා, සේවනය කළානුය.

ප්‍රවාන: වධ්විති: සමංවලභී:, අසෙවනා, යනු. මෙහි ක්‍රි- සි.
 අසෙවනා, යනු අනද්‍ය-ලභිසි, සෙවා, සෙවනෙ, ධාතුචෙන්, අනා,
 ප්‍රත්‍යයි, මෙහි විග්‍රහ වාක්‍යාදිය සුඛොධයි. තුල්‍යසොගිනානම්
 අලංකාරයි. (ලෙඞ්භනොවෙයි)

'ප්‍රසතුතානාං තථානෙයාමි කෙවලං තුල්‍යධර්මතා:

ඔපමං ගමනෙ යනු, සා මතා තුල්‍යයොගිනා'

යනු තලුක්ෂණයි.

54. සුගතිනාමප්‍රතිසන්නප්‍රාං
 බිහිනති යනු ප්‍රමදය පුංසාමි
 මධුනි වක්ත්‍රාණි ව භාමිනිනා
 මාමොදකමිවසතිහාර'මිසු.
 55. රතානතරෙ යනු ගාභානතරෙජු
 විතර්දිතිර්යුහවිට්ඨකනිඛි:
 රුතානි ශාණිවතියසාං ගණො'නො
 වාසික'මාපසුට'මඛිනනානාමි.

54. යනු, යම් පුරියෙක්හි; අප්‍රතිසන්නප්‍රාං, ප්‍රතිසන්න පුරි
 භොට නැත්තාවූ හෙවත් ස්වභාව සිඬවූ; සුගතිනාං, සුවදවත්බව;
 බිහිනති, ධරන්නාවූ; මධුනි, මධුනුද හෙවත් මද්‍යයෝද; භාමිනි
 නාමි, (මනොඥ) භානතාවන්නේ; වක්ත්‍රාණිව, මුඛයෝද; පුංසාමි,
 තරුණ පුරුෂයන්ගේ; ප්‍රමදය, ප්‍රකාශ මදය පිණිස හෙවත් ප්‍රියය
 පිණිස; ආමොදකමිවසතිහාරං, සුවදවත්කරගැනීමට හෙවත් සුවද
 භාවාගැනීමට; ර්යුහ, පැමිණියානුද.

යනු මධුවක්ත්‍රාණිව ආමොදකමිවසතිහාරං, 'මිසු, යනු,
 මෙහි, ක්‍රි- සි. ර්යුහ, යනු පරෙක්ෂලිපිසි, ඉණි, ගතො, ධාතුචෙන්
 උස්, ප්‍රත්‍යසි, ශොභනො ගණො යෙෂාමි තෙ= සුගතිනාමි. භාවස්‍ය
 තතාසුගතිතා (තාමි) ප්‍රතිසන්නා (සංසකාර:) පුරිසායසා: සා= (තාමි)
 භාමිආසාමයනිති භාමිතා: (තාසාමි) ආමොදකමිණො (වාසනාධා
 නස) වසතිහාරං (පරපරකරණං) ආමොදකමිවසතිහාරං (තමි) යනු
 විග්‍රහයි. **භුලාංකොගිතා හෙදයි.**

55. යනු, යම් පුරියෙක්හි; ගාභානතරෙජු, ගෙවල් අතරෙහි;
 විතර්දි, කෙළි පිල්කඩ සමබන්ධවූ; නිර්යුහ, අපාශ්‍රයන්ගේ; විට්ඨක
 නිඛි, කොබෝගෙඩි වලලු නමැති කැදලි හෙවත් කුඩුඇති; වයසාං
 ගණි, පක්ෂිත්:ග සමූහ තෙමේ; අඛිනනානාමි, භානතාවන්නේ;
 රතානතරෙ, රතිත්‍රිඛා අතරෙහිවූ; රුතානි, රතිකූර්තයන් හෙවත්
 රමනජනිතශබ්දයන්; ශාණිවත්, අසන්නේ; අනොවාසිකි,
 (ඔවුන්) අතවැසිබවට; ආප, පැමිණියේය; (යනු) සුට්ටං, එහෙයින්ම
 සුට්ටයි.

වයසාංගණි අඛිනනානාමි රතානතරෙ රුතානි ශාණිවත්
 අනොවාසිකිංආප, යනු, මෙහි ක්‍රි- සි. ආප, යනු පරෙක්ෂලිපිසි,
 අප, ප්‍රාපණ, ධාතුචෙන්, ණප්, ප්‍රත්‍යසි, රතෙ'රතාර: = (තසමිත්)
 ගාභාණාමනතරණි= (තෙජු), විතර්දිනාමි (විහාරවෙදිකානාමි) නිර්

56. ඡන්දනාමයාපි සංඝට්ඨකරෙසු යනු
සංඝට්ඨකානි නාරිකුමමණ්ඩලෙසු
ආකාශසාමයං දඬුරුබෙරුණි
න නාමකා හෙවල'මච්ඡනො'පි.
57. යසසාමජ්ඣමා මහති'මපඞ්කා:
සිමානමතසායනසො'ත්තප්පනා:
ජනෙ'රජනසංඝලනෙ'නී ඡතු
වසෙ'පසමුත්තන විනිතමාගී:

සුභා (මහතවාරණාඛ්‍යාපාලයා) = හෙමාමි විටඞ්කා: (කපොතපාලියා) = න එවනිකා: යසසා = අනෙකසම්පෙ වසනා ඉත්තනෙත වාසිනා, හෙමාමිනාම: අනෙතවාසිනම්, (නම්) යනු විග්‍රහ වාක්‍යය; උත්ප්‍රේක්ෂා ලඞ්කාරයි.

56. යනු, යම් පුරිසෙක්ති; ඡන්දනාමයාපි, ආචාර්යාදහය කරණ ලදනුමුත්; සංඝට්ඨකරෙසු, අතිසංඝට්ඨි හෙවත් සුවසකතව පෙනෙත්තාමු; නාරිකුමමණ්ඩලෙසු, කාන්තාවන්ගේ පියවුරු මඩුලුවල; සංඝට්ඨකානි, අති ප්‍රසන්නාමු; අබෙරුණි, ඔසුගුණයක්කුමු; නාමකා: හෙවලම්, අබෙරු යන නමින් පමණක් නොව; අච්ඡතාපි, අච්ඡි වසයෙකුත්; ආකාශසාමයං, ආකාශසදාශය; දඬුරු, දුරුවානුය.

යනු නාරිකුමමණ්ඩලෙසු අබෙරුණි ආකාශසාමයං දඬුරු, යනු මෙහි ක්‍රි- සි. දඬුරු, යනු පරෙක්ෂලිපිති, බාස්ස, බාරණපොෂණයො, බාහුවෙන් උස්, ප්‍රත්‍යයි, අතිශයෙක සංඝට්ඨකාරුණි (හෙසු) සු, ශෝභනාති අච්ඡාති (ප්‍රසන්නාති)වෙති = නාරිකාමි කුමමණ්ඩලාති = (හෙසු) සමසසනාම: සාමයං ආකාශෙනසාමයං (සදාශනං) ආකාශසාමයං, යනු විග්‍රහවාක්‍යයි. උපමා ලඞ්කාරයි.

57. යසසාමි, යම් පුරිසෙක්ති; අජ්ඣමා, ජ්ඣමනොමු හෙවත් වක්කොමු දෙහෙත් නොහොත් කපටනොමු; අපඞ්කා:, කදිම රහිතමු දෙහෙත් නොහොත් උච්ඡාන්තාමු; මහති'සිමාන, මහත්මු සිමාව හෙවත් රජකල්පිත ක්ෂේත්‍ර මධ්‍යදව දෙහෙත් නොහොත් කුලාඛනානුස්සානමධ්‍යදව; අත්තප්පනා:, නොහරින්නාමු; අත්තායතය:, ඉතා ආශාම ඇත්තාමු දෙහෙත් නොහොත් ඉතා උත්තර කාල හෙවත් අනාගතකාල ඇත්තාමු; වසෙපපි, විසාරුපඇති නුමුත්; විනිතමාගී:, මොනවට කරණලද නගරවිජිත්‍ර දෙහෙත් නොහොත් ප්‍රශික්ෂිතාවාර මාගීයෝ; අජනසංඝලනො:, නොහටගත් පාමාණාදි ප්‍රශික්ෂනඇති දෙහෙත් නොහොත් නොහටගත් විරුඬා වාරඇති; ජනො:, දනන්විසිත්; ඡතු, කිසිකලෙකත්; නඅමුත්තන නොමුදනලද්දනුද.

60. පාලකයා සඳහා සහතික
 රැස්වීම සඳහා සහතික
 යා රෙවිනිනි රිසෙප් හා
 නිරෝගිවීමට නිවැරදිවීම.

සෛන් සංකල්පිතවූ දෙයම; ඵලතැනි, නිපදවන්නද; යාං, යම් පුරි
 යෙක්ති; අධ්‍යුක්ෂාං, අධිවාසයනොවූ; ජනසා, ජනයාගෙ; යාසම්පදාං,
 යම් සම්පන්නත්ව; අනවන්, වුවාහුද; තාං, ඒ සම්පන්නත්ව; මනසංඅපි,
 සිතුවන්; අගමාං, තොපැමිණිය හැක්කානුබවයි.

(සෙය) සත්කෘතියන්හි, යනුද වාක්‍යාංගයෙහි, ඵල නැති, යනුද ජනනාත්මකයන්, යනුද ගාංගිකයන්, යනුද ස්වභාවිකයන් (මෙහි වෙන් වෙන් වශයෙන්, ක්‍රි- සි. ඵලනැති, යනු වනී- ලවිසි. ඵල නිෂ්පාදනයා බාහුවෙන්, අනැති, ප්‍රත්‍යක්, (කාලානුකූලයන්ගෙන්) නෙ, කාලානුකූලයන්, අධිපතිත්වයෙන්, අධිපති, තත්‍ය, යනු විග්‍රහය, මෙහි යාම, යනු 'උපානුකූලයන්' යනුවෙන් අධිපති වශ, බාහු යොගයෙහි ආධාරයෙන් නැති, (භූකාලානුකූලයන්) ස්වයං භූකාලයෙන් යොගයෙන් ව්‍යාප්තයෙන් නිර්ණය කළ යුතුයාදි වද වාක්‍යවලට අනුකූලයන්, යනු විකෘති, අනුකූලයන් ය.

[illegible]

රෙවතීන්ති: සාං භාතුං නඤ්ඤෙ, යනුද රෙවතීන්ති: සාං
භාතුං නඤ්ඤෙ, යනුද මෙති ක්‍රි- සි. නඤ්ඤෙ, යනු, පරෙක්ඤාලිපිති
නස්ස, පුළු, ඉජ්ජ, ඉච්ඡායාමි ධාතුචෙන්, නස්, ප්‍රත්‍යයි, (සවසාදානම්
නානා: සවනා: (තානි:) සුධයාදවලිප්තං සෙහධං, තවත්තිනා:=(තානි:)
රෙවතී කකුද්ධිකත්‍යාසුභසංභංච යා යසාසං=රෙතිනා:අපත්‍යං
පුමාන් රෙහිතෙය: රෙතිනා:ආර්භං=යනු, විග්‍රහයි, කුලාසොතිතා
ලංකාරයි.

61. බාණාහවව්‍යාහනශ්‍රමකතෙත
රසතති'මාසාද්‍ය ජනාදිනස
ශරීරිණා ජෙත්තුශරෙණ යනු
නි:ශඛක'මුමෙ මකරධවජෙන.
62. නිමෙව්‍යමානෙව ශිවෙ'මිරුද්දි
රධ්‍යාසමානා හරිණා විරුය
උද්‍රශ්මරතනාඛකුරධාමති සිකි
වාහවාහන මෙරවමරවතී යා.

61. යනු, යම් පුරිසෙක්ති; බාණාහව, බාණාපුර යුධයෙහි; ව්‍යාහන, නැසුණා වූ; ශ්‍රමකතෙත, ඊශ්වරයා සමබන්ධ වූ ශතනිඥාති, ජනාදිනස, ජනයන් විසින් ආදරකරණ ලබන හෙයින්; ජනාදින, නම් වූ ශ්‍රී විමලානුගේ; ආසතනි, ප්‍රත්‍යාශතියට හෙවත් ඇල්මට; ආසාද්‍ය, පැමිණි හෙවත් පුත්‍රබවට පැමිණ; ශරීරිණා, මුහුණින්; ජෙත්තුශරෙණ, දිනනසුලු ඊඥාත්තා වූ; මකරධවජෙන, මකරවිත්ති නම් ධවජය ඇත්තනු විසින් හෙවත් අනඛණ්ඩා විසින්; (ප්‍රද්‍යුක්ත රූපඥාති අනඛණ්ඩා විසින් යයි සේයි) නි:ශඛක, නිසැකව; ඌමෙ, විසිද (විසිමවි යයි සේයි)

මකරධවජෙන යනු නි:ශඛක'මුමෙ, යනු, මෙහි ක්‍රි-සි. ඌමෙ, යනු පරොක්ෂලිපිති, වස, නිවාසය බාහුවෙන්, භාවයෙහි එ ප්‍රත්‍යයි, බාණෙන (සාධිංප්‍රවාතනං) ආහවං (යුධ:)= බාණාහවෙ, ව්‍යාහතා, ශ්‍රමකතෙත ස:=(තස) ජනෙරද්‍රුතෙ යාවානෙ, සවාහිතට' මසො, ජනාදින: (තස) ජෙනාරථව ජෙත්තා, ජෙත්තා ශර යසස:=(තෙන) තාසනිශඛකාසෙතී= මකර:ධවජ: යසස:=(තෙන) යනු, නිවිවනයි. කාවාලිඛගෙදයි.

62. ශිවෙ: මිරුද්දි; මඤ්චාරාතවලින් හෙවත් මදපවතින් ඥාණෝ නොහොත් එකාදශ රූද්‍රයන් විසින්ද මරුත් ගණනක් විසින්ද; විරුය, බොහෝ කල්; නිමෙව්‍යමාණා, සෙවිනාලබන්තා වූ; හරිණා, ශ්‍රී කෘෂ්ණයා විසින් ඥාණෝ නොහොත් ශක්‍රයා විසින්; අධ්‍යාසමානා, අධ්‍යයන කරණ ලබන්තා වූ; උද්‍රශ්ම, උද්ගත වූ හෙවත් නැගෙනු රශ්මිඥාති; රතනාඛකුර, රතනාඛකුරයන්ට ස්ථාන වූ හෙවත් රතනාඛකුරස්ථාන වූ; සිකි, සමුද්‍රයෙහි සිටියා වූ; (සමුද්‍ර, සන්නයෙහි වූ සේයි) යා, යම් පුරිසෙක්තොම; මෙරො, මෙරුපභිත මසාකයෙහි පිහිටියා වූ; අමරවතී, අමරවතී පුරියට; ආහවාහන ඉව, ආහවාහන කලාක්මෙන්විද; (නිඤ්ඤාතනාක්මෙන් කාදමුවා දයි සේයි)

63. සතිකාඤ්ඤානශාමරූපී: සුවානෙනා
වධ්වා ඉවා'ධ්වංසිතවණ්ණානෙනා:
විශේෂයො වා විශිෂේෂ යස්‍යා:
ශ්‍රියං තිලොකිතිලකා: ස ඵව.
64. තාමි'ක්ෂමාණ: ස පුරං පුරස්තාත්
ප්‍රාපත්ප්‍රතොලි'මතුලප්‍රතාප:
වප්‍රප්‍රහොද්භාසිසුරසුධශ්‍රී
සා දෙවසෙනෙ'ව පරෙර'රලබ්‍යසා.

සා අමග්ගනිං ආත්මාසන, යනු, මෙහි, ක්‍රි- සි. ආත්මාසන, යනු
භූතාච්ඡිඛි, ආච්, පූජී, හු, ආත්මානෙ ධාතුචෙන් තත්, ප්‍රත්‍යසි, උද්
ගතා: රශමය: උද්ගමය:, රත්නානාමඛකුරු: = (රත්නානිඵවවා
අඛකුරුණි=) උද්ගමයඛවනෙ රත්නාඛකුරුඛෙති = නෙමාමිධාම=
(තසමිත්) අමර විද්‍යානෙ'සාමිති, අමරවතී, (තාමි) යනු විග්‍රහයි.
ශෙලකානුප්‍රාණින උපභාලබ්‍යාසයි.

63. සතිකාඤ්ඤානශාමරූපී: සිතිද්‍ර අද්‍රන්යේ සම්චන් ඝානති
ඇති හෙවත් සිතිද්‍ර අද්‍රනෙන් සම්චන් දීපතිඇති; සුවානතා: මනා
පැවතුම් ඇති නො හොත් වටවූ; ත්‍රිලොකිතිලකා: තුන්ලොවට
තිලකාහරණයක්වූ; ස:ඵව, ඒ ශ්‍රීවිෂණ්‍ය නෙමේම; විශේෂයා: වෙසෙ
සන්නාවූ හෙවත් තිලකාහරණය මෙන්; අධ්වංසිතවණ්ණානෙනා:
නොනැසුනු බ්‍රාහ්මණාදී වණ්ණන් සමඛිඛි උභලතාඇති; යස්‍යා:
යම් පුරිස්ක්‍රමයෙ නොහොත් අධ්වංසිතවණ්ණානෙනා: නොනැසු
ණාවූ ගෞරිභාදී වණ් හා ඝානතිඇති; වධ්වා:ඉවා, ඝානතාවගෙ
මෙන්; ශ්‍රියං, ශෝභාව; විශිෂේෂ, වෙසෙසුවේද.

ස: ශ්‍රියං විශිෂේෂ, යනු මෙහි, ක්‍රි= සි. විශිෂේෂ යනු, විපූජී,
ශිෂ, විශේෂ, ධාතුචෙන්, පරව පරෙක්ෂලිටි, ණප්, ප්‍රත්‍යයෙන්
සිඛයි, සතිකංචතත් අඤ්ඤානෙති, = තවත් ශාමරූපීසාසය=
සු ශොභනං වෘත්තිසීසයස: = අධ්වංසිතා වණ්ණානාමි (බ්‍රාහ්මණාදීනාමි)
ඝානතිසීසයා:සා: = (තසයා:) අධ්වංසිතො වණ්ණො (ගෞරුදී:) ඝානති
ලාවණ්‍යංව යස්‍යා: සා= ත්‍රයාණාමි ලොඝානාමි සමාහාරසත්‍රිලොකි,
'සත්‍රියාමිෂ්‍යනෙ, ඉතිසත්‍රිකෙ, විගො: ඉතිසීප්, යනු කිහිපයින්, සීප්,
ප්‍රත්‍යසි, තසයාසතිලකා: = යනු විග්‍රහයි. අනෙකොපමා නොහොත්
ශෙලකොපමායි.

64 අතුලප්‍රතාප:, අතුලය නෙපස් ඇත්තාවූ; ස:, ඒ ශ්‍රීවිෂණ්‍ය
නෙම; තාමිපුරං, ඒ නුවර; ඊක්ෂමාණ:, බලන්නේ; පුරස්තාත්, පෙර
දික්තිවූ; ප්‍රතොලිමි, විවිධව; ප්‍රාපත්, පැමිණියේය; වප්‍ර, තොරණාදී

65. ප්‍රජා ඉවාහිතාදරවිඤ්ඤානාමො
ශංභොජ්ජවාජ්ජවතවාදිවාපො
මුඛවාදිවාපො ආනාමො විධානාමො
පුරාණාදිවිද්‍යාමුරජ්ජිකර්තෘෂා.
66. ශ්‍රීමත් අතිරේකානාමො මුඛවාදිවිද්‍යා
සමලක්ඛණාමො හරිතිවිලෝකො
පරාක්‍රමරත්නපිඨිකර්තෘනාමො
දුර්වේදන නිශ්චිත්තමුරජ්ජිකර්තෘෂා.

යෙහිවූ දිගමනති සමබන්ධි; ප්‍රාණාදිහාසි, ආනාතිවලින් උසස්ව බලනසුලු; සුරසුරු; ඉන්ද්‍රියාප ශොභාඇති නොහොත්; වජ්‍ර, කුලසායුධය, (විදුරවිය) සමබන්ධි; ප්‍රාණාදිහාසි, ආනාතිවලින් උසස්ව බලන සුලු; සුරසුරු; අතින් දෙවියන්ගේ ආයුධ සමබන්ධි ශෝභාඇති; යා, යම් රජාවක්නොම; දෙවසෙනාඉව, දෙව සෙනහ මෙන්; පරො, සතුරන් විසින්; අලිඛ්‍යා, දුර්වේදනාද හෙවත් දුර්වේදනාද (ඉක්මවීම) කටයුත්තිද.

ස: සුරං ජ්‍යෙෂ්ඨා: ප්‍රහොලිං ප්‍රාපන්, යනුද, හා පරො: අලිඛ්‍යා හවති, යනුද මෙහි, ක්‍රි- සි. ප්‍රාපන්, යනු අනු-ලබ්ධි, පහසු, ගතො ධාතුචෙන්, දිප්, ප්‍රත්‍යයි (මෙහි විග්‍රහාදිය සුබෝධයි) උපමාලංකාරයි.

65. අරවිඤ්ඤානාමො, පද්මගතියාගේ හෙවත් ශ්‍රී විමලේශ්වරයා; අභිනාත්, අභිග්‍රහණයෙන් හෙවත් ශරීරයෙන්; ප්‍රජාඉව, ප්‍රජාවන් උප දින්නාක්මෙන්ද; ශමො, මෙහෙසුරු; ජවාජ්ජවතවාත්, දළ මඩුල්ලෙන්; ආපොඉව, ගඟාජලය නිෂ්ක්‍රාන්ත වන්නාක්මෙන්ද; විධානාමො, මහබලය; මුඛවාත්, මුඛයෙන්; ආනාමො, වේදයන් මෙන්ද; මුරජ්ජිකර්තෘෂා, ශ්‍රී විමලේශ්වරයාගේ සේනාවෝ; පුරාත්, ඒ නුව රින්; නිරිප්‍රා, නික්මුණාහුය.

මුරජ්ජිකර්තෘෂා සුරානාතිප්‍රියා, යනු, මෙහි, ක්‍රි-සි. නිරිප්‍රා, යනු පරොක්‍රමවිසි, නිර්, පූර්විකා, ගතො ධාතුචෙන්, උප් ප්‍රත්‍යයි, මෙහි විග්‍රහවාසා සුබෝධයි. මාලාපමා ලබ්‍යායි.

66. අනෙකානාමො මුඛවාදි, ඔවුනොවුන්ගේ මුඛවාදයන්හි; සභික, ආසන්නයෙන් හෙවත් ඇලිමෙන්; සමලක්, පැතිලෙන්නාවූ; බලි නා, කටකලියාවන් ඇතිසේ; ශ්‍රීමත් අතිරේක, ශ්‍රීමත්වන්නාවූ හෙවත් සභිකවන්නාවූ; විලෝකො, වටලූ; හරිති, අභියන් කාරණ භොටගෙණ; අශ්වාරා, අසුන් වලකන්නෝ හෙවත් අස්ගොව්වෝ

67. නිරන්තරලෙපි විමුවසමානෙ
දුරං පටි ප්‍රාණභාතාං ගණෙන
තෙජෙමහද්විසාමසෙව දිපෙප්
විපෙප්'රසබ්බාධමයාං බහුවෙ.
68. ශතෙත'රනියන්ත රයාතපතනො
රථා: ස්වතීං සස්තිතබ්බාදබෙදෙදො
සයතනසුතායත රයමිහුගත
ත්‍රිවාග්‍රසංසක්කායුගෙන සතුරබ්බෙහො.

(අඛොරෝහකයෝසි) පරසපරෙත්පිභිත, එකිනෙකින් පෙළෙන ලද්දකි; ඡන්ද්‍රාභාතා, ඡන්ද්‍රාභාතයන් හෙවත් දනහිස් ඇත්තාහු; දු:බෙත, ආයාශයෙන් හෙවත් දුකයේ, නිශ්චිතයාහු.

අඛොරෝහ: රුද්ධත නිශ්චිතයා, යනු, මෙහි ක්‍රි- සි. නිශ්චිතයා: යනු පරොක්ෂලිපි, නිර්දේශී ක්‍රම, ගතො ධාතුචෙත්, උස්, ප්‍රත්‍යය, අත්‍යය අත්‍යය අත්‍යයානානි, මුඛානාමග්‍රාණි=අත්‍යයානොමාමි මුඛාග්‍රාණි= තෙජ්‍ය සභිකා= තෙත සබලතා: බලිතා: රසමිත් තත්= (තම) පරස පරස පරසරම් ඡන්ද්‍රාභාතා: පරසපරෙන උත් පිභිතා: ඡන්ද්‍රාභාතා: යෙමාමි තෙ පරසපරොත් පිභිත ඡන්ද්‍රාභාතා, අඛොත්චාරයනති, අඛොචාරා: (අඛොරොහා:) යනු මෙහි, විග්‍රහ වාක්‍යය. ස්වභාවික අනිශ්චයාත්මක සංකල්පය.

67. තමසාභාව, අභිකාරයෙන් මෙන්; ප්‍රාණභාතාංගණෙන, සංවිච්ඡිත විසින්; නිරන්තරලෙපි, අතරතැත්තාවූද; පටි, මාහිත; දුරං, දුරින්ම; විමුවසමානෙ, මුද්දනුලබ්ධ කල්හි හෙවත් දීප හසින් හෝ හස්තිහසින් මුද්දනුලබ්ධ කල්හි; තෙජෙමහද්විස, ප්‍රභාසමපත්තවූ; දිපෙප, ප්‍රදීපවලින්ද; තෙජෙමහද්විස, බලාධිකවූ; විපෙප, හස්තින්ගෙන්ද; අසබ්බාධමයාං බහුවෙ, අසබ්බාධමයවීය හෙවත් අසංකීර්ණභාවයට පැමිණියේය; මාහිතෙහි (අසංකීර්ණසබ්බාධ රහිතව) හස්තිහු ගියාහුයි) යේයි.

පඤ්චා: දිපෙප: විපෙප: අසබ්බාධමයාං බහුවෙ, යනු මෙහි, ක්‍රි- සි. බහුවෙ, යනු පරොක්ෂලිපි හු, සත්තායාමි, ධාතුචෙත්, එ, ප්‍රත්‍යය ස්වභාවිකයයි.

68. රයාත්, වේගයෙන්; පතනා, දුටන්නාවූ හෙවත් පැන යන්නාවූ; රථා, රථයෝ; සයතන, උත්සාහ සහිතවූ; සුත, සාරපින් හෙවත් රියාදුරන් විසින්; ආයත, අදිතලද; රයමි, රභාත් වලින්; හුගත, වක්වූ; ත්‍රිවාග්‍ර, ගෙලගෙහි; සංසක්කායුගෙන, හැපුනාවූ විය

69. බලොර්මිති'නාත්තඤ්ඤායාන
රජාසාමාන්‍යා වලයෙ'ප්පාසානා
ප්‍රායෙණ නිෂක්‍රාමති චක්‍රපාණො
තෙහිං පුරෙ වාරවතීක'මාසිත්.

දඬු ඇති; අබෙදෙද; බෙදරහිතවූ; තුරුබෙහ; අශ්වයන් විසින්;
හස්තිනබාත්, හස්තිනබයෙන් හෙවත් ඉදිරි දෙරවු මාත්තුවයෙන්;
සහෙය, සෙමින්; ක්‍ෂිතිං, පොළොවට; අනියන, පවුණුවනු
ලැබුහ.

තුරුබෙහ; රජාසාමාන්‍යා: ක්‍ෂිතිං, අනියන, යනු මෙහි,
ක්‍රි- සි. අනියන, යනු අනෙකු-ලබ්, නි, ප්‍රාපණ බාහුවෙන්, කම්
යෙහි අනන, ප්‍රත්‍යයි, හස්තිනාමි. නබ: = (තසමාත්) නාත්තඤ්ඤා
යෙහි, තෙ අබෙද: (තෙ:) යනෙන සහ වතීනෙන, ඉති සයත්
නා: සංතනායවතෙ පුත්‍රායෙවති=තෙ:ආයතා: ආකාමා:)රසමය: =
තෙ භූගතානි= ශ්‍රීවාණාමග්‍රාණී, = සංතනපුත්‍රායන භූගතානිවතානි
ශ්‍රීවාග්‍රානිවෙති= තෙපු සංසයතා යුගා යෙහිමි තෙ, = (තෙ:) යනු
සමාස වාසායි, මෙහිදු යථාවච්ඡාමණිකය හෙයින් ස්වභාවික
නිසි.

69. බලොර්මිති; සෙනහ නමැති තරඹයන් විසින්; වලයෙ:
ඉව, වලලු විසින් මෙන්; තත්තඤ්ඤා, එහරිතිෂ්ක්‍රමණසඤ්ඤා
හෙවත් ශ්‍රීවිෂ්ණු නික්මියන සඤ්ඤායෙහි; හියමාන, අපරිවර්තනවූ
හෙවත් හිස්කරණු ලබන්නාවූ; රජාසාමාන්‍යා, උපරිතමාන බාහුඇති;
අසා:පුරා, ඒ පුරිංගෙ හෙවත් ඒ අමරවතී නම් නුවරේ; වාරව
තීකං, දෙර ඇතිබව; චක්‍රපාණො, ශ්‍රීවිෂ්ණු; නිෂක්‍රාමති, ඉන්
නික්මියනකල්හි; ප්‍රායෙණ, බෙහෙවින්; තෙහිං ආසිත්, අහිමන
නොවිස.

චක්‍රපාණො නිෂක්‍රාමති පුරා:වාරවතීකං තෙහිං ආසිත්,
යනු මෙහි, ක්‍රි- සි. ආසිත්, යනු භූතාපි ලබ්-සි, අත්, භූමි බාහුවෙන්
දිප්, ප්‍රත්‍යයයි, බලාති, එවලාමිය ඉවෙති, = (තෙ:) තත්තඤ්ඤා (එව)
හියමානා (අපරිවර්තනා) රජාසාමාන්‍යා: සා: = (තසා:) වාරම
සායනිති වාරවතී, තසා:හාව: = යනු විග්‍රහයි, උපමාසංහිතී
උත්ප්‍රේක්‍ෂා ලංකාරයි.

70. පාරෙජලං නිරනිධෙ'රපශන්න
මුරුරිද'නිලපලාශරායි:
වනාවලි'රුචකලිකාසහසු
ප්‍රතික්ෂණොත්කුලිතශෛවලාභා:
71. ලක්ෂමිභාතො'මෙහාධිතවාධිවාසාන්
දූමානසෞ නිරදනිලභාස:
ලතාවලුසංප්‍රසුර්ඛ'ධිවෙලං
බහුකාතාන් සමානිව පශ්‍යති සම.

70. මුරුරිද, ශ්‍රීකෘෂ්ණතෙම; නිරනිධෙ, මහාසමුද්‍රයාගෙ; පාරෙජලං, ජලපාරයෙහි හෙවත් පරතීරයෙහි; ආනිල, හාත්පසින් නිල් වන්වූ; පලාශරායි, පත්‍රසමූහ ඇති; උත්කලිකාසහසු, උෞර්ම සමෘද්ධි දහසින් හෙවත් දහස්ගණන් තරඹගවලින්; ප්‍රතික්ෂණ, ඇසිල් ලක්පාසා; උත්කුලිත, ඉවිට පමුණුවන ලද්දවූ, ශෛවලාභා, සෙවල්සමෘද්ධි ශෝභාවැති ශෝභාඇති; වනාවලී, උද්‍යානපඛනනින්; අපශන්න, දුටුවේය.

මුරුරිද: වනාවලී: අපශන්න, යනු මෙහි ක්‍රි- සි. අපශන්න, යනු අනදූ ලුඞ්ඞ, දූශිර්, ප්‍රේක්ෂණේ ධාතුචෙන් දිප්, ප්‍රත්‍යයි, දූශාදේ, පශ්‍යාදේ, යනුවෙන් දූශිර්, ධාතුහට පශ්‍යාදේශයි ජලානාමි පාරෙ, පාරෙජලං, පාරෙමධෙය ෂණ්‍යාවා, යනුවෙන් අව්‍යයි භාවයි නිරුණාමි (ජලානාමි) නිධි, නිරනිධි, (නස) පලාශානාමි රාශය: = ආ ස මනනාත් නිලාපලාශරාශය: යාසාමි නා: = වනානාමාවලය: = (නා:) උත්කලිකානාමි සහසුර්භි= ක්ෂණංප්‍රති, ප්‍රතික්ෂණං ප්‍රතික්ෂණං උත්කුලිතානාමි ශෛවලානාමි ආභාඉව ආභායාසාමි, නා: = යනු විග්‍රහ වාක්‍යයි, උපමා උත්ප්‍රේක්ෂා සංදේහ සංකරයි.

71. අසෞ, ඒශ්‍රීකෘෂ්ණතෙම; ලක්ෂමිභාතො, ශෝභාධරවූ හෙවත් ශ්‍රීදේවිය ධරන්තාවූ; අමෙහාධිතවාධිවාසාන්, සමුද්‍රතටයෙහි විසීම ඇත්තාවූ; නිරදනිලභාස, මෙසයන්සේ නිල්වන් කානතිඇති; ලතාවලු, කාන්තාවන් නමැති ලතාවන් හා හෙවත් ලීචැති කාන්තාවන් හා; සංප්‍රසුර්භි, සහගතවූ; අධිවෙලං, මුහුදුවෙරළෙහිවූ; දූමාන්, වෘක්ෂයන්; බහුකාතාන්, බහුකාතවූ හෙවත් අනෙකකරණලද්දවූ; සමාන්ඉව, සමානිව යටිරයන් මෙන්; පශ්‍යතිසම, දුටුවේය.

අසෞ සමාන්ඉව අධිවෙලං දූමාන්, පශ්‍යති සම, යනු මෙහි ක්‍රි- සි. පශ්‍යති සම, යනු සමනිපාත යෝගයෙහි අනිතකාලාපි වනි මානලවයි, දූශිර්, ප්‍රේක්ෂණේ ධාතුචෙන්, තිප්, ප්‍රත්‍යයි, පශ්‍ය, යනා

72. ආශ්‍රිතභූමි රසිකාර්ථමුදෙව්
ලොලද්ද්‍රාණාර්ථමුදෙව්
පෙතායමානං ප්‍රතිමා'ගානා
මසාවපසාරිණිමාශයෙකි.
73. පිනා ජලානාං නිධිනා'නිගාඩ්‍යාත්
වෘත්තං ගතෙ'ප්‍රානමනි නෙවමානා:
ක්ෂිප්‍රා ඉවෙකෙ ස රුවොධිවෙලා
මුක්තාවලි'රාකලයාංවකාර.

දෙශය මුලකිනසින්මැයි, ලක්ෂ්මිං බිහුනිති, = (තාත්) අවෙහාසිතවෙ
බිවසො යෙමාමි නෙ = (තාත්) නිරදවන්තිලහාසො යෙමාමි නෙ =
(තාත්) ලනාඉව වධ්ව: = තානි: සංප්‍රසුජ්‍යනාඉති, = වෙලායාමධි, අධි
වෙලං, විහක්කාපියෙහි අවෘසි භාවයි, බහු (අනෙකි) කාතාඉති බහු
කාතා: (තාත්) යනු නිව්වනයි, ලෙලෙසංකි'රා'ලත්ප්‍රෙක්ෂායි.

72. ආශ්‍රිතභූමි, වැලඳගත්තාලද්ද්‍රාණාර්ථමුදෙව්; උදෙව්,
උස්වූ; රසිකාර්ථ, ශබ්දපවත්වන්නාවූ; ලොලත්, වංචලවන්නාවූ;
භූතකාර, භූජසමකි අසුරුඇති; වෘත්තාර්ථමුදෙව්, මහත් රළුඇති;
පෙතායමානං, පෙතවමාරන්නාවූ හෙවත් පෙතකගන්නාවූ; අප
ගානාමි පතිමි, මහසසුර; අසො, ඒ ශ්‍රිකාමණතෙම; අපසාරිණං,
අපසාරණගඇත්තෙකුකොට; ආශයෙකි, සැකකෙළේය.

අසො ආගොනාමි පතිම අපසාරිණං ආශයෙකි, යනු
මෙහි, ක්‍රි- ය. ආශයෙකි, යනු, පරෙක්ෂලිපිති, ආච්, පුළු, ශක,
ශංසයෙ ධාතුචෙන්, එ, ප්‍රත්‍යයි, ආශ්‍රිතභූමි: යෙතාසාවාශ්‍රිත
භූමි: (තමි) ලොලනාශව නෙ භූතකාර්ථමුදෙව් = ලොලත් භූතකාර්ථකාර
ඉවාකාරෙ යෙමාමි නෙ = ලොලත් භූතකාර්ථ වෘත්තාර්ථමුදෙව්: යසස: =
(තමි) පෙතමුද්වමනිති පෙතායමාන: (තමි) අපසාරිණං'සාසනිත්‍ය
පශාරි (තමි) යනු විග්‍රහයි, ලත්ප්‍රෙක්ෂා ලංකාරයි.

73. ජලානාමිතිධිනා, ජලනිධිය විසින්; අනිගාඩ්‍යාත්, ඉතාශා
ධිකයෙන් හෙවත් ගිජ්ඛාවෙන්; වෘත්තංගතෙඅපි, නැවත වැඩිමට
පැමිණියාවූද; ආනමනි, නමාකෙරෙහි (ශරීරයෙහි); නෙවමානා:,
නොමපමණ කරන්නාවූ හෙවත් අතිරිව්‍යමානවූ; ක්ෂිප්‍රා, ක්ෂෙප
කයකරණලද්දවූ හෙවත් පතුරුවන ලද්දවූ; ඉකෙරුවාඉව, ව්‍යු
මරිචිත්මෙන්; ස:, ඒ ශ්‍රිවිෂණුතෙම; අධිවෙලං, මුහුදුඉවරෙහිවූ;
මුක්තාවලි, මුක්තාපඛණින්; (මුතුපෙල) ආකලයාංවකාර, ආකල
කය (තාත්පසින් ගිණිම) තෙළේය.

74. සාවොපමුච්ඡිමනිඤ්ඤං නදන්තො
 යෙය් පලාවසිඤ්ඤානි සමන්තකොථි
 තානෙසසදෙශානනිභානං පයොධෙය්
 සොඤ්ඤාංසි මෙසාන් පිබතො දදංසි.
75. උද්ධාතස් මෙසෙසන්ත ඵලි නොය
 මථං මුනිසෙසෙරිච්ඡාප්පණිතාස්
 ආලොකයාමාස හරිස් පතනති
 නිදිස් සමානිච්ඡෙද්ථිචා'බ්බෙරුගිමි.

ස: මුක්තාවලිස් ආකලයාංවකාර. යනු, මෙහි ක්‍රි- සි. ආකල
 යාංවකාර, යනු පරෙක්ඤාලිපිති, ආභි පුච්ඡි, කල, සංඛ්‍යානෙ අනුපු
 යොග, කාසු, කරණෙ ධාතුන් කෙරෙන්, ණප්, ප්‍රත්‍යයෙන් හා
 ආම්, ප්‍රත්‍යයෙන් සිඛසි, ගජිඵල ගාධිමි අනිමාත්‍රමි ගාධිමි=තසමාත්
 වෙලායාමධාසිවෙලං = විභක්තස්මි වාසිභාවස්, යනුවෙන් අවස්ති
 භාවසි, මුක්තානාංවලස්=(තාස්) උන්ප්‍රසාසි.

74. අම්, මේ මේසයෝතුමු; සාවොපං, ආවොපසතිතව හෙවත්
 සම්ප්‍රම සතිතව; අනිඤ්ඤං, නිතර; නදන්තාස්, ගුගුරුන්තානු; යෙය්,
 යම් ජලවලින්; උච්චං, පාච්චිය; සමන්තාස්, හාත්පසින්; පලාවසි
 ඤ්ඤානි, ඉලාවන්තානුද; තානිඅභ්‍යාංසි, ඒ ජලයන්; පයොධෙය්,
 සමුද්‍රයාගෙ; එකදෙශාන්, එක් දෙශකින්; නිභානං, නිශ්චලස්;
 පිබතාස්, බොන්නාමු; මෙසාන්, මේසයන්; සස්, ඒ ශ්‍රීවිෂණු තෙම;
 දදංසි, දුටුවෙය.

අම් උච්චං පලාවසිඤ්ඤානි, යනුද, ස: මෙසාන් දදංසි, යනුද
 මෙහි, ක්‍රි- සි. පලාවසිඤ්ඤානි, යනු, භවිෂ්‍යත්කාලලාචිති, පලව,
 පලවනෙ ධාතුවෙන් ණප්, ප්‍රත්‍යය, දදංසි, යනු දුගිර්, ප්‍රෙක්ඤා
 ධාතුවෙන් පරෙක්ඤාලිපි, ණප්, ප්‍රත්‍යයෙන් සිඛසි, ආවොපෙන
 (සංප්‍රමෙන) සහවතීත ඉති සාවොපම්, පයාංසි, සියනෙතෙහි
 පයොධිස්, (තසස්) මෙහි සාවොපං, යනුද අනිඤ්ඤං යනුද නිභානං
 යනුද ක්‍රියා විශේෂණයි.

එතෙත සමුද්‍රසාපරිච්ඡිනාරුපකං වාජ්‍යතෙ, යනු චිකායෙහි
 කි හෙයින්, මෙයින් සමුද්‍රයාගේ අපරිච්ඡිනාරුපකය ප්‍රකාශවෙයි
 යෙයි, සමානාකාරී අලංකාරයි.

75. මුනිසෙසෙ, මුනිසුයන් විසින් හෙවත් සාම්බරුන් විසින්;
 අච්චංඉච්ච, වේදථිය මෙන්; මෙසෙස්, මේසයන් විසින්; තතාඵල, ඒ
 සමුද්‍රයෙන්ම; තොයං, ජලය; උද්ධාතස්, උච්චිතයකොට; සංප්‍රණි

76. වික්‍රිය දිශානි ධනානුරූණී
 වෛප්‍යානසාප්‍රිතමලාභභාජා
 තරිසු තත්‍රත්‍යමඵලගු භාණ්ඩා
 සාංයාත්‍රිකානාචපතොභ්‍යනන්දන්.

තා, මොනවට පමුණුවනල දිදුළු; අමුදුරු, සමුදුරු; පතනනී, වැටෙන්නාවූ හෙවත් ප්‍රවිෂ්ටවන්නාවූ; තදී, ගඩුගාවන්; වෙදා, වෙදයට; පතනනී, වැටෙන්නාවූ; සමානී, සමානියාසත්‍රයන් මෙන් හෙවත් මනාදිසංගිතාවන් මෙන්; හරි, ශ්‍රීවිෂ්ණුතෙම; ආලොකයා මාස, දුටුවේය.

හමු: තදී ආලොකයාමාස, යනු මෙහි, ක්‍රි- සි. ආලොකයා මාස, යනු පරෙක්‍ෂලිච්ඡ, ලොව, දැනෙන ධාතුවෙන් ආම්, ප්‍රත්‍යය හා අස්, භූමි අනුප්‍රයෝගය, ණප්, ප්‍රත්‍යයි, මුනිනාමිත්‍රාය=(තො) අමුදුරු රුහි=(තම්) යනු සමාස වාක්‍යයි. අනෙකොපමා ලිඛිත රසි.

76. දිශානි, දිශානිනු; උරුණි, මහත්තු; ධනානි, ධනයන් හෙවත් තානාද්‍රව්‍යයන්; වික්‍රිය, විකුට; උත්තමලාභභාජා, උතුම්ම ලාභයන් හජනසකරන්නාවූ; තත්‍රත්‍යම්, තත්‍රත්තවූ හෙවත් විප සංස්ථානවූ; අඵලගු, නොසිල්වූ හෙවත් සාරවත්වූ; භාණ්ඩා, බඩු හෙවත් මුලධනය; තරිසු, නොකාවන්හි; ආවපතා, දරුසිටින්නාවූ; වෛප්‍යාන, සමුද්‍රවිපවාසිවූ; සාංයාත්‍රිකාන්, සාංයාත්‍රිකයන් හෙවත් එකතැවෙහියාත්‍රාකිරිමප්‍රයෝජනකොට ඇත්තන් හෝ නැව්හි වෙණදුම් කරන්නන්; අසො, ඒ ශ්‍රීකෘතෙම; අභ්‍යනන්දන්, සතුටින් පිළිගත්තේය.

අසො සාංයාත්‍රිකාන් අභ්‍යනන්දන්, යනු මෙහි, ක්‍රි- සි. අභ්‍යනන්දන්, යනු, අනුරු- ලභිය, අහිපුළු, තද, සන්තොෂ, ධාතුවෙන්, දිප්, ප්‍රත්‍යයි, දික්‍ෂ්‍යවනිති, දිශානි විපෙක්‍ෂ නිවාසිතා, වෛප්‍යා (තාන්) උත්තමලාභාසොලාභයෙහි= උත්තමලාභා (වෛගුණ්‍යා දිකා) හජනනීති උත්තමලාභභාජා (තාන්) තත්‍රත්‍යම් තත්‍රත්‍යා, ත ඵලගුඅඵලගු සංයාත්‍රා, (සංගුයයාත්‍රා) සා ප්‍රයෝජනමෙමාමසනීති සාංයාත්‍රිකා (තාන්) ආවපතනනී (ආදිනනීති) ආවපතා (තාන්) යනු විග්‍රහති, ක්‍රියා වෙන්නීයි.

77. උත්පිත්තවො'නනනීදහනුරුලෙවෙව
 භීරියසා නියමසිතානිලෙන
 පයාංසි භක්තාංගරුඛධර්මසා
 ධර්ම'නිවොදිවික්ෂිපිරෙ එ'ණි'සුඤා.
78. තමාගතං වික්ෂය යුගානතබ්බු
 මුත්තසඛගයාංගයමමුරුඬි
 ප්‍රත්‍යජ්ජාමෙව ගුරුප්‍රමොද
 ප්‍රසාරිතොත්තබ්බතරංගබාහු.

77. තදහනු; සමුද්‍රයාගෙ; අනන්‍ය, අභූමිත්; උත්පිත්තවො, උත්පතනය කරණුකාමාත්තාවු; එණි'සුඤා, නාගරුචයෝ; භක්තාං, භක්තිය කරණකොටගෙන; ගරුඛධර්මසා, ගුරුඵදදගෙන හෙවත් ශ්‍රීතාපණයාගෙ; ධර්ම'නිවොද, ධර්මයන්මෙන්; භීරියසා, ගරුතරවු හෙවත් ඉතා මහත්වු; නියමසිතානිලෙන, නියමාසමාරුතයෙන්; පයාංසි, ජලයන්; උලෙවෙව, උසස්කොට; උවික්ෂිපිරෙ'ඉව, උත්ක්ෂෙපකළවුන් මෙන්වුහ.

එණි'සුඤා නියමසිතානිලෙන පයාංසි උවික්ෂිපිරෙ, ඉව, යනු මෙහි ක්‍රි- සි උවික්ෂිපිරෙ, යනු පරෙක්ෂලිවයි, උත්පුටි ක්ෂිප, ප්‍රෙරණ, ධාවුවෙන්, ඉරෙ, ප්‍රත්‍යසි, (උත්පතිතමිච්ඡන්ති=තදසා හතී තදහතී) (තසා) අතීතයෙනගුරුරිති ගරියාත් (තෙන) නියම සිතමාසාවතිලයෙවති=(තෙන) ගරුඬි ධර්මය සසාස=(තසා) එණි' කාමි'සුඤා එණි'සුඤා, යනු නිවිච්ඡයි, උපමාලංකාරයි.

78. අමුරුඬි; සමුද්‍රයාගෙ; යුගානතබ්බු, යුගාවසානයෙහි බබුලු හෙවත් විපතෙහි මිත්‍රයාවු; උත්තසඛගයාංගයං, අභි නාමෙහි යස්සයෙහි හෝනාවු; අගතං, ඉදිරියට ආවාලු; තං, ඒ ශ්‍රීවිජේන්ද්‍ර; වික්ෂය, දූහ; ගුරුප්‍රමොද, මහත් සන්තෝෂයෙන්; ප්‍රසාරිත, දිගුකරණලද; උත්තබ්බතරංගබාහු, උස්වූතරබ්බතමැති බාහු ඇත්තේ; ප්‍රත්‍යජ්ජාමෙව, ප්‍රත්‍යද්ගමනය (ඉහලට නැගීම) කළාක්මෙහි.

අමුරුඬි: හං වික්ෂය ප්‍රත්‍යජ්ජාම, ඉව, යනු මෙහි, ක්‍රි- සි, ප්‍රත්‍යජ්ජාම, යනු, පරෙක්ෂලිවයි, ප්‍රතිඋත්පුටි ගමන, ගතො ධාවු වෙන්, භිජ්, ප්‍රත්‍යසි, උත්තබ්බ එව යස්සා = තසාමි ගෙන ඉති, = (තමි) අමුරුඬිමුරුඬි = ගුරු (මහාංගයාංග) ප්‍රමොදයෙවති = තෙන ප්‍රසාරිතා = උත්තබ්බතරංග තෙ තරබ්බතයෙවති = ගුරුප්‍රමොදප්‍රසාරිතා උත්තබ්බතරංග එව බාහවො යසාස = යනු විග්‍රහ වාක්‍යයි, ක්‍රි- සි සාරිසාග් ඉක්ෂායි.

81 ලව්‍යමාලාකලිතාවතංසා
 සො නාරිකෙලානතරපා පිබන්තා
 ආසාදිතාර්ද්‍රකුමාසා සමුද්‍ර
 දමාගතසා ප්‍රතිපත්තිමිසු.

82. තුරගගතාකුලසා පරිතා පරමෙකතුරංගජනමතා
 ප්‍රමිත භූතාසා ප්‍රතිපථං මිතිසාසාසා මිතිසාසා
 පරිවලනො බලානුජබලසා පුරා සතනං බාහුමිය
 යවරිචිතමියො ජලනිබෙයව තදහවදනතරං මහත්.

ඉති ශ්‍රී මාසකානො ගිශුපාලවමෙ මහාකාව්‍යය ශ්‍රාවණ
 සුප්‍රසාදනා නාම නානිසා සම්මාන.

81. ලව්‍යමාලාකලිතාවතංසා, කරුණුමල්මාලාවලින් කරුණු
 ලද අවතංසා වෙත් අබරණ ඇති; නාරිකෙලානතරපා, පොල් එල
 තුළෙහිවූ ජලය; පිබන්තා, බෝන්තාවූ, ආසාදිත, හඤ්ඤා කරණ
 ලද; ආර්ද්‍රකුමාසා, අමුද්‍රවත් ඇති; තෙ, ඒ සෛනිකයෝ තුමු; සමු
 ද්‍රත්, මහසයුරෙන්; අභ්‍යාගතසා, අභ්‍යාගතවූවෙකුගේ හෙවත් මුහු
 දින්ආදමුත්තකුගේ; ප්‍රතිපත්තිමි, ප්‍රතිපත්තියට හෙවත් සත්කාර
 යට; ඊයු, පැමිණියාහුය.

තෙ අභ්‍යාගතසා, ප්‍රතිපත්තිමිසු, යනු මෙහි ක්‍රි- සි. ඊයු,
 යනු පරෙක්ෂලිපි, ඉණ ගතො, බාහුවෙන්, උස්, ප්‍රත්‍යයි, ලව්‍යමා
 නාමි, මාලා= තානි, කලිතා: අවතංසා: යෙෂාමි තෙ= මෙහි නාරි
 කෙලානතා: යනු අවසා, අපා: යනු පාඨක්පදයි, ආසාදිතා, හර්ෂ
 තා ආර්ද්‍රකුමා (ආර්ද්‍රකුමාලා) යෙයෙත= යනු සමාස වාක්‍යයි,
 කාව්‍යලව්‍යලව්‍යකාරයි

82. පරිතා, හාත්පසින්; තුරගගතාකුලසා, සියගණන් අසුන්
 ගෙන් ගැවසුණාවූ; ප්‍රතිපථං, පෙරමත; ප්‍රමිතභූතාසා, ප්‍රකෘතියෙන්
 මථනයකරණලද රජුන් හෝ පථිතඇති; සතනං, නිතර; බාහුමිය,
 දරණලද ශෝභා හෝ ලක්ෂ්මිඇති; පුරා, ඉදිරියෙහි හෝ නුවරින්;
 පරිවලනා, පරිගමනය කරන්නාවූ; බලානුජබලසා, රාමානුජයා
 සමික්කවූ; හෙවත් රාමවපසුවලපත් ශ්‍රීහරි සමික්ක සෛන්‍යයෙන්ද;
 පං, හුදෙක්; එකතුරුකරනමනා, එකම අවසායකුගේ උත්පත්ති
 මාත්‍රැ; මිතිසාසා, මෘදුරපථිතය විසින් හෝ රජ විසින්; මිතිසාසා
 මථනය කරණලද්දවූ; සතනං, නිරන්තරයෙන්; විගතමිය, පහවූ
 ශ්‍රිඇති; ජලනිබෙයව, සමුද්‍රයාගේ; මහත්අනතරං, මහත් අතරක්;
 තද, ඒ ප්‍රසාදන සමයෙහි; අහවත්, වූයෙයි.

ශ්‍රීමාසකානො, ශ්‍රීමත්මාස මහාකවිත්‍ර විසින් රචනාකරණලද; ශ්‍රීමාලවධෙ, ශ්‍රීමාලවධ නම් ඇති; ශ්‍රී අසිකවු; මහා කාවො, මහාකාවොයෙහි; පුරිප්‍රසාදානොනාම, නගරප්‍රසාදාන (නුව රින් පිටත්වීම) නම්වු; තානියොසහි, තුන්වන සහි; ඉති, මෙතෙ කින් සමාපාදි.

බලානුපලසා ජලනිධෙව මහද'නනරම්' හවත්, යනු මෙහි ක්‍රි- සි. අනවත් යනු අනද්‍ර- ලභිසි, හු, සහතායාම් බාතුචෙන් දිප්, ප්‍රත්‍යයි, මෙහි සමාස වාක්‍යාදිය විකානසින් සුබොධයි, වානි රෙකාලභිකාරයි. පසුවකාවලිනම් වානනයි, නහරජජරො නරු පිනෙ කපිනා හුම්, පසුවකාවලි, යනු තලලක්‍ෂණයි, බාතව්‍රිවාතනය සිදු සමහරු කියත්, නහරපුරසකානා ජජරු රවිතාහුම් රුද්‍රදික් පතිය, යනු තලලක්‍ෂණයි.

ශ්‍රී ලංකා විද්‍යා මහාකාවොය

පිළිබඳව ලියනලද

ස ද්‍රව හා සි හි ව්‍යාධ්‍යා සෙ හි
තානියොසහි සමාපාදි.

අප්‍රේමය: සහය.

— ෧ —

1. නිශ්චයාසංග්‍රහය සහරතනාහි
නිකේතනාහි භූමිමිවාරණාමි
නිලොපලසංග්‍රහය විවිත්‍රාධාන
මසොග්‍රහය රෙවතනා දදගි.
2. ගුණ රජසං දෘෂ්‍ය: සමනතා
දුපයදිපයිවිත්‍රාධාන විතානො:
විකුණායමානා දිවසසා හඬු
මාගි පුතාරෙදුමිවොනාම දිගි.

(නිකේතන සහයව අනුරාධ) වතුර සහය නිකේතන.

1. නිලොපල, ඉදුනිල් මැණික්වලින්; සුන, බුදුනාඩු
හෙවත් මෙහෙයන ලද්දකි; විවිත්‍රාධාන, විවිත්‍රාඩු හෙවත් නානා
වණ් ගෙරිනාදි ධාතුන්ඇති; රතනාහි, එහෙයින්ම මැණික්
නානායින් සමග; භූමි, බිම; නිකා, පලාගෙණ; උපිතා, නාගාඩු
හෙවත් නිකේතනාඩු; උරගාණාමි, නාගයන්ගේ; නිශ්චයාසංග්‍රහය, නිශ්චය
සංග්‍රහයෙන් සිටියාඩු; රෙවතනා, එනම් පථනය; අසො,
ඒ ශ්‍රී හරිතෙම; දදගි, දුටුවේය.

අසො (හදි) රෙවතනා දදගි, යනු මෙහි, නි-සි. දදගි යනු
පරෙසාලිපි, දුගිරි; ප්‍රෙසානෙ ධාතුවෙන්, නප්, ප්‍රත්තයි, නිශ්චයා
සංග්‍රහයෙන්මෙය - (තම) නිලොපලපලාසෙය = නිලො
පලො සසුනා (ප්‍රොනා) නිලොපලසසුනා විවිත්‍රා ධාතවොයසසස =
(තම) යනු සමාසයි, ගුණනිමිතනනිකේතනා (උප්ප්‍රෙසාලංකා
රයි. මේ සහයෙහි නොයෙක් වෘත්තයෝවෙති, එහි මූලඅසොදග
සෙල්කයෝ උපජනිතවෘත්තයෙහි වෙති.

(නිකේතන නෙබදුම රෙවතන පථනයෙක් ද යත්?)

2. ගුණ, මහත්වු; දෘෂ්‍ය, දෘෂ්‍යදිනුගෙ; උපරිඋපරි, මහත්තම
හෙවත් ගල්තලයන්ගෙ උපරිප්‍රදේශයන්හි; සමනතාත්, හාත්පසින්;
අජසා, නිතර; උපාම දිගි, උද්ගතවනමුඩු හෙවත් උත්පතිත වත්
නාඩු; අබුදුමානිතානො, මේසමාලාවන් කරණකොටගෙණ; දිව
සසාහඬු, දිනපතිනුගෙ හෙවත් සුසියාගෙ; මාගි, ගමනමාගි;
පුතාරෙදුම, පුතර්නිරුකිතයකරන්ට හෙවත් නැවත වලකාලත්ව;
විකුණායමානා, විකුණාපථනයෙන් හැසිරෙමින් සිටියාඩු හෙවත්
විකුණාපථනය වැනි වෙමින් සිටියාඩු; (ඒ රෙවතන පථනය දුටුවේ
යයි සේයි)

3. ක්‍රාන්ත රුවා කාන්තාවලාපි,
නවප්‍රභාචලනාං මණිකාමි
ශ්‍රීතං ශිලාශාමලනාතිරමං
ලනාතිරමනාතිරමංදිනි.
4. සහස්‍රසංකේශගීතං ශිරුහි;
පාදෙද්විං ව්‍යාප්ත චිත්තමානං
විලෝචනසානගනාශණරංගි
නිශාභරං සාධු නිර්ණයගම්.

(මෙහි ක්‍රියාකාරක සමකයෙකු මුලින් දැක්වූ විධියටයි)

මෙහි, උපරිඋපරි යනු, උපරිධියක සාම්ප්‍රදායික, යනු නිහේයත්වය, එහෙයින් වාමන මෙසේකියයි, උපරිදිප්‍ර සාම්ප්‍රදායිකවරු කෙනෙකු විනිශ්චය යනුයි, විකෘතවදවරනිති, විකෘතයමාන, තම, (තවත්වනිමානමව සිහිමිතමාන) ක්‍රියානිමිත ක්‍රියාකාරකවරුන් ප්‍රේක්ෂකයායි.

3 නව, අතිනව; ප්‍රභාචලනාං, කාන්තාවලාපි, කාන්තාවලාපි දරන නව; මණිකාමි, මාණිකායනගේ; කාන්තාවලාපි, සාම්ප්‍රදායික හරතයකරනනව; රුවා, දීපතිකයන්; ක්‍රාන්ත, ආක්‍රාන්තව හෙවත් පැතිරගත්තලද්දි; ශිලාශාමලනාතිරමං, ඉන්ද්‍රිය මාණිකා සමකයකු ශාමලනායෙන් මතරම්; ආමනාතිරමංදිනි, කැඳවන ලද හාමනන් ඇති; ලනාති, වැල්වලින්; ශ්‍රීතං, ඇසුරුකරන ලද්දි (රෙවනක පමිතය දුටුවේයයි සේයි) මෙහිද ක්‍රියාකාරක සමකයෙකු මුලින් දැක්වූ විධියටයි.

කාන්තාවලාපි, හරතීනි= (හයා) (පුත) නවති ප්‍රභාචලාති බිහි නිති, නවප්‍රභාචලනාං (හාසාමි) ශිලානාමි (මෙවකොපලනාං ඉන්ද්‍රිය මාණිකාමි) ශාමලනා= නයාතිරමං= (තම) අවිපාද; යෙමාමි නෙ= ආමනාතිනා' ආහුතා; අවිපාද; යාතිකා;= (තානි,) යනු සමාස වාක්‍යයි.

ඉතාපරං ව්‍යාප්තවෙතං යමකංවක්‍යනි නනු තදෙවලාපිකාර, අවිලාපිකාරස්' නිහේයවෙය ඉති, රුවාසමනවලාපි යනාදිය විකා ගතයි- එහි භාවය සුබොධයි, සමනාමොක්තියි.

4. සහස්‍රසංකේශ, දහස්ගණන් ඇති; ශිරුහි, ශිවරවලින් නොහොත් ශිව්වලින්; ගතං, අහසද; පාදෙද්, දහස්ගණන් පාද වලින් නොහොත් ප්‍රත්‍යක්‍ෂානුමතවලින්; භූමි, පොළොවද; ව්‍යාප්ත, පැතිරගෙන; චිත්තමානං, සිහිනව; විලෝචනසාන, දස

5. ධම්මජ්ජාපායවිපාණ්ඩුරාණී
ධොතොත්තරියප්‍රතිමච්ඡිති
අප්‍රාණී ඛිප්‍රාණමුමාඛගසඛග
විභක්තභසමානමිව සමරුරිමි.
6. ඡායා නිජසුත්‍රිවට්ඨලාලසානාං
මදෙන කිසුද්ධවට්ඨලාලසානාමි
කුප්‍රාණමුත්තිසුද්ධලත්තපත්‍රෙ
විභක්තමානාං ජලත්තපත්‍රෙ.

සමබ්බි සුදුසු තැනට; ගත, පැමිණියා වූ; උෂණරුමිනිශාකරං, හිරු සදු දෙදෙන ඇති; සාධුහිරණ්‍යගහිමි, සැබවින් බ්‍රහ්මයාමෙන් සිටියා වූ තොහොත් නිබ්බන්ධස්ස මෙන් සිටියා වූ; (රෙවනක පථිතය දුටුවේයයි සේසි) මෙහිදු කිරියකරු පදසබ්ද මූලකි නයමැයි.

(සහසුමිති සඛිකා යෙමාමි තෙ. (තො) නිශාංකරුතිති නිශාකර: උෂණරුමිනි නිශාකරුම උෂණරුමිනිශාකරො විලොචන යො: සථානං (යොග්‍යසථානං) (යොග්‍යදෙශ) = විලොචනසථානං ගතො උෂණරුමිනිශාකරො, යසස: = (නම්) හිරණ්‍යං (සවණ්‍යම යාණං) ගහි (උත්තරිකසථානමසෙති හිරණ්‍යගහි) (නම්) යනු නිව්වනයි, සමානමානං අලංකාරයි

5. ධම්ම, කිසියම් නැතෙක්හි; ජලාපාය, දිය පහවීමෙන්; විපාණ්ඩුරාණී, වෙසෙසින් පාණ්ඩුරවණ්ඩු හේවත් යෙවනවණ්ඩු; ධොතොත්තරිය, බෝවන යාලාවු උතුරුසඵලාව; ප්‍රතිම, සමාන වූ; ච්ඡිති, කානතිඇති; අප්‍රාණී, මෙකයන්; ඛිප්‍රාණං, ධරන්තාවූ; උමාඛගසඛග, පාථිතියගෙඅභිභාගයෙන්; විභක්ත, බෙදනලද හෙවත් එක්කොටසක තබනලද; භසමානං, අලුඇති; සමරුරිමිඉව, මහෙශ්වරයා මෙන් සිටියා වූ (රෙවනක පථිතය දුටුවේයයි සේසි) මෙහිදු කිරියකරු පදසබ්ද මූලකිනසින් දනසුමැයි.)

(ජලානාමපාය: (අපගමනං) ජලාපාය, තෙත විපාණ්ඩුරාණී = ධොතොත්තරියත් උත්තරියසෙවති ධොතොත්තරියං, තත්ප්‍රතිමා තත් සමාච්චිදේශාමිතාති = උමායා'අඛගමි = උමාඛගසසඛග: (අභිභාග: = තෙතවිභක්තං (එකභාගසථාපිතං) භසම යසස: = (නම්) සමරසා(නඛගස) අරි: සමරුරි: යනු සමාස වාක්‍යයි, උමාලංකාරයි.

6. නිජසුත්‍රි, සිය බිරිඳගෙ; වට්ඨලාලසානාං, වාට්ඨස්සි ලොල් වූද; මදෙන, මදය (මත්වීම) කරණකොටගෙන; කිසුද්ධත්, සවල්පක්; වට්ඨලාලසානං, වපලවූද අලසවූද; විභක්තමානං, හංසාදි

7. සකකාබිරුසෝටිලිනිලකණයා
නුවීරුග: ශලිමතනුනතිසෙයු:
පුනතීතානෙකලතාභුක්ලාත්
රුදුතනෙකාතිව ධාරශ්‍යනාමි.

පසිනිගේ, උත්පිඤ්ජලක්ඛපත්තො, හවගත් පිඤ්ජලතාඥාති
 හෙවත් උත්පිඤ්ජරිභූත පියාපත් ඥාති; ජලක්ඛපත්තො, පියුම් කුඹ
 වලින්; ඡායාංකුඤ්ණං, සෙවනකරන්තාවූ; (ස; හරි; රෙවතකං
 දදායී, යනු හා සමබක කටයුතුයි. මෙහිදු කිරියකරු පදසබ්ද
 මූලකිනසමයි.

තිරසා, (ආතමන:) සත්‍රිය: තිරසත්‍රිය: තිරසත්‍රියොම් වචන: =
 තිරසත්‍රියවද්‍රු, (ප්‍රියවචනෙත්‍ර) ලාලසා (ලොලපා: =) (තෙමාම්) කිසිදි
 සත්, වද්‍රු (ශ්‍රී ලාලසො'ලොශ්‍ර) කිසිත් වද්‍රුලාලසා:, (තෙමාම්)
 උත්පිසුලාති ජනාති, උත්පිසුලජනාති, තාතිපත්‍රාණියෙමාම්
 තෙ= (තො:) විශායසා ගව්ජනාති විශායමා: (පසිඤ්ඤා) (තෙමාම්)
 ජලෙත්‍ර, ජනාති ජලජති (පද්මාති) ජලජනො'වා පත්‍රාණි ජලජන
 පත්‍රාණි (තො:) යනු තිථිවනයි, ශ්‍රී ලංකා පන අඩකරයි.

7. සකකායිරුසි, සකකියව හෙවත් ප්‍රකාශකියව නැගුනාමු; උපුලනීලකණයාත්, උසස්වබලනමයුරාත් ඇති නොහොත් සකකායිරුසි; අංශසිතමු, උපුල, උසස්වදිලිසෙන්නාමු; නිල, නිල්වන්මු; කණසු, ත්‍රිවයන් ඇති; අභිසෞ, සපිරුපයන් විසින්; ශලිමනනුන්, පැතිරගත්තාලදදෙහයන් ඇති; ප්‍රකතී, ප්‍රකෂිතෙන් නටවනලද; අනෙකලනාභුජග්‍රාත්, නොයෙක් වැල්නමැති බාහුන්ගෙ අගවැති අගඇති; අනෙකානිරුද්‍රිතිඉව, නොයෙක් රුද්‍රයන් මෙන් සිටියාමු; උචිරුහ, වෘක්‍ෂයන්; ධාරානාම, ධරන්නාමු (රෙවනක පළිතය දුටුවේයයි සේයි,) (මේහිදු කිරියකරු පදසබද මලකි නයමැයි.)

සකකිංඛිරුපා = සකකිංඛිරුපා උපුලා නිලකණ්ඨා (මයුරු)
 යෙෂාමි තෙ = (තාත්) (අත්‍යන්ත) සකකිංඛිරුපා, (අංශකිතා)
 (උපුලා) නිලා:කණ්ඨා:යෙෂාමි තෙ = (තාත්) උපුලාමිලෙහනනිති =
 (තාත්) ශලිමා: තතව: යෙෂෙකො, = (තාත්) අතිනාමිකු: = (තො:
 අනෙකායවතා:ලතායෙවති = ප්‍රතභිතායව තා: අනෙකලතායෙවති =
 ප්‍රතභිතාපතනලතානාමෙව භුජනාං ලතානාමිව භුජනාමිත්‍රාණි,
 යෙෂාමිතෙ = (තාත්) තථිකානි, අනෙකානි, (යනු ටිකාගත) චිත්‍රහ
 වාකාසි, උභ්ප්‍රකාශා ලංකාරසි.

- 8 විලච්චිනිලොභපලකණ්ණපුරු
කපොලභිනතිරිව ලොඬුගෙරි:
නවොලපාලංකාතසෙසකතාහා:
ශුචිරප: ශෛවලිනිදිධානම්.
9. රුජ්වරුජ්වලලොලභාඛාං
මුෂණනා'මුෂණං තතිතිසාරුණාම්
කානතාලකානතා ලලනා: සුරුණාං
රසෙකාරසෙකාරිනමුද්ගනනම්.

8. විලච්චි, වෙසෙසින් එල්බෙන්නාවූ; නිලොත්පලකණ්ණපුරු, නිලපුල්නමැති කණ්ණවත:ස ඇති; ලොඬුගෙරි:, ලොත්සුන්තෙන් ශෝචනවණ්ඩු; කපොලභිනති:ඉව, සත්‍රින්ගෙකොපුල්බිතුමෙන් සිටි යාවූ; නවොලප, අලුත්වූ බබුළුතණින්; අලංකාත, හෙබියාවූ; සෙසකතාහා:, වැලිතලාසමබකිකානති ඇත්තාවූ; ශුචි:, පවිත්‍රවූ; ශෛවලිනි:, සෙවෙල් ඇත්තාවූ; අප:දධානම්, ජලය බරන්නාවූ (රේවතකනම් පථිතය දුටුවේයයි සේයි,) මෙහිදු කිරියකරු පද සබද මූලකි නයමැයි.

විලච්චිනො නිලොභපලානොව කර්පුරු: (කණ්ණවතංසා යාසාං) (නා:) කපොලා එව භිනතාස:, (නා:) ලොඬුගෙරියාස:=(නා:) නවා ශ්වතෙ උලපාශෙවති=(බලවජ්නාණාති) තෙරලංකානානාමිසෙසක තානාමාහා=නවොලපාලංකාතා සෙසකතාහායාසාමි(නාමි)=ශෛවල මසා:අ'සතිති ශෛවලිනි(නා:)යනු නිව්වනයි, උපමාලබ්කාරයි.

9. රුජ්වරුජ්වල, පදම පඩිකානිත්ව වසනවූ හෙවත් යටත්වූ හෝ ආයතනවූ; ලොලභාඛාං, සැලෙන්නාවූ බරුරැන්ඇති; තරුණාම්, වෘක්ෂයන්ගේ; තතිති:, සන්නතින් හෙවත් පඩිකානින් කරණකොට ගෙණ; උෂණංමුෂණනං, උෂණය හෙවත් අව්වදුරුකරන්නාවූ (උෂණය නැතිකරන්නාවූයි සේයි;) කානතා, මෑතාරම්භවූ; අල කානතා, වූණ්කුනතලාගුඇති; සුරුණාම්, දෙවියන් සමබන්ධවූ; ලල නා:, සත්‍රින්; රසෙකාරි: රක්ෂකයන් වීසින්; අසෙකාරිනං, අනතිභූත සේ; උච්චනං, බරන්නාවූ; (රේවතක පථිතය දුටුවේයයි සේයි) මෙහිදු කිරියකරු පදසබද මූලකි නයමැයි.

රුජ්වරුජ්වල= රුජ්වරුජ්වලාමිවලා (අධිතා) ලොලා (ශ්වලා) භාඛායාසමි තත්, = කානතා රමයා අලකානතාශ්වූණ්කුනතලාගුණ්භාසාං නා: කානතාලකානතා:, යනු සමාස වාක්‍යයි, ශ්වතා වොත්ති නොහොත් උපමාරූපයයි.

10. මුද්දේ මුරු'රෙ'රමරෙරෙ; සුමෙරෙ
රුනිස යසොපවිතසා ශාලෙහි;
භවනති නොදැමගිරං කළීනා
මුට්ඨායසෙඝජුසීගුණා මෘශෝ.
11. යතා පරධියාති හාතාන්තවානෙ;
ප්‍රසෙස්'මුත්තුවි'රි'රුචිකිති
ආසාදිවප්‍රාපණිකාදපසුං
පශාහ රතනාන්ත'මිතාති ලොකා;

10. මුරරෝ, මුරරිත්‍රගෙ හෙවත් ශ්‍රීරිඡන්ද්‍රග්‍රහ; මුදෙ, සන්නො
 ඡය පිණිස; අමරෝ, දෙවියන් විසින්; සුමෙරු, මෙරු පථිත
 යාගේ; ශාඛෙත, ශිවරවලින්; ආතිය, ආනතයකොට හෙවත්
 පමුණුවා; උපපිතස, වඩාතලද හෙවත් ගෙණෙලද; යස, යම් පථි
 තයක්හුගේ; උච්ඡායසෙහදුසිගුණ, උත්තතතාවය හා සෙහදුසි
 භාවය යන මේ සමූහයේ ගුණයෝ හෙවත් උත්කෘෂ්ටයෝවූ; උද්‍යුම
 ගිරං, බුහුටිබස් ඇති; කපිතාමි, පමුවන්ට; මාමොදු, මිට්‍ත
 වාසයෝ හෙවත් කිවින් විසින් බොරුවෙන් කියනුලබන්නෝ;
 තහවනි, නොවෙත්ද; (ඒ රෙවතක පථිතයයි සේයි)

කවිතාංමෘතෝද්‍යා න හවන්ති යනු, මෙහි ක්‍රි- සි. න හවන්ති, යනු, වර්තමානලව්‍ය, භූ, සත්‍යතායාමි බාහුවෙන් අනති ප්‍රත්‍යසි, මෘතෝද්‍යානා ඉති, මෘතෝද්‍යා (මිථ්‍යාවාව්‍යායා) මෙහි සෙසු විග්‍රහවාක්‍ය සුඛෝධසි, අනිශ්චයාත්ති අලංකාරයි.

11. ලොකා, ලෝවැසිනෙම; පරාසීයානි, ග්‍රෙණ්ඩ; අනුනෙය, උභතනොවු; භූරිතී, බොහෝවු; ප්‍රසෙයා, නැලිවලින්; භාතානි, සමානවු නොහොත් පමණ කරණලද්දවුද; උච්චිතානි, උද්ගතවු සිබාවන් ඇති හෙවත් නැගුනුරැස්සින් ඇති; අමිතානි රතනානි, අපරිමිතවු රුවන්; යනා, යම් රෙරෙවනකනම් පමිතයෙකින්; ආසාන, වසනු වෙන්; අප්පා, නිතර; මුත්‍රා, කෑන්කෑන්ගෙහි; ජග්‍රාහ, ගත්තේද; (ඒ රෙරෙවනක පමිතයයි)

**ලෝකයේ සහ රටවල්වල දේශපාලන, සහ මෙහි, ක්- ක්-
ප්‍රධාන, සහ, පරෙක්ෂාවලික, ග්‍රහ, උපාදාන, බාහුවෙන්, ණප්,
ප්‍රත්‍යය, උද්භවාය සිංහය සෙමාමි තානි උත්තිබානි, ප්‍රපණය (ආව
භාරය ප්‍රයෝජනමසෙයනි, ප්‍රාපණිකය (නැමාත්) න මිනානමිතානි,
සහ නිමිව නයි, උපමාලංකාරයි.**

12. අබ්දාසනාමුද්දුතාපං
රමිං දධානෝපසරවිඤ්ඤානෙ
භාසිතාවලිසිසා තටෙ නිපිත
රසා නිකතාමරසා න මතතා.
13. යත්‍රාධිරුසෙන මහිරුහොවෙව
රුනනිදුපුපාසමසහසුභාජ
සුරුසිපාසිසිතසනිමල
ලිලාං දධො රුජතගණ්ඩශෙලෙ:

12. ආසනා, උනතභාවය හෙතුකොටගෙන ආසන්නවු හෙවත් ලංවු; උද්දුතාපං, එහෙයින්ම උග්‍රවු සනාපඇති; රමිංදධානෙඅපි, සුසංසා ධරන්නාවුද; අරමිංදධානෙ, අරමිංදධානනොවු (හෙවත් විශේෂ පරිහාර ව්‍යයෙන්) පද්මයන්ට නිධානවු හෝ පද්ම සන්නිතිත සභාවු; යසා, යම් පථිතයක්හුගේ; තටෙ, තටයෙහි; (ප්‍රානායාම නොහොත් මහානායෙහි යයි සේසි) නිපිතරසා, අතිශයින්බොහොලදමකරකරසඇති; නමත්තාමරසා, බරබැවින් නැමෙනතමුරුඇති; මතතා, එහෙයින්ම මත්වු; භාසිතාවලි, භාසිත පසිකතිතොම; තඅබ්දාන, බෙදප්‍රාප්ත නොවීද; (ඒ රෙවෙනක පථිත යයි)

භාසිතාවලිසිසා තටෙ න අබ්දාන. යනු, මෙහි, ක්‍රි. සි. න අබ්දාන, යනු, අනද්‍ය-ලබ්ධි, බිද, දෙදෙනෙස බාහුවෙන්, තන් ප්‍රත්‍යයා නැස් පුළුසි, ආසනා, උද්දුතාපං යසාසාවුද්දුතාපං, (තම්) අර විඤ්ඤාමි ධානං (නිධානං) අරවිඤ්ඤාමි (තයින්), භාසිතාණාමා වලි, = නිතරං පිතා රසා (මකරඤ්ඤා) යෙයෙක, නිපිතරසා, නමනති තාමරසානි (පඨකරුභාණි, භාරභූතයා) යයා, සා, නිකතාමරසා, යනු විග්‍රහවාක්‍යයි, විශේෂ ලබ්ධාරයි.

13. යනු, යම් පථිතයෙක්හි; රුජතගණ්ඩශෙලෙ, රුජත විකර්ම; කපොල, ශෙලයතෙම; උනනිදු, විකශිතවු; පුපාසමසහසු, මල්තමැති ඇස්දහස; භාජ, භජනයකරන්නාවු; අධිරුසෙන, ආරු සවු හෙවත් නැගුනාවු; උවෙව්, උස්වු; මහිරුහා, වාක්‍යය කරණ කොටගෙන; සුරුසිප, දෙවෙනියා විසින්; අධිෂ්ඨිත, අධිස්ථිතිකරණ ලද්දවු; හසනිමල, හසනිමලයාගේ හෙවත් අභ්‍රමානභිගයාගේ; (වලාහක නමැති හසනිහුගේ යයි සේසි) ලිලාං, යෝභාව; දධො, දුරුවේද; (ඒ රෙවෙනක පථිතය යයි සේසි)

14. විනිශ්චයන ගුණානුපාත
සුඛසං රථාං පරිතා සපුරන්තා
රතෙනා පුන ධ්වං රුචාරාං සං
මානිත්තිරෙ වංශකරිතලෙයො.
15. යනුරාභිතානි මුහුර්තව්‍යාහේ
සමුන්නම ද්විතී සමුන්නම ද්විතී
වනං බබාධෙ විෂයාවකොත්තා
විපන්නානාම විපන්නානාමි.

රජගණනානුපාතො, යනු, සුඛසංරථානසංඛ්‍යානුපාතො, යනු, යනු මෙහි ක්‍රි-සි. මහාමාත්‍ය, රජගණනා, මහරාජා (තෙත) උනති ද්විතී (විකාශිතානි) ව, නානි පුරාණ වෙති = උනති පුරාණානි අනුමාන වෙති = තෙතාම සහසං = හරිතී = (තෙත) සුරතාමධිපා = සුරධිපෙ නාධිපතී = යෙ, ගණි, මල ඉවෙති = (තසා) ලීලා (තාං) රජතසා විකාශෙ රජතා, රජතාමාසො ගණනානුපාතො = යනු මෙහි සමාස වාක්‍යය, නිදර්ශනාංකාංකි.

14. ගුණානුපාත, අරුණයාමිති; විනිශ්චයන, වෙනස් කරණලද වණ්ඤානි හෙවත් අරුණ වණ්ඤානවයට පමුණුවන ලද්දකි; සුඛසං රථාං, හිරුගෙ රථායවයෝවුමු; යනු, යම් පථිතයෙකි; වංශකරිතලෙයො, වංශාචකුර සමාන නිල්වන්වූ හෙවත් නොමැල විමි හෙතෙවත් අචකුරයක්සේ නිල්වන්වූ; රතෙනා, රුවන්වලින් හෙවත් මරුමණි විසින්; පරිතා, හාත්පස; සපුරන්තා, පැතිරෙන් නාවූ; රුචා, සවකිය කානතිය කරණකොටගෙණ; පුන, නැවතත්; සංරුචා, සවකිය දිපතියට හෙවත් සවකියගරිතවණියට; ආනිත්තිරෙ, පමුණුවන ලද්දකුද; (එබඳු රෙවතකතම් පථිතය දුටුවේ යයි සේයි)

යනුරාභාං වංශකරිතලෙයො, සවාං රුචාං ආනිත්තිරෙ, යනු මෙහි ක්‍රි-සි. ආනිත්තිරෙ, යනු, පරෙක්ෂලිපි, ආච්ඡලි, ප්‍රාපණ ධාතුචෙත් කම්යෙහි, ඉරෙ, ප්‍රත්‍යය න්‍යාදත් විකාශිත හෙයින් තද යොග්‍යෙහි, ප්‍රධාන කමිය උකතයයි කියෙයින්, රථාං යන තත්ත්ව ප්‍රථමායි, සවාංරුචාං, යනු අප්‍රධාන හෙයින්, කම්යෙහි මිතියයි, හන්ගුණ සන්තිය සංකරයි. මෙහි විග්‍රහ වාක්‍යාදිය විකා නයින් සුබොධයි.

15. යනු, යම් පථිතයෙකි; සමුන්නම ද්විතී, අනිශ්චන් උත්පති තවත්තාවූ; අබ්බවාහො, මේසවලින්; උපකිතානි, වර්ජිතවූ හෙවත් අත්හරින ලද්දකුද; අද්විතී, ජලයෙන්; මුහු, වරක්; සමුන්නාං,

16. ඵලද්ධිරුපණංගුකරුතිමයීත්
කාශීනවං ධාම පතඛගකානෙනා:
ශංඝ ස: පාත්‍රගුණාද් ගුණානාං
සංක්‍රාන්තිමාත්‍රානගුණාතිරෙකාමි.

අතිශයින් ක්ලින්නවූ හෙවත් ඉසිනලද්දවූ; අපිපන්නගානාමි, පහවූ සපියන් ඇති නොවන්නාවූ හෙවත් පන්නග සහිතවූ; නගානාමි, වාක්‍ෂයන් සමූහයකි; වනං, අරණ්‍යය; විෂපාවකොප්ථා, විෂාගති යෙන් නැංගාවූ; විපත්, විපත්තොමි; නබ්බාධෙ, නොපෙළුවේද; (ඒ පථිත යයි)

යනු විපත් වනං නබ්බාධෙ, යනු මෙහි, ක්‍රි- සි. නබ්බාධෙ, යනු, පරෙක්‍ෂලිපිසි, නස්සුප්පි, බාධ, විහතො ධාතුචෙන්, ඵ, ප්‍රත්‍යසි, අලබ්භි, වහන්ති, අලබ්භාහා: (තො:), විපන්නගා (විගතසප්ථා) න, නවන්තිත්තවිපන්නගා: සපන්නගා ඉත්‍යථි: මෙහි, වනං, නබ්බාධෙ, යන්න සමූහයකි, නිත්‍යං වම්භානුසංඛ්‍යා විෂාගතික්‍ෂොභො වාක්‍ෂාණා මකිස්සිත්තර: ඉතිභාව: යනු විකාශයෙන් නිතර වම්භානුසංඛ්‍යායෙන් විෂාගතික්‍ෂොභයතෙම වනවාක්‍ෂයන්ට කිසිත් පිඩාවක් නොකරන් තේයයි සේයි, ස්වභාවාකාරීයි.

16. ය: යම් පථිතයෙක් තෙම; උපණංගුකරුතිමයීත්, සුයසී රුමිතවපනිත හෙවතුකොටගෙණ; කාශීනවං, කාශාන සමූහයකි හෙවත් වත්ති සමූහයකි; ධාම, තේජස; ඵලද්ධි: උද්ධරණය කරන්නාවූ; පතඛගකානෙනා: දූෂිතතාවූ සුසිකානායන් හෙවත් හිරුකත්මිණිකරණ කොටගෙණ; ගුණානාමි, (දයාදුක්‍ෂිණාදි) ගුණයන්ගේ; සංක්‍රාන්තිං, අන්තර්ගතී සංක්‍රමනය; පාත්‍රගුණාත්, ගුණබද්ධ හෙවතුකොටගෙණ හෙවත් ආධාරගුණ සහකාරයා කෙරෙන්; ආක්‍රාන්ත, පැමිණෙනලද්දවූ; ගුණාතිරෙකාමි, කාසී විශේෂාධාන රූපවූ ගුණොත්තමිය ඇත්තක්කොට; ශංඝ, ප්‍රති පාදනය කෙළේද; (ඒ පථිතයයි)

ය: පතඛගකානෙනා: ගුණානාමි සංක්‍රාන්තිං, ආක්‍රාන්ත ගුණාතිරෙකාමි, ශංඝ, යනු, මෙහි ක්‍රි- සි. ශංඝ, යනු පරෙක්‍ෂලිපිසි, ශංඝ, ගතො ධාතුචෙන්, නප්, ප්‍රත්‍යසි, වාග්‍යනුප්‍රාසා ලංකාරයි.

17. දුෂ්ටාපි ශෛලී ස මුහුදිරුරෙ
රජුච්චිසමයමානතාන
සෂණේ සෂණේ යනානවතා'මුපෙති
තදේ'වරුපං රමණීයතායා:
18. උච්චාරණඥො'ථ හිරං දධාන
මුච්චාරණත්පක්ෂිගණාසනටිසනම්
උතකං ධිරං දුෂ්ටිමවෙක්ෂා ශෛරී
මුතකංධිරං දරුත ඉතාපුච්චාච.

17. මුහුද, වරක්; දුෂ්ටාපි, දක්කාලද්දවුද; සා'ශෛලී, ඒ (ශෛල) පථිතය තෙම; මුරාරො, මුරුරිහට හෙවත් ශ්‍රීවිෂණ්‍යහට; අපු ච්චත්, අපුච්චත්තේන් හෙවත් පෙර නොදක්කාලද්දක්තේන්; විසම යංආතතාන, විසමය කෙළේය; සෂණේසෂණේ, ඇසිල්ලක්පාසා; තවතාමි, අලුත්බවට; උපෙති, පැමිණිය යන; යත්, යමක්වේද; තත්ථව, එයම හෙවත් ඒ අලුත්බවට පැමිණීමම; රමණීයතායා, රමණාහි සමභාවයාගෙ; රුපං සවරුපයයි.

ස: ශෛලී: මුහුදර: විසමං ආතතාන, යනුද යත්, තව කාම උපෙති, යනුද තදව රමණීයතායා, රුපං, හවති, යනුද මෙහි ක්‍රි-සි. ආතතාන, යනු පරොක්ෂලිපිසි, ආභි, පුථි, තනු, විසාරො, ධාතුචෙත්, ණප්, ප්‍රත්‍යයි, උපෙති, යනු වචිමානලිපිසි, උපපුථි ඉණි, ගතො, ධාතුචෙත්, තිප්, ප්‍රත්‍යයි, හවති, යනු අධ්‍යා හාන වචිමාන ලිපිසි, හු, සත්‍යාසාමි ධාතුචෙත්, තිප්, ප්‍රත්‍යයි, මෙහි සෂණේසෂණේ යනු විප්සාවෙහි විතතයයි. වාසාපිපෙතක කාවා ලිඛිතා ලිඛිතායයි.

18. අථ, ඉක්බිතිව හෙවත් හරිත්‍රුගේ විසමයට අනතුරුව; හිරං උච්චාරණඥො, වාක්‍යොච්චාරණය දන්තාපු; දරුකා, දරුකතෙම හෙවත් කෘෂණසාරථිතෙම; උච්චා, උස්වු; රණත්පක්ෂිගණා, ශබ්ද පවත්වන පක්ෂිමුහයා ඇත්තාවු; තථි'දධානාමි, තවප්‍රදේශයන් දරන්තාවු; තම්, ඒ පථිතය; දුෂ්ටිං, දකින්නට; උතකං, උත්සුකවු හෙවත් උත්සාහවත්වු; උතකංධිරං, උත්සුකතිය හෙතෙකොවගෙණ ඔසවනලද බෙල්ලඇති; ශෛරීං, ශෛරියා හෙවත් ශ්‍රීවිෂණ්‍යහ; අවෙ සෂා, බලා; ඉති, වක්‍යමානාකාරයෙන්; උචාච, කියේය.

දරුකා: ශෛරීං අවෙක්ෂා ඉතාපුච්චාච, යනු මෙහි, ක්‍රි- සි. උචාච, යනු, පරොක්ෂලිපි සි. වචි, පරිභාෂණේ, ධාතුචෙත්, ණප්, ප්‍රත්‍යයි. සමභාවොක්ති නොහොත් කාවාලිඛිතාලංකාරයි.

19. ආච්ඡාදිතායතදිගමබරමුච්චකෙතී
මාක්ෂමස සංසිතමුදග්ඛිශාලශාඛගම් *
මුදිති සබලතතුතිනදිතිකොටිමෙන
මුච්ඡික්ඛාස කො භුචි න විසමයතෙ නගෙශම්.

(මෙනැත් පටන් යමකානතර ශ්ලෝකයන්හි, වසනනතිලකා වානතය නියමයෙන් කියයි. මේ සභියෙහි මූලපටන්ම පද්‍යවයකට අතර පද්‍යයක්, යමකබකිත නම් ශබ්දලභිකාරයෙන් යුක්තබාවි වෙසෙසින් සැලකිය යුතුයි.)

19 ආච්ඡාදිත, ආවාතනවු හෙවත් ආච්ඡාදනය කරණලද්දු, ආයත, දිකිවු; දිගමබර, දිශාසමබකිවු ආකාශය ඇති නොහොත් ආච්ඡාදිතායතදිගමබර, අදනාලද දික්වු දිශා නමැති වසනු ඇති; උච්චකෙස, උස්වු; භාමි, පොළොව; ආක්ෂමස, ආක්ෂමනය කොට හෙවත් පැතිරගෙණ; සිතමි, සිටියාවු; උදග්ඛිශාලශාඛගම්, උස් මහත් ශිවර ප්‍රදේශ ඇත්තාවු; නොහොත්, උදග්, උග්ඛු; විශාල ශාඛගම්, මහත්වු ශාඛගවයක් ඇති; උච්චකෙස, උස්වු; භාමි, වෘෂ භයා; ආක්ෂමස, නසාගෙණ; සිතමි, සිටියාවු; මුදිති, ශිවර ප්‍රදේශ යෙහි නොහොත් මසනකයෙහි; සබලත්, ප්‍රසබලනය වන්නාවු හෙවත් පැතිරෙන්නාවු; තුතිනදිතිකොටි, වතු රශ්මි ඇති නොහොත් වතුකලාවන්ඇති; එනම් නගෙශම්, ඒ මේ පථිතරාජයා නොහොත් කෙලාශපථිතයට නායකවු මහෙශවරයා; උච්ඡික්ඛාස, දූක; භුචි, පොළොවෙහි; කස, කවරෙක් තෙමේ; නවිසමයතෙ, මවිත නොවේද (සියලු විසමයටපත් වේමැයි සේයි.)

කස භුචි එනම් නගෙශම් උච්ඡික්ඛාස නවිසමයතෙ, යනු මෙහි ක්‍රි-යි. මෝ, තුල්‍යයෙහිතාත් නොවෙයි සමාසොකති හෝ ශ්ලෝඡත් නොවේ. කාවස ප්‍රකාශයෙහි නියතලද

අනෙකාච්ඡාස ශබ්දසා වාවකතෙ නියනත්‍රිතෙ
සංයොගාද්දොරවාච්ඡාච්ඡිකාච්ඡාපාතිරඤ්ජනම්, යන
මෙයින් දක්වනලද ලක්ෂණඇති විෂයභාලභිකාරයෙකි.

“උතකා වසනනතිලකා නහත් ජශෙශ ග්” යන වෘත්තලක්ෂණ ඇති සෙයින් වසනනතිලකායි, මෙහි න විසමයතෙ, යනු නක්ඛ් පූථි නාම ධාතු වතීමානලචි කතීකාරක ක්‍රියාපදයි.

20. උදයති විනතොර්ධරනම්-
රජ්ජාවමහිමරුවෝ කිමධාමිති යාති වායනම්
වහති ගිරිරයං විලච්චි-
සන්ධාවයපුරිවාරිතවාරණේසුලිලාම්.
21. වයාති ය: පරිත: කනකසථලි:
සහරිතා ලසමානනවාංගුක:
අවල එෂ හවාති'ව රුජතෙ
ස හරිතාලසමානනවාංගුක:.

20. විනය, පනලාව; උභිවරගුණ, උභිවගනවු රගුණ රජුඇති හෙවත් උඩට කැලැණු රගුණ නමැති රහුණැති; අනිම රුවෝ, සුගුණය; උදයති, උදවනකල්ති; (විනය, පනලාව; උභිවරගුණ රජු, උභිවගනරගුණ රජු ඇති;) නිමධාමිතිව, වහුයාත්; අසානම් යාති, අස්තිරවයනකල්ති; අයංගිරි, මේපඵතයනෙම; විලඛි, වෙසෙසින් ලඛිමානවු; සණ්ඨාචය, සණ්ඨා දෙකකින්; පරිවාරිත, පරිවෘතවු හෙවත් වෙලකලද; වාරණෙසුලිලාමි, හසුතිරුපයක්නුගෙශෝභාව; වහති, උවහනගනෙරෙහි (උසුලෙහි සේයි.)

අසංහිතීච්ඡේදනං = වාරණෙනුලිලාවහනි, යනු මෙහි ක්‍රි-සි.
වහනි, යනු, වනිමානලවිසි, වත්, ප්‍රාපණේ, ධාතුචෙන්, තිප්, ප්‍රත්‍යයි,
විතතා උභිවාචා රභිමරජ්ජවො (රභවයො) රජ්ජවභවයසසං =
(තසමිත්) හිමා: රුවය: යසසාසොහිමරුවි: නහිමරුවි: අහිමරුවි:
(තසමිත්) හිමං ධාම යසසං හිමධාමා (තසමිත්) සණට්ඨොර්වයමි
සණට්ඨාවයමි චිලමබ්වතත් සණට්ඨාවයසොච්ඡි: චිලමබ්සණට්ඨාවයෙන
පරිවාරිතා: = වාරණානාමිත්‍යං = චිලමබ්සණට්ඨාවයපරිවාරිතභවයසො
වාරණෙනුලෙච්ඡි = තසසලිලා = (තාමි) යනු සමාස වාභාසි නිදර්ශනා
ලබ්භාරසි, 'අසුජි තසුගරෙඵතො යසාරො සුජිව තජො ජරගාභව
සුඡජිතාභා' යනු ලක්ෂණ හෙයින් සුඡජිතාභා වාභාසි.

21. ලසමාන, බබලන්නාඩු; නවාංගුකා; අභිනව රක්ෂිතා; යා, යම් පවිත්රයෙක්නෙම; සහරිතා; හරිත් සහිතවු හෙවත් ඊතණ් සහිතවු; කාකකසාලී; සාමන්තා; පරිතා; තාත්පා; වහනි, උසුලයිද; සංචාරාදවලා; ඒ මේ පවිත්ර නෙම; හරිතාලසමාන, හිරිසල් සමානවු; නවාංගුකා; අලුත් වස්ත්රාදාහි හෙවත් පිතාමබරධාරිවු; හවුත් ඉව; සුළුදිනුමෙන්; රාජතෙ, බබලයි.

22. පාඨවාතසභාගමන සානුසු සංතිෂ්ණණා: පඤ්ඤානි ආනාමලසාසුතරංගුජලම් සංපුණ්ණලබ්ධිලකාලපනොපමාන මුහුසංඝසංඝිගර්ණසං මාගාඛනමුච්ඡේ:.
23. කායා පුංචත් පාත්මුච්චෙවච්චාගුහො: මුඛිති ග්‍රාමිණාං ජිජුරුතිර්කුරොසා: කුච්ඡානි ඤාමුත්තප්පනා: සමරං- චිස්වලොකාසත්‍රිගාත්‍රතිච්ඡාණමත්‍ර

ස: කතකසම්ථි: වනති, යනුද ස: හවාන් ඉවත්පනෙ, යනුද මෙහි ක්‍රි-සි. වහනි යනුද රුජනෙ, යනුද වනිමානලච්ඡයි, වහනි යන තත්ති, වත්, ප්‍රාපණෙ, ධාතුචෙත්, තිප්, ප්‍රත්‍යයි, රුජනෙ යන තත්ති රුජ, දිජො ධාතුචෙත්, නෙ, ප්‍රත්‍යයි, කතකසං සම්භ්‍රං = (තා:) සරිතො: සහ යා: වනිනො, තා: සහරිතා: ලසමානා: නවාංගවො යසසං = හරිතාලෙත (කර්වුරෙණ) සමානං නවාංගුතං (වාසො) යසසං = යනු සමාස වාසයයි, උපමා ලඛකාරයි. දුතච්චලඛිත වාතයි, දුතච්චලඛිතවාතභෞතරො යනු තලලක්ෂණයි,

22. ඉහ, මේ රෙරෙවතකනම් පථිතයෙහි; සානුසු, සානුප්‍රදේශ යනි හෙවත් මහාකාප්‍රදේශයනි; සංතිෂ්ණණා: උත්තාමු ජනයෝ; ආනාමල, සාසුමලආදී හෙවත් තිෂ්ඨලඛනමු; සාසු තර, අතිශයින් සනමු; අංගුජලම්, රුජකදම්භආදී; සංපුණ්ණ, මොන වට පිරුණාමු; ලබ්ධි, ලබනලද; ලකාලපනඋපමානා, සත්‍රිමුඛසද, ශබ්ද ආදී; උත්සංඝ, උත්සංඝ ප්‍රදේශයෙහි; සංඝිගර්ණසං, ආශ ක්‍රම මාගාඛනාදී; මාගාඛනමුච්ඡේ, මාගාඛනය මුත්තකොට ආත්ත නුගෙ හෙවත් වක්‍රයාගෙ; පාඨවාතසභාගමි, පඨවිමයෙහිමු භාගය හෙවත් පාඨවාතය (පිටිපස); පඤ්ඤානි, දකිත්.

ඉහ සානුසු සංතිෂ්ණණා: මාගාඛනමුච්ඡේ: පාඨවාතං පඤ්ඤානි. යනු මෙහි ක්‍රි-සි. පඤ්ඤානි යනු වනිමාන ලච්ඡි, දුගිර්, ප්‍රෙක්ෂ ණ ධාතුචෙත්, අනති, ප්‍රත්‍යයි, මෙහි දුගිර් ධාතුහට, දුගාදො: පඤ්ඤාදි, යන සුතුරෙන් පඤ්ඤා යනාදේශයි. අතිශයෝක්ති අලං කාරයි, වසනනතිලකා වාතයි, උත්තාමසනන තිලකා තහජ් ජණොග, යනු තලලක්ෂණයි.

23. අත්‍ර, මේ රෙරෙවතක නම් පථිතයෙහි; තිර්කුරොසා:, ගුහ ලැලි සමුහයෝකුමු; පුංචත්, පිරිමිත්මෙන්; උච්චෙව: උස්මු; භාගු නා:, කටප්‍රදේශවලින් හෙවත් ප්‍රපාතවලින්; ග්‍රාමිණා, ගෞල

ଶିଶୁ ମାତୃତ୍ବେ,

24. ස්වයංනිකාමය: ඉතිහාසිකයාගේ ස්වයං
 ජලයාගේ නිකාමය: ඉතිහාසිකයාගේ ස්වයං
 ජලයාගේ නිකාමය: ඉතිහාසිකයාගේ ස්වයං
 ජලයාගේ නිකාමය: ඉතිහාසිකයාගේ ස්වයං

යක්ෂෙ; මුඛිනී, මසාකයෙහි හෙවත් මසාකයෙන්; පාතං, වැටීම
 හෝ පැනීම; කාකුං, කොට; ජිජිථා, දූදුරැවුළානු; දුජිජිප
 තනාය; අහසට තහින්නානු; සමරතී, කාමාතුරවු; ශ්විලෝකයාත්‍රි,
 දෙවනතත්තෙ; ශාත්‍රුනිජාණම්, අරිතවශව නිවීම; කුච්ඡනි,
 දකරෙත්.

අනු නිර්ඤාණයාසා සංචාරිකසත්ති ගාත්‍රනිව්ඛං කුච්චනා
 යනු මෙහි ස්‍රි-සි. කුච්චනා, යනු චන්ද්‍රිකාන ලව්සි, කාසු, කරණ,
 ධාතුලෙන්, අනාති, ප්‍රත්‍යසි, නිර්ඤාණමොසාසා නිර්ඤාණයාසා
 සමරණ(අනුකූල) අනාසා(පිඨිතාසා)=සංචාරිකසත්තිසත්ති=සමරණී,
 අනාසාසා සංචාරිකසත්තිසත්ති=නාසාමි ගාත්‍රාණි=නෙපාමි නිව්,
 ආමි,(නිව්ඛානි)=ආත්‍රාසමාස.වාසාසි. උපමාලකාරසි. ශාලිනි
 වාත්තසි, ශාලිනසුභාසා, මෙව්භා, තණ්හා, ගො'බ්බිලොකොසා, යනු
 තණ්හාසත්තිසත්ති.

24. ඉහ; මේ පළිතයෙහි; සැවිත්, කිසිතැනෙක්හි; අඹු:ජගතී; ඒ භූමිත්; ශම්භ, සංසිදුවනලද; වාතසාතීසැරු; කැඳැත්තන්ගෙ පිහිනවු හඬඇති; තහිත්තුලිත, විදුලිය හා සමානවු; කානන, මන රම්වු; කාතීසැරු; රත්නඇති; ජලද; මේසයෝතුමු; ස්ථගයනනි; ආච්ඡාදනය කෙරෙත්; (සැවිත්, කිසිතැනෙක්හි;) සපුරිත, උසස්ව ඛිඛලත්තාවු; වාර, මනොඥවු; වාමිකරු; රත්නඇති; සවිතු; සවි වාහුගෙ හෙවත් සුසීයාගෙ; අමිකරු; ඒ අතපයෝ හෙවත් රඹුහු; කපිශයනනි, කිඹුල්වත් කෙරෙත්; (කිසිතැනෙක් වැස්සද කිසි තැනෙක් අවිදසි මෙසේ මහදශවසී වියයි සේයි.)

ඉහ කවිත්, ජලදා, ස්වයංසන්නි, යනුද, සවිතූ: කණ: (කවිත්) කපිශසන්නි, යනුද, මෙහි ක්‍රි-සි ස්වයංසන්නි යනුද, කපිශ සන්නි යනුද, වර්මාන ලිපිනුසි, ස්වයං, අච්ඡාදනෙ ධාවුවෙන් හා, කුපිශ, යන නාම ධාවුවෙන්, අනනි ප්‍රත්‍යසි. උපමාසංකීර්ණ කවිකාවොක්තිසි. පර්ණාවාතනසි, 'සර්ණා යලො ව ස්වයං ගෙන පර්ණා මතා' යනු නලලක්ෂණසි.

25. උත්ඤ්ජානා'මුවත්තසිනාංගුකරාවලලොභි
රුක්ඛමනිකොඩුතිරතිවතරාං ඔරොති:
ශ්‍රවෙයතිර්කිරජලවපදෙයමසා
ච්ඡවක් තවෙසු පතති සපුට'මනාරිකම.
26. එකත්‍ර සථවිකතවාංගුතිනනතිර
තිලාශ්මදස්සතිහිදුරුමාසො'පරත්‍ර
කාලිඤ්ජලජනිතශ්‍රිය: ශ්‍රයනො
වෙදෙශ්ඨි'මිහ සරිත: සුරුපභායා:

25. උත්තිහ, ඔසවනලදවු; සිනාංගු, ව්‍යුහාන; කරවලම්
බෙය, රුක්ඛ අවලම්බනාති හෙවත් ලම්බනා රුක්ඛාත්තාඩු හෝ
ලම්බන හස්තාදාති; උත්තමනිකොඩුති, උත්තමනාය කරණලද තාර
කාවත් ඇති නොහොත් උත්තමනිතවු ජලයදාති; ඔරොති, ඔබර
වලින් නොහොත් මසාකවලින්; අතිවතරා, අතිශයින්ම; උත්
ඤ්ජානා, ඔසවනලද්දවු හෙවත් උදුමකොට බරණලද්දවු; අනාරි
කම, අහස; ශ්‍රවෙය, සද්‍යශ්‍රවය හෙතෙකොටගෙන ඇදගියයුතු;
තිර්කිරජලවපදෙයම, ගුලලාලිදිය සමකි ව්‍යවහාර දාති; (ගු
ලාලිදියයි ව්‍යවහාර දාතිවු යි සේයි) අසා, මේ පථිතයාගේ; තවෙසු
තවප්‍රදෙයන්ති හෙවත් ප්‍රපාතයන්ති; ච්ඡවක්, හාත්පසින්; පතති,
වැටේය යනු; සපුටං, සත්‍යයි.

අනාරිකම අසානවෙසු පතති (ඉති සපුටං හවති,) යනු
මෙහි, ක්‍රි- යි. පතති, යනු, පතන, පතනෙ, ධාතුවෙන් සිබයි, වති
මානලටි, තිප්, ප්‍රත්‍යයි, සිතා: අංශව: යසාසා= සිතාංගොතිරා= උත්
තිතා: (උත්ඤ්ජානා:) සිනාංගුකරා: (හස්තාශ්වා) වලලොභා යෙෂාම්
තෙ= (තො:) උත්තමනිතාති, උඩුනි: යෙසෙහ= (තො:) ශ්‍රවෙය:
(සාද්‍යශ්‍රවයෙහි) තිර්කිරජලමිති ව්‍යවහාරො (ව්‍යවහාරො)
යසා තත්= යනු, සමාස වාක්‍යයි. උත්ඤ්ජානාලංකාරයි.

26. එකත්‍ර, එක්භාගයෙක්හි (එක්කොටසෙක්හි යි සේයි;) සථවි
කතවාංගු, පළිගුතට සමකිවු රුක්ඛවලින්; හිනා, සංහිනාවු
හෙවත් මිශ්‍රවු; තීර: ජලදාති හෙවත් ගුහාවේ ජලානිතවු; අප
රත්‍ර, අන් කොටසෙක්හි; තිලාශ්මදස්සති, ඉදුනිල්මණි සමකිවු
කානිවලින්; හිදුරුමාසා, මිශ්‍රවු දියදාති හෙවත් නිල්වත් ජලය
දාති; ඉහ, මේ පථිතයෙහි; සරිතා, ගඟාවෝතුමු; කාලිඤ්, කාලිඤ්
පුත්‍රියගෙ හෙවත් යමුනා නදිගුගේ; ජලජනිතශ්‍රිය:, දියෙන් උපද
වනලද යොහා ඇත්තියෝ; සුරුපභායා, සවිනිදිගුගේ; වෙදෙශ්ඨි,
දෙශාව; ශ්‍රයනො, ඇසුරු කෙරෙත්.

27. ඉතාසනාතො'සමිත් විලසනති මෙරෙ:
සමානවප්‍රෙ මනිසානුරාගා:
සත්‍රියංව පතොෂා සුරසුදරිති:
සමා නවප්‍රෙමණි සානුරාගා:
28. උපෙව්'මිහාරජතරුජිවරුජිනාසො
දුෂිණිතිනතිරි'හ සාසුසුධාසවණි
අහොති හසමපරිපාණ්ඩුරිතසමරුරෙ
රුවන්තිලොචනලලාමලලාටලිලාමි.

ඉහ, සමිත: සුරසුධාසො, පෙව්'ධා ශ්‍රියානා, යනු මෙහි ක්‍රි- සි. ශ්‍රියානො, යනු වච්ඡාන ලිපි= ශ්‍රීසුද්, සෙවායාමි ධාතුචෙන් අනො, ප්‍රත්‍යයි, නිදහිනාලකාරයි, ප්‍රහර්ජණිනම් වානාසි, මිනො ප්‍රො ගාතිදශයති: ප්‍රහර්ජණියම්, යනු තලලසෂණයි.

27. මෙරෙ, මෙරුපථිතයට; සමානවප්‍රෙ, සදාශු පචිරුඥාති; අසමිත්, මේ පථිතයෙහි; ඉතාසනාතො, ඔබ්බොල; මණිසානුරාගා, මාණික්‍යවලාසි තවප්‍රදේශයන්හිවූ කාන්ති; විලසනති, පැතිරෙත්; නවප්‍රෙමණි, අලුත්පෙම්ඥාති; පතොෂා, හිමියාකෙරෙහි; සානුරාගා, අනුරාග සහිතවූ; සුරසුදරිති, දෙවනණත් හා; සමා, සමවූ; සත්‍රියං සත්‍රියානු (ඉතාසනාතො, ඔබ්බොල) විලසනති, ක්‍රියාකෙරෙත්.

අසමිත් මණිසානුරාගා ඉතාසනාතො විලසනති, යනුද, කාන්ති නාමා: සත්‍රියංව ඉතාසනාතො විලසනති, යනුද, මෙහි ක්‍රි- සි. විලසනති, යනු, වච්ඡාන ලිපි, ලස, ලෙලෙ. ක්‍රියායාමි දිපොච යන ධාතුචෙන්, අනති, ප්‍රත්‍යයි, (ඔවුනොවුන් කෙරෙහි අනුරාග ඥාති අමුතාමයෝද, තදනුරුපවූ විහරණසඵලයෝද මේ රෙරෙවනක නම් පථිතයෙහි හෙවත් කඤ්ඤා විද්‍යාමානවෙති යි සේයි.) උපමා ලකාරයි.

28. ඉහ, මේ පථිතයෙහි; සාසු, සනවූ; සුධාසවණි, සුඤ්ඤ අලෙච්චට හෝ අමාචට සමාන වණ්ඤාති; මහාරජතරුජිවරුජිනා, සවණ්ඤාචලිත් හෙබියාවූ; උපෙව්, උස්වූ; අසො දුෂිණිතිනති, මේ රජතමය භිතතිනොම; හසමපරිපාණ්ඩුරිත, අලුවලින් හාත් පසින් හටගත් ශුභ්‍රවණ්ඤාති; (අච්චෙන් හාත්පසින් හටගත් සුදු පැහැඥාති යි සේයි) සමරුරෙ, අනභගනානුගෙ හෙවත් මෙහෙ සුරුගෙ; උද්වන්ති, උද්ගතවූ හිනිඥාති; ලොචනලලාම, අසම අඛණ්ඩකොටඥාති; ලලාටලිලාමි, නලලසමකිවූ ශොභාවට; අහොති, පැමිණෙයි.

29. අයමතිජරයා: ප්‍රකාශගුප්ති
රලසුචිලමිපයොධරෙපරාඨා:
සතනමසුමතාමගමරාපා:
පරිණතදික්කරිකාසාටිරිභනිති.

ඉහ අසො උපිණිතිනි: සමන්තරා: උචන්ති= ලලාචලිලාම
අනෙතා, යනු මෙහි, ක්‍රි-සි. අනෙතා, යනු වනී ලව් සි, අති පුළු
ඉණ, ගතො ධාතුචෙන්, තිප්, ප්‍රත්‍යයි, සමානා: වණ්ණයසා: සා
සවණ්ණා සාන්තාවසාසුධාවෙති= සාන්තාවසාසුධා (ලෙපවිශෙෂෙණමානෙ
තවා) සවණ්ණා= උපිණිත (රජනෙත නිර්මිතා) නිතානි= මහාරජ
තසා (සුවණ්ණසා) රුපී= මහාරජතරුපාපිරුප්තා= භෞමනාපරි
පාණධුරිතා= භෞමපරිපාණධුරිතශ්වාසො සමරරිභෙති= (තසා)
උද්ගතොචන්තිරයසාතත්= උද්වන්තිචතත් ලොචනසෙවති=
උචන්තිලොචනමෙව ලලාමංභූෂණං, යසාතත්= උද්වන්තිලොචන
ලලාමසෙවති ලලාචසෙවති= තසාලිලා=(තාමි)= යනු මෙහි සමාස
වාසාසි, නිදර්ශන ලංකාරයි.

29. අයං, මේ පථිතයනෙම; අතිජරයා, ඉතා කඩිනමු හෙවත්
ඉතාදිරන්තාවුද; ප්‍රකාශගුප්ති, ඒකාන්තයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨවූ නොහොත්
සුළුලකු ය හෙතෙමාටගෙණ දුර්ගර බැවින් ප්‍රකාශගුප්තිවූ; අලසු,
සැහැල්ලුනොවු හෙවත් බරවූ; විලමි, වෙසෙසින් ඵලබෙන්තාවූ;
පයොධර, මේසවලින් දෙහෝ නොහොත් පියවුරුවලින්; උප
රාඨා, ආවරණය කරණලද්දවූ; සතන, නිරන්තරයෙන්; අසුමතාම
ප්‍රාණධාරිත් විසින්; අගමරාපා, අත්‍යන්තතබැවින් නොපැමිණිය
හැකි සරුප ඇත්තාවූ නොහොත් මහලුබැවින් උපගමනයට නුසු
දුසු ශරීරඇත්තාවූ; පරිණත, පැසුණාවූ හෙවත් කිසික්දනප්‍රභාර
ඇති; දික්කරිකා, දිගැනුන්ඇති; නොහොත් පරිණත, වුණත
යෙන් පැසවියාවූ; දික්කරිකා, දික්යයි කියනලද දනනසන
විශෙෂ හා නබවුණද ඇත්තාවූ; තවී, තවප්‍රදේශයන් හෙවත් තව
ප්‍රදේශ නමැති වාසාභිතතාවන්; බිහනිති, පෝෂණය කෙරෙයි.

අයම පරිණතදික්කරිකා: තවී: බිහනිති, යනු මෙහි ක්‍රි-සි.
බිහනිති, යනු වනී- ලව් සි, ඩුභාස්ඨ ධාරණ පොෂණයා: ධාතුචෙන්,
තිප්, ප්‍රත්‍යයි, සමාසොක්තියි, පුෂ්පිතාග්‍රා වාතනයි.

‘අසුජි නසුගරෙඵනො නකාරෙ

සුජි ව නජො ජරණාඨ පුෂ්පිතාග්‍රා’ යනු තලලකණයි.

30. දුමාකාරං දඩ්ඨි පුරු සොවණේ
වණේනාගෙනා සද්ධි තවෙ පශ්‍යාමි
ශ්‍යාමිභුතා කුසුමසමුහෙ ලිතාං
ලිතාමාලිභිත නරවො ඛිත්‍රාණා.
31. වෙසාමසපායා ප්‍රථයතා කලධොතනිනති
රුනති දුප්පතවණවමපකපිඛිතභාසා
සොමෙරච්චිමධිගතෙන නිතමධොහා
මෙතෙන භාරතමිලාවාතවමිහාති.

30. ඉහ, මේ පථිතයෙහි; පුරු, ඉදිරියෙහි; වණේන, වණේ
යෙහි; අගෙනා සද්ධි, ගින්නට සමානවූ; සොවණේතවෙ, සුවණේ
විකාශ නටයෙහි; කුසුමසමුහෙ, පුප්පරශ්මයෙහි; ලිතාම, සිටියාවූ;
අලිතාමආලි, භාසිතාවලින්; ඛිත්‍රාණා, ධරන්තාවූ; ශ්‍යාමිභුතා,
එහෙයින්ම සම්බන්ධවූ; අමිතරව, මේ වාසයෙහි තුළ; දුමාකාරං, දුම
සද්ධිකය; දඩ්ඨි, ධරන්; පශ්‍ය, නුඹද එය බලව.

අමිතරව: දුමාකාරං, දඩ්ඨි, යනුද නිව් නම් පශ්‍ය, යනුද
මෙහි ක්‍රි-සි. දඩ්ඨි, යනු වනී-ලච්චි, පශ්‍ය, යනු, ආශි, ප්‍රෙරණ
ලොච්චි දඩ්ඨි යන තන්හි දු-ධාසද්ධි ධාරණ පොෂණයෝ ධාතු
වෙන්, අනතිප්‍රත්‍යසි, ආනොනොදනතා, යනුවෙන්, අන්ත්යනතට
අත් ආදෙශයෙන් දඩ්ඨි කියා බහුවචනය සිවසි, පශ්‍ය, යන තන්හි
දඩ්ඨි ප්‍රෙෂණයෝ ධාතුහට, දශාදෙ: පශ්‍යාදි: යනුවෙන් පශ්‍ය, යන,
දෙසයි උපපාලංකාරයි. ජලධරමාලා පාලනයි, අබධසංඛෙතා
සාප්තලධරමාලා: වහා සෙමා, යනු තලප්‍රෙෂණයි.

31. වෙසාමසපායා, අභසපහස්තාවූ; උනතිද, විකෘතවූ; පුප්
වණ, මල්වලින් ප්‍රසිද්ධවූ; වමපකපිඛිතභාසා, සප්‍රමල්මෙන් පිඟුවන්වූ;
කලධොතනිනති, සවණේමය හිතනින්; ප්‍රථයතා, ප්‍රකටකරන්තාවූ;
සොමෙරච්චි, සුමෙරුපථිතයසමබ්ධිවූ; නිතමධොහා, කටකශ්‍රියට
හෙවත් උකුල්හුගෙ ශොභාවට; අධිගතෙන, පැමිණියාවූ; එතෙන,
මේ රෙරවතකනම් පථිතයකරණයොටගෙණ; භාරතං, භාරත රජු
සමබ්ධිවූභුතණ්ඩය; ඉලාවාතවත්, ඉලාවාතනම් වෘක්ෂයෙන් හෙවත්
මධ්‍යම භුතණ්ඩයෙන්; විහාති, හ්‍රාජමානවෙසි (බබලයි සේයි)

එතෙන භාරතං, ඉලාවාතවත් විහාති, යනු මෙහි ක්‍රි-සි.
විහාති යනු, වනීමාන ලච්චි, විපුළී හා, දිප්‍රොග ධාතුවෙන්, නිජ,
ප්‍රත්‍යසි, මෙහි ඉලාවාතවෘක්ෂයෙන්, නවබණ්ඩසා ජලබ්‍රවිපසා හිමාද්‍ර
දීක්ෂිණභුතණ්ඩං, හෙමවතා පරනාමකං, භාරතවෘක්ෂ සුමෙරුශො
හාත්, සොමෙරවාපරධ්‍යං, මධ්‍යමබණ්ඩමිලාවාතවෘක්ෂ(යනුද අතළු)

32. රුවිරවිත්තනුරුහසාලිතිර්
ප්‍රවලිතො: පරිත: ප්‍රියකවුරෝ:
විවිධරතනමයෝරහිතාත්‍යසා-
වවයවෙවිව ජඩගමනාං ගතො:
33. කුශෙශයෝරත්‍ර ජලාශයොහිතා
මුද්‍ර රමනො කලහා විකසවරෝ:
ප්‍රතියතෙ සිඛගණේශව යොහිතා
මුද්‍රරමනො කලහා විකසවරෝ:

තාමතෙදං භාරතං වමීං හිමාද්‍රෙස්නාවවදක්‍ෂිණේ,
තෙන හෙමවතං නාම පරෙෂවපොවමුන්නයෙන්,
ඉලාවාතං සොමෙරවං සුමෙරො: පරිතො හි තත්,
යනුද විකාශන බැවින් විශාර දතසුතුයි. මෙහි භාවය සුබොධයි,
උපමාලඛකාරයි.

32. අසො, මේ පථිතයතෙම; රුවිර, සිත්තවු; විත්ත, විසිතුරුවු;
තනුරුහ, ලොම්වලින්; සාලිති: සාරවත්වු හෙවත් හොබනාවු;
පරිත:, හාත්පස; ප්‍රවලිතො: පැතිරසිටිනාවු; ප්‍රියකවුරෝ: කමල
ප්‍රකාශවු මාගසමුහයා කරණකොටගෙණ; ජඩගමනාං, ජඩගමබවට
නෙවත් ඇවිදින සතුන් බවට; ගතො: පැමිණියාවු; විවිධරතනම
යො: නානාවිධ රතනමැවු හෙවත් තත්වැදුරුම් රුවතින් නිපද
වනලදවු; අවයවො: ඉව, සාධකය අවයවවලින් මෙන් හෙවත් සාධකය
අවයවවලින් සුකතවුවාක් මෙන්; අහිහාති, මොනවට වැටහෙයි.

අසො විවිධරතනමයො: අවයවෙවිව අහිහාති, යනු මෙහි
ක්‍රියා. අහිහාති, යනු, වහිමාන ලවයි, අහිසුථි හා, දිපොතා ධාතු වෙන්
තිප්. ප්‍රත්‍යයි, උත්ප්‍රේක්ෂා ලඛකාරයි. දෘගවිලඛිතනම වෘත්තයි,
දෘතවිලඛිතමාහ නහො, හරො, යනු. තලලක්ෂණයි.

33. අත්‍ර, මේ රෙරවතකනම් පථිතයෙහි; ජලාශයොහිතා: ජලා
ශය ස්ථානයන්හි වසන්නාවු; කලහා: තිස්සවිරුද්ධපමණ ඇත්තාවු
හාත්ති; විකසවරෝ, පුබුද්‍රිතා සුලු; කුශෙශයො: ශතපත්‍රවලින්;
මුද්‍ර, සනෙත්තයෙන්; රමනො, ක්‍රීඩාකෙරෙහි; කලහා වික, අවසාන
මධුරවු මනෝවිකාතිය ප්‍රයෝජනකොට ඇත්තාවු හෙවත් උද්දීප්
තවු; සවරෝ: මධ්‍යස්ථකප්‍රාසවරඇති; සිඛගණේශව, (සිඛනම්වු)
දෙවසමුහයා විසින්ද; යොහිතාමි, සාධකය දිව්‍යසත්‍රින්ගෙ; අනො,
සම්පයෙහි; උදරං, උසත්තොට; ප්‍රතියනො, ගායිමයි (ගායනය
කිරීම වියයි යෙයි.)

34. ආසාදිතයන් තම සා නියතෙර්තියොහා
දකාභික්ෂක: පුනරපක්‍රමණෙන කාලම්,
පත්‍රස් තවිෂාමිත මහොභධය: කලත්‍ර
සානං පරෙර රතතිහුත'මුද්දිතනති.

අත්‍ර කලහා:; කුසලයන්ගේ: වුද රමනෙන, යනුද, සිඛ
ගණෙනව, උදරං. ප්‍රතික්ෂයන, යනුද මෙහි, ක්‍රි- සි. රමනෙන,
යනුද, ප්‍රතිගනෙන, යනුද, වනිමානලච්ඡයි, රමු, කිඩායාමි, ධාතුචෙන්,
කතී සාධනයෙහි අනෙක, ප්‍රත්‍යය හා, ගෙය, ගබ්ද, ධාතුචෙන්,
භාවයෙහි, තෙ, ප්‍රත්‍යයවු තැනිසි, කුතෙ, (ජලෙ) ගෙරතඉති, කුතෙ
යයානි, (තෙත:; ජලානාමායනා: ජලායයා: (ජලායයෙහු) (තාදෙහු)
උමිතා ඉති= වස, නිවාසෙ, ධාතුචෙන් කතීයෙහි, කත ප්‍රත්‍යයි, සංප්‍ර
සාරණයි, "මනිවුබ්පුජාපේභ්‍යාව" යනුවෙන්, වනිමානාපි භාවයයි,
සිඛානාමිතණා:; (සිඛාවතෙ ගණායෙවතිවා) (තෙත:; කලා(අව්‍යක්ත
මධුරා:;)= (විකාරෙමානසො) භාව:; ස ප්‍රයොජනමෙමාමිති භාවිතා:
උද්දිපකා ඉත්‍යාපි:; කලභාවිකාව ස්වරා:; ගෙමාමිතෙ= (තෙත:; යනු
නිවිච්ඡයි, සමාගමාත්තියි.

34. ඉහ, මේ පවිත්‍රයෙහි; අත්‍ර මහොභධය:; ඒ මහොභධයි;
නියතෙ: නියොහාත්, නියමය සමබ්‍රිකිවු නියෝගය හෙතුකොට
ගෙණ හෙවත් මේ වේය යන දෙවයාසනය හෙතුකොටගෙණ;
තමසා, අපුරෙත් නොහොත් අපුර බොහෝකොට ඇති ව්‍යසන
යෙන්; ආසාදිතයන්, අපක්‍රමණය කරණලද්දවු; පුත:; නැවත; අපක්‍ර
මණෙන, අපක්‍රමණයෙන් හෙවත් (නැවත) පෙරලා ඊමෙන්; කාලම්,
සමාගම් කාලය; ආසාභික්ෂක:; කාමනිවන්තාවු; තවිෂාමිපත්‍ර:; ප්‍රහා
පතිත්‍රගෙ හෙවත් සුයතියාගෙ; පරෙර:; අන්‍ය තේජස් වලින්ද
නොහොත් අන්‍ය පුරුෂයන් විසින්ද; අතතිහුතම්, සරස්නොකරණ
ලද්දවු නොහොත් උපසාතනොකරණලද්දවු; කලත්‍රස්නං, කල
ත්‍රවු කාන්තාවන්ගේ සානංය; වහනති, උපුලත්; (සත්‍රින්ගෙ රක්ෂ
ණය සත්‍රින් කෙරෙහිම කටයුතුයයි සේයි.

ඉහ මහොභධය:; කලත්‍රස්නං වහනති, යනු, මෙහි ක්‍රි=සි.
වහනති, යනු, වනිමාන ලච්ඡයි, වත්, ප්‍රාපණ, ධාතුචෙන් අතති
ප්‍රත්‍යයි, සමාගමාත්ති අලංකාරයි.

35. වනසුකිසකකිතිමණ්ණබාල
පුබාලහස්තා: ප්‍රමද ඉවානු,
පුසෙසස්සෙණේ'ලීවුනිතලොවකෙසෝ
මඩුවතුවානව:තෙරේවුතතය:.
36. විහගා: කදබසුරහාවිහ ගා:
කලයනගානුසස්ස'මතෙකලයම්,
භුමයනනුසෙසි:වුනුරභුමයං
පවකඝට්ඨිතතවනිපවතා:

35. අත්‍ර, මේ පථිතයෙහි; වනසැනි, වාදෙවිරක් සමකිකිවු; සකකි, ප්‍රකාශකයන්හි නොහොත් ඇකයන්හි; නිසිනි, උත්තම; බලප්‍රවාලකයෝ; ප්‍රමුඛතමාහි අත්ඇති; මධ්‍යමතමාහි, හානි සමුහයාහිසිත්; වානේ, අවරණයකරණලද්දවු හෙවත් වසන ලද්දවු; ලමිත, පමුණුවනලද; ලොවකෙයවා, තාරකා නොහොත් කප්පල ඇත්තාවු; හෙවත් ලමිතනලොවකෙයවා, පමුණුවනලද තාරකා නොහොත් කප්පල ඇත්තවුන්මෙන් සිටියාවු; ප්‍රමුඛතමාහි, මල්වැනිවු ඇස්වලින් උපලක්ෂිතවු; මුතන, මුතනිහ හෙවත් ලතාවෝ; ප්‍රමදාලව, ප්‍රකාශය මද ඇත්තියන්මෙන් හෙවත් සුනිත් මෙන්; (ලක්ෂ්‍යයෙන්, සලකනු ලැබේ.

අනු වෛකතය: ප්‍රමද්‍රව, (ලොකෙන්) සංලක්ෂ්‍යනෙන්, යනු මෙහි, ක්‍රි-සි. සංලක්ෂ්‍යනෙන් යනු, දිනි- ලව්සි, සම්ප්‍රේෂ්, ලක්ෂ, දෘෂ්තේ අඩකනෙන්, යන බාහුවෙන් කමිෂයෙහි, අනෙක, ප්‍රත්‍යයි, (මේ ක්‍රියාපදය, අධ්‍යායනයයි)

වනසපතී: වනසපතීනාමිසකකා: වනසපතීසකකේෂු (අංශ
 ෧) තිෂ්ණණ: = වනසපතීසකකිතිෂ්ණණ බාලප්‍රවාලාභයාංගුව
 භයාංගසාං තා: = ප්‍රජානිවේෂණාති = (තෝ) ලභිතා: (ප්‍රාපිතා:)
 ලොවනාති තාරකාති කජ්ජලාතිව) යෙය්‍යෙ = (තෝ) මධුනිවත
 සනති, භුක්තවෙනුමිධුප්‍රතා: තෙෂාමිවතා: (වායු: = තෙතවාතා:
 (තෝ) යනු සමාස වාකායි, උත්ප්‍රේෂ්‍යා ලංකාරයි

36. කදම්බසුරහෝ, කදම්බ සුරතිවූ හෙවත් කොලොම් කරණ කොටගෙණ සුවදැන්තාවූ; ඉයා, මේ පඵතයෙහි; විහගා; පක්ෂිත්ව, අනුක්ෂණං, ඇසිල්ලක්පාසා; අනෙකලයම්, තන්වැදුරුම් විවේච්ඤ ඇතිසේ; ගා; ඛස් හෙවත් ශබ්දයන්; කථයනති, කථනය කෙරෙත්; (උසුරුවනිසි සේසි) ධූත, (මදපවතිත්) කමපිතවූ; නවතිපවතා; අහි නව ඛක්ෂිවනඇති; අයංපවතඛව, මේ වාතය තෙමේද; මුහු; වරක් අභූමයං, මේඝය; භූමයන්, සිසාරවමන්; උපෙපති, ඵලගෙයි.

39. යදෙ'තදසානුතටං විහාති
වනං තතානෙසානමාලතාලම්
න පුමපිතානු ස්ථිතාකීරයමා
වනං තතානෙ සාතමා ලතාලම්.
10. දනොප්පලාසු විමලොපලමෙබ්බානානා:
සද්දනනවිත්තවසාසු බාහනනිතමො:
අසමිත්ත'න'නති සතකොමලගණකිසෙලො
තාසො'නුරුප'මධිවාස'මධිතාසකාසු

ප්‍රදේශය හෙවත් ඉහටිය ඇති; නිජසුම්, සියබිරන්ද; මුහු, වරක්; ශ්‍රීමත්තානං, වැලඳගන්නාමු; හං, ඒ අශ්වමුඛ දෙවයොති විශේෂය; බහු, බොහෝසේම; මහුතෙ, දැනගන්නයි; (අශ්වදෙහයවැනි දෙහ ඇති කිදුරුගෙ වැලඳගැනීම සමාවතොවන හෙයිනැයි සේයි)

ඉහ තුර්ගවක්ත්‍ර: කිංතරං, බහු, මහුතෙ, යනුද, ඉතර: බහු, නං මනානෙ, යනුද, මෙති ක්‍රි-සි. මහුතෙ, යනු, වනිමාන ලබ්බි, මත, ඥානෙ, ධාතුචෙන්, තෙ, ප්‍රත්‍යයි, අතිශයයාන්ති උපමි, සංසාසි ලෙසිකාරයි. පුරුෂිණ් වානාසි මනො ප්‍රො ගත්ති දශසති: ප්‍රහර්ෂිණිගම්, යනු, තලලක්ෂණයි.

39. අසා, මේ පථිතයෙහි; අනුතටං, තටයක්පාසා හෙවත් තට ප්‍රදේශයන්හි; තත, ව්‍යාප්තවූ හෙවත් පැතුරුණාවූ; අනෙකත මාලතාලම්, නොයෙක් තමලුගස් හා තල්ගස්ඇති; යත්වනං, යම් වනයෙක්; විහාති වෙසෙසින් බබලාද; ස්ථිතාකීරයමො, වැසුණාවූ නිරුරුස් ඇති; අනනතානෙ, අනන්තතාවූ හෙවත් අපමණ විස්තාරඇති; අනු, මේ වෙනෙහි; සාතමාලතා, කිනම් වැලක්; අලම්, අත්‍යවශෙන්; නපුමපිතා, නොපිපියාද හෙවත් මල්හට නොගත්තීද (සියලුලතාපතිතොම මල් හටගත්තියයි සේයි)

අසා, යත්වනං, විහාති, යනුද, අනු, සාතමාලතා, න, පුමපි හා අනවන්, යනුද, මෙති, ක්‍රි-සි. විහාති, යනු, වනි, ලබ්බි, විපුළි, හා, දිපොසා ධාතුචෙන්, තිප්, ප්‍රත්‍යයි, තටෙස්වනිතානුතටං, තතා (විසානා,) අනෙකෙ (බහව) සාතමාලාසාලාසො, යසමිංසාත්, = ස්ථිතා: අකීරයමිසමි. සාත් = (තමන්) න අනත: අනනත: අනනත: තත: යසින් තත්,)හසමින්) යනු සමාස වාක්‍යයි සමාස වාක්‍යය ඇලංකාරයි.

40 අසමිත්, මේ පථිතයෙහි; දනොප්පලාසු, නිකුණුරාග වලින් නොහොත් දත්වලින් උසස්ව බබලන්නාවූ; සද්දනනවිත්ත, මනාමණිවත්වලින් විසිතුරුවූ; තථාසාසු, සානුප්‍රදේශ නොහොත්

41. අනතිවිරෝධීතසා ජලදෙන විර
සතිතවහුබුද්බුදසා පසසෝත්තකාතිනී
විරලවිකීණිවප්‍රශකලා සකලා
මිහ විදධාති බොහකලපධොතමපි.
42. වජ්‍යනාසා ජනේ, සංගමෙකානනන
සාකිතනාසා සුඛං සමිගමෙ කානනන
යොජයෙම ස්මරසනානාපාඛගයා
සෙව්‍යතෙ නොකයා සංනනාපාඛගයා.

විමුද්ධ ඇත්තා වූ; අධිත්තා කාසු, උභයවිභූමිත්ති; විමලොත්ථ, නිමිල වූ
 ඔල් හෙවත් නිමිල මැණික්ගල් හා; මෙඛලානායා, මෙවුල්දම්ත්
 නොහොත් නිතමෙ භූමිවලින් රමනාභී වූ; වාහනනිතමායා, මහත් වූ
 ජ්‍යෙෂ්ඨා ඇති දේ හෝ නොහොත් මහත් වූ ශිවර ප්‍රදේශ ඇති;
 ඝන, සාන්ධ වූ හෙවත් මහත් වූ; කොමල, මෘදුක වූ; ගණ්ඩශෙලා,
 කපොලසාද ඇති දේ හෝ නොහොත් මහත් වූ ගල් ඇති; නාදී,
 සත්‍ය; අනුරූපං, කාමැතිසේ නොහොත් තම තමන්ට සුදුසු වූ; අධි
 වාසං, විසීම; හජ්නනි, හජ්නනය කෙරෙත්.

අනු, නාසී: අනුරූපං, අඛිවාසං, හජනනි, යනු, මෙහි ත්‍රි-සි. හජනනි, යනු, වතී- ලව්සි, හජ, සෙවායාමි, ධාතුචෙන්, අනන්, ප්‍රත්තංසි, අලලසොපසාපිනිච්ඡි භලාසොගිනා ලංකාසයි. එහෙයින්ම උභය විශේෂණයෙන්, දෙනත්තිම, විහන්ති විපරිනාමවසයෙන් පදයෝ යෙදිය යුක්තානුසි.

41. ඉහ, මේ පථනයෙහි; චිරලං, භූතියේ; විකිණි, විකිණිවූ හෙවත් පැතුරුණාවූ; වජ්‍රශක්කලා, වජ්‍රශක්කලා; ධොත, ධොත වණිවූ; කලධොතමගි, රජතමයබිම්බනොම; ජලදෙන, මෙකසවිසින්; අනනිවිරෝජනිකසා, එකල මුදහලද්දවූ හෙවත් ශුභවූ; චිරසපිත, බෝකල්සිටිනාවූ; බහුබුද්ධදසා, බොහෝදිගබුබුද්දා; පයසා, ජලය සමබන්ධවූ; සකලාංගානුකෘතියං, සියලු සදාශතය; විද්ධාති, කෙරෙයි.

ඉහ, බොහෝකලබොහෝනැති, පැය: අනුකෘතීන්, විද්වත්, සහ, මෙහි, ක්‍රි-සි. විද්වත්, සහ, වර්ග-ලිපි, විප්ලව, බාණ, බාරණ පොතෙහි: බාහුවෙන්, නිප්, ප්‍රත්‍යය, අනිශ්චිතයන් අලංකාරයි. කුරුමරුන්, වෘත්තය, කුරුමරුන්, නිප්තෙහිලියුත්, සහ තල සහති.

42. එකානන්ත, එක්පසෙක්ති ගෙවත් රහසෙහි; කානන්ත; චලලහයා; සමග; සඛගමෙ, සඛගමය ඇතිකල්හි; සුබංතනීයන් ත්‍යා, සැපයසලකන්නාවූ ගෙවත් විසුබ්ධිවරණයකැමැත්තාවූ;

13. සංකීර්ණකිවකවනසබලිතෙහොමාලං-
 විවේචනාතරසියගලිතං වමසී:
 අසමිත් මාදුශවසනගතිතදියරකු
 තිසිත් සවනශ්ශාතිසුබාදිවනොත්සහනෙන.

ජනෙන, ජනයන් හා; සබ්බමං, සබ්බමය හෙවත් එකතු වීම; වජ්
 යනතො, දුරුකරන්නාවූ; සමර, අනභිග්‍රහ කරණකොටගෙන;
 අසන්න, ලංචු; තාපාසිග්‍රහ, තාවලිඳැති හෙවත් කාමාලර සන්නාප
 යෙන්යුත් ගිරිවසව ඇත්තාවූ; සංතත, මොනවට නැමුණු; අපා
 සිග්‍රහ, කපායා නිරික්ෂණ ඇත්තාවූ හෙවත් තෙත්හොණින් බැලීම්
 ඇත්තාවූ; අනෙකයා, බහු විධවූ; යොජනා, සත්‍රිසමුග්‍රහ විසින්
 (මෙහි ජනයා විසින් එකකියයි) නොයෙක් සත්‍රින් විසින් යනු හාවූයි
 එහි, මේ පළිතයනෙම; සෙවනතෙ, සෙවනාලාවේ; (මෙහි ඉවත්විත
 රණ සභාතයෝ ඇත්තාගසි යෙයි)

අනෙකයා, යොජනා එහි සෙවනතෙ, යනු මෙහි, ක්‍රි-යි. සෙවන
 තෙ, යනු, වනී- ලවිසි, සෙවන, සෙවනෙ, ධාතු වෙන්, කම්යෙහි, තෙ,
 ප්‍රත්‍යයි, සුග්විති වානතයි, රෙරෙවතුර්භිර්ජයනා, සුග්විති, සමමතා,
 යනු තලලක්ෂණයි.

13. අසමිත්, මේ පළිතයෙහි; සංකීර්ණ, සංමිශ්‍රණය වූ හෙවත්
 එකට බැඳුනාවූ; කිවකවන, රතබටවෙනෙහි; සබලිත, ප්‍රසබලිත වූ
 හෙවත් පැතුරුණාවූ; එකලොම, එක් රෝමයක් වූහෙ; විවේචන, සිද්ධි
 මෙන් හෙවත් කැඩීමෙන්; කාතර, දින වූ හෙවත් බැහැපත් වූ
 නොහොත් බියපත් වූ; සිය, බුබුදු ඇත්තාවූ; වමසී, සෙමරු; මාදුශව
 සන, මාදුශවරතය; ගති, ගැබෙහි ඇති; තදියරකු, ඒ රතබට සමඟ
 යි වූ සිදුරුවලින්; තිසිත්, තිසිත් යන්නාවූ; සවනශ්ශාති, ගවසමඟ කි
 ශාතියෙන් වූ හෙවත් ගවඇසීමෙන් වූ; සුබාත්ඉව, සැපයු හෙතු
 කොටගෙන මෙන්; වලිතං, සැලෙන්ට හෙවත් නැගියන්ට; තලත්
 සහනෙන, උත්සාහ නොකෙරෙත්.

අසමිත්, වමසී, සුබාදිව, වලිතං, තලත්සහනෙන, යනු,
 මෙහි, ක්‍රි-යි. තලත්සහනෙන, යනු, වනී- ලවිසි, තසු, උත්, පුළී,
 සහ, මමිණ, ධාතු වෙන්, අනෙක, ප්‍රත්‍යයි, ගෙහුන් ප්‍රයෝගා ලංකා
 රසී, සංකීර්ණාවතෙ, කිවකාවෙහි= තෙමාම්, වනං= සබලිතසුච
 තත්, බාලසෙච්චි= සංකීර්ණකිවකවනෙ, සබලිතබාලං= තසු විවේච
 දා= තසු වත් කාතර (තුනො) සියාසාමිතා, මාදුශවරතසු, ගවසන
 යෙහි= මාදුශවතො ගවෙයෙමාමිතෙ= තසු ඉදම් තදියම් (තාති

44. මුකුණ මුකුණාගෙරමහ කිරිමලාවතෙ-
පාපිඡ්චන්තර්ලිතමහානිලදලාසු-
ශසත්‍රියාමෙ'රංගුනී'රංගු දුත'මුන-
ශ්ඡායාමච්ඡාමාච්ඡති නිලිසලිතිලසා.
45. යා න යයො ප්‍රිය මනසවඩුහස:
සා රතරුගමනා යත මානමි,
තෙන සහෙහ ඛිනභිති රහ: සත්‍රි
සා රතරුගමනායතමානමි

දාදියානි) මාදුශවසනගහිනිව තානි තදියරක්කුණිවෙති = තෙහා:
නිසිත් = මාදුශවසනගහිතදියරක්කු නිසිව්වාසො ශවසනශවති = තසා
ශාති = තයා (යතංයත්) සුඛං, තසමත්, යනු සමාසවාසයයි.

44. ඉහ, මේ පථිතයෙහි; අනාර්ලිත, ඇතුලත සැතවුණාවු;
මහානිලදලාසු, ඉන්ද්‍රනිලමාණික්‍යාවණිආඥා; වාපිපු, වැව්වල;
අප්‍රො, මේසවලින්; මුකුණ මුකුණු හෙවත් වණිණිය කරණලද;
මුකුණාගෙරං, මුකුණේ ගෙරවණ්ඩු හෙවත් ගුහාවු; කිරිමලාව, එහෙ
සිත්ම කිරිමෙන් සිටියාවු; ශසත්‍රියාමෙ, පුරිකාවන් හෙවත්
කිරිවිමෙන් සම්බන්ධ; අංගුනී, රශ්මිවලින් හෙවත් ඇතුලත
සිටිනා ඉදුනිලමණි කැලුම්වලින්; ආගු, වහා හෙවත් එකණෙහිම;
දුතං, පැතිරගන්නා ලද්දාවු; අමුන, ජලයතෙම; නිලිසලිසා, අවර
කොලසුම සමබන්ධි; අච්ඡාමි, නිමිලවු හෙවත් ප්‍රසන්නාවු; ඡායාමි,
කාන්තියාව; සාච්ඡති, පැමිණෙයි හෙවත් අවරයකොල සුමවැති
ශොභාවට පැමිණෙයි.

අහ, අමුන, අච්ඡාමි, ඡායාමි, සාච්ඡති, යනු, මෙහි, ක්‍රි- සි.
සාච්ඡගතො ධාතුචෙන්, නිප්, ප්‍රභාසි, ('නිදග්ගාලංකාර සංකිණි',
පද්ම හෙතුක, කාව්‍යලිඛිතා ලිඛිතාපදි, මහනම්සුර වාතනයි)
'වෙදෙද' රත්දෙය, මේහා, යසගා, මහනම්සුරම් යනු තලලක්‍ෂණයි.

45. ඉහ, මේ පථිතයෙහි; අනසවඩුහස, අත් අහනත්වවඩා,
සාරතරුගමනා, ඉතා සාරවුආගමනආඥා හෙවත් පැසසියයුතු
සබ්බමආඥා; යා, යම් අහනක්තොමෝ; යතමානං, තමන් පැමිණීම
පිණිස ප්‍රයත්නකරන්නාවු; ප්‍රියං, වලභයාකරු; තයයො, තොහි
යාද; සාසත්‍රි, ප්‍රතිකුලවුද ඒ සත්‍රිකොම; රහ:, අප්‍රකාශයෙහි හෙවත්
අප්‍රකාශයේ; තෙනසහ, ඒ ප්‍රියයා සමග; අනායතමානමි, දික්වුමාන
තැනියේ හෙවත් දික්වු කෝපතැනියේ; රතරුගා, සුරතැනිලාභය;
ඛිනභිති, ධරසි.

46. භික්ෂු රහතකිරණේ කිරණේ විගෙහෙ,
රුළුවාවලවෙරළ පහතෙහි සහසුසංඛ්‍යාමි,
දෙමා පිහිනමිනිමාංශු රසෙහි කිලෙති
ව්‍යාකොවකොකතදතාං දධිතෙ නලිතාං.
47. අපභක්කමඛකපරිවතීනොවිතාශවලිතාං
පුරු පතිමුපෙපතුමානමාං,
අනුරොදිතිව භාරුණෙන පත්‍රිණාං
විරුතෙන වතසලතයෙහිතිමගාං.

ඉත, සා, ප්‍රි, න, යා, යනුද, සා, ජනා, ගෙනසග, රහ
ගුණ, බිහිවී, යනුද, මෙහි, ක්‍රි-සි. නයයො, යනු, පරෙක්ෂලිපිසි,
නක්ඛපුළු, යා, ප්‍රාපණ, ධාතුචන්, නප්, ප්‍රත්‍යයි, ආතො, නප්,
දො, ව, යනුවෙන්, දොආදෙයයි, අනාශවතාං වධිචෙවති =
(තාහාං) සාරතරං (ලෙඡ්‍යමාගමනං) යසාංසා = රතෙ, රුහෙ රත
රුහෙ (තමි) නආයතමානමි, අනායතමානං, යනු, සමාස වාක්‍යයි;
සන්තාවන්ති චන්ද්‍ර ජලද ලංකාරයි. දෙධිකමාගතයි, දෙධික
වතනමිදං, හහතා, ගො, යනු, නලලක්ෂණයි.

46. ඉහ, මේ පථිතයෙහි; ඉන්ද්‍රිය, වතුයාගෙ; කිරණේපු, රශ්
මින්; උළුවාවලවෙරළ, කුළුමහත්වූ; රහතකිරණේ, මාණික්‍යරශ්මින්
හා; භික්ෂු, සම්මුග්ගයවූ කල්හි (මුසුවකල්හි යයි සේයි); සහසු
සංඛ්‍යාමි, එකෙක්කම් සහසුසංඛ්‍යාවට; උපහතෙහි, පැමිණිකල්හි;
නලිතාං, පද්මිනිහු හෙවත් පද්මතඛාගයෝවූවු; අසො, මේ
පෙනෙන්නේ; අනිමාංශුකිලඉති, සුසීයායයි; දෙමාඅපි, රුත්‍රියෙහිද;
ව්‍යාකොවකොකතදතාමි, පිපි පිසුම් ඇතිබව; දධිතෙ, ධරත් යයි;
නුතමි, ඒකානතයි (උත්පන්නායි) (මෙහි දෙමාපි, යන තත්හි,
දෙමා, යනු සප්තමස්ථයෙහි, -නිපාතයෙකි.)

ඉහ නලිතාං, දෙමාපි, ව්‍යාකොවකොකතදතාං, දධිතෙ,
යනු මෙහි, ක්‍රි-සි. දධිතෙ, යනු වතී-ලිපි, ධාතු, ධාරණපොෂණ
යොං, ධාතුවෙන්, අනෙක, ප්‍රත්‍යයි, ආතො 'නෙතා' දතාං, යනුවෙන්
අත්ත්, යන්හට, අත්, ආදෙයයි, අනිශංසාන් ප්‍රෙක්ෂා ප්‍රානති
මත් අලංකාරයි.

47. අපභක්කං, නිසැකව; අඛකපරිවතීනොවිතාං, අඛකපරිවතී
නගනති පුරුදුවූ හෙවත් ඔබොක්කලිනිමිති පුරුදුවූ; පතිං, ගිම්හා,
කරු; උපෙතුං, එලඹෙන්නට; පුරු, ඉදිරියට; වලිතාං, ගියාවූ; ආනම
මාං, සවසභවූ හෙවත් දුහිතාවූ; නිමිතගාං, ගම්හාවන්ට අනුව;

48. මධ්‍යකරවිටපානමිතාසාරා
පඬකතිර්ඛිත්‍රතො'සා විටපානමිතා,
පරිපාකපිශඬලතාරජසා
රොධවකාසානි කපිතං ගලතා.

කරුණෙන, බැහැපත්වූ; පත්‍රණං, පසුන්ගේ; විරුතෙන, විරුව
යෙන් හෙවත් හඬලන ශබ්දයෙන්; එසේ, මේ රෙවතක නම්වූ පථ
තස් තෙම; ව්‍යසලතයා, වාත්සලයෙන් හෙවත් සෙනඟය කරණ
කොටගෙන; අනුරොදනිව, අඩන්නාක්මෙනි; (ගඬාවන්ට අනුව
ශබ්ද පවත්වන්නාක්මෙනි සේයි.)

එසේ, වත්සලතයා, අනුරොදනි. ආ. යනු මෙහි, ක්‍රි- සි. අනු
රොදනි, යනු, වනි- ලව්‍ය, අනුපුප්, රුදිර'ආපිමොවතෙ නොහොත්,
රුද, රොදනෙ, බාහුවෙන්, තිස් ප්‍රත්‍යයි, ඉව යනු, උපමාථාවයි.

48. මධ්‍යකර, හාඬනමැති; විට, ධූතියන්ගේ; පානං, පිම්බ
හෙවත් සිඹිම්බ; ඉතා, පැමිණියාවූ; විටපානමිතා, වෙලෙප්වලින්
හෙවත් ශාඛා විසාරවලින් හාත්පසින් නැමුනාවූ; තරුපඬකති,
වෘක්ෂපඬකතින්; ඛිත්‍රතා, බරන්නාවූ; අසා, මේ පථතයාගේ; රොධා,
නිතඬ ප්‍රදේශතෙම; ගලතා, ගිලිහී වැටෙන්නාවූ; පරිපාක, මේරී
මෙන්; පිශඬ, පිඟුවන්වූ; ලතාරජසා, වැල්සඬක මල්රොණින්;
කපිතං, පිශඬවණ්‍යය හෙවත් පිඟුවන් පැහැය; වකාසානි, ප්‍රකාශ
කෙරෙයි.

අසා, රොධා, කපිතං, වකාසානි, යනු, මෙහි, ක්‍රි- සි වකාසානි
යනු, වනි- ලව්‍ය, කාසා, දිපොත, බාහුවෙන්, තිස්, ප්‍රත්‍යයි, මධ්‍ය,
කුච්ඡනිති, මධ්‍යකර, මධ්‍යකර එව විටා= තෙමාමි, පානං, (වුඬනං)
තරුණාමි, පඬකතා, = (තා) විටපෙ: ආනමිතා, විටපානමිතා:
(තා) පිශඬිඬව, තා, ලතායෙවති= පරිපාකෙන, පිශඬිලතා= තා
සාමි, රජා, (තෙන) යනු, මෙහි, සමාස වාක්‍යයි, රුපකා යනා
මොක්ති අංකිණියි.

ආසානිනියි, (අපේ, වසුගණආසානිනියි, යනුද)

'ආසා, පථාසං යදි, ගුරුණෙකෙනාධිකෙන, නිධිතෙ, යුක්තං,
ඉතරාභාවනාති බිලංදලං, යදි යනුදිතෙය, මාසානිනියි,
යනුද හලලක්ෂණයි.

49. ප්‍රාග්භාගත: පාදි'හෙද'මුපතාසාසු
ශාඛාරිතායනමහෙහකරුනමහි,
සංලක්ෂ්‍යතෙ විවිධරතනකරුනුච්ච
මුද්වප්‍රසාරිතසුරුසිපවාපවාරු.
50. දධති ච විකසතිවිත්‍රකලා
දුමකුසුමෙරහිගුම්පිතානිවෙහා:
ක්ෂණමලසුච්චලමිපිච්චදුමිත:
ශිවරශ්මි: ශිව්ශෙවරනමුෂ්.

49 ඉහ. මේපළිතයෙහි; ප්‍රාග්භාගත:; ඉදිරිපෙදෙසින් හෙවත් උඩපෙදෙසින්; උපතාසාසු, යටපෙදෙසින්; පතත්, වැටෙන්නාවූ; ශාඛාරිත, වටගත් සිඳුරුදි ශාඛාරඇති හෙවත් හටගත් අවරණ ඇති; ආයත, දිසිවූ; මහෙහ, මහත් ඇතෙකුගේ; කරුනං, සොඛ වැනි ශෝභාඇති; විවිධ, තත්වදූරුම්වූ; රතනකරුනුච්චං, මිණි රුවන් සමූහකිවූ රශ්මිවලින් රදනාලද; ඉදම්අංග:; මේ ජලයනෙම; උද්වප්‍රසාරිත, උඩට දිගුතරණලද; සුරුසිපවාරු, දෙවිදුන්නමෙන් මනහරවූයේ; සංලක්ෂ්‍යතෙ, සලකනුලැබේ.

ඉහ (ප්‍රකෘත:;) අංග:; , උද්වප්‍රසාරිත සුරුසිපවාපවාරු සංලක්ෂ්‍යතා, යනු, මෙහි ක්‍රි-සි. සංලක්ෂ්‍යතෙ, යනු, වර්-ලච්චි, සම්පූර්ණ, දැනෙන, අඛණෙන, ව, යන ධාතුවෙන් කම්යෙහි තෙ, ප්‍රත්‍යයි, අනිකයෙ-ත්ති නොහොත් අග්‍රන්තාපමාලංකාරයි.

50 අමුෂ්, මේ පළිතයාගේ; එතා:ශිවරශ්මි:; මේ ශාඛා නමැති කෙශපාශයෝ; විකසත්, පුබුදින්නාවූ; විවිත්‍ර, විසිතුරුවූ; කලාදුමකුසුමෝ, කප්පුරුක්මල්වලින්; අභිගුම්පිතානිඉව, ගොතන ලද්දවුන්මෙන් සිටියාවූ; අලසු, සැහැල්ලුනොවූ; විලමි, එල්ලෙන සුලුවූ; පිච්චදුමිත:, පිල්නමැති මල්දම් ඇත්තාවූ; ශිව්ශෙවරත්, මොනරුත් නමැති ශාඛායන්; ක්ෂණං, ඇසිල්ලක්; දධතිව. ධරත් මැසි (හෙවත් ධරන්නාත්මෙතිසි සේසි.)

අමුෂ්, ශිවරශ්මි:, ශිව්ශෙවරත් ක්ෂණං දධතිව, යනු මෙහි ක්‍රි-සි. දධති, යනු, වර්මානලච්චි, ධාසු, ධාරණ, ධාතුවෙන්, කතී: සාධනයෙහි, අනති, ප්‍රත්‍යයි, ආතොනොදනත:, යනුවෙන්, අත්ත්, යන්නට අත් ආදෙශයි, විවිත්‍රාශ්වතෙ කලාදුමාශ්වති= විකසනාශ්වතෙ, කලාදුමාශ්වති = තෙෂාමකුසුමානි = (තෙ:) අලසුති, විලමිති, (ලමිමානානිව) පිච්චානිච්චදුමානි (සුභ) යෙසුතානි=

51. සවධුකා: සුඛිනො'සමින්න'නවරතමමඤ්ඤානං
නාසෙවනෙන රසවනන නවරතමඤ්ඤානං

52. ආවජාදා පුජාපටමෙස මහානාමනා
රාවතීතිහිංසකපොතශිරොරතො,
සාධනාති ධුමරාපිමාගුරථිං දාමො
ධුපායතිව පටලෙතිවතිරදානාමි.

(තාත්) ශිවරණී (ශාඛනාති) එවශිඛා: = ශිවිනා: (හෙතිනා:) එව
ශෙවරා: = (තාත්) යනු සමාස වාක්‍යයි, රූපකොන්දපුජා සංඝ
ඝට්ඨි, පුජාපටමො, පුජාපටමො - තලලක්ෂණය පුජාවාදනවැයි.

51 අසමිත්, මේ පථිතයෙහි; අනවරතම, අවරතම නොවූ
හෙවත් අති ශ්‍රේෂ්ඨවූ; මඤ්ඤාන, මඤ්ඤාන පථිතයට පැමිණි යැවූ; අම
රසදාය, දෙවියන් හා සමානවූ; අමඤ්ඤාන, අතිරක්තවූ; නාමරස,
තඹරුවැතිවූ; දාය, ඇස්ඇති; සුඛිනා, සමින්නාසංඝ ආත්මානු;
සවධුකා, ප්‍රියාවන් සහිතවූවානු; රසවත්, අනුරුත රසසහිතවූ; නව
රතං, නුභතසුරතය හෙවත් අතිතව මෙමුත්තම; නසෙවනො'න,
නහමක් සේවනය නොකෙරෙත් (සේවනය කෙරෙත්මැයි සේසි)

අසමිත්, සවධුකා, සුඛිනා, නවරතං නාසෙවනො'න, යනු
මෙහි ක්‍රි- යි. නසෙවනො, න, යනු, ආදානන නැස් නිපාත පුජාකත
වතීමාන ලට්ඨි, සෙව, සෙවනෙ, ධාතුචෙත්, අනො, පුජායයි, (මෙහි,
සංභාවානිෂ්ටකිවතීතය හෙයින්) 'සංභාවානිෂ්ටකිවතීතෙ'
චො, ප්‍රතිෂ්ඨෙධො, යනු, වාමනොකතියි, උපමාලංකාරය, ආදාන
නි- තලලක්ෂණය, පුජාවාදනයි.

52. එසා, මේ පථිතයකෙම; මහානාම, මහත්වූ; පුජාපට,
මල් නමැති වස්ත්‍රය; ආවජාදා, ඇඳ හෙවත් වසාගෙණ; අනාභාව
තීතිහි, පුජාපටලයතුල භුමනයකරන්නාවූ; ගාහකපොත, (ගෙහි)
පරෙවිෂ්ටය; ශිරොධරහෙසා, ග්‍රීවාසමාසිවූ කානතිවැති කානති
ඇති; ආගුරථිං, කළුඅගිල් සමකිසිවූ; ධුමරාපිං, ධුමකානතිය හෙවත්
කළුඅගිල් ධුමවැති කානතිය; දාමානො, ධරන්නාවූ; නවතිරද
නාමි, අතිතව මෙසයන් සමකිසිවූ; පටලො, පටලවලින්; සාධනා
ති, සාධනාවයවයන්; ධුපායතිඉව, ධුපායනය කරන්නාක් මෙහි;
(දුම්බසන්නාක්මෙන් වියයි සේසි.)

53. අනෙකානුවෙකිකරවාරුහිවිවි:ත්තෙ
රත්තසනාවමනිජනමනිමිසුබෙබෙ,
විසෙවරත්ත ගහනසද: කරෙතනමුමි
නතාකායෙ රවිත'මනිකති විත්තමි.
54. සමිරසිර: ශිර:සු වසතාං
සතාං ජවතිකා නිකාමසුබිතාමි,
බිහසුති ජනසනායං මුදමපා
මපායධවලා බලාහකතනි:

එක: නවතිරදනාමි, පටපෙල: සුපාසති, ඉටු, යනු, මෙහි,
ක්ර-සි. සුපාසති, යනු, වනිමාලවිසි, සුප, සනතාපෙ, ධාතුබෙත්,
'භුත්තසුචිච්ඡප්පෙතිතන:ආය:' යනුවෙන් ආය ප්‍රත්‍යය හා තිස්
ප්‍රත්‍යයි, උත්ප්‍රෙක්ඛාරූපක උපමාහිදලි 1 සංකි 44යි

53. අමුමිත්, මේ පථිගයෙහි; අනෙකානව, ඔවුනොවුන්ගෙ;
වෙකිකර, මිශ්‍රණයෙන්; වාරුහි, මතභරවූ; විවිත්තෙ, (ඵගෙසින්ම)
විසිතුරුවූ හෙවත් නානාවණ් ඇති; අත්තසත්, තුස්සනොවන්නාවූ
හෙවත් ත්‍රාසදේශයෙන් දුටුනනොවන්නාවූ; නවමනිජනමනි,
අතිනවමනික්වලින් ඉපදිමි ඇත්තාවූ; මසුබෙබෙ, රශ්මිවලින්;
ආකායෙ, අහස්හි; රවිතං, කරණලද; අතිතති, බිතුරහිනවූ; විත්තමි
සිතුම් හෙම; ගහනසද:, ආකාශවාරිත්; විස්මෙරත්තරෙහි, මවි
නවන සුල්ලන් කෙරෙයි.

අමුමිත්, විත්තමි, ගහනසද:, විස්මෙරත්ත, කාශති, යනු,
මෙහි, ක්‍ර-සි. කරෙති යනු, වනි-ලවිසි, සුතාසද්, කරණ ධාතු
බෙත්, තිස්, ප්‍රත්‍යයි, ප්‍රාගන්මදලංකාර විභාවනාසංකරයි.

'කාරණෙත, විතා, කාසිසොත්පතනි, සාද්විභාවතා' යනු
නලලක්ඛණයි, පුග්දිග් 18 වනයි, මිතො, ප්‍රො, ගසත්‍රිදශයනි:
පුග්දිග් 18-යනු වාග්ගරතනාකරගත ලක්ඛණයි.

54. සමිරසිර:, වාතකරණකොටගෙන සිහිල්වූ; ශිර:සු,
ශිවර ප්‍රදේශයන්හි; වසතාං, වාසයකරන්නාවූ; නිකාමසුබිතාමි,
අතිගතින් සැපඇත්තාවූ; සතාං, සාධුත්ව; මුදං, සනෙත්ථය ජන
යන් උපදවන්නාවූ; අසං, මේ පථිතය හෙම; අපාමි, දියසමකිවූ;
අපායධවලා. අපගමයෙන් බවලවූ හෙවත් ජලනිගිමනාදියෙන්
බවලවූ; වලාහකතනි, මේස ප්‍රසාදිත්; ජවතිකා:බිහසුති, ජවතිකා

55. මෙමනුෂ්‍යාදි විභාග පරික්ෂණයද, විධායක
කෙලෙසග්‍රහණය මගින් ලබාදෙන ප්‍රකාශන,
බොහෝ ව සහ පුරුෂයන්ගේ ස්වභාවය
විස්තරයෙන් නොමැති සමාධිනතාව නිරූපණය.

වත් හෙවත් කඩකුරුවත් කෙරෙයි. (අනාචාරය වූද පරිහරණයන්හි
ක්‍රියාකාරීත්වය මෙසේ කරනු ලබන බැවින් ආවරණය වියට පැමිණ
ප්‍රියය උපදවයි යෙයි.)

අයම්, වලාකුළු, පවතින, බිහිවීම, යනු, ක්‍රි- සි. බිහි
වීම, යනු වර්ග-ලිපිය, වූහැඳූ, ධාරණයෙන්ම සිදුවේ,
නිසි, ප්‍රත්‍යය, පරිණාමය ලංකාවයි. ප්‍රකාශනය නම් පාඨය,
රසයෙන් සපයා, ප්‍රකාශනය, යනු, නිලයෙන්ම.

56. ඉහත, මේ පරිච්ඡේදය; සමාධිනතාව, සමාධිත ධරණය
හෙවත් යෙයි; මෙමනුෂ්‍යාදි, මෙමනුෂ්‍ය ආදිකොට ඇත්තාවූ;
විභාග පරික්ෂණය, විභාග සමබන්ධය පිරිසිදු ලබන්නා; කෙලෙස
නම්, රහත වෙහෙර කෙලෙසින් නැසීම; විධායක, කොට; ලබා, ලබන
ලද්දක්; සම්ප්‍රදාය, ආලෝකයෙන් යොග්‍යත්වය; සහ පුරුෂ,
ප්‍රකාශන පුරුෂයන් දෙදෙන සමබන්ධය; අනාචාරය, අනාචාරයෙන්
හෙවත් ප්‍රකාශන පුරුෂයන් දෙදෙනාගෙන් වෙන්ව බිහිවූවේ;
බොහෝ ව, ප්‍රසිද්ධියද හෙවත් සුභය; අධිගමය, විච්ඡේදයකට
හෙවත් ලබාගෙන; (ප්‍රකාශන පුරුෂයන් දෙදෙනාගෙන් වෙන්ව
වට දැනගෙන යි යෙයි) නා, ඒ බොහෝ ව හෙවත් ප්‍රකාශනය;
නිරූපණය, වලකන්න; වාසයෙන්, කාමයෙන්; (ඒ ප්‍රසිද්ධ නවතා
තෙමීම ප්‍රකාශනයෙන්; පවසන්නට කාමයෙන් යෙයි, යෙයි.)

57. සමාධිනතාව, බොහෝ ව, අධිගමය, නා, නිසිවූවේ
විස්තරයෙන්, යනු, මෙහි, ක්‍රි- සි. වාසයෙන්, යනු වර්ග-ලිපිය, වර්ග,
කාමය, බාහුයෙන්; අනාචාරය, ප්‍රත්‍යය, මෙමනුෂ්‍යාදිකොට, තානි, විභාග
සහ පරික්ෂණය = මෙමනුෂ්‍යාදිකොට තානි, විභාග පරික්ෂණයෙන්ම
තානි, විච්ඡේදය, ලිපියෙන්, ඉති = මෙමනුෂ්‍ය, කරුණා, මුද්‍රා, උපෙ
කෙරෙහි වන ප්‍රතිචාරයෙන්, නු, ප්‍රත්‍යයෙන්ම, මෙමනුෂ්‍ය, දුබල
කරුණා, දුබල, මුද්‍රා, (අනුමෝදන) පාපිය, උපෙක, යනු,
විකාස (භාවය සුලබය) පුරුෂ, කලියානුහි කෙලෙස, අධි
සම්ප්‍රදාය වෙහෙර වෙහෙරෙන්ම ප්‍රකාශනය, නු, නිසිවූවේ,
නිසිවූවේ, අනාචාරය ව දෙහෙයුණද වාසයට බිහිවූ දිවු
මෝ'වූ අසම්ප්‍රදාය, අනාචාරය, රහත'හි විච්ඡේදයෙන්ම, වෙහෙර

56. මරකතමයමෙදිනිජු භානො
සාරුවිටපානාරපානිනො මයුඛා,
අවනතශිනිකණ්ඨකණ්ඨලක්ඛණී
මිහ දධති සුරිතාණුරෙණුජලාං.
57. යා බිහන්ති කලවලකිතුණ
සානමානමතිකාලිමාලයා,
නාත්ත කානතමුපතිතයා තයා
සානමා නමති කාලිමාලයා.

නභිමනෙජු, රෙණු, අනිතිවෙණු, කාසාකාසේ සාග්‍රහණ, යනුද විකාශනය; කෙලයානාමි, ප්‍රහණමි, (ක්ෂය) කෙලයප්‍රහණමි, ලබ්ධි, සබ්ධි (සාවලබ්ධිනො) යොගො, යෙසෙසො = අන්‍යසා, භාවො න්‍යනා. සසංච, පුරුෂයා, සසිපුරුෂො, තයො'රන්‍යතා, = (තයා) සමාධිං, බිචුන්ති, සමාධිභානා; යනු විග්‍රහවාක්‍යයි. සානමානමතිනො ලදහනයි.

56. ඉහ, මේ පථිතයෙහි; මරකතමයමෙදිනිජු, මරමිණිමුඛා බිමිති; තරුවිටපානාර, රුක්වෙලෙප් අතරෙන්; පානිනා, වැටෙන් නාම; සුරිත. ව්‍යාප්ත වෙත් පැතුරුණාම; අණුරෙණුජලාං, සියුම් වූ පුලිඳිඅඟි; භානො, සුඛියාගෙ; මයුඛා, රශමිහුමු; අවනත නැමුණාම; ශිනිකණ්ඨකණ්ඨලක්ඛණී, මයුරත්‍රිවාසමෙතිමුරෙණුභාව; දධති, ධරත්.

57. මයුඛා, අවනතශිනිකණ්ඨකණ්ඨලක්ඛණී, දධති, යනු මෙහි, සු- සි. දධති, යනු, වනි- ලබ්ධි, ධාන්ද්, ධාරණපොෂණයො; යන ධාතුහු කෙරෙන්, අනති, ප්‍රත්‍යසි, අනත්, යන්නට, අත්, යනාදෙසයි. නිදර්ශනාකාරසි, සුභිසිනාග්‍රාමානනයි.

57 අත්‍ර, මේ පථිතයෙහි; අතිකාලිමා, අතිශයින් කාශණ්‍යය අඟි; අලයා, අවසරිකරිතවූ හෙවත් සිටිමක් නැතිව භ්‍රමනය කරන්නාම; යා, යම්බඳුම; අලිමාලා, භාසිග්‍රෙණියක්තොම කල අවසාන මධුර නාදඅඟි; වලකිතුණසානමානං, විණාවක් සමබසි වූ තනුකබඳයට සමාන භාවය; බිහන්ති, ධරත්; උපතිතයා, සම්පයෙහි භාසනයකලාමු; තයාඅලිමාලයා, ඒ භාසිමාලාව කරණ කොටගෙණ; සානමා, පහසුවෙන් හුමුත් තමන්ට හැකිවූ; කා, කිනම් අතකක් තොමෝ; කානාං, වලභයා; නතමති, නොනම් සිද්ධ; හාම අතනෝම යොවනාභිමානය හැරදමා එකණෙහි හිමියන් වෙත නැමෙතිසි සේයි.)

58. සායං ශාඛාකර්මකරණවිකල්පකාන්ත
නිසංසිද්ධිනිර්මාණකරණ කාන්තවිකල්පකාන්ත,
අකෝපලෝලකර්මකරණවිකල්පකාන්ත
සම්ප්‍රදාය මහාපුත්තමිත්තම වර්තනි වප්‍රාය.
59. එකසම්ප්‍රදායකර්මකරණය ශ්‍රීයං වහන්තයා
සංකොභං පවනහුවා ජවෙන නිත්‍යා,
වාල්මිකෙරර්මකරණවිකල්පකාන්ත
සාධාරණං දධිති ගිරං මහාසරසය.

අනු, අලිංගික, කලවල්ලකිගුණ ස්වාභාවික, බිහිවිනි,
යනුද, කා, කාන්ත, නිත්‍යමිති, යනුද, මෙති, ක්‍රි-සි. බිහිවිනි,
යනුද, න, නමිති, යනුද, වර්-ලවිසි, බිහිවිනි, යනු, භාස්ස, ධාරණ
පොභණයෝ, ධාතුමෙන්, නිප්, ප්‍රත්‍යයි, න, නමිති, යනු, නස්ස, පුළු
නමු, ප්‍රත්‍යයෙන්, ධාතුමෙන් නිප්, ප්‍රත්‍යයි, ස්වාභාවිකවිසි. රජා
බහානම් වාතකයි, රෙ, නර්මිති, රජාබහා, ලහෝ, යනු- නලල
සන්ධිය.

58. අනු, මේ පථිතයෙහි; වප්‍රාය, පථිතසානුහුනුමු; සායං, සවස්
භාගයෙහි; ශාඛාකර්මකරණ, වසුර්මන් කරණකොටගෙණ; ආහන,
තැපණමු; වසුර්මන්, සදකත්මිණිවලින්; නිසංසිද්ධි, වැස්සෙනාමු;
නිර්මාණකරණ, ජලපුරයෙන් ගෙවත් දියරැසින්; කාන්තවිකල්පකාන්ත,
කරණලද අභිමතය ගෙවත් සනාත ඇත්තානු; අත්ති, දවල්කාල
යෙහි; අකෝපල, සුද්ධි කාන්තපාභාණවලින්; උල්ලසිත, උසස්ව නාං
ගාමු ගෙවත් උසස්ව බබලන්නාමු; වස්තිනි, ගිනිවලින්; තප්‍රාය,
තැව්නානු; නිප්, නිසුණුමු ගෙවත් උග්‍රමු; මහාපුත්තමි, දුෂ්කරමු (මහා)
ව්‍යයක්; වර්තනිමු, හැසිරෙන්නවුන්ගෙන් වෙති.

අනු, සානම, නිප්, මහාපුත්තම, වර්තනි, ඉව, යනු, මෙති,
ක්‍රි-සි. වර්තනි, යනු, වර්-ලවිසි, වර, ගතිහසන්ධියෝ, ධාතුමෙන්
අනති, ප්‍රත්‍යයි, උත්ප්‍රේක්ෂාලබ්ධාරයි.

59. එකසම්ප්‍රදාය, මේ පථිතයෙහි; අධිකපය:ශ්‍රීයම්, අධිකමු ජල
සමාභිය; වහන්තයා, උසුලන්නාමු දෙහෝ නොහොත්; අධිකපය,
අධිකමු සුග්‍රිවාදිකපිත්ඇති; ශ්‍රීයං, ගුණාලංකාරදි යොගාව; වහන්
තයා, උසුලන්නාමු; පවනහුවා, වාසුජන්‍යමු ගෙවත් වාතයෙන් ජනි
තමු; ජවෙන, වේගයෙන්; සංකොභං, කාලකීමට; නිත්‍යා, පමුණු
වන ලද්දමු දෙහෝ නොහොත්; ජවෙන, වේගවත්මු; පවනහුවා,
හනුමත් වියින්; සංකොභං, උභයභාවයට; නිත්‍යා, පමුණුවනලද්

60. ඉහ මුහුණ්ණිදිනෙහි කලහෙ රවි:
ප්‍රති දිශං ක්‍රියතෙ කලහෙ රවි,
සපුරති වානුවනං මරිච්චය:
කනකරතනභූවාං ව මරිච්චය:
61. කිංකරපරිපුරණලබ්ධිනි
රසමිනනායෙ මාදිනපක්‍ෂමලරලකාඛන,
කසතුරිකාමාගමිදිපුගකි'රෙති
රුහිව සකති'මධිකාං විමසෙසු වායු:

දවු; මහාසරසා, මහත් තබාගයෝතුමු; අරතිතරුමලක්‍ෂමණානාමි,
තොරතොවු රුම ලක්‍ෂමන් යන දෙදෙනා ඇති දෙහෝ තොහොත්
තොරතොවු විල්ලිතිණියා හා විල්ලිතිණි කිරිල්ලිය ඇති; වාල්මි
කො, වාල්මිකි සෘෂිහුගෙ; ගිරු, වචනෙන්ට; සාධමයං, සමාන ධම්
ඇතිබව; දධති, ධරත්.

අනු, සරසා, වාල්මිකො, ගිරු, සාධමයමි, දධති, යනු,
මෙහි, ක්‍රි- සි. දධති, යනු, වතී- ලවිසි, ධාස්, ධාරණ, ධාතුචෙන්,
අනති, ප්‍රත්‍යසි, අන්ත්, යන්තට, අත් යනාදෙයහි, උපමාසංකර
උපමා ගෙලමාලංකාරසි.

60. ඉහ, මේ රෙවෙනක පථිතයෙහි; මුදිනෙහි, (සෙවරිවිහර
ණයෙන්) සතුටුමු; කලහෙහි, ඇත්පැවුන් විසින්; ප්‍රතිදිශං, දිශා
වක්පාසා; කලහෙරවි, මධුරවුද හයජනකවුද; රවි, බොහණවු
නාද-තෙම; ක්‍රියතෙ, කරණුලැබේ; අනුවනං, වනයක්පාසා; මරිච්
චයභව, සෙමරමුව සමූහයාද; සපුරති, බබලයි; කනකරතනභූවාං,
රත්රුවන් භූමිත්තෙ; මරිච්චයභව, රඹුහුද; සපුරනති, බබලත්.

ඉහ, කලහෙහි, ප්‍රතිදිශං, රවි, ක්‍රියතෙ, යනුද, වච්චිවයං,
අනුවනං, සපුරති, යනුද, කනකරතනභූවාං මධිවයභව, සපුරනති
යනුද, මෙහි, ක්‍රි- සි. ක්‍රියතෙ, සපුරති සපුරනති, යනු- වතීමානලවි
හසි- ක්‍රියතෙ, යනු- කාස්, කරණ; ධාතුචෙන්- කම්කාරකයෙහි,
තෙ, ප්‍රත්‍යසි- සපුරති, යනු, සපුර, සපාහෙතා, ධාතුචෙන් කතීසාධ
කයෙහි තිප්, ප්‍රත්‍යසි, උදාහරාලංකාරසි.

61. අසමිත්, මේ පථිතයෙහි; කිංකර, වංශදණ්ඩයන්ගේ
හෙවත් හුණවාක්‍ෂයන්ගෙ; රසුපරිපුරණ, සිදුරු හාත්පසින් පිරි
මෙන්; ලබ්ධි, ලබනලද්දවු; ගිතී, ගායනය ඇති; මාදින, මදිනලද්
දවු; පක්‍ෂමල, ලෝමයන් ඇත්තාවු; රලකා, කමලනම් මාග විශෙ
මයාගෙ නොහොත් කමල වසත්‍රයන්ගෙ; අඛන, ශරීර ඇත්තාවු;

62. ප්‍රිතෝස යුනාං ව්‍යවහිතතපනා:
ප්‍රොසංධානනං දිනමිහප්පදා;
දොෂාමනසං විදධති සුරත
ක්‍රිඩායාසශ්‍රමශ්‍රමපට්ඨා.
63. භගොනා නිවාසො 'යම්භාසා පුජෙසා:
සද්දනතො යෙන විෂාණිනා'හං,
නිවාණි තෙජෝජ්ඣති කොපිතො'සො
සද්දනතො යෙන විෂාණි නාහං.

කස්තුරිකාමාග, කස්තුරි මුවන්ගේ; විමදී, වෙසෙසින් ගැටීමෙන්;
පුගන්ධි, පුටුදැල්ලක්; වායු, වාතයෙන්; රුහිල, කාමිජනකෙකු
මෙන්; විෂයෙහි, ප්‍රදේශයන්හි නොහොත් රුපාදි කාමයන්හි; අධි
කාං, අධිකව; සකතිං, ඇලීමට; එහි, පැමිණෙයි.

අයු, වායු, භූමි, විෂයෙහි, සකතිං, එහි, යනු, මෙහි,
ක්‍රි-සි. එහි, යනු, වනී-ලව්‍ය, ඉති, ගතො, බාහුවෙන්, තිප්,
ප්‍රත්‍යයි, උපමාලංකාරයි.

62. ඉහ, මේ පථිතයෙහි; යුනාං, තරුණ තරුණියන්ගේ;
ප්‍රිතෝස, ප්‍රීතිය පිණිස; ව්‍යවහිතතපනා, මුවාසල තීරුඇත්තාවූ;
සුරත ක්‍රිඩායාස, රතික්‍රිඩා ව්‍යායාමයෙන්; ශ්‍රමශ්‍රම, විඩාසංසිච්ඡිමෙති
පට්ඨා, දක්ෂවූ; ප්‍රදාය, මේසයේ; ප්‍රොසංධානනං, ගාථාකාරය
ඇත්තාවූ; දිනං, දවල්කාලය; දොෂාමනසං, තමා රුහිල සිතන්
නකු; විදධති, කෙරෙත්.

(ඉහ, යුනාං, දොෂාවද්දිවාපි, විප්‍රමා; විහාරා, සංභවන්ති,
භාවා, යනු, විකාසි.)

ඉහ, ප්‍රදාය, දිනං, දොෂාමනසං, විදධති, යනු, මෙහි, ක්‍රි-සි.
විදධති, යනු, වනී-ලව්‍ය, වි, විප්‍රමා, බාහු, බාරණ පොෂණයෝ,
බාහුවෙන්, අනති, ප්‍රත්‍යයි, අත්ත්, යන්තට, ආනොනොදනතා,
යනුවෙන්, අත්ආදෙශයි, දොෂාමනසං, යන තන්හි රුහිලවිවාපිවූ,
දොෂා යන, අව්‍යය උපපදකොටැති, මන, ඥාන, බාහුකෙරෙන්,
'ආනවමානෙබ්බව' යනුවෙන්-බස්, ප්‍රත්‍යයි, උපමාලංකාරයි, හුමර
විලසිතානම් විෂාණි, ගෝ, න්ලො, හං, සසාත්, හුමරවිලසිතම්,
යනු තලලක්ෂණයි.

63. ඉහ, මේ පථිතයෙහි; අසා, මේ නාගයාගේ; නිවාසා, වාස
ස්ථානයවූ; සද්ද, සාමකල්හි; පුජෙසා, මල්වලින්; ආනතා, නැමු
නාවූ; අයංඅයා, මේ වාසයෙන්; සද්දනතොයෙන, මද දියසිතිනවූ
ගෙවත් මත්වූ; යෙනවිෂාණිනා, (ශාඛගත්වූ ගෙවත් දංචොනිතවූ)

64. ප්‍රාලෝකිතමචලෝඤ්ඤාමධර්මාදි
සාන්තොභවමචසන්තොභවරණො'ධිශෙතො,
සමිද්ධිනිජාතිකරො නිවසනානුපෙති
නවන්වදු:බමිහ කිංවිදකිංවනො'පි.
65. නවනගවනලෝකාශාමමධ්‍යානිදානි:
සඵටිකකටකභුතිනිටයනොත්තමං ශෛලො,
අතිපරිකරභාජො භාසමනො'රබ්භරොගෙ-
රධිශතධවලිමිත: ශුලපාණොරතිබ්‍යාමි.

යම් ඇතෙකු විසින්; හගත, බිඳිනලද්දේද; තෙත, ඒ ඇතු විසින්;
සොපිත:; ඡිත්තපට පවුණුවනලද්දවු; අසොතාග:; මේ සමිතම;
නිව්‍යාණි, දරුණුවු; විෂාණි, විෂයන්; උජ්ඣති, වමාරයි; (පරප්‍රතිකාර
යෙහි අසමථියාගෙ ක්‍රොධයතෙම) ස්වියාශ්‍රයම නසයි සේයි.

අසංග, නාග:; විෂාණ, උජ්ඣති, යනු. මෙහි, ක්‍රි-යි. උජ්ඣති
යනු, වනී- ලව්‍යයි, උජ්ඣ, ත්‍යාගෙ, ධාවුවෙන්, නිප්, ප්‍රත්‍යයි.

64. ඊශ්වර:අපි, මෙතෙසුරුපවා; සා'ද්‍ය, සනවු; ඉහවමි, ඇත්
සම නමැති; වසනාවරණ:; වසනාවරණය හෙවත් පෙරවීම ඇත්තේ;
ප්‍රාලෝකිතං, පින්තෙන් සිහිල්වු; අවලෝකරං, කෙලාශ පවිත
යෙහි; අධිශෙතො, වාසයකෙරෙයි; සමිද්ධිනිජාතිකරො, සියලු
ය:තුන්හි සුබදයකවු; ඉහ, මේ පවිතරයෙහි; නිවසන්, වාසයකරන්
නාවු; අකිඤ්ඤාන:අපි, නිවිතයා පවා; කිංවිත්, කිසියම්; වන්වදු:බා,
සිතෝෂණ දුකකට; නට්පෙති, නොපැමිණෙයි.

(අවලෝකරං අධිශෙතො, යන තන්හි, අධිශිච්ඡාසං කමි, යනු
වෙන්, ආධාරය, කමි සඤ්චය.)

ඊශ්වර:අපි අවාලෝකරං, අධිශෙතො, යනුද, ඉහඅකිංවන:,
අපි, වන්වදු:බංගට්පෙති, යනුද මෙහි, ක්‍රි-යි. අධිශෙතො, යනුද
නට්පෙති, යනුද වනී- ලව්‍යයි, අධිපුච්ඡි, ශිච්ඡි, සව්පෙන, ධාවුවෙන්
භා- නඤ්ඤ උප, පුච්ඡි, ඉණ්තොගො ධාවුවෙන්, නිප්, ප්‍රත්‍යයි, අත්‍රොපමා
නාචිමාවලාදුපමෙයසාධිංගවණිතාවසතිරෙක:; යනු කි හෙයින්,
ව්‍යතිරෙකාලංකාරයි.

65 එෂ: ශෛලො, මේ රෙරවනක නම් පවිතරය තෙම; නව,
අලුත්වු; නගවනලෝකා, තරුවන පඩිකතියෙන්; ශාම, සම්වන්වු
හෙවත් නිල්වන්වු; මධ්‍යානි:, මැදපෙදෙස් ඇත්තාවු; ආති:, මෙබඳු
වු; සඵටිකකටකභුති:, පළිභූතිරහමින් කරණකොටගෙණ; අතිපරි
කරභාජ:, සමිතමැති කාසපට ඇත්තාවු; භාසමනො:, හසමයවු

66. දඩදේතිරතිකයාටෙහි විකව්‍යාපිතවූනදෙ-
විනොදිතදිනකලමා: කාතරුවකු ජලවූනදෙ,
නිමේව්‍ය මධු මාධ්‍යා: සරසුන් කාදබරම්
හරනති රතයෙ රහ: ප්‍රියතමාභිකාදබරම්.

හෙවත් අලුවෙන් කරණලදු; අභිකරුණෙ: අනුලෝමවලින්;
අභිකත, පැමිණියා; ධවලිත; සුදුවන්වැව් ඇත්තා; ශුලපාණෙ,
මෙහෙසුරුගෙ; අභිකරුණ, ශෝභාව; නාටයකි, පහල කෙරෙයි;
(මෙහෙසුරුගෙ ශෝභාවට සමානවේයයි සේයි)

එස: ශෙල: ශුලපාණ: අභිකරුණ, නාටයකි, යනු, මෙහි,
ක්‍රි- යි. නාටයකි යනු, වනී- ලව්‍ය, නට, හුංශෙ, ධාතුචෙන්, තිප්,
ප්‍රත්‍යයි, නිදේශිතාලංකාරයි. මාලිනි නම් වෘත්තයි.

“නතමයයසුතෙයං, මාලිනිහොගිලොකො:”

යනු තලලක්ෂණයි.

66. අනු, මේ පරිතයෙහි; මාධ්‍යා: මාධ්‍යයෝ, එනම් දනව්
වැස්සෝ; විකව, විකශිතවූ හෙවත් පිපියා; වාරිප්, පිපුම් ඇති;
අලුව, ජලය ඇත්තා; අභිකරුණ, හාත්පස හෙවත් දෙපස; තටො,
ඉවරුදෙක; දඩදේති, ධරන්තා; නදෙ, හුදවලින් හෙවත් හොඳ
වලින්; විනොදිත, වෙසෙසින් පහකරණලදු; දිනකලමා, දවල්
අවිපිඛා ඇත්තා; ජලවූනදෙ, සවණ්ණාහරණයෙන්; කාතරුවකු,
කරණලද කානති ඇත්තෝම; සරසා, රස සහිතවූ හෙවත් රස
වත්වූ; කාදබරං, උත්පාතියෙන් කලාවූ; මධු, මද්‍යය හෙවත් සුරු
විශේෂය; නිමේව්‍ය, පානකොට; රතයෙ, සුරතය පිණිස හෙවත්
මෙවුන සෙවනය පිණිස; රහ: රහසෙහි; ප්‍රියතමාභිකාත්, කාන්
තාවන්ගේ ශරීරයෙන්; අබරං, වසත්‍රය; හරනති, අපහරණය
කෙරෙත් (පහකෙරෙතියි සේයි.)

අනු, මාධ්‍යා: මධු, නිමේව්‍යරහ: රතයෙ, ප්‍රියතමාභිකාත්,
අබරං, හරනති, යනු, මෙහි, ක්‍රි- යි. හරනති යනු, වනී- ලව්‍ය,
හාස්, හරණ, ධාතුචෙන්- අනති, ප්‍රත්‍යයි, රසවද ලංකාරයි.
පෘථිවි වෘත්තයි, ‘ජසො ජසයලා, වසුග්‍රහගතිකු, පෘථිවිගුරු:’ යනු
තලලක්ෂණයි.

67. දඬුණුකිලාසු පතිතෙ සනතිමරමුඛි
 ජ්‍යෙෂ්ඨාසු රෝප්‍යභිතතිසු පුරු: ප්‍රතිඵලති මුත්තා,
 ලිඛිමසංමුඛො'පි රමණේ'රපහාතවසනා:
 කාඤ්චනකංදරුසු තරුණීරිභ නයති රවි:
 68. අනුකෘතශිවරෝසග්‍රීති: රහ්‍යාගතෙ'සො
 කුසි සරහසමහත්තනිකුතිවාදිරුපේඛි;
 දුතමරුද්‍රපත්‍රපොතරුනාම ද්විතී: සහෙලං
 හලධරපරිධානශාමලෝ'රලිඛිවාසොහ:

ඉති ක්‍රිමාසකාතො ශිශුපාලවංශෙ
 'භානාකාව්‍ය, ශ්‍රාමක,
 රෙරෙ නික වණිතං නාම වතුපි: සහි:

67. ඉහ, මේ පථිතයෙහි; රවි, සුඛිතෙම; දඬුණුකිලාසු, කැට
 පත්සේ නිමල්ල; පුරු, ඉදිරියෙහිවූ; රෝප්‍යභිතතිසු, රිදිමුඛාභිභූ
 වල; පතිතෙ, වැටුනාවූ; සනතිමරමුඛි, ගාසාකුකාරය පහකරන්
 නාවූ; ජ්‍යෙෂ්ඨාසු, රැකිය; කාඤ්චනකංදරුසු, රත්කඳුරුවල; මුත්තා,
 එකණෙහි; ප්‍රතිඵලති, ඔ විදුනකල්හි හෙවත් ව්‍යාප්තවූකල්හි; අසං
 මුඛි: අපි, තමා නොහමුවූයේද; රමණේ, වලලභයන් විසින්; අප
 හාතවසනා, පැහැරගන්නාලද හෙවත් අපහරණයකරණලද වස්තු
 ඇත්තාවූ; තරුණී, තරුණාභිතතාවන්; ලිඛි, ලිපි: වට; නයති,
 පමුණුවයි.

ඉහ, රවි, අසලිඛි: , අපි, තරුණී: ලිඛි, නසති, යනු
 මෙහි ක්‍රි- සි. නයති, යනු වනී- ලවයි, නිසැ, ප්‍රාපණේ, ධාතුචෙන්,
 තිප්, ප්‍රත්‍යයි, දඬුණු(තලාති)වත්, නිමල්ලා, හාසු, සනංව, තත්තිමරං
 වෙති, = තම්මුණුකි, හරනිති, සනතිමරමුඛි, තසමින්, රෝප්‍යන,
 නිමිතා: භිතතය: = තාසු, නසංමුඛො සංමුඛි: අපහාතාති, වසනාති,
 යාසාමි, තා: = කාඤ්චනමයා: කඤ්චු: = තාසු, යනු, සමාස වාක්‍යයි,
 අතිශයෝක්ති අලංකාරයි. වංශපත්‍රපතින වානාසි, දිඬුමුති,
 වංශපත්‍රපතිතං, හරනහතලගේ, යනු තලලක්ෂණයි.

68. උපේඛි, උස්වූ; අසොද්වි: , මේ පථිතයතෙම; කුසි, කුඹ
 වහන්සේ; අහ්‍යාගතෙ, අමුතුව පැමිණිකල්හි; අනුකෘත, සමාන
 කරණලද; ශිවරෝස, පථිතකුට සමුහයාගේ; ග්‍රීති, ශෝභාව ඇත්
 තාවූ; දුතමරුත්, ශිෂ්‍යවාතයෙන්; උපත්‍රපොතා, මෙහෙයනලද්දවූ;
 සහෙලං, ලීලාසහිතව; උනාමද්විතී, උඩට නගින්නාවූ; හලධර, බල
 භද්‍රයාගේ; පරිධාන, (යටහඳනා) වස්ත්‍රයසේ; ශාමලෝ, සම්චන්ද්‍ර

හෙවත් නිල්වන්ද; අලුටුවාගොස්, මේසයන්ගෙන්; සරහසු, වේග සහිතව හෙවත් වේගවත්යේ; අහසුතනිසුනිඉව, පෙර ගමන්කරන් නාක් මෙහි.

ශ්‍රීමාසකානෝ, ශ්‍රීමත්මාස මහාකවීන් වසින් රචනාකරණලද; ශිශුපාලවංශ, ශිශුපාලවංශ නම්දැන; ශ්‍රීඅසක, ශ්‍රීඅසකවූ; මහා කාවෝ, මහාකාවෝයෙහි; තේරවනකප්පිතවණ්නනාම, තේරවනක ප්‍රීත වණ්නන නම්වූ; වතුච්ඡි සහිත, සිව්වන සහිත; ඉති, මෙතෙ කින් සමාපතයි.

අසසු, අසු, අලුටුවාගොස්, සරහසු, අහසුතනිසුනිඉව, යනු මෙහි, ක්‍රි-සි. අහසුතනිසුනි, යනු, වති-ලව්, අහිථත්පුළු-සා, හතිනිවෘත්තෝ, ධාවුවෙන්, තිස්, ප්‍රත්‍යයි.

ශිවරාජාමොහොත්තං = අනුකෘතා, ශිවරාජාමොහොත්තං ශ්‍රීරාජාමොහොත්තං = (තෝ) රහසාසහවනිතඉතිසරහසං, දුතභාසොමරාත්වෙති = දුත මරානා උපනුන්තා = (තෝ) ඵලයා (ලීලයා) සහවනිතඉති, සහෙලං ධරනිති, ධරා, හලසධරා හලධරා (බලහද්‍ර) තස පරිධානාති (අබ්‍රහ්ම) = තවත් ශ්‍රාමයා = (තෝ) අලුටුවනනිති, අලුටුවාගොස් (තෝ) යනු සමාස වාක්‍යයි, ප්‍රානනිමග උත්ප්‍රේක්ෂා නිදර්ශන සංකල්පයක රස, මාලිනිවෘත්තයි.

‘තනමයසුතෙයං, මාලිනිවෘත්තොකෝ’

යනු තලලක්ෂණයි.

ශ්‍රී ලංකා විද්‍යා, සාහිත්‍ය

පිළිබඳව ලියනලද

= දු ව නා සි නි වා බ්‍යා සෙ හි

වතුච්ඡි සහිත සමාපතයි.

පඤ්චමි: සංගී:

1. ඉන්ද්‍රියාංග: ප්‍රියතමා ඉව සො'ව්‍යලිකා:
 ශුශ්‍රාව සුතතතයසා තද ව්‍යලිකා,
 රතනං තිරන්තර'මියෙම තතොවසානෙ
 තාසාං ගිරො ව චන්ද්‍රජ්ජවං වසානෙ
2. නං සච්චෙසද්දකුලිකා'තුලකුඛගඤාඛග
 මහස්සලසත්තදලිකාවන්දජ'මුච්චෙවො,
 විසාරාරුඛවසුඛො'කවලං වචාල
 ලක්ඛං දධත් පුතිගිරෙරලක්ඛනීලොස:

(පඤ්චමසංගීච ව්‍යාකරණය.)

1 ස: ඒ හරිතෙම හෙවත් ශ්‍රීකාමණ්‍ය තෙමේ; ඉන්ද්‍රිය, මෙසේ; අව්‍යලිකා, අප්‍රිය රහිතවූ හෙවත් ප්‍රියබැව් සහිතවූ; ප්‍රියතමාඉව, ඉතා ප්‍රිය අහනක්මෙන් සිටියාවූ; ව්‍යලිකා, සත්‍යවූ; සුතතයසා, සාරවි කුමාරයාගේ; ගිරා, තෙපුල්; තද, එකල්හි; ශුශ්‍රාව, ඇසුවේය තතා, ඉක්බිති හෙවත් එවදන්ඇසීමට අනතුරුව; තාසාං, ඒ වචන යන්ගේ; අවසානෙ, සමාපතියෙහි; තිරන්තරං, අතුරුතැනිව; චන්ද්‍රජ්, චන්ද්‍රෙඛාවම; ජවංවසානෙ, හත්සළකොට ඇත්තාවූ; ගිරො, ඒ රෙවතක තමවූ පථිතයෙහි; රතනං, අතිරමනසකරන්ට; (ක්‍රිඩණය පිණිස සි සේසි) ඉයෙම, කාමැතිවීම; (එහි විසීමකරන්ට කාමැතිවීම, යනු භාවයි.)

ස:, සුතගතයසා, ගිරා, ශුශ්‍රාව, යනුද, ස: (හඬ:) ගිරො, රතනමයස, යනුද, මෙහි ක්‍රි- සි. ශුශ්‍රාව, යනුද, ඉයෙම, යනුද, පරෙක්ඛවිසි, ශාස්ත්‍ර. ශ්‍රවණේ, ඉක්කු ඉවත්යාමි. ධාතුන් කෙරෙන්, නව්‍යාසාධනයෙහි, ණප්, ප්‍රත්‍යයි, උපමාසමක සංඝාසවිසි. මේ සහි යෙහි පසනතතිලකා පානතයි, උකතා, වසනතතිලකා, තනන්ද ගො, හා, යනු තලක්කණයි.

2. අහස්සලසත්. ඉතා බබලන්නාවූ; කදලිකාවන්දජ, රතන වන්දජයක්ම වැනිවූ නොහොත් කෙතෙල් වන්දජඇති; උච්චො, උස්වූ; විසාරාරුඛ, විතරින් අවුරණලද හෙවත් පුළුලින් ව්‍යාප්තවූ; වසුඛො, භූමිඇති; පුතිගිරො, එහෙයින්ම; පිළිපව්වක්නුගෙ (ප්‍රති විරුඬ පථිතයක්නුගෙ සි සේසි;) ලක්ඛං, යෝග්‍යාව; දධත්, ධරන් නාවූ; අලක්ඛං, ලක්කොවූ හෙවත් මහත්වූ; සංඛලොස:, ඒ බලාමුදු

3. භාසවත්කරව්‍යතිකරෙ'ලලසිනාමිරුනනා:
සාපත්‍රපා ඉව මහාජනදායිනෙන,
සංවිවුරුම රවිකාසි වමුසමුත්තං
පාප්විරජ: කරහනණ්ඩකඛාරමාශා:

තෙම; (භවසෙනග යයි සේයි;) විපෙඤ්ඤාලිත, හස්තිරජයන් හා සමග; අතුල, අප්‍රතිමවු හෙවත් අසද්දායී; තුඛගෘහිත තුඛසිභුදායී, නංආවලං, ඒ රෙරෙවනකනම් පච්ඡිනසං; අනුවචාල, (පිටත්ව)නිසේය.

ස: (බද්ධාශා) නං (අවලංආනු) වචාල, යනු, මෙහි ක්‍රි-සි අනු වචාල, යනු, පරෙක්ෂලිපිති, අනුසූචී, වල. ගතො, ධාතුචෙන්, ණජ, ප්‍රත්‍යයි. විපානාමිත්‍යා: = * විපෙ ඤෙඤාලිතාති = තුඛගාතිවතාති, ගෘහිතාතිවෙති = අතුලාතිවතාති, තුඛගෘහිතාතිවෙති = විපෙඤ්ඤාලි තාති, අතුලතුඛගෘහිතාති, යසා, (පච්ඡිනසං) ස: = (තම්) අහසුලල සන්නාස, කදලොසා (වෙරෙයන්තොසා, වනරජය, ඉව යසාස:,) අත්‍යනු, රමනාවනපඛෙකනාසා, යසා, ස:, (තම්) විසාරාරෙණ, රුධා, = විසාරාරුධා, වසුධා, යසාස:, විසාරාරුධවසුධා, බලානාමොසා, බලොසා, යනු මෙහි සමාසක්‍රමයි, උත් ප්‍රක්ෂා පලකානුපාණිති සංකරයි

3. ආශා, දිශාවෝතුමු; භාසවත්කරව්‍යතිකර, හිරුරැස් පැතිරී මෙන්; උලලසිනාමිරුනනා, ප්‍රකාශිතවු හෙවත් උසස්ව බබලන අහස්පෙදෙස් ඇත්තානු නොහොත්; භාසවත්, අතිරුපවු; කර, හස්තිහුගෙ; ව්‍යතිකර, සපයීමෙන්; උලලසිනාමිරුනනා, ප්‍රසන්නවු හෙවත් අපහතවු හෝ හිලිහුනාවු වස්තුවක ඇත්තානු; මහාජන දායිනෙන, එහෙයින් මහජනයාගේ දැනීමෙන්; සාපත්‍රපාඉව, විලි යෙන් මෙන්; අඛරවිකාසි, අහස්හි ව්‍යාප්තවු නොහොත් වස්තුවක් මෙන් හොඳනාවු; වමුසමුත්තං, සේනාවෙන් නැංගාවු; කරහ, ඔටු පොව්වන්ගෙ; කණ්ඩ, ත්‍රිවයන්මෙන්; කඛාරං, පිහුටන්වු; පාප්වී රජ:, මිහිරජස; සංවිවුරු, ආවර්ණය කලහ; (සත්‍රිත්‍රවතාති, වස්ත්‍රා පහාරයෙහි හෙවත් වස්ත්‍රය උදුරුගත්කල්හි, යම්කිසිවක් ආවර්ණය කෙරෙහි යි සේයි.)

* ස, විපෙඤ්ඤා - යන තත්හි, සෙසොදධිසෙ, යනුවෙන්, විසති යට ලොපය්, යන්නෙන්, ලොප්ථියයි, සැලකිය යුතුව, අනුවලං, වචාල, යන තත්හි, අනු, ලික්ෂණේ, යනුවෙන් කම්ප්‍රවචනියකියෙන් තත් යොගයෙහි, විනිශ්චයි.

4. ආවර්තන: ගුහාචලප්‍රදායකතියකා:
සංපන්නදෙවමණයෝ හාතරකුතාහා:
අභ්‍යා: පාඨප්‍රමුඛමනිකරවමානා
සතුරු: පයොධය ඉවොමිති'රපකතනා:

ආශ්වා, පාප්වරජ, සංවිවෘත, යනු මෙහි, ක්‍රි- සි. සංවිවෘත, යනු, පරෙක්ෂලිපිති, සම්පූර්ණ, වෙසස්, සංවරණ, ධාතුචෙන්, උස් ප්‍රත්‍යයි, ලිපි විහිකතිය, කිත් හෙයින්, සංප්‍රසාරණයෙහි, විශ්වාසය සමාපයාකති උත්ප්‍රේක්ෂා සංකරයි.

4. ආවර්තන: ධ්‍රැවනම්වූ දශවිධරෙමාවතී ඇත්තාවූ දේ හෝ නොහොත් දිශසලාආති; ගුහාචලප්‍රද, රුප්ප්ලාභාදි ගුහාචල දෙන් තාවූ; ගුහාචලප්‍රද, වක්‍රස්ථවූ ගුහාචල රෙමාවතී විශේෂයෙන් යුක්තවූ දේ හෝ නොහොත්; ගුහාචලප්‍රද, ගුහාචල මුක්තාචල ප්‍රදානය කරන්නාවූ; ගුහාචලප්‍රද, මුක්තාචලයට යත්ගෙන් යුක්තවූ; සංපන්න දෙවමණය, සියලුම නිශාලනම් රෙමාවතී විශේෂ ඇති (ගෙලසම්පයේ රෝමාවතී විශේෂයම නිශාලනම්) දේ හෝ නොහොත් කොසතුහාදි දෙවමණිඇති; හාත, පරිපූර්ණවූ; රකු හාහා, දුලබ ඇත්තාවූ දේ හෝ නොහොත් සුසිරප්‍රදේශඇති; අතිරෙමානා, (ත්‍රිවයෙහි අතිශයින් හටගත්) රෙමාවතී රෙමාවතී විශේෂය ඇතිවූ දේ හෝ නොහොත් අතිශයින් බලන්නාවූ; උභා හි, එනම් ගතිවිශේෂයෙන් දේ හෝ නොහොත් තරඟවලින්; ආප තතනා: පතනයවන්නාවූ නොහොත් ද්‍රවන්නාවූ; අභ්‍යා, අභ්‍යයෝ තුමු; පයොධය:ඉව, සමුද්‍රයන්මෙන්; වසුමනි, පොළෝ තලය; පාඨ: වැසුහ.

අභ්‍යා, උසුමනි, පාඨ: යනු, මෙහි, ක්‍රි- සි. පාඨ: යනු, භූතාචලකි, අපිපූර්ණ, ධාස්ථි ධාරණ පොෂණයෝ, ධාතුචෙන්, අත්, ප්‍රත්‍යයි, උස් ආදේශය, වජ්‍ර, හාගුරිරලොප'මවාපො' රුපසගී යෝ, යනු, කි හෙයින් අපි ශබ්දයාගේ අකාරලෝපයයි, වක්‍රස්ථා, ගුහාචල, කිපු, උභාවරෙමා, ජයාවහා, යනුද, කණ්ඩපේ, රෙම මානව, ස්වාමිසෙහාහානවකිනා, යනුද,

පඬකතිකාතානා'මභ්‍යානාමි, නමනො'නනමනාකාති:

අතිවෙග සමායුක්තා, ගතිරුර්ම රුද්ධතා,

යනුද අභ්‍යයන්ගේ, විශේෂ ගුහාචලණයන්ගෙන් විකාශයෙහි, නිදර්ශනයයි. මෙම පදය, අපිපූර්ණ උපමාසංකරයි.

5. ආරක්ෂමගතමවමතස සෘණිං ශිතාග්‍ර
මෙක: පලායත ජවෙන කෘතාතීතාද:,
අන්‍ය: පුනච්ඡුරුදපලවතාසාහාර
මනෝනාන්‍යත: පටි බතාබිහිතාමිහොජෙවු.
6. ආයසාමෙසන්ත ජලභවවුලාග්‍රපාදං
ගච්ඡන්තං වුවලිතවාමරවාරුමභවමි,
නාගං පුනමාදු සලිලනිමිලිතාසං
සථි: ප්‍රිය: බලු භවතානුරුපවෙණි.

5. පටි, මාගියෙහි; ඉහොජෙවු, ඇත් ඔවු දෙදෙන; අන්‍යා
න්‍යත:; ඔවුනොවුන් කෙරෙන්; අබිහිතාමි, බියපත්වූහ; වත, විසම
යෙක; එක:; එකෙක් හෙවත් හස්තියෙක් තෙම; ආරක්ෂමගතං,
කුඹෙහියට ප්‍රවිෂ්ටවූ; ශිතාග්‍රං, තියුණු තුඩඇති; සෘණිං, අකුසල;
අවමන්‍ය, අවමන්කොට හෙවත් නොසලකා; කෘතාතීතාද:, කරණ
ලද බැගැපත් හඬඇත්තේ; ජවෙන, වේගයෙන්, පලායත, පැන
දිව්වේය; පුන:; යලි; මුහු:; එකෙකෙහි; අන්‍ය:; අනිකා හෙවත්
අන්‍යවූ ඔවුනෙම; අසාහාරං, හැරදමනලද බරඇතිව; උදපලවත,
පැනගියේය.

එක:; සෘණිං අවමන්‍ය, ජවෙන, පලායත, යනුද, අන්‍ය:;
මුහු:; අසාහාරං, උදපලවත, යනුද, ඉහොජෙවු, පටි, අන්‍යා
න්‍යත:; අබිහිතාමි, යනුද, මෙහි, ක්‍රි-සි. පලායත, යනු පරපුරි,
අය, ගතො ධාතුචෙන්, තන්, ප්‍රත්‍යයි, උපසගිසාය අනද්‍යතනාති
තලභි තො, යනුවෙන් පර, යන්නෙහි, රෙඵයට, ලකියයි. උදපල
වත, යන තන්හි, උත් පුරි පල, ගතො, ධාතුචෙන්, අනද්‍යතනාතිත,
ලභි-තන්, ප්‍රත්‍යයි, අබිහිතාමි, යන තන්හි, ස්දිහි, හයෙ, ධාතුචෙන්,
අනද්‍යතනාතිතලභි- තාමි, ප්‍රත්‍යයි, සමනාචොක්ති අලංකාරයි.

6. ජන:; (මහා) ජනතෙම; වටුල, වඤ්චලවූ; අග්‍රපාදං, අක්පා
ඇතිව; ගච්ඡන්තං, ශිෂ්‍රවයන්නාවූ; උච්චලිත, ඉතාලෙලෙන; වාමර,
සෙමෙරින්; වාරු, මනොඥවූ; අශ්වං, අශ්වයා; ආයසාමි, උත්‍යාහ
සහිතව; ඓක්‍ෂත, බැලුවේය; පුන:; නැවත; සලිල, ලිලාසහිතව;
නිමිලිතාසං, මදක් පියවූ නුවන් ඇතිව; මාදුගච්ඡන්තං, ලැයිගමන්
ඇත්තාවූ; නාගං, ඇතෙකු; ආයසාං, උත්‍යාහ සහිතව; ඓක්‍ෂත,
බැලීය; සථි:; සකල සන්තෙම; අනුරුපවෙණි:; සාප්තානුකූලවූ
හෙවත් සුදුසුවූ ව්‍යාපාර ඇත්තේ; ප්‍රිය:; හවුනි; බලු, ප්‍රියවේමැයි.

7. ත්‍රස්තා: සමස්තජනභාසකර: කරණො
ස්තාවත් ඛර: ප්‍රඛර: මූලලලයාංවකාර,
යාවච්චලාසනවිලොලනිතමබිබිබි
විසුස්තාවස්ත්‍රං මචරෙධවඩ්‍ය: පපාන.
8. ශෛලොපශලානිපතද්‍රවනෙමිධාර
නිෂපිෂටනිෂද්‍රරශිලානලවුණ්ගහිං,
දුරෙණවො නහසි නඛපයොදවක්‍රා
යවක්‍රිව්දඛගරුහදුමුරුවො විසසු:

ජන: අලවම: සස්තාවමෙස්තන, යනුද, ජන: නාගමාසස්ත
මෙමස්තන, යනුද, ෧෯: අනුරූපමෙමස්ත: 1 ප්‍රිය: හවති, යනුද,
මෙහි, ක්‍රි-සි. මෙස්තන, යනු, ඊස්ත, දභිනාසිකණයො: ධාතුමෙන්,
අනද්‍යනනානිතලඛි- තත්, ප්‍රත්‍යයි, හවති, යනු-හු, සත්‍යායාමි ධාතු
මෙන්, වති- ලචි- තිප්, ප්‍රත්‍යයි, අප්‍රානනරනාසාලංකාරයි.

7. කරණො: කෙණෙරගෙන් හෙවත් ඇතින්න මෙන්;
ත්‍රස්තා: තැනිගත්තාදි; ඛර: කොටඵ තෙම; සමස්තජන, සියලු
දෙනාගෙ; භාසකර: සිතාවඇතිකරන්නේ; තාවත්, ඒතාක්; ප්‍රඛරං
අතිශයින්; උලලලයාංවකාර, උත්පතිතවීය හෙවත් උත්මුඛව වැටු
තේය; යාවත්, යමිතාක්; චලාසන, වංචලවු හෙවත් ස්ථානයෙන්
ගිලිනුණාදි ආසන ඇත්ති; විලොල, වෙසෙසින් සැලුණු; නිතමබි
බිබිබි, කට්පඤාත්භාගයෙන්; විසුස්තාවස්ත්‍රං, ගිලිනුණු සඵඇතිව;
අචරෙධවඩ්‍ය: අන්ත:පුර සක්‍රියක්තොම; පපාන වැටුනි.

ඛර: ප්‍රඛරං, උලලලයාං, වකාර, යනුද, අචරෙධවඩ්‍ය: චලා
සන-විසුස්තාවස්ත්‍රං, පපාන, යනුද, මෙහි, ක්‍රි-සි. උලලලයාංවකාර
යනු, පරෙක්‍ෂලිච්චි, උත්පුච්චි, ලය, ගතො ධාතුවෙන්, ආම්, ප්‍රත්‍යය
හා කාසද් කරණෙ ධාතුවු ප්‍රයොගයෙහි ණප්, ප්‍රත්‍යයි, පපාන, යනු
පත්ඝ, පතනෙ, ධාතුවෙන්, පරෙක්‍ෂලිචි- ණප්, ප්‍රත්‍යයි, ස්වභා
වොක්ති අලංකාරයි.

8 ශෛල, රෙවතකපථිතයාගෙ; උපශලා, ප්‍රාන්තභාගයෙහි;
නිපතත්, ධාවනකරන්නාදි; රථනෙමිධාර, රියනිම් වලලුධාර
යෙන්; නිෂපිෂට, වුණිණිතවු හෙවත් ඇඟරෙණ ලද්දවු; නිෂද්‍රර
ශිලානල, කැකුළුගල්ලාලාවන්ගෙ; වුණ්ගහිං, සුණුගැබ්කොටඇති;
නහසි, අහස්හි; නඛ, වලදනාලද; පයොදවක්‍රා: මේඝාකාර මණ්ඩල
ඇති; වක්‍රිවත්, කොටඵවත්ගෙ; අඛගරුහ, රෝමයන්මෙන්; දුමු
රුවො, දුමුකානනිඇති; හුරෙණවො, මිතිරජස් හෙවත් දුලිනු; විසසු:
ව්‍යාප්තවුහ (විසුරුණානුයයි යෙයි.)

9. උද්ඝෝෂණයානුකූලයෙන් බුරුහිසානා
ද්විතීයිකයාගේ ශ්‍රී ලංකාවට පැමිණීම,
පරිසරයේ වෙනස්වීම් විවිධත්වයෙන් මනාගතය;
ශ්‍රේණි සහ දර්ශන ප්‍රධාන වාදයන්ය.
10. නෙපෝනි රෙඩ් සමකාලීනව සිටින යනු
සමාජ සංකල්පය විවිධ වන නිසාය,
ආර්ථිකයේ වැඩි වැඩියාව පාත්වයෙන්
ශ්‍රී ලංකාව වසර පදනම් ප්‍රධාන වේ.

ගුරුත්වය, නගර, විසඳා, යනු. මෙහි ක්‍රි- සි. විසඳා, යනු,
පරිසරයේ වෙනස්වීම්, විසඳා, සා, ගතය, බාහිරයන්. උස්, ප්‍රත්‍යය, උපා
ලංකාවයි.

9. බුරුහිසානාත්, කුරපහරින්; උද්ඝෝෂණය, උත්තරයේ හෙවත්
උඩවනාගාව; කාශානුකූලයෙන්, ප්‍රතිභාවෙන් හිතපුරු ඇත්
තාව; ද්විතීයික, ද්විතීයික සමයේ හෙවත් සමකාලීන; ආයතන දික්ව;
ශ්‍රී ලංකාව, ගල්පුරු; ආවේණික, අනුරූපය; ශ්‍රේණි, රේඛ
නාපදායකය; පරිසරයේ වෙනස්වීම් ප්‍රාග්ධනමයයන්; මනාගතය, මහ
අස්ථ; දර්ශන, එනම් හෙරිටේජයක්ය; ප්‍රධාන, ප්‍රධාන හෙවත්
මුහුණ; වාදයන්ය; වයන්වන්නේ; විවිධත්වය, ගිණුම.

මනාගතය, පරිසරයේ වෙනස්වීම්, විවිධත්වය, යනු, මෙහි, ක්‍රි- සි
විසඳා, කුම, ගතය, බාහිරයන්, පරිසරයේ වෙනස්වීම්- ඉරේ, ප්‍රත්‍යය, උත්
ප්‍රධාන ලංකාවයි

10. නෙපෝනි රෙඩ්, තේජස හෙවත් වේගය වැළකීමෙහිද.
සමකාලීන, සංසිද්ධියෙහිද; ආවේණික, එලවන ලද්දකි හෙවත් වල්ගාදි
විභාගයෙහි දක්වයි; කාශානුකූල, කාශානුකූල සමකාලීන; විවිධත්වය, විවි
රය ඇත්තාව හෙවත් (මෙහිදී) ගමනෙහි මෙසේ තැබිය යුතුය
යනාදි) විභාගය දක්වයි; යනු, රියදුරු විසින්; සමාජයේ
සුභතාවය, මොනවට යොදන ලද; උපාය, උත්තරය; ආර්ථිකය,
ආර්ථික දෙයෙහි ජනිතව ඇතිවේ; වැඩි, වැඩි වැඩියාව හෙවත් වස
ර; නිෂ්පාදන, කාර්යය; පාත්වය, ප්‍රකාශය; අධිප්‍රධාන වේන,
එනම් මණ්ඩලයේ විශේෂයන්; විවිධ, විවිධ වැඩ; පද, පදනම
හෙවත් ගමන; වසර, කෙළය.

ආර්ථිකය, (අගය) විශ්වාසය, වසර, යනු, මෙහි, ක්‍රි- සි.
වසර, යන තත්වය, වූ කාලය, කරුණ, බාහිරයන්, පරිසරයේ වෙනස්වීම්-
ණ්, ප්‍රත්‍යය, සමාජයේ වෙනස්වීම්.

11. නිහාරජලමලිත: පුනරුක්කාසායා:
කුළින් වටුරනවිලොචනපක්ෂමාලා:
සුණුණු: ක්ෂණං යද්වලලේඛමාතිතාංසු:
පාංශුදීශාං මුඛමතුන්යද්වතො'ද්‍රෝ.
12. උච්ඡ්‍ය විවිෂ ඉව ප්‍රසහං මාගෙයා:
නිජානුජනුවරභූපනයො'ධ්‍යවානසු:
වනෝගමයනකනිබාතනබාග්‍රමුක්තා
මුක්තාඵලප්‍රකරනාඤ්ඤි ගුහාගාභාණි.

(10 මේ ලෝකය සමබක වී කායෙහි අභයයන්ගේ, ගතිවිශේෂාදිය සමබකව ඉතා දිසී විහාරයක් තිබෙන නුමුත් ගුන්බාහුලය තිබියෙන් මෙහි නොලිවෙමු, විකාවලා දතසුතුයි.)

11. නිහාරජල, හිමසමුගයක්මෙන්; මලිත: කිලිපිටු; වටුරන, කාන්තාවන්ගේ; විලොචනපක්ෂමාලා: ඇසිපිය පඩකතින්; පුනරුක්කාසායා: දෙගුණයක් සතවුවන්; කුළින්, කරන්ගේ; ක්ෂණං, ඇසිල්ලක්; යද්වලලේ, යද්වලයෙන් විසින් හෙවත් යද්වලයෙන් විසින්; සුණුණු, සුණුකරණලද; අද්‍රෝ, පථනයෙන්; උච්ඡ්‍ය, උත්තම වෙවත් උච්චතාමාලා; දිවම්, අභය්හි; ආතිතාංසු, පැතිරෙණු කැමැතිවූ; පාංශු, රජස්තෙමේ; දීශාංමුඛං, දිව්‍යමුඛය හෙවත් දිගුන්ගේ වාරය; අතුන්යත්, වැසිය.

අද්‍රෝ, පාංශු, දීශාංමුඛමතුන්යත්, යනු, මෙහි, ක්‍රි-සි. අතුන්යත්, යනු, තුන්, ආච්ඡාදන, ධාතුමෙන්, අනුකතනාතිතලම්-දිප්, ප්‍රත්‍යසි, සමාගාමොක්ති අලංකාරයි.

12. ඉජානුවර, උපෙයුගාගේ හෙවත් ශ්‍රීවිෂණුහුගේ සෙවකවූ; භූපනය: මහිපාලයෝ; මාගෙයාන්, සිංහයන්; විවිෂ: ඉව, සතුරන් මෙන්; ප්‍රසහං, ලාභෙලා හෙවත් බලාත්කාරයෙන්; උච්ඡ්‍ය, නසා; වනෝග, වනාතුන්ගේ නොහොත් දඩාතුන්ගේ; මයනකනිබාත, ශිෂ්ටයන්හි නි:ක්ෂිප්තවූ; නබාග්‍ර, නිගමන්; මුක්තා, මිදුනාවූ හෙවත් විසුරුණාවූ; මුක්තාඵලප්‍රකර, මුතුඇට සමුගයන්; භාඤ්ඤි, සෙවුනාවූ; ගුහාගාභාණි, නිරිගුහා ගෙවල්හි; අධ්‍යවාන්සු, විසූහ.

ඉජානුවරභූපනය: ගුහාගාභාණි, අධ්‍යවාන්සු, යනු, මෙහි ක්‍රි-සි. අධ්‍යවාන්සු, යන නැත, අධිපුරී, වස, නිවාස, ධාතුමෙන්, භූතාච්ඡ්‍රි- අන්, ප්‍රත්‍යසි, උස්, යනාදෙයයි, ගුහාගාභාණි, යන තන්හි, 'උපානිධ්‍යාභිවසා' යනුවෙන් ආධ්‍යාපිතයෙහි කමිනියයි, සිව්, ප්‍රත්‍යය විෂයෙහි වාසිය හා, 'ස: සාධිධාතුකෝ' යනුවෙන් භාෂාර්ථයයි, උපමාමුක්තාමොක්තිසි.

13. බිහිසුණු බහලයා වකපඛකපිඛක
පිච්ඡාවඩුඛමනුමාධවධාම ජග්ඞ්,
වක්ඛවග්‍රදඝට්ඨලාහිපතාකයානෝ
සාමාසහගමුරගාශනකෙතුයමෝ.
14. ඡායාමපාසය මහතිමපි වභිමානා
මාගාමිනිං ජගාහිරෙ ජනතාසාරුණාමි,
සමෝ හි නොපගතම'පය පවිසමානං
වර්ධිමණ්ණ'මාශ්‍රය'මනාගතම'භ්‍යපෙති.

13. අනෝ, අතික් මිහිපල්ල; බහල, සායුඩු හෙවත් සකඩු; යාවකපඛකපිඛක, ලතුකලල්ලේ පිඟුවන්ඩු; පිච්ඡාවඩුඛ, යට එල් බෙන පිල්කලඹ; බිහිසුණු, ධරන්තාඩු; වක්ඛවග්‍ර, තුඩුඅතින්; දඝට්, ඛනනලද; වඩුල, වක්ඛලඩු හෙවත් වපලඩු; අහිපතාකයා, සභි යාම කෙහෙලිකොට ඇති; උරගාශන, ගුරුලාගෙ; කෙතුයමෝ, කොහිමිට සලකුණෙන්; අනුමාධවධාම, ශ්‍රී විෂණ්‍යහගෙ සිව්ගෙය අනුව; සාමාසහගං, සාමාස නිවෙසන ප්‍රදේශයට; ජග්ඞ්, හියා හුය.

අනෝ, සාමාසහගං, ජග්ඞ්, යනු, මෙහි, ක්‍රි- සි. ජග්ඞ්, යන තැන, ගම්භ, ගනෝ, ධාතුචෙන්, පරෙක්ඝලිටි- උස්, ප්‍රත්‍යසි, සාමාසහගං අලංකාරයි.

14. ජනතා: ජනසමූහයෝතුඩු; තරුණාමි, වාසයන්ගෙ; වභි මානාං, පවත්නාඩු හෙවත් විදුමානඩු; මහතිංඅපි, මහත්ඩුද; ඡායාං, සෙවණ; අපාසය, දුරුකොට; ආගාමිනිං, මතු පැමිණෙන ඡායාවට; ජගාහිරෙ, එලඹුනාහ; හි, ඒ එසේමැයි; සමෝ, සකල ජනතෙම; උප ගතංඅපි, උපසින්නඩුද හෙවත් තමාවෙන පැමිණියාඩුද; අපවිස මානං, පිරිහෙන්නහු; ආශ්‍රයං, ඇසුරුකිරීමට; තභ්‍යපෙති, නොපැමිණේමැයි; අනාගතංඅපි, අනුපසින්නඩුද හෙවත් තමන් වෙත නොපැමිණියාඩුද; වර්ධිමණ්ණං, වැඩෙනසුල්ලහු; ආශ්‍රයං, ඇසු රුකිරීමට; අභ්‍යපෙති, එලඹේමැයි.

ජනතා: ආගාමිනිං (ඡායාං) ජගාහිරෙ, යනුද, සමෝ (උප ගතං අපි) අපවිසමානං, ආශ්‍රයං, ත අභ්‍යපෙති, යනුද, වර් ධිමණ්ණං, අනුපාගතංඅපි, අභ්‍යපෙති, යනුද, මෙහි, ක්‍රි- සි. ජගාහි රෙ, යන තන්හි, ග්‍රහ, උපාදනෙ, ධාතුචෙන්, පරෙක්ඝලිටි- ඉරෙ, ප්‍රත්‍යසි, අභ්‍යපෙති, යන තන්හි, අහිඋපසුථි, ඉණ, ගනෝ, ධාතු චෙන්, වභිමානලිටි- හිප්, ප්‍රත්‍යසි, අපි. නාගරත්‍යාසා ලංකාරයි.

15. අශ්වෙ ගතෙන වසතිං පරිගාහා රමා
මාපාහාසෙසෙනිකාතිරුකරණාකුලෙන,
යානො'නාහා ප්ලිතකාතසවර'මාගුදුරු
දුද්ධානුනා ප්ලිතවිරෙ මුහුරුතවග්ගිහා.
16. සිකතා ඉවාමාතරසෙන මුහුරුතානාං
කලානතිවිජ්ඣෙ වනවතසපනයසාදනිමි,
ශාඛාවසනවසනාහරණාතිරුමා:
කලාදාමෙ: සහ විචිත්රඵලෙර් විරෙජ්ඣ:

15. අශ්වෙ, ඉදිරියෙහි; ගතෙන, ගියාවූ; රමාමි, මනරම්භු; වසතිං, නිවාසය; පරිගාහා, පරිග්‍රහණයකොට හෙවත් ලබාගෙන; අපාහාසෙසෙනික, තමන් මඩණට එන සේනාවන්; නිරුකරණ, වැලැක්වීමෙහි හෙවත් දුරුකිරීමෙහි; ආකුලෙන, අවුල්වූ; උද්ධානුනා, ඔසවනලද අත්ඇත්තෙකු විසින්; අනාහා, අන්තරාකට; යානා, යන්ත්‍රාවූ; ආතවග්ගිහා, සවකිය වර්ගිකයෝ හෙවත් සිය සෙන් සමූහයෝ; ප්ලිතකාතසවරං, ප්ලිතයෙන්කළ හඬක් අස්වා නොහොත් ප්ලිතයෙන්කළ ශබ්දය ඇතිසේ; ආගු, වහා; දුරුත්, දුරස්ථ; මුහු, එකතෙහි; ආප්ලිතවිරෙ, ආහ්වානය කරණලද්දහ; (කැඳවනලද්දහයි සේයි.)

උද්ධානුනා, ආතවග්ගිහා, ආගු, මුහු, ආප්ලිතවිරෙ, යනු, මෙහි, ක්‍රි-සි. ආප්ලිතවිරෙ, යනනැති; ආච්ඡුප්ඵ, හු, ආහ්වානෙ, ධාතු වෙන්, පරෙක්ෂලිථි, කම්-ඉරෙ, ප්‍රත්‍යයි, 'අහාසනාසව' යනුවෙන්, සංප්‍රසාරණයෙහි, විහිවය හා උවචාදෙශයි, සමානාමාක්ෂයි.

16. අමාතරසෙන. අමාරසයෙන්; සිකතාඉව, අභිෂෙකකරණ ලද්දවුන්මෙන් හෙවත් ඉසිනලද්දවුන්මෙන්; මුහු, එකතෙහි; ජනානාං, ජනයන්ගේ; කලානතිවිජ්ඣෙ, මාභිපරිග්‍රමය හෙවත් ගමන් විඩාව හරණාවූ; ශාඛාවසන, ශාඛාවන්හි බැඳෙනලද හෙවත් ඇලෙනලද; වසනාහරණ, වසනාහරණයෙන්; අතිරුම, සිත්තවූ; වනවතසපනය, වනයෙහිවූ ප්‍රධාන වෘක්ෂයෝ; විචිත්‍රඵලෙ: , විසිතුරු ඵල ඇත්තාවූ හෙවත් වසනාහරණාදි අනෙක ඵලයෙන් යුක්තවූ; කලාදාමෙ:සහ, කප්පුක් හා සමානව; තදනිමි, එකල්හි; විරෙජ්ඣ, බැබළු.

වනවතසපනය, තදනිමි, කලාදාමෙ: , සහ, විරෙජ්ඣ, යනු මෙහි, ක්‍රි-සි. විරෙජ්ඣ, යන නැති, විප්‍රච්ඡා, දිශො, ධාතුවෙන්, පරෙක්ෂලිථි-උත්, ප්‍රත්‍යයි, උත්ප්‍රෙක්ෂා උපමාසංකරයි.

17. යානාභ්‍යන්තර පරිපතනේ රචනාදීමාණා රාශිදීන් පනසකාකුලසෞච්ඡල්‍යා, ප්‍රකාශනායකාපචා: ක්ෂණිකාමාණ වක්ත්‍රශ්‍රිය: සහයකොතුකාමිකතෙ සම.
18. කණ්ඩායකතමාද්‍රව්‍යලාභකරකතා ලාභවරෙකතව්‍යවකාරකතා, ආලිඛනනාතාසිකාතා: සුද්ධමාපුරෙව ගණකසම්ප්‍රි: ගුප්තයා න ව්‍යවකුරකාම.

17. පරිපතනේ, පිරිවර ජනයන් විසින්; යානාත්, වාහන යෙන්; අවනායිකාණා, බස්වනු ලබන්නාවූ; තරුපනසක, (දක්නා) මිනිසුන්ගේ පහකිරීමෙහි; ආකුල, ව්‍යාකුලවූ; සෞච්ඡල්‍යා, අන්ත: පුර පාලකයන් ඇති; ප්‍රකා, බැසීමෙන් ගිලිහුණාවූ; අවතුණයක පචා: මුඛවස්තා කඩඇති; ක්ෂණිකාමාණ ඇසිල්ලෙක්හි ලකුණු කරණු ලබන; වක්ත්‍රශ්‍රිය: මුඛ ශෝභා ඇත්තාවූ; රාශී, රජමෙහෙ සියන්; ජනා, ජනතෙම; සහයකොතුකා, බිස කුහල් සහිතව; ඊක්ෂතෙසම, බැලිය; (තාමණියෙන් බිසද, කාමයෙන් කුහල්බවද වන්නේය).

ජනා, රාශී, සහසංකොතුකා, ඊක්ෂතෙ, සම, යනු, මෙහි. ක්‍රි- සි. ඊක්ෂතෙ, සම, යනතන්හි. ඊක්ෂ, දර්ශනාකෘතියො; ධාතු වෙන් වනී- ලචි- තෙ, ප්‍රත්‍යයි. සම, යනු, නිපාතයොගය බැවින්- “මාසමයොගෙව” යනුවෙන්, ඊක්ෂතෙ, යනු, අතීතකාලිකයි, සමා පොක්කයි.

18. තුරකතාත්, අසුපිවින්; රාජවරෙකතව්‍යව, රජුන්ගේ අතො වුරන්; අවතාරකතා, බිමටබස්වන්නාවූ; අසිකාතා, අන්ත:පුරසි කාරිත්‍ර; කණ්ඩායකත (සමකීය) ත්‍රිවයෙහි ඇලුණාවූ; මාද්‍ර, මොලොක්ඛාවූ; බාහුලතා, හසනලතාවන් ඇත්තාහු; සුද්ධ, ව්‍යක්තවූ පරිදි හෙවත් ප්‍රකටවූයේ; ආලිඛනනාති, ආලිඛනකයන්ට (වැලදගැනීමටලව සි සේයි); ආපුච්ච, පැමිණියාහුමැයි; ආසාම, ඒ සත්‍රින්ගේ; ගණකසම්ප්‍රි, කොපුල්තල; සුචිතයා, (තමන්) පිරිසුදු බැවින්; තව්‍යව්‍යු, නොසිඹියාහුය; (කව්‍යතව්‍ය නිසුකත ශිෂ්ටාචාර සම්පන්නයෝ අසිලාචාරකම් නොකෙරෙහි, සි සේයි.)

අසිකාතා, සුද්ධමාලිඛනනාති, ආපු, යනුද, තෙ, තාසාම ගණකසම්ප්‍රි, සුචිතයා, තව්‍යව්‍යු, යනුද, මෙහි, ක්‍රි- සි. ආපු, යන තන්හි අප, ප්‍රාපණේ, ධාතුවෙන්, පරෙක්ෂලචි- උස්, ප්‍රත්‍යයි, තව්‍ය, ව්‍යු, යන තන්හිද, ව්‍ය, ව්‍යවතෙ, ධාතුවෙන්, පරෙක්ෂලචි- උස් ප්‍රත්‍යයි, සමාපොක්කි අලකාරයි.

19. දෘෂ්ටවනිජ්ජනකලාපහරමධ්‍යානා
ව්‍යාකිණිමාලාකබරං කබරිං තරුණාය,
ප්‍රාදුලවත්සපදි වජ්‍රකවායුමාග්‍රාත්
සංඝර්ෂණා සහ ගුණාභ්‍යාසධිකෝර්දුරුසම්.
20. රෙවිෂණ්‍යාඤ්චනවයාංගුපිඤ්චිනායා
වංශධ්වජේජ්ජලදසංභතිමුලලිඛනායා,
භූතත්‍රයතනිරන්තරසංකිවිෂ්ටා:
පාදාඉවා'භිබ්භුරුවලයො රථානාම්.

19. අධ්‍යානාත්, තුරුයව; නිර්ජිත, දිනනලද; කලාපහරං, පිල්බරඇති; ව්‍යාකිණි, විසුරුණාවූ; මාලා, මල්දමින්; කබරං, කඹුරුවන්වූ; තරුණාය, තරුණියගෙ; කබරිං, හිසකේවැටිය; දෘස්විවාච්ච, දැකම; සපදි, එකණෙහි; වජ්‍රකවාත් මසුරතෙම; දෘමාග්‍රාත්, තුරුඅතින්; ප්‍රාදුලවත්, ඉහිල ගියේය; හි, ඒ එසේමැයි; සංඝර්ෂණා, ඉසිවතා විසින්; ගුණාභ්‍යාසධිකෝ සහ, ගුණයෙන් වැඩිසිටියවුන් සමග; දුරුසම්, (එකතැන)විසියනොගැක්කේයි; පරාජිතාත් විසින් දිනුවනුගෙ ඉදිරියෙහි සිටීම සුදුසු නොවෙයි යේයි.

වජ්‍රකවාත්, සපදි, දෘමාග්‍රාත්, ප්‍රාදුලවත්, යනුද, සංඝර්ෂණා ගුණාභ්‍යාසධිකෝ, සහ, දුරුසම, යනුද, මෙහි, ක්‍රි-සි. ප්‍රාදුලවත්, යන තන්හි, ප්‍රභාච්ඡළී, දෘ, ගතො ධාතුචෙන්, 'ජ්ජහර' යනාදීන්, භාවයෙහි, බල්, ප්‍රත්‍යයි, අථාභානානායොන්ප්‍රෙක්ෂා යඛකරයි.

20. රෙවිෂණ්‍යා බබලන සුලුවූ; කාඤ්චනවයාංගු, සවණේ සමූහයාගෙ රශ්මියෙන්; පිඤ්චින, පිඟුවන්වූ; ආයා, දිගුන්ඇති; වංශධ්වජේ, තත්තත් රජවංශිකයන්ගෙ කොඩිවලින් නොහොත් වේණුසබ්බාන ධවජවලින්; ජලදසංභතිය, මේසපඩිනාය ගෙවත් මේසසමූහය; උලලිඛනාය, උල්ලිඛනය කරන්නාවූ ගෙවත් ලියන් කාවූ; ආයත, දිසිව; නිරන්තර, අතුරුතැනිව ගෙවත් සිදුරුතැනිව; සංකිවිෂ්ටා, මොනවට සිටියාවූ ගෙවත් නවතාතුඩු; රථානාම්, ආවලය, රියපඩිකතිනු; භූතත්‍රී, රෙරෙතක පජිතරජයාගෙ; පාදාඉව, පාදයන්මෙන් ගෙවත් ප්‍රත්‍යන්ත පජිතයන්මෙන්; අභිබ්භූ, වෙසෙසින් බැබළුනු.

රථානා'මාවලය, භූතත්‍රී, පාදාඉව, අභිබ්භූ, යනු, මෙහි, ක්‍රි-සි අභිබ්භූ, යන තන්හි, අභිච්ඡළී, භා, දිනො, ධාතුචෙන්, පරෙක්ෂලි-උස්, ප්‍රත්‍යයි, මෙහි වතාහි, දිගුන් පිඟුවන්හිජ්ජි ආදි ක්‍රියාවන් නිමිතිකොටඇති ජාතිසාරාවු උන්ප්‍රෙක්ෂා ලබක රයි.

23. ප්‍රසාදවාරිසවිශේෂවිෂයකත'මඬෙහ
කුච්ඡාසකං සන්තනබන්ධන'මුත්සවිපනතී,
ආවිභිවද්දකපයොධරබාහුමුලා
ශාතොදරී සුවදාශං සන්ත'මුත්සවො'භුත්.
24. යාවතස එව සමය: සමමෙව නාව
දව්‍යාකුලා: පටමයානසතීතො විතතස,
පසීපතත්ත්‍රසිකලොක'මගණපණ්ණ
පුණ්ණොපණ්ණො විපණ්ණො විපණ්ණො විපණ්ණො.

23. අඬෙහ, ශරීරයෙහි; ප්‍රසාදවාරි, සෝදජලයෙන් හෙවත් ඩහදියෙන්; සවිශේෂ, විශේෂ සතිහාව හෙවත් ඉතා අධිකව; විෂයකත, වෙසෙසින් ඇළුණු; කුච්ඡාසකං, සැටිය හෙවත් වෝළිය; උසවිපනතී, ඔසවන්නාවූ හෙවත් මුදන්නාවූ; සන්තනබන්ධන, නියමිත කුමාරකරණද වණ්ණාව; ආවිභිවත්, එහෙයින්ම ප්‍රකාශවත් නාවූ; කපයොධර, කපවූ හෙවත් මහත්වූ පියවර හා; බාහුමුලා, කිසිලිඇති; ශාතොදරී, ප්‍රියවූ කාන්තාවන්ගෙන්; සුවදාශං, යොවුන් ඇස් ඇතියන්ට; සන්තමි, ඇසිල්ලක්; උත්සව අභුත්, උත්සවයක් හෙවත් භක්තෙය්යක්විය.

ශාතොදරී, සුවදාශං, සන්ත'මුත්සවො'භුත්, යනු, මෙහි ත්‍රි- සි. අභුත් යන තනි, භූ, සන්තායාමි, ධාතුවෙන්, භූතාච්ඡුචි- ද්වි, ප්‍රත්‍යසි, ස්වභාවාත්මනි අලංකාරයි.

24. විපණ්ණො, වෙනස්වූ; යාවත්, යමක්; සමමය: සමාවසමය, සෙනාතිවේශ ලක්ෂණවූ එමකාලයයි; නාවත්එව, ඒවාක්ම හෙවත් එකතෙහිම; සමං, සමව හෙවත් එකවිට; දව්‍යාකුලා, ව්‍යාකුල නොවූවාහු හෙවත් නිරවුල්වූවාහු; පටමයානි, වස්ත්‍රමයවූ මණ්ඩපයන්; අනිතස, හාත්පස; විතතස, විෂ්ණිණිකොට හෙවත් ගහණව පතුරුවා; ත්‍රසිකලොකං, විකිණියයුතු බඩුගන්නා මිනිසුන් වෙත; පසීපතත්, හාත්පසින් යන්නාවූ හෙවත් දුවන්නාවූ; අගණ්ණ, ගණන් නොතැබිය හැකිවූ; පණ්ණපුණ්ණ, විකිණියයුතු බඩුවලින් පිරුණු; ආපණ්ණො, අවන්හල්ඇති; විපණ්ණො, වෙනස් වීම්; බිහෙජ්ඣ, හරනය කළහ.

විපණ්ණො, විපණ්ණො: විහෙජ්ඣ, යනු මෙහි ත්‍රි- සි. විහෙජ්ඣ, යනතනි, විපුච්ඡි, හර, සෙවායාමි, ධාතුවෙන්, පරෙක්ෂෙලිචි- උස්, ප්‍රත්‍යසි, මෙහි, 'ලොපා, පදං, කිත්තෙසවාස' යනුවෙන් අකාරයට, ඒ කිය හා පුළුල්ලොපයයි, ස්වභාවාත්මනාහු ප්‍රාසංකාරයි.

27. ආයතීනලප් රවිතාවසථා: සෂණෙන
වෙශාජනා: කෘතනවප්‍රතිකම්කාමා:,
බින්නානබින්නා'මනි'රාපතතො මනුෂ්‍යාන්
ප්‍රත්‍යග්‍රහිවීරනිවිෂ්ට ඉවොපචාරො:.
28. සස්තූ: පය: පපුර'නෙතිජු'රබෙරුණි
ජක්ඛුර්‍බිසං ධාතවිකාසිවිස ප්‍රසූතා:,
සෛනායා: ශ්‍රියාමනුපහොගතිරථිකානි
දොෂප්‍රවාදමමාජනනගතිමිතභානාමි.

27. සෂණෙන, ඇසිල්ලකින්; ආයතීණිනලප්, යහන්අඟුල; රවිතාවසථා: රවිනාකළ නිවාස ඇති; කෘතනවප්‍රතිකම්, කරණලද අලුත් පලදනා පිළියමින්; කාමා: මිනිසුන් කැමතිකරවන්නාවූ; අබින්නාමනි: අභ්‍යන්තරව හෙවත් විඩාවට නොපැමිණි සිත්ඇති; වෙශාජනා: ගණිකා ජනතම; බින්නාත්, බෙද ප්‍රාණාවීමෙන් හෙවත් මානී පරිශ්‍රමයෙන්; ආපතනා: එන්නාවූ; මනුෂ්‍යාන්, මිනිසුන්; විරනිවිෂ්ට: ඉව, බොහෝකල් නවතින ලද්දක්මෙන්; උපාදාරො: ශිතාවූ තාමුලදනාදී උපචාර විධිවලින්; ප්‍රත්‍යග්‍රහින්, වසග කර ගත්තේය; (සිත් ගත්තේයයි සේයි.)

වෙශාජනා: මනුෂ්‍යාන්, උපචාරො: ප්‍රත්‍යග්‍රහින්, යනු මෙහි, ක්‍රි-සි. ප්‍රත්‍යග්‍රහින්, යන තන්හි, ප්‍රතිපූර්, ග්‍රහ, උපාදානෙ, ධාතුවෙන්, භූතාථ ලුඛ- දිප් ප්‍රත්‍යයි, උත්ප්‍රේක්ෂා ලංකාරයි.

28. සෛනායා: සෙනාවෙහිවූ ජනයෝ; නගතිමිතභානාමි, ගිරි නදින්ගෙ; ශ්‍රියාමි, යොහාවන්; අනුපහොග, නොවැලඳීමෙන් වන් නාවූ; නිරථිකානිදොෂ, නිෂ්ප්‍රයෝජනක දොෂයමවූ; ප්‍රවාදම්, ජනා පවාදය හෙවත් නිකුර; අමාජන්, නොපිරිමදින්ගේ හෙවත් නිහා වට නොපැමිණෙමින්; සස්තූ: සත්‍යානසකළහ; පය:පපු: (එසේම) පැන්පිහු; අබෙරුණි, නිවාසනපාරාපනාදි සාධකයන් හෙවත් වස්ත්‍ර යන්; අනෙතිජු: සේදුහ; ධාත, ධරණලද; විකාසි, ප්‍රබුඩවූ; විසප්‍ර සූතා: පියුම් ඇත්තාහු; බිසං, නෙලුම්ල; ජක්ඛු: ගක්‍ෂණයකළහ.

සෛනායා: සස්තූ: යනුද, සය:පපු: යනුද, අබෙරුණි අමන නිජු: යනුද, බිසං, ජක්ඛු: යනුද, මෙහි, ක්‍රි-සි. ගාමතෘකම, සෛ නායා: යනු ම උක්තකතීපදයි සස්තූ: යන තන්හි, 'සනා' ශෛවෙ, ධාතුවෙන් පරෙක්ෂලිට්-උස්, ප්‍රත්‍යයි, පපු: යන තන්හි, පාඛි, පානෙ ධාතුවෙන් එසේම, උස්, ප්‍රත්‍යයි, ජක්ඛු: යන තන්හි, සස, අදනෙ (ගක්‍ෂනෙ,) ධාතුවෙන්, එසේම, උස්, යි, අනෙතිජු: යන තන්හි, නිජ්ජ, ශෛවෙ, ධාතුවෙන් එසේම, උස් ප්‍රත්‍යයි, වාකාථහෙතුකා නාචාලිතාලංකාරයි.

29. නාහිත්‍රදේව: පරිගණිතරයාණි නිමිතො:
සුත්‍රිණාං වාගඡ්ඡතසෙකුතිවාරිතානි,
ජග්‍ර්ථ්‍යානි ජලමණ්ඩකවාද්‍යවල්ල
වල්ලද්දසනසනනනවසබලිතානි මඤ්චි.
30. ආලොලපුෂ්කරමුඛොලලසිතො රහිරසාණ
මුක්තාංඛහුපුර්වතො වසුරවුච්ඡේ:
සෙවදයනසවසිතවෙගතිරසාණමුඛ
මුක්තාංඛහුපුර්වතො රව හාසනිකානි.

29. යනු, යම් ගිරිතදියෙක්හි; සුත්‍රිණාං, කාන්තාවන්ගේ; නාහි
ත්‍රදේව: නැව නමැති තඩාගවලින්; පරිගණිත, අවුරණලද්දවු;
රයාණි, වෙගඇති; වාගඡ්ඡතසෙකු, මහත් දුවන් නමැති හෙයින්;
තිවාරිතානි, වලකනලද ගමන්ඇති; ජලමණ්ඩකවාද්‍ය, ජලමණ්ඩක
ප්‍රභාර වාද්‍යයෙන්; වල්ල, මනොඥවු; වල්ලද්, සැලෙන්තාවු; සන
සාණු; සනනනවසබලිතානි, තන නෙලෙහි පැකිලෙනලද; ජලානි,
ජලයෝතුමු; මඤ්චි, මදවා; ජග්‍ර්ථ්‍යා, ගියානුය.

ජලානි, මඤ්ච, ජග්‍ර්ථ්‍යා, යනු මෙහි, ක්‍රි- සි. ජග්‍ර්ථ්‍යා, යනතන්හි
ගම්භ, ගතො, ධාතුචෙන්, පරෙක්ෂලිචි, උස්, ප්‍රත්‍යයි, ජලමණ්ඩක
වාද්‍ය, යන්න සමබන්ධව, ටිකායෙහි, 'ජලමෙවමණ්ඩකවාද්‍යම්' වාද්‍ය
විශේෂය, ජලමෙකෙනපාණිතොපිතමපරෙණ, තාහිතා, මණ්ඩක
වද්ධතනිතිප්‍රසිද්ධම්, යනු කී හෙයින්, එක් අතකින් ජලය ඔසවන
ලදුව අතික් අතින් තලනලද්දේ, මඩුවෙකුමෙන් ශබ්දකෙරේ යයි
ප්‍රසිද්ධ එනම් වාද්‍ය විශේෂයයි දතයුතුයි. නාචාලිකාලකාරයයි.

30. හාසනිකානි, හසනිසමුහයෝතුමු; ආලොල, අලිලන ලද්දවු
පුෂ්කරමුඛ, සුණ්ඩාමුඛයෙන්; උලලසිතො, විසුරුවනලද; අලු
වච්ඡේ, දියවැසි කරණකොටගෙණ; බෙද, මංවිඩායෙන්හට හත්
තාවු; ආයනසවසිතවෙග, දික්වු පුසුම් වෙගයෙන්; තිරසා, තික්
මෙනලද; මුඛ, සොදුරවු; මුක්තාංඛහුපුර්වතො, මසනකයෙ
හිවු රුවන් සමුහයෙන් මෙන්; වසුර, ශරීරයන්; අභික්ෂණං, නිරන්ත
රයෙන්; උක්තාංඛහුපුර්ව, සෙවනය කලහ.

හාසනිකානි අභික්ෂණං, වසුර, උක්තාංඛහුපුර්ව, යනු, මෙහි,
ක්‍රි- සි උක්තාංඛහුපුර්ව, යන තන්හි, උක්ත, සෙවනෙ, ධාතුචෙන්,
ආම් ප්‍රත්‍යය හා, භුධානිනු ප්‍රයෝගයෙහි, පරෙක්ෂලිචි- උස් ප්‍රත්‍යයි
උග්‍රෙක්ෂා ලකාරයයි.

31. යෙ පක්ෂණ: ප්‍රථමමච්ඡෙතිධිං ගහාසො
 යෙ 'පිඤ්ජාණි'චුලිතායුධලුතපක්ෂා,
 තෙ ජන්මරුද්‍රිපනස: සරසිච්ඡාසු
 මාක්ෂිකානෙච්ඡාසු ජසෙකසගජච්ඡලෙන.
32. ආනවානමෙව ජලධෙ: ප්‍රතිබිලිනාඛග
 මුලේ මහතසතිමුඛාපතිතං නිරික්ෂා,
 ක්‍රොධාදධාචදපභිරතිහනානුමනා
 නාගානියුක්ත ඉව යුක්තමහො මහෙහා.

31. පක්ෂණ: පක්ෂපත්‍ර ඇත්තාවූ; යෙ, යම් පළිහ කෙනෙක් වූද; තෙ, ඔව්හු; ප්‍රථමං, පළමුවනෙට; අච්ඡෙතිධිං, මහසයුරකරු; ගහා: ගියානුය; යෙඅපි, යම් පළිහ කෙනෙකුත්; ඉංද්‍රපාණි, යනු යාගෙ හස්තයෙන්; චුලිත, ප්‍රේරිතවූ; ආයුධ, අවියෙන්; ලුතපක්ෂා: සිදිකලද පියාපත් ඇත්තානුද; තෙඅද්‍රිපනස: අපි, ඒ පළිහරුප් යොත්; අක්ෂිකා, අපනිතවූ හෙවත් පහකරණලද්දවූ; නෙච්ඡාසු, නෙච්ඡාසු, නෙච්ඡාසු හා පිට අතුරුණ පලස්ඇති; සෙකසගජච්ඡලෙන, සෙකති වූ හස්තින්ගේ ව්‍යාපයෙන්; සරසි: තවාසයන්ට; ච්ඡාසු, බස්නා පිණිස; ජන්ම: ගියාහ.

තෙඅද්‍රිපනස: අපිගෙකරණප්ච්ඡලෙන, සරසි: ජන්ම: යනු, මෙහි, ක්‍රි-සි. ජන්ම: යන තන්හි, ගම්හ, ගතො, ධාතුචෙන්, පරෙක්ෂලිට- උස්, ප්‍රත්‍යයි, අපන්කුති උත්ප්‍රෙක්ෂාසංකාරයි.

32. මහෙහා, හස්තරුප්තෙමේ; ජලධෙ: සාගරයාගේ; මහති උග්‍රේ, මහත්වූ තරඟයෙහි; ප්‍රතිබිලිනාඛගම්, පිළිබිඹුපත් අව යවඇති; අනිමුඛාපතිතං, ඉදිරියට පැමිණි; ආනවානංචව, තමාම; නිරික්ෂා, තරඟා; අනුසතාග, ප්‍රතිවිරුධි හස්තියෙකු හා; අනියුක්තා: ඉව, අනිමුඛව යෙදුනෙකුමෙන් හෙවත් ප්‍රතිවිරුධි වූවෙකුමෙන්; අපති: පහවූ බියඇත්තේ; ක්‍රොධාත්, කෝපයෙන්; අනිභනනුං තසනු පිණිස; අධාචත්, දිව්; අහො, මේ පුද්ගලයෙක; යුක්තං, හෙද මහෙහයාට යොග්‍යවෙයි.

මහෙහා, ක්‍රොධාත් (ගම්) අනිභනනුංචධාචත්, යනු, මෙහි, ක්‍රි-සි. අධාචත්, යන තන්හි, ධාව, ජවෙ, (සිසුගතොව) යන ධාතු චෙන්, අනුකතනාතිතලම්, දිස්, ප්‍රත්‍යයි, උත්ප්‍රෙක්ෂා ප්‍රාග්ධිමද ලංකාර සංකාරයි.

33. නාදානුමතයකර්මවිකල්පවිකල්පයක
 බ්‍රහ්මාදිකල්පයක න විශාල මට්ටමකිනි,
 රුකේ ගණන සරින: සරුමානවතාරේ
 රිකේනාදපාත්‍රකරමාසන විරං ජනෝකය.
34. පක්ෂානමාශ විජිතී පුර: සානෝ තෙ
 පශ්‍යත් ප්‍රතිවිරුද්ධවිකල්පවිකල්පයක,
 සානෝරම: පරිණිතංසරසාප්‍රපේති
 ශිවේනරගණන සසංග්‍රමමෙව නාවිත්.

33. අත්‍යන්තර, අත්‍යන්තර විකල්පයක හෙවත් ප්‍රතිවිරුද්ධයක විකල්පයක, බ්‍රහ්මාදිකල්පයක නොහොත් ඉතිරිකල්පයක; මදමය, මදජලයෙන්; නිකල්පයක, සුගතවත්වූ; අලංකාර, ජලය; අදානු, ගන්තවද; විශාල; ගන්තවද; නග්‍රවිකල්පය, නොනැමැතිවූ; බ්‍රහ්මාදිකල්පයක, ගරුකල්පයක, අනුස්ථාන අතී; සරුමා, කෝප සහිතවූ; ගණන, ගණනය විකල්පයක; සරින: ජලාශයක; අවතාරේ අවතාරණයානග්‍රහණය හෙවත් නිවස; රුකේ, අවරණය කළකල්පයක; ජනෝකය, ජනසමූහයක; රිකේනාද පාත්‍රකර, හිස්වූ පාත්‍රවලින් ගත් අතීව; විරං, බොහෝ වේලාවක්; අසා, හුන්ගේය.

ගණන, අරිතය, අවතාරේ, රුකේ, ජනෝකය, රිකේනාද පාත්‍රකර, විරමාසන, යනු මෙහි, ක්‍රි-සි. අසා, ගත තත්වය, අසා උපවේශයක, බාහුවෙන්, අනුකල්පයකිනි, ලබ- තත්, ප්‍රත්‍යයකි. සානෝරමයකිනි අලංකාරයකි.

34. පක්ෂානං, මානීය; විජිතී, ගරුම, පුර: ඉදිරියෙහිවූ; තෙ, නිගේ; සානෝ පියවුරුදෙක; පශ්‍යත්, දක්නේ; ප්‍රතිවිරුද්ධ, ප්‍රති විරුද්ධ ගණනයකලය; බ්‍රහ්මාදිකල්පයක, බ්‍රහ්මයක සානෝකල්පයක අතී; අසා සානෝරමය, ඒ ගණනයකලය; පරිණිතංසර, සරසවපහ රණු කල්පයක; උපේති, උපේතිකයක; ශිවේන, කාමුකයන් විකල්පයක; නාවිත්, නිසියම් අනුකල්පයක; සසංග්‍රමංචව, යුග්‍රසුචවම; අගණන, නිගණන දේශය.

කිම, අසානං, විජිතී, යනුද, අසා සානෝරමය, පරිණිතංසර, උපේති, යනුද; ශිවේන, නාවිත්, සසංග්‍රමං, චව, අගණන, යනුද මෙහි, ක්‍රි- සි. විජිතී, ගත තත්වය, විජිතී, බ්‍රහ්මයක, ගත තත්වය, අතී: ප්‍රේරණලොච, හි, ප්‍රත්‍යයක, උපේති, ගත තත්වය, උප, පුළු, ඉණ, ගණන, බාහුවෙන්, 'යාවත්පුරුකිපාතයෝ ලීචි' යනුවෙන්, ගණනය දේශයකිලි- තීප, ප්‍රත්‍යයක, අගණන, ගත තත්වය, ගද, ව්‍යාකල්පයක, වානී, බාහුවෙන්, අනුකල්පයකිනි, ලබ- තත්, ප්‍රත්‍යයක, කාමුකයක ලංකාරයකි.

35. කිණිං ගතො'රත්නපොලමනෙකපානාං
 ගතොච්ඡාසිමදනාපරුඡ: ශමාය,
 ආකණිමුලලසිත'මච්ඡවිකාසිකාශ
 නිකාශමාප සමනාං සිතවාමරසා.
36. ගණ්ඩුම'මුජ්ඣිතවතා පයසා සරෙණං
 නාගෙන ලබ්ධිපරවාරණමාරුතෙන,
 අලොධිරෙධසි පාච්ඡප්‍රතිමානභාග
 රුධිරාදනනමුසලප්‍රසාරං නිපෙතෙ.

35. අනෙකපානාං, ගතනිත්තෙ; විශාසි, පුරුසවු හෙවත් නැගු
 නාවු; මදනාපරුඡ:; මදසන්නාපරෙණයාගෙ; ශමාය; ශමනය පිණිස
 හෙවත් සංසිද්ධි පිණිස; ගතො; සෙමින්; අනුකපොලං, කොපුල්ලි;
 ගතො; අත්වලින්; කිණිං, ප්‍රසිද්ධවු හෙවත් බහුතලද; ආකණි,
 කණිනාය දක්වා; උලලසිතා, උත්පතිතවු නොගොත් උසස්ව බබ
 ලන්නාවු; විකාසි, විකසිතවු; කාශනිකාශං, කාශමල් වැනිවු; අච්ඡ,
 ජලයතෙම; සිතවාමරසා ගෙවනවාමරයක්නුගෙ; සමනාං, සදාශනි
 යව; ආප, පැමිණියේය,

අච්ඡ, සිතවාමරසා, සමනා'මාප, යනු මෙහි, ක්‍රි- සි. ආප,
 යන තත්හි, අප, ප්‍රාපණේ, ධාතුචෙන්, පරෙණලිචි- න්ප්, ප්‍රත්‍යයි,
 උපමා ලංකාරයි

36. ලබ්ධි, ලබනලද; පරවාරණ, විරුච ගැනිනුගෙ හෙවත්
 විපුලජයාගෙ; මාරුතෙන, මද සුවඳවත් සුලංආය; සරෙණං, එකේ
 සිත්ම කෝපසිතිතවු; පයසා, ජලයාගෙ හෙවත් දියපිළිබඳවු; ගණ්ඩු
 මං, මුඛපුරණස; මුජ්ඣිතවතා, හරණලද; නාගෙන, ගතනිත්තයා
 විසින්; අලොධිරෙධසි, මහාසාගර තීරයෙහි; පාච්ඡ, මහත්වු; ප්‍රති
 මානභාග, දෙදළමැදපියසින්; රුධා, අවුරණලද්දේ; උරු, විසාලවු
 දනනමුසල, මොහොල්වැනි දනනයන්ගෙ; ප්‍රසාරං, පැතිරීම් ඇතිව;
 නිපෙතෙ, වැටීමයි (වැටීමේ යයි සේයි.)

නාගෙන, අලොධිරෙධසි, පාච්ඡ- ප්‍රසාරං, නිපෙතෙ, යනු,
 මෙහි, ක්‍රි- සි. නිපෙතෙ, යන තත්හි, නිපුළි, පත්ත, පත්තෙ, ධාතු
 චෙන්, පරෙණලිචි- භාවයෙහි, එ, ප්‍රත්‍යයි, ක්‍රොධවෙහෙදලබ්ධි
 රෙධා; ප්‍රත්‍යයා, පාරවශ්‍යාත්, සවයං, වායොමුඛා, පපානෙනාපි,
 ක්‍රොධාකෘතා, කිං, න කුළුවනනිතිභාවා, යනු විකාසි. (මෙහි භාවය
 සුඛොධයි.) රුපකමිත්‍ර සම්භාවොක්ඛි අලංකාරයි.

39. සංසිද්ධි: පයසි ගෞරිකරෙණුරගෙ
රවෙහාපගහීරජසාඛනනිෂ්ඨිණා ව,
ක්‍රිඩොපහොගමනුභූය සරිත්මහො
වනොසානස: සුත්‍රපරිවර්තී වසධනාමි.
40. යාං චක්‍රකොද්දර්ශස මහානදිනාමි
නෙත්‍රශ්‍රියං විකසනො විද්‍යුතීපෙක්‍ෂා,
නාං ප්‍රත්‍යවාපුර්විලඛිතමුත්තරනො
ධොතාඛලගනනවතිලපයොජපත්‍රො.

39. සරිත්මහො, ගඛනා ගිජිඋ යන දෙදෙන; පයසි, දියෙහි සංසිද්ධි: ඇතුළතරෙන් පැතිරෙණ; ගෞරිකරෙණුරගෙ; ගෞරික රජස් සමූහය භාරණකොට ගෙණද; අඛනනිෂ්ඨිණාව, ශරීරසකතවූ හෙවත් ඇඟ ඇලෙණවූ; අමෙහපගහීරජසාව, පියුම් ගැබ්හිවූ රජස් කරණකොට ගෙණද හෙවත් පියුම්රෙණු කරණ කොට ගෙණද; ක්‍රිඩොපහොග, ලීලා සංහෝගය; අනුභූය, අනුභව කොට; අනොසානස, ඔවුනොවුන්ගෙ; වසුත්‍රපරිවර්තී, වසුත්‍රයන් පෙරලා ගැනීම; වසධනාමිඉව, කළවුන් මෙහි.

සසිත්මහො, අනොසානසවසුත්‍රපරිවර්තී, වසධනාමිඉව, යනු මෙහි, ක්‍රි- සි. වසධනාමි, යන තන්හි, විපුළී, ධාඤ්ඤ, ධාරණ පොෂණයෝ, ධාතුචේත්- අනද්‍යතනානිතපරයෙහිපදිකව්චන තාමි, ප්‍රත්‍යසි, උත්පෙක්‍ෂා ලබකාරසි.

40. ගපෙක්‍ෂා, හැනිරජයෝ භූමි; විකසනා, හාත්පස දියෙහි පැතිරෙන්නාවූ; මදර්ශස, මදර්ශයාගෙ; චක්‍රකො, සදස් පිල් වැනි මඩුළුවලින්; මහානදිනාමි, මහාගඛනාවන්ගෙ; යාංනෙත්‍රශ්‍රියං, යම් නෙත්‍ර ශෝභාවක්; විද්‍යුතී, කළානුද; නාං, ඒ නෙත්කැමමට; උත්තරනො, දියෙහි එහරවන්නානු හෙවත් දියෙහි ගොඩට තහින්නානු; ධොතාඛල, දෙවිනාලද ඇතෙහි; ලගන, ආසකතවූ හෙවත් ඇළණවූ; නවතිලපයොජපත්‍රො, අපුත් මානිල්මල්පෙති කරණකොටගෙණ; අවලඛිතං, සිඝ්‍රවම; ප්‍රත්‍යවාපු, පෙරලා පැමිණියාහ.

ගපෙක්‍ෂා, අවිලඛිතං, ප්‍රත්‍යවාපු, යනු මෙහි, ක්‍රි- සි. ප්‍රත්‍ය වාපු, යන තන්හි, ප්‍රතිඅවපුළී, අප, ප්‍රාපණ, ධාතුචේත්, පරෙක්‍ෂ ලිච්- උත්, ප්‍රත්‍යසි, පදිවෘතති අලංකාරසි

‘සමනසුනාසිකානාමි යද්විතිමයො හවෙත්,
සාකංසමාසිකනසුනො: පරිවෘතති’රසොමතා’
යනු තලලක්‍ෂණයි.

41. ප්‍රත්‍යක්‍ෂදන්ති නිශ්චයාචක්‍ෂණදුර්ගතා
නිශ්චයනිශ්චයාචං වලිතං නිෂාදි,
රුක්මං මහෙහමපරිව්‍රිසිමානගා
දක්‍ෂානතීතො න වශමෙති මහාන්පරස.
42. සෙවොපි සාක්‍ෂනස්මාකලනාය යනත්‍රා
නිතෙන වත්‍යකරිදනත්‍යානාධිවාසා,
නාහාජ් කෙවලමහාජ් ගජෙන ශාඛි
නාත්‍යසා ගක්‍ෂිමපි මානගාතා: සහනො.

41. ප්‍රත්‍යක්‍ෂදන්ති, ප්‍රතිවිරුද්ධ හස්තියා කෙරෙහි; වලිතං, ද්‍රවන්තාවූ; නිශ්චයාචක්‍ෂණ, එහෙයින්ම තීව්‍රණ අකුස්සෙන්; දුර්ගතා, දෘඩකොට බිඳිනාලද; නිශ්චය, අපාඨන දෙශයෙන් හෙවත් කණිමුලයෙන්; නිශ්ච, නික්මෙන්නාවූ; අසාචං, ලෙහෙඅඟි; මහෙහං, අඤ්ඤා; රුක්මං, වලකාගත්ව; නිෂාදි, අඤ්ඤාවිනිම; අපරිව්‍රිසිමානං, අසමච්ඡාදය; අගාත්, පැමිණියේය; හි, ඒ එසේ මැයි; මහාත්, මහත් තැනැත්තෙක් හෙවත් බලවත් තෙමේ; අක්‍ෂාත්, තිත්‍යා, බලාත්කාරයෙන්; පරස, මෙරමාගෙ; වසං, වසනය; නඵති, නොපැමිණෙයි.

නිෂාදි, මහෙහං, රුක්මං, අපරිව්‍රිසිමානං, අගාත්, යනුද, මහාත්, පරස වසමි, හි, ඵති, යනුද, මෙති, ක්‍රි- සි අගාත්, සහ තන්ති, ඉණි, ගතො ධාතුචෙන්, භූතාරි, ලුඛි- දිප්, ප්‍රත්‍යසි, 'ඉණෙ ගාලුචි' යනුවෙන්, ඉණි ධාතුහට භාදෙශයි, නඵති සහ තන්ති, ඉණි ගතො, ධාතුචෙන්, වචි- ලචි- තිප්, ප්‍රත්‍යසි, අචාත්‍යන්තාසා ලංකාරයි.

42. යනත්‍රා, අඤ්ඤාවලා විසින්; ආකලනාය, අභුබ්‍රාහ්මණය පිණිස; සාක්‍ෂනස්මාකලනාය, සමීපය; නිතෙන, පමුණුවනලද්දවූ; ගජෙන, හස්තියා විසින්; වත්‍යකරි, වලාභුන්ගේ හෙවත් වෙනෙහිවූ අභුන්ගෙ; දන, මදජලයෙන්; කාතාධිවාසා, කරණලද සුගක්‍ෂ අඟි; ශාඛි, වාක්‍ෂනෙම; නාහාජ්, නොසෙවුනලදි; කෙවලං, නුදෙක්; අහාජ්, බිඳිනලද්දේය; හි, ඒ එසේමැයි; මානගාතා, අතිමානධාරිත්‍ර හෙවත් අභිකාර අඤ්ඤා; අත්‍යසා, අතිකෙකුගෙ; ගක්‍ෂිමපි, ගක්‍ෂිමපවා; නසහනො, නොසිවසති; (අතිකක් කියනුම කවරේ දැයි සේයි

ගජෙන, ශාඛි, නාහාජ්, යනුද, (නෙකුගෙන්) ශාඛි, අහාජ් යනුද, මානගාතා, අත්‍යසා, ගක්‍ෂිමපි, නසහනො, යනුද, මෙති, ක්‍රි- සි. නාහාජ්, සහ තන්ති, හප්, සෙවායාමි, ධාතුචෙන්, භූතාරි

43. අදිකුසුඤ්චරකුසුඤ්චරගණකාම
සංක්‍රාන්තදානපයසො වනපාදපසා,
සෙනාගජෙන මචිතසා නිජපුසුනෙ
මිමෙල යථාගතමගාමි කුලෙරලිතාමි.
44. නොවෙව් යිද නරතලෙසු මවුසාදනී
මාධොරණේ'රහිතිනා: පාථුමුලසාධා,
බකායවිච්ඡිද්ධරිතාසාරසාතමනෙව
නෙවාවතනිත්'මථවා ක්‍රියතෙ මදකො:

ප්‍රථි- කමි, තන්, ප්‍රත්‍යයි, අභාජි, යන තන්ති, හසෙජා, ආමදිනෙ,
බාතුචෙන්, භුතාච්චි- කමි- තන්, ප්‍රත්‍යයි, තසහනෙන, යනතන්ති
සහ. මජ්ඣිමනිකායෙ, වතී- ලචි- කතී- අනෙත්, ප්‍රත්‍යයි, අපාඨ
තරනාසා ලච්ඡාරයි.

43. අදිකු, රෙවතන පච්ඡන්දයාගෙ; කුසුඤ්චර, නිකුසුඤ්චර
යන්ති හැසිරෙන්නාවු; කුසුඤ්චර, හසන්තිගෙ; ගණකාම, කොපුල්
කැසිමෙන්; සංක්‍රාන්ත, සංක්‍රමනය වූ හෙවත් පැමිණි; දානපයසා,
මදදිගආති; සෙනාගජෙන, සෙනගෙහි ඇතු වීසින්; මචිතසා, අල
ලතලද හෙවත් බිඳිනලද; වනපාදපසා, වන වාසයාගෙ; නිජපු
සුනෙත්, සියකුසුම් කරණකොටගෙණ; මමෙල, මිලානවිමසි(මැලවී
මගසි සේසි ; අලිතාමිකුලෙ, භාබහ සමුහයන් වීසින්; යථාගතමි,
පැමිණි පරිදිදෙන්; අගාමි, ප්‍රයානය කරණලදී (යනලද්දේ යයි
සේසි.)

සෙනාගජෙන, නිජපුසුනෙත්, මිමෙල, යනුද, අලිතාමි,
කුලෙ, සථාගතමි, අභාමි, යනුද, මෙහි, ක්‍රි- සි. මමෙල, යන
තන්ති, මිලෙ, කාන්තිසායෙ, බාතුචෙන්, පරෙණලිචි, භාවයෙහි,
ච, ප්‍රත්‍යයි, අභාමි, යන තන්ති, ගමික, ගතො, බාතුචෙන්, භුතාච්චි
ප්‍රථි- තන්, ප්‍රත්‍යයි, සමාසොක්ඛි අලංකාරයි.

44. ඉහා, හසන්ති; යද, යම්කලෙක්හි; උවෙච්චා, උන්නතවු;
තරතලෙසු. වාසනාලයන්ති හෙවත් තුරුයට; තමමු, නොසිටියා
හුද; තදනිමි, එකල්හි; ආධොරණේ, හසන්තිපාලකයන් වීසින්;
අහිතිනා, මෙසිදුච්ඡිකිය කියනලද; පාථු, මහත්වු; මුලසාධා, මුල්හිවු
අතු; බකාය, තමා බඳනා පිණිස; තරසා, බලවත්වු; ආනතාච්ච,
තමා වීසින්ම; විච්ඡිද්ධ, සිඳිනලදහ; අථවා, ඒ එසේමැයි; මදකො:
මදයෙන් අකුචුවන් වීසින්; ආතමනිත්, තමතම හිතයක්; නෙව
ක්‍රියතෙ, නොකරණු ලැබේමැයි.

45. උපේක්ෂාමය ශීතකරණය: ප්‍රබලෝපායනෝග්‍යා
රාජ්‍යපුලුල්ලනිලනලිතොදරතුලාසාස;
එකානිශාලයිරසො හරිවැනුනෙපු
නාගානිබනු'රපරාත් මනුෂ්‍ය නිරූපය.
46. කණ්ඩායම: කටහුවං කටිණෝමදෙන
සකකිං පුගනිමනුලිනවතා නගසා,
සුපුලෙකුනිලකකලාවලිකොමලෙන
කණ්ඩායමකි'මලිතාං වලයෙන හෙපෙ.

ඉතා, නිරාගාලය, න, මුද්‍රා, යනුද, නදහිමි, ගො, පාපු
මුලකායා, උපදේ, යනුද, මදගො, ආනමනිතං, ගෙනමුස
තෙ, යනුද, මෙහි, ක්‍රි- සි. න, මුද්‍රා, යන තනති, මා, මානෙ, ධාතු
වෙන්, පරෙකලිපි- උස්, ප්‍රත්‍යයි, විවිද්‍යා, යන තනති, ජිද්ද, ර,
වෙට්කරණෙ, ධාතුවෙන්, පරෙකලිපි- උස්, ප්‍රත්‍යයි, ගෙනව
ක්‍රියතෙ, යන තනති, බුකාසේ, කරණ, ධාතුවෙන්, වනී- ලපි- කළ
තෙ, ප්‍රත්‍යයි. 'ආනමනිතං' යන තනති, 'ආනමන' විවෙජනගො
ගොතනරපදන්බය, යනුවෙන්, හිතාපිතෙහි, බ, ප්‍රත්‍යයි, අපානත
හාතා ලකාරයි.

45. මනුෂ්‍ය, මනුෂ්‍යයෝ තුමු; උපේක්ෂාමය, උපේක්ෂාමය;
ශීතකරණය, දිගුකලා මුදන්තාමු; අනාග, ඇතුලත; ප්‍රබලෝපායනෝ,
ප්‍රකෘතියෙන් වැඩුණු තැවලිඇති; උපදේ, පුත්පුලුමු; නිලනලි
තොදරතුලාසාස, මහතෙල්මල්ගැබ්වැනිකානතිඇති; විශාලයිරසා
මහත් හිස්ඇති; එකානිතාගාත්, සමහර හසැත්; හරිවැනුනෙපු,
රත්සදුන් තුරැහි; බබනු, බබනු; අපරාත්, අත්‍යමු; නාගාත්;
නාගයන් හෙවත් සපියන්; නිරූපය, තෙරපුස; (විසිස නුදුන්තා
හයි සේයි.)

මනුෂ්‍ය, එනම් ආනාය, හරිවැනුනෙපු, බබනු, යනුද, මනු
ෂ්‍ය අපරාත්, නාගාත්, නිගුණ, යනුද, මෙහි, ක්‍රි- සි. බබනු, යන
තනති, බබ, බබනෙ, ධාතුවෙන්, පරෙකලිපි- උස්, ප්‍රත්‍යයි,
නිරූපය, යන තනති, නිර් ආභිපුළු, අස්, හුවිධාතුවෙන්, උස්, ප්‍රත්‍යයි
පෙලකාලංකාරයි.

46. කටහුවං, ගණකසාලය හෙවත් කොපුල්තලය; කණ්ඩා
යම, කසන්තාමු; කටිණ, ඇතුලත; මදෙනපුගනිං, මදයෙන්
පුද්‍රවත්මු; නගසා, වාසයාගෙ; සකකිං, ප්‍රකාශකයෙහි හෙවත්
කදෙහි; අනුලිනවතා, ආසන්නමු හෙවත් ඇලිම ඇත්තාමු; සුපුල,
මහත්මු; ඉකුනිලකකලාවලි, ඉකුනිල්මණිකඩ රැසක්මෙන්; කොම

47. නිර්මුතවිතමපි බාලකාමුලලනතං.
යනතා ක්‍රමෙණ පරිසාන්තිනතජිනාති,
ශික්‍ෂාවශෙන ශතකෙළීශමාතිනාය
ශාසත්‍රං හි නිශචිතධියං. ඤාත සිඬිමෙති.
48. සත්‍යං මහානාමුචිතං සහසා මුමොච
දතං දදවතිතරං සරසාග්‍රහන්තා,
බඩාපරණි පරිතො නිගමාත්‍යලාචිත්
සාතනත්‍රයමුචලමවාප කරණේරුපා.

ලෙන, මාදු වූ හෙවත් මතතරවූ; අලිතාං වලයෙන, බමරවැල මිසින් කණේ, ග්‍රිවයෙහි; ගුණකං, ගුණබව හෙවත් වළලුව; හෙජ්, හරතය කරණලදී.

අලිතාං, වලයෙන, කපණය, ගුණකං, හෙජ්, යනු, මෙහි, ක්‍රි- සි. හෙජ්, යන තන්හි, හප්, සෙවායාමි, ධාතුචෙන්, පරොක්‍ෂලිචි, ප්‍රත්‍යයි, 'ලොප:පවාං කිත්‍ය, වාසය, යනුවෙන් එකපූර්වොපයයි, ගේෂාදුෂකාලධිකාරයි.

47. යනතා, යනතාතෙම හෙවත් ඇත්හොච්චා; නිර්මුතවිතාං, පහකළ පාවිදිතා අකුසුආති; උලලනතංඅපි, උත්පලවමානවූද හෙවත් ඔබ්බෙනම පැන කෙළණවූද; බාලකං, පස්තැවිටිදී ඇත් බිළිද; ශික්‍ෂාවශෙන, සවකිය ගප්ශාසත්‍රාභ්‍යාස වසයෙන්; ක්‍රමෙණ, පිළිවෙළින්; පරිසාන්තිනතජිනාති, උපලාලන හෙවත් නැලවීම් වලින් හා තර්ජනවලින්; ශතකෙළී, සෙමින්; වශං, තමන් වසන යට; ආතිනාය, පැමිණවිය; හි, ඒ එසේමැයි; නිශචිතධියං, නිශචිත වූ සි ඇත්තන්ගේ හෙවත් පවුලන්ගේ; ශාසත්‍රං, ශාසත්‍රයතෙම; ඤා, කොතන්හිනම්; සිඬිංනච්චි, අභිමත කාසී සිඬියට නොපැමිණෙද හැමතන්හි කාසී සිඬියට පැමිණෙමැයි යේයි.

යනතා, බාලකං, ශික්‍ෂාවශෙන, ක්‍රමෙණ, ශතකෙළී, වශ මාතිනාය, යනුද, නිශචිතධියං, ශාසත්‍රං, ඤා, සිඬිං, හ, එහි, යනුද, මෙහි, ක්‍රි- සි. ආතිනාය, යන තන්හි, ආභිපූරී, නි, ප්‍රාපණේ, ධාතුචෙන්, පරොක්‍ෂලිචි- ණප්, ප්‍රත්‍යයි, නච්චි, යන තන්හි, තස්ස පූරී ඉණ, ගතො, ධාතුචෙන්, වචී- ලචි, තිප්, ප්‍රත්‍යයි. අපාහතර භ්‍යාසයි.

48. කරණේරුපා, කසිරුප් තෙම නොහොත් රජ තෙමේ; උචලං, සිදිතාලද හැකිලිඇති දෙහේ නොහොත් බැබළීම්ඇති; සාතනත්‍රයමි, සෙරිවාරිබවට හෙවත් සියකාමැත්තෙන් හැසිරෙණ පුලුවට; අවාප, පැමිණියේය; උචිතං, විරපරිචිතවූ හෙවත්

49. ජලයේ ජනන ශීඝ්‍රතාවය මනාදැන
සංරක්ෂණය කළ හැකි පරිදි වැඩ කරන,
ගමනේ වේගය පුරා කටයුතු කරන
මනෝපිත නාම න මහානවශාසා සාධය.

යොග්‍ය වූ; මහානවශාසා, මහත්වූ ආලාපය දෙසින් නොහොත්
ජබ්බව; සහසා, සුහුච; මුමොව, මිදුවේය (හමුදෙය සේසි); සරස,
රස සහිත වූ හෙවත් තෙත් වූ; අග්‍රහස්ත; සොඩ්දාත්තේ දෙසින්
නොහොත් ශ්‍රේණි වූ හස්තය ඇත්තේ; දුත, මදජලය දෙසින්
නොහොත් ධනය; අතිතරු, අතිශයින්; දදො, දුන්නේය; පරිත,
හාත්පස්සි; බඩපරණ, බඳනාලද පණිම පාද ඇති දෙසින්
නොහොත් අනුත් බඳනාලද; නිගමණ, ගැනීමෙන් දෙසින්
නොහොත් හැකිලි; අලාචිත්, සිත් දෙය.

කරණයන්, සාමාන්‍ය, මුමොව, සහස, ස; අතිශය දුග්‍රහ
මදදො, සහස, ස; නිගමණ, අලාචිත්, සහස, ස; සාමාන්‍ය
නාමය, සහස, මෙහි, ක්‍රි- සි. මුමොව, සහසත්ති, මුමොව, මොව
නො, බාහුවෙන්, පරණසලිච්- ණප්, ප්‍රත්‍යසි, අදදො සහසත්ති,
දුදො, දුනො, බාහුවෙන්, පරණසලිච්- ණප්, ප්‍රත්‍යසි, අලාචිත්, සහ
සත්ති, දුදො, ජෙදනො, බාහුවෙන්, භූතාපිලිච්- දිප්, ප්‍රත්‍යසි, අලාචිත්
සහසත්ති, අවසුචි, අප, ප්‍රාපණො, බාහුවෙන්, පරණසලිච්, ණප්,
ප්‍රත්‍යසි, ශෙලසාලකාරසි.

49. ගමනේ වේගය, මදදුන්දුම ඇති; කර්ණය, ඇත්තරු; සංරක්ෂණ,
කිපුණ වූ; හස්තපක, ඇත්ගොව්වාගේ; නිගමණය වැඩ කරන, කකිගු
නිකවලින්; මුකුලිතාසා, වසනලද ඇස් ඇතිව; පුරා, ඉදිරියෙන්;
කටයුතු, තණකබලය හෙවත් තණපිණිස; අනාදයනො, නොගත්
නාකල්ලි; මනෝපිත, මුසුවූයේද; මහාත්, බලාධිකතා ඇත්තේ; අව
ශාසා, නිගාහොට; නසාධය නාම, නොසෑදිය හැක්කේ නමයි;
ජනන, ජනයන් විසින්; ජලය, දත්තාලදි.

මනෝපිත, මහාත්, අවශාසා, න, සාධය නාම, ජනනො,
ජලය, සහ, මෙහි, ක්‍රි- සි. ජලය, සහසත්ති, දො, අවබෝධනො,
බාහුවෙන්, පරණසලිච්- කම්- ඵ, ප්‍රත්‍යසි, කාමාලිකාලංකාරසි
නොහොත් අමානනරතාසි.

50. ස්විඤ්ඤා පුරුෂයෙකු තම ජාතියෙන් මුහුණදීමෙන්
නොපෙනෙන සම නිසාවට පහතරා කෙරෙණි,
සසමාර වාරණපති: පරිමිලිතාස
මිච්ඡා විහාරවනවාස මහොත්සවානාමි.
51. දු:ඛෙන භොජයිතුමාශසිතා ශශාක
භුක්තාග්‍රහායමනමනනමනාදරෙණ,
උත්සන්නාසනතලදතනවිසානපිණ්ඩ
සෙනහසාතිසනපිතබාහුරිහාසිරිපමි.

50. වාරණපති, ගජරජතෙම; පුරුෂ, ඉදිරිපස; ස්විඤ්ඤා, බන්ධනලද; ඉක්කුකාණ්ඩ, උත්සන්න; තම ජාතියෙන්, නොපිළිගත්තේ; නිසාවට පහතරා, තමාවෙන් එලිසිටියාවූ; කෙරෙණි, ඇතිවියද; නොපෙනෙන සම, අපේක්ෂා නොකෙළේය; (අප, ගලිදු;) පරිමිලිතාස, වසා පියනලද නුවන් ඇතිව; ඉච්ඡා විහාර, සෙවන විහරණයෙන් හෙවත් සිය කැමැත්තෙන් විසීමෙන්; වනවාස, වෙනෙහි විසීමට; මහොත්සවානාමි, සන්තෝෂ; සසමාර, සිහිනෙළේය.

වාරණපති, ඉක්කුකාණ්ඩ, තම ජාතියෙන්, යනුද, වාරණපති, කෙරෙණි, නොපෙනෙන, යනුද, වාරණපති, ඉච්ඡා විහාරවනවාස මහොත්සවානාමි, සසමාර, යනුද, මෙහි, ක්‍රි- සි. ජාතියෙන්, යන තත්ති, ග්‍රහ, උපදාන, බාහුවෙන්, පරෙක්ෂලිපි- එ, ප්‍රත්‍යය, නොපෙනෙන සම යන තත්ති, තස්මා, පූජී, ජාතිය, දර්ශනාසනාමි, බාහුවෙන්, සම යන නිපාත යොග්‍ය හෙයින් අනිත්‍යාලික ලිපි- නෙ, ප්‍රත්‍යය, සසමාර, යන තත්ති, සමා, විනාශාමි, බාහුවෙන්, පරෙක්ෂලිපි- නප්, ප්‍රත්‍යය, කාමාලිංගිකා- ධර්මය.

51. උත්සන්න, බන්ධනලද; හසනතල, අත්තෙලෙහි; දතන, දෙනලද හෙවත් නිසිනවූ; විසානපිණ්ඩ, හසනතලවර පිණ්ඩයාගේ; සෙනහසාති, සාතාදි තෙල නිසාසයෙන් හෙවත් ගිනෙල් ආදිය වැහිරීමෙන්; සනපිතබාහු, නැවෙනලද අත්ඇති හෙවත් තෙමුණු අත්ඇති; ආශසිතා, කවන තැනැත්තේ; භුක්තාග්‍රහාය, ස්වභාවයෙන් උන්නතවූ පූජී ශරීරය; අනාදරෙණ, අනදරින්; අනමනනා, කබලග්‍රහණයට තොතමන්තාවූ; ඉහාසිරිප, ඇත්රජු; දු:ඛෙන, දුකෙන්; භොජයිතුම, අනුභවකරවත්; ශශාක, උත්සන්නයෙන්; (හසනතම ඇත්තෙව්වා කෙරෙහි කෝපයෙන් අහරගැන්වීමෙන් සමාන ශරීරය නොනමා අහසකරයෙන් සිටියේය යනු භාවයි.)

52. ශුඛලාංශුකොපරවිතාති තිරන්තරුතිර්
වෙශවති රශ්මිවිතතාති තරුධිපානාම්,
වන්දාකාතීති ගජමණ්ඩලිකාති රුවෙවර්,
තීලාත්‍රපසිකාති පරිවෙෂමිවාධිජන්මු:
53. ගන්‍යනමාගීගතයෝපි ගතොරුමාගී:
සෙවරා සමාවකාශිරෙ භූමි වෙලලාය,
දමොදයොලලසිතපේතජලාත්‍රසාර
සංලක්ෂ්‍යපලායතවර්ධිපද්‍යාතරභිකා:

ආගමික, භූමිමිත්ත, දූෂණ, හොඳිහිම, ශෝක, යනු මෙහි, ක්‍රි- සි. ශතක, යන තත්ව, ශක්ති, ශක්තිය, බාහුවේත්, පරෙක්ෂලිපි- හිම, ප්‍රත්‍යය, සම්භාව්‍යතාව නොහොත් කාව්‍ය ලිඛිත ලංකාවයි.

52. ශුඛලාංශුකොෂො, ශෛභ වස්ත්රයෙන්; උපරිතාති, කරණ ලද්දකු දෙතෝ නොහොත් සියුම් තෙතේවයවයෙන්; උපරිතාති, ව්‍යාප්තව; රශ්මි, රැහැනින් දෙතෝ නොහොත් රශ්මියෙන්; චිත තාති, පතලාව; වක්‍රාකාතීති, සදමඩුල බෙට්ට; තර්කපාතාමි, තිරි දිත්තෙ; වෙශ්වාපි, ගෘහයෝනුම; තිර්නතර්කෑ, අනුරුතාත්තාමි; උවේෂො, උස්ව; ගජමණ්ඩලිකාභි, ඇත්මඩුලවලින්; නිලානුපසිකති පරිවෙෂං, නිල්වලා පෙලින්වූ පිරිවෙස් මඩුල ඇත්තන් බවට හෙවත් නිල්වලාපෙලින්වූ පරිවෙෂ්ටකයට; අධිපත්වූෂ්ට, ගියවුත් මෝවුන.

නර්තකානම්, වෙශමානී, ගජමණ්ඩලිකානි, නිලාක්රමිකනිපට්ටෙකං, අධ්‍යක්ෂත්‍රිපටං. යනු, මෙහි, ක්‍රි- සි. අධ්‍යක්ෂත්‍රී, යන නමින්, අධ්‍යක්ෂ, ගම්‍ය, ගතෝ, ධාතුමෝ, පරොක්ෂත්‍රි - උස්, ප්‍රත්‍යක්ෂ, ඉම, යනු- උපමාමාමය, උත්ප්‍රේක්ෂා ලංකාරයි.

53. ගතස්ත, විශිෂ්ටගමනින් හීනවූ; මාගීගතයාඅපි, මාගීගමන්
 ඇත්තාහුද; ගතොරුමාගීය, ගියාවූ දුරගමන් ඇත්තාහුද; දළො
 දය, එහෙයින්ම එහිඋදවෙන්; උලලසිත, තැංගාවූ හෝ උසස්ව බබ
 ලන්නාවූ; ඵෙතජලානුසාර, පෙනතැයිසෝදියඅනුසරින්; සංලක්ෂ්‍ය,
 සැලකියයුතු වූ; පලායනවර්ධ්‍රපදා, ආසනබකු වම්වරයන්ගේ අප
 ගමයෙන්වූ සලකුණුඇති; තුරඛගා, අශවයෝ; භූවි, භූමියෙහි;
 වෙලලතාය, අභිතපරිවහීතය පිණිස; සෙෙවරං, මනුෂ්‍ය; සමාවන්යාමි
 රෙ, අදනාලදහ; (අශවයන්ගෙ විඩා දුරුකිරීම පිණිස යි යේයි).

54. ආර්ථික ප්‍රණතවූයීති බාහිරිපේ යෙව
තසාසාධනසධනමසුබානුභවොත්සුකායා,
නාසාවිරෙකපවනොලාසිනං තනියො
රොමාඤ්චනාමිව, ජගාම රජ: පාඨව්‍යා:
55. හෙමින: සථලිඡ්ඡ පරින: පරිවෘත්ත වාජ්
ධුකුකුපු: ප්‍රවිතතායතකෙශපඤ්ඤානි,
ථාලාකණරුණරුචා නිකරෙණ රෙණො:
ශෙණෙණ තෙජස ඉවොලාසනා රුරජ.

(සාරවතී:) තුරඩගා: හුච්චි, වෙලලනාය, ණෙකරං, සමාවකාමි
රෙ, යනු, මෙහි, ක්‍රි-සි. සමාවකාමිතර, යන තන්හි, සංආච්ඡුච්චි,
කාම; ආකමිණෙ, විලෙඛනෙච්චි, යන ධාතුවෙන්, පරෙණෙලිච්චි-කමි-
ඉරෙ, ප්‍රත්‍යයි, විශේෂාධානාලංකාරයි.

54. බාහිරිපේ, එනම් ප්‍රදේශයෙහි ජනවු; ප්‍රණතවූයීති,
ප්‍රණතවූ හෝ අවනතවූ හිස ඇති හෙවත් කෘතප්‍රණාමඇති;
අයෙව. අයෙයා; ආර්ථික, ගුණාත්මකාකල්පි හෙවත් සුමුතාකල්පි;
නාසාවිරෙක, නාසිකා සිදුරපිළිබඳව; පවන, නි:ශ්වාෂමාරුභයෙන්;
ලලාසිනං, උත්කමිනිවු; තනිය: ඉතා සිහිනවු; රජ: රජස; තසා,
ඒ අසුගෙ; අසිහසධනම, ශරීර සංසර්ගයෙහි; සුබානුභව, සුවිච්ඡිකෙහි;
උත්සුකායා: උකටිලිවු; පාඨව්‍යා: මිහිකතගෙ; රොමාඤ්චනං,
රෙමෝද්ගමයට; ජගාමඉව, හිසාක්වැනි විය.

රජ: පාඨව්‍යා: ගෙමාඤ්චනා, ජගාම, ඉව, යනු. මෙහි,
ක්‍රි-සි. ජගාමඉව, යන තන්හි. ගමික, ගතනා ධාතුවෙන්, පරෙණෙ
ලිච්චි, ණජ, ප්‍රත්‍යයි, ඉව යනු උත්ප්‍රෙණා ද්‍රෝණකයි, උත්ප්‍රෙණා
ලංකාරයි.

55. හෙමින:සථලිඡ්ඡ, සථනී භූමිනි; පරින: ගාත්පස; පරි
වෘත්ත, පෙරලි; වජ්‍ය, ශරීරය; ධුකුකු, රජස් හරණාපිණිස කමපා
කරන්නේ; ප්‍රවිතත, එහෙයින්ම විශ්ලිඡ්ඡවු; ආයතකෙශපඤ්ඤානි,
දික්වු රෝම සමූහඇති; වාජ් අයවනෙම; ථාලාකණ, ප්‍රලිභුයේ
හෙවත් හිනිපුපුරුලෙන්; අරුණරුචා, රත්පැහැඇති; රෙණො:
නිකරෙණ, රජස් සමූහයෙන්; ලලාසනා, උසස්ව බබලන හෙවත්
අතිශයින් උත්කමිභාවයෙන් පිටතට නික්මෙන්නාවු; තෙජස,
තේජස්නුගෙ; ශෙණෙණඉව, අතිරෙකයෙන් මෙන්; රුරජ, බැබලි.

වාජ්, ගෙජස: ශෙණෙණ, ඉව, රුරජ, යනු, මෙහි ක්‍රි-සි.
රුරජ, යන තන්හි, රුජ, දිප්තො, ධාතුවෙන්; පරෙණෙලිච්චි, ණජ,
ප්‍රත්‍යයි, උත්ප්‍රෙණා ලංකාරයි.

56. දන්තාලිකාධරණනිශ්චලපාණිසුග්‍රහ
මධෝදිතො හරිරිවොදයශෙලමුදිනා,
සොනාකෙන නාක්‍රමත චලිතපාල'මුදෙවො;
ශ්‍රීවාක්‍ෂකී පුරුෂකොනනමිතාග්‍රහායා.
57. රෙජෙ ජනෝ සනපනසාඤ්ඤතරුද්‍රමුභිතිරි
දෙවෙවිවානිමිෂදුෂ්ඨිතිරික්‍ෂාමානා;
ශ්‍රීසංකිධානරමණියතරෝ'ඤ උලෙවො
රුවෙවො ශ්‍රීවා ජලනිධෝ'රිව ජනමාත්‍රා.

56. පුරුෂක, පුරුෂකනමි ස්වානායෙහි ජනහෙයින් එනම් අසුන්ගෙ; උනනමිත, උස්වැ සිටිනලද; අග්‍රායා, ඉදිරි කයඇති; උදයශෙලමුදිනා, උදගිරි මුදුනෙන්; අධෝදිතා, අඩක් නැංගාවූ හෙවත් අඩක් උදවූ; හරිඉව, හිරුමෙන් සිටියාවූ; ශ්‍රීවාක්‍ෂකී, ලය ශ්‍රීවාදෙක්හි පිහිටි රෙන් සලාඇති එනම් අශ්වහෙම; දන්තාලිකා ධරණ, මුවරැහැණ අරිමෙහි; නිශ්චලපාණිසුග්‍රහ, තහවුරු අතුල් යුවලඇති; චලිතපාලමි, උතුම් අස්ගොව්වා; සොනාකෙන, සබ්‍රාය කින්; නාක්‍රමත, නොමැඩිය; (අභිභවනයකරන්ට නොහැකිවී යයි සේයි)

ශ්‍රීවාක්‍ෂකී, චලිතපාල, සොනාකෙන, නාක්‍රමත, යනු මෙහි ක්‍රි-සි. නාක්‍රමත, යන තන්හි, නඤ්ඤාභිපූජී, ක්‍රම, ගතො, ධාතුචෙන් අනද්‍යානනාතිතලම්- තන්, ප්‍රත්‍යයි, උපමා ලංකාරයි.

මෙහි වනාහි ශ්‍රීවාක්‍ෂකීනමි අසුගැණ ටිකායෙහි:- "අධෝදිත විශෙෂෙණ දුර්වෙවරුනනානා' ශ්‍රීවාක්‍ෂඵව, ශ්‍රීවාක්‍ෂකා, ආවතීවිශෙෂා; නවානඤ්ඤා, ශ්‍රීවාක්‍ෂකී, *

'වක්‍ෂොහවාචතීවතුමයං ව කණ්ණං හවෙදුසා ව රොවමානා; ශ්‍රීවාක්‍ෂකී නාම හයා සහත්‍රිපුත්‍රපොත්‍රාදි විවාචයෙ,සාත්' යනාදිය ලක්‍ෂණ වසයෙන්, සඤ්ජයිතයි.

57. සනපන, අභිසිඤ්ඤනයෙන් හෙවත් ජලාභිෂෙකයෙන්; සාඤ්ඤතරුද්‍රමුභිති, ඉතා සනවූ තෙත්ගතිඇති; අනුමිෂදුෂ්ඨිති, විශ්වයෙන් අසිපිය හෙලුම්රහිත නුවන්ඇති; ජනෝ, ජනයන් විසින්; දෙවෙවොඉව, දෙවියන් විසින් මෙන්; රක්‍ෂාමානා, බලනු ලබන්නාවූ; ශ්‍රීසංකිධාන, ශෝභානුගෙ නොහොත් සිරිකතගෙ පිහිටීමෙන්; රමණීයතරා, ඉතා සිත්කලවූ; උලෙවො, උනනවූ; අශ්වා, අසුහෙම; ජලනිධෝ, සමුද්‍රයාගෙ; ජනමාත්‍රා; උපන් ඇසිල් ලෙක්ඇති; උලෙවො:ශ්‍රීවාඉව, උනනකකිනිතියක්මෙන් නොහොත් ශක්‍රයාගෙ එනම් අසුමෙන්; රෙජෙ, බැබළුණි.

58. අශ්වාභි භූමිපතිනී: සෂණ්ඨිතනිද්‍රෙ
රශ්නන් පුරෙ හරිතකං මුද්මාදධානං,
ත්‍රිවාහලොලකලකිකිණිකානිනාද
මිශ්‍රං දධන්දශනවර්වුරශබ්දමයා:
59. උත්තමාය දඬුවලිතෙන සහෙව රජා
කිලං ප්‍රයත්නපරමානවදුර්ග්‍රහණ,
ආකුලසකාරි කටකසතුරගෙණ තුණ
මයෙති විදුතමනුද්‍රවතාශ්වමනසමි.

උපෙවච්ඡරයා, උපෙවච්ඡරයා: උප, රෙජෙ, යනු මෙහි, ක්‍රි-සි.
රෙජෙ, යන තත්ති, රජා, දිප්‍රො, ධාතුචෙන්, පරෙසෙලිච්- ඵ,
ප්‍රත්‍යයි, ස්වභාවාත්ති අලංකාරයි.

58. පුරු, ඉදිරියෙහි; හරිතකං, නිල්තණ; අශ්නන්, බුදින්
නාවු ත්‍රිවාහලොල, එහෙයින්ම; ගෙලගලෙලෙනාවු; කල, අවසාන
මධුරතාදායී; කිකිණිකානිනාදමිශ්‍රං, කිකිණිගඬින් මුසුවු; දශන,
දත්තයන්ගේ; වර්වුරශබ්දං, වර්වුර යන අනුකරණ ශබ්දය; දධන්,
ධරන්නාවු; මුද්මාදධානං, සන්තෝෂ ජනකාවු; අයා, අයවනමි;
සෂණ්ඨිතනිද්‍රෙ, එකතෙහි පහකල නිදිදායී; භූමිපතිනී, පාථවි
ශ්වරයන්ලවා; අශ්වාභි, ශාතය හෙවත් හඬ ඇස්විය (රජුන් විසින්
අසුගෙ හඬ අසනලද්දී සේයි.)

අශ්වාභි භූමිපතිනී, යද්දම් 'ශ්‍රාවි, යනු මෙහි, ක්‍රි-සි අශ්වාභි, යන
තත්ති, යාඤ් යුවණේ, ධාතුචෙන්, භූතාච්චිලි- න්, ප්‍රත්‍යය හා
ප්‍රයෝජනව්‍යාපාරච්චියෙහි 'ධාතො:ප්‍රෙරණේ' (ඤී) යනුවෙන් ඤී,
ප්‍රත්‍යයි, ස්වභාවාත්ති අලංකාරයි.

59. දඬුවලිතෙන, ගජයෙන් සැලෙනාවු; රජාසහඵව, රහණ
සමගම; කිලං, කණුව; උත්තමාය, උපුටා, තුණං, වහා; විදුතං, දුටත්
නාවු; අනසම් අයම්, අන් අසෙකු; අයාඉති, වෙලඹයයි; අනුද්‍රවතා,
අනුව හෙවත් පසුපස්සේ දිවන්නාවු; ප්‍රයත්නපර, අල්වාගැණි
මෙහි තත්පරවු; මානව, මිනිසුන් විසින්; දුර්ග්‍රහණ, අල්වාගත
නොහැකිවු; තුරණේ, අසු විසින්; කටකං, කඳවුර; ආකුලසකාරි,
අවුල්කරණලදි.

තුරගෙණ, කටකං, ආකුලසකාරි, යනු මෙහි, ක්‍රි-සි. ආකුලස
කාරි, යන තත්ති, කාඤ්, කරණේ, ධාතුචෙන්, භූතාච්චිලි- කම්,
තත්, ප්‍රත්‍යය හා ධාතුචෙන් පුළියෙහි, අභුතතත් භාවයෙහි, ව්චි,
ප්‍රත්‍යයි, ස්වභාවාත්තියි.

61. මුක්තාසනාණානි පරිභා: කවභං වරනභස්
 භාවස්විතානනනිකාවස්තිභසිභාප්ථා,
 සසුභා: සරෙභපරිවාරකවාසීමානා
 දමාඤ්චලසබලිතලොලපදං තුරභිභා:
62. උභතීණිභාරලසුභාපසලසුලපෙභස
 සෙභතිභා:නි:සභතරෙණ තරෙ'රධසනාත්,
 රෙමඤ්චෙත්තරවලද්දුරුසාසනාමාසාං
 චක්‍රෙ නිමිලදලසෙසෙණමෙභසකෙණ.

61. මුක්තාසනා, මුක්තාසනාණය පිණිස මුදනලද්දවු; කවභං, කඳු
 වුරෙහි; පරිභා, හාත්පස; නාණානිවරනා, තණ බුද්ධිත්තාවු;
 භාවස්, සිඳිතලද; විතානනනිකා, පිළිමබුලුරුහැන්හි; (වසුමය
 මණ්ඩපයන්හිවු රුහැන්හි යයි සේසි) වාතිභසිභාප්ථා, පරසුරමේ
 ලතය සෙවිනාවු හෙවත් වෙසෙසින් ඇලීම සෙවිනාවු; සරෙභ,
 එහෙයින්ම කෝපසහිතවු; පරිවාරක, මෙහෙකරුවන් විසින්; වාසී
 මානා, වලකනු ලබන්නාවු; තුරභිභා, අඟවෙස් තුමු; දමාඤ්චල,
 පාදපායයන්හි; සබලිත, ප්‍රසබලතය වීමෙන් හෙවත් පැකිලීමෙන්;
 ලොලපදං. ටංලවු පාදය ඇතිසේ; සසුභා, අපගතවුහ.

තුරභිභා, දමාඤ්චලසබලිතලොලපදං, සසුභා, යනු, මෙහි,
 ක්‍රි- සි. සසුභා, යන නන්හි, සා, ගතො, ධාතුචෙන්, පරෙසෙලිව,
 උස්, ප්‍රත්‍යයි, දමාඤ්චලෙසු (පාදපායෙසු,) සබලිතෙන, ලොලානි,
 පදනි යසමින් කමිණි, තද්‍යථා තථා, යනු. දමාඤ්චලසබලිතලොල
 පදං, යන්නෙහි, නිජීචතයි, ස්වභාවොක්ති අලංකාරයි.

62. උභතීණිභාර, බහා තබනලද (සුත්‍ර යනනු) භාරයඇති;
 ලසුභා, ලසුවු; අපි, එසේදවුවත්; අලසු, බරවු; උලපෙභස, මුදුනණ
 රුසින්; සෙභතිභා, පිනානියාවු; නි:සභතරෙණ, ඉතා නොසිවසිය
 හැකිවු; භෙසකෙන, වෘත්තසමුහයා විසින්; තරෙ:අධසනාත්, තුරු
 යව; රෙමඤ්ච, වර්තනවර්තයෙන් හෙවත් වමාර කැමෙන්; මඤ්ච
 වලත්, මඳක් සැලෙනාවු; ගුරුසාසනා, බරවු හෙරිකර එලෙන සම
 ඇති හෙවත් තැල්ල ඇති; නිමිලත්, මුකුලිතවන්නාවු; අලසෙසෙ
 භම්, මදලස බැලුම්ඇතිව; ආසාංචක්‍රෙ, හිඳීමයි.

භෙසකෙන, ගතො, අධසනාත්, නිමිලදලසෙසෙණං, ආසාං
 චංක්‍ර, යනු මෙහි, ක්‍රි- සි. ආසාංචක්‍රෙ, යන නන්හි, ආස්, උපවෙ
 යනෙ, ධාතුචෙන්, ආම් ප්‍රත්‍යය හා කාඤ්ඤ, කරණෙ ධාතුවු ප්‍රයෝග
 යෙහි, පරෙසෙලිව, භාව සාධනයෙහි, එ, ප්‍රත්‍යයි. ස්වභාවොක්ති
 අලංකාරයි.

63. මෘත්විණි, වප්‍රතිබායෙන් ඇලුණු මැටිපිටු කරණකොට
ගෙණ; ශබ්දවිත, හටගත් ශබ්දඇති; කොටිනි, කෙළවරින් යුක්
තවූ; ශබ්දානුගත, සිද්ධගත පත්වූ; ලක්ෂ්මිලං, සලකුණම මලකොට
ඇත්තාවූ; අභිවක්‍ෂ්මි හසද්භි, අසිසද්ධ වෘත්තාවූ; ශාඛෙය, අං
වලින්; උච්ඡාභිත, අංභසවූ; අත්‍යවෘත්තා, ප්‍රතිවිරුද්ධ වෘත්තයන්
ඇති; ධිරං නදනා, ගැඹුරුයේ ගජනාකරන්නාවූ; මහොක්‍ෂා, මහා
වෘත්තයෙන් වූ; සරිතා, ගංගාවන්ගේ; රොධාසි, ඉවරු; අව
වසකරිත, ඉරුක බිහිවූ යයි සේයි.
64. මෙදස්විත, සරහසොපගතානභිකාන්
හභික්ඛා පරතනවුහො මුහුරුගවෙන,
උච්ඡාභිත සුරහිරු නිසපතනං
ජගෙම ජායාසුරවිශාලවිෂාණ, මුක්‍ෂණ

63. මෘත්විණි, වප්‍රතිබායෙන් ඇලුණු මැටිපිටු කරණකොට
ගෙණ; ශබ්දවිත, හටගත් ශබ්දඇති; කොටිනි, කෙළවරින් යුක්
තවූ; ශබ්දානුගත, සිද්ධගත පත්වූ; ලක්ෂ්මිලං, සලකුණම මලකොට
ඇත්තාවූ; අභිවක්‍ෂ්මි හසද්භි, අසිසද්ධ වෘත්තාවූ; ශාඛෙය, අං
වලින්; උච්ඡාභිත, අංභසවූ; අත්‍යවෘත්තා, ප්‍රතිවිරුද්ධ වෘත්තයන්
ඇති; ධිරං නදනා, ගැඹුරුයේ ගජනාකරන්නාවූ; මහොක්‍ෂා,
මහා වෘත්තයෙන් වූ; සරිතා, ගංගාවන්ගේ; රොධාසි, ඉවරු; අව
වසකරිත, ඉරුක බිහිවූ යයි සේයි.

මහොක්‍ෂා, සරිතා, රොධාසි, අවවසකරිත, යනු, මෙහි,
ක්‍රි- සි. අවවසකරිත, යන තත්ති, අවසුචි, කාශ, වික්‍ෂෙපෙ, ධාතු
වෙන්, පරෙක්‍ෂලිපි- කතී- ඉතෙ, ප්‍රත්‍යයි, ස්වභාවොක්ති අලං
කාරයි.

64. උච්ඡාභිත, බලසම්පන්නවූ; උක්‍ෂණ, වෘත්තයා විසින්;
මෙදස්විත, මෙදස් ඇත්තාවූ හෙවත් මසින්තරවූ; සරහසා, වේග
සහිතව හෙවත් වහාම; උපගතාන්, සම්පසවූ හෙවත් ලඟටපැමිණි
යාවූ; අභිකාන්, කාමුකවූ; පරතනවුහො, අන්තර්ගත; මුහු, එකෙ
ණෙහි; අගවෙන, යුධයෙන්; හභික්ඛා, බිඳ; විශාලවිෂාණ, මහත්
ශාඛගැති; නිසපතනං, සතුරන් නැතිව; සුරහිරු, කාමධෙහුන්
වෙත හෙවත් කාමධෙහුන් පසුපස්සේ; ජගෙම, යාමයි උතුරු
යාමයි යයි සේයි.

උක්‍ෂණ, පරතනවුහො, හභික්ඛා, සුරහිරු, ජගෙම, යනු,
මෙහි, ක්‍රි- සි. ජගෙම, යන තත්ති, ගම්භ, ගතො, ධාතුවෙන්,
පරෙක්‍ෂලිපි- භාව- එ, ප්‍රත්‍යයි, මෙහි සුරහිරු අනු යන තත්ති 'කම්
ප්‍රවචනියෙවිති' යනුවෙන්- කම්සලවූ හෙයින් විනිශ්චි යයි සැල
කියුතුයි. වීරරසගුණමාන හෙයින්, රසවදලංකාරයි.

56. බිඳුණුමායකිමනිමඩාපා ශිරේසිං
ප්‍රත්‍යාග්‍රතාමතිරසා 'මධිකං දධනති,
ලොලොඤ්ඤාමොඥාක'ච්ඡිදග්‍රමිං තරුණා
මහුං ලිහාති ලිලිහෙ නවපලලාති.
66. සාදිං කථංවිදුටිතො: පිටුමදීපතො
රසානන්තරුලගතමාමුදලං මුදීය:,
දසෙරක: සපදි සංවලිතං නිශාදෙ
විප්‍රං පුර පතගරුචි නිජිගාර.

65. ආයතිමනිම, දික්ඛැවිඳැති; අවෘථ, නොසිස්සු; ශිරේසිං,
ත්‍රිවය; බිඳුණුම, ධරන්තාවු; උදග්‍රමිම, ලපලගැන්මට එසවු මුව
ඇති; ඤාමුකම්, ඔවුසමුහනෙම; අතිරසා, ඉතා රසවත්වු; ප්‍රත්‍යාග්‍ර
තාං, අතීතවකිය හෙවත් අලුත්බව; අධිකා, අධිකව; දධනති, උසු
ලන්තාවු; අහුංලිහාති, වලාලොචිතාවු; තරුණාම්, වෘක්‍ෂයන්ගෙ;
නවපලලාති, බාලපත්‍රයන් හෙවත් ලපල; ලොලොඤ්ඤාම්, සලකොල්
ඇතිව; ලිලිහෙ, ආසාදනය කෙළේය හෙවත් කැවේය.

ඔහුගේ, තරුණම්, නවපලලාති, ලිලිහෙ, යනු මෙහි,
ක්‍රි-සි. ලිලිහෙ, යන තන්හි, ලිහ, ආසාදනෙ, බාහුවෙන්, පරෙක්‍ෂ
ලිචි- එ, ප්‍රත්‍යයි, ස්වභාවයෙහි අලංකාරයි.

66. උචිතො: අහසැනවු හෙවත් සුදුසු; පිටුමදීපතො:
සාදිම්, කොසඹපත් හා සමග; කථංවිත්, කෙසේ නුමුත් හෙවත්
යම්කිසි පමාවකින්; ආසානන්තරුලගතම්, මුවතුලට ගියාවු; මුදීය:,
ඉතා මොලොක්වු; ආමුදලම්, අඹදලව; දසෙරක:, ඔවුනෙම; පුර,
පෙර; නිශාදෙ:, මිලෙට්ඡයන් හා; සංවලිතං, එකතුවු; විප්‍රම්,
බවුණා; පතගරුචි, ගුරුඑරුජයාමෙන්; සපදි, එකණෙහි; නිජි
ගාර, උද්ගිරණය කෙළේය; වැමැරැවේ යයි සේයි.

දසෙරක:, ආමුදලං සපදි, නිජිගාර, යනු මෙහි, ක්‍රි- සි. නිජි
ගාර, යන තන්හි, නිර්ජූඪී, ගෘහ නිගරණෙ, බාහුවෙන් පරෙක්‍ෂලිචි,
ණජ, ප්‍රත්‍යයි, පුර කිල කුතශ්චිත් කාරණාත්, මෙලව්ඡහස්සණෙ,
තො: සහානා: ප්‍රවිශ්‍ය, ගලං, දහනාං, විප්‍රං, ගරුඛ, උජ්ජගා
රෙහි, පෙරාණකි, කථාත්‍රානුසංඛේයා, යනු විකාපාදයි, නාවය
සුඛොධයි, නිදහිතා ලංකාරයි.

67. සංඝං ඛතී: සභිතවතෙ'පි තිවෙදයනා
ශෙවථාච්ඡෙෂ'මනුජ්චිජ්ජාය රුඤ්ඤි,
වෙවතාලිකා: සුචපදප්‍රකාචාචි මුච්චෙවර්
භොගාවලී: කලගිරො'වසරෙජු පෙඬු:.
68. උනනමුතාමුපටමණ්ඩපමණ්ඩතං ත
දුනිලනාගකුලසංකුලමාබහාසෙ,
සකුසාංගුතිනකකතකර්මුරිතානාරික
ලක්ඛි විච්චිති ශිඛිරං ශිවකිභීතසා.

67. ඛතී:සභිතවතෙඅපි, පිටතසිවිසාවූද; අනුජ්චිජ්ජාය, සෙවක
උජ්ජායාගට; රුඤ්ඤි, රජුන්ගේ; ශෙවථාච්ඡෙෂං, තත්තත් කාලොචිත
වරිත්‍ර විශේෂය; සංඝං, පනලාවූ හෙවත් දත්වන්තාවූ; කලගිරො',
මිහිරි නෙපුල්ඇති; වෙවතාලිකා:, මහල පාඨකයෝ; අවසරෙජු,
ප්‍රාණාවසරයන්හි හෙවත් තත්තත් වේලායෙහි; සුච, වෘක්කාවූ;
පදප්‍රකාචාචි, පදයෙන් ප්‍රකාශවූ අරුත්ඇති; උච්චො:, උසස්වූ;
භොගාවලී:, ප්‍රබකියන්; පෙඬු:, හදලෝ.

මොවතාලිකා:, අවසරෙජු, භොගාවලී:, පෙඬු:, යනු මෙහි,
ක්‍රි- සි. පෙඬු:, යන තන්හි, පඨ, වෘක්කායාමි, වාචි, ධාවුවෙන්,
පරෙක්ඛලිචි- උස් ප්‍රත්‍යයි, මෙහිදු, 'ලොප:පවාංකිතොවාසා' යනු
වෙන්- එකපුළුලොපයීය, * ස්වභාවාත්ති අලංකාරයි.

68. උනනමු, උනනාවූ; තාමුපටමණ්ඩප, තබවන් පිළිමවූ
වෙන්; මණ්ඩතමි, හෙබියාවූ; ආනිල, භාත්පසින් තිල්ලු; තාගකුල
සංකුලමි, හසති සමූහයාගෙන් ගැවසිගත්තාවූ; සකුසාංගුතිනා,
සකුසාකානනියෙන් හිනාවූ හෙවත් මිශ්‍රවූ; කතකර්මුරිත, මේස
යෙන් විත්‍රිකාවූ; අනාරික, අහස්හුගේ; ලක්ඛිවිච්චිති, සිරිවෙල
පත්තාවූ; ශිවකිභීතසා, ශ්‍රී කෘෂ්ණයාගේ; තත්ශිඛිරං, ඒ කදවුර;
ආබහාසෙ, භාත්පසින් බැබලී, මනහරවී යයි සේයි.

ශිවකිභීතසා, තත්ශිඛිරං, ආබහාසෙ, යනු මෙහි, ක්‍රි- සි.
ආබහාසෙ, යන තන්හි ආබි, පුළු, භාස, දිශොං ධාවුවෙන්, පරෙ
ක්ඛලිචි, එ, ප්‍රත්‍යයි, තිරුත්සාහක ක්‍රියායි, මෙහි වතාහි, සකුසා
කානනියෙන් හිනාවූ මෙස විවිත්‍ර ආකාශය වෙලපත්තාවූ, යනු
කි හෙයින්, උපමා ලංකාරයි.

* පාණිනිය මතයෙහි, එකපුළු ලොපය සමබකවූ සුත්‍රය මීට
වඩා වෙනස්වෙයි. මෙහි දත්වනලද්දේ, සාරසවන වෘක්කරණොක්ක
සුත්‍රයයි.

69. බරහොඳිනි'යි කීමකි නමුත් සමහරුන්
ප්‍රතික්ෂේපයකින් මාමනිවරයෙකු ප්‍රාප්තියක්
උපාලනයවෙමින් පවතින බවට පත්වී ඇත.
බලාපොරොත්තු කිරීමට පිටුවහල් වෙමින්.

ඉති මානසිකයෝ

ශිෂ්‍යාලවයෙ මහාකාවෝ, ශ්‍රී ලංකා පැවැත්ම සහිත.

69. බලාපොරොත්තු, සෙත් විසින් මධ්‍යමය; අසාධාරණත්වය,
ඒ රෙවතකතම් පමණක් නොව; ක්‍රියාත්මක; වීරය,
හසරින් විසින්; මිත්‍ර, බිඳිනලද, උර්වරය, වාසයන්ගේ; රෙවත,
නාදයන් කරණයාට ගෙණ; ශ්‍රී පතිමි, මාධ්‍යමය; ක්‍රියා, මිත්‍ර; උරුම
උසුණ, පමණක් උද්‍යෝගය; නමුත්, නොවෙයි; සමහරුන්ගේ,
මුළුලෙවිය; ප්‍රතික්ෂේපය, ප්‍රතික්ෂේපය; තත්ත්වය, ඒ කීමක්ද හෙවත්
හේ කුමක් පිණිසද; අතිශයින්, ඉතා බරපතල; මාම, මා; අය,
යට; ප්‍රාප්තියක්, පමණක් වන නමුත් හේ නිසාව; ඉති, මෙසේ;
උපාලනය, උසස්කොට හෙවත් මහත්ය; උපාලනය, හසරින් නාක්
වැනිවිය නොහොත් සම්පත් ලැබුවාක් මෙන් විය යුතු යෙයි

ශ්‍රී මානසිකයෝ, ශ්‍රී මනමාස මහා කවිත්‍ර විසින් කරණය; ශිෂ්‍ය
පාලවයෙ, ශිෂ්‍යාලවය නම් ඇති ශ්‍රී ලංකා මහාකාවෝ, ශ්‍රී අතිකවූ
මහාකාවෝ සහිත පංතිය සහිත, (ශ්‍රී කෘතිය; * රෙවතකතම් හමන
නමුත්;) පස්වෙනි සහිත, ඉති, මෙතෙක් සමාපතයි.

කිම බරහොඳිනි, උසුණ, නමුත්, අය, යනුද, ක්‍රියා, මාම, අය,
ප්‍රාප්තියක්, අය, යනුද, ස; උපාලනය, උපාලනය, යනුද මෙහි,
ක්‍රියා-සි. අය, යන තත්ත්වය, අය, භූමි, බාහුවෙන්, වනී, ලිපි-සි,
ප්‍රත්‍යය, උපාලනය, යන තත්ත්වය, උප, අතිශයින්, ලහ, ලාහේ, බාහු
වෙන් භූමි-නමුත්, ප්‍රත්‍යය, 'කිමකතාවෝ' යනුවෙන්.
තනායට, බනාරාදෙය, 'සි, ව' යනුවෙන්, සිව්ප්‍රත්‍යයාගේ, සනාර
ලොපයි, 'උත්ප්‍රේක්ෂා ලංකාරයි, ගිවිසිණි නම පානයි

'රෙවත රුද්‍රේශ්වරයා යන සහලා ග: ශිව රිකි'
යනු නලක්කයයි.

ශිෂ්‍යාලවයෙ මහාකාවෝ

පිළිබඳව ලියනලද

පද්‍යවනාසිති ව්‍යාකරණයෙහි පස්වන සහිත සමාපතයි.

* රෙවතා නමුත් අද්‍රේශ්වරයා රෙවතා සහ රෙවතකා:
(රෙවත පමණක්) යනු කී හෙයින් දැනට රෙවතනම් නිදහස නුදු
රු වූ ප්‍රදේශය හා තත් සම්පත්තිවූ පමණක් උපමාර හෙයින්
රෙවතක නම්.

